

ప్రీత్యైలోకాచార్యర్ వైభవమ్.

శ్లో (ఒరునాల్ నమ్మిల్లై వడక్కుత్తిరువీధిప్పిల్లై తిరుమాళ్ళితై
 క్కెల్లున్దరుళ, అణ్గుళ్ళా రెల్లారుమ్ నమ్మిల్లై తిరువడిళితే వన్దు నేవిక్కి,
 అప్పోతు వడక్కుత్తిరువీధిప్పిల్లై దేవిళి ఆర్ద్రవస్రత్తుడనే దణ్డ
 నిట్టు నిఱ్ఱ, నమ్మిల్లై అవళరుకునిష్ట స్త్రీజనన్దరై ప్పార్తు “ఇన్ద
 పెన్ ఆర్ద్రవస్రత్తోడే నిఱ్ఱునన్” ఎన్న; అవర్కళ్ళో శొన్నపడి,
 “నాలునాల్ దున్నయైరున్దు ఇప్పోతు తీర్థమాడివన్దు దేవర్ తిరు
 వడికళితే నేవిక్కితాల్” ఎన్న, అతుకేట్టు) నమ్మిల్లైయుముకన్దు, అవల్లై
 “పెణ్డే ఇక్లేవా” ఎన్దైత్తు త్తన్ తిరుక్కైయాలే అవళుదరత్తై స్పర్శిత్తు
 “ఎన్నైప్పోలే ఒరుప్పిల్లైయో పెఱువాయాక” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్మల్లో

శ్లో “ఒరునాల్ నమ్మిల్లై నిత్యకాలతేవమ్ నిఱ్ఱువఱి తనియే ఎల్లున్దరుళియరు
 క్కు తిరువడికళి సమ్మన్దరాన వడక్కుత్తిరువీధిప్పిల్లై తిరుత్తామారాన అమ్మి
 దణ్డన్ సమర్పిత్తునిఱ్ఱ, అవలైక్కటాక్షి త్తరుళి, ఉమ్మడైయగృహయోగ మేన్ద శెన్,
 ఎత్తు కేట్టరుళ, అవళుమ్ “ఎన్న విణ్ణప్పమ్ శెయ్యిప్పోకితేన్, ఒరు కేయప్పిల్లై
 యాయరుక్కిఱతే” ఎన్న, “అతు ఎప్పడి” ఎన్న, అవళున్, “ఒరు పెళ్ళై వివా
 హమ్ శెయ్విత్తీరే, స్రాప్తయారవైయన అన్ద పెళ్ళుడన్ శయిక్కవిడ, ఉడనే పిల్లై
 ముత్తైయిడ, అతెన్” ఎత్తు ఉళ్ళేపుకున్దు ఉడమ్మెల్లామ్ పుళున్కు నర్కొర్న్దై
 య్దుకిఱ పిల్లైయైక్కణ్దు, ఇతు ఎరు పిళ్ళాయ్ ఎత్తు కట్టేన్, అవరున్, “అమ్మా
 ఇలొరు అడుకిఱ పామ్బాయరున్దు, భయప్పైన్, ఇన్నుమ్ అప్పడి-
 అతు” ఎన్న; ఇళువు మొరు పురుమైయో” ఎన్దు పెళ్ళై అప్పోలేవోకికెట్టు
 యుమొరునాల్ అప్పడియేయాయ్దు” ఎన్దు వ్యాసులప్పన్, పిల్లైయుమ్ శిరిత్తిరుళి
 “అరెఱ్ఱు ఉనుక్కెన్” ఎన్న, అవళుమ్ “ఇప్పడి అరుళిచ్చెయ్యలామోలి వంశ
 త్తుక్కుప్పిల్లై కేణ్డావోళి” ఎన్దు తిరువడికళితే వియ్యుళోకిక్క, “అమ్మా! ఎల్లున్దరుళి
 క్కునేణ్డా, నాట్టు పెన్ బుళున్దాయై వరుకిఱపోతు ఇరు వణ్ణియాయ్దైన్దు
 వా” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్వుడు, అనుమ్ అప్పడియే తిరువోలక్కత్తై అట్టెన్దు దివ్య
 ఇత్యైతామృతారాః సుజ్జగితా నే కృష్ణకృష్ణే

యరుళినార్. శ్రీలక్ష్మై కృష్ణా వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళ్ళైయుమ్ “తమక్కు-
కుమారనుణ్ణానాల్ ఆచార్యర్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు ఉకప్పామ్” ఎన్ఱ
తిగు తదచగుణమాక వర్తిక్క, తత్సంవత్సరత్తిల్ వడక్కు త్తిరువీధి
ప్పిళ్ళై దేవికల్ గర్భవతియాయ్ (౧) “తతశ్చద్వాదశేమాసే” ఎన్ఱి
పడియే పన్నిరణ్ణా మాసత్తిల్ కోధినవరుషమ్ వప్పళియిల్ తిరునామ
త్తిలే ఒరు కుమారర్ తిరువవతరిక్క, నూతకాశౌచ నివృత్తియాన.
వన్నిరణ్ణామ్ నాల్ నామకరణత్తిలే అక్కుమారరుక్కు “లోకాదా
ర్యర్” ఎన్ఱ స్వాచార్యరాన నమ్మిళ్ళైయున్ తిరునామమ్ శాత్తియరుళి
నార్.

† (పిళ్ళైయుమ్ అశుకేట్టు వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళ్ళైయుమ్ అత్తైత్తు “శృష్ట
రే” నామ్ పెరుమాళ్ తిరునామమ్ శాత్తువతాక ఉద్యోగి తిరుక్కనీర్
నమ్మై కేళామల్ ఇప్పడిశెయ్యలామో?” ఎన్న; అవరుమ్ నడుక్కి
భయప్పట్టు నిరుత్తరరాయ్ నిట్కు అవ్వళివలే ముతలిక శెల్లారున్, “దేవర్
తిరునామమ్ శాత్తుకై యిలుళ్ళ ఆదరత్తాలే శెయ్ తారిత్తనై, ఇన్న
ముమ్ ఒరుకుమారరుణ్ణామ్బడి ఆశీర్వాది త్తరుళవేణుమ్” ఎన్ఱ విణ్ణప్పమ్
శెయ్య విళ్ళైయుమ్ ఉకిన్ఱు అప్పడియే) “నత్పుత్రన్ ఇన్నుమ్ ఒరు
పసుడై” ఎన్ఱ ఆంఝదిత్తువిడ, వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళ్ళైయుమ్ అప్పడియే

౬. పిళ్ళైయుమ్ వడక్కు త్తిరువీధిప్పిళ్ళైయుమ్ అత్తైత్తరుళి ఉమ్మడైయ భయ
మున్ తీర్వన్, చాతకము వైరాగ్యుత్తుక్కుమ్ కుత్తైవారాతు, ఆనాల్ లోక
వర్తనైయుమ్ నామ్ కోన్ఱక్క ఇన్ఱిరాక్కుడియరుమ్ ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య” ఇత్య
దిః పాదః

† “పిళ్ళైయుమ్ అబ్బూర్తి ఉత్సవత్తిట్టు పెరుమాళ్ నేవిప్పిళ్ళై-
క్కాక నమ్మిళ్ళై ముతలాన పెరియార్ కళెల్లారుమ్ ముక్లగ్ వాద్యజ్ఞుడు నే తిరుప్పల్లి
క్కిరే ఎన్ఱరుళి పుణువిత్తుక్కుణ్ణా శెష్ఠదేవిక్క, నమ్మరుమాకుమ్ పోర ఉకర్ణరుళి,
తీర్థమ్, శరణ్ పన్, తిరుమలై, పట్టుచ్చిల్ దాత్తైయుమ్ ప్రసాదిత్తరుళి అర్చకముఖేన
“నమ్మిళ్ళై ఉమ్మైప్పేరే ఒరుపిళ్ళై కొడుత్తీరే, ఇని నమ్మైప్పేరే ఒరుపిళ్ళై కొడుమ్,”
ఎన్ఱ నియమిక్క, పిళ్ళైయుమ్ “నాయన్ తే నాయన్ తే” ఎన్ఱ ఓమత్తిన్ఱు” ఇత్యతా
ద్యక పాతః కుణ్ణలితస్థానే దృశ్యతే. (౧) రా-బా-౧౨-౨-

పిన్నెయుమ్ ఒరుకుమారర్ తిరువవతిక్క, పిల్లెయుమ్ అతుకేట్టు సన్తుషరాయ్ పత్తునాళుమ్ కడన్ది విరణ్డానాల్ అవరై “అల్లకియమణ వాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్” ఎన్టు నమ్మెరుమాళ్ తిరు నా మమ్ శాల్తి యరుళినార్.

నమ్మిల్లెక్కు-ఇరణ్డాదేవికళుణ్డాయరుక్కు మూత్తదేవికళ్ ఒరు నాళ్ తళికైక్కు-చ్చెయ్య ఇళైయదేవికళ్ ఒరునాళ్ తళికైక్కు-చ్చెయ్య, ఇజ్జన్ నడన్తు శెల్లుకిఱనాళిలే ఒరునాళ్ మూత్తదేవియారై అళైత్తు “నీ నమ్మే బుద్ధివణ్ణియరుక్కుమ్మడి శొల్లిక్కాణ్” ఎన్న, అవ భుమ్ అళిలిత్తు లజ్జాభయజ్జళ్ అనువర్తిక్కు వణక్కు మొడుక్కు ముడన్ “దేవరీర్ నమ్మెరుమాళుడైయ అవరావతారమ్, అడియే నుక్కు ఆచార్యర్” ఎన్టుమ్, తిరువడికళిల్ పణ్ణుమ్ కై జ్జు-ర్యజ్జళ్ సత్తా ధారకమాన ఆచార్యానువర్తనమ్” ఎన్టుమ్ నిన్నె త్తిరుప్పన్” ఎన్టు విణ్ణ ప్పమ్ శెయ్య, “నల్లతు” ఎన్టు కేట్టు, ఇళైయదేవియారై అళైత్తు “నీ నమ్మే నిన్నె త్తిరుక్కుమ్మడి ఎన్” ఎన్టు కేట్టరుళ, అవభుమ్ లజ్జాభయజ్జ భుడనే “దేవరీర్ భర్తా, అడియేన్ భార్యై” ఎన్టు నిన్నె త్తిరుక్కుమ్మడి” ఎన్టు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య కేట్టు; పిల్లె మూత్తదేవికళై ప్పెరు మాళ్ తళికైక్కు ప్రతిదినమ్ శెయ్వతాక నియమిత్తు ఇళైయదేవి యారై తత్పరిచారకృత్యైయాక నియోగిత్తు ఇప్పడి శెల్లుకిఱవళవిలే, మూత్తదేవికళ్ బుతువాయ్ దూరస్థైయానపోతు ఇళైయదేవికళ్ తళికైక్కు-చ్చెయ్తాల్, ఎమ్మెరుమానై త్తిరువడివిళక్కి అముతుశెయ్ విత్తరుళి తమక్కు అభిమతరాయ్ ఉత్కృష్టజన్మజాతరాయ్ వేధకప్పా న్బోలే యిరున్దుళ్ళ పరమసత్వనిష్ఠరాన శ్రీవైష్ణవాగ్రగణ్యర్ కరస్పర్శ మూక్కి అముతుశెయ్ తరువర్, ఇత్తాల్ ఇళైయదేవికళుక్కు భావ శుద్ధి పోరామైయాలే భగవద్దృష్టి పూతమావాలుమ్ నియత సద్భక్తి కరస్పర్శముమ్ అవశ్యాపేక్షితమెన్టు కరుత్తు.

శ్రీ పరమేశ్వరీ శ్రీకృష్ణపాద వైభవావధి గురుపరమృతప్రభావ గ్రంథవృత్తికే.

సమిష్టైశ్చక్కు ఇశైయదేవియారిడత్తిలే ఒరుకుచూరర్ తిరు వనతరిక్క ముతలికల్ వస్తు పిశైశ్చక్కు అతివిక్క, అరుకిరుస్త తిరుప్పేరా చ్చాన్ “అడియేనుక్కు ఒరు తిరు త్తమైయనార్ తిరువవతారమ్” ఎన్దు ఉన్దురుభినార్. ఇత్తాల్ అచార్యపుత్తన్ అద్యజాతనేయాకిలుమ్ బహు మత్తవ్యసెన్దు కరుత్తు పిశైశ్చాయమ్ జాతకర్తమ్ శెయ్తు పన్నిరణ్డమ్ నాన్ నామకిరత్తిలే “తువియమ్ పుల్” ఎన్దు తిరునామమ్ ఇత్తి యురుభినార్.

సమిష్టై పిన్మకుకియ పెరుమాల్ జీయర్ మరత్తిలే ఒరునా శ్శెన్దురుభియుపిక్కు శ్రీపాదత్తుముతలిక శ్శెల్లారుమ్ “అత్తార్వరుడై య అవన్దై యున్దాయ్ పోర వేణ్డియిరానిన్దుతు, సాప్యసిద్దిక్కు ఇప్పోతు స్త్రీన్న పానా వికళోడే కూఱియిరుక్కిట నాన్గల్ ఎన్ శెయ్యుక్కిడవతు” ఎన్దు విన్దై ప్పమ్ శెయ్యు, పిశైశ్చాయమ్ “ఇన్దు అవన్దై పిన్దత్తిలైయేయాకిలుమ్ సదా చార్యకటాక్ష విశేషత్తా లే స్థూలశరీరమ్ కట్టిన్దు నూత్తశరీర మోచన త్తుక్కుమ్ కై జ్జర్యప్రాప్తిక్కుమ్ నడువే అవ్వవన్దైయై ప్పిటప్పిత్తు ఎమ్మెరుమాన్ కార్యమ్ శెయ్యుమ్” ఎన్దురుభిచ్చెయ్ తార్ ఇతుక్కు ప్రమాణమ్ (౧) “సఖలు భాగవతా యుచవిషయం గచ్చన్తి” ఎన్దుమ్, (౨) “అవన్దై మరెవ్విన్దై యరాకిలుమ్ ఎన్గో సవన్ద మరే యెమ్మోభీవతల్లార్ సమన్దమరాలారాయప్పట్టటియార్ కణ్డేర్” ఎన్దిట ఇతువేయితే ప్రమాణజ్జల్. ఆకైయార్ ఇవ్వాత్తాక్కళుక్కు ఉజ్జీవనత్తిల్ ఉన్దిప్పోరుమ్ ఎమ్మెరుమాన్ స్థూలశరీరవియోగానన్దరత్తిలే అర్చిరాది పథ గమన కాలత్తిలే స్వశరీరోపేక్షయై ప్పిటప్పిత్తు శ్రీమాలాకారరక్కు త్తన్ తిరువడిప్పైకై కాట్టినాప్పోలే ఇవనుక్కుమ్ వజివళైక్కాట్టి పర భక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్తి శ్శై యున్దాక్కి కైక్కొన్దొరుభుమ్బడి.

(౧) భాగవతా-కైష్ణవకళి, యుచవిషయమ్-యుచుచైయ జ్జై, నగచ్చై-అదైకాకళి.

నమ్మి శ్రేష్ఠ పెరియకోయిల్ వళ్ళలారై కుఱిత్తు (౧) “కుల స్వరుమ్” ఎన్నిఱపాట్టిన్ ముదఱ్ఱుదత్తుక్కు త్తొత్పర్యమరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్” ఎన్న, అవరుమ్ “మురుట్టు త్తిరుప్పతియనాన ఎన్నెన్నమ్మార్ కులత్తుక్కు శేషమాక్కిల్ కులన్దరుమ్” ఎన్దరుళినార్. అతావతు-
*పణ్డెక్కులత్తై త్తవిర్న్దు త్తొణ్డెక్కులత్తిలే మాళిళకుడియిలే శ్రేష్ఠజన్మ జాతనాయ్ ఆచార్యవంశపరమ్పరైక్కు ఇప్పవినియోగార్వనాకై-
శ్రీవైష్ణవోత్తమకుల మెష్టనుసన్ధిక్కవేణుమెష్టపడి.

“అవతారమిరుక్కుమ్మడి ఎన్” ఎన్దు ముతలికళో నమ్మి శ్రేష్ఠయై శేట్టక్కు, పిల్లైయుమ్ “మెయ్ వెళుత్తు నాక్కువల్ శ్రీయిరుక్కుమ్” ఎన్దరుళినార్. ముతలికళుమ్ “అతు ఎన్” ఎన్దు శేట్టక్కు, “అధికారి పెఱామైతూలే మెయ్ వెళుత్తిరుక్కుమ్, పెల్లొలుమ్ ప్రయోజనా స్తరపరరాకై యాలే మయిర్ ప్పట్టళోత్తెన్దు నాక్కువల్ శ్రీయిరుక్కుమ్” ఎన్దరుళినార్. ఆకై యాల్ ఆచార్యవానాన అనన్య ప్రయోజననా యిరుక్కు-మధికారి ఎమ్మెరుమానే తేడిప్పార్ క్కిలుమ్ దుర్లభన్దపడి.

ముతలికళెల్లారుమ్కూడి పెరియకోయిల్ వళ్ళలారై “శ్రీవైష్ణవ వర్కళెన్దు ఇవర్కళుక్కు త్తిరునామమాకై క్కడి ఎన్” ఎన్దు శేట్టక్కు, “శ్రీయపతిపుత్రరాకై యాలుమ్, శ్రీమాన్ పితావాకై యాలుమ్, శ్రీ మాతావాకై యాలుమ్, శ్రీమానుజైయవైభవత్తై అఱిక్కై యాలుమ్, శ్రీమాన్ ఇవర్కళో వైభవమఱిక్కై యాలుమ్, శ్రీమల్దత్తిలే పిఱక్కై యాలుమ్, శ్రీ పురుషకారమాక వళర్కక్కై యాలుమ్, ఇవర్కళుక్కు శ్రీ వైష్ణవర్కళెన్దు నిరూపకమాయ్త్తు” ఎన్దు పెరియకోయిల్ వళ్ళలారై రుద్రుచ్చెయ్ తారితే.

నమ్మి శ్రేష్ఠయై చ్చిల శ్రీవైష్ణవర్కళో “ప్రపన్ననుక్కు త్తజ్జ మాక విశ్వని త్తిరుక్కు మర్దమ్ ఏతు” ఎన్దు శేట్టక్కు; పిల్లైయుమ్ “సకల

ప్రమాణ సారతమమాన మస్త్రీరత్నార్థతైయే విశ్వసిత్తిరుప్పాన్,
 ద్వయత్తిలక్షతై విశ్వసిత్తిరున్దానాకిల్, ఎమ్మెరుమానై ప్పూర్ణియరు
 క్కుమ్, ఎమ్మెరుమానై ప్పూర్ణియ ఊర్థముణ్డాకిల్ ఆచార్యనై ప్పూర్ణి
 యిరుక్కుమ్, అచార్యనై ప్పూర్ణియ ఊర్థముణ్డాకిల్ శ్రీవైష్ణవర్కళై
 ప్పూర్ణి యిరుక్కుమ్. ఇని ఎమ్మెరుమానైయే పగ్గిరియరుక్కై దేవ
 తాస్తరభజన సమమెన్దు, ఆచార్యన్ తిరువడికళైయే కట్టిక్కొణ్ణుకిడ
 క్కుమ్. ఇవన్ ఆచార్యన్ తిరువడికళైయే కట్టిక్కొణ్ణుకిడక్క ఎమ్మెరు
 మాన్ ఇవనళివలే పిచ్చేటియిరుక్కుమ్. ఇవన్ శ్రీవైష్ణవర్కళై ప్పూర్ణి
 యిరుక్క ఎమ్మెరుమానోపాతి ఆచార్యసుమ్ ఇవన్ మేలే పిచ్చేటి యిరు
 క్కుమ్. ఇత్తాల్ తద్దేకి తదీయచరమనిప్పేయుణ్డాకవే అమూ వరుమ్
 ఇవన్ విషయత్తిలే ఆనత్తిరావర్కళి” ఎన్దురుళిచ్చేయ్ తార్.

సమ్మిళై అరుళిచ్చేయ్యమ్ వారై. శ్రీవైష్ణవర్కళి ఈశ్వరసక్కు
 ఆత్మసమానర్, ప్రాణసమానర్, దృష్టిసమానర్, బాహుసమానర్, ఆభర
 ణసమానర్, ఆయుఃసమానర్, పాదసమానర్, పాదశోభాసమానర్, పా
 దుకాసమానర్, ఛాయాసమానర్, జిహ్వసమానర్. అతెజ్జనేయెన్నిల్;
 (౧) “జ్ఞానీత్వాత్మైన మేమతమ్” ఎన్నిట అనన్యప్రయోజన జ్ఞానతై ప్పూర్ణ
 పుమ్, (౨) “మమప్రాణా హి పాణ్డవాః” ఎన్నిట పరాభిమానతై ప్పూర్ణ
 పుమ్; (౩) “యేప్రపన్నా మహత్తానస్తే మే నయన సమ్మదః” ఎన్నిట
 పామరజనోజ్జననకర కలాక్షదృష్టిత్వతై ప్పూర్ణపుమ్, (౪) “రామస్య

(౧) [గీ-౩-౧౮.] జ్ఞానీ - భగవత్సేవకృజ్ఞాన ముడైయవన్, మే-ఎనక్కు,
 ఆత్మై-అత్తావెస్తే, మతమ్ - ఇష్టమ్

(౨) [భార-ఉద్యో-౯౦-౩౨.] పాణ్డవాః-పాణ్డవర్కళి, మమ-ఎన్నడైయ,
 ప్రాణాః-ప్రాణభూతర్కళి.

(౩) యే-ఎవర్కళి, ప్రపన్నాః-ప్రపత్తి నివర్కళి, తే-అన్దు, మహత్తానః-
 మహత్తాక్కళి, మే-ఎన్నడైయ. నయనసమ్మదః - నేత్రసమ్మత్తక్కళి.

(౪) [రా-ఆ-౩౪-౧౩.] రామస్య - చక్రవర్తిత్వముకనుడైయ, దక్షిణః-శల

దక్షిణో బాహుః” ఎన్నిట తదిచ్ఛాగత ప్రవర్తన బాహుత్వత్వైప్పత్థు
పుమ్, (౧) “చాప మాదాయాత్తవిభూషణమ్” ఎన్నిట ఆభరణ
కోట్ట్యైర్భావత్వైప్పత్థుపుమ్, (౨) “అలర్మకళో కేశ్వనో కైయాభీ-
ఇడై యేయిరామానుశముని” ఎన్నిట ప్రతిపక్షనిరసశీలసుదర్శనసామ్యత్వై
ప్పత్థుపుమ్, (౩) “జిజ్ఞమశ్రీవిమానాని హృదయాని మనీషిణామ్”
(౪) “నడైయాపుడై త్తిరునారణన్” ఎన్నిట గౌరవత్వైప్పత్థుపుమ్; శ్రియః
పతి పదద్వంద్వజ్ఞభుక్కు “శతకోపన్” ఎన్నిట పాదుకాత్వత్వైప్పత్థుపుమ్,
(౫) “నిభులుమడితాఱుమ్” ఎన్నిట అవినాభావపరాధీన సత్తాదిమత్వైయై
ప్పత్థుపుమ్; (౬) “రసాన్ భక్తస్య జిహ్వయామశ్వామి” ఎన్నిట
స్వానుభవసాధనత్వత్వైప్పత్థుపుమ్ జిహ్వద్యఖిలావయవ సమానర్కకళితే
శ్రీవైష్ణవర్కళి.

శ్రీవైష్ణవత్వమావతు - మూన్టుప్రకారమాయరుక్కుమ్. ఎజ్జనే
యెన్నిల్; సత్కారయోగ్యరెన్టుమ్, సహవాసయోగ్యరెన్టుమ్, సదాను
భవయోగ్యరెన్టుమ్.—ఇతిల్ సత్కారయోగ్యరావార్ - రూపనామ
ప్రాధాన్యర్, ఉచ్చారణప్రాధాన్యర్, అభిమానప్రాధాన్యర్.—సహవాస
యోగ్యరావార్ - జ్ఞానప్రాధాన్యర్, అనుష్ఠాన ప్రాధాన్యర్, లక్ష్మీకార
ప్రాధాన్యర్.—సదానుభవయోగ్యరావార్ - ఆర్తిప్రాధాన్యర్, అభినివేశ
ప్రాధాన్యర్, అభిరుచిప్రాధాన్యర్. ఇతిల్ త్యాజ్యోపాదేయత్వై తైభియ
వటియాతవర్కళాయ్ సమ్మన్దమాత్రమే యానవర్కళి సమస్కారయో
తాన, బాహుః-కైపాపవర్.

(౧) ఆత్మవిభూషణమ్-శరీరత్తుక్కు ఆభరణమాయరుక్కిఱ, చాపమ్ - ధను
సై, ఆదాయ-గ్రహిత్తు.

(౩) మనీషిణామ్ - జ్ఞానికళుడైయ, హృదయాని - హృదయజ్ఞర్, జిజ్ఞమ -
సత్సరిక్కిఱ, శ్రీవిమానాని - (ఈశ్వరసుక్కు) శ్రీయుక్తమానవిమానజ్ఞర్.

(౬) రసాన్ - మద్రస్థలై, భక్తస్య-భక్తరుడైయ, జిహ్వయామ్ - రస
సేన్ద్రియత్తిరే, అశ్వామి - భుజిక్కి-తేన్.

(౨) ఇరా-నూ-౩౩, (౪) తి-వాయ్-౩-౩-౪, (౫) పెరియతిరువ-౩౧,

గ్యర్. తెల్లని జ్ఞానికళాన సబ్బుచారికల్ (1) * బోధయ స్తః పరస్ప
రమ్ పణ్ణయోగ్యర్. ఆచార్యునమ్ సదాచార్యసదృశరుమ్ ఉద్దేశ్యతయా
అనువర్తనీయరెన్ద్రపడి.

“ఇని శ్రీవైష్ణవ విషయమాక త్రివిధకరణజ్ఞానాలుమ్ అపరాధమ్
వేణ్ణాతొత్తీవాన్. బ్రహ్మహత్తైక్కు శిఖాయజ్ఞోపవీతధరవిప్రత్వమాత్ర
మే పోరుమాపోలే భాగవతాపచారత్తక్కుమ్ రూపనామధిరవైష్ణవత్వ
మాత్రమేపోరుమ్. బ్రహ్మవిదగ్రేసర ప్రపన్నాధికారి విషయాపచారమ్
ఉడలుముయిరుమ్ పిరియుమ్బడియాయ్ సత్తాహనియామ్బడియా
యుమిరుక్కుమ్. (1) “తస్య బ్రహ్మవిదాగసః” ఎన్దుమ్, (2) “శక్తేభ్యశం
బ్రహ్మవిదోవమానాత్” ఎన్దుమ్, (3) “హ నిశ్రేయాంసి సర్వాణి పుంసః
మహాదత్తికమః” ఎన్దుమ్, ఇన్ద్రభాగవతాపచారవిషయమాక శ్రుతిస్త్పతీతి
హసపురాణాదికళితే ప్రమాణశతజ్ఞల్ ఘోషియానిన్ద్రతిత్. *వైయత్తేవ
రాన ఇవర్కళి పాదధూళిపట్టు ఇవ్వులకమ్ పూతమామ్బడికీదీతరన్
తోల్ పుకల్ పాడి సవిలాససచ్చరమ్బజ్జి నరుమతుకణ్ణు, (4) “ద్రవ నిదై
త్యాః ప్రణమ నిదేవతాః” ఎన్దుమ్ (5) “ఉన్ తమర్ క్కెన్దుమ్ నమస్తమర్
కళ్యోవాలే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకికపడియే దూరే ఇవర్కళి క్కణ్ణమాత్ర
త్తిల్ కూరరాన అనురరాక్షస యమభటాదికల్ కాడేటిమ్మిన్దొడవుమ్
జ్ఞానాధికరాన దేవఋషిజాతియిలుళ్ళార్ అజ్ఞలిత్తు విరిమ్బి నేవిక్కుమ్బ
డియుమాయితే ఇవర్కళి వైభవమిరుప్పతు” ఎన్దరుళినారిత్.

(1) బ్రహ్మవిదః - బ్రహ్మజ్ఞానియునుడైయ, అపమానాత్ - తిరస్కారత్తి
నార్ (ఉడ్డయిల్లు ఎన్దు), భృశమ్ - మికపుమ్, శక్తే - ఎణ్ణుకితేన్,

(2) మహాత్ - మహానల్ విషయత్తిల్, అత్తికమః - అపచారమా
నకు, పుంసః - పురుషుడైయ, సర్వాణి - సమస్తమాన, శ్రేయాంసి - మజ్జశ
డై, హ నిశ్రేయాంసి - మజ్జశ,

(3) చైత్యాః - చైత్యర్కళి, ద్రవని - ఓడుకితార్కళి, దేవతాః - అను
కులరానదేవతైకళి, ప్రణమన్తి - నేవిక్కితార్కళి.

ఒరుకాల్ యతిరాజదాసర్పిశ్లో తిరుమాళ్ళికై క్కు నమ్మిశ్లో ఎఱ్ఱుదరుళి, అవరుడై యనమ్మత్తెక్కణ్ణుడక నైఱ్ఱుదరుళియిరుక్క, శ్రీపాదత్తు ముతలికల్ “ఇతుక్కడిఎన్” ఎన్ఱుకేట్రు; పిశ్లోయుమ్, “దృష్ట త్తిల్ తన క్కుణ్ణాననమ్మత్తై తనక్కేయెనై నరకప్రాయమ్; తనక్కుమ్ ఎమ్మెరుమా నుక్కుమెనై స్వర్గప్రాయమ్, అవనుక్కుమ్ అవనడియాచుక్కుమెనై పరమ పదప్రాయమ్” ఎన్ఱుదరుళినార్. ఆకై యాల్ “ఐహిక త్తిల్ తనక్కుణ్ణాన నమ్మత్తై తదీయర్క్కేయాక్కి (౧) “నెయ్యమరిన్నడిళిల్ నిచ్చల్ పాలా డు” ఎన్ఱిఱ మాల్ శ్రీలి శోత్తిట్టు తిరుమాలవియార్కళై పూర్వికై క్కు అవ్వరుకుపట్టతొన్ఱుమిలైయితే” ఎన్ఱుకిరుత్తు.

ఇప్పుడి పిశ్లో ఊరుమ్ నాడుములకముమెల్లామ్ శకలియిరుళ్ నీడ్రి పెరియకిత్తయకమ్బుల్ శ్రీ పేరిన్బ వెళ్ళమ్ పెరుకుమ్బడి తిరు త్తి ఎల్లారై యుమ్ తిరునూలుక్కేయాక్కిచ్చితితుకాలమ్ వార్దన్దరుళి నమ్మిశ్లో తిరుమేనియిలేనోవుశా త్తి మికవునో అవనన్న రాయ్ ముతలికళై ఎల్లారై యుమ్ దణ్ణువిట్టత్తీర్ణ్ణు అముతుశెయ్యప్పణ్ణి ముతలికల్ శేషమున్ అణ్ణీరి త్తరుళి తిరునాట్టుక్కేఱ్ఱుదరుళు మోపాతు శ్రీపాదత్తుముతలికల్ బ్రహ్మవల్లి శూర్దవిశుమ్బణిముకిల్ ముతలాక కేవిక్క, కోయిలుక్కునేరే నడువిల్ తిరువీధిప్పిశ్లో భట్టర్ తిరుమడియిలే తిరుముడియోయుమ్ పిన్బ ట్టకియ పెరుమాళ్ జీయర్ తిరుమడియిలే తిరువడికళై యుమ్ నైత్తు క్కుణ్ణార్దన్దరుళి నజ్జీయర్ తిరువడికళై ధానిత్తుక్కొణ్ణుబ్రక్కరన్ద్రత్తాలే పిశ్లో తిరునాట్టుక్కేఱ్ఱుదరుళ, పెరియవాచ్చాన్బిశ్లో, నడువిల్ తిరువీధి ప్పిశ్లో భట్టర్, నడక్కుత్తిరువీధిప్పిశ్లో, పిన్బట్టకియ పెరుమాళ్ జీయర్ ముతలాక ఎల్లారుమ్ కడలోశై పోలే పెరుమిడలుశెయ్తు కూప్పిట్టు కొణ్ణువిట్టున్ఱు ఆచార్యవిరహాసహారాయ్ మోహిత్తుక్కిడన్ద్రుశనై ర్నో హమ్ తెళిన్ద్ర శోకాపలరాయ్ కణ్ణీర్ పెరువెళ్ళమిట్టుప్పెరుక బహు ధావ్రలాపిత్తు త్తజ్జళిలే శేరినిన్ఱు పరియట్టమ్ తిరుమాలై యుడనే పెరు

మాళ్ పరికరమనై త్తమ్ వస్తుసేవిక్కి, పిళ్ళై కుమారర్ తూవియమ్మిళ్ళై యెక్కొణ్ణుబ్రహ్మమేధతా లే సంస్కరిత్తు ప్పిళ్ళై యెప్పళ్ళిపడు త్తియరుళి శ్రీపాదత్తుముతలికళెల్లారుమ్ తిరుముడివిళక్కు-విత్తుక్కొళ్ళ;

నడువిల్ తిరువీధిప్పిళ్ళై భట్టరుమ్ తిరుముడివిళక్కి-వైత్తుక్కొళ్ళ, నడువిల్ తిరువీధిప్పిళ్ళై భట్టరుక్కు-నేరేభాతా-వాయిరుచ్చారొరువర్ భట్టరైచ్చార్ త్తు “తిరుక్కలిన్దిదాసర్ పరమపదప్రాప్తిపణ్ణినతుక్కు ఎల్లళ్ళో కూరకుల త్తిలే పిఱన్దనీర్ తలై ఊరమ్ పణ్ణువిత్తుక్కొణ్ణతు అవద్య మన్టో? కూరకులత్తుక్కియొక్కన్టో” ఎన్న; భట్టరుమ్ అవరైచ్చార్ త్తు “అప్పడియామ్, ఏయో! ఉల్లళ్ళో కూరకులత్తుక్కు ఇల్లుక్కాయ్ ప్పిఱన్దనే, ఇక్కు-తైయెనీర్ ఎన్టైక్కు-త్తీర్ త్తుక్కొళ్ళొక్కడవీర్” ఎన్ట వ్యతిరేకమ్ శొల్లి పోకవిడ, అవర్ ఇతై ప్పొలుక్కమాట్టామల్ పెరుమాళ్ సన్నిధియిల్ శెన్టు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అతై పెరుమాళ్ళమ్ కేట్టు భట్టరై అతైత్తు పరవిట్టు అర్చకముఖేన “నామిరుక్క నీరిప్పడి శెయ్యలామో?” ఎన్న; భట్టరుమ్ “పెరియ తిరువోలక్క-త్తిలే అడియేన్ శెయ్తముతై కేట్టై ప్పొలు తరుళ వేణమ్” ఎన్ట దణ్డనిడ, పెరుమాళ్ళమ్ “ఇతెన్ నినైత్తు చ్చొల్లకిఱవడి” ఎన్ట కేట్టరుళ, ఇవరుమ్ “పిళ్ళై యెయమ్ అడియేనై యమ్ పారాతే సర్వజ్ఞరాన దేవరీర్ ఇప్పడి కేట్టరుళువతే; నాయ్ తే, నమ్మిళ్ళై తిరునాట్టుక్కెయ్ న్దరుళి నాల్ అవర్ తిరువడికళిలే ఆశ్రయి త్తనాన్ ఆత్మానుడై యశేషత్వ పార త స్త్ర్యైత్తుక్కు త్తకుతియాక కూరకుల త్తిలే పిఱన్దిరున్ద పిన్ దాన్య కృత్యమాన మోచాయమ్ మున్దైయమ్ వపనమ్ ప్పణ్ణువిత్తుక్కొళ్ళ వేణ్డి యిరుక్క అతై చెప్పయ్యతే, శిష్యపుత్రోకళుడై య కృత్యమాన తలై మాత్రమ్ ఊరమ్ ప్పణ్ణువిత్తుక్కొణ్ణతుక్కు దేవరీర్ మునిన్దరుళక్కు-దుమో?” ఎన్ట విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, పెరుమాళ్ళమ్ అతుకేట్టు ఇతైన్దు సస్తుప్పరాయ్ భట్టరుక్కు-త్తీర్థమ్ తిరుమాలై యుడనే పరియట్టమ్ ప్రసాదిత్తు ఉవళాళిత్తు త్తిరుమాళ్ళికై యేఱ పోకవిట్టరుళినార్.

అనన్తరమ్ పిల్లైక్కు పెరుక్క త్తిరువధ్యయనమ్ నడత్తి
యరుళినార్ కళ.

“లోకాచార్యర్” ఎన్ఱు తిరునామమ్ పెన్ద్రుతన్నేన్ద్రముమ్,
అరియవరుళి చెయిల్ పొరుళ కళత్తిన్దరైక్కప్పేన్ద్రు తన్నేన్ద్రముమ్,
పరమపదమ్ తమ్ శిఱుముఱిక్కు చెల్లప్పేన్ద్రు తన్నేన్ద్రముమ్ నమ్మి
ల్లైక్కచ్చి మన్ద్రొరువర్ క్కు మిల్లైయిత్. పిల్లైవై భవముశ్శుత్తెల్లామ్
శొల్లప్పకాతిత్.

నమ్మిల్లై తిరునక్షత్రమ్. కార్తికైయిల్ కార్తికై.

ఇవర్ తనియన్ (౧) “వేదాన్త వేద్యామృత వారిరాశే శ్వే
దార్థ సార్థామృత పూరమగ్ర్యమ్ | ఆదాయ వర్షన్త మహం ప్రపద్యే
కారుణ్యపూర్ణం కలివైరిదానమ్” (౨) “నమామితౌ మాధవశిష్య
పాదౌ యత్సన్నిధిం సూక్తిమయం ప్రవిష్టాః | తత్త్రైవ నిత్యసితిమాది
యస్తే వై కుణ్య సంసార విముక్తచిత్తాః” (౩) “పార్వోఽన్య పుత్ర్యాపి

(౧) వేదాన్త వేద్య-నష్టేయరాకిఱ, అమృతవారిరాశే-అమృతమయమానసమద్ర
త్తిర్ నిష్ఠమ్, అగ్ర్యమ్-శ్రేష్ఠమాన, వేదార్థ - వేదాన్తార్థత్తినుడైయ, సార - శ్రేష్ఠమా
కిఱ, అమృతపూరమ్-అమృతప్రవాహత్తై, ఆదాయ - గ్రహితు, వర్షన్తమ్-వర్షయా
నిస్త, కారుణ్య - కృపెయినార్, పూర్ణమ్ - నిత్యైరుక్కిఱ, కలివైరిదానమ్-నమ్మి
ల్లైయై, అహమ్-నాన్, ప్రపద్యే - పఠ్ఠితుకి తేన్.

(౨) సూక్తిమయమ్ - శ్రీసూక్తికళోనితైన్ద్ర యత్ - యాతొరునమ్మిల్లైయి
నుడైయ, సన్నిధిమ్-సన్నిధియిల్, ప్రవిష్టాః - అన్వయిత్ర వర్ కళో, వైవృణ-శ్రీవైవ
ణ్ణత్తిలుమ్, సంసార - సంసారత్తిలుమ్, విరక్త - వైరాగ్యముడైయ, చిత్తాః - మన
స్సెయిదుడైయవర్ కళాయ్, తత్త్రైవ - అన్త నమ్మిల్లై సన్నిధియిరేయే, నిత్యసితిమ్ -
నిత్యవాసత్తై, ఆదియస్తే - ఆదిరిక్కితార్ కళో, తా - అన్త, మాధవశిష్యపాదౌ-
నష్టేయర్ శిష్యరాన నమ్మిల్లైయై, నమామి - నేవిక్కితేన్.

(౩) యదీయ - యాతొరునమ్మిల్లైయినుడైయతాన, గోష్ఠ్యామ్-గోష్ఠియిల్,

యదీయగోప్యాం గోప్యస్తరాణాం ప్రథమాభవన్తి । శ్రీమత్కలిధ్వం
సన దాసనామ్న తస్యైనమన్సుక్తి మహర్ణవాయ” (౧) “నైశ్చ త్తిరున్దు
నిరస్తరమాక నిరియత్తుయ్కుమ్ వజ్జక్కుటుమ్బిన్ వకై యటుత్తేన్,
సామవాతియర్ తామ్ అజ్జప్పిన్దవన్ శ్రీమాతవనడిక్కున్పు శైయ్యమ్
తజ్జత్తురువన్ శరణామ్మయమన్ తలైక్కణిన్”

ఒరుశ్రీవైష్ణవర్ నడువిల్ తిరువీధిప్పిలై ౪ భట్టరైచ్చార్ త్తు ఉమక్కు
ఆచార్యవిషయ త్తిల్ కృతజ్ఞవై ఎత్తనై నాల్ నడక్కుమ్” ఎన్టుకేట్ట;
భట్టరుమ్, నమ్మిలై ౪ తిరువడికలిల్ ఉపకారస్సృతి అడియేసుక్కుయావ
దాత్తభావి నడక్కుమ్” ఎన్న; అవరుమ్ “ఆచార్యవిషయ త్తిల్ ఉప
కారస్సృతి యావదాత్తభావియో? యావదాత్తభావియో?” ఎన్టీడు
పట్టు తిరువంశ ప్రభావత్తాలే తెలిన్దు భట్టర్ తిరువడికలిలే ఆశ్రయిత్తు
జ్ఞానాధికరాయ్విట్టర్.

అన స్తరమ్పిలై ౪ శ్రీపాదత్తుముతలికలై క్కుట్టిక్కొణ్ణు పెరియ
వాచ్చాన్నిలై ౪ దర్శనమ్ నిర్వహి త్తరుళానిఱ్కు, నడువిల్ తిరువీధిప్పిలై ౪
భట్టర్ పెరియవాచ్చాన్నిలై ౪ యెచ్చార్ త్తరుళి “గురుపరమ్పరై యెయ్య
మ్, ద్వయలైయమ్ ఉప దేశి త్తవర్కళోడు కేట్టవర్కళోడు వాళియఱ ఉద్దే
శ్యరెచ్చుఱసాది త్తీర్, పరమసాత్వికరాన శ్రీవైష్ణవర్కళో ఉమ్మై అనువ ర్తి
క్కిఱతఱ్కు ఎన్ నినై త్తిరుప్పీర్” ఎన్టు కేట్టరుళ; ఆచ్చాన్నిలై ౪ యమ్
వార్తా-శ్రీసూక్తికళుడైయ, ఉచ్చాచ్చత్తాపి-ఉచ్చాచ్చత్తియాలవ్, ఆతావతు-శ్రీసూక్తిక
ణ్ణులైఱహిత్తుమ్) గోప్యస్తరాణామ్ - ఇతరగోప్యకళుమ్, ప్రథమాం - ముతల్వ
రాయ్, భవన్తి - ఆకితార్కళో, సూక్తి - శ్రీసూక్తికళుమ్, మహర్ణవాయ -
పెరియసముద్రమాన, శ్రీమత్ - శ్రీమానాన, కలిధ్వంసనద సనామ్న - తిరుక్క
లికన్దిదాసరెన్దిఱ తిరునావముడైయ, తస్యై-అననమ్మిలై ౪ యిన్ పొరట్టు, నమః-దణ్డన్
సమర్పిక్కితేన్.

“అడియేన్ అహజ్కారియూకైయాలే అడియేనుజ్జాయ అభిప్రాయతా
లుమ్ శ్రీవైష్ణవత్వముజ్జెన్టు నినై త్తిరుప్పన్, ఈశ్వరన్ పెర్న్ పిఱవి
యూకైయాలే శ్రీవైష్ణవనెన్టు నినై త్తిరుక్కుమ్, ఇని ఇవర్కళి ఎన్నినై
త్తిరుక్కిఱార్కళెన్టు కూళిక్కొట్టెరుక్కుమ్; ఇవర్కళి ఎన్నెక్కణ్ణ
అనువర్తెయాలే ఇవర్కళి పక్షతాలుమ్ శ్రీవైష్ణవత్వముజ్జెన్టునైపు.
ఆక త్రివిధాభిప్రాయతాలుమ్ అడియేనుక్కుముప్పరియూట్టిన శ్రీవైష్ణ
వత్వముజ్జెన్టు నినై త్తిరుప్పన్” ఎన్ఱుళినార్. ఆక త్రివిధాభిప్రాయతా
లుమ్ స్వవైష్ణవత్వమ్ సిద్ధమాయ్ స్వశ్లాఘ్యతా బుద్ధిరహితముమాన
బుద్ధివిశేషమ్ శొల్లప్పట్టతు.

ఆచార్యుని శైవ గోష్ఠియిలే శ్రీవైష్ణవర్కళి తిరగవిరున్టు “నామ్
లీలైక్కు విషయమో? ఇరక్కత్తుక్కు విషయమో?” ఎన్ఱు విణ్ణప్పమ్
శెయ్య, “ఉడన్బట్టరున్దోమాకిల్ లీలైక్కు విషయమాకిటామ్, అకిప్ప
ట్టరున్దోమాకిల్ ఇరక్కత్తుక్కు విషయమాకిటామ్” • ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్
తార్. శ్రీ(ఆచార్యుని శైవ యుమ్, అన్నప్పహజ్కారరాన నిత్యుమ్ నివృ
త్తాహజ్కారరాన ముక్తుమ్ అవన్ ఇనిమైక్కు విషయమాకిఱార్
కిల్. అహజ్కారమమకార వశ్యరాయిరున్ఱునైత్తు అక్కుత్తె యుగ్గాడ
అఱియమాట్టాత సంసారికిల్ లీలైక్కు విషయమాకిఱార్కిల్, సదా
చార్యప్రసాద మడియన భగవత్ప్రసాదతాలే అహజ్కారమమకారమ్
కఘ్రియవేణుమెన్ఱిరుక్కిఱ నామ్ అవన్ ఇరక్కత్తుక్కు విషయమాకి
టామ్” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్ తార్.) ఆక, సర్వచేతనరై యుమ్ సర్వేశ్వరిన్
అహమ్ మమతాబుద్ధి ముక్తి విరక్త్యాసక్తి విశేషతాలే స్వమాధుర్య
కారుణ్యలీలా విషయమాక్కి వినియోగిక్కుమెన్ఱువడి.

ఆచార్యుని శైవ గోష్ఠియిలే శిలర్ శ్రీవైష్ణవర్కళి “ఎజ్జళుక్కు
త్తెజ్జమా యిరుప్పతొరువారై అరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్” ఎన్న, అవ

రుమ్, కలఙ్గుకిటవనుమ్, కలక్కుకిటతుమ్, కలఙ్గి క్కిడక్కిటవర్కళుమ్, తెలివిక్కిటవనుమ్, తెలికిటవనుమ్, తెలినిరుక్కిటవనుమాయితే యిరుప్పతు. — ఇతిల్ కలఙ్గుకిటవన్ - జీవాత్తా, కలక్కుకిటతు - అచిత్తు, కలఙ్గి క్కిడక్కిటార్కళి - సంసారికళి, తెలివిక్కిటాన్ - ఆచార్యన్; తెలికిటాన్ - చేతనన్, తెలినిరుక్కిటాన్ - ఈశ్వరన్. ఆకైయాలే ఆచార్యోపదేశేన తెలిద్దవన్, కలఙ్గుకిట తన్నెయుమ్ కలక్కుకిట ప్రకృతియెయుమ్ కలఙ్గి క్కిడక్కిట సంసారికళైయుమ్ తజ్జమనైన్దు కైవిట్టు, తెలివిక్కిట ఆచార్యనైయుమ్, తెలినిరుక్కుమ్ ఈశ్వరనైయుమ్ పరబ్రహ్మకైకాణ్ ఇవాత్తావుక్కు స్వరూపమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తారాయ్ తు.

ఆచార్యునిశ్చైన్దు ఒరు శ్రీవైష్ణవర్ “స్వరూప పారతస్యైవిమిరుక్కుమ్బడి ఎన్” ఎన్దుకేట్టు, అవర్ అరుళిచ్చెయ్ తపడి? “స్వశక్తి నివృత్తి పూర్వకమాక సర్వశక్తియై అజ్ఞాకొణ్ణ ఉపాయత్తిల్ కన్దల బ్రహ్మ ఉపేయత్తిల్ త్వరై విజ్ఞియిరుక్కైకాణ్ పారతస్యైజ్ఞానమ్” ఎన్దురుళినార్. ఇత్తాల్ నివృత్తి ప్రేరకత్తోడు ప్రవృత్తి ప్రేరకత్తోడు వాళియట పరాధీననాన ఇవ్వధికారిక్కు ఎల్లామ్ పరప్రేరితమత్తనై యితే.

ఆచార్యునిశ్చైన్దు ఒరు శ్రీవైష్ణవర్ “స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యమో? ప్రాప్యానురూపమానస్వరూపమో?” ఎన్దుకేట్టు, అవరుమ్ “ముముక్షుడకైయిల్ స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యమ్, ముక్తికడకైయిల్ ప్రాప్యానురూపమాయుక్కుమ్ స్వరూపమ్” ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్.

నాట్టిలిరున్దు పెరుమాళై నేవిత్తిరుప్పార్ ఇరణ్ణ శ్రీవైష్ణవర్కళి అనోగ్యమ్ విశ్లేషభీరుక్కళాయ్ పోరుకిటవర్కళి ఒరుకాల్ రాగ ద్వేషమ్ కొణ్డాడి, అతిల్ ఒరువర్ ఆచార్యునిశ్చైన్దు శ్రీపాద త్తేటచ్చెన్దు ముబ్బరమరడైయ కుబ్బరమ్ విణ్ణప్పమ్ కెయ్య; అరుకిరున్ద ముతలి కళిరే శిలర్ “ఇప్పడి శొల్లలామో?” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ కెయ్య, ఆచార్యు

న్నిశ్చయమ్ అవర్ శొల్లుకిఱవడికేళిర్; దణ్డఘరనానయమన్ (౧) “పరిహర” ఎన్టాన్; (౨) “నకచ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్టాళ్ పిరాట్టి; ఈశ్వరన్ (౩). “శెయ్ తారేల్ నన్టు శెయ్ తార్” ఎన్టాన్; ఆర్వార్ కిళ్ (౪) “అవన్టు మరెప్పినై యరాకిలుమ్ ఎన్జో నవన్టు మర్” ఎన్టార్ కిళ్. ఇప్పడి యిరుక్క, “అవర్ కుల్ నమ్ ఇవరైయిరీయచ్చొల్లుచార్ ఆర్” ఎన్టరుళినార్. ఇత్తాల్ శక్తిమాన్ గుముట్టుడ తదీయదోషమ్ శొల్లుక్కు శువర్ కిళ్ ఎన్టపడి.

ఆచ్చాన్నిశ్చై భాగవతవైభవమ్ అరుళిచ్చెయ్యునిఱుచ్చెయ్ తే ఒరువర్ భగవద్వైభవమ్ శొల్లు, ఇప్పోతు “విశేషమ్ శొల్లుకిఱవిడతే ఇతు సామాన్యమ్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇత్తాల్ భాగవతవైభవతై నిఱుత్తి భగవద్వైభవమ్ శొల్లుకై అనుపయుక్తమెన్టపడి.

ఆచ్చాన్నిశ్చై శిషియతాయార్ పరియప్పిన్నెయమ్ ఆచ్చాన్నిశ్చై సేవిత్తుప్పొరుకిఱ కాలత్తిలే ఇవర్ శో. కార్త రా క, ఆచ్చాన్నిశ్చై “సిర్ శోకిక్కిఱతెన్” ఎన్న; అపరుమ్ “అనాదికాల పాపవాసనా బలాత్కారవశత్తాలే జన్మాదికళిలే ఈశ్వరన్ ఎన్నె ఇన్నమ్ తళ్ళప్పొకితానో? ” ఎన్ట భయప్పడానిష్టేన్” ఎన్న; మేలరుళిచ్చెయ్ తవారై. “ఇతు ఆర్ కేసు” ఎన్టరున్దాయ్, ఉనక్కు సృష్టిక్కు వేణుమో? అవతరిక్కు వేణుమో? (౧) “పిఱప్పిల్ పల్ పిఱవిప్పెరుమాన్” ఎన్టమ్, (౨) “పొరుళెన్టివ్వులకమ్మడై తవన్” ఎన్టమ్, (౩) “సమ్మవామి యుగేయుగే” ఎన్టమ్ ఒరువనై ప్పిడిక్కునినైత్తు ఊరై వళైప్పొరైప్పోలే అఖలజగత్స్వామియాయ్ త్తు అన్తత్స్వామియాయ్ క్కున్టో” ఎన్టరుళినార్. అకైయాల “ఈశ్వరిగుక్కు ఒరుచేతననై ప్పెఱుకై అలభ్యలాభమెన్టమ్, * ఎతిర్ శూఢ్రతే పుక్కు త్తేడిత్తిరియు

(౧) వి-పు-౩-౭-౧౩.

(౨) రా-య-౧౧౬-౪౪. (౩) పెరి-తి-౪-౯-౨.

(౪) ౧-తిరువ-౫౫.

(౫) తి-వాయ్-౨-౯-౫. (౬) తి-వాయ్-౨-౧౦-౧౧.

(౭) గీ-౪-౯.

మవన్ తానే 'వేటు ఇట్టపు ఇరణ్ణుమ్ తన్నతు' ఎన్దు రక్షిక్కు-మెన్దు నిర్భరరాయరుమ్" ఎన్దవడి.

అనన్తరమ్ పెరియాళ్వార్ తిరుమొళి తొడక్కమాన ఆళ్వార్ కళరుళిచ్చెయల్ కళుక్కెల్లామ్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తు లోకత్తై వాళ్ళీతరుళినార్. ఇత్తై నిన్దై త్తిజే (౧) "పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై పిన్బుళ్ళవై క్కుమ్ తెరియ వియాక్కియైకళ్ శెయ్వాల్, అరియ వరుళిచ్చెయల్ పొరుళై ఆరియర్ కట్కిప్పొత్తురుళిచ్చెయ లాయ్ త్త తీన్దు" ఎన్దు ఉపదేశరత్నమాలైయిలే జీయర్ అరుళిచ్చెయ్ తతుమ్. పిన్దైయుమ్ రహస్యత్రయవివరణమ్, తత్వత్రయవివరణమ్ ముతలాన అనేక రహస్యమరుళిచ్చెయ్ తరుళినార్.

ఒరునాళ్ పీళ్ళై యుడైయ శ్రీపాదత్తై ఆశ్రయి త్తిరున్దళ్ళ వాది కేసరి గార్వాష్ట్రాశ్రమనిష్ఠరాయరుక్కుమ్బొత్తు శాస్త్రపరిశీలనమ్ పణ్ణు కిఱవర్ కళైక్కణ్ణు "పడిక్కిఱతెన్" ఎన్దు కేట్ట, అవర్ కళుమ్ "ఇవఱ్కు అక్షరాభ్యాసమిల్" ఎన్దతీన్దు "ముసలకిసలయమ్ పడిక్కిఱ్" ఎన్దు పరిహసిత్తురువారైళ్ళొల్, ఇవరుమ్ "అలై అఱియాతే ఇప్పడి ఒన్దుణ్" ఎన్దు తికైత్తు, అత్తై స్వాచార్యరాన ఆచ్చాన్బిళ్ళై క్కుమ్ విణ్ణుప్పమ్ శెయ్య, అవరుమ్ మన్దన్దితమ్ శెయ్తు అవర్ కళ్ ఉమక్కు అక్షరాభ్యాసమిల్లామైయాలే, "కళుక్కాణి తుళిర్ క్కుమో? ఉమక్కిత్తై కొణ్ణుకారియమే" ఎన్దు పరిహసిత్తువిట్టార్ కళ్" ఎన్దు రుళిచ్చెయ్య; ఇవరుమ్ శైక్కేట్టు లజ్జావిష్టరాయ్ ఛలమ్ పిఱన్దు, తిరువడికళిలేవిమ్మన్దు "అఱియేన్ విద్వానామ్బడి కటాక్షిత్తరుళవేణుమ్" ఎన్దు ప్రార్థిక్క; తీభయప్రదరాజర్ ఉకన్దు ముప్పత్తిరణ్ణుతిరునక్షత్రత్తిలే అక్షరశిక్షై కళుమ్ పణ్ణువిత్తు కావ్యనాటకాలజ్ఞాన శబ్దతర్కపూర్వోత్తరమిమాంసాది సకలశాస్త్రవిత్తమరామ్బడి శిక్షిత్తరుళ, ఇవరుమ్ అవర్

కటాక్షత్తాలే విద్వజ్జనాగ్రగణ్యరాయ్ “ముసలకిసలయమ్” ఎన్ఱు ఒరు కావ్యమిట్టు అవర్కళి కైయిలేకోడుత్తు వాయ్మూడి త్తలైయిత క్కిట్టు లజ్జావిష్టరామ్బడి పణ్ణియరుళి, మహావిరక్తరాయ్ ఆశ్రమస్వీకారమ్ శెయ్తు పరవాదికళై జయిత్తు మికవుమ్ శాస్త్రనిపుణరాయ్ శైయాలే “వాదికేసరి అఱ్ఱుకియమణవాళజీయర్” ఎన్ఱు ప్రసిద్ధరాన ఇవర్ పూర్వర్ శెయ్త తిరువాయ్ మొట్టి వ్యాఖ్యానజ్ఞళై యెల్లామ్ తిరుక్కణ్ శాల్తి అవైకళిలే సారతమమాన అర్థవిశేషజ్ఞళై నజ్జిహిత్తు నర్వర్కుమ్ సుగ్రహరూకవుమ్ సున్యక్తమాకవుమ్ తెరియుమ్బడి తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ద్వాదశస్కన్ధయ క్తమాన శ్రీభాగవతప్రక్రియైయాలే పన్నీరాయిరమ్ ఉరై శెయ్తరుళినార్. జీయరుమ్ ఉపదేశ రత్నమూలైయిలే (౧) “అన్బీడఱ్ఱుకియమణవాళచ్చీయర్” ఎన్ఱు తొడగ్గి “ఏతమిల్ పన్నీరాయిరమ్” ఎన్ఱితైయు మరుళిచ్చెయ్తారితే. పిన్నెయుమ్ దీపప్రకాశమ్, తత్వనిరూపణమ్ ముతలాన అనేకరహస్య గ్రన్థజ్ఞళైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్తు ఉపకరి త్తరుళినార్.

ఆచ్చాన్నిశ్లో కుమారర్ నాయనారాచ్చాన్నిశ్లోయుమ్ దీపాదుత్పన్నప్రదీపమ్బాలే దర్శనన్ నిర్వహిత్తుక్కొణ్ణ పోరమతిప్పడైయరాయ్, సకలవిద్యాపారజ్ఞతరెన్ఱి విరుత్తైయుడైయరాయ్, “శ్రీరజ్గరాజ దీక్షితర్” ఎన్ఱు పాణ్డరీకయాగమ్ శెయ్తు ప్రసిద్ధరాయ్, తత్వనజ్జిహమ్, ముక్తభోగావలి, జ్ఞానార్ణవమ్, శారీరమ్ ముతలాన అనేకరహస్య గ్రన్థజ్ఞళిట్టు ఉపకరి త్తరుళినార్.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్లో తిరునక్షత్రమ్-రోహిణి. ఇవర్ తనియన్.

(౧) “శ్రీమత్కృష్ణసమాహ్వయ నమోయాముననూనవే | యత్కటాక్షణలక్ష్మ్యాణాం సులభశ్శ్రీధరస్సదా”.

(౨) యత్ - యావరూరువరుడైయు, కటాక్షణ-కటాక్షతుక్కు, లక్ష్మ్యాణామ్-విషయధూతరానవర్కకుక్కు, శ్రీధరః-క్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరన్, సదా-సర్వకాల

నాయనారాచాన్పిల్లై తిరునక్షత్రమ్-చిత్తిరై. ఇవర్ తనియన్-(౧) శుత్యర్థసారజనకం స్మృతిబాలమిత్రం పచ్చోన్దప్పగవదన్బి పురాణబన్ధమ్ జ్ఞానాధిరాజ మభయప్రదరాజపుత్రం అస్తద్ధారుం పరమకారుణికం నమామి ॥

వాదికేసరి అభికియమణవాళజేయర్ తిరునక్షత్రమ్ - మఖమ్. ఇవర్ తనియన్.-(౨) సుందరజామాత్యమునేరి ప్రపద్యే చరణామ్బుజమ్, సంసారార్ణవసమ్మగ్న జన్మసన్తారపోతకమ్॥(౩) అస్తద్విధః పిత్రాణాం ప్రేమప్రదాణమానసమ్ । వాదికేసరిణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్॥

—o—

మమ్, మలభః - మలభనాయురుక్కితానో? యామున-యామునరుడైయ, నూనకే-కుమారరాయ్, క్రిమత్-క్రిమానాన, కృష్ణ-కృష్ణరెన్దిఱ, సమాహ్వయ-తిరునామైయైయైయరాన, (అన్ద) పెరియనాచాన్పిల్లైయిన్పొరుట్ట, నమః - దణ్డన్ సమర్పిక్కితేన్.

(౧) శ్రుతి - వేదశకుమ్, అర్థసార - సారార్థజై, జనకమ్ - స్రుతిపాదకరాయ్, స్మృతి-స్మృతిమ్, బాలమిత్రమ్ - బాలమిత్రరాయ్, పద్ద-తామరైవోల్, ఉల్లసత్-ప్రకాశిక్కిఱ, భగవత్ - సర్వేశ్వరమడైయ, అక్షి - తిరువడికకుమ్, పురాణబన్ధమ్ - పురాతనబన్ధవాయ్, జ్ఞానాధిరాజమ్-జ్ఞానసామ్రాజ్యసమ్మదరాయ్, అస్తస్మయమ్-అస్తరాచార్యరాయ్, పరమకారుణికమ్-అత్యస్త కృపాశీలయమాన, అభయప్రదరాజపుత్రమ్ - పెరియనాచాన్పిల్లై కుమారరాన నాయనారాచాన్పిల్లైయై, నమామి-దణ్డన్ సమర్పిక్కితేన్.

(౨) సంసార - సంసారమాకిఱ, అర్ణవ - సమద్రత్తిరే, సమ్మగ్న-అబ్బున్దానిత్కిఱ, జన్మ-ప్రాణికకుడైయ, సన్తార - ఉత్తరిప్పతమ్మ, పోతకమ్ - ఓడమాన, శుందరజామాత్యమునేరి-వాదికేసరి అభికియమణవాళ తేయరుడైయ, చరణామ్బుజమ్-తిరువడికామరైకరై, ప్రపద్యే-అశ్రయిక్కితేన్.

(౩) అస్తద్విధ-అస్తదాదికరై, పిత్రాణ-రక్షిప్పిలిల్, ప్రేమ-ప్రీతియినాల్, ప్రత్రాణ-నిత్తెన్ద, మానసమ్ - మనస్సెయ్యుడైయరాన, వాదికేసరిణమ్ - వాదికేసరియాన, రమ్యజామాతరమ్మనున్దిమ్-అభికియమణవాళ రెన్దిఱజేయరై, వందే-వేదిక్కితేన్.

నమ్మిల్లై పక్కల్ నిన్దుమ్ ఈడుముప్పత్తాతాయీరముమ్ పెల్దొ
ఈయన్ణిమాధవప్పెరుమాళ్ తమ్కుమారరాన శ్రీపద్మనాభప్పెరుమా
భుక్కు. ఈడు ముప్పత్తాతాయీరముమ్ పిన్నుమ్ వేడ్డుమ్ రహస్యార్థజ్జలై
యెల్లామ్ ప్రసాదిత్తు దర్శనప్రవర్తకరాక్కియరుళినార్. శ్రీపద్మనాభ.
ప్పెరుమాభుమ్ తమక్కన్తర్జజ్జివ్యరాయ్ “కోలవరాహనాయనార్”
ఎన్దు తిరునామముడైయ నాలూర్ పిల్లైక్కు తమ్ వైత్తక్కధనచూన
ఈడుముప్పత్తాతాయీరముమ్ పిన్నుమ్ వేడ్డినదర్శనార్థజ్జలైల్లామ్ ప్రసా
దిత్తురుళినార్. నాలూర్ పిల్లైయుమ్ నల్లమకనారానవాలూరాచ్చాన్బి
ల్లైక్కు స్వాచార్యరానపద్మనాభప్పెరుమాళ్ ప్రసాదిత్తు ఈడుములలాన
అఖిల్ార్థజ్జలైయుమ్ ప్రసాదిత్తు దర్శనప్రవర్తకరామ్బడి కటాక్షిత్తురుళి
నార్. నాలూరాచ్చాన్బిల్లైయుమ్ మణవాళమామునికభుక్కు నేరే
ఆచార్యరాన తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్లైక్కుమ్, తిరునాభాయణపురత్తాయి
క్కుమ్ శ్రీ పిల్లైక్కుమ్ తిరువాయ్ మొట్టియై ప్రసాదిత్తురుళినార్” ఎన్దు
మత్తై (౧) “అజ్జవర్ పాల్ పెల్దొ శితియాభ్రావనప్పిల్లై, తామ్ కొడుత్తార్
తమ్మకనార్ తల్లైయిల్, పాణ్ణుడనే నాలూర్ పిల్లైక్కు-వర్తామ్ నల్ల
మకనార్ క్కనర్తామ్, మేలోర్ క్కీన్దారవరే మిక్కు” ఎన్దు ఉపదేశ
రత్నమాలైయిలే జీయర్తామే తెళియవరుళిచ్చెయ్ తారితే.

ఈయన్ణిమాధవప్పెరుమాళ్ తిరునడ్రత్తమ్ - హస్తమ్. ఇవర్
తనియన్-(౨) “వరదార్యదయాపాత్రం శ్రీమాధవగురుంభ శ్రీ కురుకా
ధీశ వేదాస్తసేవాస్తీలిత వేదనమ్”.

(౨) కురుకాధీశ-నమ్మాభ్యురరుళిచ్చెయ్ త, వేదాస్తసేవా-ఉపనిషత్తాన తిరు
వాయ్ మొట్టియన్ కాలత్తేవత్తాల్, ఉన్మీలిత-తెళిన్ద, వేదనమ్-జ్ఞానముడైయరాయ్,
వరదార్ద్ర-నమ్మిల్లైయునుడైయ, దయా - కృపైక్కు, పాత్రమ్ - పాత్రయమాన, శ్రీ
మాధవగురుమ్-ఈయన్ణి మాధవప్పెరుమాల్, భజే-అక్రయిక్కి-తేన్.

(౧) ఉపదేశ-౪౯. శ్రీ పిల్లైయాకీతార్-తిరువాయ్ మొట్టియాచ్చాన్.

పద్మనాభపైరుమాళ్ తిరునక్షత్రమ్-స్వాతి. ఇవర్ తనియన్.-
(౧) యేనావగాహ్యవిమలోస్త్రి శరారిసూరేర్వాణీగణార్ద పరిబోధనుథా
వగాయామ్ | శ్రీమమ్మకున్ద చరణాబ్జమధువ్రతాయ శ్రీపద్మనాభగురువే
నమ ఆచరామః॥

నాలూర్ పిళ్ళై తిరునక్షత్రమ్-పుష్యమ్. ఇవర్ తనియన్.- (౨)
శ్రీపద్మనాభగురుత శృరజిమ్మనీర్ద్రా శ్రీసూక్తిభాష్య మధిగమ్య సమ్మద్ధ
బోధః | తద్దేవరాజగురువే హృదిశచ్చతుష్పూర్వానేధకోలవరదేశిక
మాశ్రయే తమ్ ॥

నాలూరాచ్చాన్ బిళ్ళై తనియన్.- (౩) నమోస్తు దేవరాజాయ చతు
ర్థామనివాసినే | రామానుజార్యదాసస్య సుతాయ గుణశాలినే ॥

(౧) యేన - యాతొరువూల్, శరారిసూరే - నమ్మాళ్వారుడైయ, వాణీ-
శ్రీసూక్తికళుడైయ, గణ - సమూహాత్రిలుణ్ణాన, అర్ధ-అర్ధజళై, పరిబోధ-తెలివాయ్
అజీవతాకిఱ, సుధాపగాయామ్-అమ్మతసరస్సిర్, అవగాహ్య-ప్రవేశిత్తు, విమలః-
నిర్దాస్తః కరణనాయ్, అస్తి-ఆకిఱేసో, త్రిమత్-శ్రీమానాన, ముమన్ద-సర్వేశ్వరమ
డైయ, చరణాబ్జ-తిరువడిత్తామరైకళిల్, మధువ్రతాయ-వణ్ణుపొలిరుక్కిఱ, శ్రీపద్మ
నాభగురువే - పద్మనాభపైరుమాళ్నిర్బట్టు, నమః-ప్రణామతై, ఆచరామః-అనుష్ఠీ
క్కిఱోమ్.

(౨) శ్రీపద్మనాభ గురుతః - పద్మనాభపైరుమాళ్నిడత్తిలిరున్ద, శరజిమ్మనీర్ద్రా-
నమ్మాళ్వారుడైయ, శ్రీసూక్తి - అరులిచ్చెయిర్కళుమ్కు, భాష్యమ్ - భాష్యమాన
తేటై, అధిగమ్య-అజీన్ద, సమ్మద్ధ - సంపూర్ణమాన, బోధః - జ్ఞానముడైయరాన,
యః - యాతొరువర్, తత్ - అన్ద భాష్యతై, దేవరాజగురువే-నాలూరాచ్చాన్ బిళ్ళై
యిన్బొరుట్టు, అదిశత్-ప్రసాదత్తాళో? తమ్-అప్పడిప్పట్ట, చతుష్పాః-నాలూరిల్,
వాస-వాసత్తాల్, ఇద్ధి-ప్రకాశిక్కిఱ, కోలవరదేశికమ్-నాలూర్ పిళ్ళైయై, ఆశ్రయే-
ఆశ్రయిక్కిఱేన్

(౩) రామానుజార్యదాసస్య-శ్రీరామానుజదాసస్యైన్ద నాలూర్ పిళ్ళైయిన్దైయ,
సుతాయ - కుమారయ్య, గుణశాలినే - గుణశాలయ్య, చతుర్థామ - నాలూ

(౧) “కోలాధిపాత్పితురవాప్య సహస్రగీతే ధ్యాన్యహిపూర్వతనదేశిక వర్యగుప్తమ్ | త్రేధాప్రవర్త్య భువియః ప్రథయాఞ్చకార శ్రీదేవరాజ గురువర్యమహంభజే తమ్ || (౨) శ్రీశైలనాథగురు మాతృగురూత్తమా భ్యాం శ్రీసూక్తిదేశికవరేణచ యస్మిన్దైవమ్ | వ్యక్తశ్శరారికృతి భావ్యో మసంప్రదాయో విస్తారమేతి సహివైష్ణవ పుణ్యవేషు”.

అనన్తరమ్ వడక్కు-తిరువీధిప్పిల్వై దర్శనమ్ నిర్వహి తరుఖు కిఱికాలత్తిలే శ్రీపాదత్తుముతలికల్ “ఆత్మస్వరూపమిరుక్కుమ్బడిమ్” ఎన్దు విన్ఱప్పమ్ శెయ్య; అవరుమ్ “అహంజ్ఞానమాకిఱ ఆర్ పైన్దుడై త్తాల్ ఆత్మావుక్కు అభీయాతవేర్ అడియన్” ఎన్దుతే” ఎన్దురుతి

రిల్, నివాసీనే-వాసమ్ పణ్ణానిన్ద, దేవరాజాయ-నాలూరాచ్చాన్బిల్వైయిన్బరుట్టు, నమః - ప్రణామమానతు, అన్దు-ఉణ్ణాకక్కడవతు

(౧) యః - యావహరువర్, పూర్వతనదేశికవర్య - పూర్వోచార్యర్కళాశే; గుప్తమ్-రహస్యమాయ్ రక్షిక్కుప్పట్ట, సహస్రగీతే - తిరువాయ్ మొట్టియిన్దైయ, భావ్యమ్ - భావ్యమాన ఈడు ముప్పత్తాతాయరత్తై, పితుః - జనకరాన, కోలాధి పాత్ - నాలూర్ పిల్వైయిన్దత్తిల్ నిన్దుమ్, అవాప్య-అదైన్దు, త్రేధా-మూఱ్ఱవట్టియాయ్, ప్రవర్త్య-ప్రచారప్పడుత్తి, భువి-భూమియిల్, ప్రథయాఞ్చకార-ప్రసిద్ధిపణ్ణినాగో, తమ్ - అన్ద, శ్రీదేవరాజగురువర్యమ్ - పరమాచార్యరాన నాలూరాచ్చాన్బిల్వైయై, అహమ్ - అడియిన్, భజే - ఆశ్రయిక్కితేన్.

(౨) యః-ఎన్ద, శరారికృతి-తిరువాయ్ మొట్టియిన్, భావ్య - భావ్యమాన ఈడుముప్పత్తాతాయరత్తిన్, సుసంప్రదాయః - సత్సంప్రదాయమానతు, శ్రీశైలనాథ గురు - తిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్వై యెన్దు, మాతృ - తిరునారాయణపురత్తాయి ఎన్దు, (ఆకియ ఇన్ద) గురూత్తమాభ్యామ్ - ఉత్తమాచార్యర్కళాలుమ్, శ్రీసూక్తి దేశికవరేణచ-తిరువాయ్ మొట్టియాచ్చానాలుమ్, ఏవమ్-ఇప్పడి, త్రిధా - మూఱ్ఱవట్టియాయ్, వ్యక్తః - ప్రకాశమాయిత్రో, సః-అన్ద సంప్రదాయదాన్, వైష్ణవపుణ్యవేషు-శ్రీవైష్ణవ ర్కళిడత్తిల్, విస్తారమ్-పరపుతరై, ఏతి-అదైకిఱతు.

నార్. ఇత్రాల్ “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్నిట అహజ్కారమ్ వర్తించు
 థ్రాల్ ఆత్మపుక్కు “దాసోహమ్” ఎన్నిట శేషత్వమేనిలైనిష్ట అన్త
 రజ్గనిరూపక మెన్టపడి. భాగవతశేషత్వ విధురమాన భగవచ్ఛేషత్వ
 ముమ్ దేహాత్మాభిమానమోలే పొల్లాతతాకైయాలే, (౧) “అషియా
 రడియార్ తమ్మడియారడియార్ తమక్కడియారడియార్ తమ్మడియా
 రడియోళ్ళే” ఎన్నిరుక్కజేణు మెన్టరుళియుమ్, ఎల్లావేదజ్గళైయుమ్
 ఎల్లాశాస్త్రజ్గళైయుమ్ ఎల్లా ఆత్వార్కిళి పాశురజ్గళైయుమ్ ఎల్లా
 ఆచార్యార్కిళి వచనజ్గళైయుమ్ ఆరాయ్న్దుపార్ త్తవిడ త్తిల్ ఒరు
 శ్రీనైన్డవనుక్కు నిలైనిష్ట ఆచార్యాభిమాన మొళియ మోక్షోపాయ
 మిలై; నిలైనిష్ట భాగవతాపచార మొళియ మోక్షవిరోధియిలైయితే.
 “న్వనత్తైయిల్ నిత్యత్వముమ్, నిలైనిష్ట భాగవతాపచారమున్డామళ
 వత్తనైయన్” ఎన్టు పిల్లై పలకాలుమరుళిచ్చెయ్యి కేట్టిరుక్కైయా
 యిరుక్కుమ్” ఎన్టు వడక్కు త్తిరువీధిప్పిల్లై తమ్ శ్రీపాదత్తు ముతలి
 కభుక్కురుళినార్. ఇత్రాల్ ఆచార్యాభిమానమ్ నిలైనిక్కైయావతు-
 శేట్ట అర్థత్తిన్పడి అనుసానముమ్ కైపుకురప్పెన్దు తద్విషయమే
 ప్రాప్యప్రాపకజ్గళైయుమ్, తద్విషయ త్తిలే మహావిశ్వానత్తుడన్ వర్తిక్కై.
 భాగవతాపచారమ్ నిలైనిక్కైయావతు - తీరక్కళియప్పణ్ణియుమ్
 విరనుతాపమాన భాగవతాపచారమ్ స్వనత్తైయై విళక్కుప్పిణమ్బుడు త్తి
 దగ్గపటమాక్కి ఉయిర్మాట్టల్ శెయ్తు నళిప్పిక్కుమెన్టపడి.

ఇప్పడి సర్వరైయు ముజ్జీవిప్పిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిట ఇవర్ తమ్
 కుమారరాన పిల్లైలోకాచార్యరైయుమ్, అవర్ తిరు త్రప్పియారాన
 అభికియ మణవాళిప్పరుమాళి నాయనారైయుమ్ దర్శనప్రవర్తకరా
 మ్బడి నన్దక త్తిరు త్తియరుళి శిలనాలైక్కు ప్పిన్బు పిల్లై తిరువడి
 కళై భ్యానిత్తుక్కొణ్ణు తిరునాట్టుక్కెన్దునరుళినార్. పిల్లైలోకా

చార్యరుమ్ “ఉభయసమ్మనముడైయ విలక్షణవిషయతై ఇట్టదోమే”
ఎన్దు పెరుక్కవ్యాకులప్పట్టు క్షేళిత్తు తమ్మిలేతేటినిన్దు పిల్లెక్కు బమ్మ
మేధతాలే చరమకై జ్ఞాన్యమశేయతు పశ్చిపదుత్తి అవభృథమ్ కొ
ణ్డాడి పెరుక్క తిరువధ్యయసముమ్ నడ త్తియరుళినార్.

వడక్కు త్తిరుపీధిప్పిల్లై తిరునక్షత్రమ్-స్వాతి. ఇవర్ తనియన్.-

(౧) “శ్రీకృష్ణపాదపాదాబ్జే నమామి శిరిసా నదా! యత్ప్రసాదప్రభా
వేన సర్వసిద్ధి రభూన్మమ”.

—o—o—o—

పిల్లెలోకాచార్యర్ వైభవమ్.

అనన్తరమ్ సమ్మాధ్వార్ తిరువవతార మెన్నలామ్మియాన
వైభవముడైయరాయ్, సమ్మిల్లైయూడైయ అనుగ్రహతాలే అవ
తారవిశేషమాయ్ తిరువవతరి త్తిరున్దుళ్ళ పిల్లెలోకాచార్యరుమ్,
అవరుడైయ అరుళే ధారకమాయ్, వళర్న్ద అవర్ తిరు తమ్మియారాన
అట్రికియమణవాళ పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ బాల్యాత్ప్రభృతి సుస్సిగ్ధ
రాయ్, ఇణ్ణై త్తొట్టిలిట్టు వళర్న్ద ఇల్లైయ పెరుమాళ్లైయుమ్ పెరుమాళ్లై
యుమ్మోలవుమ్, (౨) “పలదేవనెన్నుమ్ తన్నమ్మియోడ ప్పిన్ఱాడచ్చె
ల్వాన్” ఎన్ఱి నమ్మిమూ త్తపిరాన్దైయుమ్ కృష్ణనైయుమ్ పోలవుమ్,
(౩) “తమ్మియుడన్ తాశరితియానానుమ్, శక్లవణ్ణనమ్మియుడన్ పిన్ నడ
న్దువన్దానుమ్, పొన్లు పునలోన్ఱుముడుమ్మై డేలకారియనుమ్, అటన్దొన్ఱుమణ

(౧) యత్ - యవనోరువడడైయ, ప్రసాద ప్రభావేన - అనుగ్రహాతిశయత్తి
నాల్, మమ - ఎనక్కు, సర్వసిద్ధి - సమస్తపురుషార్థసిద్ధియుమ్, అభూత్ - ఉడ్డా
యోర్లో? (అప్పడిప్పట్టు) శ్రీకృష్ణపాద-వడక్కు-త్తిరుపీధిప్పిల్లైయిన్దుడైయ, పాదాబ్జే-
తిరువడిత్రామరైకళై, సదా-సర్వకాలముమ్, శిరిసా-శిరస్సినారే, నమామి-సేవిక్కి
శేన్.

వాశనుమే తాన్” ఎన్నుమ్బడి సాభాత్పత్తై యుడైయరాన ఇవర్క
లిలే పిల్లైలోకాచార్యర్ తమ్ పరమకృపైయాలే పెణ్ణుమ్ పేత్తై
యుమ్ అధికరిత్తు ఉజ్జీవిక్కిలామ్బడి తనిప్రణవమ్, తనిద్వయమ్,
తనిచరమమ్, పరస్థపడి, శ్రియంపతిప్పడి, యాదృచ్చికప్పడి, ముము
క్షుప్పడి, సంసారసామ్రాజ్యమ్, సారసజ్గిహమ్, తత్వత్రయమ్,
తత్వశేఖరమ్, ప్రపన్నపరితాణమ్, ప్రమేయశేఖరమ్, అర్చిరాది,
అర్చపశ్చకమ్, నవవిధసమ్మన్దమ్, నవరత్నమాలై, శ్రీ వ చ న భూ
షణమ్ ముతలాన అనేక రహస్యగ్రన్థజ్జిట్టరుళి, తమ్పియోడు తాముమ్
కూడి వాఱ్డనరుళుక్కలత్తిలే, పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికలిలే
పరమసాత్వికరాయరుప్పారాన కూరకులోత్తమదాసర్ నాయనుమ్,
మణిత్పక్కిత్తు నమ్మియారుమ్, కొల్లికావలదాసరాన అల్ల కి య
మణవాళప్పెరుమాళ్. పిల్లైయుమ్, కోట్టూరిలన్జరుమ్, తిరుమలై
యాఱ్వురుమ్, విళాజ్జోలైప్పిల్లైయుమ్, సాత్వికైకలిల్ తిరుమలై
యాఱ్వుర్ తిరుత్తాయార్ ముతలాన శిల అమ్మైయార్కళుమ్ తిరువడి
కిలిలాశ్రయిత్తు సత్సమ్మన్దైయెడైయరాయ్ (౧) “సమ్మన్దాత్సాత్త్
లాభం” ఎన్ఱు ఆనందనిర్భరరాయ్, ఒభివిల్ కాలప్పడియే సర్వదేశ
సర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ నిత్యసేవైపణ్ణి * తేవుమన్ బ్రహ్మియాతిరు
న్దార్కళ్.

ఇప్పడి ఎఱున్దరుళియరుక్కుమ్ పిల్లైలోకాచార్యర్ (౨) “శీరా
రుమ్ తిరువ త్తియూర్ తన్నిల్ నిన్ఱుమ్, శీఱన్ద మణిత్పక్కిత్తులు నమ్మి
యారై, ఏరారుమ్ కనవిలుపదేశత్తాల్ ముక్, ఎడు త్తరుళి ఎఱిలరన్జత్తై
పోయిరునీర్, శోరామల్ ఉమక్కుదితిమక్లై శోల్ వోమెన్ఱు, తుయ్యి ఉల
కారియన్బాల్ శేర్న్దతత్పిన్ అవర్క్కు, నేరాక క్క-నవిలరన్జరుపదేశ
త్తాల్, మున్నమ్ నిరుమి త్తకలై వచనభూషణమానిధియే” ఎన్ఱిఱపడియే

పరమరహస్యముమాయ దివ్యశాస్త్రమాన శ్రీవచనభూషణతై సర్వరు
మధికరిత్తు ఈడేటలామ్బడియరుళిచ్చెయ్తు లోకతైవాహ్మీ త్తరుళినార్.

ఇతై క్కేట్టు భాగవతోచ్చాయమ్ పాఠుక్కుమాట్టత శిల
అసూయాళుక్కుళి ~~ఇతై భాగవతోచ్చాయమ్~~ పక్కల్ శెన్దు, పెరుమాళే! “పిల్లై
లోకాచార్యుర వచనభూషణమెన్దురు రహస్యగన్డమిట్టు నమ్ దర్శనా
ర్థతై యెల్లామ్ వ్యర్థమాక్కినార్” ఎన్దు కోళ్ళొల్లక్కేట్టు, ~~పెరుమాళే!~~
శీతీ పిల్లైలోకాచార్యురై అత్తైత్తువిడ, అవ్వళవిల్ అవర్ సిరాడ ఎల్లు
న్దురుళియిరుక్కు, అధికియమణవాళ పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ నీరాడి
ఎల్లున్దురుళిటవర్ ఇవిక్కిశేషమ్ కేట్టు పెరుమాళ్ సన్నిధియిల్ శెన్దు
వాతే, ~~పెరుమాళే!~~ అర్చకముళేన నాయనారే! నామ్ అనస్తావతా
ళమ్ జన్మనతుమ్ దర్శనంధావనార్థమాళవత్తొనీర్దళ్ళ రహస్యగన్డమిట్టు
అతై వ్యర్థమాక్కువానె! ఎన్దు విసవియరుళు అధికియమణవాళ
పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ శ్రీవచనభూషణార్థ స్థాపకమాన ఇప్పిబ
న్దతై పెరుమాళ్ శ్రోతావాయ్ తామ్ వక్తావాక శ్రీతొణ్డరడిప్పిడి
యార్వార్ తిరుచూలై శొన్నాప్పోలే ఇవరుమ్ ఆచార్యహృదయమ్
శొల్లి తలైక్కట్టినవాతే నమ్మెరుమాళుమ్ మిక్కున్దు తిరువుళుముక్తరుళి
“ఇతనామ్ శెయ్తతొన్దున్దు” ఎన్దు కోట్టాన్నవర్కళై వాయడిత్తు!
త్తళివిట్టరుళి నాయనారుక్కు తమ్ సర్వ పరిజన పరిచ్చదగ్గళోడే
బ్రహ్మరథమ్ ప్రసాదిత్తు ఉపలాలిత్తు త్తిరుమాళిశెయ్ పోకవిట్టరుళినార్.
ఇవై వైభవమ్ కణ్ణు పిల్లైలోకాచార్యురమ్ నాయనారై (౧) “వళర్
త్తతనాల్ పయన్ పెన్ద్రేన్” ఎన్దు అతినన్దోషత్తుడన్ ఆలిగ్గెత్తుకొణ్డ
రుళినార్.

అనన్తరమ్ నాయనారుమ్ తోతవత్తు త్తూయ్మత్తై యోరాస
పెన్ద్రార్ క్కు ఆచార్యహృదయ రహస్యార్థమ్ ప్రసాది త్తరుళినార్.
పెన్ద్రారుమ్ తన్దిరువడి శేరప్పేన్ద్రార్ క్కు ప్రసాది త్తరుళినార్. అప్పే

త్థానమ్ తిరునారాయణపురతాయుక్కు ప్రసాది త్తరుళినార్. ఆయి
యుమ్ నమ్ మణవాళమామునికళుక్కు ప్రసాది త్తరుళినార్. ఆత్తె
యితే (౧) “మాతవత్తోన్ మాతన్ మత్తెకూఱుమ్ మణవాళన్
తోతవ త్తిత్తాయ్ మత్తెయోరానపెత్తార్ నీతియాలాజవర్ తాళ్
శేరప్పెత్తార్తాయ మణవాళముని పూజమలత్తాళ్ కళ్ నెఱ్ఱేపోత్తైదు”
ఎన్దు పూర్వకళ్ అనుసన్ధి త్తరుళినార్ కళ్.

అభికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ తిరుప్పవై ముత
లాన శిల క్షబ్ధజ్జళుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్ తరుళినార్. ఇత్తై నిన్దై
త్తితే (౨) “తన్ శీరాల్ వైయకురువిన్ తమ్మి మన్ను మణవాళముని
శెయ్యుమవై తానుమ్ శిల” ఎన్దు జీయర్ అనుసన్ధి త్తరుళినార్. పిన్ను
పిళ్ళైలోకాచార్యరుమ్ నాయనారుమ్ అతివిరక్తరాయ్ చాల్ న్దరు
ళుక్కలత్తిలే నారనార్ శితితుకాలమ్ ఎఱ్ఱున్దరుళియిరున్దు అవి
రేణ పరమపదత్తై ప్రాపి త్తరుళినార్. పిళ్ళైయుమ్ భాగవతవిశ్లేష
త్తాలే మికివ్రమ్ శోకార్తరాయ్ అవర్ ముడియై త్రమ్ మడియిలే
వైత్తక్కొణ్ణు (౩) “మాముడుమ్మై మన్ను మణవాళన్ మణ్ణాణ్ణు
శేమముడన్ వైకున్దమ్ శెష్టక్కాల్, మామెన్దుత్తొట్టరై త్త శొల్లుమ్
తుయన్దన్ నాథ్ పారుళుమ్, ఎఱ్ఱెఱ్ఱుత్తమిజ్జురైచ్చారార్” ఎన్దు ముడియై
పలవనై ప్పలమిత్తిరుముత్తుతిర్ త్తు ముతలికళ్ తేత్తై త్తేటినిన్దునాయనా
రుక్కు చ్చరమకై జ్జర్యమ్ శెయ్ తు తిరువధ్యయనమ్ నడ త్తియరుళినార్.

జీయరుడైయ ఆచార్యరాన తిరుమలైయాత్తార్దమ్, జీయరు
డైయ తిరుత్తమప్పనార్ తిక్కట్కిడన్దాన్ తిరునావుడైయ పిరాన్ తాత
రణ్ణరై యరుమ్ ఆతిబాల్యత్తిల పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికళిలే ఆశ్ర
యి త్తవర్కళాకై యాలే పిన్ను కొల్లికావలదాసరిడ త్తిలుమ్ కూరకులొ
త్తమదాసరిడ త్తిలుమ్ జ్ఞానోపజీవనమ్ వణ్ణి ఉజ్జీవితార్ కళ్, ఇప్పడి

సమృద్ధి సమృద్ధికళుమ్ ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి చరమప్రమాణ ప్రమేయప్రమా
త్య వైభవజ్ఞై ప్రకాశిప్పిత్తుక్కొండ్లు పిల్లలొకాచార్యర్ పెరుమా
ళుక్కు ప్రాణఘాతరాయరుక్కుమ్ కాలత్తిలే, శ్రీరజ్జనలమ్ తురుమ్మా
త్రాన్తమాయ్ కోయిలిల్ రుడియరుక్కువుమ్ పోకామల్ పెరుమా
ళుమ్ నాచ్చిమారుడనే పుటప్పట్టు పెరియపెరుమాళుక్కు త్తిరుమున్నే
కల్ కాప్పళాత్తి మున్నే ఒరువిగ్రహత్తై ఎఱున్దరుళప్పణ్ణియైత్తు, (౧)
“శుభ్ర మెల్లామ్ పిన్దొడరత్తోల్ కానమన్దైన్వన్” ఎన్దుమ్, (౨) “తమ్మి
యొడుతామొరువర్ తన్దుణ్ణవికాతల్ తుణ్ణైయాక” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱి
పడియే పెరుమాళ్ తమ్ అన్తరజ్జపరికరత్తుడనే వలనైయాక వెఱున్ద
రుళ, పిల్లైయుమ్ * వాళుమ్ విల్లుజ్జొండ్లు వీన్ శెన్దడిమైశెయ్త ఇల్లై
యపెరుమాళ్లై పోలే (౩) “ ఉరువార్ శక్కరమ్ శక్కు శుమన్దిక్కు
మోడు ఒరుపాడుల్లావోరడియాన్ ” ఎన్దిఱపడియే అత్తలైక్కు
మజ్జళాశాసనపరరాయ్ తాముమ్ ముతలికళుమ్ నేవెత్తుక్కొండ్లు శేర
వెఱున్దరుళ, పెరుమాళుమ్ (౪) “ప్రవిశ్యతు మహారణ్యం రామో
రాజీవలోచనః” ఎన్దుమ్, (౫) “ వనం సభార్యః ప్రవివేశ రాఘవస్స
లత్త్యణ నూర్వళివా భ్రమణ్ణలమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱిపడియే పారి ఋతు
తరత్తు కిటి ఖడ్గ భల్లూకాద్యనేక వనమృగ సజ్జార గర్జనసజ్జాత భయ
జ్జరమాయ్ శిలైక్కేవేడర్ తిరికిఱి శిఱన్దకాట్టిలే ఎఱున్దరుళుమ్మాతు
పెరుమాళ్ శిలదన్యకళుక్కు సర్వన్వదానమ్ పణ్ణియరుళ, పిల్లై

(౪) రాజీవలోచనః - శెన్దామరైపొన్ద తిరుక్కణ్ణియుడైయ, రామః-చక్ర
వర్తి తిరుమకన్, మహారణ్యమ్ - పెరుక్కాట్టై, ప్రవిశ్యతు-ప్రవేశిత్తు.

(౫) [రా-అయో-౧౧౯-౨౨] రాఘవః-చక్రవర్తి తిరుమకన్, సభార్యః-
పత్నియోజే కూడినవరాయ్, సలత్త్యణః - ఇళైయపెరుమాళుడనుమ్ కూడినవరాయ్,
నూర్వళి-నూర్వళన్, అభ్రమణ్ణలమివ-మేళుమణ్ణలత్తైపొలో, వనమ్-కాట్టై, ప్రవివేశ-
ప్రవేశిత్తార్.

(౧) పెరు-తి-౨-౬, (౨) తి-మొ-౫-౧౦-౬, (౩) తి-వాయ్-౨-౩-౭.

లోకాచార్యర్ ఇచ్ఛేయేతియైక్కేట్టు ముద్ది ఎఱున్దరుళినవర్ మీణ్డెఱున్దరుళి అవిడ్డతే తాముమ్ అవర్ కళుక్కు సర్వస్వదానమ్ పణ్ణియరుళి అప్పాఱెఱున్దరుళ, అద్దశైయిలే శిలవజ్జక్కళ్వర్ వన్దు వదమ్ పణిన్దు వచ్చెప్పిడిక్క, అవన్ శై ప్పాఱుడనే వాణ్ణి అవర్ కళో మనోభావమతిన్దు (౧) “కలకమికు పజ్జముడన్ కళ్ళర్ పన్ శ్రీల్ క త్తిరువర్ కారియప్పే రొరువర్ వన్దు, పలమతిన్దు పతమ్పణిన్దు వచ్చెక్కట్ట ప్పాఱుడనే వాణ్ణి నాప్పోల్ వాణ్ణి నీణ్ణి, నలమికున్ద తనమితనై నమ్మినోమేల్ నమ్మెరుమా భుమ్మరుడన్ నయర్దువాఱుమ్, ఇలకుమికు పెరుమ్ శెల్వమిల్లెయెన్దు ఏర్ ముసుమ్మై ఉలకారియనురై శెయ్ తానే” ఎన్ఱిఱపడియే అవన్ శై ఉపే ష్శిత్తు యెఱున్దరుళి, జ్యోతిష్కుడి ఎన్ఱిఱ గ్రామ త్తిలే పెరుమాళుడ నెఱున్దరుళి యిరుక్కచ్చెయ్ తే;

పిళ్ళై లోకాచార్యర్ అణ్ణే తిరుమేనియిల్ నోవుళాత్తి మిక వుమ్ తళర్ న్దు కణ్వుళర్ న్దరుళ, శ్రీపాదత్తుక్క న్దరజ్గరాన ముతలికళో “ఎజ్జళుక్కు త్తజ్జమేన్” ఎన్దు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అవర్ కళుక్కు వేణ్ణుమ్ హితోపదేశమ్ శెయ్ తు విళాజ్జులై ప్పిళ్ళై యెప్పార్ త్తు “నీర్ తిరు వనన్దపుర త్తిలే ఉమ్ శరీరావసాన త్తళవుమ్ ఇరుమ్” ఎన్దు నియమి త్త రుళి, పిళ్ళై తిరువడికళై ధ్యానిత్తుక్కొణ్ణు జ్యేష్ఠ శుద్ధ ద్వాదశియిలే తిరునాట్టు క్కెఱున్దరుళినార్. ముతలికళుమ్ శోకార్తరాయ్ మికవుమ్ క్లేళిత్తు త్తేటి పెరుమాళో పరియట్టమ్ తిరుమాలై వరవిడ సంస్కరిత్తు ప్పళ్ళి పడు త్తి తిరువధ్యయనమ్ నడ త్తి యరుళినార్ కళో.

పెణ్ణుమ్ పేత్తై యుముజ్జీవిక్కుమ్బడి రహస్యత్రయమ్ ముత లాన అనేక రహస్యగ్రంథగల్గిట్టరుళియమ్, శ్రీవచనభూషణ దివ్యప్రబంధము ఖేన జగత్తై వాఱ్విక్కప్పెన్ ద్ద తన్నేన్ ద్దముమ్, పెరుమాళై ప్పిరియిల్ తరియామైయై ముచ్చిట్టు పిన్దుడర్ న్దు శెన్దు అడిమై శెయ్యప్పెన్ ద్ద తన్నేన్ ద్దముమ్ పిళ్ళై లోకాచార్యరుక్కే ఉళ్ళత్తొన్దితే.

పిత్తై లోకాచార్యర్ తిరునక్షత్రమ్-విష్వశియిల్ శ్రవణమ్.
ఇవర్ తనియన్. (౧) లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే!
సంసారభోగినస్తప్తజీవజీవాతవే నమః॥

ఇవర్ తిరుత్తమ్బియారాన అభుకియ మణవాళప్పెరుమాళ్
నాయనార్ తనియన్.- (౨) “ద్రావిడామ్నాయహృదయం గురు
పర్వక్రమాగతమ్! రమ్యజామాతృదేవేన దర్శితం కృష్ణసూనునా”॥

విన్ను నమ్మెరుమాళుమ్ (3) “అరజ్గనకరుళ్ మునై వనై-తిరు
మాలిరుజ్జోలై నిన్ఱాన్” ఎన్నిట శొత్పేర్ త్తియాలే * శిలమ్బాటు
పాయుమ్ తెన్ తిరుమాలిరుజ్జోలై క్కెల్లున్దనళి, అవ్విడమ్ (౪)
* ఆయిరఱూటుకళుమ్ శునై కళ్ పలవాయిరముమ్ ఆయిరమ్ పూ
మొట్టెలుముడై మాలిరుజ్జోలై యాకై యాలే, తిరుప్పొన్ని యాలే శూ
ట్రప్పట్ట ఆరామమ్ శూర్త్త వరజ్గత్తితోలే అతిమనోహరమా యిరు
క్కెయాలే అగ్గే పిత్తై యై ప్పిరిన్ద వ్యసనమెల్లామ్ ఆటుమ్బడి(గి), శిఖ

(౧) సంసార - సంసారమాకిట, భోగి - సర్వత్రి నాదే, స్తప్త - కడిక్కు
ప్పట్టిరుక్కిట, జీవ - చేతనరుక్కు, జీవాతవే - ఉజ్జీవనకరరాయ, కృష్ణ
పాదస్య - వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై యిసుడైయ, సూనవే - కుమారరాయ, గుర
వే - ఆచార్యరాన, లోకాచార్యాయ - పిత్తై లోకాచార్యరినొరుట్టు, నమః-
దణ్ణన్ సమర్పిక్కి టేన్.

(౨) కృష్ణ - వడక్కుత్తిరువీధిప్పిళ్ళై యిసుడైయ, సూనునా - కుమారరాన,
రమ్యజామాతృదేవేన - అభుకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారాలే, గురు-ఆచా
ర్యర్ కళుడైయ, పర్వక్రమ - పరమ్యరాక్రమమాయ్, ఆ గతమ్ - ప్రాప్తమాన, ద్రా
విడామ్నాయహృదయమ్ - ఆచార్యహృదయమానతు, దర్శితమ్ - సాక్షాత్కరిప్పిక్క
ప్పట్టతు.

(౩) [సుందర-స్త-౧౦౩.౧] రామ-చక్రవర్తి తిరుమక నే! దణ్ణకారణ్య-దణ్ణకావనత్తిర్,

తిమ వివేకవ్యక్త్యాపగా స్వచ్ఛతోయా స్వనుభవనరసజ్ఞో దణ్డికారణ్యవాసాత్ | తదిహ తదనుభూతో సాభిలాషోద్య రామ శ్రయసి వనగిరీన్ద్రం సుందరీభూయ భూయః" ఎన్నిటపడియే వనవాస రసవాణ్ణైష్చ పిన్నాశి వనగిరి పనమాన అక్లే శిలకాల మెఘున్దరుళియిరున్దు విహరిత్తియళి (౧) * అహన్ గువణి నిన్ద సరజ్జనానలామ్, ధార్మికర్ తణ్ణిర్ పున్దిల్ వైక్కుమాహ లే అభికియమణవాళన్ కిణ్ణత్తై యుముణ్ణాక్కి వైత్తి, పిన్బు అచైత్తు పురికరన్తుడనే (౨) "కొల్లికావలన్ కూడల్ నాయకన్ కోట్టిక్కోన్ కులశేఖరన్" ఎన్దు అతువే తనక్కు నిరూపక మామ్బడి కులశేఖరప్పెరుమాళ్ ఆణ్ణరుళిన దేశత్తై విరుమ్బి ఎఘున్దరుళి అవ్వవదేశజ్జళితే శిలనాళ్ ఇని తమర్న్దు, పిన్బు కోట్టిక్కోడేట వెఘున్దరుళియిరుక్క;

అవ్వళివలే (3) "కుడర్ కొళ్ శోతియై క్షేవరుమ్ మునివరుమ్ తుడట" ఎన్నిటపడియే మన్ త్రై దివ్యచేశజ్జళితే ఎమ్బెరుమాన్దళుమ్ నమ్మాన్దారుమ్ అక్లే వలకైయాక వెఘున్దరుళ, అవర్కళైయుమ్ ఆదరిత్తరుళి, ఆత్వారైయుమ్ తమ్ దివ్యసింహాసనత్తిలే వైత్తుక్కొణ్ణు (౪) * అడియడై యాతాళ్ పోలణుకియడైన్ ఇవరై ఆదరిత్తుక్కొణ్ణిరున్దు తమ్ దివ్యసింహాసనమాన వట్టమణైయైయుమ్ ముత్తుచ్చుత్తయై

వాసాల్-వాసత్తి నాల్, శిఖరిషు-మలైకళిలుమ్, వివేకేషు-కాడుకళిలుమ్, అచ్చ-నిర్మల మాస, తోయాసు-తీరజ్జలై యుడైత్తాన, ఆపగాస్వపి-నదీప్రదేశజ్జళిలుమ్, అనుభవనర సజ్జ-అనుభవరు వియైయణ్ణిన్ద, త్వమ్-దేవరీర్, తత్-ఆకైయాల్, భూయః-ముఱుపడి యుమ్, తదనుభూతాత్త మలైమతలాన ప్రదేశజ్జలై అనుభవిప్పతిల్, సాభిలాష-ఆకై యుడైయవరాయ్, అద్య-ఇప్పొమ్మకు, ఇహ-ఇన్ద దివ్యచేశత్తిల్, సుందరీభూయ-అట్ట కరెన్ణిట తిరునామముడైయరాయ్, వనగిరీన్ద్రమ్ - తిరుమాలిరుజ్జలై మలైయై, శ్రయసి-ఆక్రియక్కిటీర్.

(౧) తిరుమా-౬.

(౨) పెరు-తి-౨-౧౦.

(3) తి-వాయ్-౧౦-౧-౪.

(౪) తి-వాయ్-౨-౨-౧౦

యుమ్ ప్రసాదిత్తు మికవుమ్ కృపై వణ్ణియరుళి, అస్సనిన్దుమ్ పుటప్పట్టు
అథ్వారుడనే తిరుక్కణా మ్మియిల్ శిలకాలమమ్మన్దరుళి
యిరున్దు అణ్ణే అథ్వారైనిటుత్తి, పుజ్జనూర్ వళియాక పుటప్పట్టు
తిరునారాయణపురత్తు క్కెమ్మన్దరుళి, అణ్ణే శిలనాళ్ విహరిత్తు ప్రద.
క్షిణమాక వెమ్మన్దరుళి (౧) *తిలతములకుక్కాయ్ నిన్దు తిరుమలైయై
యడైన్దు (౨) “సురమ్యమాసాద్యతు చిత్రకూటం నదీంచతాం మా
ల్యవతీం సుతీర్థామ్ ననన్ద రామో మృగపక్షిజాప్తాం జహశాచ దుఃఖం
పురవిప్రవాసాత్” ఎన్నిటవడియే *నన్దణివణ్ణిసూరాన కుళిరరువివేగడత్తే
కూడియిరున్దు కుళిరప్పెల్ల (3) “మన్దిసాయ్ వడవేగడమామలై వాన
వర్కళ్ శన్దిశెయ్యనిన్దున్ అరగ్గత్తరవిన్డైయాన్” ఎన్నుమ్మడియే
ఏకమాన ఆకారత్తలే అణ్ణే అనేకకాలమ్ దివ్యోత్సవాది వైభవత్తు
డనే వాళ్ స్తుకొణ్డెమ్మన్దరుళియిరున్దార్. 5

ఇని కోయిల్ వృత్తాంతమ్. — పెరుమాళ్ పుటప్పట్టురుళిన పిన్ను

5 “ఇని నమ్మరుమాళ్ అథ్వారైనిటుత్తివిట్టెమ్మన్దరుళినపిఱకు నాన్దుదిక్కిలుమ్
కళ్ళర్ పథ్త్రా యిరుప్పడియాల్ అవ్విడత్తిలుమ్ ఇరుక్కప్పికామర్ అథ్వారై
త్తెన్ మేఱు ములైయిలే బహదురమ్ ఎమ్మన్దరుళప్పణ్ణిక్కొణ్డైకెల్ల, అణ్ణేకళ్ళర్
భయమ్ మిక, వేఱుగత్తన్ద మిల్లామైయాలే అత్యున్నతమాన మున్దిరిప్పములైయిలే ఏఱి
అగాధమాన శరివుకణ్డ అథ్వారై ఒరు తిరుప్పట్టకత్తిలే ఎమ్మన్దరుళప్పణ్ణి శణ్ణిలికట్టి
అన్దరువిలే పాక్కాక ఎమ్మన్దరుళప్పణ్ణివిట్టు, తిరువాభరణమ్ ముతలానతుకత్తై నిత్తేపిత్తు
ఎల్లారుమ్ ములైయిల్ నిన్దుమ్ ఇఱణ్ణి కళ్ళరార్ నలివుపట్టు మీణ్డు స్వస్థానమ్ పోయ్
శేర్ వార్ కళ్.

(౧) [రా-అ-౫౬-౩౦.] రామః - చక్రవర్తిత్తిరుమకన్, సురమ్యమ్-మిక
పుమ్ అథ్వికియతాన, చిత్రకూటమ్-చిత్రకూటత్తైయుమ్, సుతీర్థామ్-అథ్వికియ తీర్థత్తై
యుడైయతాయ్, మృగపక్షిజాప్తామ్ - మృగజ్జరాలుమ్ పక్షికళాలుమ్ అక్రయిక్క
ప్పట్టు, తాం-ప్రసిద్ధమాన, మాల్యవతీమ్-మాల్యవతి యెన్నిట, నదీచ్చ - అత్తైయుమ్,
ఆసాద్య-అడైన్దు, పుర - అమోద్యైయిల్ నిన్దుమ్, విప్రవాసాత్ - పిరివినాలుణ్డొన,
దుఃఖంచ-దుఃఖత్తైయుమ్, జహశా-విట్టార్.

(౧) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧. (౩) అనుల-౩.

(౧) “అపివృక్షాః పరిహూనాః” ఎన్నుమ్మడి *అయోత్తియెన్నుమ్ అణినకరమానతు అభిశబ్దోద్ధాప్తోరే (౨) “అబ్బవత్తర్ శుబ్బివాఘ్నుమన్దణీరరజ్జమ్” ఎన్టుమ్ (౩) “నల్లార్కళ్ వాఘ్నుమ్ నళిరరజ్జమ్” ఎన్టుమ్ (౪) “తెన్నాడుమ్ వడనాడుమ్ తొమ్మిన్లు తిరువరజ్జమ్” ఎన్ను

అవర్కళితే ఆభ్యూర్ తిరువడికళితే ఆత్మిన్త ప్రవణరాన తోమ్మిప్పరెన్నారొరు వర్ మతురైయిరే శెన్టు తిరుమలైయాభ్యూరుక్కు ఇచ్చెయ్తియైయెల్లామ్ తెరివిక్కు, తిరుమలైయాభ్యూరుమ్ అభిమానిత్తు మలైయాళరాజావుక్కు శ్రీముఖమ్కొడుత్తు భటర్ కళైయమ్మహట్టి ద్రవ్యముమ్సాదిత్తు అనుప్పివిడ, అవరుమ్ రాజావినిడమ్ శెన్టు శ్రీముఖ తైక్కొడుక్కు, రాజావుమ్ శిరసావహిత్తు అప్పడియే ఆభ్యూరై త్తిరుక్కణామ్మిక్కు ఎమ్మందరుళప్పణ్ణుకైక్కు మనువ్యసామగ్రియై క్కొడుత్తనుప్ప, అవరుమ్ “మునిరిప్ప” ఎన్నిఱ ఊరిల్ శెన్టు శక్తిలికళైయమ్ ఊర్జల్ పలకైక్కు యమ్ శేర్త్తుక్కొణ్ణు మలైయిరేఱి, “శరివిరే ఇల్లవార్ ఆర్” ఎన్టుచిన్దిక్కు, ప్రాణసంస్థాపికళాయ్ ఎల్లారుమ్ పిన్ వాణ్ణియరుక్కు, ఆవళవిల్ తోమ్మిప్పర్ “నామే ఇల్లికితోమ్” ఎన్టు తుణియ, అవళవిల్ స్థూర్ “అవర్క్కు ఆభ్యూర్ తిరుమణ్ణనకాలత్తిల్ తిరుముడియిల్ శాత్తియరుక్కుమ్ అలగ్గలమ్ పున్దొడైయలైయమ్, మల్లొరుముళ్ళ బహుమానముమ్ “ఆభ్యూర్ తోమ్మిప్పర్” ఎన్టు అరుళప్పాడీట్టు నిత్యమాకసాదిక్కితోమ్” ఎన్టుకొల్ల, అనైవరుమ్ ఉకస్త ఓమరైన్దు, ఆభ్యూర్ తోమ్మిప్పరై త్తూజుపలకైయిరే ఏబ్బి శరివిరే విట్టు సావధానమాకప్పార్ త్తిరుక్కు, అవరుమ్ శరువిలిఱ్జి తిరుప్పాట్టకళైక్కుణ్ణు తిరుక్కాప్పనీక్కి ఆభ్యూరై త్తిరువడితొమ్మిళు కృతార్ధరాయ్ తిరుప్పాట్టకళై త్తిరుక్కాప్ప శేర్త్తు త్తూజుపలకైయిరే ఏఱియరుళప్పణ్ణి శక్తిలియై క్కులక్కు, అవర్కళుమ్ శక్తిలియై ఇమ్మత్తు తిరుప్పాట్టకళైప్పలకైయిల్ నిన్టుమ్ ఇఱిణ్ణియరుళప్పణ్ణి, తోమ్మిప్పర్ వరుమ్మడిక్కు తిరుమ్మిప్పలకైయెవిడ, తోమ్మిప్పరుమ్ ఏఱిచ్చిణ్ణిలియైక్కులక్కు, అవర్కళుమ్ శక్తిలియై ఇమ్మక్కు నడువే తిట్టుప్పట్టు తోమ్మిప్పర్ విఱ్ఱున్దు తిరునాట్టు క్కొమ్మనరుళినార్.

పిఱస అవర్కుమారరాన అప్పన్నిశ్చేక్కు ఎల్లారుమ్ “ఆభ్యూర్ విషయత్తిల్ తిరుమేని విట్టవరాకైయారే అవరుక్కునీర్ శోకిక్కు వేణ్ణా, ఆభ్యూర్ ఉమ్మైప్పలత్రరాయ్

మృడియానకోయిలానతు అభుకభీష్టతు. విన్నుమ్ అక్లేవన్దవన్ ఆక్రమిత్తు
చ్చెయ్ తపడి, *తిట్టాడి మత్తిళై ప్పిడుక్కి కణ్ణనూరి లే తనక్కావరణమ్ కట్టి
క్కొణ్ణు, పిన్నెయమ్ అనేకిమ్ ఉపద్రవజ్జళై ప్పణ్ణ ఉపక్రమిక్క; అవ్వ
ళవి లే “శిగ్గప్పిరాన్” ఎన్ఱు పెరై యుడైయరాయ్, పెరుమాళ్ తిరుప్పి
ళై యాట్టమాన అభుక్కిముణవాళర్ కాణియాళుమ్ బ్రాహ్మణరాయ్,
తమిళ్ విరకరాన ఒరువర్ అత్తురుష్కన్ వాళలి లే కార్యమ్ ఆరాయ్
న్దునిన్ఱు అవన్ నినై తపడి ఒన్ఱుమ్ శెయ్యామైక్కు అనుకూలమాకచ్చ
ల్లిక్కొణ్ణు, కొడిమత్తిళ్ కళ్, మాళిక్కై కళ్, గోపురజ్జళ్, తున్నుమణి
మణ్ణుపజ్జళ్, శాలై కళ్ తొడక్కమానవల్ శైయమ్ *శెమ్మినాయు
వరువరై యనై యకోయిల్ మణియనారై యుమ్ కాత్తురక్కిత్తుక్కొణ్ణు
పోందార్. అతుకణ్ణు అజ్గుణ్ణాన ఆచార్యర్ కళెల్లారుమ్ అవరై అనువ
ర్తిత్తు నల్లవారై శొల్లిప్పోందార్ కళ్.

విన్ను నమ్మెరుమాళ్ శెయ్ తపడి.—అక్కాల త్రిత్ అగ్గిరున్దమహా
త్తాక్కళ్ నాడోఱుమ్ పూర్వమ్బాలే (౧) “శ్రీమన్ శ్రీరజ్ శ్రియ
మనుపద్రవా మనుదినం సంవర్ధయ” ఎన్ఱు—“శ్రీరజ్ శ్రియ నిత్యమాయ్
నిరవధికమాయ్ నిర్విఘ్నమాయ్ చ్చెల్లవేణుమ్” ఎన్ఱు *తిరుప్పల్లాణ్ణు
అభిమానిత్తరుళినార్, ఉమక్కు సన్నిధియిల్ మున్ కట్టశైప్పడిక్కు ఆఱ్ఱవార్
తోఱుప్పర్ ఎన్ని అరుళ్ పాదుమ్ వరికై కళుమ్ నడప్పిక్కితోఱుమ్” ఎన్ఱు సమాధానమ్
శొల్లి, ఆఱ్ఱవార్ తిరుప్పల్లక్కిలే ఎఱ్ఱున్దరుళి ప్పణ్ణు విత్తుక్కొణ్ణు అనైత్తుప్పరికరత్తుడన్
తిరుక్కణాప్పియిల్ ఎఱ్ఱున్దరుళి ప్పణ్ణి సమ్మోత్తై శెయ్ తు, నిత్యప్పడి తిరునారాధ
నమ్ ముతలాన విశేషాశ్చవన్ద శెల్లామ్ నడత్తిక్కొణ్ణు ఆఱ్ఱవార్ తిరువడికలితి ప్రవణ
రాయ్ అభిమానికళాయ్ వాఱ్ఱన్దొణ్ణిరున్దార్ కళ్ “ఇత్తధికకపారః కిద్దొచ్చి తే.

(౧) శ్రీమన్ - విరాట్టియోడే నిత్య సంజ్ఞివరస, శ్రీరజ్ - నమ్మెరుమాళ్!
అనుపద్రవామ్ - నిరుపద్రవమాన, శ్రియమ్ - కైజ్కర్యశ్రీయై, అనుదినమ్ - నాళ్ తో
ఱుమ్, సంవర్ధయ - వర్ధిప్పిత్తరుళుమ్.

(౧) *వైయేతలన్ (౨) *అభియోచ్యజుమ్ అనునధిత్తు పెరుమా
 శైక్కుటిత్తు ప్రవ త్రివణ్ణిప్పొరుకై యాలే అన్ద మజ్జశాశాసనమ్ ఫలిత్తు,
 శైజ్జియిల్ “గోపణార్యర్” ఎన్నారారు శ్రీవైన్దవప్రభు తిరుప్పతిక్కు-
 చ్చెన్దు తిరువేజ్గడ తైమ్పెరుమానై త్తిరువడిత్తోమ్ముతు మీణ్ణువరుకిఱవర్
 అక్కి నమ్పెరుమాళై సేవిత్తు త్తిరుప్పతియిల్ నిన్దుమ్ నమ్పెరుమాళై
 న్దుపురమాన శైజ్జియేఱ ఎమ్మన్దరుళువిత్తుక్కిణ్ణువన్దు శిజ్జరాయపుర
 త్తిలే ఎమ్మన్దరుళుప్పణ్ణి అనై త్తమ్మకుమ్ కణ్డరుళుప్పణ్ణిక్కిణ్ణిరున్దు భక్తి
 పురస్సరమాక ప్పెరుమాళై ఆరాధిత్తుక్కిణ్ణిరుక్కు, తిరుమణిత్తూణ్
 నమ్మియాకిఱ శిజ్జప్పిరానుమ్ కాట్టిక్కిడుక్కు భగవద్దేవీకళాన తురు
 వ్కురై ఓరవకాశమ్ పార్త్తు నిరవధికబలసహితనాయ్ శైజ్జియిల్
 నిన్దుమ్ శైన్దు నిశ్శేషమాక నిరసిత్తు న్దునగర త్తిల్ నిన్దుమ్ తిరువరజ్జమ్
 తిరుప్పతియే నమ్పెరుమాళై ప్పిరాట్టిమారుడనే ఎమ్మన్దరుళువిత్తుక్కిణ్ణు
 వన్దు యధాపాఠమ్ పెరియ పెరుమాళుడనేశేర్త్తు ప్రతిష్ఠిప్పిత్తు అనై త్త
 మ్మకుమ్ కణ్డరుళుప్పణ్ణారిజే.- (3) “అనీయాఽఽనీలశృజ్గద్యుతిరిచిత జగద్ర
 జ్జనాదజ్జనాదే శ్చైజ్జ్యా మారాధ్య కశ్చిత్సమయ మధనిహతోద్బద్ధసు
 ష్కం స్తురుష్కన్ । లక్ష్మీత్వాభ్యాముభాభ్యాం సహ నిజనిలయే స్థాప
 యన్ రజ్జనాథం సమ్యక్పర్యాం సపర్యాం పునరకృత యశోదర్పణో
 గోపణార్యర్” ఎన్దు ఇవ్వరత్తై అభియు త్తిరుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తారిజే.

(3) యశోదర్పణః - కీర్తికాలియాన, గోపణార్యః - గోపణార్యరెన్నవర్,
 అనీల - కలుత్తిరుక్కిఱ, శృజ్గ - శిఖరజ్గళుడైయ, ద్యుతి - కాన్తియనాల్, రచిత-
 పణ్ణప్పట్టిరుక్కిఱ, జగత్ - లోకత్తుమ్మ, రజ్జనాత్ - రాగత్తైయుడైయతాన, అజ్జ-
 నాదేః - తిరుమలైయిల్ నిన్దుమ్, అనీయ - (అహ్నికియమణవాళేనై) ఎమ్మన్దరుళుప్పణ్ణి
 క్కిణ్ణు, కశ్చిత్సమయమ్ - శిలకాలమ్, శైజ్జ్యామ్ - శైజ్జిగ్రామత్తిల్, ఆరాధ్య-
 ఆరాధిత్తు, అథ-అనన్దరమ్, ఉద్ధసుష్కన్-ధనుస్సుడన్ ఎతిరిట్టువన్ద, తురుష్కన్-
 ఘేచ్చర్ కరై, నిహత్య-కొన్దు, ఉభాభ్యామ్-ఇరువరాన, లక్ష్మీత్వాభ్యాం సహ-క్రిభూ

(౧) “కొంజుమ్ కుడన్దైయుమ్ కోట్టియూరుమ్ పేరుమ్ ఎంజుమ్ తిరిన్దు విలై యాడుమెన్ మకన్” ఎన్నిటపడియే (౨) “మయల్ మికు పొట్టిల్ శూత్ మాళిరుజ్జోలై యిలుమ్ (౩) * విరై యార్ పొట్టిల్ శూత్ వేజ్గడ త్తిలుమ్ విహరిత్తు ప్రతిపక్ష నిరసనపూర్వకమాక (౪) “కోయిల్ పిళ్ళాయ్! ఇళ్ళే పోతరాయ్” ఎన్నుమ్బడియాన తామ్మిణ్ణు కోయిలేట వెల్దుర్దురుళి శకాబ్దమ్ ఆయిర త్తిరునూటు శెన్దవ ర్తమాన పరి తాపి సంవత్సర త్తిల్ వై శాఖమాన త్తిల్ పతిసేథామ్ తేదియిలే అరజ్గ మానకరమర్న్దు (౫) “రామస్సీతా మనుప్రాప్య రాజ్యం పునరవాప్త వాన్” ఎన్దుమ్ (౬) “తిరుమకిళోడినితమర్న్ద శెల్వన్” ఎన్దుమ్ (౭) “పీల్ శ్రిరున్దమణవాళర్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే అభుకియమణవాళ రాన తామ్ నాచ్చిమారుడనేకూడ “శేరపాణ్డెయన్ తమ్పిరాన్” ఎన్నిట దివ్యసింహాసన త్తిలే శేర్ త్తియుడన్ ఎటియరుళి ఇని తుడన్ వీల్ శ్రిరున్దు (౮) “శెజ్గోలుడై య తిరువరజ్గచ్చెల్వనారో” ఎన్నుమతు తోన్దైతిరుప్పణి తిరువారాధనమ్ కొణ్డరుళి వాల్ శ్రిరుళానిట్టు, ఇచ్చెయ్ తియై దేశాన్తరస్థరాన శ్రీవైష్ణవర్క శెల్లారుమ్ కేట్టు (౯) “బహుని నామవర్షాణి గతస్యనుమహద్వనమ్ | శృణోమ్యహం ప్రీతికరం నుమ

దేవికళోడు, రిజ్గ నాథమ్-అభుకియమణవాళ నై, నిజనిలయే-తన్నతాన శ్రీరజ్గత్తిల్, పాపయన్ - ప్రతిష్ఠిప్పిత్తు, సమ్యక్చర్యామ్ - సదమస్తానముడైయ, సపర్యామ్-తిరు వారాధనతై, పునః - మఱుపడియుమ్, అకృత-పణ్ణినార్.

(౧౦) [రా-బా-౧-౮౯.] రామః - చక్రవర్తితిరుమకన్, సీతామ్ - పితా ట్టియై, అనుప్రాప్య-అడైన్ద, రాజ్యమ్-తిరువయోడైయై, పునః - మఱుపడియుమ్, అవాప్తవాన్-అడైన్దార్.

(౧౧) [రా-య-౧-౨౯-౧౦.] అహమ్ - నాన్, బహునినామ-అనేకమాన, వర్షాణి-వర్ష భుక్తుకాక, (ఇప్పో) సుమహత్-పెరితాన, వనమ్-కొట్టై, గతస్య-అడై

(౧) పెరి-తి-౨-౬-౨. (౨) తి-వాయ్-౨-౧౦-౩. (౩) తి-మొ-

(౪) పెరి-తి-౨-౯-౪. (౫) పెరు -తి-౧౦-౩. (౬) నా-తి-౧౦-౩.

నాధస్య కీర్తనమ్” ఎన్నికపడియే, నెడుక్కాలత్తుక్కాళ ఇప్పోతు నమ్మెరు
మాల్ ఎట్టున్దనశప్పెల్లు దిన్యకల్యాణ గుణభుమ్ కేట్రప్పెల్లుతే”
ఎన్దు పోరప్రీతరాయ్ అప్పోతే *యావరుమ్ వందడిణజ్జీ (౧) “ప్రహృ
ష్టా ముదితో లోకః” ఎన్నికపడియే ఎల్లారుమ్ అతిహృష్టరాయరుక్క,
పెరుమాళుమ్ (౨) “విజ్వరః ప్రముమోదహ” ఎన్నికపడియే (౩)
*తుక్కెల్లు ముతమాయ్ ఎక్కుమ్ పక్క నోక్కటియూతే సర్వరై
యుమ్ కుళిరక్కటాక్షిత్తుక్కొణ్ణు (౪) * అప్పొడు తెన్తిశై నోక్కి
ప్పళ్ళిక్కొణ్ణెట్టున్దరుళియిరున్దార్.

పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరునాట్టుక్కెట్టున్దరుళిన విశేషమ్ కేట్టు
త్తిరుమలై యార్వార్ తిరుత్తాయార్ ఆచార్య విశ్లేషమ్ పాటుక్కమా
ట్టామల్ తిరునాట్టుక్కెట్టున్దరుళ, అవళ్ కుమారర్ తిరుమలై యార్వార్
అవర్ శితియతాయారాన అమ్మెయార్ పోషిత్తుక్కొణ్ణు పోన్దాల్.
తిరుమలై యార్వారుమ్ బాల్యమ్ కడన్దు ప్రాప్తయావనరానప్పిన్దు (౫)
“శతిరిళమడవార్ తాల్చిచ్చియై మతిత్తు, (౬) “అణిమేన్ కుళిలారిన్దు
క్కలవియముత్తుణ్ణుక్కొణ్ణుతిరియ, ఒరుకాల్ కూరకులోత్తమ దాసనా
యన్ తిరువిరుత్తతై ఇవర్ మున్నే అనుసర్దిత్తుక్కొణ్ణు మికవుమ్ ఉక
ప్పడనే యిరుక్క, అతుకేట్టు తిరుమలై యార్వార్ తాన్ తమిల్ విరక
రాకైయాలే “ఇతుక్కు ప్పొరుళ్ శొల్లవేణుమ్” ఎన్న, నాయనుమ్
“ఉమక్కుచ్చొల్లవొణ్ణెతు” ఎన్దు కుత్సిత్తు ఉమియ, తిరుమలై యార్వార్
రుమ్ ఇచ్చెయ్ తియై అమ్మెయారుక్కుచ్చొల్ల, అమ్మెయారుమ్ పిల్లై
లోకాచార్యర్ తిరువడికిళ్ సమ్మన్దతై స్మరిప్పిక్క, అతుకేట్టు ఇవర్
క్కు అనుతాపమ్ పిటన్దు ఆచార్యసమాశ్రయణ రుచిపిటన్దిరుక్క,

ద్దిరుక్కిట, మను-ఎనకు, నాధస్య - స్వామియనుడైయ, ప్రీతికరమ్ - సశోషతై
ప్పణ్ణువతాన, కీర్తనమ్-వృత్తాన్దతై, శృణోమి-కేశాన్దన్.

- (౧) రా-బా-౧-౯౦. (౨) రా-బా-౧-౧౫. (౩) తి-వాయ్-౨-౬-౨.
(౪) పెరి-తి-౧-౧౦. (౫) తి-వాయ్-౨-౧౦-౨. (౬) తి-వాయ్-౪-౧-౫.

అక్కాల త్తిలే శిజ్జప్పిరానుక్కు, “తిరుమణత్తాణ్ నమ్మి” ఎన్ఱుతిరు
నామమాయిరుక్క అవర్ కెల్లారుమ్ ప్రీత్యతిశయత్తా లే అనువ ర్తిత్తు
నల్ నారైశొల్ల, అవరుమ్ “పలరుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కై చూలే ఎనక్కొ
న్ఱుమ్ తెరికిఱిత్తిల్లై; వాగ్గియాయరుప్పారొరువరై త్తెళివాయరుళిచ్చె
య్యుమ్మడి కట్టిక్క పేఱుమ్” ఎన్న, శ్రీవైష్ణవర్ కెల్లారుమ్ తిరుమలై
యాత్వారుడైయ చతురవాగ్వ్యవహారసామర్థ్యజ్ఞు “నీర్ శొల్లుమ్”
ఎన్ఱునియమిక్క, అవరుమ్ అప్పడియేశొల్ల, అవ్వారైకళ్ అసమ్మిదా
యనూ యిరున్దపడియైయమ్ ఇవరుడైయ ఆశ్రయణ రుచియైయమ్
కణ్ణు; ఇవరై సత్సమ్మదాయ ప్రవర్తకరాక్క క్కడవొమ్” ఎన్ఱు*ఓతు
ముడుమ్మె ఉలకాశరియ నరుళేతు మఱవాల వేమ్మెరుమానాన
కూరకులో త్తమదాననాయన్ శిన్దెశెయ్ తు ఇవరై త్తామ్ అనువ ర్తిత్తుళ్

శ్లో: తిరుత్తువతాక మధురైవాశలిశేన్ఱు సమయమ్ పార్ క్క, ఒరునాళళిల్ తిరు
మలైయాత్వార్ ఆనైమేలేటి పుఱప్పడ, తామ్ మేట్టులిల త్తిలేనిన్ఱు తమ్మైక్కొణ్ఱిన్ఱు
క్కొళ్ళ, తిరుమలైయాత్వార్ ఇవరై క్కణ్ణువుడనే పిళ్ళిలోకాచార్యరాక ప్రతిప త్తిసణ్ణి
యానైయిల్ నిన్ఱుమ్ శడ క్కనవిఱిగ్గి నాయన్ తిరువడికలిశే దీర్ఘప్రణామమ్మణ్ణ, నాయ
నుమ్ ఎడుత్తనైరు స్వాచార్య ప్రభావ నైయిట్టు ఇవరై క్కొణ్ణాడ, తిరుమలైయాత్వా
రుమ్ ఇవరై ఉళ్ళే ఎఱువరుళప్పణ్ణువిత్తు సత్కరిన్ఱు హితమ కెట్ట, పిళ్ళిలోకాచా
ర్యర్ అరుళిచ్చెయ్ తిపడికై అరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు ఉకన్ఱు, “ప్రాతఃకాల త్తిలే తిరుమ
ణ్ణాప్పవసర త్తిర్ ఎఱువరుళి అడియేచై కృపైశెయ్ తమగ్రహిక్క పేఱుమ్” ఎన్ఱువ్రాధి
క్క, అప్పడియే నాయనుమ్ తిరుమణ్ణాప్పవసర త్తిర్ ఎఱువరుళి రహస్యార్థజ్ఞై ప్రసాది
క్క, అవరుమ్ నన్ఱాకిప్రతిప త్తియిడన్ కెట్టువందార్, ఒరునాళ్ రాజకార్యావసర త్తి
నాల్ సాదిత్త ఆర్థజ్ఞైక్కేళామల్, “పాటుత్తరుళ పేఱుమ్” ఎన్న, మన్ త్రైనాళ్ ఇవర్
ఎఱువరుళా మలిరుక్క, ఆన్ త్రైదిసమ్ పరామర్శియామలిరున్ఱు, పిన్ త్రైనాళ్ నాయ్
నెఱువరుళా మలిరున్ఱు తై ప్పరామర్శిన్ఱు ఆత్మవిడ, అవర్ కళ్ శెన్ఱు తివిత్త విడత్తు ప్పేకా
మలిరున్ఱువిడ, అవర్ కళ్ శెన్ఱు తిరుమలైయాత్వారు క్కటివిక్క, మన్ త్రైనాళుమ్
నాయ నెఱువరుళా తపడియాల తమ్మడైయ ఆ ర్తియెల్లామ్ తోన్ఱుమ్మడికాల్ నడైయాక

*శైయల్ నన్డాక తిరు త్తి త్తమ్ముడైయ నిర్వై తుకకృపై యాలే తమక్కు-
ప్పిల్లైలోకాచార్యర్ ప్రసాది త్త శ్రీవచనభూషణాది రహస్యార్థవిశేష
జ్ఞై యెల్లామ్ ఇవర్క్కు ప్రసాది త్తరుళినార్. ఆకై యితే (౧) “కూర
కులో త్తమదాసముదారమ్” ఎన్ఱు జీయర్ తామే అరుళిచ్చెయ్ తతుమ్.
(౨) “స్వయమావహాయ శై లేశ గురవేర్దప్రదానతః | లబ్ధోదారా
భిషం కూరకులో త్తమగురుం భజే ||” ఎన్ఱు నుసన్ది త్తరుళినార్ కిళ్.

అన్తిమదశై యిలే నాయన్ తిరుమలై యాగ్నార్ అత్తైత్తు
“విభాజ్జాలై ప్పిల్లై యిడ త్తే ఇన్నమ్ ఉమక్కు వేణ్ణుమ్ చరమార్ద
విశేషజ్ఞైల్లామ్ కేళుమ్, తిరుక్కణ్ణజ్ఞుడిప్పిల్లై యిడ త్తే తిరునాయ్
మొట్టిక్కు ఈడుకేళుమ్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తు ప్పిల్లైలోకాచార్యర్
తిరువడికలై ధ్యానిత్తుక్కొణ్ణు తిరునాట్టుక్కెఱ్ఱునరుళినార్. అవర్
నాయన్ తిరుమాళికైక్కుచ్చెన్ఱు వాళలిర్ కాత్తిరుక్క, నాయన్ నెడుమ్పాతు విళిమ్పిన్ఱు
సేవైసాదిక్కు, సేవిన్ఱు తిరువడికళితే విఱ్ఱున్ఱు పోర క్కేళిక్కు, నాయుమ్ ఉకన్దరుళి
“క్షువిన్ఱోమ్” ఎన్ఱు శొల్లి కాలక్షేపమ్ నితైవేటిసప్పిన్ఱు తీర్థమ్ తళికై ప్రసాదమ్
ప్రసాదిక్కు, ప్రసాదస్వీకారమ్ కెయ్ తమాన్రత్తిల్ పరమవిరక్తరాయ్ “కూరకులో
త్తమదాసనాయన్ తిరువడికళేశ్వరణమ్” ఎన్ఱు పలకాలుమనుసన్దిన్ఱుక్కొణ్ణు, ఉన్నాదమ్
పిడిత్తవర్ పోర్ రాజకార్య సమయత్తిలుమ్ ఎల్లాసమయజ్ఞైలుమ్ “నాయన్ తిరు
వడికళే శరణమ్, సకల కార్యముమ్ భద్రమ్” ఎన్ఱు ఇప్పడియేశొల్లి, ఇత్తై క్కేట్టు
భార్యాపుత్రాదికళ్ శోకిక్కు, తిరుమలైయాభ్యుదయమ్, “శోకిక్కువేణ్ణా, ప్పిల్లై
సమర్థనానాన్, ఎనక్కు నాయన్ తిరువడికలై సేవిన్ఱుక్కొణ్ణిరుక్కవేణుమ్, నీర్తిళ్
తవిర్ కువేణ్ణా” ఎన్ఱు సమాధానమ్ పణ్ణి నాయన్ తిరువడికలై అనువర్తిన్ఱు గురుకులవా
సమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్క, నాయనుమ్, ఇత్యధికః పారః.

(౩) స్వయమ్ - తానే, ఆహూయ - అత్తైత్తు, శైలేశగురవే - తిరునాయ్
మొట్టిప్పిల్లైక్కు, ఆర్థప్రదానతః - విశేషార్థజ్ఞై ప్రసాది త్తతివార్, లబ్ధ-అత్తైయ
పట్ట, ఉదార - ఉదారరెన్ఱిఱ, అభిధమ్ - పేరైయ్ఱైయ, కూరకులో త్తమగురుమ్ -
కూరకులో త్తమదాస నాయనార్, భజే-సేవిక్కి-తేన్.

కుమారరైక్కొణ్ణు నాయనుక్కు ప్తీర్దమ్ తిరువధ్యయనముమ్ నడత్తి
యరుళినార్.

కూరకులో త్తమదాసనాయన్ తిరువట్ట త్రమ్,-ఐప్పళియిల్ తిరు
వాత్తిరై. అవర్తనియన్,- (౧)లో కాచార్యకృపాపాత్రమ్ కాణ్డిన్యకుల
భూషణమ్. సమస్తాత్తగుణావాసం వస్తే కూరకులో త్తమమ్.

అన స్తరమ్ తిరుమనై యార్వార్ తిరుక్కణ్ణుజుడిప్పిళ్ళై సన్నిధి
యిల్ శెన్ఱు, “అడియేనుక్కు త్తిరువాయ్ మొప్పిళ్ళై అర్థమ్ అరుళిచ్చెయ్య
వేణుమ్” ఎన్న, అవరుమ్ సన్నుతిత్తు అప్పడియే తొడక్కి అరుళిచ్చెయ్య,
అవరుమ్ తాత్పర్యార్థజ్ఞయే ప్రసాది త్తరుళ, ఇవరుమ్ “శబ్ద
త్తుక్కు ఇళైయప్పారుళి అరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱు నిర్బంధిత్తు క్కేట్రు,
అవరుమ్ ఆకిల్, “తిరుప్పట్టుడి జీయర్ పాడేఱి వప్పికే” ఎన్న; ఇవరుమ్
అప్పడియే పుఱప్పట్టు అక్లేఱి వేఱున్దరుళ, అన్ఱై క్కు త్తిరుప్పట్టుడి
జీయర్ తిరునాట్టుక్కెఱున్దరుళి పన్నిరణ్ణామ్ దిససమాయ్ అనర్ క్కు
తిరునారాయణబలి నడవానిఱ్ఱుక్కణ్ణు మిళవుమ్ ఇనర్ దుఃఖితరా
యిరుక్క, అక్లేనాటూరాచ్చాన్పిళ్ళై ఎఱున్దరుళియిరున్దవర్ ఇవరైక్కణ్ణు
“సిర్ ఇక్లేవన్ద కార్యమేన్” ఎన్ఱు కేట్టువళ, ఇవరుమ్ అవర్ తిరువడికళితే
పిఱున్ద సేవిత్తు త్తామ్ ఎఱున్దరుళిన వృత్తాన్దతై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, “ఆకిల్
నామ్ ఉమక్కు త్తిరువాయ్ మొప్పిళ్ళై ఈడుతొడక్కి నడత్తుక్కితోమ్”
ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తు, “గుణశాలియాన నల్లమకనార్” ఎన్ను మతు
తోన్ద ఇనరైక్కొణ్ణురుళి తిరువాయ్ మొప్పిళ్ళై ఈడు తొడక్కి నడత్తి
యరుళానిఱ్ఱు,

(౧) లో కాచార్య - పిళ్ళైలో కాచార్యుడైయ, కృపాపాత్రమ్ కృపెక్కు
పియరాయ్, కాణ్డిన్యకుల-కాణ్డిన్యపంతుమ్, భూషణమ్ - ఆలక్ష్మీరభూత
రాయ్, సమస్త-సకలమాన, ఆత్మగణ-ఆత్మగణజగుమ్, అవాసమ్-ఇరుప్పిడిమాన,
కూరకులో త్తమమ్-కూరకులో త్తమ దాసనాయనారై, వస్తే-ఎన్ఱున్ సమస్తిక్కి శ్లోకం.

ఇతై తిరునారాయణపురత్తు ఆయి, పిళ్ళై తోడక్కమానవర్ కళ్ళేట్టు తిరునారాయణపుర తైమ్మెరుమానార్ తిరుముకమాక ఎమ్మితి అవర్ దివ్యాజ్ఞైయుమిట్టు అగ్నే ఎమ్మన్దరుళుమ్బడిక్కు అవర్ పక్కత్ పోక పేడ, అతుకణ్ణు నాలూరాచ్చాన్బిళ్ళై యుమ్ (౧) “ఉచ్చిమేల్ వైత్తు కొణ్ణు కన్ననళ్” ఎన్నుమ్బడియే తిరుముకతై శిరసాపహిత్తుకొణ్ణు, తిరుమలై చూత్వారై యుమ్ కూట్టికొణ్ణు తిరునారాయణపురత్తు క్కెమ్మన్దరుళ, అవర్ కళుమ్ అతైక్కేట్టు అతినన్తోవత్తోడే ఎతిర్ కొణ్ణు వన్దు ఇవర్ తిరువడికళిలే విమ్మన్దు, నేవిత్తు ఎమ్మన్దరుళప్పణ్ణికొణ్ణుపోక, (౨) “ఆరుళ్యోఽమలయాదవాదిశిఖరం కల్యాణతీర్థే తత స్నాత్వా లక్ష్మణయోగినః పదయుగం నత్వాతు గత్వా తతః | శ్రీనారాయణ మేత్య తత్ర ధరణీపద్మాలయామన్యగం పశ్యేయం యదికిన్తపః ఫల మత స్సన్ముక్తుమారం హరిమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే క్రమత్తిలే పెరియ ప్రీతియోడే శెన్దు, తిరునారాయణన్ తిరువడికళైయే అరణాకప్పల్లో అగ్నే ఇనితమర్ న్దెమ్మన్దరుళియిరుక్కిట ఎమ్మెరుమానారై నేవిత్తు, అవర్ పురుషశారమాక యదుగిరి నాచ్చియారై యుమ్ శెల్వప్పిళ్ళైయై

(౨) అమల-నిర్మలమాన, యాదవాద్రి-యగుగిరియనుడైయ, శిఖరమ్-ఉచ్చియిల్, అరుహ్య-ఏఱి, తతః-పిఱప, కల్యాణతీర్థే-తిరుక్కల్యాణతీర్థత్రిల్, స్నాత్వా-నీరాడి, లక్ష్మణయోగినః - ఇతైయాత్వారుడైయ, పదయుగమ్-తిరువడికళై, నత్వా-దణ్డాన్ సమర్పిళ్ళు, తతః-పిఱప, గత్వా-శెన్దు, శ్రీనారాయణమ్ - తిరునారాయణనై, ఏత్య - ఆక్రయిత్తు, తత్ర - అవ్విడత్రిల్, ధరణీ-శ్రీధూమిప్పిరాట్టియారెన్న, పద్మాలయా - పెరియపెరాట్టియారెన్న, ఇవర్ కళుడైయ, మధ్యగమ్-నదువిల్ ఎమ్మన్దరుళియిరుక్కిట, సంపత్తుమారమ్-శెల్వప్పిళ్ళైయెన్గిట, హరిమ్-ఎమ్మెరుమానై, పశ్యేయం-యది-నెవిళ్ళేనాకిల్, అతః-ఇతైక్కాట్టిలుమ్, (వేతాన) తపః ఫలమ్-తపస్సిన్ ఫలమానతు, కిమ్ - ఎన్న ఇరుక్కిటతు.

యుమ్ తిరునారాయణనైయుమ్ తిరువడితొమ్మతు అక్కి ఎమ్మన్మరుళి
యిరున్దు, (౧) “ఉటు పెరుమ్ శెల్వముమ్” ఎన్ఱ తొడక్కి “మాటన్ విశ
క్లియ శీర్ నెఱితిరుమ్ శెప్పిమిఠారణమ్” ఎన్ఱిఱవడియే ఉడై యవర్ కు
ఉకిప్పాక (౨), “నల్లరుళ్ నమ్మెరుమాన్ నారాయణన్ నామజ్జళాయ్
(౩) * కేట్టుఱరార్ వానవర్ కిళ్ శెవిక్కినియ శెఱ్ఱొల్లానతిరువాయ్ మొఱి
తొడక్కి ఈడుముప్పత్తాతాయరముమ్, అత్తమ్మత్తమాపమాన ఇతిన్
శబ్దస్వారిస్వమ్, అర్చన్వారిస్వమ్, ధ్వని, వ్యక్తియమ్, భావార్థమ్, స్వావ దేశమ్,
అన్యోపదేశమెల్లామ్ సంశయవిపర్యయమటనన్ఱాక తైరియుమ్బడి (౪) “మే
లోర్ కీన్దారవరేమిక్కు” ఎన్నుమ్బడి నాలూరాచ్చాన్ఱిళ్ళై తిమ్పర
మక్కపైయాల్ ప్రసాది త్తరు?, పిళ్ళై ముతలానవర్ కిళ్ కేట్టార్ కిళ్. అన్ఱై
ప్పల్లి (౫) “శ్రీశైలనాధగురు మాతృ గురూ త్తమాభ్యాం శ్రీసూక్తి
దేశికవరణచ యస్త్రిధై వమ్ । వ్యక్తిశ్చరారికృతిభాష్యసుసంప్రదాయో
విస్తారమేతి సహివైష్ణవ పుణ్యవేషు” ఎన్ఱుమ్, (౬) “కోలాధిపాత్పి
తురవాప్య సహస్రగీతేర్భావ్యంహి పూర్వతనదేశికవర్యగుప్తమ్ । తేఢా
ప్రవర్త్య భువియః ప్రధయాశ్చకార తం దేవరాజ గురువర్య మహం
ప్రపద్యే” ఎన్ఱుమ్ అనుసన్ఱిత్తార్ కిళ్. తిరువాయ్ మొఱిక్కు ఈడుముప్ప
త్తాతాయరమ్ శాత్తినవుడన్ నాలూరాచ్చాన్ఱిళ్ళై తిరుమలైయా
ఠ్ఠారుడనే స్వస్థాన తైఱి ఎమ్మన్మరుళినార్.

తిరుమలై యాఠ్వానుమ్ “అవర్ తిరువడిక శే పుకల్” ఎన్ఱుప్పల్లి, పట్టుక్కు నేవిత్తు, పిరియావడిమై శెయ్ తు, * అరియవళిచ్చెయల్ పొరు
ళ్ కళై ఆరియర్ కి శెల్లారుమ్ ఆదరిక్కుమ్బడిక్కు కేట్టరుళినార్ పిన్ఱు
దేవరాఱరుమ్ ఇవరుడై య జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాది కల్యాణగుణపూ
ర్ణైక్కుణ్ణు ఉకిన్దు ఇవరై విశేషాభిమానమ్ శెయ్ తరుళి, తిమ్ తిరువారా

(౫) (౬) ఇన్ఱ శ్లోకజ్ఞకుమ్ అర్థమ్ ౨౩-వరు ఎలత్తిల్ కాణ్ణ.

(౧) ఇరా-నూ-౧౯.

(౨) తి-వాయ్-౫-౯-౧౦.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౬-౧౧.

(౪) ఉప-౪-౪౯.

ధనమానశ్చినవాయర్ తలై వనై యుమ్ ప్రసాది త్తరుళినార్. (౧) “దేవా
ధిపాత్సమధిగమ్య సహస్రగీతేర్భాష్యం నిగూఢమధయః ప్రథయాశ్చ
కారకు స్తీపురోద్భవ మమం శరణం భజేతం శ్రీశైలనాథ మురుభ క్త
భృతం శతారా” ఎన్దిప్పడి తేవప్పెరుమాళ్ శైక్కొణ్డరుళుమ్ తిరు
మలై యార్వారుక్కు నమ్మాళ్వార్ తిరువడికిళితే ప్రావణ్యమతిశయిత్తు
“అవరై సెవిక్కివేణుమ్” ఎన్దు అభినివేశత్తై మిశవుముడై యరాయ్
(౨) “అజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామస్సలక్ష్యణం” ఎన్దిపడియే
శ్రీమధురకవి తప్పిరానాన శ్రీశరకోప న్నెన్దున్నరుళిరుక్కుమ్ తిరుక్కి
ణామ్బియేఱవెన్దున్నరుళి శ్రీపరాజుశరై ప్పాదమ్పణిన్దు సేవిత్తు త్తమ్మ
డైయ అభినివేశ మెల్లామ్ తీర్న్దు,

అనన్తరమ్ ఆత్వార్తై త్తిరునకిరియిలే ఎన్దున్నరుళువిష్ణుతాళి త్తిరు
వుళ్ళమాయ్ తామ్ మున్దుఱి తిరునకిరిక్కెన్దున్నరుళి కాదువెట్టినాడాక్కి
(3) “నల్లార్ పలర్ వాల్ త్తరుకుూర్ నకిర్” ఎన్నుమ్బడి కుడియేల్ త్తీ

(౧) యః-యాతోరుతిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై యానవర్, దేవాధిపాత్ - తేవప్పె
రుమాళిఁ త్తిరిన్దుమ్, నిగూఢం-నిహస్యమాన, సహస్రగీతే-లిరువాయ్ మొట్టియను
డైయ, భాష్యం - భాష్యమాన ఈదముప్పత్తాతాయ్రిత్తై, సమధిగమ్య - అడైన్దు,
అథ - పిఱవ - ప్రథయాశ్చకార - ప్రసిద్ధిపణ్ణివైత్తారో? శరారా - నమ్మాళ్వార్
వియత్తిళ్, ఉరు - అధికమాన, భక్తి భృతిమ్ - భక్తియుడైయరాయ్, కన్ది
పురి - కన్దివగరత్తిళ్, ఉద్భవమ్ - అవతరిత్తవరాయ్, తమ్ - ప్రసిద్ధరాన,
అముమ్ - ఇన్దు, శ్రీశైలనాథమ్ - తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైయై, శరణమ్ - రక్షి
మాయ్, భజే - ఆశ్రయిక్కిణేన్.

(౨) [రా-య-౧౩-౧౦.] యత్ర - యాతోరు సముద్రతీరత్తిల్, రామః-చక్ర
వర్తి త్తిరుమకన్, సలక్ష్యణః-ఇళైయ పెరుమాళుడన్, ఎన్దున్నరుళి ఇరుక్కి-తారో అప్పిన్దు
త్తక్క-ముహూర్తేన - ముహూర్తకాలత్తిళ్, అజగామ - వన్దార్.

(౩) తి-వాయ్-౧౦-౮-౧౧

మీఁ ఆత్వానై ఎఱునరుళప్పణ్ణువొత్తుక్కొణ్ణానన్దు (౧) “శురుకురొచ్చడకోపన్” ఎన్నుమ్మఱియధాన్మ శేర్నన్ తిరుప్రత్తిపైపణ్ణియగుళి (౨) “శరకోపమునింపన్దే శరానాంబుద్ధిదూషకిమ్, అజ్ఞానాంజ్ఞానజనకి తిన్త్రిణీ మూలసంశ్రయమ్” ఎన్గిటపడియే ఉఱక్కాప్పళి నిఱుల్ తన్ని లే ప్పటియరుళప్పణ్ణి సేవిత్తునిఱ్కు, అవర్క్కు “శరకోపదాసక్” ఎఱ్ఱు తమ్ తిరునాయత్తైయే యధార్చనామమామ్మఱి ప్రసాది త్తరుళ, ఇవరుమ్ (౩) “ప్రసాదలబ్ధి పరమప్రాప్య కైజ్కర్యశాలినే” ఎన్నుమ్మఱి (౪) * పెరియవళి కురుకురొ నకిర్నమ్మికాళురియరాయ్, (౫) “పుక్కల్ వణ్ కురుకైయుమ్ వొఱ్ఱోచురముమ్ పురిళై శూర్త్తికిని తణ్ పొరునై మన్నాత్వార్ మఱై త్తమిద్రాయరముమ్ తి కి ఱ్కు న్మి షి శేయ్ త శ్రీళై లేశర్” ఎన్నుమ్మఱి ఆత్వార్ తిరువడికిలే త్రివిధకిరణ జ్గళాలుమ్ అశేషశేషవృత్తికిలిలుమ్ అవ్వయిత్తు ఇతువే యాఱై యాయ్ వాఱ్ఱన్దుకొణ్ణు పోరుకిఱ కాలత్తిలే,

“విళాజ్జోలై ప్పిళ్ళైయై సేవిత్తు విశేషార్చజ్గళామ్ కేట్టు వేణుమ్” ఎఱ్ఱు పోర ఆళైయై యుడైయరాయ్ తిరువనన్తపురత్తేట వెఱ్ఱున్దురుళి, ఆత్వారుడైయ నమర్కిలిలే అన్తరూపతరానవర్కిలిలే ప్రధానవాళితోర్మ * పడముడైయరపల్ వళ్ళిపయిన్దు పాదజ్గణు పణిన్దు, ద్వారత్రియేణ పాదాది కేళాన్తమాకి సేవిత్తు (౬) “కెణ్ణన్

(౧) శరానామ్ - వచ్చుకర్కిఱుడైయ, బుద్ధిదూషకిమ్ - బుద్ధిమైప్పొక్కిడి పువరాయ్, అజ్ఞానామ్ - మూఢర్కిఱుక్క, జ్ఞానజనకమ్ - జ్ఞానత్తెప్పణ్ణి త్తిరుమవరాయ్, తిన్త్రిణీమూల - తిరుప్పళియిన్ కీర్త, సంశ్రయమ్ - ఎఱ్ఱున్దురుళియరుప్పకరాన, శరకోపమునిమ్ - సమ్యాత్వానై, వన్దే - సెప్పిక్కోఱేన్.

(౩) ప్రసాద - ఆత్వారుడైయ అనుగ్రహత్తినాల్, లబ్ధ - అడైయప్పట్ట, పరమప్రాప్య - నిరతిశయప్రాప్యమాన, కైజ్కర్య - కైజ్కర్యత్తినాల్, శాలినే - విశ్వానిన్దు, (తిరుమలైయాత్వారు సెప్పిక్కోఱేన్).

కట్టలిడై కాట్టు ములకారియన్టాల్ నణ్ణునలన్దిక్కి నారణనై” ఎన్ఱు శొల్లుమ్బడియాన విశాక్షులైప్పిళ్ళైయై త్తిరువడితొమ్మివతాక అవర్ ఎమ్మిన్దరుళి యిరుక్కిఱ * వాశమేకమ్ముమ్ శొలైయాన తిరుచ్చొలై కుళ్ళే శెన్ఱు సేవిక్కి, అవరుమ్ (౧) “గురువాదామ్ముజం ధ్యాయే ద్దొరోర్నామ సదాజపేత్” ఎన్ఱుమ్ (౨) “లోకాచార్య ముఖారవిన్ద మఖుల శ్రుత్యర్థకోశం సతాం తన్దోష్టిచ్చ తదేకలీనమనసా సశ్చిన్త యన్తం సదా” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియై ప్పిళ్ళైలోకాచార్యరుడై య దివ్యమజ్జశవిగ్రహత్తైయుమ్ అవరుడై య తిరువోలక్క వార్తవైయుమ్ ఏకాగ్రచిత్తరాయ్ ధ్యానిత్తుక్కొన్ఱు తన తిరుమేనియిల్, శిలన్దినూల్లియై కుమ్మడి(౩) “భావోనాన్యత్రగచ్ఛత” ఎన్ఱిఱతిరువడియైప్పోలే ఇనరుమ్ అన్తమితాన్యభావరాయ్ నాలాఱునాల్ సమాధియాక ఎమ్మిన్దరుళియిరు న్దు న్వాచార్య విగ్రహానుభవమ్బుణ్డియరుళుకిఱవర్ తిరుక్కణ్ణళై విశ్రిత్తు ఇవరైక్కిఱు “నీర్ ఆర్, ఇగ్గునన్దకార్యమెన్” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, ఇవ రుమ్ అడై వే ఎల్లామ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్టు సర్వోపిత్తు, ఇవర్కు శ్రీవచసభూషణ తాత్పర్య సార ర్థవిశేషజ్ఞళైల్లామ్ ప్రసాది త్తరుళి కేట్టు

(౧) గురువాదామ్ముజమ్ - ఆచార్యుక్ తిరువడిత్రామరైకళై, ధ్యాయే - ధ్యానిక్కుక్కివన్, సుగోః - ఆచార్యుడైయ, నామ - తిరునామడై, సదా - ఎప్పొమ్మరుమ్, జపేత్ - ఉచ్చరిక్కుక్కివన్.

(౨) అఖిలశ్రుత్యర్థ-రూప వేదార్థజ్ఞకుమ్, కోశమ్-నిధియాన, లోకాచార్య - ప్పిళ్ళైలోకాచార్యరుడైయ, ముఖారవిన్దమ్ - తామరైశాన్త తిరుముఖముజ్జలత్తై యుమ్, సతామ్ - సత్పురుషరూకుమ్ వాసధానమాన, తన్దోష్టిచ్చ-అన్దప్పిళ్ళై లోకాచార్యరుడైయ కాలతేపగోష్ఠియైయుమ్, తదేక - అతైతన్నిరేయే, లీన- ఆసక్తమాన, మనసా - మనస్సినాల్, సదా - సర్వకాలముమ్, సశ్చిన్తయన్తమ్- ధ్యానిత్తుక్కొన్ఱిరుక్కిఱ, విశాక్షులైప్పిళ్ళైయైక్కిట్టి,

(౩) రా-ఉత్తర-౪౦-౧౫.

కృతార్దరాయ్ పిల్లైయై మికవుమ్ అనువర్తిస్తు త్తిరునకరియే శెస్తు పూర్వమోలే ఆర్థ్తిరువడికళిల్ కైజ్జురైల్లకనిస్తరాయ్ వాల్తీన్దరుళియరున్దార్. విళాళ్ళోలై పిల్లైయమ్ శ్రీవచనభూషణత్తిల్ తాత్పర్యార్థవిశేషజ్జలై నప్రగాణైయాక సజ్జిహి త్తరుళిచ్చెయ్తు సర్వర్ కుముపకరి త్తరుళినార్.

పిన్ను (౧) “శెఱుపొట్టిలనన్ద పురత్తూలార్ కిమలపాతమణుకు వార్ అమరరావార్” ఎన్నిటపడియే అవరుమ్* అయర్వఱు మరురకళిలోడేకూడి అడిమై శెయ్యవేణుమ్” ఎఱ్ఱుమ్ ప్రాప్త్యాభినివేశత్వరై విష్ణై తడుత్తుమ్ వలైత్తుమ్ పెటవేణుమ్బడి పరమభక్తి తలై యెడుత్తు అవావల్లరు వీడుపెల్లరుళినార్.

అప్పోతు అనన్తశయననై నమ్మియార్ తిరువారానమ్ శెయ్యూ విఱ్ఱు, విళాళ్ళోలై పిల్లై తిరువడికళిచ్చెన్దవర్ ఉళేవన్దు గర్భగృహత్తిలే పుకున్దు తిరువడిక్కరుకే నిఱ్ఱుక్కణ్ణు, నమ్మియారుమ్ అతు మలైయాళడేశమాకై యాలే “పులైయరాన విళాళ్ళోలై పిల్లై యకత్తు నామ్ పోకిఱత్తిలై” ఎఱ్ఱు తిరుక్కాప్ప శేర్త్తుక్కొణ్ణు పుటప్పడ, అన్వళవిలే అవర్ శ్రీపాదత్తుముతలికళి “విళాళ్ళోలై పిల్లై పిల్లై లోకాచార్యర్ తిరువడికళిల్ శేర్న్దార్” ఎఱ్ఱు నూల్లర్నాతి ఇయలు డనే పరియట్టమ్ తిరుమాలైక్కు కోయిల్ వాళలిలే శెల్లక్కణ్ణు నమ్మియార్ తాముమ్ ప్రత్యక్షమాక క్కణ్ణు ఇవాళ్ళర్పర్యత్తై అనై వర్కుమ్ వెళిప్పడు త్తినారెఱ్ఱు ప్రసిద్ధమితే.

ఇచ్చెయ్తియై అఱిన్ద తిరుమలైయార్థ్తి శ్రీపాదత్తు ముతలికళి (౨) “గత్వానన్తపురం జగద్గురు పదద్యానే రతం కుతచిత్త

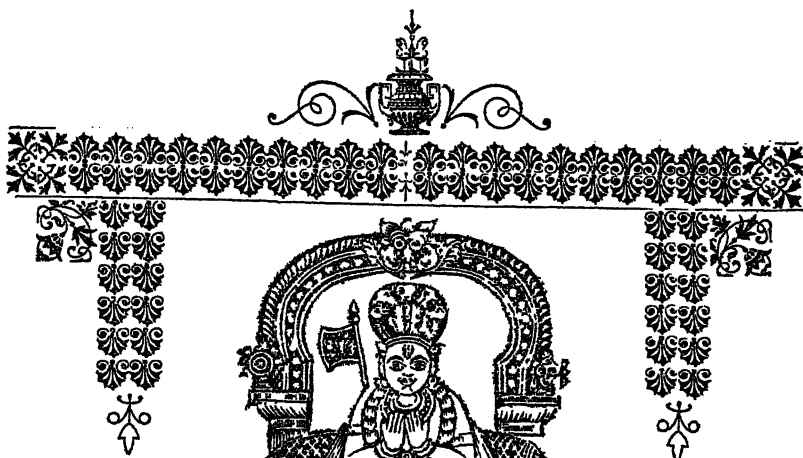
(౨) సరి-అన్ద, శ్రీశైలవాధః - తిరుమలైయార్థ్తి, అనన్తపురమ్-తిరువనన్తపురమై, గత్వా - అడైన్దు, కుతచిత్ - ఓరిపత్తిల్, జగద్గురు - పిల్లైలోకాచార్యరుడైయ, పద - తిరువడికళిల్, ధ్యానే - ధ్యానించుతిల్, రతమ్ - అక్షరాస,

న్నారాయణదాస మేత్య విమలం నత్వా తదజ్ఞిం ముదా తస్మాదార్య
 ఐనోక్తి మాక్తికకృతం వేదాంతవాగ్భూషణం శ్రీవాగ్భూషణమప్య
 వాప్య సగురు శ్శీలనాథోఽభవత్ " ఎష్టసంస్థ త్తరుళినార్కః. ఇత్యై
 త్తిరుమలై యాధ్వాన్ కేట్టరుళి శిష్యు త్త్రికః శ్శెయ్యమ్ కృత్యజ్జశె
 ల్లామ్ పిల్లై విషయ త్తిలే అనుస్థాన శేషమామ్బుడి అనుష్టిత్తుక్కాట్టినార్.

తిరుమలై యాధ్వాన్ తమ్ముడై యతిగుమరుమకనారై ప్పుత్రా
 భిమానమ్ పణ్ణి "తేనప్పగుమాళ్" ఎష్ట నాలూరాచ్చాచ్చిల్లైచ్చయిన్
 తిరునామమ్ శా త్తియరుళినార్.

పిల్లైలోకాచార్యర్ శిష్యరాన కొల్లికావలదాసరెష్టు శ్శొల్ల
 ప్పుమకిఱ అఱ్ఱకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిల్లైయుమ్ దర్శనార్దమ్
 నిర్వహిత్తుక్కొణ్ణు "శిశ్శిల్ కిడారమ్" ఎఱ్ఱిగ్రామ త్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళి
 యిరుక్క, అణ్ణే తిక్కక్కిడదాన్ తిరునావీఱుడై యపిరాన్ తాతరణ్ణై
 యర్ అనర్ తిరుమకలై త్తిరుమణమ్ పూర్పు అనర్ సన్నిధియిల్
 త్తాతస్స సకలాథ విశేషజ్జశెల్లామ్ కేట్టరుళి, పిల్లైలోకాచార్యర్ సన్నిధి
 యిల్ కేళాత ఇళువెల్లామ్ తీర్న్ద, అవరై ప్పిల్లైలోకాచార్య
 రాకవే ప్రతిప త్తిపణ్ణిక్కొణ్ణు అనర్క్కు అనన్యార్థరాయ్ వర్తిక్కిఱ
 కాలత్తిలే ఇనర్క్కు అశేషరహస్యాధ విశేషజ్జలైయుమ్ ప్రసాదిత్త
 రుళి శిలనాలైక్కు ప్పిన్పు అఱ్ఱకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ పిల్లైయుమ్
 తిరునాట్టుక్కొణ్ణున్దరుళినార్.

తమ్ - ఆద్య, సారాయణదాసమ్ - విశ్వానైప్పిల్లైన్దు, ఏత్య - అదైన్దు, విమ
 లమ్ - నిర్మలమాన, తదజ్ఞిమ్ - అవర్ తిరువడికలై, ముదా - సంతోషత్తినాల్, నత్వా -
 ధేవన్దు, తిస్మాత్ - అవరిన్దు త్తిలిరున్దు, ఆర్యజన - పెరియార్కళుడైయ, ఉక్తి -
 క్రీమాక్తికళాకిఱ, మాక్తిక - ముక్కుళాల్, కృతమ్ - కేయ్యప్పట్ట, వేదాన్త
 వాక్ - వేదాన్తవాక్యజ్జశుమ్, భూషణమ్ - అభరణమాచ, శ్రీవాగ్భూషణమపి -
 క్రీవచ భూషణలైయుమ్, అవాప్య - అదైన్దు, సురుతి - సకలయక్కుమ్ అచార్యరాయ్,
 అభవత్ - ఆచార్.

శ్రీమ ద్వారవరవరమునయే నమః.

మణివాళిమామునికల్ వైభవమ్.

◀→(*)◀→

అనన్తరమ్ శ్రియఃపతియాయ్ పరమకారుణికనాయ్ *అనన్తనెన్ను
ముయర్ వెల్లెయిచ్చైయిలే (౧) “ఉత్తరవాన్భోలే యోకుశెయ్తు”
ఎన్నిటపడియే జగద్రక్షణ చింతాయ్ తినాయ్ కణ్విశర్వరుభుకిట పెరియ
పెరుమాళ్, నమ్మాత్వారడియాకవరుకిట ప్రపత్తిమార్గమానతు సజ్కు
చితమామ్బోతు, మీణ్ణుమ్ ఓరార్ వల్లియాయ్ వరుకిటపడియై ఆరా
య్ న్దు, “ఉడైయవరైప్పోల్ ఉలకెల్లాముజ్జేవిక్కుప్పడి ఒరువరై ఉణ్ణా
క్కువోమ్” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళప్పర్ న్ద్రీ, “ఇని ఇతుక్కుఆవార్ ఆర్” ఎన్ఱు
తేడి మీణ్ణుమ్ తిరువనన్దాత్వానైయే కటాక్షిత్తరుళి; (౨), తతన్త

(౨) తతః - పిఱకు, ఏవః - ఇన్ద్రతిరువనన్దాత్వాన్, తస్య - అన్ద, జగన్నిధే-

(౧) తి-వాయ్-౫-౪-౧౧.

దిగ్గితం తస్య జానన్నేష జగన్ని ధేః త స్థి ధామ్ని శరారాతేః పురే
పునరవాతరత్ ” ఎష్టమ్, (౧) “శంసన్తి సమయంతస్య తులాం ప్రాప్తే
త్విషాంపతౌ మూలం హి సర్వసిద్ధీనాం మూలర్క్షం పూర్వసూరయః”
ఎష్టమ్, (౨) “యన్మూలమాశ్వయుజ మాస్యవతారమూలం కాన్తోప
యన్త్రయమిసః కిరుణైకసిన్ధోః ఆసీదసత్సుగణితస్య మమాపినత్తా
మూలం తదేవజగదభ్యుదయైకమూలమ్” ఎష్టమ్ వరవరముని దివ్య
చరిత్రైయిలే ఎటుమ్బియప్పా వరుళిచ్చెయ్యమ్మడి, తిరువనన్తాత్వానుమ్,
అప్పడియే తమ్ తిరువవతారత్తుక్కు ఇడమ్ పార్త్తు, ఆత్వార్ తిరునక
రియిలే అణ్ణర్ దేవికళ్ గర్భత్తెయడైన్దు దశమాసమ్ శెన్దవాతే (౩)
“శెన్దమిత్త వేతియర్ శిన్దైతెళిన్దు శిఱన్దు మక్కిత్తన్దిడునాళ్, శీరులకారి
యర్ శెయ్తరుళ్ నల్కలై తేశుపొల్నిడునాళ్, మన్దమతిప్పువిమాని

పెరియ పెరుమాళ్ శుడైయ, తత్ ఇళితమ్-అష్టఅళిప్రాయత్తై, జానన్నేష-అఱిష్టవరాయ్,
శరారాతేః - సప్తాత్వారుడైయ, ధామ్ని - వాసస్థానమాన, తస్మిన్-అష్ట, పురే -
తిరునకరియిల్, పునః - మఱువడియమ్, అవాతరత్ - అవతరిత్తరుళినార్.

(౧) త్విషామ్మతౌ - సూర్యన్, తులామ్ - తులారాశ్చయై, ప్రాప్తేసతి-
అడైన్దిరుక్కుమ్పైతు, సర్వ-సమస్తమాన, సిద్ధీనామ్ - కార్యసిద్ధికళుక్కుమ్, మూలమ్-
కారణమాన, మూలర్క్షమ్ - మాలానక్షత్రత్తై, తస్య - అష్టమణివాళమామునికళుక్కుమ్,
సమయమ్ - అవతారకాలమాక, పూర్వసూరయః - పూర్వాచార్యురకళ్, శంసన్తి -
శొల్లకిఱార్కళ్.

(౨) యత్ - యాతారు, ఆశ్వయుజమాసి-విషమసత్తిల్, మూలమ్ - మూ
లానక్షత్రమానతు, కిరుణైకసిన్ధోః-కృపాజలధియాన, కాన్తోప యన్త్రయమిసః -
మణివాళమామునికళుడైయ, అవతార - అవతారత్తుక్కుమ్, మూలమ్ - కారణమాక
(ఆయిల్ శ్లో), తదేవ - అష్టమూలమే, అసత్సు - అసత్సురువర్కళిల్, గణితస్య-
ఒరుకోవై యాక ఎణ్ణప్పట్ట, మమాఽపి - అడియేమక్కుమ్, సత్తామూలమ్ - సత్తైక్కుమ్
కార్తరణమాయమ్, జగత్ - లోకకర్తృశుడైయ, అభ్యుదయైకమూలమ్ - అళివృద్ధిక్కుమ్
కార్తరణమాయమ్, ఆసీత్ - ఆయిల్ శ్లో.

డర్తజ్ఞులై వానిలుయర్ త్రిడునాళ్, మాశఱుఱానియర్ శేరతిరా
శరతమ్ వాఱ్ వ్రములై త్రిడునాళ్, కన్దమలర్ ప్పొఱ్ శూఱ్ కురు
కాతిపన్ కన్ద కిళ్ విశ్శిడునాళ్, కారమర్ మేనియరన్దనకర్ క్కిత్తై కిణ్ణి
కిళ్ళిత్తైడునాళ్, అన్దమిల్ శేర్ మణివాళిమునిప్పరనవతారమ్ శెయ్ తిడు
నాళ్, అఱ్ఱుకుతిక్కిన్దిడుమ్ ఐప్పశియిల్ తిరుమూలమతెనునాళ్ ”
ఎన్దు శొల్లప్పడుకిఱతాయ్, (౧) పాథోభావంగతాయాం కలియుగశరది
శ్రద్ధరాయే శకాబ్దే వర్షే సాధారణేర్కే సమధిగతతులే వాసరే తీర
సక్ళ్యే! వారే జైవే చతుర్థ్యాం సమజనిచ తిథౌ శుక్లపక్షే సుకర్తా
భాజన్తూలాఖ్యతారే యతిపతిరపరో రమ్యజామాతృనామా ” ఎన్దిఱ
పడియే కలియుగమ్ పిఱన్దు నాలాయిరత్తు నానూఱ్ శ్రౌఱుపత్తారువన్దత్తు
క్కుప్పిన్ సాధారణసంవత్సరత్తిల్ ఆశ్వయుజమాసత్తిల్ తిరుమూల
త్తిలే ఉభయవిభాతియుమ్ కొన్దళిక్కుమ్బడి శొఱ్ఱెక్కులత్తిలే గోమర
మెన్దిఱకుడియైయుడై యతికత్తుక్కిడన్దాన్ తిరునావీఱుడై యపిరాన్ తాత
రన్దైరై యర్ కుమారరాక త్తిరువవతరి త్తరుళినార్.

(౧) కలియుగశరది - కలియుగసంవత్సరమాసతు, పాథోభావమ్ - నాలా
యిరత్తునానూఱ్ ఱు ఎఱ్ఱుపత్తారుసక్ళ్యయై, గతాయామ్-అడైన్దవళివిల్. శ్రద్ధ
రాయే - ఆయిరత్తిరునూఱ్ ఱు త్రిన్జూఱ్ శీరన్జావతాన, శకాబ్దే - శకాబ్దత్తిల్,
సాధారణే - సాధారణమెన్దిఱ, వర్షే - సంవత్సరత్తిల్, అర్కే - సూర్యన్, సమధి
గతతులే - తులారానియై అడైన్దిరుక్కుమ్మెత్తు, తీరసక్ళ్యే - ఇరుపత్తాఱావతాన,
వాసరే - దినత్తిల్, జైవేవారే - వియోఱ్ఱుక్కిఱ్ఱుమైయిల్, భ్రాజత్ - ప్రకాశియా
నిన్ద, మూలాఖ్యతారే - మూలనక్షత్రత్తోడుకుడియ, శుక్లపక్షే- శుక్లపక్షత్తిల్, చతు
ర్థ్యాంతిథౌ - చతుర్థీతిథియల్, సుకర్తా - సదాచారనిరతరాన, రమ్యజామాతృ
నామా - అఱ్ఱియమణివాళి రెన్దిఱ తిరునామమడైయ, అపర్యయతిఁకి- ఉడైయవ
రుడైయ అపరావతారమెన్దుమ్బడియాన మణివాళిమామునికళ్, సమజని - అవత
రితాడ.

అనన్తరమ్, (౧) “యస్మిన్ సపాదపద్దేన పస్పర్శ పృథివీమి
మామ్, కలిశ్చతత్త తేన వ దుద్రువే దూరతస్తరామ్” ఎన్టు-ఇవర్ కాల్
కాణ్కలికాలమ్ పఱన్తోడిన్లు

ఇప్పుడి సమస్తాత్మోజ్జీవనార్థమాక అవతరి త్తరుళిన తమ్కుమార
ర్కు అట్లదమ్ జాతక ర్థమ్ శెయ్తరుళిపత్తనాళుమ్ కిడన్దిరణ్డానాల్
తిరువిలచ్చినై యుమ్ ప్రసాదిత్తు (౨) “అధతస్య గురుశ్శ్రీమాన్ మత్వా
తం దివ్యతేజసమ్, అభిరామవరాధీశ ఇతినామ సమాదిశత్” ఎన్లిఱ
పశియే (౩) *పణమాడరవనై ప్పట్టులకాలముమ్ పళ్ళికొల్ మణవాళ
రాన అట్టెకియమణవాళ ప్పెరుమాళుడైయ తిరునామమ్ శాత్తి (౪)
“ఆయర్ పుత్తిరన్లనరున్దెయ్ వమ్” ఎన్టుమ్, (౫) “ఎన్నై యుమ్మెళ్ళో
కుడిముట్టుతాట్కొట్టామన్నన్” ఎన్టుమ్ శొల్లకిఱపడియే విశేషప్రతి
పత్తియుడనే మాతులకులమాన శిక్కిల్ కిడారత్తిలే శిలనాల్ వర్ధిప్పిత్తు
కొన్ణుపోక, ఇవమమ్ (౬) “పరభక్తిః పరజ్ఞానం పరమా భక్తిరిత్యపి
వపుషా వర్ధమానేన తత్తస్య వపుధే త్రయమ్” ఎన్టుమ్, (౭) “ఉన్

(౧) యస్మిన్ - యాతొరుకాలత్తిల్, సః - అవర్, పాదపద్దేన - తిరువడి
తామరైకళాలే, ఇమామ్ - ఇన్, పృథివీమ్ - భూమియై, పస్పర్శ - స్పర్శిత్తారో?
తత్తతేనైవ - అన్తకాలత్తిలేయే, కలిశ్చ - కలిపురుషనుమ్, దూరతస్తరామ్ - బహు
దూరమ్, దుద్రువే - ఓడినాన్

(౨) అధ - షిఱకు, శ్రీమాన్ - శ్రీమానాన, తస్య-అన్తకుమారరుడైయ, గురుః-
తమప్పనార్, తమ్ - అన్తకుమారరై. దివ్య - శ్రేష్ఠమాన, తేజసమ్ - తేజస్సైయుడై
యవరెట్ట, మత్వా - ఎన్జి, అభిరామవరాధీశ ఇతి-అట్టెకియమణవాళరెన్లిఱ, నామ -
తిరునామత్తై, సమాదిశత్ - శాత్తివార్.

(౬) తస్య - అన్తపత్తికియ మణవాళనాయనారుడైయ, వర్ధమానేన - పృథ్వి
యడైయాన్ది, వపుషా - శరీరత్తోడే, పరభక్తిః - పరభక్తియుమ్, పరజ్ఞానమ్

(౩) నా-తి-౧౦-౬.

(౪) పెరి-తి-౧౦-౭

(౫) పెరి-తి-౨-౫-౧.

(౭) పెరు-తి-౬-౩.

వళర్ త్రియోడే వళర్ కిష్టతాల్పన్ మాయైతానే” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱ పడియే నాడోటుమ్ వర్ణిక్కుక్కొణ్ణుపోరుకిఱ తమ్మడైయి దివ్యవపు సాసిడే పరిణతజ్జళాయ్ వళరుకిఱ పరభక్త్యాదికిఱ వడివాకవుడై యరాయ్ వళర్ న్దుశెల్లకిఱకాలత్తిలే, మీళవుమ్ తమ్ తమప్పనారానల్లార్, (౧)
 “ప్రాప్తాన్ పాధమి కేవర్లే కల్పజ్ఞాః కిల్పయన్తియాన్ | కాలేకాలేచసం
 స్కారాన్తస్య చక్రేమేణసః” ఎన్ఱిఱపడియే అన్నప్రాశనచాళోప
 నయనాదికిఱై యుమ్ శాస్త్రప్రకారత్తిల్ శెయ్విత్తు, వేదశాస్త్రజ్ఞశై
 యుమ్ అధికిరిప్పిత్తుక్కొణ్ణుపోరానిఱ్ఱు,

అనన్తరమ్ (౨) “ఆతామపాద మాజానుభజ మమ్బులోచ
 నమ్ | ఆకారమస్య సమృశ్యన్ ముగ్ధోపి ముముదేజనః” ఎన్ఱమ్, (౩)
 “సాశీల్యేన సుహృత్త్వేన గామీర్భర్యేణ గరీయసా | రజ్జవేనప్రజానాశ్చ
 రామోయమితిమేనిరే” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱపడియే అఖిలజనజ్ఞశై యుమ్

పరజ్ఞానముమ్, పరమాభక్తిః - పరభక్తియుమ్, ఇత్యసి - ఎన్నుచ్చుడియాన, తత్ -
 అష్ట, త్రయమ్ - మూఱ్ఱమ్, వపుధే - పుద్ధియడైవతు

(౧) కల్పజ్ఞాః - కల్పసూత్రజ్ఞ త్రివిధకళ, ప్రాధమికేవర్లే - బ్రాహ్మణ
 వర్ణత్తిల్, ప్రాప్తాన్ - ఉరితాన - యాన్ - ఎవ్వకృత్యజ్ఞశై, కల్పయన్తి - శేయ
 కిజార్ కళో? సః-అవర్, తస్య - అష్టకుమారుక్కు సంస్కారాన్-అష్ట కృత్యజ్ఞశై,
 కాలేకాలే - అవోస్వకాలజ్ఞత్తిల్, క్రమేణ - క్రమమాక, చక్రే - చక్రీనార్.

(౨) ముగ్ధః - అజ్ఞరాన, జనోపి- జనముమ్, అస్య - ఇవరుడైయ, ఆతామ-
 (శేన్దామరైపోల్) ఇవన్త, పాదమ్ - తిరువడికళై యుడైయతాయ్, ఆజాన- ముద్ద
 న్దాళవరైయిటుమ్ నీన్జిరుక్కిఱ, భుజమ్ - తిరుక్కైకళై యుడైయతాయ్, అమ్బుజ-
 శేన్దామరైపోష్ట, లోచనమ్ - తిరుక్కుణ్ణశైయుడైయతాన, ఆకారమ్- తిరుమేనియై,
 సంపశ్యన్ - కణ్ణళాల్ నేవిజ్జవరాయ్, ముముదే - సన్దోషిత్తుతు.

(౩) సాశీల్యేన - మహానాయురున్దుమ్ ముర్ధర్కభండనకలస్త పరిమాణుకిఱ
 స్వభావతాలుమ్, సుహృత్త్వేన - సర్వర్కుమ్ ప్రియరాయురుప్పతాలుమ్, గరీయ

అనన్దిప్రిత్తుక్కుణ్ణ (౧) “కాలేన సకలానాశ్చ కలానామేకమాస్పదమ్ |
శుశుభేసతతం పూర్ణస్సుధాంశురివనిర్మలం” ఎన్నిటపడియే - మేఘోప
ధాగతిరోహితనాయ్ కృష్ణపక్షేక్షయిష్టువాయ్, సకళజ్ఞానాన దోషా
కరనై వోలన్తిక్కే, అకళజ్ఞితనదాసమ్పూర్ణకలాయుతరాకాచన్ద్రినై
పోలే షోడశవాద్వికరానవాతే షోడశసంస్కారసంస్కృతరాయ్
కలాపూర్తియాల్ వన్దపరిపూర్ణజ్ఞానముడై యరాయ్ అత్తాల్ అత్యంతమ్
ప్రకాశకరాయ్ పోరానిత్తు,

అక్కాల త్తిలే అణ్ణర్తమ్ కుమారరాన అభ్రుకియమణవాళప్పెరు
మాళో నాయనారుక్కు త్తిరుక్కుల్యాణమ్ శెయ్విత్తు అరుళిచ్చెయల్
నాలాయిరముమ్ రహస్యజ్ఞైయుమ్ తామే ఓతువిత్తరుళినార్. ఇన్ద
ఉపకారస్త్పతిక్కిడుపట్టు (౨) “శ్రీజిహ్వవదధీశదాసమమలమశేష
శాస్త్రవిదమ్ | మన్దరవరగురుకరుణాకన్దళితజ్ఞానమన్దిరం కలయే” ఎన్టుమ్,

సా - మహత్తాన, గామ్భీర్యణ - గమ్భీరస్వభావత్తాటుమ్, ప్రజానామ్ - జనజ్ఞ, రజ్జ
సేనచ - సన్తోషిప్పిక్కెయాయమ్, అయమ్ - ఇవర్, రామఇతి - “చక్రవర్తిత్తిరు
మకన్” ఎన్టు, మేనిరే - ఎన్జినార్కళ

(౧) కాలేన - కాలక్రమమాయ్, సకలానామ్ - సమస్తమాన, కలానాశ్చ -
విద్యైకశుక్కుమ్, వికమ్ - ముఖ్యమాన, ఆస్పదమ్ - స్థానమాన, (అభ్రుకియ మణ
వాళనాయనార్) పూర్ణః - సకలకలాపూర్ణమాన, సుధాంశురివ - చంద్రోన్మీల, సత
తమ్ - సర్వకాలముమ్, నిర్మలః - నిర్మల స్వభావరాయ్, శుశుభే - ప్రకాశిత్తుక్కు
జ్జిరున్దార్

(౨) అమలః - నిర్మలరాయ్, అశేష - సమస్తమాన, శాస్త్ర - శాస్త్రజ్ఞత్తై,
విదమ్ - అభిద్ధవరాయ్, మన్దరవరగురు - కోట్టూరభ్రుకియమణవాళప్పెరుమాళో పిత్తై
యినుడైయ, కరుణా - శృవైయాల్, కన్దళిత - పుద్ధియడైయాన్తి, జ్ఞాన - జ్ఞాన
త్తుక్కు, మన్దిరమ్ - ఇరుప్పిడమాన, శ్రీజిహ్వవదధీశదాసమ్ - తిరునామిటుడైయ పిరాన్
తాతరజ్జైరయరై, కలయే - ధ్యానిక్కి - ఊన్

(౧) “వాఙ్మితరునావీటుడై యపిరాన్ తాతనరుళ్, వాఙ్మియవన్ మా మై వాక్కిన్బమ్, వాఙ్మియవన్ వీరన్ మణవాళన్ విరై మలర్ త్తాళ్ శూడి పారమవైత్తీర్ త్తళి త్తపణ్బు” ఎన్ఱనున్ది త్తరుళినార్. పిన్బు శిలకాలమ్ కఙ్గిన్దవాతే అణ్ణరుమ్ తిరునాట్టుక్కెన్దున్దరుళ, అఱ్ఱుకియ మణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ అవరై బ్రహ్మమేనత్తాలే సంస్కరిత్తుప్పళిపడు త్తి మఱ్ఱుమ్ శెయ్యవేణ్డేయ కృత్యజ్ఞళై యుమ్ శెయ్ తు పెరుక్క తిరువధ్యయనమ్ నడ త్తియరుళినార్.

అనన్తరమ్ ఆఢ్వార్ తిరునకరియిలే దర్శనప్రవర్తకరాయరు క్కిఱ తిరుమలై యాఢ్వారుమ్, “ఇనిదర్శనప్రవర్తకరవాఱ్ ఆర్” ఎన్ఱు విచారిత్తుక్కొణ్డు, * తొణ్డర్ క్కిముతుణ్ణళొన్దాలై కళాన తిరువాయ్ మొఱ్ఱి, నిలత్తేవర్ కళాన శ్రీవైష్ణవర్ కళుక్కు భక్తామృతమెన్నలామ్బడి పరమభోగ్యమాయ్ అవతరి త్తతాకై యాలే* నాత్తుమ్బెత్తి నదాను సన్దేయమానతిరువాయ్ మొఱ్ఱియిలవగాహిత్తు, అతిల్ “శబ్దరసమ్ అర్థరసమ్ భావరసమ్” ఎన్ఱిఱివఱ్ అనవరతమనున్దిత్తుక్కొణ్డు తడేకనిష్ఠరాయ్, తద్వ్యతిరిక్తశాస్త్రజ్ఞళై తృణవత్కరి తిరుక్కైయాలే “తిరువాయ్ మొఱ్ఱిప్పిల్లై” ఎన్ఱేతమక్కునిరూపకమాక వుడై యరాయ్, ఆఢ్వార్ తిరువడికళిల్ కై జ్ఞర్యమే యాత్తై యాయ్ కొణ్డుపోరానిఱ్;

అవ్వళవిల్ అఱ్ఱుకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారుమ్, స్వమా తులకుల గ్రామమానశిక్కిల్ కిడార్ త్తిల్ నిన్ఱుమ్ తమక్కుజన్బభూమి యానతిరునకరియేఱ (౨) “తిరువనన్దాఢ్వాన్ శకన్దనై త్తిరుత్త మరు వియకురుకూర్ శళనకర్ వన్ద” ఎన్ఱిఱపడియే ఎన్దున్దరుళి, పారునల్ శెళ్ళణి తుత్తైయిలే శళ్ళుకళ్ శేరుమాపోలే, శళ్ళవణ్ణనమ్బియుడై య అవతార మాకై యాలే శుద్ధస్వభావరాసతాముమ్, (౩) “తిరువాయ్ మొఱ్ఱిప్పిల్లై తిరుత్తాళ్ శేర్ న్దు” ఎన్ఱిఱ మెయ్ శానత్తుత్తైయాన పిల్లై తిరువడికళి

లాశ్రయిత్తు, (౧) “అశీశ్రయదయం భూయశ్శ్రీకైలాధీశదేశికమ్” ఎన్నిటపడియే “తేశమ్తికమ్ తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై వాశమలర్ త్తాళడైన్దువైళ్ళు” ఎన్నుమ్మడి విలక్షణమప్పద్యుక్తరాయ్, (౨) “తత శ్శుక్రిఫరస్సయం తత్తదస్యప్రసాదతః| అశేషానశ్చోద్దివ్యప్రబద్ధా బద్ధనచ్చిదః” ఎన్నిటపడియే ద్రావిడవేదతదక్షోపాజ్ఞశాన దివ్యప్రబద్ధ తాత్పర్యార్థవిశేషజ్ఞానావధీయమ్ అవరుపదేశత్తాలే లభిత్తు, (౩) *మిక్కవేతియర్ వేదత్తినుట్పరుళాన చరమపర్వత్తిలే నిష్ఠరాయ్, (౪) “అన్నైయుమత్తను మాశారియనుమనైత్తుటవుమ్ మన్నియ పేటు ముసాయముమ్ తెయ్వముమ్ మద్రుమెల్లామ్ ఎన్నై యళిత్తతిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళై యెన్ఱునెళ్ళై ఉన్నియిరాతు మద్రుమెన్ఱిల్ పలటతువతే” ఎన్ఱుమ్, (౫) “విణ్ణుమ్ తిరుమలైయాథ్వార్ వడివు విరై పుడై శూర్ మణ్ణుమ్ తిరుమలైయాథ్వార్ వడివు, మద్రుమెన్ఱుమ్ కణ్ణుమ్ తిరుమలైయాథ్వార్ వడి వణ్ణికాన్గెటిలేన్, ఎన్ఱుమ్ తిరుమలై యాథ్వార్ వడి వెణ్ణోయావర్కుమే” ఎన్ఱుమ్ శేషీత్వశరణ్యత్వప్రాప్య త్వణ్ణో మూన్ఱైయుమ్, పిళ్ళై విషయత్తిలే అనుసన్ధిత్తుక్కొడైమున్దరుళి యరున్దార్.

ఇప్పడితదేశనిష్ఠరాయ్ మున్దరుళియిరుక్కిట ఇవరై ప్పిళ్ళై తామే ఉకన్ఱు అన్దఉకప్పిన్ మికుతియాలే “ఉడైయవర్ తిరువడికళే ఉమక్కు

(౧) అయమ్ - అథ్రియమణవాళనాయనార్, శ్రీకైలాధీశదేశికమ్ - తిరు వాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైయై, భూయః - మణుపడియుమ్, అశీశ్రయత్ - అశ్రయిత్తార్

(౨) తతః-పీటకు, శ్రుతిధరః-సాక్షివేదాధ్యయనమ్ శయతరుళిన, సోఽయమ్- అన్ద అథ్రియ మణవాళనాయనార్, అస్య - తిరువాయ్ మొట్టిప్పిళ్ళైయినుడైయ, ప్రసాదతః - అనుగ్రహత్తినాల్, తస్మాత్ - అవరిడత్తిల్ నిప్రుమ్, బద్ధనచ్చిదః - సం సారబద్ధతైప్పొక్కువతాయ్, అశేషాన-సమస్తమాన, దివ్యప్రబద్ధాన్ - ఆథ్వార్ కళ శ్రీమాన్తకళై, అశ్చనాత్ - కేట్టరుళినార్

ఉపాయోపేయమెస్తు అధ్యవసి త్తిరుమ్” ఎస్తుకాట్టిక్కొడు త్తరుళ, ఇవరుమ్ (౧) “ఉన్ పతయుకమామేర్ కొణ్ణప్పియైతినిలెయ్ తువన్” ఎన్నిటపడియే పరమపురుషార్థత్తై గురుముఖత్తాలే సులభమాకలభిత్తు. అత్యంతమ్ హృష్టరాయెమ్మన్దరుళియిరుక్క, అవ్వళవిల్ పిల్లైళ్ళయమ్ తమక్కు ఆఘ్వార్ తిరువడికళిల్ ప్రావణ్యాతిశయమ్ తత్సమ్బంధసమ్బంధి కళళవుమ్ శెల్లుమ్బడిప్రవృద్ధమాయ్, *అన్దమాటనడిపణిన్దయన్దెమ్మెరు మానార్ తిరువడికళిలేయమ్ ప్రావణ్యమతిశయిత్తు “రామానుజపదా మ్భాజద్వద్వకై జ్ఞర్యవుత్తియిలే అన్వయిక్కవేణుమ్” ఎస్తుతిరువుళ్ళ మాయ్, తత్తైజ్ఞర్యత్తిలే అవగాహిత్తు, అతువే తమక్కుధారకాదిక శాకచ్చెయ్ తుకొణ్ణుపోరుకిటవర్ ఉడైయవర్ క్కుత్తనిక్కోయిల్ తుడ క్కమాన అనైత్త్రుకుమ్ కణ్డరుళప్పణ్ణి, అవర్ కోయిలై వలైయ “శ్రీరా మానుజచతుర్వేది మజ్జలమ్” ఎన్నిట తిరు వీధియుణ్డాక్కి, అక్లే *ఇరా మానుశనైత్త్రొమ్మమ్ పెరియోరైయమ్ ప్రతిష్ఠిప్పిత్తుత్తాముమ్ సుప్రీత రాయెమ్మన్దరుళియిరుద్దార్.

ఇతుకణ్ణు అత్రికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ తమక్కు ప్పిల్లై ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాక కాట్టిత్తన్ద ఉడైయవర్ తిరువడి కళిలే “యతీన్ద్రప్రవణ్” ఎన్నుమ్బడి అత్యంతప్రేమయుక్తరాయ్, తత్ప్రేమాభివృద్ధియాలే యతిరాజవింశతియమ్ అన్దెమ్మెరుమానార్ విషయమాకవరుళిచ్చెయ్ తఃసఃశినార్. అవ్వపకారత్తుక్కు (౨) “వల్లార్ కళ్ వాల్ త్తుమ్ కురుకేశరతమ్మై మనత్తువైత్తు, చొల్లారవాల్ త్తుమ్ మణవాళనూమునిత్తోర్ కుఠ్తామ్, ఎల్లాన్దైక్క వైతిరాశవిమ్ శతి యిన్దళిత్తోన్, పుల్లారవిన్దత్తిరుత్తాళి రణ్డెయుమ్ పోల్ గునెణ్డో” ఎస్తు పిన్ను శ్శారుమనుసన్నిత్తు ఈడుపడుమ్బడి యాయిల్ గు. ఇవరుడైయ విజ్ఞాపన మాన ఇప్పిబన్దత్తై ప్పిల్లైళ్ళయమ్ కేట్టరుళి, మికవుమ్ ఉకప్పడనేతిరుప్పుళి

యాధ్వారడియిలేతామ్ కణ్డ తమ్ముడైయ ఉడైయవరైయుమ్ ఇవర్ కుత్తిరువారాధనమాక ఇరణ్ణియరుళ, ఇవరుమ్ (౧) “శ్రీమన్మతీంద్ర ప్రస దివ్యపదాబ్జసేవాం శ్రీశైలనాథకరుణాపరిణామదత్తామ్ । తామ న్వహం మమవివర్ధయ నాథ తస్మాం కామం విరుద్ధమఖిలశ్చ నివర్తయత్వమ్” ఎన్టనుసన్దిత్తు శ్రీతరాయరుళినార్.

(౨) “యతీంద్రమేవ నీరర్థం సిషే వేదైవతంపరమ్” ఎన్టిపడి యే అవరుక్కుకప్పాక, తదారాధనపరరాయ్ తదేకనిష్ఠరాయ్ ఎమ్మన్దరుళి యిరుక్క; ఇప్పడి ఆధ్వారుడైయవుమ్ ఎమ్మెరుమానారుడైయవుమ్ కైక్కర్యమే పురుషార్థమాక వెమ్మన్దరుళియిరుక్కుమ్ పిల్లైయుమ్ అప్పొత్తైక్కప్పొత్తు అభినవజ్ఞళాయ్ వర్ధిత్తుక్కొండ్లుపోరుకిట ఇవరుడైయ జ్ఞాన భక్తివైరాగ్యజ్ఞో ఇట్టుమాటినాప్పొలే వడివిలే తొడై కొళ్ళ లామ్బడియాన ఇవరుడైయపరమా స్తికత్వత్తైక్కొండ్లు, అభిమతవిషయత్తై క్కణ్డాప్పొలే ఆదరిత్తుక్కొండ్లుపోరానిట, విస్సుబరునాళోతమ్తిరు నన్ద వన్తిలే పచ్చైక్కటియముత్తై ఇవర్ కుక్కొడుత్తుప్పొకవిట్టరుళ, ఇవ రుమ్ “అప్పడి శెయ్తరుళుకిట తెన్” ఎన్టు విన్జిప్పమ్ శెయ్య, పిల్లైయుమ్ “ఉష్టైప్పొలే యిరుప్పొరు విషయమ్ కాణామైయాలేయితే నామ్ అర్చావతార త్తిలేముణ్డనోమ్” ఎన్దరుళినార్.

(౧) శ్రీమన్ - కైక్కర్యక్రీయాడుకూడిన. యతీంద్ర - ఎమ్మెరుమానారే! శ్రీ శైలనాథ - తిరువాయ్ మొట్టిపిల్లైయునుడైయ. కరుణాపరిణామ - కృపాపరిపాక త్తాలే, దత్తామ్ - కొడుక్కప్పట్ట, తామ్ - అన్ద, తవ, దేవరీరుడైయ, దివ్య - శోభాయుక్తమాన, చంద్ర - తిరువడిత్తామరైకళిన్, సేవామ్ - సేవైయ, అన్వహమ్ - నాడోటుమ్, మమ - అడియేనుక్కు, వివర్ధయ - వర్ధిప్పిక్కవేణుమ్

(౨) యతీంద్రమేవ - ఉడైయవరైయే, పరందైవతమ్ - పరమదేవతైయాక, (అధ్యవసిత్తు) నీరర్థమ్ - ఒరుక్షణముమ్ పిరివిన్ది, సిషేవే - కైక్కర్యమ్ శెయ్తరుకొట్టి రున్దార్.

పిల్లైతామ్ అతివిరక్త రాయరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇవరై మహాదరత్తోడే ఇవరుడైయ సౌకుమార్యత్తుక్కినుగుణమాక అముతు శెయ్ తరుళుకై ముతలాన ఎల్లాడపచారజ్జలైయుమ్ ఆరాయ్ న్దుకొణ్ణు పోరుకిటపడియైయుమ్, అగ్గీకరి త్తవన్తు తొడగ్గి పక్కిపావనరామ్బడిఅభి మానిత్తు పోరుకిటపడియైయుమ్కణ్ణు, శ్రీపాదత్తుముతలికిళుక్కు ఇవరి డత్తై అసూయైనడన్దుశెల్ల, ఇత్తై సర్వజ్ఞరానపిల్లై అత్తిన్దుళి అవర్ కిళపచారప్పడాతపడి ఇవరుడై యశేషాహిపతివేషాన్తరత్తై ఎల్లారుమ్ ప్ర త్యక్షిక్కుమ్బడివాక్పాతుర్వజ్జళాలే కాట్టియరుళ, అవర్ కిళుమ్ ఇవర్ విషయత్తిల్ విశేషప్రతిపత్తియైవిల్లైత్తుక్కుణ్ణు పోరానిట్లు, ఇవ రుమ్ పిల్లైతిరువుళ్ళత్తై ఊపిత్తుక్కుణ్ణు అజ్ఞుత్తైక్కువిధేయరాయ్ వర్రి క్కిటకాలత్తిలే ఈడుముప్పత్తాతాయరమ్ పారమిట్టరుళి, మల్లొము ణ్ణాన అరుళిచ్చెయల్ వ్యాఖ్యానజ్గలైయుమ్ పారప్రాయమాక పుణ్ణిక్కు ణ్ణైదున్దుళియిరున్దార్.

అక్కాలత్తిలే అగ్గికియమణివాళినాయనారుక్కు ఒరుకుమారర్ అవతరిక్కు, అవరుమ్ “అన్దప్పిల్లైక్కు త్తిరునామమ్ ఏన్” ఎన్దు పిల్లై యైక్కేట్టరుళ, అవరుమ్ “ఒరుకాల్ శొన్నాప్పోలే నూల్ శైట్టుప్ప రాయమ్ శొల్లియిరుక్కిటతే, ‘ఎమ్మైయనిరామానుశన్’ ఎన్దుక్కు మిత్తనై యన్దో” ఎన్దురుళిచ్చెయ్య, ఇవరుమ్ “ఇరామానుశన్” ఎన్దు తిరునామమ్ శాత్తి, తాముమ్ ఇరామానుశన్ తిరునామమ్ నమ్మ వ్లారాయ్ వాల్ న్దురుళుమ్ కాలత్తిలే;

ఒరునాళ్ ఒరుతిరువాతిరై తిరునక్షత్రత్తిలే పిల్లైముతలికళుడనే అముతు శెయ్ తరుళానిట్కిటవర్, (౧) “ఇన్దో ఎతిరాశరివ్వులకిల్ తోష్టి యనాళ్, ఇన్దో కలియిరుళ్ సిగ్గుమ్నాళ్” ఎన్దుపలకాల్ ఇత్తైయే శొల్లి ఈడుపట్టు మేలొన్దుమ్ శొల్లమాట్టాతిరుక్కు, అవ్వశవిల్ నాయనారుమ్ “ఇన్దోతాన్ వేతియర్ కళ్ వాల్, విరై మకమ్మోన్ తాన్ వాల్ వాతియర్

కళో వాత్సవడఙ్గునాళో” ఎన్దుఅత్తై త్తలైక్కట్టియరుళి, ఇత్తైక్కేట్టరుళి ప్పిళ్ళైయుమ్ పోరప్రీతరాయరుళి తామ్ అముతు శెయ్యానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే ఘడ్డే ఇవర్క్కుత్తళికై ప్రసాది త్తరుళినార్. ఇప్పడిశిష్యాచార్యక్రిమమ్ నన్డాకినడక్కచ్చెయ్తే “శ్రీపరాఙ్ముళదాసరాన పెరియనమ్మియై ఆశ్రయి త్త ఏద్రమ్ ఉడై యవర్క్కుణ్డానాప్పోలే, శ్రీశరకోపదాసరాన ప్పిళ్ళైయై ఆశ్రయి త్త ఏద్రమ్ ఇవర్క్కుణ్డాయ్త్తు” ఎన్దు ముతలికిళో అనై వరుమ్ ఇవరై “ఉడై యవరుడై య అపరావతారమ్” ఎన్డై ఆదరిత్తుక్కొణ్డాపోన్దార్ కళో.

పిన్బు నాయనారుమ్ (౧) వడిమామలై ముతల్ మల్లనన్దపురి యెలైమలోకి, త్తిడమాళవాఱుమ్ తిరువుడై మన్నరిల్ తేళ్డుడై యోన్, తిడమాన ఇనవిరక్తిపరమివై శేరనిన్దు శరకోపతాతర్ కురుకూర్ వాత్స ప్పిళ్ళై యెచ్చెరునెణ్డై” ఎన్దుమ్, (౨) “నమళ్ళీ శైలనాథాయకు న్ని నగరజన్మనే | ప్రసాదలబ్ధ పరమప్రాప్యకై జ్ఞర్యశాలినే” ఎన్దుమ్, (౩) “శెన్దమిల్ వేద త్తిరుమలై యాఱ్వార్ వాఱి, కున్దిసిర్ క్కణ్ణల్, కొడై వాఱి, ఉన్దియశీర్, వాఱియవనముతవాయ్ మొట్టికేట్టప్పొరుళిల్, తాఱుమద్రమ్ న్నర్ తిరుత్తాళో” ఎన్దుమ్ ఇత్తనియన్దలై ప్పిళ్ళై విషయత్తిలే అరుళిచ్చెయ్తరుళినార్, (౪) “అనన్దన్ తిరుమలై యాఱ్వు రెనవన్దవతరిత్తు, త్తకై యిల్ పడితానమ్ శెయనిన్దు తారణియిల్ అనన్దమ్ పురియచ్చడకోపతాతరుక్తాళుమ్ శెయ్తు | ఇనన్దనిలొక్కు మెన్డెల్లారుమ్ పావిత్తిరుప్పతువే” ఎన్దు ప్పిళ్ళై యుడై యవై భవత్తై మద్రమ్ ముళ్ళవర్ కళుమనుసన్దిత్తార్ కళో.

(౨) కున్ది నగరజన్మనే - కున్ది పురత్తిల్ తిరువవతరిత్తరుళిన, ప్రసాద - అఱ్ఱారుడై యనుగ్రహత్తినాల్, లబ్ధ - అడై యప్పట, పరమప్రాప్య - నిరతిశయ ప్రాప్యమాన, కైజ్ఞర్య - కైజ్ఞర్యత్తినాల్, శాలినే - విశిష్టనిష్ఠ, శ్రీకైల నాథాయ - తిరువాయ్ మొట్టికేట్టప్పొరుట్టు, నమః - దణ్డిన్ సమర్పిక్కి - టేన్.

ఇప్పటి జ్ఞానభక్తివైరాగ్యభక్తుడై యరాయ్ అత్తాల్ వద్దనుమాప్రభావముడై యపిల్లై (౧) “అభ్యర్చ్యనన్దతనయం కిరవజ్జుజాత్తవేణం తదీయచరణ ప్రవణార్ద్రచేతాః గోదాపితుర్గహనసూక్తినిబన్ధనస్యవ్యాఖ్యాం వ్యధాద్ద్రవిడవేదగురుః ప్రసన్నామ్” ఎన్దు శొల్లుకిఱపడియే పెరియాభ్రావర్ తిరుమొట్టికుప్పెరుక్క స్వాపదేశపరమాకి ఒరువ్యాఖ్యానముమ్ శెయ్తరుళినారితే

ఇప్పటి మానసవాచిక కాయకరూపకై జ్ఞుర్య శ్రీయోడేనడుక్తాలమ్ వాఱ్డన్దరుళి, పిన్బునిత్యవిభాతియిలే నిత్యకై జ్ఞుర్యనిరతరాయ్ వాఱ్డ కైయిలే నినై వాయ్, (౨) “ఉత్తమనే ఉలకారియనే మన్ద్రా ప్పారై యొల్లా, విత్తకనే నల్లవేతియనే తణ్ముడుమ్బెమన్నా, శుత్తనన్ జానియర్ నన్ద్రుణైయే శుత్త శత్తువనే, ఎత్తనై కాలమిరున్దుల్ వే నివ్వుడమ్బుకొణ్డే” ఎన్దుమ్, “ప్రాప్యప్రతిబన్ధకమ్ ప్రకృతిసమ్భన్ధమ్” ఎన్దు అధ్యవసిత్తు తద్విమోచనత్తై దేశికిరిడత్తై ప్రార్థిత్తుకొణ్డేరుక్కిచ్చెయ్తే, తిరుమేనియిలేనోవుశాత్తి మికవుమ్తళర్ న్దు కిణ్ వళర్ న్దరుళి కిఱవర్ పెరియ ఆర్తియోడే ముళిత్తైన్దున్దరుళియరుక్క, “ఇతుక్కుడి ఎన్” ఎన్దునాయనార్ తొడక్కమాన ముతలిక శెల్లారుమ్ కేట్టు, పిల్లై యుమ్ “ఆకిఱతెన్! కాలమ్ కలికాలమాకై యాలే ఉలకుఎన్ పడక్కడవత్తెన్ద్రుతికిలొమ్, ఆభ్రావర్ కళ్ళ అరుళిచ్చెయల్ కిళిలేరుచివిశ్వా

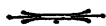
(౧) కరవజ్జుజ-శ్చెన్దామరైక్కైకళాలే, ఆత్త - ధరిక్కప్పట్ట, వేణుమ్ - తిరుక్కురైయడైయ, నన్దతనయమ్ - ఇనవాయర్ తలైవనై, అభ్యర్చ్య - ఆరాధిత్తు, తదీయచరణ - అన్దకణ్ణన్ కట్టలిజైయిల్, ప్రవణ-ఆసక్తమాన, ఆర్ద్రచేతాః - ఆర్ద్ర)కునన్సెయడైయరాన, ద్రవిడవేదగురుః - తిరువాదామొట్టిప్పిల్లైయనవర్, గోదాపితుః - పెరియాభ్రావరుడైయ, గహనసూక్తినిబన్ధనస్య-గమ్భిరమాన అరుళిచ్చెయ్ బుక్కు, ప్రసన్నామ్-తెలివాన, వ్యాఖ్యామ్-వ్యాఖ్యానత్తై, వ్యధార్ - శయ్తరుళినార్.

సజ్జలై యుడై యరాయ్ ఇవర్ వై వళర్ త్తుక్కొణ్ణుపోరువార్ ఆర్' ఎన్ఱు
 క్కేశమాన్ద్రు" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య, నాయనారుమ్ తిరువడికిళిలేనేవిత్తు
 "అడియేన్ అప్పడియే శెయ్కితేన్" ఎన్ఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అవరుమ్
 "కేవలమ్ వార్తెయాల పోరాతు" ఎన్ఱు, ఇవరుమ్ తిరువడికిళి త్తొట్టు
 శపధపూర్వమాకి "అడియేన్ అరుళిచ్చెయల్కిళి త్తొట్టు కాలక్షేపమ్
 పణ్ణుకితేన్" ఎన్ఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అతుకేట్టు ప్పిల్లైక్కు ఉళిమ్ తేటి
 నాయనారై క్కుటిత్తు "సంస్కృతశాస్త్ర త్తిల్ పలకాల్కిళి వైయాతే
 ఎమ్బెరుమానార్ క్కు ఉకిప్పాకి శ్రీభాష్యత్తై ఓరురుకేట్టు, నమక్కుమ్
 ఎమ్బెరుమానార్ క్కుమ్ ఇష్టమాకి తిరువాయ్ మొట్టిముతలాన అరుళి
 చ్చెయల్కిళిలే అనిశమ్ కాలయాపనమ్ శెయ్తుక్కొణ్ణు, పూర్వర్
 కిళై ప్పీలే నమ్బెరుమాళుక్కు మజ్జళాశాసనపరరాయ్ కోయిలీలేనిత్య
 వానమ్ పణ్ణుమ్" ఎన్ఱు నియమి త్తరుళి శ్రీపాదత్తుముతలికి శెల్లారై యుమ్
 నాయనార్ తిరుక్కైయిలే కాట్టిక్కొడుత్తు, ముతలికిళి ప్పార్ త్తు "నాయ
 నారై అవతారవిశేషమెన్ఱు నవ్వైక్కణ్ణాప్పీలే ఆదరిత్తుప్పోరుణ్ణోళి"
 ఎన్ఱు నియమి త్తరుళి, న్యస్తభరరాయ్ పిన్బు (౧) "మాకవై కున్దమ్
 కాణ్బత్తాన్ మనమేకి మెన్ఱుమ్" ఎన్ఱిటపడియే అభివృద్ధమనోరధరాయ్
 (౨) "ఊనొట్టిన్దాల్ నానిరున్దడయర్ తివత్తు వారుమ్" ఎన్ఱు స్వాచార్య
 రాన ప్పిల్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికిళి ధ్యానిత్తుక్కొణ్ణు వై శాఖమాన
 బహుళపక్ష అష్టమియిల్ తిరునాట్టుక్కొణ్ణున్దరుళినార్.

నాయనార్ ముతలాన ముతలికిళి శెల్లారుమ్ ఆచార్యవియోగాన
 హిష్టక్కళాయ్ అత్యస్తమ్ ఆర్రియోడే క్కేశిత్తు తేటి బ్రహ్మమేధత్తాలే
 ప్పిల్లైయై సంస్కరిత్తు ప్పళిపడు త్తి తీర్దమ్ కొణ్ణాడ ప్పిల్లైవై భవత్తుక్కు
 త్తకుతియాక తిరువధ్యయనమ్ నడ త్తియరుళి శ్రీవైష్ణవర్కిళి ప్పాజ్ఞు
 డన్ అముతు శెయ్తరుళిప్పణ్ణై, ప్రతిసంవత్సరమ్ నాయనారుమ్ వై శాఖ

మానత్తిల్ అపరపత్తిల్ అష్టమితోఁబుమ్ “ముప్పూముణ్ణాన మాన
మాకిప్పేఁద్రతే తీర్దదివనమ్” ఎన్ఱు మికివుమ్ ఉకిన్దరుళి పరిపాలిత్తు
కొండ్లు ఆచార్యనియమనత్తిన్బడియే తిరువాయ్ మొట్టిముతలాన అరుళి
చ్చెయల్ కిళై వ్యాఖ్యానత్తుడన్ అనుసన్ధిత్తుకొండ్లు ఎఱున్దరుళియిరన్దార్.

(౧) “శరీరమర్థం ప్రాణశ్చసద్గురుభ్యోనివేదయేత్” ఎన్నిట
పడియే పరమాచార్యరాన పరాఙ్ముశరైయుమ్, తత్ప్రియ శిష్యరాన
ఉడైయ వరైయుమ్ తిరునగరియిలే ప్రతిష్ఠిప్పిత్తు, అన్ఱై త్తమకుమ్
కణ్డళప్పణ్ణ తన్నేఁద్రముమ్, ఆఱ్ఱవార్ కళరుళిచ్చెయల్ కళైరుచివిశ్వా
సపూర్వకిమాక ప్రవత్తిప్పిత్తుకొండ్లుపోన్ద తన్నేఁద్రముమ్, తిరువాయ్
మొట్టిప్పిల్లై ఒరువర్ కేయుళ్ళతొన్ఱిఱే.

నాయనారుమ్, (౨) “తతస్తుమూలభూతేషుతేషు దివ్యేషు యోగిషు।
వపుధేవర్థయన్ భక్తింవకుళాభరణాదిషుతథాతత్తత్ప్రబన్ధార్థసమ్ప్రదాయ
ప్రవర్తకాన్।అయమాద్రియతశ్రీమానాచార్యానాదిమానసి” ఎన్నిటపడియే
విలక్షణప్రమాత్మ ప్రమాణ ప్రమేయగ్గళిలే విశేషప్రతిపత్తియు క్తరాయ్
తిరునగరియిలే దర్శనప్రవర్తకరాయ్ కొండ్లు పోరుకిటనల్లడిక్కాలత్తిలే,

(౧) శరీరమ్ - శరీరత్తైయుమ్, అర్థమ్ - ధనత్తైయుమ్, ప్రాణశ్చ - ప్రాణనైయుమ్,
సద్గురుభ్యః - సత్తుక్కళాన ఆచార్యర్ కళుక్కు, నివేదయేత్ - వినియోగిక్కడ
వన్

(౨) తతస్తు - పిఱకు, శ్రీమాన్ - శ్రీమానాన, అయమ్ - ఇన్ద మణివాళిమామనికళ్,
మూలభూతేషు - ప్రసన్నజనకూఁత్థర్ గళాయ్, దివ్యేషు - అప్రాకృతర్ కళాయ్, వకుళా
భరణాదిషు - నమ్మాఱ్ఱవార్ ముతలాన, యోగిషు - ఆఱ్ఱవార్ కళిడత్తిల్, భక్తిమ్ - భక్తియై,
వర్థయన్ - వర్ధిప్పియానిఱ్ఱుకొండ్లు, వపుధే - వుడ్డియడైదార్. తథా - అప్పడియే, తత్త
త్ప్రబన్ధార్థసమ్ప్రదాయ - అన్దఆఱ్ఱవార్ శ్రీసూక్తికళిన్ అర్థసమ్ప్రదాయన్దై, ప్రవర్త
కాన్ - నడత్రానిన్ద, ఆదిమాన్ ఆచార్యానపి - పూర్వాచార్యర్ కళైయుమ్, ఆద్రి
యత - ఆదరిత్తుకొండ్లు పోన్దార్.

(౧) “శ్రీసౌమ్యజామాతృ మునీశ్వరస్య ప్రసాదసమృత్ప్రధమాస్పదాయ” ఎన్నుమ్మడి అద్భుతీయవరదర్, సేనై ముతలియారణ్ణర్ తొడక్క మానవర్కళి ఇవర్ వైభవతైక్కేట్టువన్దు ఇవర్ తిరువడికిళిలే ఆశ్రయి త్తార్కిళి. అవర్కిళిలే అద్భుతీయవరదర్ మహావిరక్తరాయ్ సర్వసజ్గపరిత్యాగ పూర్వకమాక ఆశ్రమస్వీకారమ్ శెయ్తు “శ్రీరామానుజ జీయర్” ఎన్ఱు తిరునామముడై యరాయ్ నాయనారుక్కు (౨) “నిల్లిలు మడి తాటుమానోమ్” ఎన్నుమ్మడి పాదరేఖాసమరాయ్ నిత్యసేవైపణ్ణిక్కొణ్ణుపోన్దార్.

ఇప్పడి అన్తరజ్గరానవర్కళిడేకూడ ఎమ్మన్దురుళియిరుక్కిఱ ఇవర్
(౩) “శుభేన మనసా ధ్యాతమ్” ఎన్ఱిఱపడియే అపోతు ఒరుళిన్దైశెయ్తు “నమక్కెల్లామ్ జీవనమాననమ్మెరుమాళై సేవిత్తుక్కొణ్ణు అత్తలైక్కు అతిశయావహారాయ్ మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు యావద్దేహావసానమ్ అక్లేయిరుక్కవ్వోప్రాప్తమ్” ఎన్ఱు అఱుతియిట్టు అపోతే ఆర్వార్ తిరుమున్నే శెన్ఱుసేవిత్తు, * (౪) “నణ్ణావశురర్ నలివెయ్త నల్లమమరర్ పాలివెయ్త, ఎణ్ణాతనక శెన్నుమ్ నన్ఱునివరిన్బమ్ తలైచ్చిరప్ప పణ్ణార్ పాడలిన్ కవికలైప్పాడి దేవర్ మగ్గళాశాసనమ్ శెయ్తరుళుకై యాలే, “పెరుమాళుడైయ ప్రతిపత్తమెల్లామ్ నిరన్తమాయ్ పణ్ణుపోలే అన్దై త్తరుకుమ్ కణ్డరుళుకితార్, అడియేన్ తిరువరజ్గమ్ తిరుప్పతియిలే నమ్మెరు మాళై సేవిక్కివిడై కొళుకితేన్” ఎన్ఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అప్పడియే సమ్మాన్వారుమ్ పెరుమాళై సేవిక్కుమ్మడి విడై కొడు త్తరుళిన్దార్.

(౩) శ్రీసౌమ్యజామాతృమునీశ్వరస్య - మణివాళమామనికశుడైయ, ప్రసాద సమృత్ - ఆనుగ్రహసమృత్తుక్కు, ప్రధమాస్పదాయ - ముతలిడియాన, (అద్భుతీయ వరదరై సేవిక్కితేన్).

(౧) “తతః కతిపయైర్వనై స్సగురుద్వివ్యదర్యనః, ఆజగామ పరం
ధామ శ్రీరంగం మక్లశంభువః” ఎన్నిటపడియే తాముమ్ ముతలికిభుమాక
“ఎమ్మెరుమాన్ తిరువర్గమ్ ఎళ్ళే” ఎన్ఱుతేడిక్కొణ్ణుపుటప్పట్టు ఎమ్మన్దరు
భుకిటవర్ శ్రీవిల్లిపుత్తూర్ వట్టియాకై యాలే (౨) *విల్లిపుత్తూరుత్తై వా
న్ఱన్ హన్డకాణ్బాత్ రాశై యినాలే అళ్ళే ఎమ్మన్దరుళి, వడవెరుగ్గోయి
లుడై యానై యుమ్ పెరియాత్తూర్వై యుమ్ తిరువడిత్తోమ్ముతు, అన
స్తరమ్ *అన్నివయల్ పుతువై ఆణ్ణాలై యుమ్ (౩) “నీళాత్తుగ్గన్దనగిరిత
టీసుప్తమ్” ఎన్ఱుతోడళ్ళి, “గోదాతస్యై నమ ఇదమిదంభూయపవాస్తుభూ
యః” ఎన్ఱుమ్, (౪) “దేవస్య మహిషీందివ్యామాదాగోదాముపాసదత్
యన్తాళిమాలికామేవ స్వీకరోతి స్వయంప్రభుః” ఎన్ఱుమ్, *శూడిక్కొడు
త్తతోల్లరుళాళాన ఆణ్ణాలై యుమ్ తిరువడిత్తోమ్ముతు, అగ్గునిన్ఱుమ్ పుట
ప్పట్టు, మాలిరుళ్ళోలై తొమ్మిరుతి (౫) “నెటిపడువతువే నిన్ఱై పతు
నలమ్” ఎన్నిటపడియే మార్గచిన్ఱైవణ్ణి అన్వభియా లే అళ్ళేపుక్కు (౬) *పతి
యతువేత్తి, అనస్తరమ్ అగ్గుకిరతమ్ కోయిలిలేపుక్కు *తిరుమాలిరు
ళ్ళోలై నిన్ఱాన్కినై కమ్మల్కినై క్కణ్ణువణ్ణిత్తోమ్ముతు, *ముడిచ్చోతియిన్ఱు

(౧) తతః-పిటకు, దివ్యదర్యనః - అగ్గుకియతిరుమేనియడైయ, సగురుః -
అప్రమణవాళిమామునికళ్ళ, కతిపయైః - ఇల, వనైః - వన్దళ్ళోకెష్టవాతే, భువః -
భుమిక్కి, మక్లశమ్ - మక్లశమాన, శ్రీరంగమ్ - శ్రీరంగమెన్నిట, పరథామ - ఉత్తమ
మాన దివ్యదేశత్తైక్కుటిత్తు, ఆజగామ - ఎమ్మన్దరుళినార్

(౪) ప్రభుః-స్వామియానఅగ్గుకియమణివాళన్, యత్ - యాతొరుఆణ్ణాన
డైయ, మాళి - తిరుక్కుల్లిలిళాత్తిన, మాలికామేవ-మాలైమైయే, స్వయమ్-తాన్,
స్వీకరోతి - అగ్గీకరిక్కితార్, దేవస్య - అగ్గుకియమణివాళన్డైయ, దివ్యాంమహి
షీమ్ - దివ్యమహిషియాన, గోదామ్ - అప్ర ఆణ్ణాలై ఆదా - ముతలిర, ఉపా
సదత్ - నేవిత్తార్

(౨) నా-తి-గి-గి (౫) తి-వాయ్-౨-౧౦-౬ (౬) తి-వాయ్-౨-౧౦-౨.

డెయే (౧) “ముడియార్ తిరుమలై యిల్” ఎన్ఱుతోడజ్జి - కిరీటాదినూ పురాన్తమాక (౧) “ముద్రీ ముమనుపవిత్రార్” ఎన్ఱుమ్బడిముడియలనుభ విత్తు తీర్థప్రసాదజ్జళై యుమ్ ప్రసాదిక్కప్పెద్రీ ము, (౨) “విజ్ఞాపనాం వనగి రీశ్వర సత్యరూపామజ్జీకురుష్వ కరుణార్ణవ మామకీనామ్ శ్రీరజ్గధామని యథాపురమేషసోఽహం రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ” ఎన్ఱుతా ముమ్ అథ్వానై అడియొద్రీ అనుసద్దిత్తు అప్పడియే ప్రార్థిత్తురుళి (౩) *అరజ్జనెమ్మానుక్కే కాతల్ శెయ్యుమ్తోణ్డారాయ్ అతిత్వరై యుడనే కోయి లేట వెల్లున్దరుళ,

అనన్తరమ్ (౪) “ఎణ్ణళైక్కణ్ణళుమ్ ఇత్తెజ్జియాడుతీర్ త్తనీర్” ఎన్ఱుమ్ (౫) *కణ్డైయిల్ పునితమాయకావిరి” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిటపడియే కా పాలిస్పర్శరహితమాయ్ (౬) “కావేరీవిరజా సేయమ్” ఎన్ఱిట అవ్విరజై యాటుఇతు వెన్ఱుమ్ పెరుమైయుడై య తిరుక్కావేరియిలే నీరాడి, శేశ వాది పన్నిరణ్ణు తిరునామమ్ శాత్తిక్కొణ్ణు తిరువరగ్గప్పెరునకరై దణ్డన్ సమర్పిత్తునిట్కు; అవ్వళవిలే తమ్మై ఎతిర్ కొళ్ళవన్ద (౭) *అణియరజ్గన్ తిరు ముద్రీ త్తడియార్ తగ్గళ్ ఇన్బమికు పెరుజ్ఞుమ్మపురిణ్ణు దణ్డన్ సమర్పిత్తు అవర్ కళుడనేకూడ ఉళ్ళేపుక్కు వట్టియిలుణ్డాన *వణ్డినమురలుమ్ శోలై యుళ్ళిట్టవళప్పగ్గళై యుమ్ అనుభవిత్తుక్కొణ్ణు అవ్వరుశేప్పొన్దరుళి (౮) “మాడమాళికై శూర్ తిరువీతియుమ్ మన్ను శేర్ తిరువిక్కిరమన్ వీతియు మ్, ఆడల్ మాటసరిళజ్జున్ వీతియుమ్ ఆలినాడనమర్ న్నటై వీతియుమ్,

(౨) [సుప్ర-౨-౧౨౯] కరుణార్ణవ- కృపాజలధియాన, వనగిరీశ్వర-అధికరే!, మామకీనామ్-అడియేనుడైయతాన, విజ్ఞాననామ్-విణ్ణప్పత్తై, సత్యరూపామ్-సత్యమాక, ప్రజ్ఞీకురుష్వ - తిరువుళ్ళమ్ పద్రీ వేణుమ్, సోఽహమ్ - అప్పడిప్పట్ట అడియేన్, యథా పురమ్ - మనోబలవే, శ్రీరజ్గధామని - కోయిలిలే, రామానుజార్య- ఉడైయవరుక్కు, వశగః - స్వాధీననాయ్, పరివర్తిషీయ - ఇరుక్కక్కడ వేనాక వేణుమ్

(౧) తిరువాయ్-నూద్రీ-౨౧. (౩) పెరు-తి-౨-౬- (౪) తి-చ-వి-౫౦.

(౫) తిరుమా-౨౩

(౭) పెరు-తి-౧-౧౦

కూడల్ వాఘ్ కులశేకరన్ వీతియుమ్ కులపురాశమహేంద్రిరన్ వీతియుమ్, తేషుల స్తవస్థావిన్ వీతియుమ్ తెన్నరజ్గర్ తిరువావరణమే” ఎన్ఱుతిరువీధి కలై యుమ్ తిరుమతిళి కలై యుమ్ తిరుక్కోపురజ్గలై యుమ్ కణ్ణుకళిత్తు కొణ్ణైఱున్దరుళి, పిన్బు న్వాచార్యసదృశరాన పిత్తైళిలోకాచార్యర్ శ్రీపాది త్రిలవరాన కోట్టారిలణ్ణర్ తిరుమాళికై యేఱు మ్మొన్దరుళినార్.

అవరుమ్ మున్బుతిరుమైయత్తిలే తిరువాయ్ మొఱ్ఱివ్యాఖ్యానమ్ ఇరుపత్తునాలాయిరత్తైయుమ్ సాదిత్తుక్కొణ్ణరున్దు, ఇప్పోతు పెరుమాళ్ ఎఱున్దరుళుకై యాలే ఇన్ఱనీత్యవాసమాః పెఱున్దరుళియిరుక్క, అవరై అత్యదరత్తుడనే సేవిక్క, అణ్ణరుమ్ ఇతుఁర్ అవతారవిశేషమెన్ఱుత్తిన్దు ప్రీతిపురస్సరమాః పెరుమాళై సేవిక్కిప్పణ్ణువతాః నాయనారై యుమ్ కూట్టిక్కొణ్ణుపుఱుప్పట్టుఎఱున్దరుళ, అక్కాలత్తిలే కోయిలుక్కధిపతి యాయిరుక్కిఱ భట్టర్ అనుమతిక్కాకి అవర్ తిరుమాళికై యేఱు మ్మొన్దరుళ, అవరుమ్ అభ్యుత్థాన ప్రణామపురస్సరమాః ఉపచారమృణ్ణై ఇవర్ కలై ఆసనత్తిలే ఎఱున్దరుళువిత్తుక్కొణ్ణు “దేవరీరై సేవిక్కిప్పెర్ శ్రోమ్” ఎన్ఱుప్రీతియోడే ఆదరిత్తు “తిరువాయ్ మొఱ్ఱియిల్ ఒరుపాట్టుక్కు ఈటిఱ్ఱడియే పోరుళ్ అరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్” ఎన్న, అఱ్ఱికియమణవాళ ప్పరుమాళ్ నాయనారుమ్ ఆఱ్ఱోర్ వైభవత్తై ఐతి హ్యమాక ప్రతిపాదిక్కిఱ ఈటిల్ పడియేపాఱెయెడుత్తు ఉపన్యసీత్తరుళ, తిరుమాలై తన్దపెరుమాళాకిఱభట్టరుమ్ పోరవిధరాయ్ “ముప్పత్తాఱాయిరప్పెరుక్కర్” ఎన్ఱు తిరునామమ్ శాత్తి మికివుమ్ ఉపశ్లోకిత్తు “నమ్మెరుమాలై మగ్గళాశాసనమృణ్ణ ఎఱున్దరుళుమ్” ఎన్ఱు సాదరరాయరుళిచ్చెయ్ తమ్ సన్నిధిప్పేరై యుమ్ కూట్టిఅనుప్పివిడ,

ఇవరుమ్ అప్పడియేపుఱుప్పట్టు, ప్రథమమ్ (౧) *పొన్నరజ్గమెన్నిల్ మయలేపెరుకు మిరామానుశన్ మన్నుమామలర్ త్తాలైక్కిట్టి

“యోనిత్యమ్” ఎన్ఱుతోడగ్గి “రామానుజస్వచరఃశౌశరణం ప్రపద్యే”
 ఎన్ఱునుసన్ధిం సేవిత్తయళి (౧) “ఇవ్వలకన్దన్నిల్ ఎతిరాశర్కొణ్ణుబుళుమ్,
 ఎన్ఱురువుమ్ యాన్ శెన్ఱుజ్జిన్కాల్, అన్ఱురుపమెల్లా మిచితేలుమ్
 ఎగ్గిలరజ్జ తిరుచ్చువోల్ నిల్లాతెన్ నెన్ఱునిత్తెన్ఱు” ఎన్ఱు అనుసన్ధి త్తిరుళిపిన్ఱు
 *పూమకళి కోన్ తెన్ఱుర్కన్ పూజ్ఱుమ్బు-ప్పాతుకమాయ్ తామక్కిమ్
 శెల్వచ్చడకోప్పరై యుమ్ తిరువడితోమ్బుతు, ప్రదక్షిణమాక పెమ్బున్దరుళి
 *పజ్గయమామల్ ప్పావై యాన శ్రీరజ్జనాయకియార్చై యుమ్ (౨) “శ్రీ
 రజ్జరాజమహిషీం శ్రీయమూశ్రయామః” ఎన్ఱిటపడియే తిరువడితోమ్బుతు
 పూనళరుమ్ తిరుమకళాల్ అయళి పెన్ఱు, ఉళ్ళేళుకున్ద తిరుమణ్ణజ్జిల్
 యుమ్ తిరుమడప్పళ్ళియైయుమ్ సేవియానిన్ఱుకొణ్ణు శ్రీబలిపీర త్తిరుకే
 దణ్ణన్ సమర్పిత్తు ఉళ్ళేయెమ్బున్దరుళికి-రువుకూలత్తెక్కిణ్ణుకళిత్తు సేవిత్తు
 ఉళ్ళిల్ తిరుచ్చున్ఱై యుమ్ ప్రదక్షిణమాక పెమ్బున్దరుళి, వేదశృంగ
 మాయ్ *అయన్ పణిన్దకోయిలాయ్ ప్రణవాకారమాన విమానత్తైయుమ్
 సేనై ముతలియార్చై యుమ్ సేవిత్తు, అమ్మకియమణవాళన్ తిరుమణ్ణప త్తిలే
 ఎమ్బున్దరుళి (౩) “ఆగ్గివణ్ణ నిన్నడియిన్ఱై యడై న్ననగివాల్ తిరువరజ్జ త్త
 వ్మానే ” ఎన్ఱు దణ్ణన్ సమర్పిత్తు పెరియతిరువడియైయుమ్ తిరువడి
 తోమ్బుతు, ద్వారపాలకర్కళై యుమ్ సేవిత్తు, అవర్కళనుమతికొణ్ణు
 ఉళ్ళేశెన్ఱు తిరుమణత్తూణరుకేనిన్ఱు *మాయోనై వాయారవాల్ త్తి
 (౪) *అరజ్జమాకోయిల్ కొణ్ణ కరుమ్మిన్ఱైక్కిణ్ణు కణ్ణైకళిత్తు అమల
 నాదిపిరానిన్ఱుడియే పాదాదికేశాన్తమాక అనుభవిత్తు (౫) “పమ్బుతే
 పలవకలుమ్ పోయిన” ఎన్ఱు ఇమ్బున్దనాళై కు- అనుతపిత్తు అరజ్జ త్తర
 వ్మణైయిల్ పళ్ళియానాయ్ కిణ్ వళర్న్దరుళుకిఱ శేర్ త్తియైక్కిణ్ణు
 (౬) “పడు త్తవై న్నాకణై ప్పళ్ళికొణ్ణానుక్కు ప్పల్లాణ్ణు” ఎన్ఱిటపడియే

(౨) శ్రీగుణరత్న-౨

(౩) తి-మొ-౫-౮-౧ (౪) తిరుమా-౧౭.

(౫) ౧-తిరుమ-౧౬

(౬) తిరుప్పల్లా-౯

తిరుప్పల్లాడై అనుసన్ధిత్తు మజ్జళాశాసనమ్ శెయ్ తరుళి, అన న్తరమ్ (౧)
 “పాయునీరిరిజ్జన్ముళ్ పామ్బుడైప్పళ్ళికొణ్డమాయనార్ తిరునన్ మా
 ర్వుమ్” ఎన్ఱుతోడన్గి, “ఆయశీర్ ముడియుమ్ తెళుముడియరోర్ క్కి
 కిలలామే” ఎన్ఱిటపడియే నేవిత్తు, అతుక్కుమేలే పెరియ పెరుమా
 లుడైయ వూహ సాహార్దగుణాదికిలైయుమనుభవిత్తు దివ్యసింహాసన
 మాన శేరప్పాణ్డేయనిల్ శ్శుమలర్ మడన్దైమణ్ మడన్దైశ్శ కిటి ఉభయ
 నాచ్చిమాయడనే ఎమ్మనరుళియిరుక్కుమ్ నమ్మెగుమాలై (౨) “అబ్బ
 న్నృస్తపదాబ్జమణ్చితకటిసంవాదికాశేయకం కిళ్ళిత్తాణ్డవగన్ధిసంహన
 నకం నిర్వాణమన్దస్తితమ్ । చూడాచుమ్పిముఖామ్బుజం నిజభు
 జావిశ్రాన్తదివ్యాయుధం శ్రీరక్తే శరదశ్శతం తతఞ్చతః పశ్యేమ లక్ష్మీసఖ
 మ్” ఎన్ఱిటపడియే నేవి త్తరుళి, (౩) “తిరుక్క్కైయిలే పిడిత్తదివ్యాయుధజ్జ
 లుమ్, వైత్తజ్జలెన్దైయమ్, కివిత్తముడియుమ్, ముకిముమ్ ములు
 వలుమ్, ఆసన పద్మత్తిలే లమ్మై త్తినతిరువడిశుమాయ్ నిట్కిటనిలైయే
 నమక్కుత్తజ్జమ్” ఎన్ఱు తాముమధ్యవనిత్తు నిత్యదరిద్రన్ నిధికిణ్డావోలే

(౨) ర-స్త-౨౪ అబ్బ-కమలాసనత్తిలే, న్నృస్త-ణ్డైయ, పదాబ్జమ్-తిరువడిత్తా
 మరైకళైయడైయరాయ్, అళ్ళిత - అమ్మకాన, కటి-మధ్యప్రదేశత్తిలే, సంవాది -
 ఆవృతమాన, కాశేయకమ్ - వెణ్ణుట్టైయడైయరాయ్, కిళ్ళిత్తాణ్డవగన్ధి -
 కొళ్ళుమ్ నర్తనసూచకమాన, సంహనకమ్ - తిరుమేనియై యడైయరాయ్,
 నిర్వాణ - అవ్యాజమాన, మన్దస్తితమ్ - మన్దహస్తైయడైయరాయ్, చూడా -
 అలకన్దళాలే, చుమ్పి - స్పృష్టమాన, ముఖామ్బుజమ్ - శెన్ద్రామరైపొన్ఱ తిరుముఖ
 మణ్డలత్తైయడైయరాయ్, నిజ - తమ్మడైయ, భుజా - తిరుక్కైకళిలే, విశ్రాన్త -
 ఆపైన్ఱ, దివ్యాయుధమ్ - దివ్యాయుధగ్ధైయడైయరాయ్, లక్ష్మీసఖమ్ - క్రియఃపతి
 యాన అద్రికియమణివాళనై, శ్రీరక్తే - కోయిలలే, తతఞ్చతః - ఎమ్మనరుళుకటవివ
 మెల్లామ్, పశ్యేమ - నేవిక్కక్కడవోమ్

పూర్వార్థకళధనమాయ శ్రీనిధియాన పెరుమాళుడై య శిన్సలిరుముక
మణ్ణలత్తైయుమ్, మతిసుతల్ కిస్తూరిలిరునామత్తైయుమ్, మురువల్ పూత్త
భవళవాడైయుమ్, కవిత్త*కితిరాయిరిమిర వికలనైత్తిత్రాలాత్త సిన్
ముడియైయుమ్, *కైయినార్ శురుశ్శనలూత్తియైత్తిలైయుమ్, అణ్ణ
లెన్దైయైయుమ్, తిరువ్దై పూత్తాల్ ప్పిరుక్కిట అన్దిపోల్ నిటత్తాడై
యుమ్, ఆసనపద్మత్తిలయై న్నినశెమ్బుజయత్తాళ్ కిన్దైయుమ్, *కోల
మామణియారముమ్ ముత్తుత్తామముమ్ ముడిప్పిల్లోరెత్తిలైయుమ్
వైత్తకణ్ వాణ్ణమాట్టాతే నిర్నిమేషదృగ్ శ్చలరాయ్ అనుభ
విత్రుక్కొణ్ణునిఱ్ఱు, పెరుమాళుమ్, దేశాన్తరగతనాన పుత్రనైక్కణ్ణ
మాతాపితాక్కనై ప్పోలే తనైయుమ్ తాయుసూనతామ్ ఇవరైక్కిణ్ణు
సుప్రసన్నవదనేత్తణరాయ్ కిరుణామృతవృష్టికళాలే కుళిరక్కటాక్షిత్తు
“నమక్కావరైనామే ఆక్కిక్కొళ్ళుకితోమ్” ఎన్దు తమ్ తిరుప్పవళ
చ్చెవ్వాయ్ తిజన్దరుళిచ్చెయ్ తు, ఎమ్మెరుమానారై విషయ్యాకిరిత్తాప్పోలే
ఇవరైయుమ్ విషయ్యాకిరి త్తరుళినార్.

పిన్బు తీర్థప్రసాదజ్జలైయుమ్ శరకోపనైయుమ్ తిరుమాలై
యుమ్ ప్రసాదిక్కప్పెల్లై, ఇవసమ్ముడియుమ్ మాలైయుమ్ పెల్
లైపోలే * తన్నరగర్ శీరురుళ్ళుక్కిలక్కాకిప్పెల్లై అతిప్రసన్న
రాయ్, అణ్ణరైప్పార్ త్తు “దేవరీర్క్కాకి నమ్మెరుమాళ్ ఇప్పడివాట్టి
త్తరుళినార్” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్య, అణ్ణరుమ్ “వన్దవరై వాట్టిక్కుమ్
పెరుమాళన్తో” ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్య, నన్దున్దురాయ్ అమరుడనేకూడప్పుటప్పట్టు
అణ్ణర్ తిరుమాళికైయిలేయైన్దురుళ, భట్టరుమ్ అనేకపదార్థజ్జలై ప్పచ్చె
యొక ఎడుప్పిత్తు శిఱప్పవరక్కాట్ట, అవల్లై న్నికరిత్తు నన్దాక శమై
ప్పిత్తు, పెరుమాళముతు శెయ్ తరుళినవుడనే అణ్ణర్ తిరుమాళికైయిలే
అణ్ణర్ శేర్త్తియిలే ద్వయానుసన్ధానత్తుడనే అముతు శెయ్ తు, తిరుక్కై
విళక్కి అవ్ నన్నిధియిలేయిరుక్క, అణ్ణరుమ్ పూర్వాచార్యార్థకళ

పోతమనుట్టానజ్జలై అరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు ఉళ్ళమ్తేటి, అవరుడన్ కూడ
 పుటప్పట్టు పూర్వాచార్యర్కళితరుమాళికై కైచ్చెన్తునేవిత్తు పిన్ను
 పిల్లైల్లోకాచార్యర్ తిరుమాళికైయైన్కి యెఱ్ఱున్దుళి “వాఱ్ఱియుల
 కాశరియన్” ఎన్ఱు అవర్ తనియనై యుమ్ (౧) “మణివాళిన్ మా
 అన్ మనమురైత్తాన్ వాఱ్ఱి, మణివాళిన్ మన్ను కులమ్ వాఱ్ఱి, మణివా
 శన్ వాఱ్ఱి ముడుమ్బై వాఱ్ఱి, వడనీతితాన్ వాఱ్ఱియవనురై కెయ్ త
 నూల్” ఎన్ఱుమ్ అనునన్దిత్తు తిరుమాళికై వాళలిలే దణ్ణన్ సమర్పిత్తు
 (౨) “వాణీంపుణ్యసుధాపగాం శరజితస్సైన్వరం విగాహ్యదరాదానీ
 యామృత మత్రచక్రతురుభౌ లోకోపకారాత్త్తనా! యా వాగ్మూషణ
 దేశికేష్టై హృదయాభిఖ్యా ప్రబద్ధావిచూ తౌ వన్దేభవనార్య సున్దరవరా
 కృష్ణా త్తజోదేశికా!” (3) “అర్యస్సౌమ్యవరశ్శరారికిలిజద్భట్టేశముఖ్యా
 త్తనాం భక్తానాం విమలక్తిమాక్తికిమణినాదాయ చక్రేభృశమ్! కృత్వా

(౨) అత్ర - ఇవులకత్తిల్, లోక - లోకజ్ఞకుక్కు, ఉపకారాత్త్తనా -
 ఉపకార స్వభావకత్తాన, ఉభౌ - ఇరువకత్తాన, యా - యాతారు ఆచా
 ర్యర్కళ, శరజితః - సమృద్ధురుడైయ, వాణీమ్ - తిరువాయ్ మొట్టియాకిఱ, పుణ్య -
 పుణ్యమాన, సుధాపగామ్ - అమృతనదియిల్, ఆదరాత్ - ఆదరత్తినాల్, సైన్వరమ్ -
 యధేచ్ఛమాయ్, విగాహ్య - ప్రవేశిత్తు, (అతిలోనిష్ఠమ్) అమృతమ్ - అమృతతై,
 ఆనీయ - కొట్టెఱ్ఱె, యా - యాతారు, వాగ్మూషణ - శ్రీవచనభూషణమెన్ఱుమ్,
 దేశేష్టై హృదయ - ఆచార్యహృదయమెన్ఱుమ్, అభిఖ్యా - పెయరైయడైయ, ఇహా -
 ఇష్ట, ప్రబద్ధా - ప్రబంధశై, చక్రతుః - అరుళిచ్చెయ్ తార్కళో, తౌ - అష్ట, కృష్ణ-
 వడక్కుత్తిరువీధిప్పిల్లైయినుడైయ, ఆత్తజ్ఞా - కుమారకత్తాన, భవనార్య - పిల్లై
 లోకాచార్యరెన్న, సున్దరవర - అఱ్ఱుకియమణివాళినాయనారెన్న, (ఇష్ట) దేశికో -
 ఆచార్యర్కళ, వన్దే - దణ్ణన్ సమర్పిక్కితేన్.

(3) లోకార్య - పిల్లైల్లోకాచార్యరుడైయ, అవరణః - తిరుత్తమ్మి
 యాయ్, సుశీతుకవరః - సచ్చార్గడై సత్తాక కట్టిక్కిఱవరాయ్, చూడామణిః -

సాధురహస్త్రయార్ద మఖిలంగూఢం విపశ్చిత్రియం లోకార్యా
వరజన్మశిక్షకవరశ్చూడామణిశోభతే” (౧) “యస్యాఽయం కులదైవ
తం రఘుపతేరారాధనం శ్రీసఖః కావేరీసరిద స్తరీపసగరీ వాసన్దలీ పుణ్య
భూః! క్షిప్తమాన్యగురువ్రతేణ్యమహిమావేదాస్త విద్యానిధి రాభ్రితా
సౌమ్యవరస్త్వయంతు భువనాచార్యోనిక స్తేనమః” ఎస్టపడియే-పిల్లై
లోకాచార్యరుడైయ సమాభ్యుధికరహితమానపెరియపెరుమైయై ప్పేళా
నిన్దుకొణ్ణై “రహస్యగ్లో విత్తై న్దమణ్” ఎన్దు అవిడడై అధికమాక

సకలరుక్మమ్ శిరోభూషణరాయ్, ఆర్యః - పూర్వరాన, సౌమ్యవరః - అమృతయ
మణవాళనాయనార్, శరారి - సప్తార్ధారెన్న, కలిజిత్ - పరకాలరెన్న, భక్తేశ-
భక్తరెన్న (ఇవర్కకై), ముఖ్యాత్తనామ్ - ముతలక ఉడైయ, భక్తానామ్ -
భాగవతర్కశుడైయ, విమల - నిర్దలమాన, ఉక్తిశ్రీసూక్తికళాకట, మాక్తికమణిన్ -
ముత్తమణికళై, ఆదాయ - ఎడుత్తుక్కొణ్ణు, గూఢమ్ - రహస్యమాన, అఖిలమ్ -
సమస్తమాన, రహస్త్రియ - రహస్యత్రయత్రియడైయ, అర్థమ్ - అర్థతై, విపశ్చిత్ -
ఆచార్యాశుడైయ, ప్రియమ్-తిరువుళ్ళత్తుక్కు ఇత్తైవడి, సాధు - నన్దాక, కృత్యా-
వ్యాఖ్యానమరుళిచ్చెయ్తు, (అతనాల్) శోభతే - ప్రకాశిక్కితార్

(౧) యస్య - యాతారుదేవరీరుక్మ, ఆయమ్ - ఇష్ట, రఘుపతేః - చక్ర
వర్తిత్తిరుమకసుడైయ, ఆరాధనమ్ - తిరువారాధనమాన, శ్రీసఖః - అమృతయమణ
వాళన్, కులదైవతమ్ - కులతెయ్వమో? పుణ్యభూః - పుణ్యక్షుక్కిరుప్పిడమాన,
కావేరీసరిత్ - తిరుక్కావేరియనుడైయ, అస్తిరీపసగరీ - మధ్యత్తిలిరుక్కిటతిరువ
రంగమానతు, వాసన్దలీ - దేవరుక్మ వాసస్థానమో? వరేణ్యమహిమా - నిరవధిక
మాహాత్మ్యముడైయ, కృష్ణః - వడక్కుత్తిరుప్పిడిప్పిల్లై, మాన్యగురుః - మహనీయ
రూప ఆచార్యరో? వేదాస్తవిద్యా - ఉభయవేదాస్తక్షుక్కు, నిధిః - ఆకరమాన,
సౌమ్యవరః - అమృతయమణవాళనాయనార్, బ్రాతా - తిరుత్తమ్మియారో? స్వయం
తు - దేవరీతామ్, భువనాచార్యః - లోకక్షుక్కు ఆచార్యరాయ్, ఆస - ఆకి
టిర్, తే - ఇప్పడప్పట్టదేవర్కు, కః - ఎవర్, సమః - ఒప్పానవర్.

ఆదరిత్తు అక్లే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరున్దు పిల్లైలోకాచార్యర్ వైభవమెల్లామ్ అణ్ణరరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు, “ఇవ్వళవాకిలుమ్ పెన్ద్రోమ్” ఎన్ఱు శీతరాయ్ అణ్ణరై నేవిత్తుక్కొణ్ణు రిచార్యర్ కళుక్కు ఆవాసభూమియాన కోయిలిలే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కు, పిన్దై ఒరునాళ్ వరైయిలే నమ్మెరు మాళ్ తిరువడితొచ్చెన్దవాతే, తీర్థమ్ తిరుమాళై తిరుప్పరియట్టన్ఱు డన్ తమ్తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాదత్తాలే ఇవర్ ముడిశూడువిత్తు, నాయ నారైప్పార్ త్తు (౧) “తస్మిన్ సస్మితనేత్రేణ శ్రీమతాశేషశాయినా । సత్కృతః పృథవా వాసం కిఞ్చత్తత తదన్తికే” ఎన్ఱిఱపడియే-తిరుప్ప వచ్చెవ్వాయ్ ముఱువల్ కొణ్ణు “నమ్ ఉడైయవరైప్పోలే నీరుమ్ నమ్ వీటిల్ కార్యత్తైయుమ్ దర్శనరహస్యజ్ఞైయుమ్ ఆరాయ్న్దుకొణ్ణు, ఉన్ఱుడైయ శరీరావసానత్తవ్రమ్ ఇక్కేయిరుమ్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య; “ఇవరుమ్ మహాప్రసాదమ్” ఎన్ఱక్కిరిత్తు నియమిత్తపడియే అక్లే ఎఱ్ఱున్దరుళియిరున్దార్.

అక్కాలత్తిలే అఱ్ఱుణ్ణాన రహస్యగ్రన్ఱగళై యెల్లామ్ ఆరాయ్న్దు తిరుక్కణ్ శాత్తి జీర్ణోద్ధారణమ్ శెయ్తరుళి అనన్ద్రై ప్రకాశిప్పిత్తు కొణ్ణెఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కుచ్చెయ్తే, పెరుమాళ్ తిరుప్పణి తిరువారాధ నమ్ నడత్తిక్కొణ్ణుపోరుకిఱ ఉత్తమనమ్మి తామ్ వాకనడత్తుకిఱపడియే యుమ్, అముతుశెయ్తరుళుకిఱ తళికై కళిల్ కుత్తై కళైయుమ్ కణ్ణు, వానమామళై జీయర్ అఱ్ఱుకియమణివాళినాయనారుడనే “దేవరీర్ పెరు మాలై కుఱిత్తు; ఇవనై నళిప్పిత్తు అనుకూలరై కొణ్ణుతిరుప్పణి తిరువారాధనమ్ కుత్తై వఱుక్కొణ్ణురుళ వేణుమ్” ఎన్ఱు ప్రపత్తివణ్ణై వేణ్ణైక్కొళ్ళుమ్”

(౧) తస్మిన్ - అర్హకోయిలిలే, సస్మిత - వికసితమాన, నేత్రేణ - తిరుక్కణ్ణై యుడైయ, శ్రీమతా - శ్రీమానాన, శేషశాయినా - అఱ్ఱుకియమణివాళినాలే, సత్కృతః - సత్కృతికకృష్టప్రవరాయ్, కిఞ్చిత్కాలమ్ - కిలకాలమ్, తదన్తికే - అవో సన్నిధియో, వాసమ్ - వాసలై, కృతివాన్ - శెయ్తరుళినార్

ఎన్నఁ నాయనారుమ్ అతుకేట్టరుళి, అభుకియవరదరై కుఱిన్తు “పెరుమా
 భుక్కు ‘దేవరేరుడై య తిరుప్పణి తిరువారాధనమ్ కుత్తై వళనడత్తుమ్మడి
 ఇవనై యుమ్ అనుకూలనాక్కి త్తిరు త్తిప్పణికోణ్డరుళ వేణుమ్’ ఎన్దు మగ్గ
 శాశానమ్ పణ్ణీర్” ఎన్దు శొల్లి త్తాముమ్ అప్పడియే శెయ్య; పెరుమాభుమ్
 పణ్డపోలేకణ్డరుళానిఱ్ఱ; అనన్తరమ్ (౧) *తిలతములకుక్కాయ్ నిన్దు
 తిరువేగ్గడ త్తైమ్మెరుమానై యుమ్ మద్రుమ్ వడతిశై యిలుణ్డనతిరు
 ప్పతికళై యుమ్ తిరువడితోఱు త్తిరుపుగ్గమాయ్ (౨) “తత స్తేనాభ్య
 నుజ్జాతోయాతో ధరణిముత్తరామ్” ఎన్దిటపడియే పెరుమాళ్ సన్నిధి
 యిల్ శెన్దు సేవిత్తు “అడియేన్ తిరుమలైక్కు విడై కొళ్ళుకితేన్” ఎన్దు
 విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, పెరుమాభుమ్ “అప్పడియే శెయ్యమ్” ఎన్దు ఇవరుక్కు
 తీర్దప్రసాదమ్ శరకోపనుమ్ ప్రసాదిత్తు విడై కొడు త్తరు;

అభుకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ అణియరజ్జన్ తిరు
 ముద్రు త్తిల్ నిన్దుమ్ పెరియతిరుమలై యేఱపోవారాయ్, అప్పోతే
 పుఱప్పట్టు (౩) *ముప్పోతుమ్ వానవరేత్తుమ్ మునివొకళ్ వేగ్గత్తై
 యిలే శెన్దు పుకున్దు, పజ్జయచ్చెల్వీయార్ పురుషకారమాక శెన్దామరై
 క్కణ్డరై యుమ్ సేవిత్తు, తీర్దమ్ ప్రసాదముమ్ స్వీకరిత్తు పుఱప్పట్టు, (౪)
 “పాధేయం పుణ్డరీకాక్షనామసక్కి ర్తనామృతమ్” ఎన్దిటపడియే ద్వయ
 వచనపాధేయత్తుడనే (౫) “పూణ్గోవలూర్ తొమ్మితుమ్ పోతునెజ్జో”
 ఎన్దు పెరియత్వరై యోడే పుఱప్పట్టు *అవనడినియై తడజ్గళై యుడై య

(౨) తతః-అతః, అతః, తేన - అన్తరంగనాధనాల్, అభ్యనుజ్ఞాతః - అను
 మతిపణ్ణిప్పట్టవరాయ్, ఉత్తరామ్ - వడతిశైయిలుళ్ళ, ధరణిమ్ - తిరుమలైముతలాన
 దివ్యదేశతై, యాతః - అడైనార్

(౪) పుణ్డరీకాక్ష - సర్వేశ్వరమడైయ, నామ - తిరునామక్కుళై, సక్కి ర్తన -
 అనుసంధిప్పతాకిఱ, అమృతమ్ - అమృతమే, పాధేయమ్ - పాధేయమాకిఱకు

రాయ్ విశ్రమిత్తు విడాయాటివస్తు, తిరుక్కోవలూరిలేశెస్తు ఉళ్ళేపుక్కు
ఆయనిడై కిట్టియొక్కిట్టి ముతలార్థూర్ కళ్ళమూవరై యుమ్ సేవిత్తు
అవర్ కిళ్ళ పురుషకారమాళ “తివిక్రమమభిగమ్య” ఎన్నిఱపడియే
అర్థూర్ కిళ్ళ నాయనారై యుమ్, ఆయనై యుమ్ సేవిత్తు(౧) “తూవడి
విల్ పార్ మకళ్ళ” ఎన్ఱుతోడజ్జి “తిరుక్కోవలూరతనుళ్ళ కణ్డేన్ నాన్”
ఎన్నిఱపడియే ఆయనుడై యసాశీల్యసాలభ్యసాన్దర్యాదికలై అనుభవిత్తు,
అనన్దరమ్ (౨) “సియుమ్ తిరుమకిళుమ్ నిన్ఱాయాల్” ఎన్నిఱపాట్టై
యసునన్దిత్తు (౩) “అన్ఱివులకి మళన్దాయడిపోల్ శ్రీ” ఎన్ఱుమగ్గళాశాసనమ్
శయితరుళి తీర్దమ్ ప్రసాదప్పట్ట, పూగ్గోవలూయన్ అగ్గుకు పిన్నేతళ్ళ;
తిరువేగ్గడత్తానరుళ్ళ మున్నే నడత్తి ప్పొటప్పట్టు (౪) “కున్ఱమేన్దిక్కుళిర్
మత్తై కాత్తవన్ అన్ఱు ఇలమళన్దపిరాన్ పరన్ శెన్ఱుశేర్ తిరువేగ్గడ
మామలై” ఎన్ఱుమ్(౫) “తిరువేగ్గడత్తాయన్” ఎన్ఱుమ్(౬) “మొయ్ త్త
శోలై మొయ్ పూమ్ తడమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లప్పడుకిఱ నీరైయెయ్యుడైయ
తిరువేగ్గడముడైయానై తిరువడితోగ్గుకైయిల్ మికవుమ్ కాత్తలై యు
డైయరాయ్, పెరుగ్గుట్టత్తుడనే పోవాన్ వట్టికొణ్ణు త్పరిత్తెమ్మనరుళి
* మొయ్ త్తశోలై మొయ్ పూమ్ తడన్దాల్ వరైయెయ్యుడైన్ద, పాదవీర
త్తిలే అడియిట్టేయమ్ భావనై కొణ్ణు శేషగిరియెచ్చెన్ఱుకిట్టిసేవిత్తు, ఏఱి
సేవాక్రమత్తినడై వే సేవిక్కుమిడజ్జలై సేవిత్తు * పొన్నమ్బయిల్ పోల్
మరికతమ్బాల్ పూవై మలర్ పోల్ పొగ్గార్ కిడల్ పోల్ పొలిన్దిక్కుణ్ణు
పుట్టుకిన్ద్రులైన్ద శెన్ఱోతి, అన్నమ్బయిల్ శ్రీనడమాడ వలర్ మేల్ మక్లై
యొత్తై మూర్ పనానలప్పనై యుమ్, (౭) “సిషే వేదేవదేవేశం శేషశైలని

(౭) శేషశైల - తిరుమలైయిలే, నివాసనమ్ - నిత్యవాసమ్ శేయకట, దేవదేవేశమ్ - నిత్యసూరికళక్కు అభివతియాన తిరువేగ్గడముడైయానై, సుషేషే సేవితార్.

- (౧) తి-మొ-౨-౧౦-౯. (౨) ౧-తిరు-౮-౬ (౩) తిరుప్పా-౨౪.
(౪) తి-వా-౩-౩-౮ (౫) తి-వా-౩-౩-౯ (౬) తి-వా-౩-౩-౧౦.

వాసినమ్” ఎన్నిటపడియే *ఎట్టికోకోళోతితిరువేళ్ళడత్తెనైయై అనుభ
విత్తునిట్ట, అప్పనుమ్ తీర్థప్రసాదమ్ తిరుమాలై శరకోపన్ ప్రసా
దిక్కిప్పెల్దు కృతార్థరాయ్,

అట్లునిన్దుమ్పుటప్పట్టు, నడువే ఇరణ్ణుమూన్దునాళవసరిత్తు, పిన్బు*ఉల
కేత్తుమాట్టియాన త్రియూరేట వెల్దున్దుళి తిరువన న్దసరస్సి లేనీరాడి, తిరు
మణ్ణాప్పుళా త్రియరుళి, అడై వే ఆత్వార్ కిళై యుమ్ ఎమ్మెరుమానార్లై
యుమ్ సేవిత్తు, శ్రీబలిపీర త్తరుకేదణ్ణన్ సమర్పిత్తు ఉళ్ళేపుక్కుప్రదక్షిణ
మాక వెల్దున్దుసళి, తిరుప్పెల్దుక్కుక్కిత్తుక్కాకి ఆళవన్దార్ ఇళై యా
త్వార్లై “ఆమ్ముతలవనివన్” ఎన్దు కిటాక్షి త్తరుళిన యమునై తుత్తై
వర్ తిరుముల్దుళైయుమ్ అవరెల్దున్దురుళియిగుక్కిట కరియమాణికిత్తై
త్వార్ సోపానత్తైయుమ్ సేవిత్తు, పేరుళాళర్ పెరున్దేవిత్తాయార్లై (౧)
“ఆకారత్రయసమ్మన్నామర విన్దనివాసినిమ్! అశేషజగదిశిత్రీం వస్తేవరద
వల్లభామ్” ఎన్దు నుసన్దిత్తు సేవిత్తు*పజ్జయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్కోణ్ణు ఉళ్ళే
శెన్దు, *తానవనై వన్నెళ్ళమ్ కీణ్ణమణివణ్ణనై యుమ్ సేవిత్తు, అవ్వరుకే
ప్రదక్షిణమాక వెల్దున్దురుళి సేనై ముతలియార్లై యుమ్ సేవిత్తు, శ్రీహ స్తి
గిరియరుకేశెన్దు (౨) “ఏషతం కరిగిరిం సమాశ్రయే” ఎన్దు దణ్ణన్ సమ
ర్పిత్తు చదక్రిమత్తాలే పడికడన్దేటి “కచ్చిక్కువాయ్త్తాన్” ఎన్నిటమణ్ణ
పత్తిలే తిరుక్కుచ్చినమ్మిమున్నాక “వరదరాజర్ తిరువరణ్ణప్పెరుమాళరై
యర్ కు ఇరామానుశనై త్యాగమ్ కొడు త్తప్పలమన్” ఎన్దు అజ్జలిత్తు,

(౧) ఆకారత్రయ - అనన్యార్థ శేషత్వ అనన్యశరణత్వ అనన్యభోగ్యత్వ
మాకిట మూన్దు ఆకారణ్ణోడే, సంపన్నామ్ - కూడినవళాయుమ్, ఆరవిద్ - తాడు
రైప్పువిన్ మేల్, నివాసనీమ్ - నిత్యవాసమ్ శెయ్యుకువళాయుమ్, అశేష - సమస్త
మాన, జగత్ - లోకజ్ఞకుక్కుమ్, ఈశిత్రీమ్ - సామినియుమాన, వరద - తేవప్పెరు
మాళుక్కు, వల్లభామ్ - ప్రీతిపాత్రైయానపెరు వ్దేవిత్తాయార్లై, వస్తే - సేవిక్కితేన్.

(౨) వర-స్త-గి

అవ్విడత్రిల్ అనవరతసన్నిధి పట్టకొడ్డేరుక్కిఱవర్కళ పురుషకార
మాఁ (౧) “సింధురాద్రిశిరోరత్నమిద్దిరావాసవక్షసమ్! వవన్దే వరదంవేది
మేదిసిగృహమేధిసమ్” ఎన్గిఱపడయే పుణ్యకోట్యాఖ్యాతమాన విమాన
మచ్చత్రిలే ఎఱున్దురుళియిరుక్కిఱపేరరుళాళరై (౨) “రామానుజాఘ్ని
శరణోస్తి” ఎన్జుతొడక్కి “దాసస్తవేతి వరదాస్తి తవేక్షణీయః” ఎన్జు
సన్నిత్తుదణ్డన్ సమర్పిత్తు, అనన్తరమ్ తిరుప్పల్లాణ్డాయమ్, వరదరాజాష్ట
కితైయుమ్, స్తోత్రగద్యజ్జలై యుమ్ అనుసన్నిత్తు మగ్గళాశాసనమృణ్ణి అను
భవిత్తునిఱ్ఱు, తేవప్పేరుమాళుమ్ “నమ్మిరామానుశనై పోలే యిరుప్పా
రొరువరై ప్పెల్లో” ఎన్జు పోరప్రీతియుడనే తీర్థప్రసాదమ్ తిరుమాలై
శరకోష్ఠమమ్ ప్రసాదిత్తు, విడై కొడుత్తురుళ,

అఙ్గునిన్జుమ్ పుఱప్పట్టు (3) “దీపప్రకాశనరకేసరి విద్రుమాభ
వైకుణ్ఠవామనయథోక్తికరాష్ట్రబాహున్! అన్యోనుధాభఫణి పాణ్డవ
దూత హేమవర్ణాదిమాణ్ వరగురుః క్రమశస్సిషేవే” ఎన్గిఱపడయే -
* నిత్యనీర్ నిళకచ్చియిలుళ్ళ తిరువెంకాముతలాన తిరుప్పలికిలై

(౧) సింధురాద్రి - హస్తీగిరిక్కు, శిరోరత్నమ్ - శిరోమణియాయ్, ఇద్దిరా -
లక్ష్మీక్కు, ఆవాస - వాసస్థానమాన, వక్షసమ్ - తిరుమార్వయ్యడైయవరాయ్, వేది
మేదిసి - యాగభూమిక్కు, గృహమేధిసమ్ - పతియుమాన, వరదమ్ - తేవప్పేరు
మాలై, వవన్దే - నేవత్తార్.

(3) వరగురుః - మణివాళిమామునికళ, దీపప్రకాశ - దీపప్రకాశరెన్న, నర
కేసరి - అద్రికియెఱ్ఱరెన్న, విద్రుమాభ - పవద్రువణ్ణరెన్న, వైకుణ్ఠ - వైకుణ్ఠరెన్న,
వామన - వామనరెన్న, యథోక్తకర - యథోక్తకారియెన్న, అన్యోను - అన్య
భుజరెన్న, ఇవర్కళైయుమ్, సుధాభ - సుధాకరరెన్న, ఫణి - ఊరకత్తానెన్న,
పాణ్డవదూత - పాణ్డవదూతరెన్న, హేమవర్ణ - హేమవర్ణరెన్న, అదిమాన్ - ఇవర్
కళైముతలాన, అన్యోను - మల్లముళ్ళ దివ్యదేశైత్తెప్పేరుమాగ్గళైయుమ్, క్రమశః -
క్రమమాయ్, సిషేవే - నేవత్తార్.

యుమ్ తిరువడితొముతు, పుటప్పట్టు (౧) “యతీంద్రజనసిం ప్రాప్య
పురిం పురుషపుణ్యవః! అంతఃకిమపినమ్మశ్యన్న ద్రాక్షీల్లత్తుణంమునిమ్”
ఎన్నిటపడియే శ్రీపెరుమ్బూతూరేట వెఱున్దరుళి, ఊరుకునేనిష్టు (౨)
“ఇతువోపెరుమ్బూతూర్, ఇళ్లేపిఱన్దో ఎతిరాశరెప్పుడరై పీర్ తార్,
ఇతువోతాన్ కేళ్లుమ్ పారునల్ తిరునకిరిక్కొప్పాన ఓళ్లుపుకిముడైయ
పూర్” ఎన్ఱుళొల్లిక్కొణ్ణు, అవూరిల్ ప్రవేశిత్తు (౩) “ఎన్ఱెయెతి
రాశరెమ్మై యెడు త్తళికి వన్దపెరుమ్బూతూరిల్ వన్దోమో?, శిన్దెమరుళో
తెరుళో మకిల్ మామై మార్వనరుళో ఇప్పేబ్రీరుక్కిడి ఈతెన్ఱటి
యోమ్మామ్” ఎన్ఱు అలభ్యలాభమాక ప్రాప్యగౌరవత్తై యనుసన్ధిత్తు
ఉన్దన్ శేకెన్ఱు (౪) “ఆణ్ణుకి నాళో తిక్లళాయ్” ఎన్ఱుతోడక్కి “ఇరా
మానుశనై ప్పొరున్దినమే” ఎన్ఱు విసి తహృదయరాయ్ (౫) “ఎన్ఱెళ్లే
ఎగ్గళిరామానుశనెన్ఱుమ్ నన్ఱెళ్లే నల్లెకాణ్, ఇన్నుమిన్నుమ్ పెరుమ్బూ
తూరెన్నాయ్ పిరాచెన్నాయ్, పోరప్పెరుమ్బొక్కెమ్లమ్ వెట” ఎన్ఱు
సహృదయానుభవమ్ పణ్ణి చరమపర్వత్తిలే నిలై నిన్ఱు సేవిత్తు ఇరా
మానుశనిన్ఱెయడికలై యడైన్ఱు (౬) “యోనిత్యమ్” ఎన్ఱుతోడక్కి,
“రామానుజస్యచరణౌ శరణం ప్రపద్యే” ఎన్ఱు అనుసన్ధిత్తు దణ్ణన్
సమర్పిత్తు ఎతిరాజన్ వడివై త్తన్ నెణ్ణుళుమ్ కిణ్ణుళుమ్ నిన్ఱు సిక్లా
తపడి నిలై నిలు త్తిక్కొణ్ణు తీర్దప్రసాదగ్గళుమ్ పెల్లిరు (౭) “శీరారు
మెతిరాశర్ తిరువడికిళ్ వాళి” ఎన్ఱు తోడక్కి “దేవరీర్ నిత్యమగ్గళ
రాయ్ వాళిన్దరుళవేణుమ్” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమ్ కెయ్ తు శ్రీభా

(౧) పురుషపుణ్యవః - పురుషక్రేష్ఠరాస ఆధునియమణవాళనాయనారుమ్,
యతీంద్ర - ఉడైయవరుక్కు, జనసిమ్ - జన్మభూమియాన, పురిమ్ - శ్రీపెరుమ్బూ
తూరై, ప్రాప్య - అడైన్ఱు, అన్తః - ఊరుక్కుళ్, కిమపి - ఇలవి కేవలత్తై, సంపశ్యన్-
పారోతుక్కుణ్ణి, లత్తుణంమునిమ్ - ఇశయ్యావూరై, అద్రాక్షీత్ - నేటితార్

వ్యశ్రమాత్తుక్కు ఉడై యవరై అనుమతికొణ్ణు శ్రీభాష్యశ్రమాత్తిల్ శ్రద్దెయుడై యరాయ్మిణ్ణు పెరుమాళ్ కోయిలేట వెమ్రున్దరుళ;

అక్షేడామ్బియాచ్చాన్ తిరువంశ్యరాస కిడామ్బినాయనారై సేవిత్తు అవర్పక్కలిలే శ్రీభాష్యమ్ శ్రవిత్తరుళి పేరుమాళ్ళరై యుమ్ సేవిత్తు శిటితుకాలమ్ ఎమ్రున్దరుళియరున్దు, శ్రీభాష్యమ్ అనుసన్నిత్తు త్తలైక్కట్టినవాతే (౧) “శెన్దమ్ముమ్ వడకలై యుమ్ తిక్కన్దు నావర్” ఎగ్గిటపడియే ఉభయవేదాన్తాచార్యరాయ్ (౨) “వేదాన్తమ్బు ప్పొరుళిన్ మేలిరున్దు విళక్కై విట్టశిత్తన్విరిత్తనన్” ఎగ్గిటపడియే తన్దుభేన పేరుమాళ్ళరుడై య వైభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తుక్కొణ్ణు దేవరా జరై, సేవిత్తు అనుమతికొణ్ణు అజ్ఞున్దాన దర్శనగ్రన్దగై యుమ్ ఎడుప్పి త్తుక్కొణ్ణు కోయిలేట వెమ్రున్దరుళినార్.

అనన్తరమ్ (౩) “తతః ప్రతినిపుత్తన్తం పురుషాభుజగేశయః | ప్రత్యుద్గమ్యప్రభుస్సైన్వరం పునః ప్రావేశయత్పురమ్” ఎగ్గిటపడియే పెరుమాళ్ళలే ప్రత్యుద్గతరాయ్కొణ్ణు తిరువరన్దప్పెరునకరై ప్రవేశిత్తు పెరుమాళ్ళై సేవిత్తరుళ, పెరుమాళ్ళుమ్ పోరడకన్దరుళి తీర్థప్రసాదగ్గల్ ప్రసాదిత్తు “ఇక్షేనిత్యవాసమ్పణ్ణుమ్” ఎన్దునియమి త్తరుళ, ఇవరుమ్, (౪) “నిత్యం రక్షేనివాసాయప్రార్థితః ఫణిశాయినా | పశ్యన్ పాదామ్బుజం

(౩) తతః - పిఱకు, భుజగేశయః - తిరువనన్దాన్తాన్వేలే పళ్ళికొణ్ణిరుక్కిఱు, ప్రభుః - స్వామియాన, పురుషః - అరన్దనకరప్పన్, ప్రతినిపుత్తమ్ - తిరుమ్మి ఎమ్రున్దరుళిన, తమ్ - అన్ద అగ్రికియమణివాగళాయనారై, ప్రత్యుద్గమ్య - ఎతిర్ కొణ్ణు, సైన్వరమ్ - స్వేచ్ఛైయాయ్, పునః - మఱుపడియమ్, పురమ్ - శ్రీరన్దత్తిల్, ప్రావేశయత్ - ప్రవేశిప్పిత్తార్

(౪) రక్షే - శ్రీరన్దత్తిల్, నిత్యమ్ - నిత్యమాయ్, నివాసాయ - వాసమ్శేయ పతతాక, ఫణిశాయినా - రన్దనాధనాలే, ప్రార్థితః - ప్రార్థిక్కప్పట్టవరాయ్,

తస్యపాలయామాసశాసనమ్” ఎన్నిటపడియే అక్షేనిత్యవాసమాక ఎఘ్నున్ద
 రుళియిరుక్కు, పిన్బు అఙ్కుణ్డాన పెరియోర్ కి శ్లొగరుమ్ “దేవరీర్ ఇన్ద్ర
 పెరుమాళై నిత్యమాక మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణక్కొణ్ణు ఎఘ్నున్దరుళియిరు
 క్కువేణుమ్” ఎన్దు ప్రార్థిక్కు, అప్పడియే ఇన్బుమికు పెరుగ్గుఘ్నువుడనే
 ఎఘ్నున్దరుళియిరుక్కు ఇన్ద్రైన్దు (౧) “శ్రీమద్రజం జయతు పరమంధామ
 తేజోనిదానం భూమాత్మన్ భవతుకుశలీ కోపి భూమాసహాయః ।
 దివ్యం తస్మేదిశతు విభవం దేశికోదేశికానాం కాలేకాలే వరవరమునిః
 కల్పయన్ మఙ్గళాని” ఎన్దు కాలకాలజ్గళిలే మఙ్గళాశాసనమ్ పణ్ణయరుళ,
 అత్తాలే (౨) “అరజ్గర్ తమ్ శీర్ తత్తైప్ప” ఎన్నిటపడియే పెరుమాళుడైయ
 తిరుచ్చెల్వముమ్ (౩) “శిఙ్గన్దశెల్వమ్ మల్ కు” ఎన్దుమ్ (౪) “సీఙ్గాత
 శెల్వమ్ నిన్ద్రైన్దు” ఎన్దుమ్ శొల్లకిటపడియే అతిసమృద్ధియోడేవిశ్శా
 నిఙ్కుచ్చైయేతే;

అక్కాల త్రిలే పెరుమాళీ సేవైక్కు విరుద్ధమానతొరు ఆశౌచ
 విశేషత్తై త్తైత్కిల్ నిన్దుమ్ శిలర్ వన్దు విన్జ్జప్పమ్ శెయ్య, అతుక్కేట్టు

తస్య - ఆర్డవచ్చెరుమానుడైయ, పాదామ్బుజమ్ - తిరువడిత్తామరైకళై, పశ్యన్ -
 కణ్డారనేదిత్తుక్కొణ్ణు, శాసనమ్ - నియమనత్తై, పాలయామాస - రక్షితార్

(౧) తేజః - ప్రకాశత్తుక్కు నిదానమ్ - ఆదికారణమాయమ్, శ్రీమత్ -
 నిత్యశ్రీయోడుకూడియ, రజమ్ - శ్రీరజ్జమెన్నిట, పరమమ్ - శ్రేష్ఠమాన, ధామ - స్థాన
 మానతు, జయతు - విశేషవేణుమ్, తస్మిన్ - ఆర్డశ్రీరజ్జత్తై, భూమాసహాయః - శ్రీదేవి
 భూదేవికళోడుకూడియ, కోపి - అనివాచ్యనాన, భూమా - సర్వేశ్వరన్, కుశలీ -
 పల్లాణ్డాయ్, భవతు - ఎఘ్నున్దరుళియిరుక్కువేణుమ్, దేశికానామ్ - ఆచార్యుకళ
 క్కెల్లామ్, దేశికః - ప్రభుమాచార్యరాన, వరవరమునిః - మణివాళమామనికళి,
 కాలేకాలే - కాలన్దోటుమ్, మఙ్గళాని - మఙ్గళాశాసనజ్జళై, కల్పయన్ - పణ్ణిక్కొణ్ణు,
 తస్మై - ఆర్డ అఘ్నికియమణివాళనుక్కు, దివ్యమ్ - శ్రేష్ఠమాన, విభవమ్ - వైభవత్తై,
 దిశతు - ఉణ్డాక్కవేణుమ్

*తెన్నర్గన్ కట్టల్ శెన్నివై త్తుత్తానతిల్ మన్నియిరుక్కిఱ తమక్కు
తద్విశేషమ్ అసహ్యమాయ్, అప్పోతొరుశిన్తెయ్ తు (౧) “త్వత్పాద
పద్మప్రవణా త్తవృత్తేర్భవన్తి సర్వేప్రతికూలరూపాః” ఎన్నిటపడియే భగ
వదనుభవవిరోధికళాన పరిగ్రహజ్ఞైల్లామ్ అత్యస్తమ్ ప్రతికూలమాకవే
అటుతియిట్టు, అప్పోతే తమక్కు సబ్రహ్మచారియాన శ్రీశరకోపజీయర్
పక్కల్ శెన్టు “అడియేనుక్కు త్రిదణ్డకాపాయాదికలై ప్రసాదిత్తరుశ
వేణుమ్” ఎన్టు విన్ఱప్పమ్ శెయ్య, అవరుమ్ ఇశైయ, (౨) “ఛన్దంతస్యైష
విజ్ఞాయ నన్దన్దన్దిరన్తరమ్ । సజ్ఞం సర్వం పరిత్యజ్య తుజ్ఞం ప్రావిశ
దాశ్రమమ్” ఎన్నిటపడియే సర్వసజ్ఞపరిత్యాగపూర్వకమాక సన్న్యసిత్త
రుళి, అన్తన్తరమ్ త్రిదణ్డకాపాయాదికలై యుమ్ అవర్ తిరుక్కయాలే
ఉక్కు ప్రసాదిక్కు, ఇవరుమ్ ధరిత్తరుళి, ఉత్తమాశ్రమప్రాప్తివణ్ణా
నిఱ్ఱ, అవ్వళవిల్ అవరుమ్ ఇవర్ కు ప్పిల్లై తిరునామత్తైమున్నిట్టు
“శ్రీశరకోపజీయర్” ఎన్టు దివ్యనామమ్ ప్రసాదిక్కుప్పెల్లై *అల్లై
పత్తరాయ్ *పల్లైలార్ పల్లై నిన్ఱ పెరుమాళ్ తిరుమున్నేనిన్ఱునేవిత్తు,
(3) మగ్గళం రక్తధుర్యాయ తుజ్ఞ పన్నగళాయినే! మగ్గళం సహ్యజామ

(౧) త్వత్ - దేవరీరుడైయ, పాదపద్మ - తిరువడిత్తామరైకళిల్, ప్రవణ -
ఆసక్తమాన, అత్తవృత్తేః - మనోవ్యాపారత్తైయడైయవనుక్కు, సర్వ - సకలగృహ
క్షేత్రాదిసగ్గళో, ప్రతికూలరూపాః - విరోధికళాక, భవన్తి - ఆకిటతుకళ్.

(౨) ఏషః - ఇష్ట అర్థుకియమణవాళనాయనార్, తస్య - అష్టశరకోపజీయ
రుడైయ, ఛన్దమ్ - అభిప్రాయత్తై, విజ్ఞాయ - అజ్ఞిస్తు, నిరన్తరమ్ - మికవుమ్, సన్దన్ద
స్థేన్ - ఉకన్ఱకన్ఱ, సర్వమ్ - సకలమాన, సజ్ఞమ్ - సమ్మన్ఱకలైయమ్, పరిత్యజ్య -
సహసమాకత్యజిత్తు, తుజ్ఞమ్ - సర్వాశ్రమగ్గళిలుమయర్వత్తాన, ఆశ్రమమ్ -
సన్న్యాసిసాశ్రమత్తై, ప్రావిశత్ - పరిగ్రహితార్

(3) తుజ్ఞ - ఉన్నతమాన, పన్నగ-తిరువనన్దాగ్నాన్తేలే, శాయినే - పల్లికొడ్డి
రుక్కిఱ, రక్తధుర్యాయ - రక్తనాథన్పొరుట్టు, మగ్గళమ్ - మగ్గళముణ్డాకవేణుమ్,

ధ్యసాన్నిధ్యకృతచేతనే” ఎన్నిటపడియే తిరుప్పల్లాడై అనుసన్నితు మగ్గళా శాసనమ్ పణ్ణి అజ్జలిత్తునిట్కు, పెరుమాళ్ళుమ్ పెరియనన్తోషత్తుడన్ తీర్ద ప్రసాదమ్, తిరుమాలై తిరుప్పరియట్టత్తుడనే తమ్తుయరటుశుడరడి యాన శ్రీశరకోపనై యుమ్ ప్రసాదిత్తు, తిరుప్పవళవాయ్ తిఱన్దు “సీర్ నమ్ముడైయనామమాన మున్ తిరునామత్తైయే ముల్ త్తనడత్తుమ్” ఎన్ఱుతిరు వుళళమాయ్, ఇవర్ క్కుప్పల్లవరాయమర త్తైయుమ్ ప్రసాదిత్తు, “ఎమ్మెరు మానారై ప్పీలే శరీరావసాన త్తళవుమ్ ఇళ్ళేఇరుమ్” ఎన్ఱునియమిత్తు(౧) “నిసృష్టాత్తా సుహృత్తుచ” ఎన్నిటపడియే తాముమ్ ఇవరిడ త్తిలేన్ఱున్ద భరరాయ్ “నమ్ముడైయ అత్తికియమణవాళజీయరై మర త్తే వైత్తు వారుళ్ళోళ్” ఎన్ఱు ఉత్తమనమ్మి, తోడక్కమాన అనై త్తుప్పరికరత్తైయుమ్ ఇవర్ పిన్నేపోకివిడ, అవర్ కళుమ్ అప్పడియే ఇవరై అత్తై త్తుక్కొణ్ణుపోయ్ మర త్తిలేమ్మిన్దరుళప్పణ్ణి, “మణవాళ మామునియే ఇన్న మొరునూల్ త్తొణ్ణిరుమ్” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణినేవిత్తుమిణ్ణార్ కిళ్.

పిన్బుమరత్తైయెల్లామ్ వానమామలై జీయర్ ముతలాన ముతలి కల్తై కొణ్ణు శెప్పమిడువిత్తు, “తిరుమలై యాత్వార్” ఎన్ఱుతిరువాయ్ మొట్టిప్పిల్తై త్తిరునామత్తాలేవ్యాఖ్యానమణ్డపత్తైయుముణ్ణాక్కి, పిల్తై లో కాచార్యర్ తిరుమాళికై యిల్ రహస్యమ్ విల్తైన్దమణ్ణాలే అన్దవ్యాఖ్యా నమణ్డపన్దలత్తుక్కు మణ్ కాప్పళాత్తువిత్తు, అప్పిడత్తై గురుకులవాస మాళవే ఎణ్ణ, స్వాచార్యాన్ఱి ప్పజ్జుజదన్దన్దచ్చాయామధ్యేనుఖాసీనరాయ్ వ్యాఖ్యానిత్తుక్కొణ్ణు ఎమ్మిన్దరుళియిరున్ద, పిల్తై నమ్మాత్వార్ తిరునా మత్తాలే విళన్గినాప్పీలే తాముమ్ పెరుమాళ్ తిరునామత్తాలే మికవుమ్ విళన్గియరుళా నిన్ఱుక్కొణ్ణు, ఇప్పడి (౨) “రణమజ్జళధుర్యాయరమ్యజా

సహ్యజా - కావేరికళుడైయ, కుడ్య - నడువల్, సాన్నిధ్య-ఎమ్మిన్దరుళియిరుప్పతిల్, కృతచేతనే-నిలైనిన్ద మనముడైయ రణగాధన్బొరుట్టు, కుడళమ్-కుడళముణ్ణాక పేణుమ్.

(౨) రణ - శ్రీరణత్తుక్కు, కుడళధుర్యాయ - కుడళాశాసనపరరాన, రమ్య

మాతృయోగినే” ఎన్నుమ్బడి కోయిలుక్కుమికవుమ్ మజ్జళాశాసనపర
 రాయెమ్మందరుళియరుక్కిఱకాల త్తిలే (౧) “ఆచారజ్ఞానవై రాగైరారా
 కారేణచతాదృశః। శ్రీమాన్రామానుజస్మయమిత్యశంసన్తిధః ప్రజాః”
 ఎన్నుమ్బడియాన ఇవరుడైయ జ్ఞానభక్తి వై రాగ్యాకారజ్ఞులై యెల్లామ్
 తిరువరణ్ తిరుముల్ ద్ర త్తడియార్ కణ్ణు “సుందరవరమునియై బస్థరయతి
 వరపునరవతారమ్” ఎన్ఱు అఱుతియిట్టు, తిరువడికళిలే ఆశ్రయిత్తు అత్య
 న్తమ్ విలక్షణరాయ్, (౨) “పరమనభోనివాస ఫణిపుగ్గవ రగ్గపత్తేర్భవన
 మిదం హితాయ జగతోభవతాఽధిగతమ్” ఎన్ఱుమ్ (౩) “వన్బెరువాన
 కముయ్య” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే “పెరియ పెరుమాళ్ జగద్రక్షణార్థ
 మాక ఇక్లేమ్మిన్దరుళినాప్పోలే, జీయరాన ఇవరుమ్ ఇక్లేమ్మిన్దరుళినపడి”
 ఎన్ఱుపోర ఆదరిత్తుక్కిణ్ణు పోన్దార్ కళ్.

ఇప్పడియిరుక్కిఱకాల త్తిలే “గోవిందదాసరప్పన్” ఎన్ఱుతిరునామ
 ముడైయ పట్టర్ పిరాన్ జీయర్ వన్ఱు (౪) “తణ్డమిఱ్ఱోర్ మన్నుపుకఱ్ఱ్
 తొణ్డమణ్డల త్తిల్ వన్దదిత్తు, తన్నుడైయ వాశారమ్ తప్పామల్, ఇన్నిల త్తి
 లాశరిత్తుక్కాట్టి యరజ్జత్తే శెన్ఱుపుకున్ఱు ఈశనరవణై మేలెప్పరుమాన్

జామాతృయోగినే - మణవాళమామునికళిన్ పారుట్టు మగ్గళముడ్రాకవేణుమ్

(౧) ఆచార జ్ఞానవై రాగైః-ఆచార త్తినాలుమ్, జ్ఞాన త్తినాలుమ్, వై రాగ్య
 త్తాలుమ్, ఆకారేణచ-ఆకార త్తాలుమ్, తాదృశః-అన్ఱ ఉడైయవరైప్పోన్ఱ, ఆయమ్-
 ఇన్దమణవాళమామునికళి, శ్రీమాన్-శ్రీమానాన, సః-అన్ఱ, రామానుజ-ఉడైయవర్, ఇతి-
 ఎన్ఱు, ప్రజాః - జనగళి, మిధః - వరస్పరమ్, అశంసన్ - పుకఱ్ఱ్ పుకొణ్డార్ కళ్.

(౨) పరమనభోనివాస - పరమపద త్తిరమ్మిన్దరుళియరుక్కిఱ, ఫణిపుగ్గవ -
 తిరువన్ద్రాన్వానే, భవతా - దేవరాల్, రగ్గపత్తేః - అఱ్ఱియమణవాళముడైయ,
 ఇదమ్ - ఇన్ద, భవన్ - వాస్థానమాన శ్రీరగ్గమానతు, జగతః - లోక త్తినుడైయ,
 హితాయ - ఉపకారత్తుక్కు, అధిగతమ్ - అడైయప్పట్టతు

వాళమలర్ త్రాల్ పరవుమ్ మణవాళయోగిమలర్ త్రాల్ తనిలిజైజ్జినన్ల
నిలమేల్ శిచ్చనాకారన్దెరివిప్పోమెన్లు వన్దకోవిన్దతాతన్ ” ఎన్నిఱపడియే
మణవాళమామునియై ఆశ్రయిత్తు (౧) “గోవిందాహ్వానపాయినీ”
ఎన్నిఱపడియే ఎమ్బరై వోలే ఇవరుమ్ అవరుక్కు శినిల్లులుమడితాటు
మ్బోలే వరవరమునిచరణత్తై అరై త్తణముమ్ పిరియ త్తమరన్ది కే
పిరియావడిమైశెయ్తు, తత్పాదనేవై కధారకరాయ్ వాల్న్దొన్దొన్దొ
న్దొర్,

మణవాళమామునియమ్ (౨) “ముకిల్వణ్ణనడిమేల్ శొన్న
శొల్ మాళైయాయరమ్” ఎన్దుమ్ (౩) “మతిళరజ్గర్ వణ్బుక్కట్
మేలాన్ద తమిల్ మత్తైకళాయరమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱ పడియే పెరియ
పెరుమాళ్ విషయమాక ప్రతిపాదిక్కిఱ తిరువాయ్ మొట్టియన్ వ్యా
ఖ్యానముమ్ మల్ ముమ్మణ్ణాన ఆత్వార్ కళ్ అరుళిచ్చెయల్ కళై యుమ్
వ్యక్తమాక ప్రసాదిత్తుక్కిణ్ణు శ్రీవచనభూషణాది దివ్యరహస్యతాత్పర్య
విశేషజ్గళై యుమ్ దర్శిప్పిత్తుక్కిణ్ణు రామానుజార్వవశగరాయ్ (౪)
“గురోర్నామనదాజపేత్” ఎన్నిఱపడియే నాడోటుమ్ జప్తవ్యమాయ్,
ఉడైయవరుడైయ శయన్దరుకీర్తియాయ్ శ్రీవైష్ణవగాయత్రియాన
నూల్ మున్దొత్తియై అనవరతమనునన్దిత్తుక్కిణ్ణు (౫) “వకుళభూషణవాగ
మృతాశనమ్” ఎన్దుతోడగ్గి, తమ్ముడైయ అపేక్షితజ్గళై యుమ్ అవర్
తిరువడికళిలే నిత్యమాక ప్రార్థిత్తుక్కిణ్ణు తదైవభవత్తై ప్రకాశిప్పిత్తు
క్కిణ్ణు తత్ప్రసాదైకప్రయోజనరాయరుక్క, శ్రీపాదత్తుముతలికళ్,
(౬) “తప్పామత్తై మొట్టియానెతిరాశన్ తణ్ణామరై త్రాల్, ఇప్పావిడన్ద
నిలిట్టువై త్తతనమితెన, వైప్పాకియమనత్తాన్ మణవాళమామునియై, ఇని
యొప్పార్ కళిలై యులకేగ్గిలుమ్బరూరిలుమ్ ” ఎన్దు ఉభయవిభూతి
యిలుమ్ ఇవర్ అనదృశవైభవరెన్దు అనునన్ది త్తరుళినార్ కళ్.

ఇప్పటి అనదృశవైభవయుక్తరాయ్ తిరుమలై యాభ్రావరడినియి
లిలే తేశన్దికియెమ్మొందరుళియిరుక్కిఱ కాలత్తిలే, పెరియపెరుమాళ్ నియ
మనత్తిసాల్ తమక్కుత్తిరువారాధనమాక శ్రీరజరాజరై యమ్ ఎమ్మొంద
రుళప్పణ్ణువిత్తు (౧) “జన్మర్క్షశ్రవణేపివా” ఎన్నిటపడియే పిళ్ళై పిఱన్ద
తిరువోణమాయ్, పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరునక్షత్రముమాయ్ ఐప్పశి
యిల్ తిరువోణమాన తిరునన్నాళిలే తిరుప్రతిష్ఠేయుమ్ కొణ్డరుళ
ప్పణ్ణి, తమ్ తిరుక్కైళాలే తిరువారాధనముమ్ శెయ్తు (౨) “నీ పిఱన్ద
తిరువోణమ్” ఎన్దు శొల్లుకిఱపడియే పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరునక్షత్ర
మాన తిరువోణమ్ ముతలానమల్ బుళ్ళు ఆచార్యర్కిళ్ తిరునక్షత్రజ్జలై
యుమ్ (౩) “శెన్నెలరిశిశిటుపరుప్పు చెయ్తవక్తారమ్ నలునెయ్ పాలా
ల్ పన్నిరణ్ణు తిరువోణమట్టేన్” ఎన్నిటపడియే అక్కారవడిశిలాలే అముతు
శెయ్తరుళప్పణ్ణి పావనత్వభోగ్యత్వజ్జుడై య ఇన్నడిశిలాలే శ్రీవైష్ణవర్
లై ప్పాక్షాక అముతు శెయ్తరుళప్పణ్ణి, పూర్వాచార్యోక్త్యనుష్ఠానజ్జలై
స్వాక్త్యనుష్ఠానత్తాలే ప్రకాశిప్పిత్తుక్కొణ్ణు, శ్రీరజశ్రీక్కు మజ్జళదీప
మోబ్బలే ఉజ్జ్వలరాయెమ్మొందరుళియిరున్దార్.

ఇప్పటి *తిళ్ళైవిళక్కాయ్ నిన్దు తిరువరజ్జత్తిలే (౪) చిరవిరహత
శ్చిన్తానన్తాన జర్ఘరచేతనం భుజగళయనం దేవంభూయః ప్రసాదయితుం
ద్రువమ్ । యతికులపతిశ్రీమాన్రా మానుజస్సమభూదయ నిన్వితిసమ

(౪) చిరవిరహతః - వెకుకాలమాయ్పిరిన్దిరుప్పతాల్, చిన్తానన్తాన - చిన్తా
సమాహత్తిసాల్, జర్ఘర - తశర్న, చేతనమ్ - మనత్రైయుడైయ, భుజగళయనమ్ -
తిరువపన్దాభ్రావస్తేలేపల్కికొణ్డిరుక్కిఱరణ్ణనాళనై, ప్రసాదయితుమ్ - ఆశ్వసీపృతఱ్కు,
యతికులపతిః - యతీశ్వరరాన, శ్రీమాన్ - శ్రీమానాన, రామానుజః - ఉడైయవరే,
అయమ్ - ఇన్దమణివాళిమామనికల్, సమభూత్ - అవతరత్తార్, ఇతి - ఎన్దు,
తత్ర - అన్దమణివాళిమామనికల్ విషయత్తిల్, సర్వే-సమస్తమాన, సుధీజనాః-విద్య

తుషన్ సర్వే సర్వత్ర తత్రనుభీజనాః” ఎన్టుమ్, అతుక్కుమేల్ (౧) “సముని
 సామ్యజామాతా సర్వేషామేవ పశ్యతామ్ | శ్రీసఖస్య నిదేశేన శుశుభేదే
 శికశ్రియా” ఎన్టుమ్ దేశికశ్రీయా లే (౨) *తిక్కుల్ దురీర్ త్తియిరామా
 నుశనై వోలే మిశవుమ్ విశక్లానిట్రు, ఇత్తైక్కేట్టు (౩) “తతస్సముత్సు
 కాన్సర్వే శతశోధనహస్రశః | శరణం తస్య సంశ్రిత్య చరణౌ ధన్యతాం
 గతాః” ఎన్టిటపడియే సమిపస్థరోడు దూరస్థరోడువాళియట అసజ్ఞాత
 రానవరోకిల్ వస్తు ఆశ్రయిక్కు, అవరోకిల్ యెల్లామ్ పరమక్పిపై యాలే
 (౪) “తిరుత్తిరుమకిల్ శేళ్వనుక్కాక్కియపిన్” ఎన్టుమ్ (౫) “అరణ్గన్
 శెయ్యతాళిణై యోడార్ త్తు” ఎన్టుమ్ (౬) “తిరుమాలడియార్ కిల్”
 ఎన్టుమ్ నిరూపకమామ్బడి అత్తలైక్కు ఆళాక్కియరుళ, అవరోకిళుమ్
 (౭) “అపగతమదమానైః” ఇత్యాదిప్పడియే (౮) *కుల్ మిన్త్తిక్కుణ
 మ్మెరుక్కిక్కురుక్కిళుక్కునుకూలరాయ్ “చరవరమునిభృత్యర్” ఎన్టు
 నిరూపకమామ్బడి తిరువడిక్కున్దరణ్గరాయ్ ఆచార్యాభిమానై కినిష్టరా
 యిరానిట్రు;

జ్ఞానగో, సర్వత్ర - ఎజుమ్, సమతుషన్ - ఆనన్దిత్తార్ కళ్

(౧) సామ్యజామాతా - అహ్రియమణవాళ రెచ్చతిరునామమడైయరాన,
 సముని - అన్దపెరియడీయర్, సర్వేషామ్-అనైవరుమ్, పశ్యతామేవ - పార్ త్తుక్కు
 జ్ఞిరుక్కుచ్చెయ్తే, శ్రీసఖస్య - శ్రియఃపతియాన అహ్రియమణవాళమడైయ, నిదేశేన-
 నియమన త్తినాల్, దేశికశ్రియా - ఆచార్యలక్ష్మీయాల్, శుశుభే - విశ్లేణార్

(౩) తతః - పిటకు, సర్వే - అనైవరుమ్, శతశః-నూఱునూటాయమ్, అధ-
 మేలుమ్, సహస్రశః - ఆయిరమాయరమాయమ్, సముత్సుకాః-ఆనన్దభరితర్ కళాయ్,
 తస్య - అన్ద మణవాళమామనికళుడైయ, చరణౌ - తిరువడికళై, శరణమ్ - రక్షక
 మాయ్, సంశ్రిత్య - ఆశ్రయిత్తు, ధన్యతాంగతాః - ధన్యర్ కళానార్ కళ్

(౨) ఇరా-నూ-౨౬ (౪) ఇరా-నూ-౭౮ (౫) ఇరా-నూ-౫౨

(౬) తి-వాడు-౫-౬-౧౧

(౮) పెరి-తిరు-౪-౫-౨

ఇతుకణ్ణ కన్దాడై అణ్ణన్ ముతలనోర్ ఇవర్ తిరువడికళిలాశ్రయ
 ణోన్ముఖరాయరుక్క, అవ్వళవిలేపెరుమాళుమ్ అవర్ కళి న్నవ్వుత్తిలే
 (౧) “అనఙ్కుచిత మాచళ్వే భుజగళయనః పుమాన్” ఎన్నిఱపడియే
 విశదమాకజీయర్ తిరువడికళిలే ఆశ్రయిక్కుమ్మడినియమి త్తరుళ, అవర్
 తిరుముకిప్పడియే (౨) “రామానుజపదామౌఞ్చ శౌగంధ్యనిధయోపి
 యే” ఎన్ఱుతోడజ్జి, “శృత్వైవవై భవం తస్యతత్వేన శరణం యయుః”
 ఎన్నిఱపడియే, రామానుజ పరిగృహీతరాయ్ అభిజనవిద్యావృత్తజ్ఞభా
 లుమ్ ఉయర్ నిరుక్కుమవర్ కళాన కన్దాడై యణ్ణన్ ముతలన ఆచార్య
 పురుషర్ కళాయుళ్య అనై వర్ కళుమ్ తన్దాముయర్ త్తికలై ప్పారామల్
 ఇవర్ తిరువడికళిలే సమ్మన్దమే తజ్జళుక్కు ధారకి మెన్ఱు అఱుతియిట్టువన్ఱు
 జీయర్ తిరువడికలై యే శరణమాకప్పల్ శ్రీ ఉజ్జవిత్రార్ కళి, ఇప్పడి ఆశ్ర
 యి త్తవర్ కళెల్లారుమ్ జీయరుడైయ అతిమానుషమాన అద్భుతచరి
 త్రజ్జళెల్లమ్ కణ్ణు యతివరపునరవతారమాక ఎణ్ణి తాజ్జళుమ్ “చిరోపాసి
 తనద్వంద్ధర్” ఎన్నుమ్మడి అవర్ తిరువడికలై ప్పొక్కునేవిత్తుక్కొణ్ణు
 అణ్ణుత్తైక్కు అన్తరజ్గరాయరున్దార్ కళి.

ఇప్పడి జీయర్ శిష్యసమ్మత్తుడన్ ఇనితాక వాల్దన్దరుళుమ్
 కాలత్తిలే, కుదృష్టిమతావలమ్మి యాయిరుప్పానారువన్ కోయిలిలే

(౧) భుజగ - తిరువనన్దామూన్ పేలే, శయనః - పళ్ళికొట్టిరుక్కిఱ, పుమాన్ -
 పరమపురుషనానరంగనాధన్, అనఙ్కుచితమ్ - విశదమాక, ఆచళ్వే - అరుళిచ్చెయ
 తార్.

(౨) యే - ఎవర్ కళి, రామానుజ - ఉడైయవరుడైయ, పదామౌఞ్చ -
 తిరువడితామరైకళినుడైయ, శౌగంధ్య - పరిమళత్తుక్కు, నిధయః - స్థానమా, (అవ
 ర్ కళి) తస్య - అన్తమణివాళిమామనికళుడైయ, వైభవమ్ - వైభవత్తై, తత్వేన -
 ఉళ్యపడియాయ్, శ్రుత్వైవ - శేట్టళుడన్, శరణమ్ - రక్షకమాక, యయుః - అడై
 ద్దార్ కళి.

వస్తు స్వమతోపన్యాసమ్ పణ్ణికొణ్ణు ఇటుమానిరుక్క, సర్వజ్ఞరాన జీయరుమ్ తృణవత్కరిత్తు (౧) “కలై యఱక్కల్ ౧ మాన్దర్ కాణ్బరో కేట్టరోతామ్” ఎన్నిఱపడియే అనాదరిత్తుక్కణ్ణు “భగవదనుభవవిరోధి యానభవనై ఊరోడుటట్టక్కడవోమ్” ఎన్ఱునజ్జుల్పిత్తు పూర్వమ్ అవన్ వేడలపై ఎయై ఆశ్రయి తిరున్దవన్ సహవాసదోషేణ కలగ్గి ప్రచ్ఛన్న విరోధికళైక్కుడి క్కెట్టు మతాన్తరియానానాకై యాలే అవనై ఆలోకిత్తు వార్తై అరుళిచ్చెయ్యక్కుళి, వాఘాలపంశ్యరాన వేడలపై ఎయై అత్తై ప్పిత్తరుళ, అవనుమ్ వస్తు అవనై ప్పార్ త్తు “మాణీ! ఇవ్వేషజ్జోణ్ణా యో” ఎన్న, అవనుమ్ అవరై క్కణ్ణుభీతభీతనాయ్ నేవిత్తు అగ్గునిల్లమల్ ఓడిప్పోనాన్.

ఇతుకణ్ణు జీయరుమ్ అపై ఎయై “ఇశ్లేయిరుమ్” ఎన్ఱాసరిక్క, అవరుమ్ “పర్యుషితాన్నతైయుమ్ మాహిషదధియైయుమన్ఱియిరుక్క పోకాతు” ఎన్ఱు ప్రకృతిపరవశరాయ్ (౨) “అపకృపద్ద కోశానామవి కాసారవేర్యధా” ఎన్నిఱపడి పరమకృపై ఫలియామల్ అకన్ఱుపోక, “ఇని ఇతఱ్కు ఆవారార్” ఎన్ఱు చిన్తిత్తుప్పెరుమాళ్ కోయిలీ “ప్రతివాది భయజ్కురర్” ఎన్ఱు తిరునామముడై యరాయ్, వేదాన్తాచార్యరాయ్ విదేశేష్వపివిఖ్యాతరాయ్ పోరుకిఱ హస్తీగిరినాథరణ్ణా విన్నక్కల్ తిరువుళ్ళమ్కుడిపోయ్ “ఆమ్ముతల్వనివన్” ఎన్ఱు అభిమాని త్తరుళి, “అవరై శ్రీవైష్ణవదాసరాక్కవేణుమ్” ఎన్ఱు కరుతి, తమ్ తిరు వడికళుక్కన్తర్గరాన శ్రీవైష్ణవకళిరువర్ నైయిలే తమ్ముడై య తిరు ముకమెఱ్ఱుతిక్కొడుత్తు అవర్ పక్కల్ పోక విట్టరుళ, అవర్ కళుమ్ ప్రతి వాదిభయజ్కురమణ్ణావై క్కిట్టి తిరుముకతైయుమ్కొడుత్తు జీయరనుప్పిన పుత్తాన్తైయుమ్ అఱివిక్క, అణ్ణావుమ్ కేట్టు అతిప్రీతరాయ్ తిరుముకతై

(౨) రవేళి - సూర్యనాల్, అపకృ - ఐరిపాకదళైయడైయాత, పద్దకోశా నామ్ - తామరైముకుళుళుక్కు, అవి కాసారయధా - వి కాసముణ్ణాకాతతుపోల్.

(౧) తిరుమా-౨.

శిరసావహిస్తుక్కుండ్లు, మున్నేద్రావిడవేదాన్తార్థ శ్రవణశ్రద్ధాయుక్తా నవర్ ఇతువే ఇడమామెస్తుకరుతి తత్తణమేపుటప్పట్టు(౧) “తాయ్నాడు కిష్టేహోల్” ఎస్తుమ్, (౨) “వత్తోవామాతరిమ్” ఎస్తుమ్ శొల్లుకిఱ పడియే శ్రీవత్సకులతిలకరాయ్ శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రతుల్యరాన ఇవరుమ్ శ్రీరజ్ఞాభిముఖరాయ్(౩) “అజగామముహూర్తేన” ఎన్నిఱపడియే పయణ గతికిలై అర్చిరాదిగతియాక మనోరధిత్తుక్కుండ్లు “మణివాళసూముని వన్ పాదక్కమల్గళ్ కాణవేణుమ్” ఎన్నుమ్ పేరాశైయోడే తిరు వరజప్పెరునకిరిలేశెస్తు (౪) “కావేరీ విరజాసేయుమ్” ఎన్తేయాలే అన్ద వైకున్తనాట్టిలే విరజై తానానలనైయెయుడైయ తిరుక్కావేరియిలే నీరాడి, నదీనిస్తరణాన న్దరమ్ ప్లవపరిత్యాగమోప్పలే, చేతనన్ వాసనా రేణువైక్కట్టిక్కుమాపోలే అనువాదరీతియాకిఱ వాసనారేణునైక్కట్టిత్తు, కేశవాదిద్వాదశోర్ధ్వపుణ్ణజ్జలై యుమ్ ధరిత్తుక్కుండ్లు శ్రీవైష్ణవాలజ్ఞానమాన అలజ్ఞానముడైయరాయ్ దివ్యనగర ప్రవేశోద్యుక్త రాయరుక్క;

అవ్వళవిలే అవరణ్డైక్కు పోకివిట్ట శ్రీవైష్ణవరకళుమ్ జేయర్క్కు ఇవర్ ఎమ్మొన్దరుళినవుత్తొన్దై విన్లొప్పమ్ శెయ్య, జేయరుమ్ కేట్టు “పక్వ మాయ్ ఫలిక్కుమో?” ఎస్తు అవర్కిలై వినవియరుళ, అవర్కిళుమ్ “దే వరుడైయ అమోఘసంక్కుల్పమ్ పమ్మొతుపోమో? అజ్ఞోలత్తైలమ్మోలే అపోతే ఫలపర్యన్తమాయ్ ఫలిత్తతు” ఎన్న; పోరడకన్దరుళి ఇవర్క్కభి ముఖమాక కోయిలనైత్తుప్పరికిరత్తుడనే తమ్ సన్నిధి శ్రీవైష్ణవరకళై పోకివిట్టరుళ, ఇవరుమ్ అణియరగ్గట్టిరుముల్లోల్లడియార్ తజ్జళిన్బమికు పెరుగ్గుమ్మపుకణ్ణు సేవిత్తు హృష్టరాయ్ నిఖిలజనసుహృత్తుక్కుళానవర్ కళుడనే కూడ త్తిరువరజ్జమ్ తిరుప్పతియిలే ప్రవేశిత్తు, అవర్కళ్ మున్నిలై యాకి ప్పెరుమాళైసేవాక్రమమ్ తప్పామల్ సేవిత్తు, మీణ్ణు వరయోగి

(౧) ౧-తిరువ-౩౦.

(౨)

(౩) ౨-య-౧౭౧.

(౪)

మరత్తిలే శైష్ట్యం (౧) “రక్షేధామ్ని సుఖాసీనం వస్తే వరవరంమునిమ్” ఎన్నిట పడియే విశేషాధిష్ఠానమాక సాక్షికోకారోన్ముఖరా యెఱున్దరుళియిరు క్కిట జీయర్ తిరువడికళిలే, (౨) “అకిళ్ళనోననన్యగతి శ్శరణ్యత్వత్పాద మూలం శరణంప్రపద్యే” ఎన్నిటపడియే అకిళ్ళన్యాననన్యగతిత్వపూర్వక మాక తాళుమితడక్కెయిమ్ కూప్పిసాష్టాంగప్రణామమ్ పణ్ణానిఱ్క,

జీయరుమ్ కృపై శైయ్తు (౩) “లోచనాభ్యాం పిబన్నివ” ఎన్ను మ్బడియే కుళిరనోక్కి (౩) “వచసాసా న్త్వయితై వ్త్వమ్” ఎన్నుమ్బడి కుశలప్రశ్నమ్బణ్ణ ఇరుత్తిక్కిణ్ణు, అప్పీనడక్కిట *బిజ్జుదేవిన్ ప్రవే శత్తై ఉపన్యసిత్తుక్కాట్ట, ఇవరుమ్ కేట్టు పోరవాశ్చర్యపట్టు “తిరువాయ్ మొట్టియిలుమ్ అరుళిచ్చెయలిలు మొట్టియ, సంస్కృతత్తిల్ ప్పరిచయ మిత్తై” ఎన్ఱుకేట్టిరుదోమ్, “ఇవర్ ఉభయవేదా న్త్తిలుమ్ మికవుమ్ నిపు ణరాయిరుద్రార్” ఎన్ఱు జీయరిడత్తిల్ అత్యాదరమ్పణ్ణి, ఇని “అడి యేనై ఆటొణ్ణరుళవేణుమ్” ఎన్న; జీయరుమ్ “సిర్ ప్రతివాదిభయ జ్కురర్, నామ్సాధు, ఎజ్జనేకూడుకిటతు” ఎన్న, అణ్ణావుమ్ జీయరై క్కుఱిత్తు (౪) “ప్రసిద్ధి పరగోష్ఠీషు పరవాదిభయజ్కురః | శ్రీవైష్ణ

(౧) రక్షే- శ్రీరక్ష మెన్నిట, ధామ్ని- దివ్యదేశత్తిల్, సుఖాననీనమ్ - పాశ్చాత ఎఱున్దరుళియిరుక్కిట, వరవరంమునిమ్ - మణవాళమామునికళై, వస్తే- నేవిక్కి-తేన్.

(౨) స్తోర శరణ్య-ఆశ్రితసంరక్షక-నే, అకిళ్ళన-ఉపాయా న్దరమాన్యనాయ్, అనన్యగతి - ఉపేయా న్దరమాన్యనాన, (అడియేన్) త్వత్పాదమూలమ్ - దేవర్ తిరువడితామరైకళై, శరణమ్ - ఉపాయమాక, ప్రపద్యే - ఆశ్రయక్కి-తేన్.

(౪) పరగోష్ఠీషు - శత్రుసభైయిల్, పరవాదిభయజ్కురః - (ఎతిరికళై జయిత్తు అఫర్కశుక్కు భయావహనాయురప్పతాల్) ప్రతివాది భయజ్కురైన్ఱు నిరూపక ముడైయనాయ్, ప్రసిద్ధి - ప్రసిద్ధనాయురక్కి-తేన్ శ్రీవైష్ణవానామ్-శ్రీవైష్ణవర్కశ డైయ, గోష్ఠీషు - గోష్ఠీయిల్, తద్దాసభితి - శ్రీవైష్ణవదాసనెన్ఱు, విశ్రుతః - ప్రసద్ధ నాయురక్కి-తేన్.

వానాంగోష్ఠీమ తద్దాన ఇతివిశ్రుతం” ఎన్ఱు “అడియేసుక్కు ఇజ్జనే ఇర
ణ్ణుప్రసిద్ధియుముణ్ణు” ఎన్న; అత్తైక్కేట్టు జీయరుమ్ ఉకన్దతిరువుళ్ళత్తైయు
డైయరాయ్ పచ్చనంస్కారజ్జలై యుమ్ ప్రసాదిత్తు, (౧) “పలరడియార్
మున్నరుళియ” ఎన్ఱుమ్, (౨) “బహుమానేన మహతా” ఎన్ఱుమ్ శొల్లు
కిఱపడియే విశేషాభిమానమ్ శెయ్తరుళి, జన్మాద్యుత్కృష్టాదికి శాలుణ్ణాన
అభిమానమ్ పోమ్బడి (౩) “అడియార్ కెన్ఱై యాట్పడు త్తవిమలన్”
ఎన్నిఱపడియే ఆత్మ దాస్యమాక “శ్రీవైష్ణవదాసర్” ఎన్ఱు ఆర్క్కుమ్
సిద్ధియాత దాస్యనామత్తైయుమ్, తదియ శేషత్వమే నిలై నిన్ద నిరూపకమా
మ్బడి ప్రసాది త్తరుళి (౪) “కాన్తోపయ న్త్రయమినం కరుణైకపాత్రమ్”
ఎన్నుమ్బడియాన అణ్ణావై క్కుఱిత్తు “ఇతరమతనిరాకరణపూర్వకమాక
స్వమత్తమాన శ్రీరామానుజసిద్ధా న్తైయే రక్షిత్తుకొణ్ణు విశిష్టపక్షత్తి
లేనిన్దరాయ్ పోరుమ్ ” ఎన్ఱునియమి త్తరుళి, ఇవరుమ్ ఒరుపిఱవి
యిలే ఇరుపిఱవియాయ్ *నత్తామూలమాన మూలస్పర్శముళ్ళతోన్ఱై
ప్పూర్ణి “సన్తమేనమ్” ఎన్నుమ్బడి న్తైయమ్ పెల్లై కృతార్థరాయ్,
ఉడైయవర్ తిరువడికళుక్కు ఆత్మానై పోలే అన్తరజ్గరాయ్, సకలవ్యా
ఖ్యాననిర్మాణసహకారియాయ్ తత్పదాబ్జసేవైకిధారకరాయ్ వాల్న్ఱు
కొణ్ణు జీయరుక్కు ఉకప్పాకప్పెరుమాళై యుమ్ సేవిత్తు *అరియవరుళి
చ్చెయల్ పొరుళై యెల్లామ్ కేట్టు ఆదరిత్తుకొణ్ణైన్దరుళియరున్దార్
పిన్బు (౫) “తస్మాద్భార్యాదయం పుత్రాన్తమేకంగురుమాప్పుయం”
ఎన్నుమ్బడి తత్సమ్బుధికిశాన అప్పాముతలానవర్కళుమ్ జీయర్ తిరువడి
కళిలాశ్రయిత్తు ఉజ్జీవిత్రాకళి. అన్ద అప్పావితే తమ్ పుత్రరాయ్
అన్తదేశికరాయిరుక్కిఱ శరకోపదేశికరై ప్రథమమకటాక్షి త్తరుళినార్.

ఇప్పడి సమ్బున్దసమ్బునికళుమ్ ఉత్తారకరామ్బడి వైభవము
డైయ జీయర్ దర్శనమ్ నిర్వహిక్కిఱకాల త్తిలే, జీయరుడైయపూర్వా

శ్రమ త్తిల్ కుమారరాన రామానుజఅయ్యన్ తిరునగరియిలే తిరుక్కల్యాణమ్ శెయ్ తు నిత్యవాసప్పట్టియిరుక్కచ్చెయ్ తే, అవర్ క్కొరుకుమారర్ అవతరిక్క, అవఱ్కు “అత్తికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్” ఎన్ఱు జీయర్ తిరునామమ్ శా త్తియరుళినార్, పిన్ఱు శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలే ఎన్ఱు న్దరుళియిరుక్కప్పిన్నెయ్ మ్ ఒరుకుమారర్ తిరువవతరిక్క “అవఱ్కు త్తిరునామమ్ ఏతు” ఎన్ఱు జీయర్ సన్నిధిక్కు వరక్కాట్ట, జీయరుమ్ ‘శ్రీవిల్లిపుత్తూరిలే పిఱన్దప్పిళ్ళైక్కు ప్పేర్ ఎన్నెన్ఱు కేట్టు వరవిడువతే’ ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్ తు, పిన్ఱు ‘శ్రీవిష్ణుచిత్తర్’ ఎన్ఱు తిరునామమ్ శా త్తుకై యన్ఱొవుళ్ళతు” ఎన్ఱు రుళిచ్చెయ్ తు పోకివిట్టరుళ, అవరుమ్ అప్పడియే “పెరియాన్ద్రార్వరై యన్” ఎన్ఱు తిరునామమ్ శా త్తియరుళినార్. అవర్ కళుమ్ వళర్ న్దు ఉపనీతరాన పిన్ఱు జీయర్ తిరువడికళిలే వన్దా శ్రయిత్తార్ కళి. అవ్విరువరిల్ అత్తికియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనార్ జీయర్ తిరువడి కళిలే పిరియాతాల్చెయ్ తు సేవి త్తిరున్దార్. జీయర్ శ్రీపాదత్తు ముతలి కళెల్లారుమ్ ఆద రాతిశయేన స్వస్వపుత్రర్ కళుక్కు జీయర్ తిరునామత్తైయే శా త్తుకై యాల్ ఇవర్ కు “జీయర్ నాయనార్” ఎన్ఱు తిరునామమాయిల్లు. ఇవరుమ్ శ్రీమన్నాథమునిభుక్కు ఆళవన్దారై పోలే తమక్కు పౌత్రరాన ఇవరై దర్శనప్రవర్తకరామ్బడి విశేషిత్తుక్కుటాక్షిత్తరుళినార్ అవ్విశేషకటాక్షత్తాలే ఆచార్యపౌత్రరాన ఇవరుమ్ దీపాదుత్పన్నప్రదీపమ్బాలే మికవుమ్ ప్రకాశమానరాయరున్దార్. ఇత్తైక్కణ్ణు శ్రీపాదత్తుముతలికళి (౧) “అన్తాసు వత్సలతయా కృపయాచభూయసి స్వేచ్ఛావతీర్ణమివ సౌమ్యవరమునీన్ద్రమ్| ఆచార్యపౌత్రమభిరామవరా

(౧) అన్తాసు - సమిదగ్గలిల్, వత్సలతయా - వాత్సల్యత్తాబుమ్, కృపయాచ - కృపెయ్యాబుమ్, భూయః - ముఱుడియమ్, స్వేచ్ఛా - తమ్ ఇచ్చెయ్ తాలే, ఆవతీర్ణమ్ - ఆవతరిత్త, సౌమ్యవరమునీన్ద్రమ్ - మిషమణవాళమనునికళి పోలిరుక్కి, ఆ, గుణనిధిమ్ - సకలగుణధుక్కుమ్ ఆకరమాన, ఆచార్య-ఆచార్యరుక్కు, పౌత్రమ్ - తిరు

భిధానమస్తద్గురుం గుణనిధింసతతం శ్రయామః” ఎన్త నుసన్దిత్తు అనువ ర్తి
త్తుప్పొన్దార్ కిళి;

అన స్తరమ్ * ఎమరేత్తైముపిఱప్పమ్ కేశవన్త మరానార్ క
శెన్నుమ్బడి ఆత్వారభిమానాన్తరూఢితరిల్ అగ్రగణ్యరాన జేయ
రుమ్ (౧) “ భగవన్ భవదుద్భవస్థలీ భవతుశ్రీనగరిగరి యసీ” ఎన్తు
శొల్లకిఱపడియే తమక్కు ప్పిఱన్దకమాన తిరునగరియిలేశెన్తు ఆత్వారై
త్తిరువడిత్తోమ వేణుమెన్తుతిరువుశ్శమాయ్ (౨) “కురుకూర్ నమ్మిముయ
ల్ కిన్తే నున్తన్ మొయ్ కత్తుఱ్చనై బ్బయే” ఎన్ఱిఱపడియే ఉత్సాహత్తైయు
డైయరాయ్ నమ్మెరుమాళై నేవిత్తు, అనుమతికొన్లుపుఱప్పట్టరుళి * అర
గత్తుత్తై యు మిన్తుణై వనై వట్టిత్తుణై యాకక్కొన్లు ఎమ్మన్దరుళి, తిరువాయ్
మొట్టిప్పీళ్ళై తిరువవతారస్థలమాన కు స్తినగర త్తిలే త్రిరాత్రమెమ్మన్ద
రుళియరున్ద, “పిళ్ళై తమై వాట్టిక్కప్పిఱన్దలమన్తో ఇత్తు” ఎన్తుశొల్లి
ఈడుపట్టు (౩) “శీ త్తమ్ తిరుమాల్ మేల్ వై త్తరుళుమ్ శీర్ మన్నర్,
న త్తమితుకాణుమ్ నాన్దొట్టిల్, ము త్తరాయ్ పోనారేయాకిలుమ్ పూజ్
మలత్తాళి కిళితనై త్తామారనై త్తార్ తలమ్” ఎన్త నుసన్దిత్తు నేవిత్తుప్పఱ
ప్పట్టరుళి, వరిచ్చూర్ వట్టియాక ఎమ్మన్దరుళి, అఱ్ఱుశ్శవర్ కిళై యుమ్ తమ్
శ్రీపాదధూళియెన్తునిరూపిక్కుమ్బడి వాట్టిత్తరుళి (౪) “యానియా
నిచ దివ్యానిదే శేదేశే జగన్ని ధేః తానితానిసమస్తానిస్థానానిసమసేవత”

పేరనారాన, అభిరామవరాభిధానమ్- అత్తియమణివాళినాయనారెన్లఱ తిరునామ
ముడైయారాన, అస్తద్గురుమ్ - అస్తదాచార్యరై, సతతమ్ - సర్వకాలముమ్, శ్రయా
మః - ఆశ్రయిక్కితోమ్

(౧) భగవన్ - సకలకల్యాణగుణపరిపూర్ణుడే, భవత్ - దేవరీరుక్కు, ఉద్భ
వస్థలీ - అవతారస్థలమాన, శ్రీనగరీ - తిరునగరియానతు, గరియసి-ఎల్లావన్ శీలుమ్
మేలానతాయ్, భవతు - ఆకవేణుమ్

(౪) జగన్ని ధేః-ఎమ్మెరుమామక్కు, దేశేశే - బ్రహ్మేశ్వరోముమ్, యాని

ఎస్టమ్ (౧) “తానుకన్దపూరెల్లామ్తనాల్ పాడి” ఎస్టమ్ శొల్లుకిటపడి
యే వట్టియిలుక్క తిరుప్పతికలై యెల్లామ్ తత్తత్తలోచిత మజ్జళాశాస
నజ్జలై యుమ్ శెయ్తు, సేవి తరుళి (౨) “వై కుణ్ణనాధవిజయాసనభూమి
పాలాన్ దేవేశపజ్జుజవిలోచనచోరనాట్యన్ నిక్కిప్పవి త్తమకరాయ
తకర్ణపాశౌ నాధంనమామి వకుళాభరణేనసార్థమ్” ఎన్నిటపడియే తిరున
గరియాకిటతిరుమన్త్ర రూపపద్మత్తుక్కు అష్టాక్షరమౌబ్బలే అష్టదశరూప
మాన ఎట్టు తిరుప్పతికలై యుమ్ సేవిత్తు, అవిడజ్జళిలే యథోచితమాన
మజ్జళాశాసనమ్ శెయ్తురుళి, తత్కర్ణికై పోలిరున్దుళ్ళ తిరునగరియై (౩)
“తిరుక్కురుకూరతనై ప్పాడియాడిప్పరవిచ్చెన్నిన్” ఎస్టలత్త్యన్తమ్హర్ష
ప్రకర్ణత్తుడిన్ శెన్టుకిట్టి, తిరుత్తామపర్ణి శెణ్ణిత్తుతై యిలేసిరాడి *కేశవ
న్తమరిల్ పడియే తిరుమణ్ణాప్ప శాత్తిక్కొణ్డు, త్తాముమ్ ముతలికిళు
మాక *కుయిల్ నిన్టార్ పాట్టిల్ కలై యుమ్, *శెన్దామరై త్తడజ్జలై
యుమ్, *అతిలే అటుకాల్ వరివణ్ణై పాడ (౪) *అన్న మెన్మల త్తణి
మలర్ ప్పీడ త్తలై పునలిలై కుడై సియిల్ శెన్నె లొణ్ణవరియలై య వీల్
శ్శిరుక్కుమ్బడియైయుమ్, *మామతిక్కిన్డిన్డి శెమ్మిన్ మణిమాడజ్జలై
యుమ్* తేశమామతిల్ శూన్ న్దమకాయ *శిరజ్జళలమరర్ వణజ్జుమ్

యాని - ఎన్దెన్, దివ్యానిస్థానాని - దివ్యదేశాన్, (ఇరుక్కిన్డవో) తానితాని -
అన్తన్దదన్దదేశాన్ శైయెల్లామ్, సమనేఱత - సేవితార్

(౨) వై కుణ్ణనాధ- వై కుణ్ణనాధరెన్న, విజయాసన - విజయాసనరెన్న, భూమి
పాలాన్-వైజ్జుడిక్కిడన్దభూమిపాలరెన్న, ఇవర్ కలై యుమ్, దేవేశ-తేవపిరా నెన్న,
పజ్జుజవిలోచన-అరవిన్దవిలోచననెన్న, చోరనాట్యన్ - మాయక్కుత్తరెన్న (ఇవ
ర్ కలై యుమ్), నిక్కిప్పవిత్త-వైత్తమానిధియెన్న, మకరాయతకర్ణపాశా - మకరనెన్దు
జ్జుత్తిక్కాత నెన్న (ఇవర్ కలై యుమ్), వకుళాభరణేనసార్థమ్ - నమ్మావ్వురుడన్,
నాథమ్ - పొలిన్దునిన్దుపిరానైయుమ్, సమామి - దణ్డిన్ సమర్పిక్కి-తేన్

తిరుక్కురుకూరై అనుభవిత్తు, “పుక్కక త్రినిన్దుమ్ పిఱన్దకమ్బామ్ కుల మకిళ్ పోల్ తిక్కపుకల్ తెన్నరజ్జన్దిల్ నిన్దుమ్, మిక్కపుకల్ మాఱన్ తిరునగరియిల్ వన్దామ్ అరజ్గర్ శెయ్ త పేఱన్దో ఇప్పేల్ యిక్కడి” ఎన్దు ను సన్దిత్తుక్కొణ్ణు ప్రీతరా యెమ్మన్దరుళియిరుక్కిఱవళిలై;

*నల్లార్ పల్ర్ వాల్ కురుకూరిలుళ్ళ సత్తుక్క శెల్లారుమ్ కుఱామ్ కుఱామాకవన్దు తిరువడికళిలేసేవిక్క, అఱ్ఱకళై యుమ్ కృపై పణ్ణియ రుళి అవర్ కళుడనేకూడ ఆఱ్వురై సేవిక్క వెమ్మన్దరుళి ప్రధమమ్ ఎమ్మె ఙమానారై (౧) “శ్రీమాధవాఙ్మి - రామానుజంతుతిపతిం ప్రణమా మిమూర్ధ్నా” ఎన్దు సేవిత్తు అతిప్రీతియుడనేతీర్దమ్ ప్రసాదప్పట్టు, పుఱ ప్పట్టు ప్పిళ్ళై తిరుమాళికై యేఱ వెమ్మన్దరుళి దణ్డన్ సమర్పిత్తు ఉళ్ళే శెన్దు ఇనవాయర్ తలై వనై యుమ్ సేవిత్తు, మజ్జళాశాసనమ్ శెయ్ తు (౨) “నమ శ్రీశైలనాథాయ” ఎన్దు సన్దిత్తు, ప్పిళ్ళై వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్యుమ్ ప్టలత్తై నోక్కి “నమైవిషయాః రిత్ర ఇడమన్దో” ఎన్దు సేవిత్తు *కుఱ్ఱ మోబ్ ల్ మణిమాడమాళికై యుమ్, శెమ్మెన్ మాడజ్గళై యుమ్ సేవిత్తుక్కొణ్ణు పోయ్ ఉభయ ప్రధాన ప్రణవమాన ఉత్తై కోయిలిలేచుక్కు (౩) “పకుళా భరణం దేవంస్వకులభరణం యయా” ఎన్దిఱపడియే మున్దుఱ *నాట్కు మిల్ మిక్కిల్ మాలై మార్ పరాన ఆఱ్వుర్ తిరువడికళిలే (౪) “మాతా పితా” ఎన్దు తొడక్కి “శ్రీమ త్తదక్ష్మియుగళం ప్రణమామిమూర్ధ్నా” ఎన్దు సన్దిత్తుక్కొణ్ణు తాళుమ్ తడక్తై యుమ్ కూప్పి సేవిత్తు, కిణ్ణినుణ్ శిఱు త్తామ్మె అనుసన్దిత్తు, (౫) “అన్నై యాయ త్తనాయ్” ఎన్దిఱపాట్టి ట్టుడియే “సర్వవిధమానబన్ధువి శేషజ్గ శెల్లమ్ తమక్కు ఆఱ్వుర్” ఎన్దు మ్మడి సన్నేహమాక అనుభవిత్తుక్కొణ్ణు అజ్జలిత్తునిఱ్కు, ఆఱ్వు

(౩) స్వకుల - తమ్మకులత్తుక్కు, ఆభరణమ్ - అలజ్కరభూతరాన, పకుళాభరణం దేవమ్ - సమ్మఱ్వురై, యయా - ఆశ్రయత్తార్

రుమ్ ఇవరై దేశాన్తరగతనానపుత్రనైక్కణ్ణ పితా ఆదరిక్కుమాపోలే
 “కణ్ణకొణ్ణెన్నేక్కారిమాఱప్పిరాన్” ఎన్నుమ్బడిఁగరై మికవుమ్ ఉక
 ప్పడనే తీర్తమ్ తిరుమాళై ప్రసాదగ్గళుడనే ఇవకుళామోదవానితశ్రీమ
 చ్చరకోపపదద్వయమాన శ్రీరామానుజునైయుమ్ ఇవర్ముడియిల్ వై
 త్తరుళ; ఇవరుమ్ (౧) “అన్మత్కులధనంభోగ్యమస్తమేమూర్క్కిభూష
 ణమ్” ఎన్మనుసనిత్తు “శటకోపర్తేమలర్తాళే క్కేయ్నినియపాతుక
 మామెన్దైయిరామానుశనై వాయ్నెనటు నెళ్ళమేవాళ్” ఎన్మ హున్మ
 రాయ్ పుళకీకృతగాత్రరాయ్, అథ్వార్ పురషకారమాః (౨) “తిరితన్దా
 కిలుమ్ తేవపిరానుడై క్కరియకోలత్తిరుపురుక్కాణ్ణన్” ఎన్నితపడియే అవ
 రుకన్దవిషయమాన పొలిన్దునిన్దపిరానైయుమ్ తిరువడిత్తోముతు, మగ్గళా
 శాసనమ్బణ్ణి తీర్దపసాదగ్గళుమ్ పెన్ద్రు కృతార్దరాయ్ పుణప్పట్టు,
 మరమే ఎమ్మన్దరుళి, అణ్ణేఱితుకాఱమ్ ఎమ్మన్దరుళియిరుక్కు, అణ్ణణ్ణాన
 వర్క శెల్లాయమ్ ఇవరుడైయ అనుభవమెల్లామతిన్దు “ఇవర్ అవతారవిశే
 షమ్” ఎన్మత్తిన్దు ఇవర్ తిరువడికిళిలే ఆశ్రయిత్తార్కిళి.

జీయరుమ్ అవర్కళై క్కపై పణ్ణియరుళి అథ్వార్ దివ్యప్రబన్దగళు
 క్కుమ్ రహస్యగళుక్కుమ్ అర్దమరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణికుమ్కాలత్తిలే,
 (౩) “శురుతిత్తమిత్త మొత్తియుమ్ శటకోపర్తేమపాదత్తైక్కరుతిప్పరవు
 మేతిరాశరాశన్ కివియముతమ్, వరుతిక్కిత్తిన్దురై శెయ్యుమామునివన్ పు
 క్కట్ పోయ్ పరుతిక్కిత్తి శెల్లుమణ్ణలమేఱప్ప అన్దతువే” ఎన్నుమ్బడియాన
 ఇవరుడైయ వైభవమెల్లావన్దైయుమ్ తిరునారాయణపురత్తాయి కేట్టు, ఇవ
 రై నేవిప్పతాక ప్పఱప్పట్టు త్తిరునగరియేఱవెమ్మన్దరుళ, జీయరుమ్

(౧) భోగ్యమ్ - భోగ్యమాయ్, అస్మత్కులధనమ్ - నమమలధనమాన శరకోప
 పదద్వయమాన ఇరామానుశన్, మే - అడియేనుడైయ, మూర్క్కి - శిరస్సీల్, భూష
 ణమ్ - ఆభరణమాయ్, అన్మ - ఆకట్టుమ్.

ఆచార్యహృదయత్తుక్కు ప్పొరుళరుళిచ్చెయ్యుమ్మాతు “జ్ఞానచతుర్దిక
 లిన్ మేలేయితే, ఆనందపిక్కు ఉదయమ్” ఎన్ని వాక్యార్థమ్ స్వరసమాక
 ఆకామైయాలే, “ఇతుక్కుర్దమరుళిచ్చెయ్ వార్ ఆర్” ఎన్ఱు విచారము
 జ్ఞాయ్, “తిరునారాయణపురత్తాయ్, పెల్లై వార్ పక్కలిలే ఆచార్యహృ
 దయరహస్యార్దమ్ కేట్టు, ఇతుక్కుమికవుమ్ నిపుణరాయరుప్పార్”
 ఎన్ఱు కేట్టు త్తిరునారాయణపురత్తేటప్పోయ్ “ఆయిపక్కలిలే ఇన్వర్దమ్
 కేట్టు-వేణమ్” ఎన్నుమ్ పేరాళై యోడే ఆగ్రావ్ క్కువిల్లప్పమ్ శెయ్ తు
 అవరనుమతికొణ్ణు “తిరునారాయణపురత్తుక్కు ప్పొవోమ్” ఎన్ఱు పుట
 ప్పట్టెయ్ నరుళానిట్టు; ఆయియుమ్ తిరునగరిక్కు ఆనన్ద మాక వే మార్గ
 మధ్యేవన్దనజ్ఞతరాక, అవరైక్కణ్ణు “ఎన్ఱేనఫలమ్ ఎతిరేవన్దనవాయ్
 ప్పతే” ఎన్ఱు పెరియవ్రీతియోడేదీర్ఘదణ్ణనిట్టునిట్టు, ఆయియుమ్ తాళుమ్
 తడక్కెయ్ మ్మకూప్పి నేవిక్క, ఇప్పడి ఇరువరుమ్ అన్యోన్యవన్దనపర
 రాయ్ కుశలప్రశ్నమ్ పణ్ణేనిట్టు, ఇత్తైక్కణ్ణు జీయర్ శ్రీపాదత్తు ముతలి
 కళెల్లారుమ్, “పెరియనమ్మియుమ్ ఎమ్మెరుమానారుమ్ ఎతిర్ ప్పట్టా
 ప్పొలే యాయిల్లు” ఎన్ఱుమికవుమ్ ఉకన్దరుళినార్ కళ.

అనన్దరమ్ *మాడ త్తిరుక్కురుకూరేట ఆయి మున్నిలై యాక
 మీణ్డెయ్ నరుళి, ఆయిపక్కలిలే ఆచార్యహృదయరహస్యార్దమ్ మెల్లామ్
 కేట్టరుళి, (౧) “ఆచార్యహృదయస్యగ్ధాస్సకలాయేనదర్శితాః శ్రీశాఽ
 నుదాసమమలం దేవరాజంతమాశ్రయే” ఎన్ఱు అన్దఉపకారస్మృతిక్కు
 అవర్ విషయమాక ఒరుతనియనరుళిచ్చెయ్ తరుళ, ఆయియుమ్ అతిల్
 తమక్కున్వయమల్లు (౨) “పూతూరిల్ వన్దతి త్తప్పణ్ణియనో? పూజ్ఞ

(౧) యేన - ఎవరాల, ఆచార్యహృదయస్య - ఆచార్యహృదయత్తినుడెయ్,
 సకలాః - సమస్తమాన, అర్థాః - అర్థజ్ఞ, దర్శితాః - వెలియిడప్పట్టెలో? శ్రీశ -
 తిరునారాయణమక్కు, అనుదాసమ్ - తిరుమలై కైక్కర్దమ్ శేయ్ ఉపరాన, అమ
 లమ్ - నిర్లస్యభావరాన, తందేవరాజమ్ - అన్దఆయియై, ఆశ్రయే-ఆశ్రయిక్కి-తేన్.

మఘమ్ తాతారుమ్ మక్కిత్ మార్ పన్తానివనో, తూతూరవన్తనెడుమా
లో, మణవాళమామునివనెన్దై యివర్ మూవరిలుమ్ యార్” ఎన్తరు
ళిచ్చెయ్ తు జీయరై అవతారవిశేషమెన్దై ఆదరిత్తుక్కొణ్ణు ఆధ్వారై
యుమ్ అనుదినముమ్ సేవిత్తుక్కొణ్ణు అట్లే?లకాలమెఘున్దరుళియిరుక్కి,

అతువేహేతువాకి “ఇవర్ తిరునాట్టుక్కెఘున్దరుళినార్” ఎన్తు
తిరునారాయణపుర త్తిలుళ్ళ అసూయాళుక్కుళ్ అవర్ తిరుమాళికై యి
లుళ్ళ సర్వస్వత్తైయుమ్ శెల్వప్పిళ్ళై అక్కిరి త్తరుళుమ్బడి శ్రీభణ్డార త్తిలే
శేరక్క, అక్కల త్తిలే ఆయియుమ్ మీణ్ణుతిరునారాయణపురత్తై ఆ
వెఘున్దరుళి, ఇచ్చెయ్ తియైక్కేట్టు, హృష్టరాయ్ (౧) “యన్యోఽనుగ్ర
హమిచ్చామి తస్య విత్తం హరాయ్ హమ్” ఎన్దితిరుముక్తిప్పడియే ప్రత్య
క్షమాక శెల్వప్పిళ్ళై ఇత్తైక్కొణ్ణురుళినప్పినామ్ ఇరక్కత్తుక్కు విషయ
మెన్నుమతు కింపునర్నాయసిద్ధమితే ఉడై యవన్ ఉడై మైయై స్వీక
రిక్కై ప్రాప్తమితే. (౨) “యన్యైతే తస్య తన్దనమన్తొ” ఎన్తు ఈడుపట్టు
ఆనన్దాశుక్కుళ్ పనిప్ప వెఘున్దరుళి ఆచార్యకృపాలబ్ధరాసజ్ఞానప్పిరానారు
వరై యుమే అర్ధిత్తుప్పేర్దు మర్దువైకై యెల్లామ్ అఙ్గుత్తైక్కు సమ
ర్పిత్తు శ్రీయాదవాద్రినిలయసుక్కు మాల్యసమర్పణై కనిష్ఠరాయ్ అట్లే
ప్రీతరాయెఘున్దరుళియిరున్దార్.

అనన్తరమ్ తిరునగరియిలే పెరియజీయర్ (౩) “మాతవత్తోర్
వాత్ త్తమ్ముడుమ్మై మణవాళన్ తోతవ త్తిత్తాయ్ మత్తై యోరానపె
ర్ద్రార్, తీతర్ద్ర ఆశారియవితయప్పేర్ద్రార్, నన్దయి ఇవర్ తేశా
రత్తన్ కణ్ నెఞ్జేకాణ్” ఎన్తు ఆచార్యహృదయసమ్పదాయత్తై నామ
సుసన్ధి త్తరుళ; అప్పడియే ముతలిరుళుమ్, (౪) “మాతవత్తోన్ మా

(౧) అహమ్ - నాన్, యన్య - ఎన్దవేతనన్ విషయత్తిల్, అనుగ్రహమ్ -
అనుగ్రహమ్ (శెయ్యసేణుమెన్తు), ఇచ్చామి - విరుమ్మొకితేనో? తస్య - ఆపనుడైయ,
విత్తమ్ - ధనత్తై, హరామి - అశహరిక్కితేన్. (౨) భార-

అన్ మడై కూటుమ్ మణవాళన్, తోతవ త్తిత్తాయ్ మత్తై యోరాన్ పెల్లై థార్ నీతియినాల్కావర్ తాళ్ శేరప్పల్లై థార్ అయి మణవాళన్ పూజమలత్తాళ్ కళ్ నెళ్ళేపోల్ యు” ఎన్ఱు సునన్దిత్తాళ్ కళ్;

ఇప్పడి పెరియజీయర్ జ్ఞానసమృద్ధియోడే *తిరుక్కురుకూరతనై ఉళిళ్ళో ఇలన్ఱువై త్తు, అక్లేవాల్ న్దరుళుమ్ కాల త్తిలే, ఇక్కైక్కణ్ణు సహి క్కిమాట్టాత శిల ఆసురప్రకృతికిళాన మహాపాపికిళ్, ఇవరెల్లున్దరుళి యిసుక్కిఱ ఓలై మచ్చానమర త్తిలే ఇవర్ ఇరుక్కిక్కణ్ణు, అర్ధరాత్రి యిల్ మర త్తిల్ అగ్నిప్రక్షేపణమృణ్ణు, అన్ఱశైయిలే జీయరుమ్, తమ్ముడైయ ప్రభావత్తాలే అవ్వయిల్ తట్టాతపడి శేషాకృతియాయ్ కొంఱ్ణు అనై వరుమ్ కాణప్పటప్పట్టు, మరమ్ వేకిఱపడియెక్కింఱ్ణు విషణ్ణరాయ్ శోకార్తరాయరుక్కిఱ ముతలికిళ్ తిరళిలే వన్ఱుపుకున్దనిఱ్కు, ఇన్ఱ అద్భుతత్తై ముతలికి శెల్లారుమ్ కణ్ణు మికవుమ్ సన్ఱువ్వరాయరున్దార్ కిళ్; ఇచ్చెయ్ తియై అద్దేశాధిపనాన రాజా కణ్ణుపిడిత్తు దణ్ణిక్కత్తేడ; సాప రాధైకళాన ఏకాక్షి ఏకికిర్లికిలై యుముట్పడ తిరువడియోడే మఱుత లిత్తు (౧) “పాపానాంవాళుభానాంవా” “త్రాహిత్రాహి” ఇత్యాదిప్పడి రక్షిత్త జనకికులసన్దరియోప్పిలే సున్దరవరమునియాన ఇవరుమ్ (౨) “దేవీలక్ష్మీర్భవసి దయయావత్సలత్వేన చ త్వమ్” ఎన్నుమ్బడియాన తమ్ముడైయ బన్ధురవర కృపైయాలుమ్ వాత్సల్యత్తాలుమ్ అవర్ కళై యుమ్ అప్పడియే రక్షిత్తరుళినార్. పిన్ఱు అనేకి కాలత్తుక్కుమేల్ అవర్ కిళ్ సాన్తానికరాయుళ్ళవర్ కిళ్ కరుణామృతసిన్ధువాన కాన్తోప యన్ఱమునివర్య కమనీయచరణకమలజ్గళై వన్తాశ్రయిత్తు అవరాధ త్తూపణమ్ పణ్ణిక్కొణ్డార్ కళ్.

అనన్దరుమ్ అద్దేశత్తుక్కు ప్రవర్తకనాయరుప్పానొరువన్ జీయరుడైయ జ్ఞానాసుషానపూర్తియైయమ్ సర్వజ్ఞత్వాదికిలై యుమ్ కిణ్ణు

అత్యంతమ్ ప్రవాసనాయ్ వస్తాశ్రయిక్కు, ఇవనుక్కు “శ్రీశరకోపదాసర్” ఎన్ఱు దాస్యనామమ్ ప్రసాదిత్తరుళి, అవనైక్కుటిత్తు “అదృష్టత్తిల్ ముక్కుఱురుచియైయుమ్, అదృష్టానుగుణమానదృష్టన్తిలే కాల్ కూఱు రుచియైయుమ్ పణ్ణిక్కుణ్ణుపోరీర్” ఎన్ఱునియమి త్తరుళ, అవనుమ్ అప్పడియే శెయ్తుకొణ్ణు వర్తిత్తుప్పోరుకిఱకాలత్తిలే కాళమేఘున్ తిరుమణ్ణపమ్ తొడజ్జితిరుప్పీధకళ్ తిరువెత్తెకళ్ ముతలాన అనేకకైజ్కర్కళుమ్ ఆఱ్ఱొరుకన్దరుళుమ్బడి పణ్ణినాన్. అతన్ పిన్ఱు అఱ్ఱుకియమణవాళన్ తిరుమణ్ణపత్తైయుముణ్ణాక్కినాన్.

అనన్తరమ్ జీయర్ తిరుక్కుఱుఱుడియిలే శెన్ఱు అక్లే తిరువేజ్గడముడైయానెన్బానొరుబ్రాహ్మణనై విశేషకటాక్షమ్ శెయ్తు, అవఱుక్కు “తిరువేజ్గడదాసర్” ఎన్ఱు దాస్యనామమ్ ప్రసాదిత్తు తిరుక్కుఱుఱుడియిల్ కైజ్కర్కళై నియమి త్తరుళ, అవనుమ్ నిన్ఱనమ్బి, ఇరున్దనమ్బి, కిడన్దనమ్బి, తిరుప్పొక్కడల్నమ్బి, మలై మేల్నమ్బి ఎన్ఱనమ్బికళైవర్కుమ్ తనిత్తనియే తిరువిరుప్పక్కళుముణ్ణాక్కి కల్లావరణము ముణ్ణాక్కు, మల్మియమ్ తిరుమణ్ణపగ్గళ్ తిరుత్తోప్పక్కళుముణ్ణాక్కి నేవిత్తుక్కుణ్ణుపోనాన్.

ఇప్పడితిరుక్కురుకూర్నమ్బిక్కుమ్ తిరుక్కుఱుఱుఱుషిన్ఱమ్బిక్కుమ్ అనై త్తరుకుమ్కణ్డరుళప్పణ్ణి, మల్మియమ్ అన్దేశ్ త్తిలుణ్ణానతిరుప్పతికళుక్కెల్లామ్ అతిశయజ్గళుణ్ణాక్కుమ్బడి స్వాశ్రితరైక్కల్పిత్తరుళి, పిన్ఱు (౧) “పిఱన్దకత్తిల్ శీరాట్టుప్పెల్మోలుమ్ తనై చ్చిఱన్దకక్కుమ్ శీర్ క్కూణవన్దనై మఱన్దిరుక్కలామో మనమే, మణవాళర్ పొన్నడియై విట్టిరుక్కలామో కలవియత్తినాల్” ఎన్ఱునుసన్దిత్తు అఱ్ఱుకియమణవాళనై నేవిప్పతాకనినైత్తు, అప్పోతే శరకోపరై అనుమతికొణ్ణు పుఱప్పట్టుత్పరిత్తుక్కుయిలేఱ వెఱ్ఱున్దరుళి, పెరుమాళై నేవిత్తుక్కుణ్ణు పరమతనిర

నన పూర్వకిమ్ స్వమతస్తాపనమ్పణ్ణిక్కొణ్ణు విశేషమాక శేషావతార
మెన్నుమతు తోడ్పరియపెరుమాళ్ళో పరిసరత్తిలే సుఖమేవాత్తున్దు
కొణ్ణిరున్దార్.

అక్కాలత్తిలే ఎటుమ్బియప్పాపెరియపెరుమాళ్ళే సేవిప్పతాక
కోయిలేటపెట్టున్దుళి, పెరుమాళ్ళే నిరువడితోట్టుతు, పెరియన్దాడై
యన్దునుక్కు ఆ పుబ్బన్దువాకై యాలే అవర్తిరుమాళ్ళికై యిల్ అముతుశె
యేతరుళి అవరుడనే జీయర్ సన్నిధిక్కెట్టున్దుళ, జీయరుమ్ “ఇనర్ పెరి
యవిద్వాన్” ఎన్ఱత్తిన్దు, పరత్వప్రతిపాడికిమాన ఉడయర్వటఉయర్
నలత్తిన్ ప్రవేశత్తై ఉపన్యసిత్తుక్కాట్టియరుళ, అప్పావుమ్ అతుక్కేట్టు
ఆశ్చర్యపట్టు “జీయరుక్కు త్తిమిత్తోయ సంస్కృతన్దిల్ పరిచయ
మిత్తై” “ఎన్ఱుక్కేట్టిరున్దోమ్, “ఇనరుమ్ ఉభయవేదాన్తత్తిలుమ్ మికివుమ్
నిపుణరాయరున్దార్” ఎన్ఱు పోరశ్రీతరయరుళి, జీయరుమ్ మరత్తిలే
అవరై అముతుశెయ్యప్రార్థిక్కు, అవరుమ్ (౧) “యత్వన్నం యతి
పాత్రస్థం యతినాప్రేషితశ్చయత్. అన్నత్రయం నభోక్తిన్యం భుక్త్వా
చాన్ద్రాయణం చరేత్” ఎన్ఱిటసామాన్యశాస్త్రైక్కినిష్ఠరయ్ (౨) “తరు
వరేత్” (౩) “ప్రార్దయేత్” ఎన్ఱిట విశేషశాస్త్రజ్ఞానరహితరాయ్
జీయర్ తిరువడికిళి లాశ్రయియామల్ మటుత్తైట్టున్దుళినార్.

పిన్ను తమ్ ఊరేట ఎట్టున్దుళి, తమ్ తిరువారాధనమాన చక్ర
వర్తిత్తిరుమకనై త్తిరువడివిళక్కువతాక కోయిలార్వార్ తిరుక్కాపై

(౧) యత్వన్నమ్ - సన్న్యాసికభుడైయ అన్నముమ్, యతి - సన్న్యాసి
కభుడైయ, పాత్రస్థమ్ - పాత్రత్తిరుక్కిట అన్నముమ్, యత్ - ఎన్ఱఅన్నమానతు,
యతినా - సన్న్యాసియార్, ప్రేషితశ్చ - అనుప్పపట్టతో? (అతువుమ్), అన్న
త్రయమ్ - ఇన్ఱమాన్ఱువిధమానఅన్నముమ్, నభోక్తిన్యమ్ - భుజిక్కుత్తక్కుతన్ఱు,
భుక్త్వా - భుజిత్తానాకిల్, చాన్ద్రాయణమ్ - చాన్ద్రాయణప్రత్యైచరేత్ - అనుష్ఠిక్కు
క్కడవన్.

నీకృష్ణక; అతు అనేకోపాయజ్ఞాలుమ్ తిలకృష్ణావృత్తామైయాతే,
 ముఖితరాయ్ అముతుశైయామల్ ముఖిత్తుక్కుణ్ణశర్ స్తమూషిక్కు-
 ణ్ణకిడక; అవ్వళవిల్ అన్తురాతి అప్పావిన్ స్వప్నత్తిలే (౧) “శేష
 శ్రీమానజనిహి పురా సౌమ్యజామాతృయోగీ భోగీభూత స్తదను
 భగవవానాఘవస్యాఽనుజన్తా భూత్వాభవో వరవరమునిర్భూయసా
 భాసమానో రక్షత్వస్త్వా రఘుకులపతేరాత్రితో భద్రపీఠమ్” (౨)
 “భూత్వాభవో వరవరమునిర్భోగినాం సార్వభౌమః శ్రీమద్రక్షే వసతి
 విజయీవిశ్వసంరక్షణార్థమ్ । తత్సంగన్తుం ప్రజశరణమిత్యాదిశ్రదాఘ
 వోయం స్వప్నే సాయంవరవరగురుస్సంశ్రయోమాద్యశానామ్” ఎన్నిట

(౧) సౌమ్యజామాతృయోగీ - ఇష్టమణివాళమామునికళ, పురా - ముస్సు,
 శ్రీమాన్ - కైక్కుర్పుత్రీయోమకూడియ, శేషః - తిరువనన్తాత్తానాక, అజనిహి-
 అనార్; భోగీ-అతిరువనన్తాత్తానా, తదను-పిటకు, భగవాన్-కైక్కుర్పుత్రీయోమ
 కూడియ. రాఘవస్య - చక్రవర్తిత్తిరుమకన్డైయ, అనుజన్తా - తిరునమ్బియారాన
 ఇశ్తైయ పెరుమాళాక, భూతః-తిరువవతి రత్తార్, (పిటకు) భవ్యః - ఆశ్రితసులభరాన,
 వరవరమునిః - మణివాళమామునికళాక, భూత్వా - అవతరిత్తు, రఘుకులపతేః-చక్ర
 వర్తిత్తిరుమకన్డైయ, భద్రపీఠమ్ - భద్రాసనత్తై, ఆశ్రితః - ఆశ్రయిత్తవరాయ్,
 భూయసా - మికపుమ్, భాసమానః - విశిష్టానిట్టియ, (అవర్,) అస్తాన్-నమ్మై, రక్షతు-
 రక్షిక్కువేణుమ్

(౨) భోగినాంసార్వభౌమః - తిరువనన్తాత్తానా, భవ్యః - ఆశ్రితసులభరాన,
 వరవరమునిః - మణివాళమామునికళాక, భూత్వా - అవతరిత్తు, విశ్వ - లోకన్దై,
 సంరక్షణార్థమ్ - రక్షిత్వతత్కాక, శ్రీమత్ - నిత్యత్రీయోమకూడియ, రక్షే - శ్రీరక్ష
 త్తిల్, విజయీ - పల్లాణ్డాయ్, వసతి- వాల్మీస్తకొణ్డిరుక్మితార్ (దేవరీ) తత్వమ్-
 తత్వార్థన్దై, గన్తుమ్ - అతీవతత్కాక, (అవర్) శరణమ్-రక్షకమాక ప్రజ-ఆశ్రయ
 యమ్; ఇతి - ఎన్తు, అయంరాఘవః-ఇన్ద్రచక్రన్దైత్తిరుమకన్, స్వప్నే-స్వప్నత్తిల్,
 ఆదిశత్ - నియమిత్తార్, సః - అప్పడిప్పట్ట, అయంవరవరగురుః - ఇష్టమణివాళ
 మామునికళ, మాద్యశానామ్ - అస్తదాదికళుక్కు, సంశ్రయః - ప్రాప్యభూతర్.

పడియే అవర్తిరువారాధనమాన చక్రవర్తిత్తిరుమకన్ “శేషావతార
మాన జీయర్తిరువడికళిలే అపచారప్పట్టువర్దిర్, శ్రీనారదభగవాన్
ఉత్పత్తియైక్కేట్టటియారో? జీయర్తిరువడికళిలాశ్రయిత్తు అపరాధక్షా
మణిప్పట్టెక్కొట్టణ్ణ వద్దాలొట్టియ ఉమ్మైయిల్ నామ్ తిరువారాధనమ్
కొళ్ళక్కడవోమల్లొమ్, శడక్కెనప్పోక్కిర్” ఎన్ఱునియమి త్తరుళ, అప్పా
వుమ్ తిరుక్కణ్ణలై విచ్చిత్తు విన్ఱితరాయ్ స్వప్పత్తైవిశ్వసిత్తు, అప్పోతేపుట
ప్పట్టు కోయిలేటచ్చెన్ఱుచుక్కు (౧) “అక్కేకవేర న్యాయాన్ఱుజ్జేభువన
వజ్గళే! రణ్ణేధామ్మి సుఖాసీనం వన్దే పరవరంమునిమ్” ఎన్ఱు అనుసన్ఱిత్తు
కొట్టణ్ణ శెల్ల, అవ్వళవిల్ జీయరుమ్ పెరుమాళై సేవిప్పతాకప్పటప్ప
ట్టు ఎతిరేఎమ్మన్ఱువళక్కణ్ణ అత్యాదరత్తుడనే (౨) “దణ్ణవత్సరిణమేద్దు
మావుపేత్త్యగురుమన్వహమ్” ఎన్ఱిటపడియే సాష్టాంగప్రణామమ్ శెయ్తు
సవినయమాయ్ నిట్రు, జీయరుమ్ ఇవరై (౩) “లోచనాభ్యాంపిబ
న్ఱివ” ఎన్ఱిటపడియే నిరీక్షణసుధాసన్ఱుక్షితరామ్బడి కుళిరనోక్కికొట్టణ్ణ
నిట్రు, అప్పావుమ్ తమ్మై విషయాకిరక్కప్పటప్పట్టునిన్ఱురుళిన దివ్యమ
జ్గళ విగ్రహాల్ ఈడుపట్టు (౪) “మయిప్రవిశతి శ్రీమన్ఱ్ఱిరంరజ్గళా
యినం” ఎన్ఱు తొడణ్ణి-జీయరుడైయ అప్రాకృతదివ్యమగ్గళవిగ్రహవయవ
పాన్దర్యతై (౫) “మయిప్రసాదప్రవణమ్” ఎన్ఱిటణ్ణోకిమళవాక అనుభవి
త్తుకొట్టణ్ణనిట్రు,

(౧) కవేరకన్యాయాః - కావేరియిన్ఱుడైయ, అక్కే - మధ్యత్తిల్, తుణ్ణే-
శిలన్ఱుతాయ్, భువన - లోకదగ్గళుక్కు. మగ్గళే - మగ్గళావహమాన, రణ్ణే-శీరగ్గ మెన్ఱిట,
ధామ్మి - దివ్యదేశత్తిల్, సుఖాసీనమ్ - పాక్షాక యెమ్మన్ఱురుళియిరుక్కిట, పరవరం
మునిమ్ - మణివాళమామునియై, వన్దే - సేవిక్కితేన్

(౨) అన్వహమ్ - నాడోముమ్, గురుమ్ - అచార్యునై, ఉపేత్త్య - కిట్టి, దణ్ణ
వత్ - దణ్ణమ్మోల్, భూమా - భూమియిల్, (సాష్టాంగమాకవిమ్మన్ఱు) ప్రణమేత్ -
దణ్ణన్ఱుసమర్పిక్కక్కడవన్.

జీయరుమ్ ఇవరుడై య ఉజ్జవన త్తిల్ ఊన్ఱి పోరుమవరాకై యాలే మీణ్ణుమ్ ఉళ్ళేపుక్కు “అ త్తలాభ త్తిఱ్ఱాట్టిల్ వేటారుడరలాభమిలై” ఎన్ఱఱుతియిట్టు, ఇవరై అజ్జీకరిక్కైయిలుళ్ళనకై యాలే మధురోదార భాషణమ్ పణ్ణియిరున్ఱు శ్రీపాదత్తుముతలికిలై “పెరుమాళై సేవిత్తువారుజ్జోళ్” ఎన్ఱ సుప్పియరుళ, అవర్కళుమ్ పెరుమాళై సేవిత్తుమీణ్ణువర, జీయరుమ్ అవర్కళుడనే “పెరుమాళ్ ఇన్న ఒప్పనై యోడెఱ్ఱు న్దరుళియిరుక్కిఱార్, ఇన్నపడి అముతుశెయ్తరుళినార్” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య, అవై ఒత్తిరుక్కైయాలే జీయరుడై య సర్వజ్ఞతైయెక్కణ్ణుముతలికి శిల్లారుమ్ విన్ఱి తరానార్కళి అప్పావుమ్ తమ్ అభ్యశ్రమమెల్లామ్ ఆఱుమ్బడి పళియనానవన్ శోల్తైక్కణ్ణాప్పోలే (౧) “భవన్త మేవసీరన్ధ్రం పశ్యన్వశ్యేనచేతసా” ఎన్ఱిఱపడియే వైత్తకణ్వాజ్ఞమాట్టాతే ధారకిపోషకిభోగ్యజ్ఞశిల్లామ్ జీయర్విగ్రహానుభవమేయాక అనుభవిత్తుక్కొణ్ణు పోనార్

మల్లై నాళ్ ఉషకికాల త్తిల్ అణ్ణన్ ముతలానముతలికిళ్ మున్నిలై యాక జీయర్ తిరుప్పళ్ళియటై వాశలిల్ శెన్ఱు (౨) “రవిరుదయత్యధాపి నవినశ్యతిమేతిమిరం వికినతి పజ్కుజం హృదయపజ్కుజమేవసే! వరవరయోగివర్య వరణీయగుణైకనిధే జయజయదేవ జాగ్రహిజనే

(౧) పశ్యేన - దేవరిడమేశ్వ, చేతసా - మనస్సినాల్, భవన్త మేవ దేవరైయే, సీరన్ధ్రమ్ - ఒరుక్షణముమ్ పిరివిన్ఱి, పశ్యన్ - ధ్యానిత్తుక్కొణ్ణు,

(౨) రవిః - సూర్యన్ - ఉదయతి - ఉదయమాకిఱాన్; అధాపి - అప్పడియిరుక్కచ్చెయ్తేయమ్, మే - అడియేనుడైయ, తిమిరమ్ - అజ్ఞానాన్ధకారమానతు, నవినశ్యతి - నివృత్తికవిలై, పజ్కుజమ్ - తామరైప్పువానతు, వికినతి - మలర్కిన్ఱతు. మే - అడియేనుడైయ, హృదయపజ్కుజమేవ - మనఃప్రణృతీకమాత్రమ్, నవికనతి - మలర్కిఱతిలై, వరచీయ - శ్లాఘ్యమాన, గుణైకనిధే - గుణనిధియాన, దేవస్వామియాన, వరవరయోగివర్య - మణివాళిమామునియే, జయజయ - విజయయాయ్ ఎఱ్ఱున్దరుళి

మనిధేహిదయామ్” ఎన్ఱుతిరుప్పళ్ళి ఊణర్ త్త జీయర్ ఊణర్ న్దు గురు
పరంపరా పూర్వకమాక రహస్యత్రయత్తైయుమ్ అనుసన్ధిత్తరుళి, అతిల్
పరపూహోఽన్తర్యామిగుణజ్జలై త్తిరుమన్త్రతాలుమ్, విభవసాలభ్యాది
గుణజ్జలై చరమశ్లోకతాలుమ్, అర్చావతారనిత్యసాలభ్యాదిగుణపూర్తి
యై ద్వయతాలు మనుసన్ధిత్తరుళి, (౧) “అయం పునస్స్వయంవ్యక్తానవతా
రాననుత్తమాన్ | నిధాయహృదిసిరన్ధ్రం నిధాయన్ ప్రత్యబుధ్యత ||
విశేషేణిషేవేచ శేషభోగవిభూషణమ్ | అమేయమాదిమం ధామరమే
శంరజశాయినమ్” ఎన్ఱు అర్చావతారమూలకన్దమాన పెరియపెరుమాళై
విగ్రహగుణజ్జలోడేకూడ అనుభవిత్తు, తత్పరాకాష్టేయానయత్తీన్ద్రచరణ
ద్వన్ద్వప్రేమాచేతనైయుడై యరాయ్ సీరాడి నిత్యానుష్ఠానజ్జలై యుమ్
నితై వేదోక్తి, త్తిరుమణ్ణాప్పళాత్తి త్తిరుమున్నే శెన్ఱు దణ్డన్ సమర్పిత్తు
(౨) “ఆ త్తస్వరూపయాధాత్మ్యమాచార్యాధీనతైవయత్ | ఆమ్నాయా

ఇరుక్కవేణుమ్; జాగృహి - విక్రీతుక్కోశ్యవేణుమ్, జనేమ-ఆశ్రితజనవిషయత్తిల్,
దయామ్ - కృపైయై, నిధేహి - శేయతరుళవేణుమ్.

(౧) అయంపునః - ఇన్దమణివాళిమామనికల్, (ఎప్పెరుమానుడైయ) అనుత్త
మాన్ - శ్రేష్ఠమాన, స్వయంవ్యక్తాన్ - స్వయంవ్యక్తమాన, అవతారాన్-అవతారన్ద్రశ్శ,
హృది - మనస్సిల్, నిధాయ - ధరితుక్కొణ్ణు, సీరన్ద్రమ్ - క్షణకాలముమ్ ఒక్కివిన్ద్ర,
నిధాయన్ - ధారినితుక్కొణ్ణు, ప్రత్యబుధ్యత - ఉణర్ న్దరుళినార్ శేష - తిరు
వనన్దాత్తానుడైయ, భోగ - తిరుమేనిక్కు, విభూషణమ్ - భూషణమాయ్, అమేయమ్ -
దేశకాలవస్తుపరిచ్ఛేదరహితమాయ్, ఆదిమమ్ - ఎల్లావదోబుక్కుమ్ ముతనైయాయ్,
ధామ - సకలరుక్కుమ్ ప్రాప్యస్థానమాయ్, రజ - శ్రీరన్ద్రత్తిల్, శాయినమ్ - పళ్ళి
కొట్టిరుక్కిరి, రమేశమ్ - శ్రియః పతియాన ఎప్పెరుమానై, విశేషేణ - విశేషమాక,
సీషేవేచ - మానసానుభవవస్తువజ్జినార్

(౨) యత్ - యాతారు, ఆత్మస్వరూప - ఆత్మావినస్వరూపత్రిమడైయ;
యాధాత్మ్యమ్ - యథావస్థితమానవాకారమానకు, ఆచార్యాధీనతైవ - ఆచార్యు

నాం రహస్యం తదఖిలేభ్యశిప్రకాశయన్ || నర్వంయతిపతేరేవకర్వన్నా
దేశపూర్వకమ్ | కృత్యాకృత్యేషుకర్తృత్వం కృతీ కిమపిసంస్పృశన్ | తత
స్తస్యముఖోల్లాసంచీకీర్ణన్నేవకేవలమ్” ఎన్నిటపడియే తమ్ముడైయ పార
తస్యత్తుక్కుచ్చేర్నప్రతిపత్తియుడనే తిరువారాధనముమ్ శెయ్త
రుళి తిరుమలై యాథ్వారాకిఱ వ్యాఖ్యానమణ్ణపత్తిలే తత్సన్నిధిస్తంభ
త్తిలే ప్రాజ్ఞుఖిరాయెమ్మందరుళియిరుక్క, అవ్వళవిల్ అప్పావుమ్ అణ్ణనై
పురుషకారమాకక్కొణ్ణు “అడియేనై అణ్ణీకిరిత్తు రక్షిత్తరుళవేణుమ్”
ఎన్ట పేక్షిక్క, అప్పడయేజీయరుమ్ అణ్ణన్ పురుషకారత్తై మున్నిట్టు
అప్పానై అణ్ణీకిరిత్తరుళి తిరువిలచ్చినై ముతలూన పళ్ళుసంస్కారజ్జళై యు
మ్ ప్రసాదిత్తు విశేషకటాక్షమ్ శెయ్తరుళి, తిరువడికళాలే తిరుముడి
యై అలజ్జురిత్తు స్వాచ్చారణమాత్రేణ సంసారబన్ధనచ్చేదన చతుర
మాన రహస్యత్రయత్తైయుమ్ ఉపదేశిత్తు తిరుమకల్ కేశ్వసుక్కాల్
వడుత్తి యరుళినప్పిన్, ఇత్తలై అత్తలైక్కు మజ్జళాశాసనపరరాక
వేణుమెన్నిట తిరువుళ్ళక్కరుత్తాల్ అవరుడన్ కూడ పెరుమాలై మజ్జళా
శాసనమ్పణ్ణ వెమ్మందరుళి, నాన్ముకన్ తిరుక్కోపురత్తై దణ్ణన్ సమర్పిత్తు
మెళ్ళ వెమ్మందరుళి ఉళ్ళేపుక్కు (౧) “దేవీగోదాయతిపతిశరద్వేషిణౌ

సుక్తే పరతప్తనాయరుప్పకువో, ఆమ్నయానామ్ - శ్రుతికలిన్, రహస్యమ్ -
రహస్యమాన, తత్ - అష్టఅచార్యపారతస్యత్తై, అఖిలేభ్యః-సకలరుక్కుమ్, ప్రకా
శయన్ - కాట్టానిచ్చారాయ్, తతః - పిఱకు, కేవలమ్ - అత్త్యప్తమ్, తస్య - అష్ట
ఎమ్మెరుమానరుడైయ, ముఖోల్లాసమ్ - ముఖమలర్ తియై, చీకీర్ణన్నేవ - శెయ్య
తిరువుళ్ళమాన్, యతిపతే - ఉడైయవరుడైయ, ఆదేశపూర్వకమేవ - నియమన
త్తిన్పడియే, నర్వం-సకలవిధకైర్కర్మత్తైయుమ్ - కుర్వన్ శెయ్తకుణ్ణు, కృత్యా-
కృత్యేషు-కార్యాకార్యజ్జళిల్, కర్తృత్వమ్-తామేకరావెన్నిట అభిమానత్తై, కిమపి-
స్వల్పముమ్, సంస్పృశన్ - సమ్మన్వియామల్, కృతీ-ధన్యరాయ్ ఎమ్మందరుళియరుదార్
(౧) దేవీ - శ్రీరక్తనాయకియుమ్, గోదా-ఆజ్ఞాభుమ్, యతిపతిశరద్వేషిణౌ-

(౧) తొర్వదినచరాక్షి-౨౪.

రజశృంగం సేనానాథోవిహగవృషభ శ్రీనిధిస్థితకన్యా । భూమా నీళా
గురుజనపుతరి పూరుషశ్చేత్యమీషామగ్రే నిత్యం వరవరమునేరజ్ఞి
యుగ్గంప్రపద్యే” ఎన్నిటవడియే అడై వే నేవిత్తు తత్తత్సలోచిత మజ్జ
ళాళాసనజ్జళై యుమ్పణ్ణి పెరియపెరుమాళై యుమ్ సమ్మెరుమాళై యు
మ్ తిరువడితొమ్మతు, (౧) “ఉపేత్యపునరప్యేషనిజమేవనివేశనమ్ । నివే
ద్యనిఖిలం తత్రయతీంద్రాయనమస్యచ” ఎన్ఱుమిన్ఱు మరమేమ్మిన్దరళి
అళ్లై ఎమ్మిన్దరళియిరుక్కుమ్ ఉడై యవర్ సన్నిధియిలే సర్వముమ్ విజ్ఞా
పిత్తు, తిరుమలై యాధ్వారాకిఱ వ్యాఖ్యానమన్ఱుప త్తిలే తత్పాదచ్చాయై
యాకప్రతిపత్తిపణ్ణిక్కొన్ఱు ఎమ్మిన్దరళియిరున్ఱు, ఇవర్క్కు సంసారనివ
ర్తకిమోయిరుక్కిఱ సకలదివ్యప్రబద్ధార్థ రహస్యజ్జళై యుమ్ ప్రసాదిత్తు,
స్వదివ్యచరణామ్భాజస్పర్శనమ్పన్న సారభమాన దివ్యశ్రీపాదతీర్థత్రైయుమ్
ప్రసాది త్తరుళి, (౨) “అథమాధ్యాహ్నికం కృత్వాకృత్యంసతోవ్దత్తరో

ఉడైయవరుమ్, సమ్మాత్వారుమ్, రజశృంగమ్ - శ్రీరజఃవిహగముమ్, సేనానాథః - సేనై
ముతలికళమ్, విహగవృషభః - పెరియతిరువడియుమ్, స్థితకన్యా - శ్రీదేవియుమ్,
భూమా - భూదేవియాలుమ్, నీళా - నీళాదేవియాలుమ్, గురుజన - ఆచార్యజన
ళాలుమ్, పుతరి - శూత్రప్పట్ట, శ్రీనిధిః - శ్రియఃపతియాన, పూరుషశ్చ - వరమ
పురుషనుమ్, ఇతి - ఎన్నిట, అమీషామ్ - ఇవర్కళడైయ, అగ్రే - ముప్పే, వరవ
రమునేః - మణివాళమామునికళడైయ, అజ్ఞియుగ్గమ్ - తిరువడితామరైకళై, నిత్యమ్ -
సర్వకాలముమ్, ప్రపద్యే - ఆశ్రయిక్కితేన్

(౧) ఏవః - ఇన్ఱుమణివాళమామునికళ, పునరపి - మణువడియుమ్, నిజమేవ-
తమ్మడైయతాన, నివేశనమ్ - స్థానతై, ఉపేత్య - అడైన్ఱు, తత్ర - అన్విడత్తిలో,
యతీంద్రాయ - ఉడైయవర్ సన్నిధియిలో, నిఖిలమ్ - సమస్తపుత్తాప్తజ్జళైయుమ్,
నివేద్య - విన్ఱుప్పమ్ శేయతు, సమస్యచ - అవరైదర్శనసమర్పిత్తు

(౨) అథ - పిఱకు, సతోవ్దత్తరః - సాత్వికరాన, మునిః - మణివాళమాముని

మునిః ఆరాధ్యవిధివద్దేవమన్వభూద్రజభూషణమ్ | తతస్తన్ముఖసంస్పర్శ
సరసేన సుగంధినా | శుచినా సుకుమారేణ సత్వసంశుద్ధిహేతునా | భక్తి
పూతంప్రభూతేన భోజ్యేన భగవత్ప్రియాన్ | తత్పరస్తర్పయామాన
తత్ప్రితిప్రేమవృద్ధయే | ఆత్మానమాత్మనాపశ్యన్ భోక్తారం పురుషం
పరమ్ | అనుయాగం యథాయోగం నిస్సంకోచనిరవర్తయత్ ” ఎన్నిటపడియే
మధ్యాహ్నకృత్యతైచ్చేయతు శ్రీరజరాజరైత్తిరువడివిళక్కి అముతుశె
య్తరుళప్పణ్ణి త్తాముమ్ అముతుశెయ్తరు అన్తనరమ్ ఇవరుక్కుమ్ అముతు
శెయ్తరు తిరుక్కైమాల్ శ్రిన (౧) “పోనకమ్ శెయ్తరు శేడమ్ తరువరేల్
పునితమణ్ణే” ఎన్నుమ్బడి సుపావనమాన త్తిరుత్తళికై ప్రసాదమ్ ప్రసా
దిక్కి అవరుమ్ పెర్దురు కృతకృత్యరాయరుక్కిసిన్ను, (౨) “తతస్సజల

కళ, మాధ్యాహ్నకమ్ - మధ్యాహ్నకాలత్రిలో ఆస్థిక్కపేట్టియి, కృత్యమ్ -
అనుష్ఠానతై, కృత్యా - శయతు, రజభూషణమ్ - అరణ్యకరప్పనెన్నిట, దేవమ్ -
ఎమ్మెరుమానుక్కు, విధివత్ - శాస్త్రప్రకారమ్, ఆరాధ్య - తిరువారాధనమ్ కట్టిరుళప్పణ్ణి,
అన్వభూత్ - గుణానుభవమ్ పణ్ణిక్కొట్టిరుద్దార్. తతః - పిఱకు, తత్ - అన్దఎమ్మెరు
మానుడైయ, ముఖసంస్పర్శ - తిరుప్పవళసమ్మన్దత్రాల్, సరసేన - భోగ్యమాయ,
సుగంధినా - పరిమళితమాయ, శుచినా - పరిశుద్ధమాయ, సుకుమారేణ - మృదువాయ,
సత్వ - సత్వగుణత్తుక్కుమ్, సంశుద్ధి - మనోనైర్తల్వత్తుక్కుమ్, హేతునా - ప్రభు
కారణమాయ, ప్రభూతేన - సమ్మృద్ధమాన, భోజ్యేన - ప్రసాదత్రాల్, భగవత్ప్రి
యాన్ - భాగవతర్కకళ, భక్తిపూతమ్ - భాగవతభక్తి పూర్వకమాయ, తత్పరః - భాగ
వతకైక్కర్వపరరాయ, తదీయ - భాగవతర్కకళుడైయ, ప్రేమ - విశ్వాసత్తిన్, పృథ్యయే -
అభివృద్ధికాక్కు, తర్పయామాన - ఆరాధితార్, ఆత్మానమ్ - తామ్ (అముతుశెయ్
తరుళప్పాతు), ఆత్మనా - తమ్ ద్వారా, పరంపురుషమ్ - పరమపురుషనైయే, భోక్తా
రమ్ - భోక్తావాక, పశ్యన్ - అధ్యవసేత్తుక్కొట్టు, (పిఱకు) యథాయోగమ్ - క్రమప్పడి,
అనుయాగమ్ - అముతుశెయ్తరుళప్పణ్ణి, నిస్సంకోచ - భోక్తృత్వసక్తమర్దువరాయ, నిర
వర్తయత్ - నడత్తియరుళినార్.

(౨) తతః - పిఱకు, సజల - జలభరితమాన, జీమూత - మేఘమ్మోల్,

జీమూతశ్యామకోమళవిగ్రహే | పీతకాశేయసంవీతే పీనమృత్తచతుర్భుజే |
 శంఖచక్రగదాధారే తుజ్జరత్నవిభూషణే | కిమలాకాస్తుభోరస్కే విమలా
 యతలోచనే | అపరాధసహేనిత్యం దహరాకాశగోచరే | రేమేధామ్ని
 సదాకాశే యుజ్జానోధ్యానసమ్పదా | సతత్రనిశ్చలంచేతఃచిరేణవినివ
 ర్తయన్” ఎన్నిటపడియే శుభాశ్రయమాన అస్తర్యామివిషయత్తిలే
 నిమగ్నహృదయతైయుడైయరాయ్, అతై ఒరుపడిమిట్టు యత్నిన్ద్రచర
 ణారవింద్దాఽఽమోదమోదితమధువ్రతమాక్తి, యతిరాజవింశతియై అను
 సన్ధిత్తు, శ్రీవచనభూషణాది దివ్యరహస్యాదివ్యాఖ్యానమ్ ప్రసాది తరుళి,
 సాయం సన్ధ్యాకాలీన కర్తవ్యైయుమ్ శైయతరుళి, సన్నిధిమున్నే శైస్తు దణ్డ
 నిట్టు త్రిరువడివిళక్కి అఖిలోపచారజ్జలై యుమ్ కణ్డరుళప్పణ్ణి, తిరుప్ప
 ల్లాణ్డైయుమనుసన్ధిత్తు మజ్జళాశాసనమ్ శైయతు పిన్బకణ్వళర్ న్దరుళువ

శ్యామ - కరుమైయాయ్, కోమళ - అత్తికాన, విగ్రహే - తిరుమేనియై యుడైయ
 నాయ్, పీతకాశేయ - పీతామృరత్తినాల్, సంవీతే - ఆపుకనాయ్, పీన-పరుత్తుమ్,
 పృత్త - పర్తలముమాన, చతరుభుజే - నాలుతిరుత్తోళ్ కళైయుడైయనాయ్, శంఖ-
 తిరుచ్చణ్ణెన్న, చక్ర - తిరువాళ్యైయన్న, గదా - గదాయుధమెన్న, ఇవైకళుక్కు
 ఆధారే - వాసస్థానమాయ్, తుజ్జ - శ్రేష్ఠమాన, రత్న - రత్నమయమాన, విభూషణే -
 తిరువాళరణ్డళైయుడైయనాయ్, కిమలా - పెరియపిరాట్టియారైయుమ్, కాస్తుభ-
 శ్రీకాస్తుభమాణికృత్తైయుమ్, ఉరస్కే - తిరుమార్వీల్ధరిప్పవనాయ్, విమల - నిర్మల
 మాయ్, ఆయత - కర్ణావ్ర విశ్రాంతమాన, లోచనే - తిరుక్కణ్ణళైయుడైయ
 నాయ్, అపరాధసహే - ఆశ్రితాపరాధ్దళై ప్పొణుక్కుమవనాయ్, నిత్యమ్-సర్వకాల
 ముమ్, దహరాకాశ-హృదయమధ్యత్తిల్, గోచరే - వాసమ్ శైయ్యుకువనాయ్, ధామ్ని-
 ప్రాప్యనాన, ఆకాశే-పరమపురుషనిడత్తిల్, సదా-సర్వకాలముమ్, ధ్యానసమ్పదా-
 ధ్యానత్తినాల్, యుజ్జానః-శేర్పిన్ద్ర, రేమే - సుఖి యాయరున్దార్, తతః - పిఠకు,
 సః - అర్దమణివాళిమామనికళ్ళ, నిశ్చలమ్ - ఎమ్పెరుమానిడత్తిలే నిలైనిన్ద్ర, చేతః
 మనతై, చిరేణ-విళమ్మిత్తు, వినివర్తయన్-ఆచార్యాఽధీనమాయ్ తిరుప్పియరుళినార్.

తత్తాక, (౧) “తతః కనకపర్యజ్ఞేతరుణద్యుమణిద్యుతౌ | రత్నదీపద్వయో
దస్తమహస్తామసమేధితే | సావధానేసుఖాసీనం సుకుమారేవరాసనే | అనన్య
హృదయైర్ధన్యైరన్తరజ్ఞైర్నిరన్తరమ్ | శుశ్రూషమాణైశ్శుచిభిర్ద్వితై |
ర్భృతైర్భరుపాసితమ్ | ప్రాచామాచార్యవర్యాణాం సూక్తివృత్త్యనువర్ణ
నైః | వ్యాచక్షాణంపరంతత్వంవ్యక్తం మన్దధియామపి” ఎనిఱపడితిరుప్పళ్ళి
యత్రైయిలే కనకమయమానతిరుప్పళ్ళిక్కోట్టుక్కాల్ కట్టిలిలేటి తున్జ
తూలాసనత్తిలేయిరున్దు అన్తైయిలేశాయ్ న్దరుళి అనన్యహృదయరాయ్
అన్తరజ్ఞరాన శిష్యుక్ కిళుక్కు నన్టాకి తైరియుమ్బడి పూర్వాచార్యుక్ క
ళుడైయ జ్ఞానాన్దుస్తానపున్తకళై కూఱువరాయ్ ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కిఱ
అప్పోత్తై సేవై యుమనుభవిత్తు, అవ్వసుభవత్తుక్కు ఉడైశ్యరాగవక్ కళు
డన్ అస్తానేభయశక్కిళిళాయ్, “నిత్యమాయ్ నిర్విఘ్నమాయ్ నిరన్తర

(౧) తతః-పిఱకు, తరుణ - పరిణతనాన, ద్యుమణి - సూర్యసోల్, ద్యుతౌ -
కానియైయుడైయతాయ్, రత్న-రత్నమయమాన, దీపద్వయ-ఇరణ్డదీపద్వలిల్ నిష్ఠమ్,
ఉదస్త-ఉఱ్ఱాన, మహస్తామ - తేజస్సమూహత్తినాల్, సమేధితే-మికళుమ్విశ్లానిష్ఠ,
కనక-స్వర్ణమయమాన, పర్యజ్ఞే-మళ్ళుత్తిల్, సావధానే-తలైయతై యుడన్ కూడియ,
సుకుమారే- సుకుమారమాన, వరాసనే-క్రేష్ఠమాన అసనత్తిల్, సుఖాసీనమ్ - సుఖమాక
ఎఱ్ఱున్దరుళియిరుప్పవరుమ్, అనన్య- మణివాళమామనికళల్లతు వేరిడమ్ కెల్లాత, హృద
యైః-మనతైయుడైయరాయ్, (అన్తైయాలే) ధన్యైః-ధన్యైక్ కళాయ్, శుశ్రూషమాణైః-
తైర్జుర్యమ్ కెయ్యుమవక్ కళాయ్, శుచిభిః - పరిశుద్ధిక్ కళాయ్, అన్తరజ్ఞైః-అన్తరజ్ఞర్
కళుమాన, ద్వితైః - ఇరణ్డముఱ్ఱువేరాన, భృతైః - శిష్యుక్ కళాల్, నిరన్తరమ్-
ఇడైవిడామల్, ఉపాసితమ్-శుశ్రూషిక్కుప్పట్టుమ్, ప్రాచాం ఆచార్యవర్యాణామ్-
పూర్వాచార్యుళుడైయ, సూక్తి-శ్రీసూక్తికళై యుమ్, వృత్తి-అనుష్టానద్వితై యుమ్, అను
వర్ణనైః-విశేషమాయ్ అరుళిచ్చెయ్ వదాల్, మన్దధియామపి - మన్దమతికళుక్కుమ్,
పరంతత్వమ్- పరతత్వత్తై, వ్యక్తమ్-తెలివాయ్, వ్యాచక్షాణమ్-అరుళిచ్చెయ్ తుకొణ్డిరు
క్కిఱ.

మాయ శైలవేణుమ్” ఎన్ఱు(౧) “మగ్గళం రమ్యజామాతృమునివర్యాయ
మగ్గళమ్, మగ్గళంపన్నగేన్ద్రాయ మర్త్యరూపాయమగ్గళమ్! ఏవంమగ్గళ
వాణీభిరేనం సాజ్జలిబద్ధనాః! సత్త్రుత్యసంప్రసీద స్తంప్రణేముః ప్రేమనిర్భరాః”
ఎన్ఱిటపడియే మగ్గళాశాసనమృణ్ణి సవినయరాయ ప్రేమనిర్భరరా
య సేవిత్తుక్కొణ్ణిరుక్క, (౨) “అధభృత్యానసుజ్ఞాప్య” ఎన్ఱిటపడియే
అవరకిళుక్కు విడై కొడుత్తరుళి (౩) “తతస్సజ్జీకృతం భృత్యైశ్శయసీ
యం విభూషయన్! యయోజహృదయం ధామ్ని యోగిధ్యేయపదద్వ
యే” ఎన్ఱిటపడియే పడుత్తపైన్నాకణైయాయరుక్కిట తాముమ్ ఒరు
పడుక్కయైప్పల్లి కిణ్ణళర్ న్దరుళువతత్కాక యోగిధ్యేయమాయ్ (౪)
“రక్తాస్పదం మమశుభాశ్రయమాశ్రయాణి” ఎన్నుప్పడి శుభాశ్రయ
మాయ్ *అణైప్పార్ కరుత్తనావానాన *వెళ్ళత్తరవిల్ తుయిలమర్ న్ద
టిత్తిన్దై మణవాళయోగియానతామ్ మనముళ్ కొణ్ణు*నెన్జత్తుప్పేరాతు
నీఱుమ్ పెరుమానాయ్ సుప్రతిస్థితనా యెమ్మన్దరుళియిరుక్కిట శెణ్ణోలు
డైయతిరువరజ్జచ్చెల్వనార్ తిరువడికళిలేవై త్తళిన్దైయరాయ్ నిర్భరరాయ్

(౧) రమ్యజామాతృమునివర్యాయ - మణవాళమామునికళిన్పొరుట్టు, మగ్గ
ళం మగ్గళమ్ - విశేషమాయ్ మగ్గళముణ్ణాకవేణుమ్, మర్త్యరూపాయ - మనుష్య
తారమాన, పన్నగేన్ద్రాయ - తిరువనన్ద్రావానాన మణవాళమామునికళుక్కు, మగ్గళం
మగ్గళమ్ - విశేషమాయ్ మగ్గళముణ్ణాకవేణుమ్, ఏవమ్ - ఇన్ద్రప్రకారమ్, మగ్గళ
వాణీభిః - మగ్గళొక్కికళాల్, సాజ్జలిబద్ధనాః - బద్ధాజ్జలిపుటరాయ్, ప్రేమనిర్భరాః -
ప్రీతరకళాయ్, సంప్రసీద స్తమ్ - సుప్రసన్నరాన, ఏనమ్ - ఇన్ద్రమణవాళమామునియై,
సత్త్రుత్య - స్తుతిత్త,

(౩) తతః - పిటకు, భృత్యైః - శిష్యరకళాల్, సజ్జీకృతమ్ - సన్నద్ధమాయ్
విట్పడిత్యై, శయసీయమ్ - పడుక్కైయై, విభూషయన్ - అలక్కురిత్తుక్కొణ్ణు, యోగి-
యోగికళాల్, ధ్యేయ - ధ్యానిక్కుత్తక్క, పదద్వయే - తిరువడికళైయైయై,
ధామ్ని - పరమాత్మావినిడత్తిల్, హృదయమ్ - మనతై, యయోజ - శేర్పిత్తార్

క్లౌన్స్ వర్గస్థుల, ఇప్పటి(౧) “ఇథండినేడినేకుర్వన్ వృత్తిం భర్తుఃప్రసాడి సేమ్. కృతిఘట్టాపదఞ్చక్రేప్రాక్తిసీం తత్రవర్తసీమ్” ఎన్ట్రొల్లప్పడుకిఱ జీయరుడై య దినచర్యాక్రమజ్జెల్లావల్ శై యుమ్ నాడోటుమ్ సేవిత్తు కొండ్లు కళిత్తు చరమపర్వకై జ్జురైక్రికినిష్టరాయ్ నెడునాల్ పిరియాతే నిరన్తరానుభవమ్ పణ్ణికొండ్లు సన్నిధియిలే కై జ్జుర్యమ్బణ్ణికొండ్లు ఎమ్మిన్దగుళియిరుక్క, పిన్బుజీయర్ (౨) “వరవరమునివర్యపాదయుగ్మం వరదగురోః కరపల్లవద్వయేన! రహసిశిరసిమేనిధీయమానం మనసినిధా యనిధానవాన్ భవామి” ఎన్త్రివర్ హృష్టరామ్బుడి తమ్ తిరువడికిలై శిరో భూషణమామ్బుడి ప్రసాదిత్తు “ఊరేఱప్పోమ్” ఎన్త్రి విడై కొడుత్తిరుళ, అప్పావుమ్ పెరువరుత్తతోడే ఊరేఱ పెమ్మిన్దరుళినార్.

ఒరునాల్ జీయర్ పెరుమాళై మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణి ఎమ్మిన్దరుళిన వళవిల్ ఏకాన్తసేవై యాయ్ తిరుత్తిత్తై పరిమాటి తిరువారాధనమ్ కొండ్లరుళానిఱ్ఱ ఇవరుమ్ ఉళ్ళే శెన్త్రి తిరువడితోమ్మితునిఱ్ఱ, అవ్వళ విల్ ఉత్తమనమ్బియుమ్ తిరువాలవట్టమ్ సేవిత్తుకొండ్లరున్దవర్ జీయరు

(౧) ఇథమ్ - ఇన్ద్రప్రకారమ్, దినేదిసేనాడోటుమ్, భర్తుః-స్వామియాన మణవాళమామునిత్తు, ప్రసాదిసీమ్-తిరువుళ్ళత్తుక్కుకప్పాన, వృత్తిమ్-కైజ్జుర్యత్తై, కుర్వన్-శయతుకొండ్లు, తత్ర - అవ్విడత్తిల్, ప్రాక్తిసీమ్-ప్రాక్తనమాన, వర్తసీమ్-దినచర్యయై, కృతిఘట్టాపదమ్ - సకలరుక్మమ్ అనుక్మేయమాయ్ గ్రంథమాక, చక్రే-శయదరుళినార్.

(౨) వరదగురోః - కన్దాడైయణ్ణుపడైయ, కరపల్లవద్వయేన-తులిర్ పోష్ట ఇరణ్ణు తిరుక్రైకళాల్, రహసి - ఏకాన్తత్తిల్, మే - అడియేనుడైయ, శిరసి - శిరస్సిల్, నిధీయమానమ్ - చైక్కప్పట్ట, వరవరమునివర్య - మణవాళమామునికళుడైయ, పాద యుగ్మమ్ - తిరువడితామరైకళై, మనసి - మనస్సిల్, నిధాయ - చైత్తు, నిధాన వాన్ - సత్తైచెన్ద్రునాక, భవామి - ఆకితేన్.

డైయ “క్షీరసంఖ్యతగారమ్” ఎన్నికపడియే వెళ్ళిపైరుమలై కుట్టనుడైయ
 పాలినీనిరైపోలిరున్దుళ్ళ విగ్రహవై లక్షణ్యత్తైక్కణ్ణు, అన్యధాశక్తైప్పణ్ణి
 జీయరై “నెడుమోతిరుక్కవేణ్ణా” ఎన్న; ఇవరుమ్ అభిప్రాయమటిన్దు
 “మహాప్రసాదమ్” ఎన్దుపుటప్పట్టు స్వమరమేఎఱున్దుళినార్. అన్యళ
 విల్ ఉత్తమనమ్మియుమ్ తిరువాలవట్టమ్ సేవి త్తిరున్దువర్, తూళ్ళి పులకణి
 క్కతివిలేశాయ్ ద్విరుక్క, పెరియపెరుమాళుమ్ ఇవర్ కనవిలేవన్దు తిరుప్ప
 వళచ్చెవ్వాయ్ ముఱువల్ తోన్దు “నమ్మి! ఇన్దు *అనన్దనెన్ను మణివిళణ్ణు
 ముయర్ పెల్లైయన్దై యాన తిరువనన్దాగ్నాన్ కణ్ణీర్ జీయరాక వన్దువత
 రిత్తార్” ఎన్దు తమ్ శ్రున్దుతాన్యహన్దై ఎడుత్తు *పడు త్తపెన్నాకిత్తై
 త్రిట్టుక్కాట్టై “ఇవరుడైయనిఱమ్ వెళుప్పై ఇజ్జనేవిశ్వసెత్తు ప్పొరీర్”
 ఎన్దు అరేళిచ్చెయ్య, ఉత్తమనమ్మియుమ్, అప్పడిన్వప్పజ్జణ్ణు క్కణ్ణైవిళిత్తు
 నడుగ్గి భీతభీతరాయ్ అప్పోతే మర త్తేఱచ్చెన్దు జీయరై సేవిత్తు, స్వప్ప
 వుత్తాన్దైయమ్ విణ్ణుప్పమ్ శెయ్ తు, అపరాధత్తూఁపణ్ణు మ్మణ్ణిక్కొణ్ణు ఇవర్
 తిరువడికళిలే అతిశయితవిశ్వాసయుక్తరాయ్ పొన్దార్. ఇత్తైప్పల్లి
 “అనన్తావతారర్ వరయోగియెన్బతు తెన్నరజ్గర్ మనన్దానఱియుమ్ మల్
 శ్రారఱివార్” ఎన్దు ఇత్తై అఱిన్దుముతలికిళుమ్ ఆదరిత్తుచ్చొన్నార్ కళితే;

అనన్దరమ్ సత్వోత్తరై యాయ్ శడకోపక్కొల్లి యెన్నా
 శోరు అమ్మైయార్ ఒరునాళో, జీయర్, పకిల్ తిరువోలక్కమ్ కులైన్దువళ
 విలే తిరుమలై యాగ్నాగ్నిరాకిఱ వ్యాఖ్యానమణ్ణపత్తిలే ఏకాన్తమాళ త్తిరు
 కాప్ప శేర్ త్తుక్కొణ్ణు *తక్కి మామణివణ్ణనడియిలే వై త్తశిన్దెయరాయ్
 మధ్యాహ్న నిద్రాపరవళరాయరుక్క, అప్పోతు కతపుప్పత్తైయిలే
 సేవిక్కుమళవిల్ ఆయిఱమ్ పైన్దలైయాన అనన్తనాక తోన్దుక్కణ్ణు
 ఆశ్చర్యత్తుడన్ ఆలోకిత్తుక్కొణ్ణిరుక్క, జీయరుమ్ అతుకణ్ణు తిరు
 కాప్ప నిక్కిక్కొణ్ణుపుటప్పట్టు శిరిత్తు “ఎన్న అమ్మైయార్!” ఎన్దు కేట్ట
 తళ; అవళుమ్ తిడుక్కిట్టు త్తికైత్తు సేవిత్తు త్తాన్ కణ్ణపడియై విణ్ణుప్పమ్

శైయ్యజీయమమ్ “నీ ఇజ్జై ఒరువరుక్కుమ్ శొల్లాతేకొల్” ఎన్ఱు నియమి త్తరుళినార్ ఆకై యాల్ జీయ్ శేమావతారమెన్నుమతు ప్రత్యక్షసిద్ధమితే.

(౧) “తతః పిదప దాచిదాహూయ తమేనంమునిశ్రుజ్ఞవమ్ | కృపయాసాధు సత్తత్త్వచరణాబ్జసమర్పణాత్ | దర్శయన్ దుగ్గిహానిద్వా ద్రమిడోప నిషద్ధిరామ్ | సన్నిధౌ వ్యాకురుష్వేతి శశాసామరశాసనః” ఎన్ఱిటపడియే పెరుమాళుమ్ ఒరుతిరుప్పవిత్ర త్తిరునాళిలే అఱ్ఱుణ్ణానలైనై వరుమ్ పేరోల క్కిమాః సేవిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిచ్చెయ్ తే, జీయమమ్ ముతలికళుమ్ పెరుమాళై మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణ వెల్పున్దరుళినవవిలే (౨) “పలరడియార్ మున్బరుళియపామ్బునై యప్పన్” ఎన్ఱిటపడియే పెరుమాళ్, తమ్ముడై య పరమకృపైయినాల్, ఉడై యవరు డైయనై భవత్తై నమ్మితామే వేళియిట్టా పోలే జీయమడై య మహిమెయై ప్రకాశిప్పిప్పతాక త్తిరువుళ్ళమ్మల్ శ్రి తాముమ్ జీయరుక్కు శిష్యరాకుకై యైక్కుటిత్తు, జీయరై తని త్తరుళ ప్పాడిట్టరుళి శ్రీశరకోపనై యుమ్ ప్రసాది త్తరుళి “నాళై ముతల్ నమ్ముడై య పెరియతిరుమణ్ణప త్తిలే * పెరియవణ్ కురుకూర్ నకర్ నమ్మియాన

(౧) తతః - పిదప, కదాచిత్ - ఒరుసమయత్తిల్, అమరశాసనః - నిత్య సూరిపరివత్తుక్కునిర్వాహకరాస పెరుమాళుమ్, తమ్ - ప్రసద్ధరాస, వినంమునిశ్రుజ్ఞ వమ్ - ఇన్ద్ర యతిపతియానమణివాళమామనియై, ఆహూయ - పరవత్తైత్తు, కృపయా - కృపయేయల్, చరణాబ్జ - శ్రీశరకోపనై, సమర్పణాత్ - ప్రసాదిప్పతాల్, సాధు - నష్టాక, సత్కృత్య - గౌరవిత్తు (దేవరీర్) సన్నిధౌ - నమ్ముడైయసన్నిధియల్, ద్రమిడోపనిషత్ - తిరువాయ్మొట్టియనుడైయ, గిరామ్ - శ్రీసూక్తికళిలుళ్ళ, దుగ్గి హాన్ - అతీయక్కుడాత, అర్థాన్ - విశేషార్థగళై, దర్శయన్ - కాట్టిక్కొణ్ణు, వ్యాకురువ్వ - వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తుకొణ్ణు పోరీర్, ఇతి - ఎన్ఱు, శశాస - నియమి త్తరుళినార్

అగ్రావరజైయ తిరువాయ్ మొయ్యై ఈడుముప్పత్తాతాయరమ్ తొడక్క
మాన ఐన్దువ్యాఖ్యానత్తుడినే నడత్తుమ్” ఎన్దు నియమిత్తరుళ, (౧)
“మగ్గళాఽఽయతనేరక్లే రమ్యజామాత్పయోగిరాట్. యుగపద్దావిడా
మ్నాయవ్యాఖ్యానధ్యానకాతుకీ” ఎన్దిటపడియేజయరుమ్, “ఇప్పడి ఏవి
యరుళువతే?” ఎన్దు మికవుమ్ హృష్టరాయ్, (౨) “మహాన్ ప్రసాద
ఇత్తన్యశాసనం శిరసా వహన్. తదైవత్రవ్యాఖ్యాతుం తత్త్వణాదుప
చక్రిమే॥ శ్రీమతిశ్రీపతి స్వామిమణ్డపే మహతిస్వయమ్. తత్త్వంతన్య
ప్రబంధన్య వ్యక్తింతేనై వదర్శితమ్. శరవైరిముఖై శ్శృంగాన్ దేశికైర్దివ్య
దర్శనైః. అధదివ్యమునే స్తన్య మహిమానమమానుషమ్. అనుభూయే

(౧) మగ్గళ - మగ్గళక్షతుక్కు, ఆయతనే - స్థానమాన, రక్లే - క్రిందతిల్,
రమ్యజామాత్పయోగిరాట్ - మణివాళిమామనికశీ, యుగపత్ - ఏకకాలతిల్,
ద్రావిడామ్నాయ - దివ్యప్రబంధతుక్కు, వ్యాఖ్యాన - వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్ పతత్కాక,
ధ్యాన - అర్థధ్యానతిల్, కాతుకీ - సన్తోషముడైయరాన్ ఎమ్మిప్పరుళియరున్దార్

(౨) అన్య - ఎమ్మెరుమానుడైయ, శాసనమ్ - నియమనల్లై, మహాన్ - పెరి
తాన, ప్రసాదఇతి - అనుగ్రహమెట్టే, శిరసా-శిరస్సినాల్, వహన్ - ధరిత్తుక్కొండ్డు,
తదైవ - అన్వనియమనప్పడిక్కై, తత్ర - అన్వపెరియతిరుమణ్డపత్తిల్, తత్త్వణాత్ -
అన్వక్షణమే, వ్యాఖ్యాతుమ్ - వాఖ్యానమ్ శెయ్ పతరుళువతణ్ణు ఉపచక్రిమే-యత్ని
త్తార్ శ్రీపతిః - శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరన్, మహతి - పెరితాయ్, శ్రీమతి -
అమ్మకాన, స్వామిమణ్డపే - పెరియతిరుమణ్డపత్తిల్, స్వయమ్ - తామ్, శరవైరి
ముఖై - నమ్మాళ్వార్ ముతలాన, దివ్యదర్శనైః-దివ్యజ్ఞానికళాన, దేశికైః-అచార్యర్
కళుడన్ (పెరియతిరువోలక్కూయ్ ఎమ్మిప్పరుళియరున్దు), తన్యప్రబంధన్య-అన్వ
ప్రబంధతుక్కు, తేనైవ - అన్వమణివాళిమామనికళాలే, వ్యక్తిమ్ - తెలివాయ్, దర్శి
తమ్- అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట, తత్త్వమ్ - తత్త్వార్తతై, శ్శృంగాన్ - తిరుచ్చెవిశాత్తి-(సన్తోష
త్తార్) అచ-పిఱవ, అబాలగోపాలమ్-అజ్గరానదాలిశర్ ఇడైయర్ ముతల్, అభిఱి-
సమస్తమాన, ఇనః - ఇనముమ్, తన్య - అన్వ, దివ్యమునేః - మహాప్రభావరాన మణి

మమాబాలగోపాలమఖిలోజనః! అమన్యత పరం ధన్యమాత్మానం తత్ర నిక్షిపన్” ఎన్నిటపడియే ఈడుతోడగ్గి ఐన్దు వ్యాఖ్యానగ్గుడన్ తిరు వాయ్ మొట్టియైత్తోడగ్గి విశేషమాయ్ అర్థమ్ నడ త్తియరుళుమ్బడియై, ఇన్బమ్ పయక్కువిరుక్కు నిల త్తేవర్ కుమువిలే పాట్టుక్కేట్టిప్పతాక, గాన గోష్టియైప్పరిత్తాప్పోలే, పెరుమాళుమ్ నాచ్చియారుడనేకూడ దివ్యసిం హాసన త్తిలే ఏటియరుళి, అచ్చేర్ త్తియై అనుభవిక్కిట అయర్వణు మమరర్కళాన తిరువనన్దాత్వోన్, పెరియతిరువడి, శ్రీసేనాపతియాకిట నిత్యసూరికళోడుమ్, వై కున్దత్తు మునివరాన నమ్మాత్వోర్ తోడక్కు మాన ఆత్వోర్ పతిన్ మరోడుమ్, శ్రీరజమామతైయోరాన అనై త్తు ప్పరికరత్తోడుమ్, *అణియరజ్జన్దిరుముల్ త్తడియారోడుమ్ కూడప్పే రోలక్కమాక పెట్టున్దుళియిరున్దు, (౧) “రక్తీ వత్సరమేకమేవ మశృణో ద్వ్యక్తం యథోక్తంక్రమాత్” ఎన్నిటపడియే త్తిరుచ్చెవిశా త్తి యరుళ;

ఇప్పుడి ఉపక్రమిత్తుబరుసంవత్సరమ్ అక్లేనిర్విఘ్నమాక నడన్దు, పిన్బు-శాత్తియరుళుమ్బాతు మున్బుపోలే అన్తగరుడవిష్వక్సేనాదికళాన నిత్యరోడుమ్, శ్రీపరాక్కుళ పరకాలయతివరాదికళాన ముక్తరోడుమ్, కూడ ఎట్టున్దుళి, పెరుమ్ తిరువోలక్కత్తోడే కేట్టరుళి, తమిళ్ *పణ్ణార్ పాడలాన ఆరార్ - కేవిక్కినియ శెళ్ళాలై మికవుమ్ ఉక్తన్దారి త్త రుళి, తీర్థమ్ ప్రసాదజ్జళుమ్ తిరుమాలై తిరుప్పరియట్టమ్ శరకోపనుమ్ ప్రసాది త్తరుళి, ఇవై వ్విన్దువ్యాఖానత్తుడన్ పొరుళై అటివిత్తు తిరువాయ్ మొట్టి నడ త్తిసత్తుకణ్ణు అతిప్రసన్నరాయ్ అన్ద ఉక్తిప్పిన్ మికుతియాలే

వాళమామునికళుడైయ, అమానుషమ్-మనుష్యరిల్ కాణవాణ్ణాత, ఇమంమహిమానమ్- ఇన్దుమహిమైయై, అనుభూయ - అనుభవత్తు, తత్ర - అన్దగోష్టియిలే, నిక్షిపన్-అభిని కేకముడైయరాయ్, ఆత్మానమ్- తత్త్వై, పరంధన్యమ్-మికవుమ్ధన్యమాయ్, అమన్యత - ఎన్జినార్కళ.

దివ్యప్రబంధవ్యాఖ్యాన వైభవజలైయుమ్, జీయరుడైయ వైభవజలైయుమ్
 ప్రకాశమ్ శెయ్తరుళవేణుమెన్ఱు తిరువుళ్ళమాన్, “తామ్ అనుప్పిత్తు
 క్కాట్టవేణుమ్” ఎన్ఱు జీయరుక్కు ఆచార్యసమ్భావనై యాక ఏలాలవగ్గ
 కర్పూరాదికళుమ్, తిరుప్పరియట్టజళుమ్ అడైక్కాయమ్, ఫలగళుమ్,
 అమర్ త్రినిఱ్కు, అమ్రికియమణివాళిభట్టరాన అర్చకరుడైయకుమార
 రాయ్ ఐన్దవయతుళ్ళరగ్గనాయకరెన్ఱు తిరునామముడైయ శిఱుప్పిల్వై
 తట్టుకళుక్కుమ్ పెరుమాళుక్కుమ్ నడువేవన్దనిన్ఱు, అప్పాలేవిడవిడ
 త్తిరుమ్మివన్దనిన్ఱు, “ఇతువెఱుమనన్ఱు” ఎన్ఱు, ఎల్లారుమ్ పార్ త్తిరున్దశిఱు
 ప్పిల్వైయై “నీర్నిఱ్కిఱక్కార్యమెన్” ఎన్న, అవరుమ్కై యెక్కుప్పి
 కొణ్ణి “శ్రీకై లేశదయాపాత్రమ్” ఎన్న, పిన్దై పతెన్న, “ధీభక్త్యా
 దిగుణార్ఙ్గవమ్” ఎన్న; “ఇన్నమ్ శొల్లమ్” ఎన్న, “యతీన్ద్రప్రవ
 గంవన్దే రమ్యజామాతరంమునిమ్” ఎన్ఱుశొల్లి ఓడిప్పొక, పెరియోర్క
 శెల్లారుమ్ ఆళ్ళర్యప్పడ, పెరుమాళుమ్ ఇన్దశొకత్తై ప్పట్టలై కొణ్ణుమణ్ణ
 ట్కాప్పళా త్తచ్చొల్లి అరుళప్పాడిడ; అప్పడియై శెయ్తు తిరువడికళిల్
 సమర్పిత్తు త్తట్టిలేవైక్క, పిన్బు అప్పిల్వైక్కు అరుళప్పాడుసాదిత్తు “నీర్
 వాళీతిరునామమ్ ఓతుమ్” ఎన్న; అవరుమ్, “వాళీతిరువాయ్ మొళి
 ప్పిల్వై” ఎన్ఱుతోడగ్గి “మణివాళిమామునియై ఇన్ను మొరునూర్ద్రొ
 డ్డిరుమ్” ఎన్ఱుఓత, పెరుమాళుమ్ అవరై ఊకన్దరుళిక్కిపై పుణ్ణి వరికైక
 కళుమ్ సాదిత్తు, కోయిల్ తిరుమలై పెరుమాళ్ కోవిల్ తొడిక్కమాన తిరు
 ప్పతికళుక్కెల్లామ్, శ్రీసేనై ముతలియారుడై యశ్రీముఖమాక “అనుసన్ధాన
 కాలజ్జళితోఱుమ్ పెరుమాళరుళిచ్చెయ్త తనియనాన “శ్రీకై లేశదయా
 పాత్రమ్” ఎన్ఱుతనియనై అనుసన్ధిత్తుతోడగ్గవుమ్, ప్రబంధమ్ శాత్తు
 మ్పొత్తు “వాళీతిరువాయ్ మొళిప్పిల్వై” ఎన్ఱుతోడగ్గి, “మణివాళిమా
 మునియై ఇన్ను మొరునూర్ద్రొ డ్డిరుమ్” ఎన్ఱునుసన్ధిత్తు త్తలైక్కట్ట

వుమ్” ఎన్జనుప్పియరుళినార్, పిన్బువానమామలై రామానుజ జీయర్ కన్దాడై అణ్ణన్ అప్పా అణ్ణాముతలాన పెరియోర్కిళ్ తన్దాముడైయ భక్తితిశయత్తాలే తనియనై తిరుమన్తార్థమాకియోజిత్తు ఇతు ఎల్లార్ క్కుమ్ ఉత్తారకమ్ ఎన్జు ఉకన్దిరుక్క, పెరుమాళుమ్, ఆత్వార్ కిల్లై యుమ్ అరుళప్పాడ్డినుప్పియరుళి ఉళ్ళే పెరియ పెరుమాళ్ శేర్ త్రియిలే ఎఱ్ఱున్దరుళినవాతే “నారీర్ జీయర్? ముప్పత్తాఱాయరప్పెరుక్కిర్” ఎన్ను మతుయధాన్దనామమాన్కణ్ణామ్” ఎన్జు ఉకన్దరుళి “కోయిలనైత్తు కొత్తుమ్ సకలవర్తైకిళుడన్ జీయరై తిరువీళిప్రదక్షిణమాక మర త్తిలేనైత్తు వారుళ్ళో” ఎన్న, అవర్కిళుమప్పడియే మర త్తిలే ఎఱ్ఱున్దరుళప్పణివైత్తార్కిళ్

ఇత్తనియనుక్కు ఇన్నముమ్ అతిశయముణ్ణు, అతెజ్జనేయెన్నిల్, - తెన్నుయర్ పొరుప్పిలభిరుమ్ తెయ్ వవడమలై యప్పనుమ్ ఇతఱ్ఱు ప్రవర్తకరాయురప్పర్కిళ్ మున్ను ముముత్తువాయ్ దేశాన్దర త్తిల్ తిరివారారు శ్రీవైష్ణవరుడైయస్వప్న త్తిల్ సర్వేశ్వరన్ ఇన్ద్రశోకితై ఉపదేశిక్కి, అవరుమ్ అత్తై త్తజ్జమాకినినైత్తిరున్ద పిన్బురుకాల్ ఇన్ద్ర శోకిమ్ నడైయాడుకిఱ దేశమానతిరుమలైయిల్ తిరుప్పరట్టాళి త్తిరు నాళ్ సేవిక్కుమ్బాతు తిరువేగ్గడముడైయాన్ అవరైక్కినై పణ్ణి అర్చ కిముఖేన కైయైప్పిడిత్తువన్ద తిరువోలక్క త్తిలే శ్రీవైష్ణవర్కిళ్ నడువే వైత్తు, “ఇవర్కిళరుళిచ్చెయలైక్కేళ్” ఎన్జుమ్, అవర్కిళై ఇవన్ పణి ప్పత్తై క్కేట్టురుళ వేణుమెన్జుమ్నియమిక్కి, సేనైముతలియార్ తిరుముకప్పడి నడక్కిఱతనియనై పెరియ కేవ్విజీయర్ తొడగ్గ, అత్తై అన్ద్రశ్రీవైష్ణవర్ కేట్టు, మిశవుమ్ విగ్గరాయ్ “ఎనక్కున్దప్ప లభమామ్ అతుతనై త్తజ్జమాక త్తాన్ నినై త్తిరుక్కిఱశోకితై దేవరీర్ అనుసన్ధిత్తు, ఇతు వెన్న ఆళ్ళ ర్శుమ్” ఎన్న, ఆకిల్ అన్ద్రశోకైచ్చొల్లిక్కాణీర్, ఎన్న, అవరుమ్ ఇన్ద్ర శో కిత్తైచ్చొల్ల, అతు కేట్టు ఎల్లారుమ్ మిశవుముకన్దరుళి తగ్గళుక్కు వన్దవన్దై

చొల్లక్కేట్టు అతిప్రమాదాయ్ పుటప్పట్టుకోయిలిలేశెన్టు జీయర్ తిరు
వడికిల్ వేరర్ మరమోప్పలే విఘ్నక్రిడిక్కి, పరమదయాళువానజీయ
రుమ్ అవరై త్తిరుక్కిళాలే స్పర్శిత్తు “సిర్ ఆర్, వన్కార్యమెన్”
ఎన్టుకేటరుళ, అవరుమ్ “తాన్ ముముక్షువాయ్ దేశాన్తరత్తిల్ తిరుయు
మెన్టు తొడక్కి-స్వప్నవృత్తాన్తయైయమ్, తిరువేగ్గడముడైయాన్ తన్నై
విశేషకిటాక్షమ్ శెయ్తరుళి దేవరీర్ తనియనై త్తిరువొల్కిత్తిల్
సాదిత్తు దేవరీర్ తిరువడిశై సేవిక్కి-విట్టార్” ఎన్టు విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు
నిఱ్ఱ, “ఇప్పడి భగవత్కటాక్షపాత్రభూతరో సిర్” ఎన్టు మిశవుమ్ ఉక
న్దరుళి, “ఇని ఉమక్కు వేణ్ణవతెన్” ఎన్న, “దేవరీర్ తిరువడిశై దృఢ
మాకప్పర్ దీనపిన్బు ఇనివేణ్ణవతొన్తయ్” ఎన్టు హృష్టరాయరుక్కి, జీయ
రుమ్ ఉకన్దరుళి తాపాదివచ్చసంస్కారజ్జై యుమ్ సాదిత్తు “తిరువేగ్గడ
రామానుజదాసర్” ఎన్టు దాస్యనామముమ్ సాదిత్తుక్కివైఘ్ణియరుళినార్.

అఘ్రికర్ తిరుమలైయిల్ సమస్తవిధకై జ్ఞర్యనిరతరాయ్ జీయర్
సమ్మన్దముడైయజీయర్, తమ్ ఆచార్యరానపెరిమజీయరుడైయ ఆత్మ
గుణజ్జై యుమ్ విగ్రహగుణజ్జై యుమ్ చిన్తిత్తుక్కిణ్ణు “తమక్కుని
త్యానసన్దేయమాకబరుతనియన్ వేణుమ్” ఎన్టు ఎణ్ణిక్కిణ్ణు పెరుమాళ్
సన్నిధియిల్ దణ్ణన్ సమర్పిత్తునిఱ్ఱ, అవ్వళవిలే మణవాళమామునిక
ళుడైయ తిరువడిసమ్మన్దముడైయసేనై ముతలియార్, అఘ్రికర్ తిరువడి
తొమ్మిప్పెన్దరుళ, శ్రీకార్యమ్ పార్క్కి-అజీయరుమ్ అవరైక్కిణ్ణుమిక
వుమ్ ఆదరిత్తు పెరుమాళ్ మజ్గళాశాసనమ్ ప్లె ఎఘ్నరుళప్పణ్ణివైత్తు
క్కిణ్ణు తిరుమున్నేకెల్ల, అఘ్రికరుమ్ అవరై మిశవుమ్ కిప్పైపణ్ణి తీర్థ
ప్రసాదగ్గళుమ్ ప్రసాదిత్తు శ్రీశరకోపనై యుమ్ అశర్ తిరుముడియిలే
నర్ మరీక్కివైత్తురుళి(౧) “జిహ్వగే తవపక్ష్యామిథిత్యా వదనుపావనమ్|

(౧) తప - దేవరుడైయ, జిహ్వగే - నాచిన్మణియిల్, స్థిత్యా - ఇరువ్వు,
పక్ష్యామి - శొల్లప్పొక్కితేన్; మను - ఎన్నుడైయ, ఆశ్చర్య - నియకునత్తినార్,

పద్యంత్యదార్యవిషయం మునేరస్య మమాఽఽజ్ఞయా” ఎన్ఱు అర్చకము
 ఘేననియమిక్కు, సేనై ముతలియారుమ్ (౧) “ధన్యోస్తీతిచసేనేశదేశి
 కోఽవదత స్వయమ్| పహాశిరసిదేవస్య పాదాపరమపావనా” ఎన్ఱితి
 పడియే శ్రీశరకోపనై త్తిరుముడియిల్ ధరిత్తుక్కొణ్ణు ‘శ్రీశైలేశదయా
 పాత్రమ్” ఎన్నుమ్ ఇత్తనియనై అరుళిచ్చెయ్య, అర్చకరుమ్ జీయ
 రుక్కు సాది త్తరుళినార్. పిన్ను సేనై ముతలియారుక్కుమ్ అర్చకరు
 క్కుమ్ ఇన్ఱళ్ళోకిమ్ తెరియామల్, జీయర్ మరమేశెన్ఱు “తనియనై అరుళి
 చ్చెయ్యవేణుమ్” ఎన్ఱు కేట్కు, “జీయరుమ్ అరుళిచ్చెయ్త దేవరిక్ కేట్కు
 వేణుమో” ఎన్న, “ఎనక్కొన్ఱుమ్ తెరికిఱితిలై, ఇతు సున్దరరాజర్ తానే
 సున్దరజామాతృమునివిషయమాక వరుళిచ్చెయ్తార్” ఎన్ఱు మూన్ఱుతిరు
 నామమ్ కూడివిధరాయ్ అత్తనియనై త్తజ్జఘక్కు త్తజ్జమాకక్కొణ్ణార్
 కళ్. సేనై ముతలియారుమ్ ఇన్ఱవృత్తాన్ఱత్తైక్కొయిలిలే పెరియోర్క
 భుక్కు త్తెరివిక్కు వేణుమెన్ఱు త్వరై యాః పెన్ఱున్దరుళి, గోష్ఠియిలే జీయరై
 దణ్డన్ సమర్పిత్తు ఇన్ఱవై భవజశెల్లామ్ విన్ఱిప్పమ్ శెయ్య, ఎల్లారుమ్ మిక
 పుమ్ ఉకన్దరుళి “ఇప్పడి తిరువేగ్గడముడై యానుమ్ అధికరుముకన్దరుళిన
 ఇత్తనియనై ప్రకాశిప్పిత్తరుళుకిఱితే ఇతెన్నవైభన్ఱాన్” ఎన్ఱు పోరవిధ
 రాయరుళినార్ కళ్.

త్వత్ - ఉనుక్కు, ఆర్యవిషయమ్ - పూజ్యరాస మణవాశమామునికళ్ విషయమాయ్,
 మపాపనా - పరిశ్రమాస, పద్యమ్ - శ్లోకత్తై, అస్య మునే - ఇన్ఱ జీయరుక్కు,
 పద - శొల్లమ్.

(౧) సేనేశదేశిక - సేనై ముతలికళ్, దేవస్య - ఎమ్మెరుమానుడైయ, పర
 మపావనా - మికపుమ్ పరిశుద్ధికరమాస, పాదా - తిరువడికశై, శిరసి - తిరుముడియిల్,
 పహాన్ - ధరిత్తుక్కొణ్ణు, స్వయమ్ - తామ్, ధన్యోస్తీ - ధన్యనాయాకిఱేన్ - ఇతిచ -
 ఎన్ఱుమ్, అవదత - అరుళిచ్చెయ్తార్.

(౧) “భూత్వాభూయోవరవరమునిర్భోగినాం సార్వభౌమః శ్రీమద్రక్షే వసతి విజయీ విశ్వసంరక్షణార్థమ్” ఎన్నిఅపడియే ఇప్పడిసర్వలొకో జీవనార్థమాక అవతరి త్తరుళిన జీయర్, అఖిలజనజీవాతువాన పితై లోకాచార్యర్ దివ్యసూక్తికిళాన రహస్యప్రబంధజ్ఞభుక్తెల్లామ్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళ త్తిరువుళ్ళమ్బుబ్బి (౨) “రహస్యగ్రంథత్వేషు రమయా మానతత్త్వియాన్ వాక్యసంగతివాక్యార్థ తాత్పర్యాణియధాశ్రుతమ్ వ్యాకుర్వన్నే వపూర్వేషాం వర్తమానోపదేపదే స్వమనీమాకధాంనై పతిల్పయన్ కిచ్చిదవ్యయమ్ గుప్తానరైస్సురుత్వేన గూఢానర్థానదీది శత్” (౩) “శ్రుతి స్మృతితిహానై శ్చశ్రుత్యన్తైవాఞ్చరాత్రతః దేశికా నాంనిబిర్ధనాం దర్శయన్నేకకణ్డతామ్ వాక్యాలజ్ఞా రవాక్యాని వ్యా

[౨] అయమ్ - ఇష్టమణవాళమామునికళ్, పూర్వేషామ్ - పూర్వాచార్యర్క శుడైయ, (ఎట్టియిల్) వర్తమానః - నిలైనిష్ఠవరాయ్, పదేపదే - పదజ్ఞతోటుమ్, స్వ - తమ్మడైయ, మనీషా - బుద్ధియిల్ తోన్బియపడి, కథామ్ - అనుపయక్తవిషయ క్తై, కిచ్చిదపి - కొచ్చుముమ్, నైవకల్పయన్-అరుళిచ్చెయ్యాయ్, యధాశ్రుతమ్- ఆచార్యముఖమాయ్ కేట్ట అర్థానుగుణమాయ్, వాక్య - వాక్యకైయుమ్, సంగతి- సంగతికైయుమ్, వాక్యార్థ - వాక్యార్థకైయుమ్, తాత్పర్యాణి-భావార్థకైయుమ్, వ్యాకుర్వన్నేవ - విశేషమాయ్ అరుళిచ్చెయ్తుకొణ్ణు, సర్వైః-సకలపూర్వాచార్యర్ కళాబుమ్, గురుత్వేన- వ్యాపకమాయరుప్పతాల్, గుప్తాన్-మఱైతువైత్త, గూఢాన్- రహస్యమాన, అర్థాన్ - విశేషార్థకై, అదీదిశత్ - కృతైయాల్ ఉపదేశితార్. (ఇప్పడి) తత్త్వియాన్-అధరహస్యత్తిలిట్టేవర్కకైయెల్లామ్, రహస్యగ్రంథ - రహస్యగ్రంథ క్గనుడైయ, తత్వేషు - తత్వార్థకలిల్, రమయామాన - సన్దోషిప్పితార్

(౩) శ్రుతి-వేదవాక్యకళాలుమ్, స్మృతి-మనావాది స్మృతికళాలుమ్, ఇతిహానైశ్చ- శ్రీరామాయణాది ఇతిహాసకళాలుమ్, శ్రుత్యన్తైః - వేదాస్త్రవాక్యకళాలుమ్, పాఞ్చ రాత్రతః - పాఞ్చరాత్రప్రమాణకళాలుమ్, నిబంధనామ్ - గ్రంథకర్తాకళానై, దేశికానామ్ - ఆచార్యాశుడైయ, ఏకకణ్డతామ్ - సంప్రదాయత్తిల్ ఒరుముఖ

చక్షాణో విచక్షణః సుధియస్సద్వదయామాస స్వస్వరూపం సుదుర్గ్రహమ్” ఎన్టిప్పడి ప్రతిపాదిక్కుమ్ క్రిమజ్జలిల్ ఒన్టుమ్ తప్పాతపడి ప్రథమమ్ తత్పరహస్యత్రయజ్ఞుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ శేయ్తరుళి, అన న్తరమ్ అశేషార్థప్రతిపాదకముమాయ్ ఆహ్ పారుతై యముడైత్తాన శ్రీవచనభూషణత్తుక్కు (౧) “మెచ్చుమ్ వియాక్కియై” ఎన్టువిలక్షణపరిగ్రహమామ్బడి వ్యాఖ్యానమ్ శేయ్తరుళి, (౨) “శీర్వచనపూడణమామ్ తెయ్ వకుళికై ప్పెల్లోమ్, పారులకై ప్పొన్నులకాప్పార్క్కప్పెల్లోమ్, తేరి నమక్కిప్పారినియార్ ఉలకాశిరియనరుళ్ తప్పామలోతియప్పిన్ తాన్” ఎన్టు ఇతిన్వైభవత్తైత్తాముమ్ అనునధిత్తు ప్పొరప్రీతరాయరుళినారితే. ములలికళుమ్ అప్పడియే (౩) “వాగ్భూషణం వకుళభూషణశాస్త్రసారం యో మాదృశాశ్చ సుగమం వ్యవృణోద్వయాళుః రమ్యాపయ స్త్రమునయేయమిహాంవరాయతస్తై నమశ్శమదమాదిగుణార్ణవాయ” ఎన్టుమ్ (౪) “మేవుమ్ తవత్తువరయోగియిట్టవియాక్కియై

మానపడియై, దర్శయన్ - కాట్టిక్కొన్టు, విచక్షణః - సమర్థరాయ్, వాక్య - వాక్య క్లైయమ్, అలక్కొరవాక్కాని - అలక్కొరవాక్యక్లైయమ్, వ్యాచక్షణః - అరుళి చెయ్తకుక్కొన్టు, సుధియః - జ్ఞానికళుక్కు, సుదుర్గ్రహమ్ - అతీయక్కుడాత, స్వస్వరూపమ్ - ఆత్మస్వరూపయాధాత్వత్తై, స్వాదయామాస - తెరివత్తు రుచిప్పితార్.

(౩) యః - యాతొరుమణవాళమామునికళ్, దయాళుః - కృపావరవళరాయ్, వకుళభూషణ - నమ్మత్వారుడైయ, శాస్త్ర - అరుళిచెయ్తలొన తిరువాయ్మొట్టిప్రబత్తి సుడైయ, సారమ్ - సారమాన, వాగ్భూషణమ్ - శ్రీవచనభూషణత్తై, మాదృశాశ్చ - నమ్మై పోళ్త అజ్ఞరానవర్కళుక్కుమ్, సుగమమ్ - ఎలిలిల్ అతీయమృడి, వ్యవృణోత్ - వివరితారో? శమ - అస్తరిన్దియనిగ్రహమెన్న, దమ - బహిరిన్దియనిగ్రహమెన్న; ఆది - ఇదైముతలొన, గుణ - కల్యాణగుణజ్ఞుక్కు, అర్ణవాయ - బలనిధియాన, యమిహాంవరాయ - యతివతియాన, తస్మైరమ్యాపయ స్త్రమునయే - అర్ణ మణవాళ మామునికళిన్పొరుట్టు, నమః - దణ్డిన్సమర్పిక్కితేన్

యాల్ తేవున్నికై కుమ్ నల్ దత్తువరహస్యత్తుడనే, తావుమ్ పెరుమ్మక
థొశారియవితయ త్తిట్కుమా తావుమ్మొరుళో శెటిచ్చొల్లాపరణచ్చురు
తిక్కుమే” ఎన్ఱుమిప్పడి ఉపకిరి త్తమైయై అనుసన్ధితార్కిళో.

అనన్తరమ్ శ్రీవచనభూషణత్తుక్కుమ్ అడియాయ్, చరమపర్వ
నిష్కాక్రమ ప్రతిపాదకిమాన నూల్ దత్తుతిక్కుమ్, జ్ఞానసారప్రమేయసార
జ్ఞభుక్కుమ్ వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళి, మల్ శై రహస్యజ్ఞభుక్కుమ్, ఈట్టు
క్కుమ్ ప్రమాణ త్తిరట్టు సజ్జహితరుళియుమ్, గీతైక్కు త్తాత్పర్య
దీపమెన్ఱొరు వ్యాఖ్యానముమిట్టరుళి, ఉడైయవర్ నిత్యతిరువారాధనక్రమ
త్తైయుమ్ సుగ్రహమాకివుమ్ సువ్యక్తిమాకివుమ్ సర్వాత్మోజ్జీవనార్థ
మాకిచ్చెయ్తరుళినారితే. శ్రీపాదత్తుముతలికి శెల్లారుమ్ కూడి “తిరు
వాయ్ మొట్టివిషయమాకి తిరుప్పవళిత్తాల్ ఏతేనుమ్ ఒరుప్రబంధమరుళి
చ్చెయ్య వేణుమ్” ఎన్ఱు అపేక్షిక్కు, పిన్ఱు తిరువాయ్ మొట్టినూల్ ద
న్దొలియైయుమ్, ఆచార్యోపదేశపరమ్పరాప్రాప్తమాయ్ వన్ద దర్శనతా
త్పర్యార్థజ్ఞైయెల్లామ్ విశదమాకి అటివిక్కుమ్ ఉపదేశరత్నమాలై
యైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్తరు, పిన్ఱు తిరువాయ్ మొట్టితొడక్కుమాన అరు
ళిచ్చెయల్ కళెల్లానల్ శైయుమ్ ప్రవర్తిప్పిత్తుక్కుంజ్ఞు దర్శనత్తుక్కుపణ్ణి
ల్లాతవతిశయముముణ్ణాక్కిక్కుంజ్ఞు జ్ఞానవర్ధకరాయెన్ఱునరుళియరుక్కుంజ్ఞా
లత్తిలే, శ్రీవచనభూషణార్థశ్రవణమృణ్ణియరుప్పార్ ఇరణ్ణుశ్రీవైష్ణవర్కళో
రాగద్వేషమ్ కొణ్ణాడి వివాదమృణ్ణియరుక్కుమ్ సమయత్తిల్, ఇరణ్ణు
నిహీనసన్తుక్కిళో పిణ్ణివరుమతుకణ్ణు, జీయరుమ్ శ్వాక్కులై క్కుటిత్తు
“నీజ్ఞభుమ్ ఇవర్కళై వ్పొలే శ్రీవచనభూషణాధికారికిళో” అహజ్కరిత్తు
వివాదమృణ్ణుకైక్కు” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్య, అవర్కళుమ్ అతుకేట్టు లజ్జా
పురస్సరమాకి అతిల్ నిన్ఱుమ్ నివృత్తరానార్కిళో.

పిన్ఱువడదేశ త్తిలిరున్ద తిరునామధారికిళో శిటిత్తుడవ్యమ్ వర
కొట్టు, అత్తైనిరూపిత్తుప్పార్ శ్రవణవిల్ అతు అనుకూలమిన్ఱియే

యిరుక్క, అత్తైయుమ్ త్యాజ్యమెన్నేనినై త్తుక్కట్టి త్తరుళినార్. అనన్త
రమ్ స్వమరత్తుక్కు శిలక్షేత్రముణ్ణాయ్ తద్వార్తా వన్దకుడిమక్కల్
మరత్తిలే భుజిత్తుప్పోక, అవ్విడమ్ గోమయత్తాలే శుద్ధిపణ్ణి ఈరిత్తి
రుక్క, యాద్రచ్చిమాక జీయర్ పుటప్పట్టరుళినవర్ ఈరత్తైక్కిణ్ణు
“ఇవ్విడమ్ ఈరమాయరుప్పానేన్” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, అజ్గిరున్దవర్కిల్
అక్కారణత్తైవిణ్ణిప్పమ్ శెయ్యకేట్టు, అప్పోతే అన్దక్షేత్రత్తై పెరుమాభు
క్కునమర్పిత్తు అన్దశాసనత్తైయుమ్ శ్రీభణ్డారత్తిలే పోకివిట్టరుళి ఎమ్మన్ద
రుళియరుక్కుమ్ నాళిలే,

అతివృద్ధైయాయరుప్పాళోరు అమ్మైయార్ రాత్రి పుటప్పేపోక
మాట్టామల్ మరత్తిలే శయిక్క, అవలైక్కణ్ణు శజీత్తు, అప్పోతే
మరత్తిలేనిన్ఱుమ్ అవలై పుటప్పడవిడ, ముతలికల్ ఇతుకణ్ణు “ఇప్పడి
ఇవలై శజీక్కికూడుమో” ఎన్న, ముతలికలై క్కుటిత్తు “కిరువణిలాకి
లుమ్ మరమేట మాట్టాతో” నమక్కు ఉకవాతార్ అపవాదమ్ శొల్ల
ప్పోరుమ్” ఎన్దరుళినార్. ఇప్పడియోగ్యత్తైయిల్లాతతిలుమ్ “పిణ్ణు
మ్మన్దకడిక్కిటతో” ఎన్ఱు అతిశక్తైపణ్ణి వెరువి వర్తిత్తుప్పోరువర్.

అనన్తరమ్ ఒరుశ్రీవైష్ణవర్ తూతులై కీరైకొణ్ణువన్ద తళికై క్కు
చ్చెయ్కిట అమ్మైయార్ కైయిలే తళికై క్కుకొడుత్తు “ఇత్తైప్పాజ్ఞాకచ్చెయ్
తునమర్పియుమ్” ఎన్ఱుప్రాథక్క, అపభుమ్ అత్తై ఉదాసిత్తు తళికై పుణ్ణా
తిరుక్క; పిన్బు అముతుశెయ్యుమ్మాతు అన్దశ్రీవైష్ణవర్ అమ్మైయార్
ముఖత్తైప్పార్క్క, జీయరుమ్ అతుకణ్ణు “ఇతెన్” ఎన్ఱు కేట్టరుళ, శ్రీవై
ష్ణవరుమ్ ఉణ్ణైయై విణ్ణిప్పమ్ శెయ్య, అతుకేట్టు “ఁటటుమాసమ్ అమ్మై
యారై తళికై శెయ్యవేణ్ణామ్” ఎన్ఱు వెటుత్తరుళి, భాగవతాతివర్త
నమ్ పణ్ణినతుక్కుమ్ ఊపణమ్ పణ్ణువిత్తు ప్పిన్బు పూర్వమ్మాలే నియ
మిత్తు చ్చెయ్కిటనాళిలే,

వరస్థరుమ్ పెరుమాళ్ పితై “జీయర్ తిరువడికిళిలే సేవిక్కి-
వేణుమ్” ఎన్నిట త్వరాతిశయత్తాలే తమ్ ఊరిలిరున్దతనిప్పటప్పట్టు అతి
శీఘ్రమాళ వస్తతిరువడికిళిలే సేవిత్తునిట్టు, “ఇప్పుడిశ్రీవైష్ణవనహవాళ
మన్త్రిక్కే తనియేసాహసిత్తు వరువతే” ఎన్ఱు అవరై పెఱుత్తు అఱు
మాసమ్ పుట త్తిణ్ణైయిలేయిరుక్కుమ్బడి ఉపేక్షిత్తు, పిన్బు అట్టికిరి
త్తరుళి తద్విషయమాళ, (౧) భక్షితంహి విషంహన్తి ప్రాకృతం
కేవలం వపురి మన్త్రాషధమయీ తత్రభవత్యేవ ప్రతిక్రియా! దర్శనస్పర్శ
సంక్లేషవిక్లేషశ్రవణాదపి | అప్రతిక్రియమాత్తైవ హన్యతే విషయై
ర్దృఢమ్! ఇత్తముద్భోషయదోషా విస్తరేణ సుదుస్తరాన్. దూరం
నిర్వాసయామాస వాసనాంవిషయేష్వసా” ఎన్ఱుమ్ (౨) “నిదానం
సర్వదోషాణాం నిదానంక్రొధమోహయోః! మానఏవ మనాంస్యేషాం

(౧) భక్షితమ్ - భుజిక్కుప్పట్ట, విషంహి - విషమోషెన్టాల్, ప్రాకృతమ్ -
ప్రకృతిసమ్బంధముడైయ, వపురికేవలమ్ - శరీరత్తైమాత్రమ్, హన్తి-అభ్యయచ్చైయకిఱు;
తత్ర- అన్తవిషయత్తిల్, మన్త్రాషధమయీ-మన్త్రరూపమాయమ్ బొషధరూపముమాస,
ప్రతిక్రియా - ప్రతీకారమాసతు, భవత్యేవ - సిద్ధమయిరుక్కిఱు; అత్తైవ -
జీవాత్మావాసతు, విషయై - విషయన్గళాల్, దర్శన - దర్శనత్తాలుమ్, స్పర్శ-స్పర్శ
త్తాలుమ్, సంక్లేష - విశేషసన్గతాలుమ్, విక్లేష - పిరివినాలుమ్, శ్రవణాత్ - కేట్టు
తాలుమ్, అప్రతిక్రియమ్ - ప్రతీకారమ్ ఇన్ఱువాన్ఱాతవడి, దృఢమ్-మిక్కుళమ్, హన్యతే-
అభిక్కుప్పడుకిఱు ఇత్తమ్ - ఇన్ఱప్రకారమ్, అసౌ - ఇన్ఱమణవాళమామునికళ,
సుదుస్తరాన్ - ఎవ్విధత్తియమ్ నివృత్తిక్కుక్కుడాత, దోషాన్ - విషయదోషన్గళై
విస్తరేణ - విస్తరమాక, ఉద్భోషయన్ - నన్ఱాకపెళిక్కాట్టి, విషయేష-విషయన్గళిల్,
వాసనామ్ - వాసనైయ, దూరమ్ - మఱుపడియమ్ అణుకవాన్ఱాతవడి, నిర్వాస-
యామాస - సమూలమాకపోక్కినార్.

(౨) మాన ఏవ - అహజ్కారన్ఱాన్, సర్వదోషాణామ్, సకలదోషన్గళుక్కుమ్,
నిదానమ్ - మూలకారణమ్, క్రొధమోహయోః-కోపత్తుక్కుమ్ మోహత్తుక్కుమ్;

నిత్యమున్నులయత్నసా" ఎఱ్ఱమ్, (౧) "అర్థసమ్మద్విమోహాయ విమోహానరకాయచ । తస్మాదర్థమనన్ధాఖ్యం శ్రేయోర్థీ దూరతస్యజేత్ । యస్యభర్తార్థమర్థేహ తస్యానీ హైవశోభనా । ప్రత్యాశనాద్విపక్వస్యదూరా దస్పర్శనంపరమ్" ఎఱ్ఱమ్ (౨) "భృత్యోఽహంవిష్ణుభక్తానాంశాసితారస్తపవమే । క్రేతుం విక్రేతుమపిమామిశతే తే యధేప్సితమ్ । ఇతి యస్యమతంనిత్య మయమేవాఽఽత్తవిత్తమః ॥ స్వరూపసిద్ధిస్స ర్వేషాం స్వాజీవనమపిధ్రువమ్ । శ్రేయసీదేశికానాశ్చ సిన్ధృతిప్రత్యుపక్రియా"

నిదానమ్ - మూలకారణమ్; అసౌ - ఇష్ట అహజ్జాతమానతు, విమోహమ్ - ఇష్టచేతనరకభుడైయ, మనాంసి - మనస్సుక్కలై, నిత్యమ్ - ప్రతిదినముమ్, ఉన్నూలయతి - సమూలమాయ్ అట్టితువిదుకిటతు

(౧) అర్థసమ్మత్ - ధనసమ్మత్తానతు, విమోహాయ - మోహాత్తుక్కుక్కార్తణమాకిటతు; విమోహః - మోహమానతు, నరకాయ-నరకత్తుక్కుక్కార్తణమాకిటతు, తస్మాత్ - ఆకైయాల్, శ్రేయోర్థీ - శ్రేయస్సైక్కిరుమవన్, అనన్ధాఖ్యమ్-అనర్థమెట్టేపెయరైయడైయ, అర్థమ్ - ధనత్తై, దూరః - కిట్టవొణ్ణామల్, త్యజేత్ - విడక్కుడవన్ యస్య - ఎన్ద్రురువనుక్కు, భర్తార్థమ్ - భర్తానుష్ఠానుగభక్తాక, అర్థేహ - ధనత్తిల్ అపేత్తై ఇరుక్కిటతో, తస్య - అవనుక్కు, అనీహైవ-అర్థత్తిల్ విరుప్పమిల్లామైయే, శోభనా - నల్లతు; పద్మస్య - శేటై, ప్రత్యాశనాత్ - (స్పర్శితుపిటకు) అలమ్బువత్తైక్కాట్టిటమ్, దూరాత్ - దూరత్తిలెయ్నిట్టకొణ్ణు, అస్పర్శనమ్ - తొడామలిరుప్పతు, పరమ్ - శ్రేష్ఠమ్

(౨) అహమ్ - అడియేన్, విష్ణుభక్తానామ్ - శ్రీవిష్ణువర్కకుక్కు, భృత్యః - దాసభూతన్; మే - అడియేనుక్కు, తపివ-అవర్కకళే, శాసితారః - నియన్తాక్కళే; తే - అవర్కకళే, యధేప్సితమ్ - ఇష్టానుసారమాయ్, మామ్ - స్వమ్మన అడియేన్; క్రేతుమ్ - కొల్వతఱ్ఱుమ్, విక్రేతుమ్ - కొడుప్పతఱ్ఱుమ్, ఈశే - స్వామికళాకితార్కకళే; ఇతి - ఎఱ్ఱ, యస్య - ఎన్ద్రుచేతననుక్కు, మతమ్ - అధ్యపనాయమానతు, నిత్యమ్ - నిత్యమాయరుక్కిటతో, అయమేవ - ఇష్టఅధికారియే, ఆత్మవిత్తమః - ఆత్మజ్ఞానికళిల్ ముతల్వన్. (ఇతనాల్) సర్వేషామ్ - సకలరుక్కుమ్, స్వరూప

ఎఱ్ఱమ్, (౧) “ఆచార్యవదేవతావన్నాత్మవత్పితృవత్తథా | ద్రష్టవ్యాస్తస్త
ఇత్యాదిర్దృష్టశ్చాస్త్రేషువిస్తరాత్” (౨) “సుఖీలస్సులభస్సాన్వమీ శ్రీ
మానసి కృపానిధిః | అణోరపిమహద్వేషాదత్యంతాయాతివిక్రియామ్ |
పావనీమహతాందృష్టిః ప్రచ్యుతానసిమోచయేత్ | అమర్షఃపునరల్పాపి
నిత్యానసినిపాతయేత్ || ప్రియాత్ప్రియతరంశౌరేస్సజ్జనానాం సభాజనమ్ |

సిద్ధిః - ఆత్మస్వరూపము నిలైనిట్కొలుతు, స్వాజ్ఞీవనమసి-తాముజ్జీవిప్పతుమ్ సిద్ధిక్కు
లుతు, దేశికానాళ్ళు - ఆచార్యాళుక్కుమ్, శ్రేయసి - శ్రేయస్కరమాన, ప్రత్యుప
క్రియా - ప్రత్యుపకారమానతు, సిద్ధ్యతి - సిద్ధిక్కులుతు

(౧) సస్తః - సత్పురుషరకళి, ఆచార్యవత్ - ఆచార్యవైష్ణులపుమ్, దేవ
తావత్ - దేవతైయైష్ణులపుమ్, మాతృవత్ - మాతావైష్ణులపుమ్, తథా - అప్పటి, పితృ
వత్ - పితావైష్ణులపుమ్, ద్రష్టవ్యాః - అధ్యపనక్కుత్తక్కువరకళి; ఇత్యాదిః -
ఇతరుమతలాన స్వరూపమార్గళి, శాస్త్రేషు - శాస్త్రజలీల, విస్తరాత్ - విస్తరమాక,
దృష్టిః - కాణప్పటిరుక్కులుతు

(౨) స్యామి - నమక్కుస్వామియాన ఎఱ్ఱురుమాన్, సుఖీలః - ఎఱ్ఱారుడన్
కలక్కుమ్స్వభావనాయనుమ్, సులభః - సర్వసులభ నాయనుమ్, శ్రీమానసి - శ్రీమానాయ
నుమ్, కృపానిధిః - దయానిధియాయనుమ్, అణోః - స్వల్పమాన, మహత్ - మహద్ద
ళిడత్తిలపణ్ణుమ్, ద్వేషాదసి - ద్వేషతాలుమ్, అత్యంతామ్ - మికళుకుధికమాన,
విక్రియామ్ - మనఃకాలువ్యతై, యాతి-అడైకిటాన్, మహతామ్ - మహద్దళుడైయ,
పావనీ - (సకలరైయమ్) పరిశుద్ధమాక్కువల్ల, దృష్టిః - కటాక్షమానతు, ప్రచ్యు
తానసి - (ఎఱ్ఱురుమాన్ కటాక్షులొనిస్తుమ్) నఱ్ఱువినవరకళియుమ్, మోచయేత్ -
ఉత్తరిప్పిక్కుమ్; (అవరకళుడైయ) అమర్షః పునః - మనఃకాలువ్యమొవ్వెల్లాల్,
అల్పాపి-స్వల్పమాయనుమ్, నిత్యానసి - నిత్యరకళియుమ్, నిపాతయేత్ - నఱ్ఱువప్ప
ణ్ణుమ్ శౌరేః - సర్వేశ్వరమక్కు, ప్రియాత్ - తమక్కు ప్రియమ్ శయవతై కాట్టి
లుమ్, సజ్జనానామ్-భాగవతరకళి, సభాజనమ్ - ఆరాధిప్పతు, ప్రియతరమ్-తమక్కు
అత్యస్తమభిమతమాయరుక్కుమ్ తేషామ్-అస్త ఆశ్రితరకళుక్కునేరిట్టి, అపమానః-
అపమానమానతు, మనాగసి- స్వల్పమాయనుమ్, అప్రియాత్ - తమక్కు నేరిడుకునిట్టై

అప్రియాదప్రియస్తేషామవమానోమనాగపి” (౧) “సజ్జనాతిక్రమక్రౌర్యం
శాస్త్రైరితం ప్రదర్శయన్ సూక్తిభిర్మక్తియుక్తాభిసర్వాన్ సముదజీవ
యత్” ఎస్టమ్ ఇత్యాదికి ఖలే ఇవన్ శ్రీనుడై య సాహిత్యరాహిత్యజ్ఞా
లుణ్ణానగుణదోషజ్ఞతై తమ్ దీర్ఘదర్శిత్యతై దర్శిప్పిత్తు సర్వరై యమ్
ఉజ్జీవిప్పిత్తుక్కొణ్ణ పోరుకిటకాలత్తిలే,

ఇవరుడై య ఉక్త్యనుష్ఠానజ్ఞతై యెల్లామ్ ఉత్తరదేశత్తిలే
వైష్ణవప్రభువాయిరుప్పొరువర్ “స్వాజీవనమాక సకలశాస్త్రతాత్పర్య
జ్ఞతై యమ్, సజ్గ్రహరూపేణ అనుష్ఠిక్కుమ్బడియానతొరుచరమార్థ
విశేషతై అడియే సుక్కు అరుళిచ్చెయ్ తువరక్కాట్టియరుళవేణమ్” ఎస్టమ్
అపేక్షిత్తువరక్కాట్ట, జీయమ్ అప్పడియే భగవద్దాస్యరసమ్ పురు
షార్థమెస్టమ్ తెల్సిన్ అధికారిక్కు కేవలభగవల్తాళ్ళనధారణమాతాధి
కారముమ్ పోరాతు, కేవలభగవత్సమారాధననిష్ఠామాత్రముమ్ పో
రాతు, కేవలాచార్యపారతన్య్యాధికారమాత్రముమ్ పోరాతు, కేవల
భాగవతాను వర్తనమాత్రముమ్ పోరాతు, పిన్నై ఎజ్జనేయెన్నిల్,
యథోచితకై జ్ఞురైక్కినిరతరాయ్ స్వకీయగృహే నిశ్శజ్జయోడే శ్రీ
వైష్ణవకిళ్ ప్రవేళిత్తు ప్నాజ్ఞాకవసిక్కు తన్నై అత్తలై కేయాక
వైత్తు తలైక్కట్టుమ్ (౨) “అడియార్ కైన్నై యాట్పుడుత్త” ఎస్టమ్,
(౩) “ఎన్నమైవిట్కవుమ్ పెలువార్కి శే” ఎస్టమ్ నిలైయుణ్ణాకవేణ
మితే, ఇప్పడి ఇవర్ధతై అనుసన్ధిత్తు అనుష్ఠియానాకిల్ తనక్కుప్రతి

క్కాట్టిలమ్, అప్రియః - అత్యస్తమనిష్ఠమాయురుక్కుమ్

(౧) సజ్జన-సత్పురుషర్కళ్ విషయత్తిల్, అతిక్రమః-పణ్ణుకుపచారత్తినడైయ,
క్రౌర్యమ్ - క్రౌర్యతై, ఇథమ్ - ఇష్టప్రకారమ్, శాస్త్రైః-శాస్త్రజ్ఞతాబమ్, యక్తి
యుక్తాభిః - యక్తియుడన్ కూడియ, సూక్తిభిః-శ్రీసూక్తికథాలుమ్, ప్రదర్శయన్-
కాట్టిక్కొణ్ణ, సర్వాన్ - సకలరైయుమ్, సముదజీవయత్ - ఉజ్జీవిప్పిత్తుక్కొణ్ణ
పోర్నార్.

పత్తి సాభాగైశ్వర్యజ్ఞో కైక్కుడాతు. (౧) “స్యగ్రోధబీజే వట
వత్ప్రణవే శబ్దజాలవత్ । సిద్ధే తదియశేషత్వేనర్వాహాస్సమృద్ధవన్తిహి”
ఎన్నిజపడియే చరమార్థవిశేషమ్ కైపుకున్దతాకిలో వివిభజ్యతాయ్ విచిత్ర
జ్యతాయ్ అనన్తజ్యతాయరున్దశ్శ భగవద్విషయ రహస్యవిశేషజ్యతాయై
ల్లామ్ అతీయవేణుమెన్నిజ నిర్బన్ధమిలై. ఇవ్వనుష్ఠాన విశేషమిన్తి కే-
శెల్లుకిజ్జానానుష్ఠానప్రతిపాదనముమ్, భగవద్రహస్య విశేషజ్యతుమ్
వేత్తైశ్శొల్లుమ్ పాతివ్రత్యధర్మమోల్లై వ్యర్థమాయ్విడుమ్. (౨)
“పూజనాద్విష్ణుభక్తానాం పురుషార్దోఽస్తి నేతరః । తేషువిద్వేషతః
కిచ్చిన్నాస్తి నాశకమాత్మనామ్” ఎన్నిజపడియే తిరుమన్తార్థమాన
చరమార్థనిష్ఠైయై స్వదివ్యసూక్తి విశేషత్తాలే దర్శిప్పిత్తైఘ్రితిప్పొక
విట్టరుళ, అవరుమ్ అప్పడియే తదియారాధనైక తత్పరరాయ్ (౩)
“తస్యైనిత్యం ప్రదిశత దిశే దక్షిణస్యై నమస్మామ్” ఎన్ఱుమ్, (౪)
“దిశేవాపి నమస్కుర్యాద్యత్రాఽసౌ వసతిస్వయమ్” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిజ

(౧) స్యగ్రోధ-అలమరత్తినుడైయ, బీజే-విత్తిల్, వటవత్ - శాఖోపశాఖమాన
అలమర మోలపుమ్, ప్రణవే - ఓజ్కార్త్తిల్, శబ్దజాలవత్ - శబ్దరాశిపోలపుమ్,
తదియ - భాగవతరకకుమ్, శేషత్వే - చాసభూతనాయరుప్పతు, సిద్ధేసతి - కైపు
కున్దతాకిలో, సర్వాహా - భగవద్రహస్యజ్ఞో ముతలానసకలార్థజకుమ్, సమృద్ధవన్తిహి-
తన్నడైయే ఉన్ఱాకిన్దతుకళ్.

(౨) విష్ణు - సర్వేశ్వరస్వీకరయత్తిల్, భక్తానామ్ - భక్తియుడైయ క్రీవైష్ణ
వర్కత్తై, పూజనాత్ - ఆరాధిప్పత్తైక్కాట్టిల్, ఇతరః-వేఱాన, పురుషార్థః-సాధ్య
మాన పురుషార్థమానతు, న-ఇలై, తేషు - అవర్కళ్ విషయత్తిల్, విద్వేషతః-ద్వేష
మృణ్ణువత్తైక్కాట్టిల్, ఆత్మనామ్ - ఆత్మార్కత్తై, నాశకమ్-అఘ్రియచ్చెయ్కిజతు,
కిచ్చిన్-వేఱొన్ఱుమ్, నాఽస్తి - ఇలై

(౪) అసౌ - ఇన్ద్రాచార్యర్, స్వయమ్ - తామ్, యత్ర - ఎన్దదివ్యచేకత్తిలే,
వసతి - ఎఘ్నిన్దరుళియరుక్కిణారో?, దిశేవాపి-అద్దిత్తైన్కోక్కియాయు, నమస్కు-
ర్యాత్ - దణ్డెన్సమర్చిక్కవేణుమ్

పడియే జీయర్ ఎఘున్దరుళియిరుక్కుమ్ దిక్కెనోక్కి (౧) “తొమ్మి
మ త్తికైయున్ యునోక్కి” ఎగ్గిపడియే నాల్ తోటుమ్ సేవిత్తుక్కొణ్ణు
తమ్ముడైయ వర్ణానుగుణమాక ఎరికరుమ్బుములలాన కై జ్జుర్యత్తైయుమ్
మరత్తుక్కునడ త్రిక్కొణ్ణు పోన్దార్.

అక్కాల త్తిలే కోయిలీలీయిరుక్కిఱభట్టర్, పెరుమాళ్ తిరు
వోలక్క త్తిలే జీయరై సేవిత్తు “దేవరీర్ శిష్యర్ కళ్ నమ్మెదణ్ణనిడమల్
అవమతివణ్ణి పోరానిప్పర్ కళ్” ఎన్ఱుఅటివిక్క, జీయరుమ్ మరమేయె
ఘున్దరుళి అవర్ కళై అత్తైత్తు “సీజళ్ ఇప్పడిశెయ్ వాసేన్” ఎన్ఱుకే
ట్టరుళ; అవర్ కళుమ్ అవర్ ఇరుక్కిఱవిరువై విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తు “ఎజ్జ
ళుక్కు అవరై అనువ ర్తిక్కమనన్సు ఇశైయాతు” ఎన్న; “అత్తు ఉజ్జ
ళుడైయ దోషానుసన్ధానత్తాలే వన్దతాయిరుక్కుమ్, ఆకైయాలే “పెరు
మాళుమ్ పిరాట్టియుమాక దివ్యసింహాసన త్తిలే ఎఘున్దరుళియిరుక్కిఱ
తాక ప్రతిప త్రివణ్ణి సేవిత్తుక్కొణ్ణు పోరుగోళ్” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తు
ఇప్పడి తదీయవిషయజ్గళిల్ గుణప్రతిప త్రినడక్కుమ్బడియాన భాగవత
ప్రావణ్యత్తైయుడైయరాయ్, పిన్బుతాముమ్ వృద్ధాచారజ్గళై అటిన్దరు
ళుమవరాకైయాలే వేధకప్పిన్నాన విలక్షణవిషయజ్గళై ఆదరిత్తు
క్కొణ్ణు అవర్ కళ్ విషయ త్తిల్ పూర్వర్ కళ్ అనుష్ఠిత్తుప్పోరుమ్
శేషవృత్తిశిలామ్ అనుష్ఠానపర్యవసానమామ్బడి అనుష్ఠిత్తరుళి (౨)
“ఎక్కుణత్తోరెక్కులత్తోరెవ్వియల్ పోరాయిడినుమ్, అక్కణ త్తేనమ్మి
త్తై వరావరే, మిక్కపుకట్టర్ కార్ పాట్టిల్ కోయిల్ కన్దాడైయణ్ణనె
న్ఱుమ్ పేరాళనై యడైన్దపేర్” ఎన్ఱు అనుసన్ధి త్తరుళ;

జీయరుమ్, (౩) “త్వద్దానదానగణనాచరమావధాయ న్నద్దానత్తైక

(౩) త్వత్ - దేవరీరుడైయ, దానదాన - అడియారడి యార్ కళుడైయ,
గణనా-ఎణ్ణువతిల్, చరమావధా-చరమసజ్ఞైయిల్, యక-యావరారువర్ ఉణ్ణో?

రసతాఽవిరతామమాఽస్తు” ఎన్నిట వాగ్విప్లవతి ముతైతప్పామల్ శ్రీ
వైష్ణవదాస్య రసశ్రీయోడే వాగ్నందరుభుమ్ కాలత్తిలే, తదీయవైభవా
ఽభిజ్ఞరాయ్ అవర్కళుడనే కలన్దపరిమాటి పోరుమవర్కళాన అప్పన్
అరుళాళప్పెరుమాళ్ ఇవర్కళ అత్యాదరత్తుడన్ నిత్యనన్నిధిపణ్ణిప్పో
రుమ్ తిరుమలై ముతలనదిన్యచేశజ్జలై మీళివుమ్ తిరువడితొమ్ తిరు
వుళ్ళమాయ్ పెరుమాళై అనుమతికొణ్ణు, (౧) “ప్రథితైరపితద్భ్రతైర్విః
ప్రతివాదిభయజ్కురైః” ఎన్నిటప్రతివాదిభయజ్కురమ్ అణ్ణాముతలన
అనేకశ్రీవైష్ణవర్కళుడనే పెరుజ్జాట్టమాయ్ తిరుక్కావేరి వడక్కునోక్కి
నాపోలేపుటప్పట్టరుళి, ప్రథమమ్ (౨) “అధవిలోకనలోకతమోనుదంత్య
దవల్కోకనతుక్కుతుహలమ్ ద్విరదశైలలిరోగృహమేధినం వరదము
త్తరవేదివిభూషణమ్” ఎన్నిటపడియే అవసర ప్రతిక్షరాయెన్దురుళియి
రుక్కిట పేరురుళాళరై తిరువడితొమ్మవతాక ప్పెరుమాళ్ కోయిలిలేట
పెమ్మన్దురుళి, అజ్ఞుణ్ణాన శ్రీవైష్ణవర్కళెల్లారుమ్ ఎతిర్కొణ్ణువన్దు నేవిక్కు
అవర్కళై యుమ్ కృపై పణ్ణియరుళి అవర్కళుడనేకూడ ఎమ్మన్దురుళి, కోయి

తత్ - అవరుక్కు, దాసతా - శేషభూతనాయరుప్పతిల్, వికరసతా - ముఖ్యురుచి
యానకు, ము - అడియేనుక్కు, అవిరతా - ఒట్టివిద్వి, అస్తు - ఉణ్ణాకపేణుమ్.

(౧) ప్రతివాదిభయజ్కురైః - ప్రతివాదికళుక్కుభయజ్కురైర్కళాయ్, ప్రథితైర్విః
ప్రసిద్ధైర్కళాన, తద్భ్రతైర్విః - అవర్కళుడనేకూడనుమ్, (ఎమ్మన్దురుళినార్)

(౨) అధ - పిటకు, విలోకన - కటాక్షతాలే, లోక - జనగళుడైయ, తమః
అజ్ఞానాన్ధకారన్దులై, నుదమ్ - సమూలమాకపోక్కుమువరాయ్, త్వత్ - దేవరైరై,
అపలోకన - కటాక్షిప్పతత్కాక, తున్దు - అధికమాన, కుతుహలమ్ - అభినివేశ
ముడైయరాయ్, ద్విరదశైల - హస్తీగిరియనుడైయ, శిరః - మస్తకత్తిల్, గృహమేధి
నమ్ - నిత్యవాసమ్ కెయ్యుమువరాయ్, ఉత్తరవేది - యాగశాలెక్కు, విభూషణమ్ -
అలజ్జూరభూతరాన, వరదమ్ - అత్రితరవేక్షితన్దులై తలైక్కట్టికొడుప్పవరాన పేర
రుళాళరై, (అశ్రయిల్తోమ్)

లుక్కుశ్చేపుక్కు (౧) “శ్రీమద్ద్వారవరం మహద్ధిబలిపీరాగ్రం ఫణీంద్ర
హ్రదం గోపీనాంరమణం వరాహవపుషం శ్రీభట్టనాథం తథా శ్రీమ
న్తం శరవైరిణం కలిరిపుం శ్రీభక్తినారం మునిం పూర్ణంలక్ష్మణ
యోగినం మునివరానాద్యానధ ద్వారపా॥ శ్రీమన్మజ్జనమణ్డపం సర
సిజాం హేతీశభోగీశ్వరా రామం నీలమణిం మహానసవరం తార్క్ష్యం
న్యసింహం ప్రభుమ్ సేనాన్యం కిరిభూధరం తదుపరి శ్రీపుణ్యకోటిం

(౧) శ్రీమత్ - నిత్యశ్రీయోడుకూడియ, మహత్ - పెరియతాన, ద్వారవరమ్ -
తిరుక్కోపురనాయనారైయమ్, బలిపీర - బలిపీరత్తుక్కు, అగ్ర్యిమ్ - మున్ భాగత్తిలశ్శు,
ఫణీంద్రహ్రదమ్ - తిరువనన్తసరస్సైయమ్, గోపీనాంరమణమ్ - గోపస్త్రీకశుక్లప్రకాశదకర
నానకణ్ణనైయమ్, వరాహవపుషమ్ - వరాహనాయనారైయమ్, తథా - అప్పడియే,
శ్రీభట్టనాథమ్ - పెరియార్థ్నారైయమ్, శ్రీమన్తమ్ - నిత్యశ్రీయోడుకూడియ, శర
వైరిణమ్ - నమ్మాళ్వారైయమ్, కలిరిపుమ్ - తిరుమజ్జైయార్థ్నారైయమ్, శ్రీభక్తినా
రమ్ - తిరుమఱ్ఱైయార్థ్నారైయమ్, పూర్ణంమునిమ్ - పెరియన్మియైయమ్, లక్ష్మణ
యోగినమ్, - ఉడైయవరైయమ్, ఆద్యాన్మునివరాన్ - ముతలార్థ్నారైయమ్, అధ - పిఱకు,
ద్వారపా - ద్వారపాలకర్కళైయమ్, శ్రీమత్ - నిత్యశ్రీయోడు
కూడియ, మజ్జనమణ్డపమ్ - తిరువళిక్షికమణ్డపత్తైయమ్, సరసిజామ్ - పెరున్దేవిత్రా
యారైయమ్, హేతీశ - తిరువాళియార్థ్నారైయమ్, భోగీశ్వరా - తిరువనన్దార్థ్నా
నైయమ్, రామమ్ - చక్రవర్తిత్తిరుమకనైయమ్, నీలమణిమ్ - కరుమాణిక్కవర
దరైయమ్, మహానసవరమ్ - తిరుమడైప్పళియైయమ్, తార్క్ష్యమ్ - పెరియతిరువడి
యైయమ్, ప్రభుమ్ - స్వామియాన, న్యసింహమ్ - అభాకియశిక్తరైయమ్, సేనా
న్యమ్ - సేనైమతలికళైయమ్, కిరిభూధరమ్ - హస్తగిరియైయమ్, తదుపరి - అత
న్నేరే, శ్రీపుణ్యకోటిమ్ - శ్రీపుణ్యకోటివిమానత్తైయమ్, తథా - అప్పడియే, తన్మధ్యే -
అన్తపుణ్యకోటివిమానమధ్యత్తిల్, తదీయై - శ్రీదేవిభూదేవి ప్రశ్నతికళాల్, వృతమ్ -
శూర్మప్పట్ట, రమానహచరమ్ - శ్రియవిపతియాన, వరదమ్ - తేవప్పెరుమాళై, వన్దే -
సేవిక్కిఁజేన్

తథాతన్యధ్యే వరదంరమాసహచరం వందే తదీయైర్వృతమ్”(౧) “కమల
నివేళితాక్షి” కమలం కిమలారమణం ఘనమణిభూషణద్యుతికఢారిత
గాత్రరుచిమ్! అభయగదాసుదర్శనసరోరుహచారుకరం కరిగిరిశేఖరం
కమపిచేతసిమేనిదధే” ఎన్నిటపడియే శ్రీబలిషీర త్తరుకేదణ్డన్ సమర్పిత్తు
సేవాక్రిమత్తిలే సేవిత్తువై యమాళికై యిలేటి పేరరుళాళరై యుమ్ తిరు
వడితొమ్మితు (౨) “మగ్గళం వేధనా వేదిమేదిసీ గృహమేధినే! వరదాయ
దయాధామ్నేధీరోదారాయ వజ్రమ్” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమృణ్ణిక్కిణ్ణు
నిన్ఱు, వరదరాజరుమ్ ఇవరుక్కుత్తీర్థప్రసదముమ్ తిరుమాలై శరకోప
సుమ్ ఉక్తిస్తుప్రసాదిక్కి, స్వీకరిత్తుళి దణ్డన్ సమర్పిత్తు ప్పటప్పట్టరుళ;
అజ్ఞాశ్శవర్కీళ్ళ ఇవర్ ఎమ్మన్దరుళియిరుక్కుమ్మడిక్కు ఒరుమర
త్తైయుమ్ కల్విక్కు, (౩) “కతిచిద్దినాని కరికైలవాసినః కమలానఖస్య

(౧) కమల - ఆసనకమలత్తిల్, నివేళిత-ఉన్ఱియ, అక్షి-కమలమ్ - తిరువడి
త్రామరైకళైయుడైయరాయ్, కమలారమణమ్ - శ్రియః పతియాయ్, ఘన - శ్రేష్ఠ
మాన, మణి - రత్నమయమాన, భూషణ - తిరువాళరణజ్జరుడైయ, ద్యుతి - తేజస్సు
నాల్, కఢారిత - పొన్వర్ణమాకప్పణ్ణప్పట్ట, గాత్రరుచిమ్ - తిరుమేళిళైయై
యుడైయరాయ్, అభయ-అభయహస్తమెన్న, సుదర్శన- తిరువాళియాత్వానెన్న,
సరోరుహ - శ్రీపాశ్చజన్యాత్వానెన్న (ఇవర్కళాల్), చారు - అగ్రకాయవిశ్ణా
నిన్ఱు, కరమ్ - తిరుక్కైకళైయుడైయరాయ్, కరిగిరి - హస్తగిరిక్కు, శేఖరమ్-శిరో
భూషణరాన, కమపి - అనిర్వాచ్యనాన పేరరుళాళరై, మే-అడియేనుడైయ, చేతసి-
మనతిల్, నిదధే - ధ్యానిక్కి-తేన్

(౨) వేధనః - బ్రహ్మవినుడైయ, వేదిమేదిసీ - యాగభూమియిల్, గృహమే
ధినే - ఎమ్మన్దరుళియిరుప్పవరాయ్, దయాధామ్నే - కృపానిధియాయ్, ధీరోదీ
రాయ-అగ్రతాపేక్షితజ్జళైత్తరైక్కుట్టువతిల్ నిలైనిన్ఱవరరాన, వరదాయ-పేరరుళాళ
రిన్పొరుట్టు, మగ్గళంమగ్గళమ్ - విశేషమాయ్ మగ్గళముణ్ణాకవేణుమ్

(౩) సః - అన్దమణివాళిమామునికీళ్ళ, కతిచిద్దినాని - శిలనాళివరైయిల్, కరి

నయనాతిధిర్భవన్ | నిజపాదపङ्కజరజోభిషేచనై రఖిలా జనా విమల
యన్న వాచసః” ఎన్నిటపడియే అక్లే అవర్ కళుక్కు ఉకప్పకనాలాటునా
ఘ్రొన్దరుళియరున్ద, అన న్తరమ్ తిరువై శాఖ త్తిరునాళ్ తొడణ్ణినడక్క;
మూన్డామ్ తిరునాళిలే పెరుమాళ్, అలఙ్కరిత్తుక్కొణ్ణు (౧) “ఆరూఢః
పతగేన్ద్రమస్యకరయోరఙ్గిద్వయీమర్చయన్ దివైర్వరప్పరభూషణై
ర్దినకృతోదీ ప్రిందివాదీపయన్ ముగ్ధేన్ద్ర స్థితరోచిషామధురయన్ ముక్తా
తపత్రశ్రియం విశ్వంపశ్యతి చక్షుషావికసతా వీదీవిహారి హరిః” ఎన్నిట
పడియేపార ఒప్పనై యోజేపెరియతిరువడిమేటొణ్ణు తిరువీధియిలే పుట
ప్పట్టరుళ, పెరుమాళుడనే జీయరుమ్ నేవిత్తుక్కొణ్ణు గజైక్కొణ్ణాన్
తిరుమణ్డప త్తేట పె్మొన్దరుళ;

శైల - హస్తీగిరియిల్, వాసినః - నిత్యవాసమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్కిణ, కమలాసఖస్య-
శ్రియఃపతియాన పేరుళాళరుడైయ, నయనాతిధిః - కటాక్షత్తుక్కు ప్పాత్ర
భూతరాయ్, భవన్ - ఆకానిష్టకొణ్ణు, (అవిడత్తిల్) అఖిలాన్-సమస్తమాన, జనాన్-
జనన్తై యమ్, నిజ - తమ్మడైయతాన, పాదపङ्కజరజః - తిరువడిధూళ్ కళినుడైయ,
అభిషేచనై-స్పర్శతాల్, విమలయన్-నిర్మలస్వభావరాకుమ్మడిపణ్ణిక్కొణ్ణు, ఉవాస-
ఎ్మొన్దరుళియరున్దార్.

(౧) హరిః - తేవప్పెరుమాళ్, పతగేన్ద్రమ్ - పెరియతిరువడియిన్ మేల్,
ఆరూఢః-విషియరుళినవరాయ్, అస్య - ఇన్ద్రపెరియతిరువడియనుడైయ, కరయోః-
తిరుక్కైకళిల్, అఙ్గిద్వయీమ్ - ఇరణ్ణుతిరువడికళైయమ్, అర్చయన్ - వైత్తు
క్కొణ్ణావరాయ్, దివైః - శ్రేష్ఠమాన, అఘ్నర-తిరుప్పరియట్టన్తళాలుమ్, భూషణైః-
తిరువాభరణన్తళాలుమ్, దినకృతః - సూర్యుడుడైయ, దీప్తిమ్-ఒళియై, దివాదీపయన్-
చకల్ విళక్కొక్కినవరాయ్, ముగ్ధేన్ద్ర - అధ్వియచన్ద్రనోబ్బిన్ద్ర, స్థిత - పొన్తుఱు
వలుడైయ, రోచిషా - కాన్తియాల్, ముక్తా-తపత్ర - ముత్తుక్కుడైయనుడైయ,
శ్రియమ్-శోభయై, మధురయన్ - విశేషపృణ్ణినవరాయ్, వీధీ - తిరువీధికళితోణుమ్,
విహారి - ఉల్లాసమాయ్ ఎ్మొన్దరుళిక్కొణ్ణు, వికసతా - మలర్ప, చక్షుషా - తిరు
క్కణ్ణళాల్, విశ్వమ్-సకలరైయమ్, పశ్యతి - మళిరక్కటాక్షిక్కిణార్.

అవ్యభిచారి ఎటుమ్మియప్పావుమ్, శ్రీవైష్ణవకళుడనే తిరునాళ్ సేవిక్కవెమ్మిందరుళినవర్ అక్లే జీయరై అచిన్తిమాకసేవిత్తు, (౧) “ఆరు హ్యపతగవుషభమాయా న్తం వరదమాదరాద్దప్తుమ్ | గత్వాతదగ్రభూ మింనాద్రాక్షంతత్రదేశికం దృష్ట్వా” ఎన్నుమ్మడి విన్తిహృదయరాయ్ మోహిత్తు జీయర్ తిరువడికళిలే ఆదరాతిశయత్తాలే విమ్మిన్దువిగ్రహ నుభవమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు మూన్తు నాన్లు నాట్టికై పరవశగాత్రరాయున్దు మోహిత్తు, (౨) “చిరేణసంజ్ఞాం ప్రతిలభ్య భూయోవిచిన్తయామాస విశాలనేత్రా” ఎన్నుమ్మడియే శనైర్కోహమ్ తెళిన్దు ఎమ్మిన్దురున్దు తిరు నాళెన్ద్రత్తిన్దు జీయరై సేవిత్తుక్కొణ్ణుపోయ్ (౩) “కుమిలుమోశైవి మ్మిల్వొలిత్తులై విల్లిమజ్జులజ్జొణ్ణుపుక్కు” ఎన్తుమ్ (౪) “ఇన్ద్రొకోళ్ శోతి చ్చెన్ద్రామరైక్కుట్టిరానిరున్దమై కాట్టినిర్” ఎన్తుమ్ శొల్లుకిఱపడేయే జీయర్ పురుషకారమాక (౫) “సౌమ్యోపయన్త్రమునినామమదర్శి తౌతౌ శ్రీదేవరాజచరణౌ శరణం ప్రపద్యే” ఎన్ఱిఱపడేయే సేవిత్తరుళి

(౧) పతగవృషభమ్ - పెరియతిరువడియిన్ద్రొ, ఆరుహ్య - విఱియరుళి, ఆయాన్దమ్ - ఎమ్మిన్దురుళానిన్ద్ర, వరదమ్ - తేవప్పెరుమాళై, ద్రప్తుమ్ - సేవిష్ట తణ్కు, ఆదరాత్ - ఆదరమాక, గత్వా - శెన్దు, తత్ర - అవిడత్తి, దేశికమ్ - ఆచార్యరాస మణవాళమామునికళై, దృష్ట్వా - సేవిత్తు, (అక్లేవిధరాయ్) తదగ్ర భూమిమ్ - అత అగ్రపుఱత్తై, నాద్రాక్షమ్ - పార్క్కవిల్లై

(౨) [రా-సు-౩౨-౮-] చిరేణ-శిఱితునాట్టికైక్కుమేలే, సంజ్ఞామ్-ప్రశ్నైయై, ప్రతిలభ్య - అదైన్దు, భూయః - పిన్పు, విశాల - మలర్న్ద, నేత్రా - తిరుక్కణ్ణిక్లై యుడైయళాయ్, విచిన్తయామాస- చిన్తిత్తాళ్.

(౫) సౌమ్యోపయన్త్రమునినా - (పురుషకారభూతరాస) మణవాళమా మునికళాలే, మమ-అడియేనుక్కు, దర్శితౌ - కాట్టప్పట్ట, తౌ - అన్దు, శ్రీదేవరాజ- పేరురళాళరుడైయ, చరణౌ - తిరువడికళై, శరణమ్ - ఉపాయమాక, ప్రపద్యే- అక్ర యిక్కి-ఱేన్.

పిన్పు జీయరుమ్ పెరియతిరువడియోట్టై శేర్ త్రియై సేవి త్తరుళి (౧)
 “సుపర్ణపుష్పే ప్రబభౌశ్యామపి తామ్బూరోహరిః। కాఞ్చనస్యగిరేశ్వర్యక్లే
 సతటిత్తోయదోయధా” ఎన్నిటపడియే *మణ్ణుయర్ పొన్న్దలై మేలెమ్మన్ద
 మాముకిల్ పోన్దెమ్మమ్ పూవై వణ్ణర్ పుప్పళిన్దేల్ వరుమ్బడియై మేవిని
 న్దుకణ్డనుభవిత్తు అత్యన్తమ్ హృష్టరాయ్ నిఱ్ఱుత్తాముమ్ (౨), తవళ
 ముత్తు మణితివళనఱ్ఱువళమరుణరత్నవక్తై శాత్తియై, శఙ్ఖశక్కరముమజ్జై
 యిల్ తికట్టు మజ్జై పాకనరనేత్తవే, నరరుమ్మై త్తమరర్ తిరళుమేత్తుమ్ నర
 వాకనన్ వరుణనిన్దిరన్ నడువునా న్దత్తై కొళి మునివర్ వానవర్ కుణాల
 మిట్టు నడమాడవే, వరై కళిల్ పెరియవడకిరిక్కుమిళై మరతకక్కువడు
 పోలవే, వరదర్ కచ్చినకర్ వరుతని త్తైరువిల్ *తెన్దలై క్కమ్మకుప్పాత్తియవే,
 అరవుత్తి త్త మణిమకుడుముల్లై వారువణిపిణక్కుడన్ మిట్టుల్లై వే, కనక
 మొత్తై తోరు వడివమొత్తివరుమ్ కరుడనిల్ పవనివరువరే” ఎన్దనుభ
 విత్తు అతుక్కు ప్పాశురమిట్టరుళిచ్చెయ్ తు హృష్టరాయ్ ఎమ్మన్దరుళియి
 రున్దు మల్లై త్తిరునాళికళై యుమ్ మజ్జళాశాసనమ్ శెయ్ తరుళి,

అనన్తరమ్ అప్పావై యుమ్ కూట్టికొణ్ణు తిరుప్పట్టుల్లైయేఱ
 పెమ్మన్దరుళి, అక్లే *పొన్దుడియమ్బొరేల్లై యమ్మానై యుమ్ సేవిత్తు
 ప్పొటప్పట్టు, అనన్తరమ్ (౩) “ఘటికాచలశేఖరం తతోనరసింహం

(౧) సుపర్ణ - పెరియతిరువడియనుడైయ, పుష్ప - తిరుత్తోళిలెమ్మన్దరుళి
 యిరుక్కిఱ, శ్యామః - నీలమేఘశ్యామశరాయ్, పీతామ్బరః - పీతకవాడైయై యణి
 ద్దిరుక్కిఱ, హరిః - పేరరుళాళర్, - కాఞ్చనస్య- స్వర్ణమయమాన, గిరేః - మేరువర్వ
 త్తైరుడైయ, శ్వక్లే - శిఖరత్తిల్, సతటిత్ - మిన్నలోడుకూడియ, తోయదోయధా-
 మేఘమ్మోల్, ప్రబభౌ - ప్రకాశిత్తార్

(౩) తతః - పిటకు, ఘటికాచల - తిరుక్కడైకై త్తడఱ్ఱున్దుక్కు, శేఖరమ్ -
 శిరోభూషణమాయెమ్మన్దరుళియిరుక్కిఱ, నరసింహమ్ - అమ్మియశిక్లరై, నయనేన -

“యనేననిర్విశమ్! ఉదజీవయదాశ్రితైర్వనై రవసంతామపసీతబన్ధనైః”
 నిజపడియే *వడ్డలపళగ్గిళరుమ్ నీళిళోలై మన్ పూగ్గడికై త్తడగ్గున్టేఱి
 వేల్పున్దరుళి, తక్కానై యుమ్ తిరువడితోమ్ముతు, గ్రామాన్తరగ్గిళోనిన్టు
 మ్ అనుకూలరాయ్ వన్దాశ్రియిత్తవర్కళై యుమ్ కృపై పణ్ణియరుళి,
 అనన్తరమ్ కడికై త్తడగ్గున్టేఱి ఏటియరుళి *మిక్కార్ వేదవిమ
 లర్ విల్లుగ్గుమక్కార్కన్దియైయుమ్ నేవిత్తు అనుభవిత్రుళి, (౧)
 “అన్నియమ్పొతిలరియరువాకి యరియై యభీత్తవనై పున్దనై తీరప్ప
 ల్లాణ్డ పల్లయిరత్తాణ్డెన్టుపాడుతుమ్” ఎన్టుమగ్గళాశాననమ్ పణ్ణియరుళి,
 అగ్గే ఎల్లున్దరుళినిన్టు ఎఱుమ్మియైక్కటాక్షిత్తరుళి “వడతిరువరగ్గమ్”
 ఎన్టు ఊరుక్కు త్తిరునామమ్శాత్తి, కుళత్తుక్కు “తిరుక్కావేరి”
 ఎన్టు తీరునామమ్శాత్తి, అప్పావై యుమ్ అఱ్ఱికియమణవాళదాసరెన్టుమ్,
 అగ్గుణ్డానవర్కళై యుమప్పడియే అభిమానిత్తరుళి, *అణ్ణల్ మలై య
 రుకే అరగ్గమానగరమాక్కి;

అనన్తరమ్ *మన్ పూగ్గడికై క్కు-(౨) “పణ్డెల్లామ్ వేగ్గడమ్” ఎన్టు
 తొడగ్గి తిరుమలై యోడే ఒరుశేర్ త్తియుణ్డాకై యాలే(౩) “పాన్దై మా
 మణియై అణియార్ న్దలోర్ మిన్దై వేగ్గడత్తుచ్చియిల్కణ్డమ్” ఎన్టు శ్రీనిధి
 యాకిఱపారుళి పడై ప్పారాక *ఒణ్ణుతల్ మామైయిన్ పడియే మనోరధత్తై
 యుడై యరాయ్, (౪) “దేవందివ్యం శేవళై లేవనన్తం తత్పదాబ్జంవీక్షి
 తుమ్” ఎన్నుమ్మడి తిరువడితోమ్మువారాక తిరుప్పతియేఱవెల్పున్దరుళి,
 ప్రధమమ్ ఎమ్మెరుమానారై త్తిరువడితోమ్ముతు, ఉడై యవర్ ఉకిన్ద పటి

తిరుక్కణ్ణళాలే, నిర్విశమ్ - పూర్ణమాక నేవిత్తుక్కొణ్డ, ఆపసీత - నివృత్తిమాన,
 బన్ధనై - సంసార బన్ధజ్జలై యుడైయరాయ్, అగ్గెతై - తప్తై అశ్రయిత్తిరుక్కిఱ
 జనై - శిష్యుజనగ్రుడన్, తామ్ - ఆర్థ, అవసీమ్ - దివ్యదేశత్తై, ఉదజీవయత్ - ఉజ్జీ
 విప్పితార్

(౧) తిరుప్పల్లాణ్డ-౬ (౨) ౩-తిరువ-౬౧ (౩) తి-మొ-౧౦-౧-౨.

యరుళప్పణ్ణిన గోవిందరాజునై యుమ్ అత్యాదరత్తుడనే (౧) “కై యినార్ శురిశణ్ణనలాభీయార్” ఇత్యాదిప్పడియే సేవి త్తరుళి, *గోవిందన్ గుణక్ పాడి మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణి, గోవిందన్ న్నడియారాయరుక్కిఱ శ్రీవైష్ణవ సమూహత్తుడన్ పుఱప్పట్టరుళి, తిరుమలై యడివార త్తిలే అమర్ న్దెఱు న్దరుళియరుక్కిఱ నవ్కూర్వూర్ ముతలాన ఆర్వూర్ పతి న్నరై యుమ్ తిరు వడితోఱుతు, (౨) “ఉలకుయ్యమాల్ నిన్ట” ఎన్ఱుతోడణ్ణి “మక్కిన్ మాఱన్ తాళిన్ఱై యే ఉన్ శరణాయ్ నెన్జ మేయుళి” ఎన్ఱుమ్, (౩) “ఒఱ్ఱి విలాక్కాలముడనాకిమన్ని ” ఎన్ఱుతోడణ్ణి “ మిక్కనలమ్ శేర్ మాఱన్ పూర్ణులై నెన్జేపుకన్” ఎన్ఱుమ్, ద్వయ త్తిల్ ఆర్వూరడియై అడియోద్రీ తద్విషయ త్తిలేతాముమ్ అనుసన్దిత్తు, సేవి త్తరుళి అద్ర్ శై క్కు అణ్ణి ఎఱున్దరుళియరున్దు అఱ్ఱుణ్ణానవర్ కళై యుమ్ కృపై పణ్ణి యరుళి,

మద్ర్ శై నాళి *తిలతములకుక్కాయ్ నిన్ట తిరువేణ్డతైచ్చెన్ఱు వణ్ణి, అనన్దరమ్ (౪) “మొయ్ త్తళోలై మొయ్ పూన్దడమ్ తాన్ వరే” ఎన్ఱుమ్, (౫) “తేసేయ్ పూమ్బిఱిల్ శూన్ తిరువేణ్డమామలై” ఎన్ఱుమ్ (౬) “తేశమాయ్ త్తికఱుమ్ మలై” ఎన్ఱుమ్ (౭) “అప్రాకృతమ మేయళ్ళ సర్వరత్న మయంగిరిమ్! హిరణ్మయమహాశృంగం పఞ్చోపనిష దాత్మకమ్” ఎన్ఱిఱపడియే అప్రాకృతదివ్యవపునై న్నియుడైయ పెరియతిరువ

(౭) అప్రాకృతమ్ - అప్రాకృతమాయ్, అమేయమ్ - పరిచ్ఛేదిక్కవొణ్ణాత తాయ్, సర్వరత్న మయమ్ - సకలవిధరత్న ప్రచురమాయ్, హిరణ్మయస్సర్వమయమాన, మహాశృంగమ్ - పెరియశిఖరతైయడైయతాయ్, పఞ్చోపనిష దాత్మకమ్ - పఞ్చోపని షస్థయమాన, గిరిమ్ - తిరుమలైయై, (సేవితార్)

(౧) అమలనా-౭ (౨) తి-వాయ్-నూ-౬౦ (౩) తి-వాయ్-నూ-౨౩.
(౪) తి-నాయ్-౩-౩-౧౦. (౫) తి-మొ-౧-౯-౨- (౬) తి-మొ-౧-౮-౯.

సన్తాపనాన్ తానానతన్తయోన తిరుమలై యాత్వారై అడైన్దు అడివణ్ణి,
(౧) “తంపాదేనాఽధ్యారోహతి” ఎన్దుమ్ భావనై కొణ్ణుమితి త్తేటి, కాట్ట
భక్తియిక్కరై యుమ్ తిరువడితొమ్మతు, అనన్తరమ్ పరమపదత్తుక్కుప్పడి
యొమ్మొక్కుపోలేయిరుక్కిట తిరుమలైయిలే ప్రతిపత్తియడనే ఏటి ఎమ్మ
న్దరుళి, *తేనాటుపాయుమ్ తిరువేగ్గడత్తిలుణ్ణానకానాటులై యుమ్ *వి
లగ్గల్ కుడుమికల్లై యుమ్, *మిన్ తికల్ కుడుమికల్లై యుమ్, *అరువి
శేర్ వేగ్గడత్తుత్తెళ్ళిరువికల్లై యుమ్, *కోల్తేన్ పాయ్న్దొమ్మకుమ్
కుళిర్ శోలైశూన్దన్ద వల్లకై యుమ్, *కల్తేన్ పాయ్న్దొమ్మకుమ్
కిమలచ్చునై కిల్లై యుమ్, *శెవ్పార్తిణ్ వరై యైయుమ్ సేవిత్తుక్కోణ్ణు
అప్పాలెమ్మన్దరుళి, *కాట్టిల్ వేగ్గడత్తిలుణ్ణాన కాట్టైయుమ్, వై కున్దవా
నాడుక్కప్పాన *వడతిరువేగ్గడనాటైయుమ్ అనుభవియానిన్దుకొణ్ణు,
*మూలకన్దపూరాన ఊరురుకే ఎమ్మన్దరుళి, (౨) “నన్దేవన్దూర్”
ఎన్దిట పాట్టిట్టడియే అజ్గుణ్ణాన అపూర్వజ్జలై యెల్లామ్ ఆశ్చర్యత్తుడన్
అనుభవిత్తు, అనన్తరమ్ (౩) “కణ్ణన్ విణ్ణారైత్తోమ్మతు” ఎన్దిట
పడియే ఊరురుకే సేవిత్తుక్కోణ్ణు అప్పాలెమ్మన్దరుళి, తిరుప్పరియట్టప్పాటై
కిల్ వేలియైయుమ్ కడన్దు ఎమ్మన్దరుళానిఱ్కు,

అవ్వళవిలే *వేగ్గడత్తై పుతియాకవాల్ కిటకోయిల్ కేళ్ళిజ్జయర్,
ఏకాన్కిళో మల్లైయుమ్ తిరువేగ్గడముడైయానుడైయ అనైత్తుప్పరికర
త్తోడుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళెల్లారుమ్ ఎతిర్ కొణ్ణువన్దుసేవిక్క; అవర్కళై
(౪) “నికరిలమర్ మునిక్కణ్ణళో” ఎన్దు ప్రతిపత్తి పణ్ణియరుళి, అవ
ర్కళుడనేకూడ తిరువేగ్గడమానకరై ప్రవేశిత్తు, అవ్వరుకే ఎమ్మన్దరుళి
వై కున్దన్ తిరువాళలిలేయుమ్, అవావరై చూళ్ళున్దొన్ తిరువాళలితే
యుమ్ దణ్ణన్ సమర్పిత్తు ప్రదక్షిణమాకవెమ్మన్దరుళి అణ్ణే అనన్తాపనాన్

కై జ్ఞాన్మూల “ఇరామానుశన్” ఎన్నిజతిరునన్దవనత్తైయుమ్ ముద్రీ
 యుమ్ అజ్ఞుణ్ణాన తిరునన్దవనజ్జలై యుమ్ తిరుమణ్డపజ్జలై యుమ్ *పున్నై
 కురుక్కత్తి నామై తేరున్ది మక్కిర్పాడల్ శెణ్బక్కిమ్ ముతలాన తిరు
 ప్పామ్మొట్టిల్ కలై యుమ్ అనుభవిత్తు తిరువుళ్ళముకన్దరుళి, తిరుక్కో
 నేరియిలే సిరాడి, ద్వాదశోర్ధ్వపుణ్డ్రైజ్జలై యుమ్ ధరిత్తుక్కొణ్ణు
 (౧) “మేలూరునాళ్ మణ్ కోట్టుక్కొణ్ణాన్ మలై” ఎన్దుమ్ (౨) *ఎటి
 తిరై నై యుమ్ ముద్రీ యుమ్ ఏనత్తురువాయిడన్దత్తే త్రాధిపతియాన జాన
 ప్పిరానై యుమ్ సేవిత్తు, *ఊనేటుశెల్వత్తైయుమ్ అనుసన్దిత్తు, అజ్ఞుణ్ణాన
 తిర్యక్నావర జన్దజ్జలై యుమ్ ప్రార్దియానిన్దుక్కొణ్ణు *కోనేరివాయ్ముమ్
 కురుకుతోడక్కమాన పక్షిన్దజ్జలై యుమ్, *తమ్బక్కిమాయ్ నిన్జ్జుమ్
 తవముడైయారై యుమ్ అనుభవిత్తుక్కొణ్ణు, పెరియతిరుక్కోపురత్త
 రుకే దణ్డన్ సమర్పిత్తు ఉళ్ళేపుకున్దు నమ్మెరుమాళెమ్మిన్దరుళియిన్దు అమ్మ
 కియమణవాళన్ తిరుమణ్డపత్తైయుమ్ సేవిత్తురుళి,

అనన్తరమ్ (౩) “శ్రీమతిమహతిద్వారే చిచ్చాంకాచ్చనమయ
 చ్చబలిపీరమ్! స్థానమధయామునేయం చమ్పకతరుసమ్పదం ప్రతీహారమ్!
 వినతాతనయమహానసమణిమణ్డపం కనకమయవిమానవరమ్! పుతనాపతి

(౩) శ్రీమతి - నిత్యశ్రీయోడుకూడియ, మహతి - పెరితాన, ద్వారే -
 ద్వావరభాగత్తిల్, చిచ్చామ్ - అత్తాజిప్పళియైయుమ్, కాచ్చనమయమ్ - స్వర్ణమయ
 మాన, బలిపీరమ్ - శ్రీబలిపీరత్తైయుమ్, అధ - పిఱకు, యామునేయమ్ - యమునై
 త్తుత్తైవరెన్జి, స్థానమ్ - తిరుప్పుమణ్డపత్తైయుమ్, చమ్పకతరు - శెణ్బకవుడత్తిసు
 డైయ, సమ్పదమ్ - సమ్పత్తైయుడైయ, ప్రతీహారమ్ - శెణ్బకత్తిరువాళలైయుమ్, విన
 తాతనయ - పెరియతిరువడియైయుమ్ - మహానస - తిరుమడప్పళియైయుమ్, మణిమ
 ణ్డపమ్ - తిరుమామణిమణ్డపత్తైయుమ్, కనకమయ - స్వర్ణమయమాన, విమానవరమ్ -
 నివ్యవిమానత్తైయుమ్, పుతనాపతి - సేనైముతలికత్తైయుమ్, యతిధుర్య - ఎమ్మ

యతిధుర్యో నరహరి మధనమత జానకీజానిమ్”(౧)“అథపునరసఘమణి
ద్యుతి కివచితకిమలానివాసభుజమస్యమ్. కలయత కమలవిలోచనమజ్జన
గిరినిధిమనజ్జనం పురుషమ్” ఎత్తమ్ (౨)“శరణమయమిత్యోష్ఠినిర్దిశ్య
దక్షిణపాణినా కరకిసలయం సవ్యం సహ్యోరుసేమ్నిసమర్పయన్. మణిగణ
మహోమగ్నేవత్సర్థలే దధదిన్దిరాం భవదభిమతశ్రీమానస్తాకమస్తుపరం
పదమ్” ఎన్నిటపడియే తిరువేడ్గడముడై యానై త్తిరువడితోమ్రువతాక
సేవాక్రిమత్తినడై వే అత్తాఁపప్పళి, తిరుమామణిమణ్డపమ్, ఆనన్దనిల
యమ్, క్రీబలిపేరమ్, “యమునైత్తుత్తై నర్” ఎన్నిట తిరుప్పూమణ్డపమ్,

రుమానారైయుమ్, నరహరి - సృసింహనైయుమ్, అథ-పిటకు, జానకీ జానిమ్ - చక్ర
పర్తిత్తిరుమకనైయుమ్, సమత - సేవియన్జోళ్

(౧) అథపునః - పిటకోపెన్ద్రాల్, అసఘ - నిర్దుష్టమాస, మణి - మణికళ
డైయ, ద్యుతి - కాన్రికళాల్, కివచిత - వ్యానైయాస, కమలా - పెరియపిరాట్టి
యారుక్కు, నివాస - వాసస్థానమాస, భుజమధ్యమ్ - తిరుమారైయుడైయనాయ్,
కమల - శెన్ద్రామరైపోన్, విలోచనమ్ - తిరుక్కణ్ణశ్చైయుడైయనాయ్, అజ్జనగిరి -
అజ్జనాచలత్తిల్, నిధిమ్ - నిధిపోలిరుక్కట, అసజ్జనమ్ - హేయ ప్రతిభుటరాస, పురు
షమ్ - ధరమపురుషనాన తిరువేడ్గడముడైయానై, కలయత-కణ్ణార సేవియన్జోళ్.

(౨) ఆయమ్ - ఇచ్చతిరువడియే, శరణమ్ - (ఉడ్గళుక్కు) ఉపాయమ్, ఇతి-
ఎత్తు, దక్షిణపాణినా - వలతుతిరుక్కైయాల్, అజ్ఞిమ్ - తిరువడియై, నిర్దిశ్య-
కాట్టిక్కొట్టు, సవ్యమ్-ఇడతాస, కరకిసలయమ్-తుళిరే పోల్ సుకుమారమాసతిరుక్కై-
యై, సవ్య- ఇడతాస, ఊరు-తిరుత్తుడైయినుడైయ, సీమ్ని-ప్రదేశ్ తిల్, సమర్పయన్-
వైత్తుక్కొట్టిరుప్పవరాయ్, మణిగణ - మాణిక్యసమూహత్తినుడైయ, మహా - తేజస్వి
ల్, మగ్నే - మూడోకిస, వత్సర్థలే - తిరుమాన్దిల్, ఇన్దిరామ్ - పెరియపిరాట్టియై,
దధత్ - ధరిక్కుమవరాయ్, భవత్ - ఉడ్గళుక్కు, అభిమతః - ప్రియతమరాస,
శ్రీమాన్ - శ్రియః పతియాస తిరువేడ్గడముడైయాన్, అస్తాకమ్-సమక్కు, పరమ్ -
ఉత్తమమాస, పదమ్ - ప్రాప్యస్థానమాయ్, అస్తు - ఆకపేణుమ్.

మేల్ మజ్జయుత్తై తిరుమార్వముమ్ ఆరముమ్ పతక్కనన్నిరైయుమ్,
 పెరువరై యనై యపుయమొరునాన్ముమ్ పిళిగడలాభియుమ్ శఙ్గుమ్
 పెరుతివమెన్దుకాట్టియకరముమ్ పిడి త్తతోర్ మరున్గినిల్ కిరముమ్, ఒరు
 మతియెనవే శోతి శేర్ ముకము ముయర్ తిరువేగడత్తుత్తైయు మొప్పి
 లావప్పన్ కరుణై శేర్ విభీయుమెన్ను శేలామ్ నిత్తెన్దునిన్దనవే” ఎన్దు
 పాదాదికేశాన్తమాక అనుభవిత్తరుళి, అనన్తరమ్, *అలక్కలన్దుళపము
 డియైయుమ్, తిరుత్తియకోటమ్బుత్తైయుమ్*శుద్రు మొళివట్టమ్ శూడ్ర
 న్దుశోతిపరన్ద కోళిత్తై వాన్ ముకత్తైయుమ్, *అతిల్ తన్ ముకత్తుచ్చుట్టి
 యైయుమ్, తిరునెద్రీయిల్ శాత్తిన ముత్తిన్ తిరునామత్తైయుమ్ “వెణ్ణె
 యుణ్డాన్ తిరుమూక్కు” ఎన్దు ప్రత్యక్షేన్ద్రులమ్బుడి పుళుకిలేము
 ఘుకియిరుక్కిట కోలనీళి కోడిమూక్కైయుమ్, *శెన్దామరై క్కిట్టని
 వాయైయుమ్, వార్ కాతిలేశాత్తిన ఇలకుమకరకుణ్డలగ్గైయుమ్ *ఉలక
 ముణ్డ పెరువాయాలే*అడ్డముమ్ నాడుమడగ్గవిమ్బుడియకణ్డైయుమ్, అత్తి
 రుక్కమ్బుత్తినిల్ కాత్తైయుమ్, *అల్ మేల్ మజ్జయుత్తై మార్ పై
 యుమ్, అతిల్ *పవళవాయ్ పూమకళుమ్ పన్దళిప్పాణారముమాన
 శేర్ త్తియుమ్, అత్తోడుశేర్ న్ద వెణ్బరినూలైయుమ్, వడవేగ్గడవను

ఘాపమమాయ్ ఆయతమాన రాముద్వయత్తిలేధరిత్తై తిరువాళ్ళైతిరుచ్చక్కాన్వార్ కళై
 యుమ్, ముద్రై ఇరణ్డతిరుక్కళాలే, బ్రజ్జెయినుడైయవాయాలే, ములైక్కణ్డై పెరుడి
 క్కొడుక్కుమ్ తాయైప్పాలే శరణపరణస్థాననిర్దేశత్తైయుమ్, ఇప్పడినిరపేక్షోపాయ
 నిన్దర్ కుక్కు విరజైతుడైయళవెన్దు తొట్టుక్కాట్టుమ్బుడియైయుమ్, ఉలకముణ్డై తిరుప్ప
 వళచ్చెవ్వాడైయుమ్, కోలనీళి కోడిమూక్కైయుమ్, కమలక్కణ్డైయుమ్, విళివురువడ్డ
 కైయుమ్, కణ్డాడియై ప్తకపోలశోభకళైయుమ్, పిత్తైయుడైవాణుతల్ తిలకశోదై
 యైయుమ్, పొన్నిలమకుట్టితిరుకోటమ్బుత్తైయుమ్, కుకరనెడుజ్జుత్తైక్కాతుకళైయు
 మ్, కతిరాయర్ మిరవిక్కులవైరిత్తాలాత్తనీణ్డడియైయుమ్, అముతక్కడలాన ఒప్పిలా
 వప్పడై అమలనాదిపిరానిణ్బుడయే అత్తొరైప్పాలే పాదాదికేశాన్తమాకపవళవిత్తు.

డై య* మల్లార్ తోళ్ కి శై యుమ్, అతిలేశా త్తిన*తణ్ణుమాయ్ విరై నా
 టుక్కణ్ణెయైయుమ్, తిరుక్కైకళిలేధరి త్తవలమ్బురి ఆట్టియైయుమ్, అవ
 ధ్ ముక్కు పురభాగావహమాన, *వణ్ణమరుళ్ కొళణిమేకివణ్ణత్తైయుమ్,
 *ఉయ్యవులకు పడై త్తుణ్ణమణివయిల్ శై యుమ్, అతిల్ తిరువుదరబన్ధనత్తై
 యుమ్, అతుక్కన న్తరమ్బావియాయ్ *ఉడై యార్ కనమణియోడొణ్
 మాతళమ్బూ ఇడై విరవిక్కి త్తవెట్టిల్ తెత్తొకినోడుమ్, పొన్నరై నాణా
 డుమాణిక్కిళ్ళణియైయుమ్, (౧) “పెరుమానరై యిల్ వీతకివణ్ణ
 వాడై” ఎన్ఱు ప్రణయినికిళ్ వాయ్ పులధ్ ముప్పడియాన *అన్దిపోల్
 నిఱత్తాడైయైయుమ్, అతిల్* పల్లినుణ్ పద్దొకిచ్చాత్తిన ఉడై వా
 లై యుమ్, *పురిన్దమలరిడుకిఱ పుణ్డరికి పాదమాన పూవార్ కిట్టలికి శై
 యుమ్, అతిల్ అతిర్ కట్టలి శతజైకళై యుమ్, ఇన్నిలై యోడే, *నాల్
 తోళముతాన తిరువేగ్గడముడై యానై (౨) “ఎణ్ణమ్ పుకున్ద తి త్తిక్కు
 మముతే” ఎన్ఱిఱపడియే కేశాదిపాదాన్తమాక అనుభవి త్తరుళి, వ్రీత
 రాయ్ తిరుప్పల్లాణ్ణు తొడణ్ణి అనుసన్ధిత్తు మగ్గళాశాసనమ్బణ్ణి, పర్యాత్తి
 పిఱవామైయాలే (౩) “మగ్గళిం మానుషేలోకే వైకుణ్ఠమధితిష్ఠతే
 శేషశైలనివాసాయ శ్రీనివాసాయమగ్గళమ్” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణి
 యరుళి, (౪) “సౌమ్యాపయన్త్రమునినామమదర్శితౌతౌ శ్రీవేంకటేశ

(౩) మానుషేలోకే - మనుష్యలోకత్తిల్, వైకుణ్ఠమ్ - శ్రీవైకుణ్ఠమాన తిరు
 మలైయల్, అధితిష్ఠతే - ఎన్నున్దరుళియిరుక్కిఱ తిరువేగ్గడముడైయానుక్కు, మగ్గళమ్ -
 మగ్గళముట్టాక వేణుమ్ శేషశైల - శేషగిరియిల్, నివాసాయ - నిత్యవాసమ్ శేయతు
 కొట్టిరుక్కిఱ, శ్రీనివాసాయ - తిరువేగ్గడముడైయాన్బొరుట్టు, మగ్గళమ్ - మగ్గళము
 ణ్ణాక వేణుమ్

(౪) సౌమ్యాపయన్త్రమునినా - పురుషకారభూతరాన మణివాళమామని
 కళాలే, మమ-అడియేనుక్కు, దర్శితౌ-కాట్టప్పట్టు, తౌ - ప్రసద్దమాన, శ్రీవేంకటేశ

చరణౌశరణంప్రపద్యే” ఎన్నిపడియే-ఎల్లారుక్కుమ్ (౧) “అడిక్కిమ్మ
 ర్ న్దువుకున్దు అడియార్ వాల్ మిన్” ఎన్దు తిరుపడికళై యే పుకలాకక్కా
 ట్టియరుళ; అవనుమ్ (౨) “మలై మేల్ తాన్ నిన్దెన్ మనత్తుళిరున్దాన్”
 ఎన్దుశొల్లుకిటపడియే ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తైక్కణిశిత్తుక్కొన్దు నిన్దు, ఇప్పోతు
 ఇవరై ప్పెల్ మ్మవాతే (౩) “శ్రీమత్సున్దరజామాతృమునిమానసవాసినే”
 ఎన్నుమ్మడి ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తై తనక్కు ఆవాసస్థానమాకవిరుమ్మ; ఇవ
 రుమ్ (౪) “ఎన్దాయ్” (౫) “వన్దాయ్” ఎన్నిపాట్టిట్టుడియే “ఇని
 యెక్కుమ్ పోకిన్దెత్తే” “ఇనియానున్దై యెన్దుమ్ విడెన్” ఎన్నిపడియే
 తిరువుళ్ళత్తైక్కొన్దు, ఇప్పుడి నికిరిల్ పుకిగ్రానవన్ వాత్సల్యాది గుణజ్ఞ
 భుక్కుత్తోల్ మ్మ, అతిలే ఈడుపట్టు ఒట్టివిల్ కాలత్తిల్ పడియే ఉత్తర
 వాక్యత్తిలే కైజ్జుర్యప్రార్థనై యుమ్ పణ్ణియరుళానిట్టు, అవ్వళవిలే
 తిరువేళ్ళడముడైయానుమ్ ఇవరుక్కు త్తిర్థప్రసాదమ్ శ్రీశరకోపన్
 పూవార్ కట్టల్ కళెల్లామ్ ప్రసాదిక్కప్పెల్ మ్మ, కృతార్థరాయ్ పుటప్ప
 ట్టరుళి;

(౬) “కతిచనదివసానిధామ్ని తక్కి కమలవిలోచన మేనమీక్ష
 మాణి” ఎన్నిపడి అగ్నేశితితునాళెమ్మిన్దురుళియిరున్దు, అజ్గుణ్డానవర్ క
 లై యుమ్ అభిమాని త్తరుళి, ఇతు * “విణ్ణోర్ వెత్పాయిరానిన్ద తు” ఎన్దు
 రుళిచ్చెయ్ తు పుటప్పట్టరుళ, అజ్గుణ్డానవర్ క కళెల్లాయ్ “ఇజ్జుత్తైయిల్
 శ్రీకార్యత్తుక్కు ప్పరివరాయిరుప్పొరువరై క్కిల్పిత్తరుళ వేణుమ్”

తిరువేళ్ళడముడైయానుడైయ, చరణౌ-తిరుపడికళై, శరణమ్ - ఉపాయమాక,
 ప్రపద్యే - ఆక్రయిక్కి-తేన్.

(౬) తస్మిన్ - అన్ద, ధామ్ని - దివ్యదేశత్తిల్, కతిచనదివసాని - శిలనాళ్
 వరైయల్, నిసమ్ - ఇన్ద, కమలవిలోచనమ్ - శెన్దామరైక్కణ్ణానా ఎమ్మెరుమానై,
 ఈక్షమాణి - నేవిత్తుక్కొన్దు (ఎమ్మెరుళియిరున్దార్)

(౧) తి-వాయ్-౬-౧౦-౧౧

(౨) తి-వాయ్-౧౦-౪-౪

(౪) తి-వాయ్-౨-౬-౯.

(౫) తి-మొ-౧-౧౦-౯.

సైన్య విశ్వాప్యమ్ శైయ్య, (౧) “జ్ఞాతవ్యసర్వసారార్థ సంశయశ్రీముఖంస్య యమ్, ప్రీతః ప్రేషితవాక్యస్తై మునయే మునిపుణ్యవః” ఎన్నుమ్బడి యాసి ఇన్స్క్రిప్ట్ ఎమ్పెరుమానార్ జీయరై క్కల్పి త్తిరుళినార్.

పిన్ను (౨) “అహిరాజశైలమభితోనిర న్తరంపుతనాశతేన సవి లోకియం స్తతః” అనుహ్యదివ్యనగరంరమాన్వదంభుజగేశయం పునరు పేత్యపూరుషమ్” ఎన్నిటవడియే అఙ్గునిన్యమ్ ఇటణ్ణియెమ్మిన్దరుళి, గోవిన్ద రాజనై యమ్ సేవిత్తు చుళిరరువివేజడ తైన్దోవిన్దర్ గుణమ్ పాడి అనుభ విత్తు, అఙ్గునిన్యమ్ పుటప్పట్టరుళి, తిరు వెప్పుళూర్ ముతలానతిరుప్పతికళై యమ్ తిరువడితొమ్మితు, పిన్ను పెరుమాళ్ కోయిలేటప్పెమ్మిన్దరుళి పేర రుళాళరై యమ్ తిరువడితొమ్మితు, అవరనుమతికొణ్ణు అఙ్గునిన్యమ్ పుట ప్పట్టు, మణ్ణిల్ పెరియమధురాన్తక త్తేటప్పెమ్మిన్దరుళి, (౩) “మరుమలర్ కమమ్మమ్ శోరై మత్తురై మానకిర్ వన్దెయ్ తి, అరుళోపొళి పెరియనమ్మి యన్దెతిరాశరాశఱ్కు, అరుమ్మెరుళో వల్లిఙ్గుమెజ్జళో పరికా త్తరుళో వార్ కోయిల్ తిరుమక్కిడియిత్తెల్లీర్ తీవినై తీరుమాతే” ఎన్నిట అనిభివేశా

(౧) మునిచ్చిడపః - మణవాళమామునికళ్, స్వయమ్ - తామ్, ప్రీతః - సమష్ట రాయ్, జ్ఞాతవ్య - అతీయవేణ్ణుమతాన, సర్వ - సకలమాన, సారార్థ - సారమాన అర్థజ్ఞులియన్తాన, సంశయ - సందేహవిషయమాన, శ్రీముఖమ్ - శ్రీముఖపత్రికైయై, యన్దె- యాతొరు, మునయే - ఎమ్పెరుమానార్ జీయరిన్సోరుట్టు, ప్రేషితవాన్ - అనుష్ఠి యరుళినార్.

(౨) సః - అద్వమణవాళమామునికళ్, పుతనాశతేన - ఇవ్యజనపరివారత్తుడన్, అహిరాజశైలమనితః - తిరుమరైక్కునాన్తుపుటముమ్, నిరన్తరమ్ - ఇడెవెళియిల్లా ఘట, విలోకయన్ - కటాక్షిత్తుక్కొణ్ణే, తతః - అత్తురైయిల్లిన్యమ్, అవరుహ్య - ఇటణ్ణి, దివ్యసగరమ్ - దివ్యసగరమాన కీర్తతిరుచ్చితియై, ఉపేత్య-అడెన్ద, పునః-మణు వడియమ్, రమా-పెరియపిరాట్రియారుక్క, ఆస్పదమ్ - ఇరుప్పిడమాయ్, భుజగేశ యమ్ - తిరువపన్దాన్త్రాన్వస్తేరే చళిక్కొణ్ణిరుక్కిట, పూరుషమ్ - పరమపురుషరాన గోవిందరాజరై, (సేవిత్రార్).

తిశయత్తుడనే (౧) “ఇతువోకిళియాటు ఇవ్వురోతిరుమతురై, ఇతు
వోతిరుమక్కిడుళ్ళోపురముమ్, ఇతువో పెరియన్మి తాముకిన్సు పిన్ను
మెతిరాశర్ కుత్తుయమళి త్త తూయప్పతి” ఎన్ఱు అక్లేదణ్డన్ సమర్నిత్తు
అత్తన్తమ్ హృష్టరాయ్, తీర్థ పసాదముమ్ స్వీకరిత్తు అబ్బై కు అక్లే
ఎఱ్ఱున్దరుళియిరున్దు, మబ్బై నాళి పుఱప్పట్టరుళి పయణగతియిలే తిరవ
హీన్ద్రపుర త్తేఱవెన్దరుళి తెయ్ వనాయ్ నై యుమ్ తిరువడితొఱుతు,
అన న్దరమ్ శోభమణ్డల త్రిలుణ్డన తిరుప్ప తికలై యుమ్ తిరువడితొఱు
మవరాకి మనోరధిత్తుక్కొణ్ణు పుఱప్పట్టరుళి పయణగతియిలే వట్టియిలు
ణ్డన దివ్య దేశగళై యుమ్ మణ్ణళాశాసన్మ శెయ్ తరుళి,

అన న్దరమ్ తిరువాలితిరునకిరియిలే ఎఱ్ఱున్దరుళి, తిరుమన్దయాన్ద్రా
రై యుమ్ తిరువడితొఱుతు, (౨) “ఐయనరుళి మారి శెయ్యవడియిణ్డై
కిళి వాఱ్ఱియే, అన్దుకిలుమ్ శీరావుమ్ అణ్డై యుమరై వాఱ్ఱియే, మైయిలకు
వేలణ్డై త్తవన్డమికి వాఱ్ఱియే, మాతామలజ్జలి శెయ్ మలర్ కక్కర్ గళి వా
ఱ్ఱియే, శెయ్యకిలనుడనలజ్జల్ శేర్ మార్ పుమ్ వాఱ్ఱియే, తిణ్బయ
ముమ్ పణిలమర్ న్దత్తిరుక్కిఱుత్తుమ్ వాఱ్ఱియే, మైయల్ శెయ్యముక
ముఱువల్ మలర్ కక్కర్ గళి వాఱ్ఱియే, మన్నుముడిత్తోప్పారమ్ వలయ
ముడన్ వాఱ్ఱియే” ఎన్ఱుమ్ ఈడుపట్టు, అవ్వళపుమన్త్రిక్కే (౩) “ఉత్తై క
ఱ్ఱి త్తవాళై యు త్త విభీమడన్డమాతర్ మేల్ ఉరుకి నై త్తమన మొఱ్ఱిత్తు
పులకిళన్దన్మి మేల్, కుత్తై యవై త్తుమడలెడు త్త కుత్తై యలాళితిరుమణ
ణ్డై త్తెన్నిల్ వట్టిపటి త్త కుబ్బై మబ్బై శెజ్జెయాన్, మత్తై యరై త్తమ
న్దిరత్తై మాలురై క్కవవన్ మున్నే, మడియోతుక్కిమనమడక్కి వాఱ్ఱు
పుత్తై త్తు ఒన్నలార్, కత్తై కుళి త్తవేలణ్డై త్తునిన్ఱవిన్ద నిలై మైయెన్ కణ్డై
విట్టకన్ఱి డాతుకలియనాణై యాణై యే” ఎన్ఱుమ్, (౪) “అణ్డై త్తవేలుమ్, తొ
ఱుతక్రై యుమ్, అఱ్ఱున్దియతిరునామముమ్, ఓమెన్ఱ వాయుమ్, ఉయర్ న్ద

మూర్ఖమ్, కుశీర్ న్నముకముమ్, పరన్దవిభీయుమ్, ఇరున్దకుమ్రులుమ్, శురున్దచైయముమ్, పడిత్తకాతుమ్, మలర్ న్దకాతుకాప్పమ్, తాన్దన్దశెవియుమ్, శెజ్ న్దకముత్తమ్, అకన్దమార్ పుమ్, తిరన్దతోళుమ్, నెళిత్తముతుకుమ్, కువిన్దవిడైయుమ్, అలిక్తయఱుమ్, అమ్మన్దియశీరావుమ్, తూక్కియకరున్దోవైయుమ్, తొగ్గులుమ్ తనిమాలైయుమ్, శాత్తియతిరుత్తణ్డయుమ్, శతిరానపిరక్కములుమ్, కున్దియిట్టకణైక్కాలుమ్, కుళిరవైత్తతిరువడిమలరుమ్, మరువలర్ తముడల్ తుణియవాళోవీళుమ్ పరకాన్ మళైమన్నరానపడివే” ఎన్దుమ్ (౧) “వేలణైత్తమూర్వుమ్ విళిగ్గుతిరువెట్టెముత్తైమాలురైక్కత్తాన్దైత్తవలచ్చెవియుమ్, కాలణైత్తతణ్డైయుమ్, వీరక్కములుమ్, తార్క్కలియన్ వాణ్ ముకముమ్, కణ్ణుకళిక్కుమెన్ కణ్” ఎన్దు అవర్ మన్త్రలాభత్తుక్కునిన్దనిలైయిలే తాముమ్ మగ్గురాయ్ అనుభవిత్తుమగ్గళాశాసనమ్ శెయ్ తరుళి, అన్దరమ్ (౨) “వయలాలియెన్నుడైయవిన్నముత్తై” ఎన్నుమ్మడి అమ్మారుక్కు పరమప్రీతికరరాయ్ నిరతిశయభోగ్య విషయమాన వయలాలి మణవాళనైయుమ్ సేవిత్తు అఱ్ఱునిన్దుమ్ పుటప్పట్టు, తిరుమణ్డొలైయేటవెమ్మన్దరుళి, (౩) “ఇతువో తిరువరళు ఇతువోమణ్డొలై, ఇతువోవెమ్మీలాలియెన్నుమూర్, ఇతువోతాన్, వెట్టుగ్గలియన్ వేల్ నీటిన్దెడుమాలై ఎట్టెముత్తు పటిత్తవిడమ్” ఎన్దు సేవిత్తు పుటప్పట్టరుళి,

(౪) “సీణిలాముల్ తైనిన్దివళోనోక్కినాళో, కాణుమోకణ్ణపురమెన్దుకాట్టినాళో” ఎన్దిటపడియే తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే తిరువుళ్ళమ్ శెన్దు, (౫) “ఇన్దైశెన్దుతిరుక్కణ్ణపురమ్ పుక్కు” ఎన్దిటపడియే అతిత్వరైయుడనే వట్టియిలున్డాన తిరుప్పతికణైయుమ్ మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణానిన్దుకొణ్ణ అణ్ణెటవెమ్మన్దరుళి, క్కరువరై పోల్ నిన్దానైయుమ్ సర్వాగ్గునున్దర

నాన శవరిరాజునై యుమ్ సేవి త్తరుళి, (౧) “కణ్ణపుర త్తడియేన్” ఎన్ఱ
తువేనిరూపకమాః తిరుమకైయ్యార్వొరై యుమ్ ఏటియరుళప్పణ్ణి, అన
న్తరమ్ *కాలిన్ మణికిరై యలై కుమ్ కణ్ణపుర త్తినిన్ఱమ్ పోన్ద *వావి
త్తడమ్ శూఱ్ మణిముత్తాల్ శ్రీన్ నత్తాయూర్ నెడుమాలాన నమ్మి
యైయుమ్ నాయ్చ్చియారై యుమ్ సేవిత్తు, అఙ్గునిన్ఱమ్ పోన్ద
*శెఱ్ఱుమామణికిళో శేరుమ్ తిరుక్కుడన్దెయిలే శెన్ఱు *ఆరావముతా

వొరుడై య ఏరార్ కోల త్తిరువురువై యుమ్ తిరువడితొఱ్ఱుతు, *కావిరి
క్కరై క్కుడన్దెయిల్ నిన్ఱమ్ *కురుమామణి యున్దపునల్ పొన్నిత్తై
న్బాలాన తెన్ తిరుప్పేరైయిలే శెన్ఱు తిరుప్పేర్ సకరానై యుమ్
తిరువడితొఱ్ఱుతు, మద్ర్దుమ్ *(౨) “మామలరాళో పుణన్దపాన్
మార్పన్ పొరున్దమ్ పతితొఱుమ్ పుక్కునిఱ్ఱుమ్” ఎన్ఱమ్ (౩)
“దివ్యాని తత్రనగరాణి దిగన్తరాళే దేవేనయాని హరిణావిషయా
ప్రితాని సత్యంతవదీతః సమృద్ధమహోత్సవానిధన్యానితానిజగతశ్శమ
యన్త్యహుని” ఎన్ఱమ్ శొల్లకిఱపడియే మద్ర్దుమున్దాన తిరుప్పతిక
ళై యుమ్ మగ్గళాశాసనమ్ శెయ్ తరుళి,

అనన్తరమ్ *(౪) “తైయల్ నల్గార్ కుల్లల్ మాలై యుమ్
మద్ర్దువర్ తడములై శెయ్యళాన్దమ్ కలన్దిఱ్ఱిపునల్ శూఱ్ తెన్నర
ఙ్గమ్” ఎన్ఱతమక్కిరువ్వాన తిరువరఙ్గన్ తిరుప్పతియిలే మీఁడెఱ్ఱున్దరుళి,

(౩) తత్ర - అద్విడత్తిల్, దిగన్తరాళే - దిక్పథత్తిల్, యాని-ఎన్ఱ, దివ్యా
నిగరాణి - దివ్యదేశాన్, హరిణా - ఎమ్మెరుమానాలే, విషయాకృతాని - ఆశ్ర
యకృష్ణట్టనవో తన్దత్ - దేవరుడైయ, ఈతఱ-కటాక్షత్తాల్, సమృద్ధ-సంపూర్ణ
మాన, మహోత్సవాని - విశేషోత్సవకళై యుడైయతాయ్, (ఆకైయాలే) ధన్యాని-
ధన్యకళాన, తాని - అన్దదివ్యదేశాన్, జగతః - లోకకన్దకుడైయ, అహుని - సకల
పాపకళై యుమ్, శమయన్త - పోక్కక్కడవతుకళ

ఎమ్మెరుమానారసుమతియుడనే పెరియ పెరుమాళ్లై యుమ్ (౧) “ఏషబ్ర
హ్మ పుష్టోఽస్మి గ్రీష్మేశీతమివ హదమ్” ఎన్నిటపడియేవిడాయ్ కెడపడి
న్నకుడైన్దొడి, అనుభవిత్తు తీర్థప్రసాదముమ్ పెర్లొలు హృష్టరాయ్
(౨) “చిత్రాణిషి క్షతరత్నవిభూషణాని ఛత్రాణిచామరయుగంవృజ
నాసనాని, తన్నామలాశ్చ నయుతాని దదౌతదైవ రక్షాధిపాయ దయ
తాసహితాయత్తై” ఎన్నుమ్మడి తామ్ కొణ్డెమ్మన్దరుళిన తిరువాభరణ
జ్జల్, తిరువెళ్ కొర్లొక్కుడై, తిరువెళ్ శామరమ్, తిరువాలవట్టమ్,
రత్నకిమ్మడిమ్, తిరుమెడై ముతలార అనేక వస్తుక్కలై యుమ్ సమర్పిత్త
రుళి, సత్సత్తరాయ్, పుణిప్పట్టమరమే ఎమ్మన్దరుళి, నాడోటుమ్ మజ్జశా
శాసనమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు పూర్వమ్బాలై వ్యాఖ్యానిత్తుకొణ్డెమ్మన్దరుళి
యరున్దార్.

మున్నుజేయచాలే అనుజ్ఞాతరాయ్ ఘటికాచల త్తిలిరున్ద ఎఱు
మ్మిక్కుచ్చెన్ద్ర అప్పవుక్కు ఇవరుడై యవిల్లైషమ్ దుస్సహమాయ్,
జేయరుడై య దినచర్యా ప్రకారజ్జలై యే అనుభవిత్తుకొణ్ణు, అనుభవ

(౧) విషి-ఇష్టనాన్, గ్రీష్మ-గ్రీష్మకాలత్తిల్, శీతమ్-కుళిర్ న్దిరుక్కిఱ, హ్రద
మివ - కుడువిల్ పోల్, బ్రహ్మ - ఛరబ్రహ్మత్తినిడత్తిల్, ప్రవిష్టోఽస్మి - అవగాహి
క్కిఱేన్

(౨) తల్ - అష్టామియమణివాళసుడెయ, నామ - తిరునామత్తుడసుమ్,
లాశ్చన - శక్తచక్రాదిచిహ్నాన్దకుడసుమ్, యతాని - కూడియరుక్కిఱ, చిత్రాణి-
అశ్చర్యకరమాన, దీప్తతర-మికల్మప్రకాశయానిన్ద, రత్న-రత్నమయమాన, విభూష
ణాని - తిరువాభరణాన్దైయుమ్, ఛత్రాణి - తిరువెళ్ కొర్లొక్కుడైకల్మయుమ్,
చామరయుగమ్ - తిరువెళ్ శామరన్దైయుమ్, వృజన - తిరువాలవట్టత్తైయుమ్, అస
నాని - చిత్రాసన్దైయుమ్, దయతా - పెరియపిరాట్టియారుడన్, సహితాయ-
కూడియరుక్కిఱ, తన్నై - అష్ట, రక్షాధిపాయ - అమియమణివాళన్బొరుట్టు, తదైవ-
అప్పొమ్మతే దదౌ - సమర్పితార్.

పరీవాహరూపమాన “దినచరై” ఎన్నిట ప్రబంధైత్తలై క్కట్టి జీయన్ స
న్నిధిక్కువరక్కాట్ట, జీయరుమ్ అతుకణ్ణు “అభిమాననిష్ఠరాకిల్ ఇప్ప
డియిరుక్కువేడ్డావో” ఎన్ఱు ఉకన్ఱ తిరువుళ్ళున్నైయున్ఱై యరాయ్, మిక
వుమ్ కృపై పణ్ణియరుళి అవరళవిలే తిరువుళ్ళమ్ శెన్ఱు, అప్పా ఎఱున్ఱరుళు
మ్మడిక్కు ఎఱుమ్మిక్కు త్తిరుముకముమ్ పోకివిట్టరుళ, అవ్వళవిలే
(౧) “పారావారప్లవనచతురః కుజ్జరోవానరాణాం పద్మాభర్తృః ప్రియ
సహచరః పత్రిణామీశ్వరోవా! వాయుర్భూత్వాసపదియదివామార్గ
ముల్లభ్యుద్యుర్గం కాలేకాలేవరచరమునేకాజ్ఞయే వీక్షితుంత్వామ్” ఎన్ఱు
మనోరధిత్తుక్కుణ్ణిరుక్కిట దళైయిలే తిరుముకమ్ వరక్కణ్ణు, అత్వా
దరత్తుడనే ప్రత్యున్ఱతరాయ్ శెన్ఱు సేవిన్ఱు, తిరుముకజ్జేశిరసావహిత్తు
క్కుణ్ణు, (౨) “దేవస్వామీ స్వయమిహభవన్ సౌమ్యజామాతృ

(౧) వరవరమునే - మణివాళిమామునియే, పారావార - సముద్రతై, ప్లవన-
తాణ్ణువతిల్, చతురః - సమర్థరాన, వానరాణామ్ - వానరక్షకుక్కుల్, కుజ్జరః-
క్రేమ్యరానశిటియతిరువడియాయావతు, పద్మా-పెరియపిరాట్టియారుక్కు, భర్తృ-
వల్లభరాన ఎమ్మెరుమానుక్కు, ప్రియసహచరః - ప్రీతివిషయరాయ్సదా ఆరుకే
నిత్యుక్కెక్కర్నమ్ శెయ్తుకొట్టిరుక్కిట, పత్రిణామ్ - పక్షికళుక్కు, ఈశ్వరోవా-
నాయకరాన పెరియతిరువడియాయావతు, యదివా - ఒరువక్షత్తిల్, వాయుః-
వాయువాయావతు, భూత్వా - ఆకి, సపది - లక్షణత్తిలే, ద్యుర్గమ్ - ప్రవేశిక్కు
వాణ్ణాత, మార్గమ్ - మార్గత్తైయుమ్, ఉల్లభ్య - రాట్టి, త్వామ్ - దేవళి, కాలే
కాలే - కాలక్ళ తోఱుమ్, వీక్షితుమ్ - కణ్ణరనేవిప్పతఱుక్కు, కాజ్ఞయే - ఆపే
క్షిక్కితేన్

(౨)దేవ - స్వామియాన, భోగిళ - తిరువనన్ఱాన్ఱానై, త్వమ్ - దేవరీర్,
స్వయమ్ - తామే, ఇహ-ఇహలోకత్తిల్, స్వామీ - ఆన్ఱదాదికళుక్కుస్వామియాన;
సౌమ్యజామాతృయోగీ - మణివాళిమామునికళాక, భవన్-తిరువవతిరుత్తు, త్వత్-

యోగీభోగీశ త్వద్విముఖమపిమాంభూయసాపశ్యసిత్వమ్” (౧) “అథా దార్యాదపిచ వచసామజ్ఞసా సన్నివేశాదావిర్భాషైరమలమతి భిన్ని త్యమూలోకిసియమ్ ! ఆశానానైర్వరవరమునే నిత్యముకైరలభ్యం మత్యైలభుం ప్రధనలికథం మద్విసశ్రీముఖస్తే” (౨) “సారాసారప్ర మితిరహితస్సర్వధాశాసనస్తే సద్యశ్రీమన్ కపికిరకృతాంమాలికామేవకు ర్భామ్” ఎష్టు అతిలేకుడుపట్టు శుశుచిమేల్ వైత్తుకొండ్లు అప్పితేపుట ప్పట్టు “ఎప్పితు కాణప్పికిజేన్” ఎష్టు అభినివేశత్తుడనే కోయిలై నొక్కి ఎయిద్దురు? మరత్తిలే పుకున్దు వభీయిలుణ్ణానవిడాయుమ్, నెడు నాల్ నేవియాత పెరువిడాయుమ్ తీర, (3) “సుధానిధిమివస్తైర్వరసీకృ

దేవరిడత్తిల్, విముఖమపి - వైముఖ్యముడైయనాయరుద్దాలుమ్, మామ్ - అడియేనై, భూయసా - విశేషమాక, పశ్యసి - కటాక్షక్రితీర్

(౧) వరవరమునే - మణివాళమామనియే, (దేవరుడైయ) వచసాప్-శ్రీసూక్తి కనుడైయ, అర్థ - అర్థక్షణుడైయ, దౌదార్యాత్ - గాఢీర్వత్రాలుమ్, సన్నివేశాద పిచ - సన్నివేశత్రాలుమ్, అజ్ఞసా - ఉడనే, ఆవిర్భాషై - ఆనందబాష్పక్షుడన్ కూడినవరాన, అమల - అమలమాన, మతిభిః-సూక్ష్మబుద్ధికశైల్యుడైయవకళాల్, నిత్యమ్-సర్వకాలముమ్, ఆలోకిసియమ్-పార్కత్తక్కతాయ్, ఆశానానైః-పల్లాణ్డ పాడుచువకళాన, నిత్యముక్తై-నిత్యరాలుమ్ ముక్తరాలుమ్, అలభ్యమ్-ప్రాపిక్కి పరితాన, తే - దేవరుడైయ, శ్రీముఖమ్ - శ్రీముఖతై, మద్విధి - అడియేన్ పోల్వ రాన, మద్యః-మనితర్, లభుమ్ - అడైవతఱ్కు కథమ్ - ఎప్పడి, ప్రభవతి-సమర్థ రావవక్.

(౨) సారాసార - నల్లకు కెట్టుకుకళిన్ది, ప్రమితి-జ్ఞానత్రినాల్, రహితః- కూన్యనాన, (అడియేన్) తే - దేవరుడైయ, శాసనమ్ - శ్రీముఖతై, సర్వధా - సర్వ ప్రకారత్రాలుమ్, సద్యః - తక్షణత్తిల్, కపి - కురజ్జనుడైయ, కరకృతామ్ - కైయి లిరుక్కిట, మాలికామేవ - పూమలైయాకవే, కుర్భామ్ - కెయవేన్

(3) సుధానిధిమివ - అమృతసాగరమృత్, నైర్వర-నేనైర్వయాక, స్వీకృత-

తోదగ్రవిగ్రహమ్” ఎన్నుమ్బడియాన విగ్రహత్తైక్కణ్ణుకిళ్ళిత్తు, అవ్విగ్రహత్తిల్ సాన్దర్భసరిత్పరీవాహరూపమాన తిరువడికిళ్ళిలే ఇటణ్ణిప్పడిన్దుకుడై న్నాడి అత్తిరువడికిళ్ళై టిమ్ కిణ్ణిలుమ్ నెళ్ళిలుమ్ ఒత్తిక్కొణ్ణు నేవిత్తు (౧) “పొన్నితనిల్ కుళిత్రర్జన్దన్నిల్ పుకుతప్పెద్ర్ద్రోమ్, పొరువరుమ్ శీర్ నమ్మెరుమాళ్ పతమ్ పుకభుప్పెద్ర్ద్రోమ్, మన్నియశీర్ మణవాళమామునివ నెన్నైయన్ వాద్ర్ద్రుక్కుమ్ మటన్దనిల్ వన్దిరుక్కుప్పెద్ర్ద్రోమ్, శెన్నితనిలవనడియార్ పదమ్ శూడప్పెద్ర్ద్రోమ్, తిరుమలై యాద్ర్ద్రులెఱ్ఱమ్ శిఱన్దిరుక్కుప్పెద్ర్ద్రోమ్, పిన్నైయవర్ కన్ద్రర్జ ప్పొరుళుమ్ పెద్ర్ద్రోమ్, పెరున్దివత్తిలిన్బమిళ్ళేమెరుకవుమ్ పెద్ర్ద్రోమ్” ఎన్దుమ్, (౨) “మణ్ణాడువాదువన్దోన్ మణవాళమామునివన్ వడై, కణ్ణారరుళుక్కిలక్కాకనల్ వాద్ర్ద్రుక్కువన్ద్రన్ తిణ్ణరడికిళ్ళిల్ కుద్ర్ద్రోవల్ శెయ్తతు తిరియవుమ్ నానెణ్ణాతిరుక్కి నడువే నమక్కు వన్దెయ్తయితే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే తామ్ పెద్ర్ద్రు పేద్ర్ద్రునుడై యగారవత్తై నాడోలుమ్ అనుసన్దిత్తుక్కొణ్ణు, (౩) “అన్దస్సాన్దం కమపిమధురం మన్ద్ర మావర్తయన్ద్రీముద్యద్బాష్పన్ద్రీమితనయనాముజ్జితా ౭ శేషవుత్తిమ్! వ్యాఖ్యాగర్భం వరవరమునే త్వన్దుఖం వీక్షమాణాం కోణేనః క్వచిదణు

అణ్ణీకరిక్కప్పట్ట, ఉదగ్ర - గమ్భీరమాన, విగ్రహమ్ - తిరుమేనియైయుడైయరాన మణవాళమామునికల్లై, (నేపిత్రార్)

(౩) వరవరమునే - మణవాళమామునియే!, స్సాన్దమ్ - పృథయత్రిమడైయ, ఆన్ద్ర - ఉళ్ళే, మధురమ్ - మనోజ్ఞమాన, కిమపి - అనిర్యాచ్యమాన, మన్ద్రమ్ - మన్ద్రత్తై, ఆవర్తయన్ద్రీమ్ - ఆపుత్రివణ్ణిక్కిణ్ణిరుక్కుమతాయ్, ఉద్యుత్ - ఉణ్ణాయరుక్కిఱ, బాష్ప - ఆనన్దబాష్పత్రినాల్, ప్రిమిత - నిశ్చలమాన, నయనామ్ - తిరుక్కుణ్ణశైయుడైయ తాయ్, ఉడ్డిత - విడప్పట్ట, అశేష - సమన్దమాన, వుత్తిమ్ - ఇతరవ్యాపారకళై యుడైయతాయ్, వ్యాఖ్యాగర్భమ్ - వ్యాఖ్యాగర్భమాన, త్వన్దుఖమ్ - దేవర్ తిరుముఖమణ్ణిలత్తై, వీక్షమాణామ్ - పార్తుక్కుణ్ణిరుక్కిఱ, తామ్ - అద్వనందమ్ - కాలక్షేపగోష్ఠియై,

రసా సంసరంతాముపాస్తమ్” ఎన్నుమ్మడియాన దివ్యగోష్ఠియై సేవిత్తు
కొండ్లు వరపరమునిభృత్యుర్ కళుడనే వాల్మీస్తకొణ్డిరుద్దార్.

అవర్ కళితే వరస్తమమ్మెరుమాళిపిల్లై జీయరుడై యతిరుక్కై
చెమ్ముమ్ తిరుమాళియవాడై యుజ్జొణ్డు సేవిప్పరాయరుక్కిఱనా
ళితే, అవరుక్కుత్తిరుక్కుమలీకన్దై వళర్ న్దిరుక్క, “ఇతువతు” ఎన్ఱు
జీయర్ కేట్టరుళ, అవర్ తదేతువై విణ్ణెప్పమ్ శెయ్యు; “ఇన్ఱు తిరుముడి
విళక్కుమ్” ఎన్ఱుజీయర్ నియమి తరుళ, అవరుమ్ అప్పడియే తిరుముడి
విళక్కినై త్తుకొండ్లునర, అన్దై క్కు ఇవరుక్కు క్కుమారర్ తిరువవత
రెత్తు పుత్తునాళాయన్దై న్దై ఆళివర, ఇన్ఱైక్కెట్టెల్లారుమ్ విన్ఱయప్పట్టా
ర్ కళి. అవరుమ్ పిన్బు తమ్ముడై యకుమారరుక్కు “నాయనార్”
ఎన్ఱు జీయర్ తిరునామమ్ శాత్తియరుళినార్. ఇప్పడివలరుమ్ ఇన్ఱత్తి
రునామమ్ శాత్తుకై యాల్ (౧) “వన్దపిఱన్ద తెఱ్ఱుమిన్ద త్తిరునామ
మిగ్గు” ఎన్ఱిఱపడి ఇతువుమ్ “అఱ్ఱుకియమణవాళన్ గోత్రమ్” ఎన్నుమ్మడి
ఎఱ్ఱుమ్ విన్ఱతమాయిన్దై.

అక్కాల త్తిలే కన్దాడై యన్ఱన్ జీయర్ విరుమ్మి అముతు
శెయితరుళుకిఱ ఇళిన్దైక్కెట్టియముతుమ్ నడ త్తికొండ్లు నర్వకాల
త్తిలుమ్ తత్పదాశ్రయరాయ్ సేవిత్తుకొండ్లు పోరుకిఱవర్, తమ్ము
డైయ ఎమ్మెరుమాన్ తళికైక్కు ఉపాదానద్రవ్యత్తాలే నడ త్తికొండ్లు
శెల్ల, అవర్ క్కుణ్ణాన దృష్టనజ్జీచత్తై త్తిరువుళుమ్మన్దై తిరుమున్
కాన్దై కళితే వన్ద ద్రవ్యత్తైయుమ్ అవరుక్కు ప్రసాది తరుళి, ఇప్పడి
దృష్టాదృష్టజ్జిరణ్డుమ్ స్వాధీనమాశనడ త్తికొండ్లు పోరుకిఱ నల్లడిక్కా
ల త్తిలే “అప్పిల్లై కన్దాడై యన్ఱన్ ములలానోర్ శెప్పముడన్ శేర్న్ద

అఱ్ఱుఱిఱప్పనాన, అసా - ఇన్ద్రాడియేన్, క్వచికోడె - ఒరుమూలైయిల్, లీనకి
నిలైన్ద వనాయ్, ఉపాస్తామ్ - సేవిక్కక్కడవేన్

తిరళ తన్నె యెప్పొడుతుమ్ పార్తామక్కిభువామ్ పట్టర్ పిరాన్
తాతర తన్నె శూర్ తీరక్కాణామెయాల” ఎన్ఱు అవర్ విశేషమ్ సహి
యామల్ అరుళిచ్చెయ్తు తిరుముకమ్ పోకవిట్టరుళ, అవరుమ్ అత్తైక్క
ణ్ణుశిరసావహిత్తుక్కొణ్ణు పుటప్పట్టు, “అప్పిళ్ళానుమ్ కన్నాడై యణ్ణునుమ్
అరుళి పురిన్ద శటకోపతాతరుమ్, ఒప్పిలాతళిన్ద్రానుజ్గాడియే ఓట్టువణ్ణై
మణివాళియోగి తాళి, శెప్పివాళ్న్ద్రుకళిత్తు తైన్ కోయిలిట్టిటన్దవణ్ణై
యెచ్చేవిత్తిరామలే, తప్పియోడి త్తవిత్తుత్తిరివతు తలైయెట్టుత్తుత్త
ప్పాతుకాణుమే” ఎన్ఱుతమ్మడైయ ఇల్లువై అనుసన్దిత్తు అప్పోతే పుటప్ప
ట్టువన్ద తిరువడికళిలే నేవిత్తుక్కొణ్ణిరున్దార్.

అనన్తరమ్ (౧) “వాతుశెయవెన్ఱుశిలవాతియర్కళి వన్ద మన
ముటియనిట్పొరుపాల్, వాళ్న్ద్రయనవేపెరియశాపమటవెన్ఱుశిలర్ వన్దనై
కళి శెయవరొరుపాల్, పోతుమినివాద మునపాదమరుళెన్ఱుపుకళ్న్ద్రు
శిలర్ నిట్పొరుపాల్, పొట్టివరుమెళ్ళి వినై మళ్ళవరుళెన్ఱు శిలర్ పోన్ద్ర
శిశెయ్తు నిట్పొరుపాల్, ఈతివైకిడక్క మత్తెనూన్ద్రమిన్ద్రతెరిన్ద్రు
శిలరేతమటవాట్టొరుపాల్, ఏతమటవాతులర్కళి పేత్తెయర్కళి
తామయన్ద్రనిత్తెన్ద్రెన్ద్రెన్ద్ర నిట్పొరుపాల్, మాతకవిసానులకమేత్తైయుమ
ళిక్కవెన వన్దవెతిరాశనడిశేర్, మామునివర్ తీపమరుళాళర్ మణివాళి
మునిమన్నుమడమ్ వాట్టుమ్ వళమే” ఎన్ఱిటపడిభాగవతసమృద్ధియ
డన్ వాళ్న్ద్రురుళుకిట నాళిలే అప్పావై ఊరేటవెన్ఱున్ద్రురుళుమ్బడి అవర్
తిరుత్తమప్పనార్ తిరుముకమ్ వరక్కాట్ట, అవరుమ్ జీయర్ తిరువడిక
ళిల్ విశేషభీరువాయిరుక్క, జీయరుమ్ పలకాలుమ్ శొన్నవిడత్తిలుమ్
పోకత్తుమరన్ది కేయిరుక్కుమ్బడికణ్ణు, ఇవరుక్కుత్తజ్జమాక త్తమ్మడై
యవిగ్రహాకారమాయిరుప్పతోరు అర్పావిగ్రహత్తైయుమ్ తిరువడినిలైక
ళైయుమ్ తిరువుత్తరీయత్తైయుమ్ ప్రసాదిత్తు, (౨) “ప్రీతం ప్రేషిత

వాన్ మునిర్వరచలోయన్తైముహుశ్శ్రీముఖం ప్రాదాత్సాస్త్విష్ణోసరోజ
సజ్జనుభగాః స్వీయాముపానద్యుగీమ్ స్వీయంసున్దరము త్తరీయమమలం
న్వాంమూర్తిమర్చామయీంతందేవేశగురుం భజేమశరణం సంసారస
న్తాకమ్” ఎన్తుచిన్బు అవర్ పాతరాన అప్పావుమ్ దివ్యవృత్తాన్తై
అనుననిక్కుమ్బడి అభిమానిత్తరుళి, అవరై ఊరేఱి అనుప్పియరుళి
ఎమ్మిన్దురుళియిరుక్క, అవ్వళివిలే వానమామలై జీయరుమ్ “వానమా
మలై శ్రీకార్యమాక ఎమ్మిన్దురుళివేణమ్” ఎన్తువిణ్ణప్పమ్ శెయ్య, జీయ
రుమ్ అవరుక్కు అరజ్జనకరప్పనై యుమ్ తిరువారాధనమాక ప్రసాదిత్త
రుళి; అప్పడియే శెయ్యుమెన్తు అనుప్పియరుళినార్.

ఒరునాల్ ఎల్లారుమ్ తమ్మైప్పేరోలక్కమాక నేవిత్తుక్కొణ్డేరుక్క
చ్చెయ్ తే ముతలికలై కుక్కిత్తు, “ఎల్లారుమ్ ఎల్లమటిన్దార్ కి శేయాకి
లుమ్ (౧) ‘తెవుమన్ శ్రీతియేన్’ ఎన్దిరుక్కుమిరుప్ప - నమ్మెయ్యుమ్మీయ
వటియాతక్రీగోవిన్దాసరప్పనుక్కేయ్యుళుత్తోన్తిత్” ఎన్తువిశేషాభిమా
నమ్ వణ్ణియరుళి (౨) ‘సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమ
యీంతనుమ్’ మగ్నానుద్ధరతేలోకాః కారుణ్యాచ్చాస్త్రపాణినా”

యన్తై - ఎన్తఅప్పావిన్దొరుట్టు, ముహుః - అడిక్కడి, శ్రీముఖమ్-శ్రీముఖతై, ప్రేషిత
వాన్ - అనుప్పినారో? స్వ - తమ్మడైయ, అజ్ఞీసరోజ - తిరువడిత్తమరైకళిన్,
సజ్జ - సంబంధతినార్, సుభగామ్-కునోజమాన, స్వీయా-తమ్మడైయతాన, ఉపా
నద్యుగీమ్ - ఇరణ్ణుపారుకైకలైయమ్, సుందరమ్ - అమ్మకాయ్, అమలమ్ - నిర్గుల
మాయ్, స్వీయమ్ - తమ్మడైయతాన, ఉత్తరీయమ్-ఉత్తరీయత్తైయమ్, స్వామ్-తమ్మడై
యతాన, అర్చామయీమ్-అర్చారూపమాన, మూర్తిమ్-విగ్రహత్తైయమ్, ప్రాదాత్-
కొడుత్రారో? సంసార-సంసారత్తిల్ నిస్తుమ్, సన్తారకమ్-ఉత్తరిప్పిత్తు మవరాన, తమ్-అన్ద,
దేవేశగురుమ్ - అప్పావై, శరణమ్ - ఉపాయమాక, భజేమ - ఆశ్రయిక్కితోమ్.

(౨) దేవః - సర్వేశ్వరనాన, సాక్షాత్ నారాయణః - నారాయణనే, మర్త్య
మయీమ్ - మామషరూపమాన, తమమ్ - శరీరతై, కృత్వా - పరిగ్రహిత్తుక్కొణ్డా,

ఎస్తుమ్, (౧) “జగతోహితచింతాయై జాగ్రతశ్శేషశాయినః । అవతారే
ష్వస్యతమం విద్ధిసౌమ్యవరంమునిమ్” ఎస్తుమ్ శొల్లకిఱపడియే తామ్
భగవదవతారమెన్నుమతుతోల్లి “నామేకిడిర్ ఇవర్” ఎస్తుమ్ తమ్ము
డైయతిరునామత్తాలే అల్లికియ మణివాళిప్పెరుమాళై యుమ్ ఇవరుక్కు-
త్తిరువారాధనమాక ప్రసాదిత్తు ప్రావైక్కినిష్టరాక్కియరుళిన్.
అవరుమ్ మోర్మున్నాకముప్పళుసంవత్సరమ్ తళికై ప్రసాదమ్ స్వీక-
రిక్కిప్పెల్లి కృతార్దరాయ్ సకలరహస్యార్థముమ్ కేట్టు జీయర్ తిరు
వడికళై ఒరుకాలుమ్ పిరియాతే, పిరిన్దు ఓరిరాత్తజ్జుమూరుక్కుమ్
పోకాతే, (౨) “రామానుజపదచ్చాయాగోవిందాహ్వానపాయిసీ” ఎన్ను
మ్బడినిత్యనేవై పణ్ణిక్కొణ్ణు ఎమ్మన్దరుళియరున్దార్. పిన్బు ఒరుతిరువా
డిప్పురత్తిలే ఇవర్ శూడిక్కిడు త్తనాచ్చియార్ తీర్థప్రసాదజ్జళై పోర
ఆదరత్తోడేక్కొణ్ణువన్దనమర్పిక్కి, జీయరుమ్ మికవుమ్ ఉకన్దరుళి పెరియ
ప్రీతియోడే ఆణ్ణాళుక్కు ఉకప్పాళ పట్టర్ పిరాన్ దానరెన్దు తిరునా
మమ్ ప్రసాది త్తిరుళిన్. పిన్బుగోవిన్దదాసరప్పన్ మహావిరక్తరాయ్
ఆశ్రమస్వీకారమ్ శెయ్య, అవర్క్కు “పట్టర్ పిరాన్ జీయర్” ఎస్తు
తిరునామమాయిల్లి. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళుక్కు వడుకన
మ్మిపోలేయాయిల్లి ఇవరుమ్ జీయర్ తిరువడికళుక్కు*నిమ్మలుమడితా

మగ్నాన్ - (సంసారసాగరత్తిల్) మూట్కిడిక్కిడిక్కి, లోకాన్ - జనక్షై, కారు
ణ్ణాత్ - కృపైయల్, శాస్త్ర - శ్రుత్యాదిసకలశాస్త్రక్షణ్ణాకి, పాణినా - కైక
భాల్, ఉద్ధరతే - ఉత్తరిప్పిక్కితార్.

(౧) జగతః-లోకత్తుక్కు, హిత-హితవిషయమాన, చింతాయై - చింతైక్కాక్, జాగ్రతః - తత్పరరాయ్ విట్టిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కి, శేషశాయినః - సర్వేశ్వరసుడైయ,
అవతారేషు - అవతారక్షణ్ణిల్, సౌమ్యవరం మునిమ్ - మణివాళిమామనికల్ కైయుమ్,
అన్యతమమ్ - ఓరవతారమాక, విద్ధి - అఱియుమ్

ఋష్యా లే అస్తరజరాయ్, ఆచార్యాభిమాననిష్ఠాగ్రేసరరాయరుక్మ-
మృషి. ఇప్పడియాన ఇవరుడై య చరమపర్వనిష్ఠైయై, “ఈటియపుకట్
శేకతిరాశజ్జిరువడియిల్ నాట్టుశీర్ వడుకనమ్మిపోలవుమ్, మణ్ణినుళో
మత్తై త్తమ్మిళి త్తరుళో మాఱన్ మలరడియిల్ *తేవుమద్ర్ గుటియాత
మధురకివికళో పోలవుమ్, ననై యారాశవన్దార్ మలరడియిల్ మన్నియ
తెయ్ వవారియ్యాణ్ణనై పోలవుమ్, మణవాళయోగితిరుత్తాళిజై క్కుత్తణ
వావడిమై శెయ్ తరుళో ప్పట్టర్ పిరాన్” ఎన్ఱమ్, “తేవుమద్ర్ గుటియే నెనుమ్
శెయ్ పెద్ర్ గా” ఎన్ఱమ్, “భట్టనాధమునివరా ఒభీష్టదైవతమ్”
ఎన్ఱమ్, “శ్రీమధురకివిచరితానుకారీ మహితచారిత్రశ్రీమాన్ భట్టనా
ధయతీశ్వరకి” ఎన్ఱమ్ అజ్ఞుత్తైక్కు అస్తరజరానవరకిళో అరుళిచ్చెయ్
తార్కిళో.

ఇప్పడి అన్తిమోపాయనిష్ఠాగ్రేసరరాలే సేవ్యమానరాయెమ్మ
స్తరుళియరుక్మిణి మణవాళమామునికళో (౧) “అన్నైయాయ త్త
నాయ్” ఎన్ఱుళొల్లప్పట్ట సర్వవిఘోత్రారకబంధుభూతరాన సమ్మాత్వారై
సేవిత్తు నెడునాళాయిద్ర్ గు” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తు తిరువాయ్ మొట్టి
యడియాక ఆత్మార్ తిరువడికళిల్ ప్రేమమ్ అతిశయిత్తు *తాయ్ నాడు
కన్దేపోలేర్వరిత్తుక్కొణ్ణు పెరుమాళుక్కు విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తు, అప్పోతే
తిరునగరియేఱు ఎమ్మన్ద్రువువతాకప్పటప్పట్టరుళి “కూడల్” ఎన్ఱిణి మధు
రైయిలే శెన్ఱు “తిరుప్పల్లాణ్ణు అవతరి త్త స్థలమన్ఱో” ఎన్ఱుడకన్ద, మల్లాణ్ణతి
ణ్ణోళో మణివణ్ణనై యుమ్ కూడల్ గురై యుమ్, “పల్లాణ్ణుపల్లాణ్ణు” ఎన్ఱు
మజ్జళాశాసనమ్ పణ్ణియరుళి అద్ర్ గై క్కు అన్దేఎమ్మన్ద్రుళియరుక్మ, అవ్వళో
విలేలదైశ్ త్తక్కధిపతియాన మహాబలివాణరాయన్ శన్ద తిరువడికళిలే
శేవిక్క; అవనై “మణవాళమామునివన్ ఎన్ శెవియిల్ మన్దిరమ్ నమ్మియ

వార్ తనకొ" ఎన్నుమ్మడి విశేషకటాక్షమబ్బణ్ణి శాపపుణ్ణాదిపశ్చ
సంస్కారయు క్తనాకి త్తిరువడికళుక్కు ఆళోపడు త్తిక్కొణ్ణు అల్లై క్కు
అక్లైమ్మిందరుళి యిరున్దు,

మల్లై నాళో అపరరాత్రియిలే (౧) "మణికాశ్చనసశ్చన్నాం
శిబికాంతదధిష్ఠితామ్ అస్పందయ స్తస్వస్థనేకృత్వా కేచి త్పతస్థరే" ఎన్నిట
పడియే అనర్లు రత్నఖచితరమణీయాన్దోళికై యిలే ఏఱియరుళిపృటపట్టు,
మూడుపని సహియామైయాలే ఆచ్చాదిత్తు శ్రీవైష్ణవరకళో శ్రీపాదమ్
తాణ్ణిక్కొణ్ణు ఎమ్మిందరుళానిట్రు, వేతేశిలర్ (౨) "చత్రంచిత్రందధుకే
చిత్తచామరేదధిరేపరే భృక్షారమపరే బిభ్రన్ కళాచీమపికేచన తత్సా
దాబ్జరజస్వర్నపావనీమా త్తభావినీమ్ స స్తస్పందరయ నిస్మహాలీనామ
ణిపాదుకామ్ అగాయన్ గతః కేచిదధ స్తు త్త్యన్తి కేచన" ఎన్నిటపడియే

(౧) కేచిత్ - శిలశ్రీవైష్ణవరకళో, మణి - మణిక్యకళాలుమ్, కాశ్చన -
స్వర్ణకళాలుమ్, సశ్చన్నామ్ - వ్యాప్తమాన, తత్ - అన్ద మణివాళిమామునికళాలే,
అధిష్ఠితామ్ - అలంకరికకప్పట్టు, శిబికామ్ - తిరుప్పల్లాకై, అస్పందయ స్తః - చలిపి
యామల్, స్వ - తగ్గకుడైయి, స్కన్ధే - తిరుత్తోళిల్, కృత్వా - ధరిత్తుక్కొణ్ణు, ప్రత
స్థిరే - పుటపట్టార్కళో.

(౨) కేచిత్ - శిలర్, చిత్రమ్ - అథాకాన, చత్రమ్ - తిరువెణ్కొల్లైక్క
డైయి, దధుః - ధరిత్రార్కళో; పరే - శిలర్, చామరే - తిరువెణ్కామరన్దళై,
దధిరే - ధరిత్రార్కళో; అపరే - శిలర్, భృక్షారమ్ - పడిక్కత్తై, అబిక్రన్ - ధరి
త్రార్కళో; కేచన - శిలర్, కళాచీమపి - తమ్మలప్పడిక్కత్తైయుమ్, (ధరిత్రార్కళో)
సప్తః - శిలభాగవతర్కళో, తత్ - అన్దమణివాళిమామునికళుడైయి, పాదాబ్జ - తిరు
వడిత్రామరైకళినుడైయి, రజః - ధూళినుడైయి, స్వర్న - సమ్మన్దత్రాల్, పావనీమ్ -
పరిశుద్ధికరమాయ్, ఆత్మభావినీమ్ - ఆత్మస్వరూపత్తుక్కు అనుగుణమాన, మణిపాదు
కామ్ - మణిమయమానపాదుకైకళై, మాళినా - శిరస్సినాల్, సన్ధారయ నిస్మ -
ధరిత్రార్కళో; కేచిత్ - శిలర్, అగ్రతః - మున్నిరైయిల్, అగాయన్ - పాడినార్కళో;
అథ - పిఱు, కేచన - శిలర్, స్తుత్యన్తి - సర్వసమ్పణ్ణార్కళో.

త్రచామరాదికళ తోడక్కమానకై జ్యుర్యోపకరణజ్ఞులై ధరిత్తుకొండ్లు
 *పాశుపరాడువారుకన్దాలిచ్చారాకనమ్మపవత్తుడన్ పుటప్పట్టరుళ, అవ్వ
 శవి రాజాపుష్ అవసర ప్రతిక్షనాయ్ కొండ్లువన్దు జీయర్ అఱియాత
 పడి శీపాడిమ్ తాగ్గొండ్లు ఇరుకాతవల్లిసేవిత్తుకొండ్లుకూడవర, విడిన్ద
 పిన్న వైకె యాల్ శ్రీన్ కరైయిలే అనుష్ఠానమ్ పణ్ణవతాక రమ్యమాన
 ప్థలత్తిలే ఇఱిగ్గియరుళానిఱ్ఱ, అవ్వళవిలే రాజాపుష్ కిచ్చెకట్టియుడు
 త్తుసన్నగ్దనాయ్ శీపాడిమ్ తాగ్గినవేషత్తోడే తిరువడికళిలేవన్దు సేవిక్క,
 జీయరుమ్ “ఇప్పుడిశెయ్ వతే” ఎన్దు ఆశ్చర్యపుట్టరుళ, అప్పోతు అను
 ష్ఠానమ్ పణ్ణవతాక ఎఱ్ఱున్దురుళియిరున్దు “ముత్తరశన్”, ఎన్ఱిగ్రామత్తై
 “అగ్గీరిక్కవేణుమ్” ఎన్దు పేక్షిక్కి, జీయరుమ్ అవనుడైయ నిర్బన్దు
 కాక అన్ఱిగ్రామత్తై అగ్గీరి త్తరుళ; అన్ఱుతోడగ్గి “అఱ్ఱియమణవాళన
 ఱ్గార్” ఎన్దు అవూరుక్కుత్తిరునామమాయిల్ యు.

అనన్తరమ్ మహాబలివాణనాకిఱ రాజావైయుమ్ మికవుమ్
 కృపై పన్దె అనుప్పి, పిన్నుతిరుప్పణ్ణాణి తిరువణై వల్లియాక ఎఱ్ఱున్దురుళు
 మళవిల్ ముతలికళుమ్ తాముమాక అధ్వశాన్తరాయ్ నిఱ్ఱిల్ తెడి
 చారానిఱ్ఱ, అగ్గేస్తావరవిశేష మాయిరుప్పలొరుత్తిన్ఱ్రిశీవుత్తమ్ నీర
 న్ద్రచ్చాయాయు క్తమాయ్ నిఱ్ఱక్కణ్ణు అగ్గేఱ పెఱ్ఱున్దురుళి, అప్పళి
 నిఱ్ఱిలే విశమెత్తు అధ్వశమమ్ తీర్న్దు ఎఱ్ఱున్దురుళుమళవిల్ ముతలిక
 శెల్లారుమ్ “ఇమ్మహోపకారమ్ పణ్ణిన ఇతుక్కు ఒరుకృపై శెయ్ తరుళ వే
 ణుమ్” ఎన్దుజీయరై పార్తిక్కి, జీయరుమ్ కృపాతిశయేన అన్దప్పళియైతమ్
 తిరుక్కైకళాలేన్దర్శిత్తు “నామ్ పెన్ద్రు పేన్ద్రు నీయుమ్ వెఱ్ఱక్కడవై”
 ఎన్దు అనుగ్రహిత్తు “తత్పాదపద్మరజసాతరువం రీణామ్” ఎన్దుశొల్లుకిఱప
 డియే తమ్ముడైయ పాదస్సర్వత్తాలే మోత్తత్తై ప్రసాది త్తరుళి ఎఱ్ఱున్దు
 రుళినార్. పిన్ను అచిరేణ అన్దమరమ్ ఉలర్ నిరుక్కక్కణ్ణు ముతలికళి

“స్థావరాణ్యపిముచ్యంతే” ఎన్నిటవర్థమ్ ఇవరిడ త్తిలే అన్వర్థసిద్ధమితే యెన్టు ఉకన్దనళినార్కళి.

అన న్తరమ్ జీయరుమ్ తిరుప్పల్లాణిక్కెఱ్ఱున్దరుళి పుల్లాణియెమ్మెరుమానై యుమ్ తిరువడితొఱ్ఱుతు, అఙ్గునిన్టుమ్ పుటప్పట్టు (౧) “తిరుక్కురుకూరతనై ప్పాడి యాడిప్పరవిచ్చెన్నిన్దళి” ఎన్నిటపడియే అత్యాద రత్తైప్పణ్ణిక్కొణ్ణు, తిరునగరియేటవెఱ్ఱున్దరుళి, పూర్వోక్తప్రకార త్తిన్ద వే ఆఱ్ఱొరై యుమ్, పొలిన్సునిన్టుపిరానై యుమ్ మన్దళాళానమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణు, అక్లే శితితుకాల మెఱ్ఱున్దరుళియిరున్దు అనేకాత్తాక్కళై యుమ్ తిరుత్తి, తిరువాయ్ మొట్టిముతలాన ప్రబన్దన్దళై యుమ్ భగవద్విషయత్తై యుమ్ ప్రసాదియానిన్టుకొణ్ణు (౨) “ఉణ్ణో వై కాశివిశాకత్తుక్కొప్పరు నాళి, ఉణ్ణో శడకోపర్కొక్కొప్పరువర్, ఉణ్ణో తిరువాయ్ మొట్టిక్కొప్పరైన్ కురుకై క్కుణ్ణో, ఒరుపార్ తన్నిలొక్కుమూర్” ఎన్టు ఉకన్దకొణ్ణు “ఎల్లావులకుమ్ ప్పుతటవే యెట్టిల్ మన్జనమ్ శెయ్ నల్లార్ కురుకై క్కునాయకమే ఉన్ నళినముకమల్లాతు పొన్ ముడిమీతే యణిన్ద మురుక్కొలియల్ కల్లానన్దెయ్యెయిమ్ నీరారమాక క్కరై త్తిడుమే” † ఎన్నిటపడియే, ప్రతిదిన్ అఱ్ఱొర్ తిరుమన్జనకాలత్తైయుమ్ మన్ద్రు మున్దానదిన్యోత్సవన్దళై యుమ్ సేవిత్తుక్కొణ్ణెఱ్ఱున్దరుళియిరుక్కిట ఇవర్ కుక్కు ఇప్పడియే కాలన్దబ్బిన్సునిట్కిట అక్కాల త్తిలే మార్కట్టి మానమ్వర, (౩) “ఎన్దై యెతిరాశర్ శిళివై యెట్టిలరన్దర్ శిన్దైమక్కిన్ద్రముతు శెయ్య, అన్దనిలమ్ శెన్టు నిన్టుశేవిక్కుమ్ శెల్వమిన్టు పెన్ద్రీలమే, ఎన్టు శేవిక్కుమినియామ్” ఎన్టు “ఎమ్మెరుమాళార్ తిరుప్పావై చ్చిళి

† (పా) మురుక్కొలియ లొడు నెటిత్తకుర్లు మురుక్కిత్తల్ మిశైమాక్కు మత్తనైయుమ్ ఇటుత్తమత్తిళియ మధుకుమ్ ఇలిర్ కుక్కుమ్ పున్దరుక్కివిడుమాదై మన్ద్రొప్పరుకై ఇత్తత్తమత్తినాలే వతుక్కులకపిత్తై పురకవీర్ విరైకాళి కురైత్తొన్దర కళిక్కుమకు విరిత్తువిడువరే. (౧) తి-వాయ్-౪-౧౦-౨ (౨) ఉ-౧౫.

స్నేహవికృతైర్హృదయైః” ఎఱ్ఱ వెలువరులయిమ్, పిన్న సజ్జా
 మణిమేర (౧) “శీరాచర్జగ్ తమ్ తేవియారోడు శిఱప్పడనే, ఏరా
 చమ్ మాఱక్ కలియ నెతిరాశనోడమర్ న్దవర, పారోక్ మక్కిన్దేన్దమ్
 త్టక్కళ్ తన్నుడిన్ పోన్దుమన్దప్పేరారవారత్తై యిఱ్ఱ కణ్ణిన్బుఱప్పె
 న్దోలమే” ఎఱ్ఱ అతుక్కుమ్ నొన్దరు, అనన్దరమ్ తైత్తిరునాల్
 యమ్ సెన్దై త్తరుళి, (౨) “తేవియరుమ్ తాముమ్ తిరుత్తేరన్మేలరజ్గర్
 మేవివర విక్కిరమన్ వీతెతనిల్ శేనై శెయుమన్దచ్చువర్క్కై యను
 పనిక్కు పెన్దోలమే యిన్దైత్తిరునాళిలెయామ్” ఎఱ్ఱ నుసన్దిన్దు ఇప్పడి
 పెన్దొనోడొన్దరుళియిరున్దు (౩) “అణియరజ్గమాడుతుమో” ఎఱ్ఱమ్,
 (౪) “తిరుచరజ్గ పెరునకిరుళ్ తెణ్ణేర్వాన్ని తిన్దైక్కెయాలడివరుడప్పళి
 కొళ్ళమ్ కిరుమణియై కొమ్మళ్ తైక్కణ్ణుకొణ్ణన్ కణ్ణిశై కళెన్ను కొలో
 కింక్కుమ్నాల్” ఎఱ్ఱమ్ (౫) * కారినమ్బున మేనినల్ కతిర్ముత్తవెణ్ణై
 చెయ్యవాయారమార్వనరజ్గనెన్ను మరుమ్మెరుమ్ శుడరై చేరుమ్ నెఱ్ఱు
 కైయరాయ్, అవ్వోతే ఆర్వోర్ తిరుమున్నే శెన్ద (౬) “తిరుక్కురుకై పెరు
 మాళ్ తిన్ తిరుత్తళికిల్ వాఱ్చియే, తిరువానతిరుముకత్తు చెవియె
 న్దుమ్ వాఱ్చియే, ఇరుక్కుమొట్టియెన్నెళ్ళిల్ తేక్కినాన్ వాఱ్చియే,
 ఎన్దెయెతిరాశర్క్కిత్తైయవనార్ వాఱ్చియే, కరుక్కుఱ్చియిల్ పుకావ
 ఱ్ణిమ్ కాత్తరుళివోన్ వాఱ్చియే, కాళినియిలారియనాయ్ కాట్టినాన్
 వాఱ్చియే, ముత్తమజవన్దెన్నై వాఱ్చియెత్తాన్ వాఱ్చియే, మతురకవిఠమ్మి
 రాన్ వాఱ్చివాఱ్చి వాఱ్చియే” ఎఱ్ఱ మజ్గళాశాసనమ్బణ్ణన్ నేవిత్తు, ఆర్వో
 రనుమతికొణ్ణు పుఱప్పట్టరుళి

(౭) “ఊరరజ్గమేయన్బుతిరళ్ తనక్కానైయే” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱ
 అభినివేశ్తైయుడైయరాయ్ అణ్ణునిన్దుమ్ అతిత్వరై యుడనే పోన్దు శ్రీవి
 ల్లిపుత్తూరేఱ వెణ్ణు సెన్దై * పొణ్ణుమ్ పరినైయుడైయ విల్లిపుత్తూర్

పట్టర్ పిరానాన పెరియాత్వొనై యుమ్, అచరుకన్దవిషయమానవడ పెరు జ్జోయిలుడై యానై యుమ్ సేవి త్తరుళి, అనన్దరమ్ *ఆత్మాగ్ తిరుమకళా రాణ్ణాళై యుమ్ పత్తియుడన్ తిరువడితొమ్మితునిఱ్ఱ, కోత్తై యుమ్ “కోయిలన్దరుడై య తిరువవతారమన్వోసిర్” ఎన్ఱుమికవుమ్ కృపై పన్దె యరుళి విడై కొడు త్తరుళ, కోయిల్ మణవాళమామునియాన తాముమ్ *కోతుకులముడై యపావై యాన కోత్తై క్కు ఎల్లాక్కోతుకులజ్గళుమ్ శెయ్ తుకిట్టి త్తరుళి,

అఙ్గునిన్ఱుమ్ పుఱప్పట్టు *అఱ్ఱుకనలక్కారమలై యాన తిరుమాలి రుజ్జోలైయై అడైన్ఱు *మాలిరుజ్జోలై సున్దరరాన పరమస్వామియై యుమ్ సేవిత్తు, అఱ్ఱుకర్ తిరుక్కుఱుఱ్ఱుఱ్ఱుక్కుడివాళ్ళి ప్పొఱప్పట్టె మ్మొన్దరుళుకై యాలే అవ్విడమెల్లామ్ (౧)*నల్లతోర్ తామరై ప్పొయ్ కై ప్పడియే “ఇల్లమ్ వెఱియోడిన్ద్రొలొ” “ఎఱ్ఱుమ్ కాణెన్” ఎన్ను మ్పడి అఱ్ఱుకట్టిన్దిరుక్కిఱ పడియొక్కణ్ణు “పత్రద్వయవిహీనంతత్” ఎన్ఱిఱపడియే మికవుమ్ అవసన్నరాయ్ క్లేళి త్తరుళి ఇవరుమ్ ఉడైయవ రైప్పోలే వేణ్ణుమ్ పదార్దజళెల్లామ్ అఱ్ఱై ప్పిత్తరుళి అఱ్ఱైపాక్ళాక త్తళికై శెయ్ తు *నాఱునఱు మ్మొట్టిప్పడియే నన్ఱాక అముతు శెయ్ తరుళప్పణ్ణ, అత్తైక్కొన్దరుళినతఱ్ఱుకై క్కులియాక “విన్నుమాళుమ్ శెయ్ వన్” “ఉన్ వొన్నడివాఱ్ఱి” ఎన్ఱు మగ్గళాశాసనమ్ శెయ్ తరుళి, అనన్దరమ్ పరమస్వామియినుడై య తిరుముఖమణ్ణలత్తై సేవిత్తు(౨) “సగ్గళ్ కన్ఱమ్ కై విఱాన్” ఎన్ఱు ఆత్మాగ్ తరుళిచ్చెయ్ త *పొయ్యిల్ పాడవై సఫలమాక్కి యరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱు ప్రార్థిత్తరుళి,

అఙ్గునిన్ఱుమ్ పుఱప్పట్టు *మాలిరుమ్ శోలై మణాళనార్ పళ్ళి కొళ్ళుమిడమాన తిరువరగ్గమ్ తిరుప్పతియైక్కుఱిత్తై ప్పొన్దరుళి(౩) “కొడి యణినెడుమతిళ్ కోచ్చరమ్ కురుకినర్” ఎన్ను మ్పడికిట్టినవాఱే అఙ్గు

భూరెంగుమ ఆర్ తైతిర్ కొణ్ణువన్దు తిరువడికిళిలే నేవిత్తు, (౧) “వకుళ
ధరసవి త్రిం యాతియ స్తీన్ ధరిత్రీం మధుమధననివాసారణ్ణమానీదసారమ్!
పునరవిసుసమృద్ధం భూయసాసం ప్రవిష్టే వరచరముచివర్యోమానుషస్సృ
త్తిమేషం” ఎన్ఱునునన్తిత్తు పీతియుడనే ప్రతిపత్తిపణ్ణ, అవర్కిళై యుమ్
కృపై పణ్ణియరుళే, అవర్కిళుడనేకూడ ప్రథమమ్ ఎమ్మెరుమానారై త్తిరు
వడితొమ్ముతు, అవర్ పురుషకారమాక శ్రీరణ్ణనాయకియారై యుమ్ పెరు
మాళై యుమ్ తిరుచడితొమ్ముతు, అవర్కిళే ప్రసాదవిశేషజ్జళై యుమ్
పెర్మిరు, మిణ్ణు మరమే ఎమ్మన్దురుళి(౨) “రణ్ణేథామ్మి సుఖానీనమ్” ఎన్ఱిట
పడియే తిరుమలై యాత్వారిలే ఇనితాకివీర్ శ్రీరున్దు వ్యాఖ్యానిత్తు అఖి
లరై యుమ్ ఆనన్దిప్పిత్తు వాత్తన్దుకొణ్ణిరుక్కుమళవిలే, ముతలికిళుమ్
అవ్విరుప్పచ్చేర్ త్తిక్కు (౩) “జయతుయశసాతుజ్గం రగంజగత్త్రయ
మజ్గళం జయతుసుచిరం త స్తీన్ భూమా రమామణిభూషణమ్ ! వరద

(౧) యస్తిన్-యాతొరుమణవాళమామనికళ్, వకుళధర-సమృద్ధురుక్కు,
సవిత్రిమ్ - ఆచార్యసలమాన, ధరిత్రీమ్-అత్వార్ తిరునగరియన్ఱిటదివ్యదేశత్తై, యాతి-
అత్తైరుక్కుమ్మోతు, మధుమధన - సర్వేశ్వరసుక్కు, నివాసః - వాసస్థానమాన,
రణ్ణమ్ - శ్రీరణ్ణమానతు, అసారమ్-సారమిల్లాతతాయ్, ఆనీత్ - ఆయర్మిరు పునరషి
మణుపడియమ్, సంప్రవిష్టే - శ్రీరణ్ణతుక్కుఎమ్మన్దురుళినవళిలి, (అన్ఱశ్రీరణ్ణమానతు)
భూయసా - అధికమాక, సుసమృద్ధమ్ - మికవుమ్సమృన్నమయిర్మి. (అన్ఱయారై)
విషః - ఇన్ఱ, వరవరమునివర్గః - మణవాళమామనికళ్, మానుషః - మనుష్యరాక,
స్వాత్మిన్-అశవరో?

(౩) యశసా-యశస్సినారై, తున్ఱమ్-పెరుమైయైయుడైయతాయ్, జగత్త్రయ
త్రిలోకత్తుక్కుమ్, మన్ఱళమ్ - మన్ఱళావహమాన, రణ్ణమ్ - శ్రీరణ్ణమానతు, జయతు-
విశ్ణుదేవున్, తస్తిన్ - అన్ఱదివ్యదేశత్తిలి, రమా - పెరియపిరాట్టియారైయమ్,
మణి - కొత్తుళమాణిక్యత్తైయమ్, భూషణమ్ - ఆభరణమాకవుడైయనాన, భూమా-
సర్వేశ్వరన్, సుచిరమ్ - వెళుకాలమ్, జయతు - విశ్ణుదేవున్, తన్ఱై-అన్ఱఎమ్మెరుమా

గురుణాసార్థంతస్తైశుభాన్యభివర్ధయన్ వరవరమునిశ్రీమాన్ రామానుజో
జయతుష్టితా” ఎన్నిటపడియే మజ్జళాశాసనమ్ పఞ్చిక్కొండ్లు వాహ్నిస్తరుభు
కిఱకాల త్రిలే.

జీయరుడైయ మజ్జళాశాసనత్తాలే అబ్బుకర్ మిఱ్ఱుకుడిపుకున్దరుళి
జీయరుక్కు త్తమ్మడైయ తీర్థప్రసాదత్తుడన్ తిరుముకమ్మెతి, అతిల్
“నామ్ ఉమ్ముడైయనినై విన్బడియే వన్దు *నజ్జళ్ కున్దమ్ కైక్కొండ్లు
కుడిపుకున్దోమ్, నమ్మడైయవీట్టిల్ కార్యమారాయ్న్దు నన్దాకనడత్తు
మ్బడి ఒరువరై వరవిడవేణుమ్” ఎన్దు తిరుముకమ్ వరక్కాట్టియరుళ;
జీయరుమ్ పోర ఉకన్దరుళి అప్పోతు “ఎతిరాజజీయర్” ఎన్దుతిరునామ
ముడైయరాయ్, అత్యన్దమ్విరక్తరాయ్ మజ్జళాశాసనై కవరరాయరు
క్కుమవరై అబ్బుకర్ శ్రీకార్యమాకి అనుప్పియరుళ, అవరుమ్ అక్లశెన్దు
అబ్బుకరై నేవిత్తు, ఆచార్యప్రీత్యర్థమాక అబ్బుకైక్కు అనై త్తమ్మకుమ్
కణ్డరుళప్పణ్ణినార్. అతిన్ పిన్బు జీయరై ఆశ్రయిత్త మహాబలివాణి
రాయనుమ్ †తిరుమాలై తన్దాన్ తోబ్బుప్పరై మున్నిట్టుక్కొండ్లు మాలి
రుజ్జోలై ఎమ్మేరుమానుక్కు సర్వవిధకై జ్జుర్యజ్జుమ్ శెయ్తు
పోన్దాన్. *నజ్జళ్ కున్దమ్ కై జ్జుర్యమ్ అప్పోతు అవర్కళాలే సుదృఢ
మాయిద్రు.

ఇప్పడి కోయిల్ తిరుమలై తొడక్కమాక తిరుప్పతిశిలి కై జ్జు
ర్యమెల్లామ్ కుత్తై వరక్కొండ్లురుళుకై యాలే మికవుమ్ ఉకన్దుకొణ్డెల్లున్ద
రుళియిరుక్కిఱకాల త్రిలే దేశాన్తరగ్గళిల్ తిరిన్సుపోరువానారుళిఱుప్పిల్లై

నొరుట్టు, వరదగురుణాసార్థమ్ - అణ్ణపడన్, శుభాని - మన్దళకై, అభివర్ధయన్-
పుద్గిపణ్ణిక్కొణ్డెరుప్పవరాయ్, శ్రీమాన్-కైజ్జుర్యశ్రీయోడుకుడినవరాయ్, రామా
నుజ - ఉడైయవరుడైయ అపరావతారమాన, వరవరమునికి - మణివాళిమామునికళ,
క్షిత - భూమియిల్, జయతు - విశ్వావేణుమ్

† (హ) తిరుమలై తోబ్బుప్పర్.

తిరువడికి శివేశ్వర ఆశ్రయికి, అనన్త మిశ్రమ్ కృపై పట్టెయరుళి “శ్రీరా మానుజదాసర్” ఎన్ఱుదాన్యనామమ్ ప్రసాదిత్తరుళి “ఇవనై కొండ్లు అనేక కై జుర్యజై కొండ్లురుళివ్వికితార్” ఎన్ఱు అవనై విశేషకటా త్తమ్ శెయ్తరుళి, అవ్విశేషకటాత్తమడియాక ప్పిన్బు పెరుమాళ్ కోయిల్ తొడక్కమాన తిరుప్పతికిల్ అప్పడియే అవనై కొండ్లు కై జుర్యజై శెల్లామ్ కొండ్లురుళి ప్పెల్ గతు.

అనన్తమ్ జీయరుమ్ (౧) “దివ్యోత్సవ ప్రసక్తేషు దేవదేవమత స్త్రితః, ఆశాసానస్సమాసీదన్న దాక్షిణ్యభూషణమ్” ఎన్ఱిటపడియే దివ్యోత్సవక్లీలుమ్ పెరుమాళ్ మగ్గళాశాసనమ్ పట్టికొండ్లు (౨) “కస్తూరీహిమకిర్నూ రసక్ తామ్బూలానులేపనైః! దివ్యైరవ్యభజత్ భోజ్యైరభజనాథం వినేదినే” ఎన్ఱిటపడియే ప్రతిదినముమ్ పాక్షాకిశ్చత్తార పూర్వముకై జుర్యజై యుమ్ నడ త్తికొండ్లు, మార్ కట్టిమాన త్తి లుమ్ అప్పడియే (౩) “కాలేకోదణ్డమార్తాణ్డే కాజ్జన్నే వారుణో దయమ్ న్యపేనతవిశేషేణ శేషిణం శేషశాయినమ్! మగ్గళాని ప్రయుజ్జానో

(౧) దివ్య - శ్రేష్ఠమాన, ఉత్సవ ప్రసక్తేషు - ఉత్సవ స్వర్ణభరిత, అతస్త్రితః - ఆలస్యమిల్లాతపరాయ్, దేవదేవమ్ - సర్వేశ్వరనాన, రక్షభూషణమ్ - శ్రీరక్షనాధనై, ఆశాసాన - మగ్గళాశాసనమ్ పట్టికొండ్లు, సమాసీదన్ - కిట్టినవరాయ్, అద్రాక్షీత్ - నేటిరార్.

(౨) వినేదినే - దినస్తోమమ్, రక్షనాధమ్ - అశ్రియమణవాళనై, కస్తూరీ - కస్తూరియాలమ్, హిమకర్నూర - వచ్చెకర్నూరతాలమ్, సక్ - పూమాలికతాలమ్, తామ్బూల - అదైక్కాయముతాలమ్, అనులేపనైః - సుగంధద్రవ్యభజతాలమ్, దివ్యైః - శ్రేష్ఠమాన, భోజ్యైః - భోజ్యుడార్భజతాలమ్, అభజత్ - ఆరాధితుకొండ్లిరుద్దార్

(౩) కోదంతమార్తాణ్డే కాలే - ధనుర్మాసత్తిల్, అరుణోదయమ్ - అరుణో దయత్తై, కాజ్జన్నే - అజేత్తుకొండై, శేష - తిరువనాథ్వాన్మైలే, శాయినమ్ - పల్కికొండ్లిరుక్కిట, శేషిణమ్ - స్వామియాన ఎమ్మెరుమానై, విశేషేణ - విశేష

మాధవం పత్యబోధయత్ । సమ్యగేనంసమభ్యర్చ్యసర్వధానుగతైః
 క్రమైః । స్వస్వకాలోచితైర్విద్యైః స్వసంకల్పాల్పఽలమ్బితైః । అభోజయ
 దయంభోజైర్వి శాశిమూలఫలాదిభిః । సూపా ౭ పూపపుతక్షీరశర్క-
 రాసహితంహవిః” ఎన్టమ్ (౧) “శెన్నెలరళి శిఱుపరుప్పచ్చెయ్తవ
 క్కారమ్ నఱునెయ్పాలాల్” ఎన్టమ్ శొల్లుకిఱపడియ్ అక్కారవడి
 శిల్ తొడ్కిమాన అనేకమనేకవక్తైతత్తత్కాలోచితమాన సకల
 పదార్థజ్ఞుడనే అముతుశెయ్తరుగ ప్లణ్ణవిత్తరుళి, అతుక్కుమేల్*
 ఒన్టమ్ తేవిన్ శిఱప్పమ్, నూల్ న్దొతిశిఱప్పమ్ ప్రతిసంవత్సరమ్
 పెరుమాళుమ్ నాచ్చిచూపమ్ ఉకన్దు అముతుశెయ్తరుళుమ్బడి నన్డాక
 నడ్న్దిక్కుణ్ణు ఆధ్వాంకు ఉకప్పాక అరుళిచ్చెయల్ కళుక్కుణ్డాన
 వ్యాఖ్యానజ్ఞశ్శెల్లామ్ అనవరతమనుసన్ధిత్తొక్కుణ్ణు ఎఱున్దురుళి యిరుక్కిఱ
 కాలత్రిలే,

పెరియాత్వార్ తిరు మొట్టిక్కు పెరియవాచ్చాన్బిత్తై శెయ్తరు

మాడు, స్వప్నవత-నేవితార్. ముగ్ధశాని-ముగ్ధశమాన సుప్రభాతద్వై, ప్రయుజ్ఞానః-
 అనుసంధితుక్కుణ్ణు, మాధవమ్-శ్రియఃఽతియై, ప్రత్యబోధయత్ - తిరుప్పళ్ళియుణర్ త్తి
 నార్, సర్వధా-సర్వప్రకారతాతమ్, అనుగతైః-శాస్త్రానుగతమాన, క్రమైః-ఆరాధన
 క్రమగ్ధశాల్, ఏనమ్ - ఇన్ద్రపైరుమానై, సమ్యక్ - నన్డాక, సమభ్యర్చ్య - ఆరా
 ధిత్తు, (పిఱప) ఆయమ్ - ఇన్ద్రపణవాళమామునికళే, స్వ - తమ్మడైయ, సక్కుల్ప-
 సక్కుల్పడైలే, ఉఽలమ్బితైః-వరవట్టికప్పట్టతాయ్, స్వస్వకాల - తత్తత్కాలగ్ధ
 శుక్కు, ఉచితైః - ఉచితగ్ధశాయ్, దివ్యైః-శ్రేష్ఠగ్ధశాన, శాక-కీరయెన్న, మూల-
 మూలగ్ధశేన్నసల-ఫలగ్ధశేన్న, ఆదినిః-ఇవైముతలన, భోజ్యైః-భోజ్యపదార్థగ్ధశుడనే,
 సూప - డరుప్పముతెన్న, అపూప - అప్పమెన్న, పుత - నెయ్యముతెన్న, తీర-
 పాలెన్న, శర్కరా - శర్కరైయెన్న, ఇవైకళుడన్, సహితమ్ - కూడియిరుక్కిఱ,
 హవిః - అక్కారవడిశై, అభోజయత్ - అముతుశెయ్తరుగపృణ్ణిన్

(౧) పెరి-తి-౨-౯-౭.

భీన వ్యాఖ్యానమ్ కాణాతోభీనై యాలే అతుక్కు వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్ వ
 తాః త్రిపురపుష్పబీదీ “శైవమిభీలాధ్వారోః శేయతమభిచ్చయతై
 శ్చైవనాల్ తేజలుమామ్ వాయ్ కొణ్ణశైప్పలుమామ్, అన్తోతిరుప్పా
 ణాధ్వార్ తాతర్ నాయనార్ శేర విరుప్పరాకిల్ నమక్కిడావార్”
 ఎన్ఱు తిరుముక్తిమహావిట్టరుళ, అవరుమ్ తిరునగరియిలే తమ్ తిరునన్ద
 వన త్తిలిరుక్కిఱవర్ అన్ఱశీసూక్తియైక్కిణ్ణుగిరసావహిత్తు తిరునన్దవన
 త్తినిన్ఱుమ్ అహ్నే తే పుఱుప్పట్టరుళి, అతిశీఘ్రమాంశ శ్రీవిల్లిపుత్తూర్ తిరు
 మై త్తొడక్కిమాన విడగ్గళిలే తగ్గి ఎఱున్దరుళివన్ద తిరువఱికళిలే నేవిత్తు
 నిఱ్ఱు; అవరుడై యవఱ్ఱియిలే యుణ్ణానవిడాయైయుమ్, తమ్ విశేష త్తి
 నాలుణ్ణాన పెరువిడాయైయుమ్ తద్విగ్రహవిశేష త్తిలేక్కిణ్ణు, “మిఱువుమ్
 ఇరై త్తీర్” ఎన్ఱుకుశలప్రశ్నమ్మగ్గి మిఱువుమ్ కుళిరక్కటాక్షిత్తరుళి,
 మద్రై నాళి అవరై యుమ్ కూట్టికొణ్ణు నాలుప త్తళవాకనన్ఱాః వ్యా
 ఖ్యానమ్ శెయ్ తరుళి, శేషి త్తనాఱుపుతు పాట్టుక్కళుక్కు పూర్వరోః శే
 వ్యాఖ్యానత్తెయత్తై ప్పి త్తరుళి శేర్ప్పతాకివై త్తిరుక్క, అహ్నేతు అత్య
 న్తమ్ బాలరాయిరుక్కిఱ కిన్దాడైనాయ్ అన్ఱే ఎఱున్దరుళి, జీయరుడై య
 దివ్యసూక్తికరై యుమ్, అభయప్రదరాజ సూరిదివ్యసూక్తికరై యుమ్
 అవలోకిత్తు, అతిల్ అభయప్రదరాజసూక్తియై ఆసనత్తిస్తేలే ఇట్టు
 వైత్తు, అభిరామవరయోగిదివ్యసూక్తియై ఆదరత్తడన్ అవలోకి
 యానిఱ్ఱిఱవర్ “ఇన్నాఱుపుతుపాట్టుక్కుమ్ శేషేయాతే ముట్టప్పకా
 తోభీవతే” ఎన్న; ఇత్తైమూవాళమామునికళి కేట్టరుళి “అతిబాల్యత్తిలే
 ఇవరుక్కు ఇ త్తనైజ్ఞానపూర్తియుణ్ణావతే” ఎన్ఱు ఉకన్దుకరుడై పొగ్గియ
 కణ్ణై కళాలే కటాక్షిత్తు నాయనై అత్తై త్తరుళి “ఒన్ఱైప్పొకట్టుఒన్ఱై
 ఆదరి
 చ్చావెన్; ఇజ్జదిరుప్పతోన్ఱుణ్ణో” ఎన్ఱు కేట్టరుళి; నాయనుమ్ “మామ్మొ
 భీద్రుళికోతియమడక్కుయిల్ వాయతుతువర్ ప్పెయ్ త తీమ్బులగ్గిని

తేనతునుకిర్” ఎఱ్ఱశొల్లఁకిఱపడియే రనావహమాయిరున్దతెఱ్ఱు ఆదరిత్త
తు, “అనారత్తెవిట్టు నారతమత్తె పున్దుకైయన్దొ నారత్తిర్ కృత్యమ్;
ఆకైయాల్ “అతిలుమ్ ఇలు మహారసవాక్యజాలవచ్చాయుక్కిఱతు”
ఎన్న, జీయరుమ్ అతుకేట్టు ఆనన్దిత్తు “ఇవరుమ్ ఓరవతారవిశే
షమ్” ఎఱ్ఱ ఆలిగిత్తుకొండ్డరుళినార్. (౧) “ఇవళ్ వాయనకళ్
తిరున్దవే” ఎన్ఱిఱపడియే తిరువాయ్ మొప్పిప్పిచ్చెయిట్టరుళిన వ్యాఖ్యానజ్ఞ
శెల్లావల్ శ్రీలుమ్ అతిశయితమాయితే ఇవరుడైయ దిచ్చనూక్తియిరు
ప్పతు. ఇప్పడి పెరియాభ్రావ్ తిరు మొట్టిక్కు సర్వజనహృద్యమామ్బడి
వ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళి తిరుప్పాభ్రావ్ దాసర్ నాయనారుక్కు
ప్పిచ్చెల్లాకాచార్య కిరన్వర్ణముడైయరాయ్, (౨) “శ్రీరఙ్గరాజిపథిమే
సహాయః” ఎన్ఱిఱపడియే తిమక్కు ఎఱ్ఱిత్తుడైయాయెమ్మన్దరుళియిరు
క్కిఱ శ్రీరఙ్గరాజుడైయమ్ తిరువారాధనమాకి ప్రనాదిత్తరుళి విడై
కొడుత్తరుళినార్.

అనన్దరుమ్ ఆచార్యహృదయత్తుక్కువ్యాఖ్యానమ్ శెయ్తరుళ
వేణుమెఱ్ఱు తిరుపుళ్ళమాయ్, తిరుమేనియిల్ దార్పల్యతెయమ్ పారా
మల్ తిరువణ్డైయిలే శాయ్న్దరుళినపడి తిరుక్కుమ్మత్తు నోవ త్తిరువెమ్మత్తు
శాత్తియరుళుమ్బడియై క్కణ్ణుకన్దాడైయణ్ణన్ “దేవరీర్ ఇప్పడి ఏతుక్తాక
ప్రయాసప్పట్టరుళుకిఱతు” ఎన్న; జీయరుమ్ “ఉమ్ముడైయపుత్రాది
కళుక్కాక ఇప్పడిప్రయాసప్పడుకితేన్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తు, అత్తై ఒరు
పడివెరువరు త్తత్తోడేతలై క్కట్టియరుళి, ఇప్పడి స్వమతస్థాపనమ్ పణ్ణియ
రుళుకైయాలే “వకుళధరినిగమహృదయవివరణసరసవాగ్దేవళిరీ విలసిత
పరిహృతవిమతమతాన్దర” ఎన్ఱిఱపడియే పరమతజ్ఞశెల్లామ్ నిరన్ద
మాయున్దు.

అక్కాల త్రిలే పెరియతిరుమలై నమ్మితిరువంశ త్రిలే ఏట్టూర్ శిజి రాచాచ్యర్ తమ్ముడైయ * పెరుమైయుమ్ నాణుమ్ తవిర్ న్దు తమ్ముడైయ ఆకిశ్చన్యాననన్యగతిత్వగ్నలై ఆవిష్కరిత్తుక్కొండ్లువన్దు అనన్యశరణారాయ్ ఆశ్రయిక్క, అవనైయుమ్ కృపై పణ్ణయరుళి, పిన్బు అవర్ మూల మాయ్ నన్దు దన్యజలైయుమ్ ఆధ్వాన్ తిరుక్కోపురకై జ్జుర్యత్తుక్కు త్తిరునగరియిలేవోకివిట్టరుళ, అక్కై జ్జుర్యమ్ శితితుకుత్తై వాకినిట్ట, అక్కై ప్పిన్బు జీయర్ నాయనార్ శిఖరవర్మన్తమాక నిత్తై వేద్ర్ శ్రియరుళి నార్.

ఇప్పుడివాచామగోచరమాన నై భవత్తైయుడై యజీయర్ తిరువడి కళిలే ఆశ్రయిత్తు (౧) “జగద్రక్షాపరోఽనన్తోజనిష్యత్వపరోమునిః | తదా శ్రయాన్సదాచారాస్సత్వికాస్తత్వదర్శనః” ఎన్నిటపడియే, సతోష్వత్తర రాయ్, సదాచారనిరతరాయ్, తత్వదర్శికిళాయ్, అధిగతపరమార్థరాయ్, అనవరతమ్ జీయరై సేవిత్తుక్కొండ్లిరుక్కుమ్ “పారారుమజ్జై తిరువేళ్ళడ ముని పట్టర్ పిరాన్, ఆరామమ్ శూర్త్ కోయిల్ కన్దాడై యణ్ణ సేఱుమ్బి యప్పా, పారారుమప్పిన్బై యప్పిళ్ళార్ పరవాదిపయజ్జురమణ్ణానెన్దుమ్, పేరార్ న్దతిక్కయమ్ శూర్త్ వరయోగియైచ్చిన్దియుమే” ఎన్దుమ్ శొల్ల వ్వుట్ట వానమామలై జీయర్, తిరుమలై యిలే ఎమ్మెరుమానార్ జీయర్, పట్టర్ పిరాన్ జీయర్, కోయిల్ కన్దాడై యణ్ణన్, ఎఱుమ్బియప్పా, అప్పి త్తై, అప్పిళ్ళార్, ప్రతివాదిభయజ్జురమణ్ణాముతలానవర్ కళి జగ దుజ్జేవనపరరాయ్ వాల్త్ న్దుకొండ్లిరున్దార్ కళి.

(౧) జగత్ - లోకక్షై, రక్ష - రక్షిస్తుతి, పరి - ఆనక్తరాస, అనక్తరి - తిరువనన్దాత్తానై, అవరణమునిః - సేతారుమణివాళమామునికళాక, జనిష్యతి - ఆవతరిక్త ప్పొకిటార్. తదాశ్రయాః - అన్యమణివాళమామునికళై ఆశ్రయిత్తవర్ కళి, సదా చారాః - నల్లఅచారకాలికళాయమ్, సాత్వికాః - సత్వగుణప్రచురరాయమ్, తత్వ - తత్వాద్భుక్తై, దర్శనః - అతీంద్రవర్ కళాయమ్, (ఆకువర్ కళి)

ఇప్పుడి అష్టదిగ్గజజ్ఞాళాయమ్, మల్లముశ్శువరకళాలుమ్
 సేవ్యమానరాయుక్కిఱ జీయర్ తిరువడికళిల్ నిత్యకై జ్ఞార్థమ్ పణ్ణమ్
 ముతలికళిల్, వానమామలై జీయర్ - *బాల్యాత్ప్రభృతిసున్నిగరాయ్,
 ఆశ్రయి త్రవణ్ణుతోడగ్గి సర్వకాల త్రిలుమ్ తుడర్ న్దడిమై శెయ్యుమవరా
 యిరుప్పర్;—కన్దాడై యణ్ణన్ అనవరతమ్ సేవై ప్పణ్ణొణ్ణు, (౧) “రామా
 నుజమునీన్ద్రస్యశ్రీమాదాశరథిర్భద్రా” ఎన్నుమ్బడి ఉడై యవరుక్కు
 ముతలియాణ్డానై పోలే అత్యంతమ్ ప్రీతివిషయరాయురుప్పర్.—ప్రతి
 వాదిభయజ్ఞురమణ్ణా - ఉడై యవరుక్కు ఆధ్వానై పోలే అజ్ఞుత్తెక్కు
 ఉకప్పకప్రతిపక్షజ్ఞులై నిరసిత్తుకొణ్ణు శ్రీభావ్యత్తుక్కు ఉశాత్తుణై యా
 యిరుప్పర్.—సేనై ముతలియారణ్ణన్, శరకోపదానర్, అప్పిళై, తిరు
 ప్పాణాధ్వాన్ దానర్ నాయనాయమ్ తిరువాయ్ మొట్టి ముతలాన
 అరుళిచ్చెయల్ కళుక్కు ఉశాత్తుణై యాయురుప్పర్ కళి, — విశేషిత్తు
 అప్పిళై, జీయర్ నియమనత్తాలై అజ్ఞుతిరువందాతిక్కుమ్ ఉరై యమ్
 శెయ్ తరుళి, అనన్తరమ్ యతిరాజవింశతిక్కువ్యాఖ్యానముమ్ శెయ్ తరుళి
 శేషియనుకప్పక్కువిషయమాయ్ సేవిత్తుకొణ్ణురుప్పర్, — అప్పిళాన్
 మరత్తిన్ సర్వభారజ్ఞులై యమ్ వహిత్తుకొణ్ణుతళికై క్కుప్పాణ్ణామ్బడి,
 అముతుపడి, కిటియముతు, పాలముతు, నెయ్యముతుముతలాన వై నడత్తి
 కొణ్ణు పోరువర్;—పట్టర్ పిరాన్ జీయర్ ఎమ్బారై పోలే శ్రీపాదచ్చా
 యాపన్నరాయ్, పిరియిల్ ధరియామైయెమున్నిట్టు అడమై శెయ్ తు
 తదేకనిష్ఠరాయ్, సర్వవిధకై జ్ఞార్థ త్రిలుమ్ అన్వయిత్తు (౨) “శేవుమ
 ధ్రిణ్ణియేన్” ఎన్గిలపడియే తిరువడికళై యల్లతురుదరు తెయ్ వమణియాతె
 తేఱియిరుప్పర్.—జీయర్ నాయనార్ ఇళవరళాయ్, ఎల్లార్ క్కుమ్ ఉద్దేశ్య
 విషయమాయ్ తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్బిళానై పోలే ఆదరణీయరా
 యిరుప్పర్.

ఇష్టః ఇహిక్తిభావే సేవ్యమానరాయరుక్మిణి వరవరమునివర్మ
రాన “తిరుచుక్కేతన్ కొమ్మన నిరుక్మిల్ శేర్ మాటనడిపరపుమెతిరా
శక్ కెచ్చెచ్చాడమరపుపకిల్ మఱవామలిజ్జెజ్జియేత్తుమెట్టిల్ తిరు
వాయ్ మొట్టిప్పిల్లై యిజ్జెత్తల్ పేణమరువాన మణవాళమునివనెన్
మణ్ణులకిలచలేరిత్తు వాల్ న్దపిన్ మున్నటివెనపుమఱియాతమానిడవరెల్లా
ముతితానవ్ త్తవచ్చకనిట్టరార్” ఎఱ్ఱమ్, (౧) “ఇత్తంభుత్యానర్దిన
స్తాపయిత్వాదేశేత స్తేదర్శయన్ వైభవంస్వమ్! ప్రత్యాపుత్తన్వని
మోపాయతత్వం తత్రత్యేషుస్థాపయిత్వాజనేషు” ఎఱ్ఱశొల్లుకిఱపడియే
పెరియజీయర్, జగత్తిలుడ్డాన చేతనరెల్లారుమ్ అర్దవచ్చకనిష్టరాయ్, చర
మోపాయనిష్టరాయ్ ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి తిరుత్తివాల్వీత్తిరుళి, అనన్తరమ్
నాయనారుక్కు తిరువాయ్ మొట్టి ఈడు, శ్రీభాష్యమ్ ఇవ్వర్దజ్జలై విశద
మాకప్రసాది త్తరుళుమ్బడి అణ్ణనైయుమ్, అణ్ణానైయుమ్ నియమి త్తరుళి
కృతకృత్యరాయ్ (౨) “తెన్నరగర్ శీరరుళుక్కిలక్కాకప్పెల్ గ్రోమ్,
తిరుమర్దమ్ తిరుప్పతియేయిరుప్పాకప్పెల్ గ్రోమ్, మన్నియశీర్మాఱన్
కలైయుణవాకప్పెల్ గ్రోమ్, మతురకవిశొఱ్పడియే నిలైయాకప్పెల్
గ్రోమ్, మున్నవరామ్ నల్లరవర్ మొట్టికళుళ్యప్పెల్ గ్రోమ్, ముమ్ముతు
నమక్కివైయే పొమ్ముతుపోక్కాకప్పెల్ గ్రోమ్, పిన్నైయొన్ఱుతనిల్
నెజ్జమ్ పోరామల్ పెల్ గ్రోమ్, పిఱర్ మినుక్కుమ్ పొత్తామైయిల్లా
ప్పెరుమైయుమ్ పెల్ గ్రోమ్” ఎఱ్ఱ ఇప్పడితమ్మడైయ అనుష్టానవిశేషజ్జై

(౧) ఇల్లమ్ - ఇంద్రప్రకాశమ్, అర్చిసః-మద్రాళ్ళరణతత్పరరాన, శృత్యాన్-
ఇష్టోకతై, లోపయిత్వా - సన్దోషిప్పిత్తు, తస్మిన్-అన్త, దేశే-దీప్యదేశత్తిల్, స్వమ్-
తత్త్వడైయతాన, వైభవమ్ - వైభవజ్జై, దర్శయన్-కాట్టిక్కొట్టు, తత్రత్యేషు-అవ్వి
డతిరుక్మిణి, జనేషు - ఇన్ద్రభీతిత్తిల్, అన్తిమ-చరమమాన, ఉపాయ - ప్రవర్త్య
పాయత్తిరుడైయ, తత్వమ్ - తత్వార్థజ్జై, స్థాపయిత్వా-నిలైనిఱుత్తి, ప్రత్యాపుత్తకి-
తిరుమ్మి ఎమ్మిన్దరుళినార్,

మతిత్తుకొడ్డెమున్నరులియరుక్కిఱ ఇవరుడైయ సమాశ్రయణత్తాలే
యుమ్, అకారణిపాపభరితస్సవిశేషకటాక్షత్తాలుమ్ పశుపక్షివృక్షాదిక
తైయుమ్ఉజ్జీవిప్సిత్తు(౧) “యంయంస్పృశతిపాశిభ్యాంయంయంపశ్యతి
చక్షుషాః ప్థావరాణ్యపిముచ్యంతేకింపునర్వాన్ధివాజనాః” (౨) “తత్పాద
పద్మ సంస్పర్శపావనంసలిలంజనాః స్వీకుర్వన్స్తుభేనైవ స్వరూపంప్రతిపే
దిరే॥ ఆలోకైరనుకంపాద్యై రాలాపైరమృతచ్యుతైః అన్వహం పాణి
పాదస్యస్పర్శన్యానైశ్చపావనైః మత్తరత్నప్రదానేన తదర్థప్రతిపాద
నాత్ । ఆత్మార్నవేన కతిచిదజ్ఞానజ్ఞాపనేనచ! కేచిత్తేమంయయు స్తస్యపాద

(౧) వాణిభ్యామ్ - చెరుకైకభాలే, యంయమ్ - ఎన్నెన్నెవ్వనై, స్పృశతి-
స్పర్శిక్కితారో? చక్షుషా - తిరుక్కణ్ణభాల, యంయమ్-ఎన్నెన్నెవ్వనై, పశ్యతి-
కటాక్షిక్కితారో? ప్థావరాణ్యపి - (అప్పడిప్పట్టు) ప్థావరపస్తుక్కుళమ్, ముచ్యంతే-
మోక్షతైయడైకిఱతుకళ్ బాధవాః జనాః - బద్ధజనన్లళ్, కింపునః - మోక్షతై
ప్రాపిప్పర్కళ్ ఎన్నతున్దమ్.

(౨) తత్ - అన్ద మణివాళిమామనికభుడైయ, పాదపద్మ - తిరువడిత్తామరై
కళితా, సంస్పర్శ-సమ్మన్దతాల్, పావనమ్ - పరిశుద్ధికరమాన, సలిలమ్-శ్రీపాదతీర్థతై,
స్వీకుర్వన్తః-స్వీకరిత్తెవర్కళాన, జనాః-జనన్లళ్, సుభేనైవ-సుఖమాకపే. స్వరూపమ్-
స్వస్వరూపతై, ప్రతిపేదిరే-అడైన్దార్కళ్ ఆలోకైః-(అవరుడైయ) కటాక్షత్తాలుమ్,
అనుకమ్పద్యైః - కృపాదికళాలుమ్, అమృత-అమృతమ్పాల్, చ్యుతైః-ప్రవియా
నిప్ప, ఆలాపైః - శ్రీసూక్తికళాలుమ్, అన్వహమ్ - దినన్దోఱుమ్, పాణి-తిరుక్కైక
ళన్న, పాద-తిరువడికళన్న, ఇతుకభుడైయ, స్పర్శ-స్పర్శిప్పతెన్న, న్యానైశ్చ-విశేష
మెన్నఇతుకళాలుమ్, మత్తరత్న-ద్వయతై, ప్రదానేన - ఉపదేశిప్పతాలుమ్,
తదర్థ-అర్థద్వయార్థతై, ప్రతిపాదనాత్ - అరుళిచ్చెయవతాలుమ్, కతిచిత్ - ళిల్,
ఆత్మార్నవేన - ఆత్మసమర్పణతాలుమ్, అజ్ఞాన - రక్తభుడైయజ్ఞానతై, జ్ఞాపనేన-
విజ్ఞాపనైయవతాలుమ్, కేచిత్ - ళిల్, రస్య - అన్దమణివాళిమామనికభుడైయ,
పాదపద్మస్య - తిరువడిత్తామరైకళితా, సంక్రయాత్ - ఆక్రయణతాలుమ్, షేమమ్-
షేమతై,యయః-అడైన్దార్కళ్.

పద్మస్యసంశ్రయాత్ అన్యేతద్రూపనిధ్యానాదన్యే తన్నామకీర్తనాత్ ।
 శ్రుత్వాతస్యగుణాద్దివ్యా స్తుత్వాతానేవకేచన । నత్వాతాందిశము
 ద్విశ్యేత్స్త్రుత్వాతద్వైభవంపరే । అపచిశ్యకమప్యేన మన్యేప్రథితవైభవమ్ ।
 అన్యేతద్భుత్వభృత్యానామాలోకస్పర్శనాదపి । అన్యేతత్పాదసంస్పర్శధ
 న్యేసమ్భూయభూతలే । అభవన్ భూయసా తస్యమునేపిత్రం కృపాద్య
 శామ్ । ఏవం సర్వేమునీన్ద్రేణ బభూవుస్సప్తబన్ధనాః” ఎన్నిటపడియే
 తమ్ముడై యశ్రీపాదతీర్థస్వీకారాదికల్ తొడక్కమాక ఈక్షణభ్యానసం
 స్పర్శాభిమానాదివిశేషజ్ఞభాలే సమీపస్థరోడుదూరస్థరోడు భవిష్యోత్తర
 ముణ్ణామవర్కలోడు వాళియట సర్వరైయుమ్సంసారాదు తీర్థరామ్బుడి

అన్యే - ఇలర్, తత్ - అన్తమణవాళమామునికళుడైయ, రూప-తిరుమేనియై
 నిధ్యానాత్ - ధ్యానిప్పతాలుమ్, అన్యే - ఇలర్, తత్ - అవరుడైయ,
 నామ - తిరునామగ్గళై, కీర్తనాత్ - ఉచ్చరిప్పతాలుమ్, కేచన - ఇలర్, తస్య-
 అవరుడైయ, దివ్యాన్ - శ్రేష్ఠజ్ఞాన, గుణాన్ - కల్యాణగుణగ్గళై, శ్రుత్వా-కేట్టుమ్,
 తానేప-అన్తగుణగ్గళైయే, స్తుత్వా - స్తుతిత్తుమ్, తాందిశమ్-అవరెమ్మన్దరుళియరుక్కి-అ
 దిక్కై, ఉద్విశ్య - నోక్కి, సత్వా - దణ్డన్సమర్పిత్తుమ్, పరే - ఇలర్, తద్వైభవమ్-
 అవరుడైయవైభవై, స్త్రుత్వా - ధ్యానిత్తుక్కొట్టామ్, అన్యే - ఇలర్, ప్రథిత-ప్రసిద్ధ
 మాన, వైభవమ్ - వైభవత్తైయడైయరాన, ఏనమ్-ఇన్దమణవాళమామునికళై, కమపి-
 అన్యార్ధ్యరక, అచచిశ్య - నిర్దేశిత్తుమ్, అన్యే - ఇలర్, తత్-అవరుడైయ, భృత్య
 భృత్యానామ్ - దాసదాసకళుడైయ, ఆలొక - కటాక్షత్రాలుమ్, స్పర్శనాదపి-
 స్పర్శత్రాలుమ్, అన్యే - ఇలర్, తత్ - అవరుడైయ, పాదసంస్పర్శ - తిరువడిసంబన్ధ
 త్రాల్, ధన్యే - ధన్యమాన, భూతలే - భూమియిల్, సమ్భూయ - పిఱుత్తుమ్, తస్య-
 ఆన్త, మునేః - మణవాళమామునికళుడైయ, కృపాద్యశామ్ - కృపాకటాక్ష
 త్తుత్కు, భూయసా-మికళుమ్, పాత్రమ్-పాత్రమాక, అభవన్-అనారకల్ ఏవమ్-
 ఇన్తప్రకారమ్, సర్వే-ఎల్లారుమ్, మునీన్ద్రేణ-మణవాళమామునికళాలే, ప్రస్త-నీజ్ఞన,
 బన్ధనాః - బన్ధగ్గళైయుడైయవర్కళాయ్, బభూవుః-అనారకల్

పట్టి, సంసారపరమపదవిభాగమట భూతలమెక్కువ పొన్నులకమాక్కి,
ఇనితేడి త్తిరుత్తుమ్మడియాకవొట్టింద కై యాయ్ (౧) “సర్వావస్థాసదృశ
విభవా శేషక్రిత్త్వం రమాయాభర్తుస్త్యక్త్యాతదవిపరమం ధామత
ప్రీతిహేతోః మగ్నానగ్నావరవరమునేమాదృశానున్నిసీషన్ మర్త్యా
వానే భవసిభగవన్ మజ్జళం రక్షధామ్నః” ఎన్నిపడయే తమ్ముడై య
అవతారకార్యమ్ తలైక్కట్టియరళి,

అనన్తరమ్ అయర్వటుమమరరకశతపతియానవనుడైయ మేలవై
కున్నతైచ్చెన్ఱుఁగిమైయాతకిణ్ణినరాయ్ *ఆతియమ్ శోతియురువై అనుభ
విత్తు, అవ్వసుభవజనితప్రీతి ఉళ్ళడక్లామల్ అశేష శేషవృత్తియిలుమ
స్వయిత్తు అడిమైశెయ్యవేణుమెన్ఱిట అఱినివేశముడై యరాయ్ విణ్ణులకు
శెల్లగిశైన్దిరుక్కుమళవిల్, అవ్వళవిల్ తిరుమేనియిల్ నోవుశాత్తి సళ్ళారక్ష
మమిన్ఱి కేమికవుమ్ తళర్ నిరుక్కిటనాళిలే “తిరునాళుక్తాకత్తిరుపీతియిల
రగ్గర్, వరునాళుమాట తన్దెన్ఱు, పెరుమాళ్ తన్, అన్దవడివ్వుకై త్తానోర్
నాళుక్లాణేనే ఇన్దవుడమ్బాడిని” ఎన్ఱుమికవుమ్ ఆర్తియోడే పెరుమాళ్
నేవైయో అపేక్షిత్తరుళ, (౨) “సత్యమృన్దోభవతిహితమిత్యాత్మనైవో
పదిష్టం శిష్టచారందృఢయితుమిహ శ్రీసఖోరక్షధుర్యః! ద్వారంప్రాప్య

(౧) భగవన్ - కల్యాణగుణపూర్ణరాన, వరవరమునే - మణివాళిమామునియే,
సర్వావస్థా - సకలవిధావస్థాకరుక్కుమ్, సదృశ - అనుగుణమాన, విభవ - వైభవతై
యడైయ, అశేషకృత్ - సమస్తకైకార్థ్యక్ శేయతుకాణ్డిరుక్కిట, త్వమ్-
దేవరీర్, రమాయాభర్తుః - శ్రియఃపతియినుడైయ, యరమమ్ - శ్రేష్ఠమాన, తత్ -
అన్ద- ధామాపి - స్థానతైయమ్, త్యక్త్యా - విట్టు, తత్ - అన్ద ఎ మ్మెరుమా
నుక్కు, ప్రీతిహేతోః - ముఖాల్లాసత్తుక్కాక, అగ్నౌ - సంసారాన్నియిలొ,
మగ్నాన్ - మూఱ్కిక్కిడక్కిట, మదృశాన్ - అడియేన్బొల్వారై, ఉన్ని
సీషన్ - ఉత్తరిప్పిక్కిత్తిరువుళ్ళమాయ్, మర్త్యావానే - మనుష్యులొకత్తిల్, రక్ష
ధామ్నః - శ్రీరగ్గమెన్ఱిటదివ్యదేశత్తుక్కు, మజ్జళమ్ - మజ్జళావస్థా, అనిష్టాన్ -
అనిష్టములు, అనిష్టాన్ - అనిష్టములు, అనిష్టాన్ - అనిష్టములు, అనిష్టాన్ - అనిష్టములు

(౨) వరవరమునే - మణివాళిమామునికళ, శ్రీసఖోరక్షధుర్యః! - శ్రీసఖోరక్షధుర్యః!

ప్రథితవిభవోదేవదేవ స్వసీయం దృష్ట్యైవత్వాం నరనరమునే దృశ్యతే
 పూర్ణకామః” ఎన్నిటపడియే అప్పుడు పెరుమాళుమ్ ఉడుత్తుముడిత్తు
 అలజ్జుచిత్తుక్కొల్లు తిరుక్తేరేట ప్పొటప్పట్టవర్ ఇవర్ మరత్తువాళ
 లిలేయొట్టునరుగి సేనైసాది త్తరుళ, చాడిక్కిడన్దపయిలై మ్మైవన్దుకూడత్తై
 క్కుమ్ కొళ్ళై వోలే “నీమరకర్ తన్నరడర్ తేవియరుమ్ తాము
 మాకవన్దు ఎన్నిడర్ త్తేరైవోతు” ఎన్దు తమ్ ఆర్తితీర అనుభవిత
 రుళి, పిన్దుత్తురుమేమికపుమ్తళర్ ను ఇట్టకాలిట్టకై కళాయ్ పరవళగా
 త్రరాయెన్దురుళియిరుక్క, మీళవుమ్ పెరుమాళ్ పుటప్పట్టరుళి, మర
 త్తువాళలిలే ఎన్దురులినన్దనిన్దునన్దుమ్ “ఇన్దవుడల్ నోయ్ వీర్ నెన్దై నల్
 వినై యేన్, అన్దోవెనక్కుత్తెన్దరక్కా, ఇన్దవుడమ్బుడన్ శేవై తనక్కెన్దుమ్
 విరోతియాయ్ చన్ పడై యేతానిని” ఎన్దు నునన్దిత్తుక్కొల్లుతిరువై త్తల
 త్తిలే ఎన్దునరులినేచిత్తు ప్పేర్నివాళరాయ్, “పారారుమణ్ణలిరామాను
 శకీయర్, కిరారుమ్ శేనై ముతలియార్ నాయనార్, ఆరావన్బుడైయ
 వాత్తానజ్జిలిరే, ఎన్నునై యతున్బుమనై తీర్ త్తెన్దుత్తాన్” ఎన్దుమ్,
 “తాయ్ మనమ్ నిన్దిరిజ్జత్తనియేనెకుమాల్ తునై యాప్పోయిన” ఎన్దు
 రుళిచ్చెయ్ తు వానమామలై జీయర్ ముతలానారుక్కుమ్ విన్దుప్పమెన్దు
 రుళిచ్చెయ్ తు తిరుముకమ్ పోకవిట్టరుళ, అవర్ కళుమ్ అన్ద్రశ్రీముఖత్తై
 శిరసానహిన్దు శీఘ్రమాకప్పొటప్పట్టెన్దునరుళివన్దు తిరువడికిళిలే సేచిత్తు

వైభవతై యుడైయరాయ్, వేవదేవః - సర్వేశ్వరనాయ్, శ్రీసఖః - గ్రీయఃపతియన,
 ర్లగ్గుధర్మః-అమృతమణివాళన్, “సత్సమృద్ధిః-సత్తుక్త కుడైయసమృద్ధమానతు, హితమ్-
 హితమాక, భవతి - ఆకియః” ఇతి - ఎన్దు, అత్తనైవ-తమ్యలయే, ఉపదిన్దుమ్-ఉప
 దేశిక్కుప్పట్ట, శిష్టాచారమ్ - శిష్టాచారత్తై, దృఢయతుమ్-స్థిరమాకప్పట్టవతెన్దు,
 ఇహ-ఇవిన్దత్తిల్, త్వషీయమ్ - వేవరుడైయతాన, ద్వారమ్-తిరువాళలై, ప్రాచ్య-
 అదైత్తు, తాన్-దేవరై, దృష్ట్యై-ప్రచీక్షిత్తుక్కొడై, పుణ్య-సమృద్ధమాన, కామ-
 అనేషితర్లగ్గు యుడైయరాయ్, దృశ్యతే - కాణిచ్చుడుకితార్,

కొండ్లు ఎఱున్దరుళియిరున్దార్కిళి. అవ్వళవిలే తిరుమేనియిలేనోపువి కిప్పమిన్త్రి క్కేశమి త్తిరుక్క, అత్తైక్కణ్డు వానమామలై జీయర్ వాన మామలై శ్రీకార్యత్వరై యాలే “త్వరిత్తుమిన్జ్జనరుకిఱ్ఱమ్” ఎన్ఱువిన్జ్జ ప్పమ్ శెయ్య; జీయరుమ్ అవరై “కడుకవాచమ్” ఎన్ఱు అనుప్పివిడ, అనరుమ్ పుఱుప్పట్టు వడతేశ త్తేఱువ్వున్దరుళినార్.

అవర్ ఎఱున్దరుళినప్పి శిలనాళి కట్టిన్దవాతే జీయరుమ్ మున్బు పోల్ మికపుమవసన్న రాయ్ ప్రాప్యభూమియిలే ప్రావణ్యముమ్, త్యాజ్య భూమియిల్ జిహనై యుమ్, అనుభవాలాభ త్తిల్ ఆత్మధారణాయోగ్య తై యుమ్ అత్తై మ్మలతిశయిత్తునర, అత్తుక్కుమేల్ తమక్కుప్రాప్త శేషి యాన ఉడై యనర్ తిరువడికిళిల్ ప్రావణ్యముమ్ అతిశయిత్తు, తదనుభవా లాభ త్తిల్ ఆర్తియుమతిశయిత్తు, అతడియాకపరమభ క్తిత్తలై యెడుత్తు, అత్తాలేనాళి తోఱుమ్ స్వదనై యడియాక వరుకిఱిస్సాపేక్షితజ్జలై అవర్ తిరుమున్నేవిన్జ్జప్పమ్ శెయ్ వారాయ్ పోరుకిఱివర్ (౧) “వాఱ్ఱియెతిరా శన్” ఎన్ఱుతోడజ్జి(౨) “ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికి శేశరణమ్” “ఇరా మానుశాయనమకి” ఎన్ఱిఱివితు నడువాక “ఇన్దవరజ్గర్” ఎన్ఱుతలై క్కట్టా కవరుళిచ్చెయ్య, అవై “ఆర్తి” ఎన్ఱు అఱుపతుపాట్టాయ్ ఒరుప్రబన్ద మాయ్ తలై క్కట్టిల్ ఱు.

అన్దవళినివేశమ్ అవ్వళవిలేనిల్లాతేపరవి(౩) “ఎమ్మెరుమానార్ తమ్మి రానెన్ఱుమవరై నమ్మెరుమాళి తాముకన్ద నాడోఱుమ్, తమ్మెరుమా ప్పటిట్టు కొండ్లళిప్ప రెన్ఱుమనర్ తమ్మై వేటిట్టుత్తామ్ కై విఱార్” ఎన్ఱుతేఱు వతుమ్, (౪) “పొల్లానివనెన్ఱుపోతిడెన్ఱు నఱురవ రెల్లారుమెన్నై యిక్కన్దోన్ద రో, నల్లార్కిళి వాఱ్ఱ్ వాన్ వై కున్దవాన్ శపై యిల్ వణ్ కూరత్తాన్దో నిరున్దిలనో అఱు” ఎన్ఱుకి లఱునతుమాయ్, అనుకమ్బాజ్జలియానవర్ కత్తై ఆరాయ్ వతుమ్, (౫) “ఆరియర్ కాళాఱ్ఱిర్ కాళఱుళ్ళము త్తర్ కాళి, శూరియర్ కాళి తేవియర్ కాళి శొల్లిరోనారణఱుక్కు, ఎన్ఱుళడియానివను

మీ డేజీ వేణుమెన్లుజ్జశడియారుముళ” ఎన్టుఘటకర్ పలరై యుమ్ పల
కాల్ కాల్ కట్టి అర్దిప్పతుమ్, (౧) “తెన్నరజ్జన్ తెవిశీరజ్జనాయకియే మన్ను
యిక్ కట్టెల్లామ్ మాతావే, ఎన్నై యిని ఇప్పులకన్దన్ని లిరున్దునలక్కామల్,
అప్పులకిల్ వాణ్ణియరుళ” ఎన్టుమ్, (౨) “శీరజ్జనాయకియే తెన్నరజ్జన్ తెవి
నారజ్జల్లామ్ నల్లరాయే, మారుతిక్కు వన్దవిడాయ్ తన్నై యెరువాశక
త్తాత్తోక్కిననీ, ఎన్దనిడర్ తీరాత తెన్” ఎన్టుమ్ మఱుక్కు వాణ్ణాతమాత్తుత్వ
సమ్మన్దైచ్చొలి మడిపిడిప్పతుమ్, (౩) “ఇన్దపుడమ్బాడినియిరుక్కుచ్చో కాతు,
ఉన్ శెజ్జమలత్తాళో తన్నై తన్దరుళోనీ, అన్దో మైయార్ కరుజ్జణ్ణిమణవాళా
తెన్నరజ్జా, వైయామలిరుప్పాయే యిజ్జు” ఎన్టు ఆ ర్తిహారత్వవిశిష్టరాన
అవర్ తిరుమున్నే తమ్ముడై య ఆ ర్తియైచ్చొలి యుమ్, (౪) “శెన్దతిరుమా
లడియార్ తెయ్ వక్కుఠ్ఠాఱ్ఱాడు మెన్టు మొరునాళామో ఆత్వారే! తున్ను
పుకట్తోక్కుమలమ్ పాడినీరైయో అడియేనుమ్ మిక్కుమలమ్ శేర్ కా
యమ్ విట్టు” ఎన్టు (౫) “అడియార్ కుఠ్ఠాఱ్ఱై - ఉడన్ కూడువ తెన్టుకోలొ”
ఎన్టు అర్ది త్త ఆత్వారిడ త్తిలే అన్దస్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యతై అపేక్షి
ప్పతుమ్, అన్ స్తరమ్ (౬) “ఇన్దపుడమ్బాడిరువినై యాలివ్వుళవుమ్ ఉన్ద
నడిశేరాతుమ్మనై, అన్దో అరజ్జావిరజ్జాయ్ తిరాశర్క్కాక ఇరజ్జాయ్
పిరానేయిని” ఎన్టుమ్, (౭) “తిరువరజ్జావరుళాయినియున్ తిరువరుళాలన్ది
క్కాప్పరితాల్” ఎన్టి అపడియే మీళవుమ్ శుమరజ్జళుమిరజ్జుమ్బడి అవ
ర్ క్కు అన్దరజ్జరై మున్నిట్టుక్కొణ్ణు అవర్ ఇరక్కత్తైయిరప్పతుమ్ ఇప్పడి
ఒరు దేశవిశేష త్తిలే శెన్దాలొట్టియ ధరియాతదత్తై యెలడైన్దు ఎమ్మన్దరు
ళియిరుక్క;

అద్దకైయిలే దేశాన్దరస్థరాన మేల్ నాట్టుత్తోమ్మిప్పరుమ్ అవర్
తిరు త్తమయనారాన అమ్మకియమణవాళప్పెరుమాళ్ నాయనారుమ్ పెరు
మూలై నేవిప్పతాకకోయిలుక్కెమ్మన్దరుళ, అవర్ కళైత్తెన్ మాడ త్తిరు

వీధియిలే పట్టపిరాన్ జీయర్ కణ్డరుళి “నీజ్గల్ ఎఱునిన్ఱుమ్ ఎఱున్ద
రుళినికోళి, ఎఱ్ఱఱప్పొకిటికోళి” ఎన్ఱు ఆరాయ, అవర్ కళుమ్ ససాధ్య
సవినయరాయ్ సాష్టాంగప్రణామమ్ పణ్ణి ఉకప్పొడే యథావృత్తాన్తతై
విణ్ణప్పమ్ శెయ్యు; “ఇప్పడిజ్ఞానభక్త్యాదికల్ వడివిలే తొడై కొళ్ళలామ్బుడి
అనుకూలరాయరుక్మిణి నీజ్గల్ యతివరపునరవతారమాన నమ్ముడై య
పెరియజేయరై సేవిక్కవేణ్ణావో” ఎన్ఱురుళిచ్చెయ్యు; అవర్ కళుమ్ అతుక్కి
తై న్దుమరమేకూడవ్వున్దరుళి; తెఱ్ఱుమాడ త్తిరువీధియిలే వన్దరుళి
పురిన్దు “మణివాళియోగితజ్ఞమామలర్ త్తాళిణై కళి కాట్టి” ఎన్ఱిఱి
పడియేజేయర్ తిరువడికల్ సేవిక్కప్పణ్ణి, అవ్వళివిలే నాయనారుమ్(౧)
“పురై కొణ్డకోయిల్ మణివాళిమామనిక్కణ్ణరుళే” ఎన్ఱుమ్ (౨) “హ
రచ్చివన్దు పరిమళమ్ విజ్ఞాపృథుక్కణి త్త శీతక్కమలత్తై నీరేఱవోట్టిచ్చిఱన్ద
డియేన్, ఏతత్తైమాన్ బుమ్ మణివాళియోగియినిమైతరుమ్, పాతక్కమ
లజ్గళి కణ్డేనెనక్కుప్పయమిలైయే” ఎన్ఱువాచికకై జ్ఞుర్యమాక ఇన్ద త్తిరు
నామత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తుకొణ్ణు తిరువడికళిలే సాష్టాంగప్రణామమ్ పణ్ణి
నిఱ్ఱు; జీయరుమ్ అవర్ అపేక్షిత్తపడి అమలమాకక్కటాక్షిత్తరుళి,
అప్పొతు ఎమ్మెరుమానార్ తిఱి త్తిల్ శెన్ఱ శిన్ఱైయరానతామ్ “ఇవర్
కళి” ఎన్ఱువాతే ఎమ్మెరుమానారుడై య విశేషాభిమానమాయిదున్దళ్ళ
తిరునారాయణపురత్తైనినైత్తు, అవర్ అన్తిమదశైయిలరుళిచ్చెయ్తరుళి
(౩) “గచ్చన్ పదంపరమువాచవచాంసి యానిరామానుజార్థ్య ఇహతే
మచతుర్థసిద్ధామ్ | శ్రీయాదవాద్రివనతింసతతంభజ న్నస్సన్తోభవన్తి మమ

(౩) మమ - ఎన్నుడైయ, సన్తతి-వంశతుక్కు, మూలనాధి - ప్రధానశేషి
యాన, రామానుజార్థ్య - ఎమ్మెరుమానార్, పరంపదమ్-పరమపదతుక్కు, గచ్చన్-
ఎఱున్దరుళికిఱవళివిల్, యాని - యాతారు, వచాంసి - శ్రీసూక్తికల్, ఉవాచ -
అరుళిచ్చెయ్తారు? తేమ - అతుకళిల్, చతుర్థసిద్ధామ్ - నాలావతాన, శ్రీయాద
వాద్రి - తిరునారాయణపురత్తిల్, వసతిమ్ - వాసత్తై, సతతమ్ - ఇడైవిడామల్,

సస్తతిమూలనాథః” ఎన్నిజ్ఞోక త్తిట్టిడియే “తిరునారాయణపురై తే నిత్యవాసమ్ ప్లువార్ నమ్ ముతలికిలిలారువదుమిలైయే” ఎన్ఱు జీయ రకుళిచ్చెయ్యక్కేట్టు, అప్పోతు తోభుప్పర్ తిరుప్పరియట్టతై త్తలైయిలే ముడిన్ఱుకొణ్ణు “ఇన్ఱకై జ్జుర్యమ్ అడియేనుక్కాక వేణమ్” ఎన్ఱుప్రార్థిక; జీయరుమ్ మికివుముకన్దరుళి “ఎమ్మెరుమానార్ కుమ్ నమక్కుమ్ ప్రేయమామ్బుడి కిచ్చితార్ పూర్వకమాక యతిరాజకుమారరై సేవిత్తు మజ్జళాశాసనపరరాయ్ నిత్యవాసమ్ పణ్ణియిరుమ్” ఎన్ఱునియమి త్తరుళి నార్. అనరుమ్ అత్తైక్కొక్కొణ్ణురుళి తజ్జళాచార్యరాన అరజత్తుతై యరనుమతియుడనే అజ్ఞుత్తైక్కు అన్తరజరాయ్ సేవిత్తుకొణ్ణిరుక్క,

అనన్తరుమ్ అక్కాల త్తిలే రామానుజపరిగృహీతరాయ్, “నల్లా నాకిఱకాళమేఘమ్ ఇఱ్ఱువర్తి త్తతో” ఎన్ఱు ఎమ్మెరుమానారాలే అభి మానిక్కప్పట్ట తిరుమలై నల్లాన్ తిరువంశత్తైయుడై యరుమాయ్ *ఇడ జ్ఞోళోళమయత్తైయెల్లామెడుత్తుక్కతైన్ఱు స్వమతస్థాపకరాయరుక్కిఱ అణ్ణ రాయచక్రవర్తికళో సకుటుమ్బుమాక నమ్మెరుమాలై సేవిక్కెమ్మెన్దరుళి కోయిలిలేపెరుమాలై సేవి త్తిరుక్క, అప్పోతు జీయరుడై యచరమదశైయై దేశాన్తరస్థరోడుమ్ తదేశస్థరోడుమ్ వాళియఱ సర్వరుమ్ కుఱామ్ కుఱామాకిచ్చెన్ఱు సేవిత్తు మీళ, ఇత్తిరళై అణ్ణరాయచక్రవర్తి తిరు త్తాయారాన ఆచ్చిక్కణ్ణు అవ్విశేషమ్కేట్టు, “అణ్ణరాయనే! నమక్కు జీయరై సేవిక్కవేణ్ణానో” ఎన్న, అప్పడియేచక్రవర్తియుమ్ ఇశైన్ఱు ఎల్లారై యమ్ కూట్టికొక్కొణ్ణు పుఱప్పట్టు జీయర్మర త్తేఱచ్చెన్ఱు పట్టర్ పిరాన్ జీయర్ పురుషకారమాకవన్దని ర్దమరాయ్ తిరువడికిళి సేవిత్తు కొక్కొణ్ణు విఱ్ఱున్ఱుకిడక్కి; జీయరుక్కునెడునాళాక అణ్ణీకరిక్కెక్కువిష యమ్ కాణామైయా లేముడణ్ణీక్కిడన్దతిరువడికిళి ఇప్పోతు ఇవరైక్కొణ్ణు

నిమిరప్పెల్లు (౧) “తత స్తిమితమున్ పృచరణం చక్రలాళ్ళితమ్! కృపయామూర్ధ్ని విన్యస్య సనినాయ గురు శ్రమమ్” ఎన్నిటపడియే తమ్ తిరువడితామరైకత్తై ఇవర్ తిరుముడియిలే వైత్తరుళ; ఇత్తైక్కణ్ణ ముతలికి శెల్లారుమ్ “ఇవరుడైయ పేటు ఇరున్నపడియెన్” ఎన్ఱు ఉన్దరుళి నార్కిళ్

అనన్దరమ్ జీయరుమ్ చక్రవర్తికల్ కుటిత్తు మికివుమ్ కిప్పై పణ్ణియరుళి “ఎమ్మెరుమానార్ జీయరై తిరువేగ్గడద్రోహికిళ్ నలియా వణ్ణమ్ కాత్తురక్షిత్తుమ్ నమ్ దర్శనవిషయమాకలనేక శ్రీకార్యజ్జలై పుణ్ణియుమ్ పోన్దవర్ణసిర్” ఎన్ఱు మికివుమ్ ఉకన్దరుళి “శగ్గేలుమున్దఱచ్చెరప్పెల్ శ్రీరిత్తయే” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్తు, అనన్దరమ్ పట్టర్ పిరాన్ జీయరై ప్పార్ త్తు వారీర్ గోవిన్దదాసరప్పనే! ఎన్ఱుత్తై తరుళి, (౨) “రామస్యదక్షిణో బాహుః” ఎన్నిటపడియే “నీర్ నమక్కు వలతుభుజమాయన్ఱోయిరుప్పతు; ఆకైయాలే నమ్ కైయాలే శెయ్కిటతాకవే నిన్ఱైత్తు నమ్ సమన్దత్తై యపేక్షి తిరుక్కిట ఇవర్ కళుక్కు పళ్ళుసంసార్ నమ్ ముతలానతుకల్ చెయ్యుమ్” ఎన్ఱునియమి తరుళి, అణ్ణరాయచక్రవర్తికల్ యమ్ తోళి ప్పరై యమ్ నాయనార్ తొడక్కమానవర్కల్ యమ్ ఇవర్ తిరుక్కై యిలేకాట్టిక్కొడుత్తు, “అవర్కల్ అనువర్తిత్తాకిలుమ్ అవర్ పిన్ పడ రుక్మణనాయ్ చెన్ఱు దర్శనప్రసక్తి రామ్బడితిరున్ఱుమ్” ఎన్ఱు అరుళి చెయ్యి, అవరుమ్ అప్పడియే అవర్కల్ కైక్కొణ్ణరుళివి శేవకిటాత్తుమ్ శెయ్ తరుళినార్.

(౧) తతః - పిఱమ, సః - అన్దమణివాళిమామూనికల్, చక్ర - చక్ర తినాల్, లాళ్ళితమ్ - చిహ్నితమాన, స్తిమితమ్ - నిశ్చలమాన, చరణమ్ - తిరువడికల్, ఉత్తి ప్య - ఉయర్ వెడుత్తు, కృపయా - కృపైయినాల్, మూర్ధ్ని - అవర్ తిరుముడి యిల్, విన్యస్య-వైత్తు, గురు-అధికమాన, శ్రమమ్-విడాయై, నినాయ - పోక్కినార్.

అన స్తమ్ అప్పిళ్ళానుమ్ జీయర్ నాయనారుమ్ జీయర్ తిరువ
డక్కై సేవిత్తు “అడియోజ్జళుక్కు త్తజ్జమాక దేవరీరుడై య అర్పారూ
పమానవిగ్రహమ్ వేణుమ్” ఎన్ఱు అపేక్షిక్క; అప్పడియే అనుమతి
పణ్ణి, తమ్మండైయ తిరుక్కెచ్చెమ్మైయుమ్ తదుపాదాన ద్రవ్యమాక
ప్రసాది త్తరుళ, అవర్ కళుమప్పడియే కొణ్ణు ఇరణ్ణువిగ్రహమ్ ఏటియరు
శప్పణ్ణి ఉకన్దరుళినార్ కళి.

పిన్బు తని త్తనియే ముతలికళెల్లారుక్కుమ్ వేణ్ణినహితజ్జళెల్లారుమ్
ప్రసాది త్తరుళి *మేలిలజ్జువానాన కలజ్గాప్పెరునకరిల్ శెన్ఱు *ఇమ్మైయాత
కణ్ణినరాయ్ వల్లువిలావడిమ్మై శెయ్యప్పొప్పట్టెమ్మన్దరుళ నాలునాలై క్కు
మున్నుతాక “నాలాయిరప్రబన్దజ్జళై యుమ్ తుడక్కి నడత్తుజ్జోళి” ఎన్ఱు
నాయనార్ తుడక్కమాన ముతలికళై నోక్కినియమి త్తరుళ; అవర్ కళుమ్
అప్పడియేతోడక్కి అనుసన్ధిక్క, అత్తైయెల్లారుమ్ తిరుచ్చెవిశా త్తియరుళి
జీయరుమ్(౧) “వళర్ త్తతనాల్ పయన్ పెన్ శ్రేన్” ఎన్ఱురుళిచ్చెయ్ తు(౧)
“కై కూప్పివణ్ణి” ఎన్ఱిటపడియేడై న్నన్దకాజ్జలియాయ్ సేవి త్తరుళి, పిన్బు
తిరువాయ్ మొట్టియిట్టిలే ఈడుపాట్టెయ్డై యరాయ్ అతిన్ అనుభ
వపారవశ్యత్తాలే అనన్యపరత్తై తోన్ శ్రీనిమిలితాక్షియుగళరాయిరుక్కు,
“ఇప్పోతుతిరువుళ్ళ త్తిలోడుకిటతెన్” ఎన్ఱు కన్దాడై అణ్ణిన్ కేట్టరుళ,
“ఈట్టిలర్థరసమ్ తలై మణ్డైయిట్టుచ్చెల్లుకిటతు” ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తు,
అన న్దరమ్ (౨) “మరుళొట్టినిమడనెణ్ణే” ఎన్ఱిటదన్దైయై ప్రాప్తరాయ్
ఇజ్జన్ ఏకాదశిశెన్ఱు మన్ శై నాళి తిరుద్వాదశియిలే ఉత్తమసమ్మితో
డక్కమాన అనై త్తుప్పరికరత్తైయుమ్ అక్కైప్పి త్తరుళి “సర్వాపరాధజ్జళై
యుమ్ పొటు త్తరుళ వేణుమ్” ఎన్ఱుత్తామణుమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళ, అవర్ క
ళుమ్ “ఉమక్కరు అపచారముణ్ణా” ఎన్ఱువిణ్ణిప్పమ్ శెయ్య, మీళవుమ్
అవర్ కళై క్కుఱిత్తు “నమ్మేరుమాళ్ళుడై యశ్రీకార్వత్తై క్కుఱై వజనడై త్తి

కొండ్లమ్ శ్రీవైష్ణవకళై పరవణై త్తుకొండ్లమ్ పోరుళ్ళోళ్” ఎన్నరుళిచ్చె
యేతు, విడై కొడుత్తు అవర్కళై పోకివిట్టరుళి; తమ్ముడై య తిరువా
రాధనమాన ఉడై యవర్, శ్రీరజ్గరాజర్, శ్రీకోశజ్గళ్, మల్ ముముణ్డాన
ఉపకరణజ్గళ్, మరమ్ ముతలాన ఎల్లావల్ శైయమ్(౧) “యన్దై తేతస్య
తద్దనమ్” ఎన్దు నమ్మెరుమాళుక్కుశేవమాక్కి సమర్దిత్తు, శ్రీవైష్ణ
వకళై అముతు శైయ్యప్పణ్ణియరుళి, అవర్కళో తీర్థముమ్ స్వీకరిత్తు అప
రాధక్షామణమ్ పణ్ణికొండ్లు ఎమున్దరుళియిరుక్క; ముతలెకిళుమ్ ఫలిత
మానవుడుత్తై పక్షిజాతజ్గళ్ కాత్తుకొండ్లిరుక్కుమాపోలే పరిన్దునేవి
త్తుకొండ్లు అజ్జలిపద్మగళై యుడై యరాయ్ అనుభవిత్తుకొండ్లిరుక్క;
ఆదిత్యాస్తమయమానవాతేతత్కాలీనక ర్తతైచ్చెయేతరుళి, “పిళ్ళై తిరు
వడికళే శరణమ్” “వాల్మీ ఉలకాశరియన్” ఎన్దునుసన్దిత్తు పిళ్ళైయై
ధ్యానిత్తుకొండ్లు అవశరాక అణైయిలే శాయ్న్దరుళియిరుక్క, అన
న్దరమ్ శ్రీపాదత్తుముతలెకి శెల్లారుమ్ కై కూప్పివణ్ణికొండ్లు బ్రహ్మవల్లి
భృగువల్లి, శూన్ విశుమ్పణిముకిల్, అర్చిరాది, నూల్ మన్దాతి, ఇతుకళై
అనుసన్దిప్పారాయ్ పెరియ ఆరవారత్తుడనే శెల్లుకిటవళివలే (౨) “అజ్గ
యల్ పాయ్ వయల్ తెన్నరజన్” ఎన్దిటపాట్టై శ్రీవైష్ణవకళో అనుసన్దిక్కు
శేట్టరుళి, తాముమ్కృతాజ్జలిపుటరాయ్ “ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళే
శరణమ్” ఎన్దునుసన్దిత్తుతగ్గతచి త్తరాయ్ తిరుక్కణ్ణళైచ్చెమ్మళిత్తుకొండ్లు
ఎమున్దరుళియిరుగ్దార్.

అనన్దరమ్ (౩) “కనకగిరిమేల్ కరియముకిల్ పోల్ వినత్తై
శిటువన్ మేట్కొండ్లు” ఎన్దుమ్(౪) “ఎన్దై తిరువరజ్గరేరార్ కరుడన్ మేల్ వన్దు
ముకణ్ణాట్టి వళిన్దత్త” ఎన్దుమ్ ఇవరపేత్తి త్తపడియే వన్దు పెరియ పెరుమా
ళుమ్ (౫) *శెల్లుమ్మటవై తానేటి త్తిరువానతాళిణైయై ఇవర్ తిరుముడి

(౧)

(౨) ఇరా-నూ-౧౦౮.

(౩) ఆర్ది-ప్ర-

(౪) ఆర్ది ప్ర-

(౫) తి-వాయ్-౧౦౬-౫.

యితేనైత్తామశ్చయోపాన్తలై మేలైస్తున్దమాముకిల్ పొన్దవడివై నత్తా
 త్తామిప్పిత్తై అనుభవిప్పిక్క అనుభవిప్పి, (౧) “ఉన్ శరణమ్ తన్నన్ శన్ద
 మ్మిక్తై యాయ్” ఎన్దుమ్ (౨) “సుభేచేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూ
 పాంవిసృజ్య” ఎన్దుమ్ “నోయేకిళాలెన్దై నలక్ష్ణామల్ శతిరాశవున్ తిరు
 త్తాళ్ తా” ఎన్దుమ్ (౩) “అరిజత్తుత్తైయుమిత్తుడై వనోడుమ్ పోయ్”
 ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱుపడియే శ్రియపతియాన పెరియపెరుమాళ్ పెరియతిరు
 వడిమేఱ్ఱొడ్డు వచ్చినడత్త సుముమ్మైయాకిఱ వాశలిలేవుటప్పట్టు
 బచ్చురన్దై త్తై జేయర్ తిరునాట్టుక్కొమ్మన్దరుళినార్.

అనన్తరమ్ పెరియపెరుమాళ్ళమ్ (౪) “విసృజ్యలత్పుణంరామో
 దుఃఖిశోకిసమన్వితః” ఎన్దిఱుపడియే (౫) “సామిత్రిర్యేనఖలుభగవాన్
 సౌమ్యజామాత్యయోగీ” ఎన్దిఱ ఇన్దై యపెరుమాళ్ వతారమాన జేయరై
 యమ్ వచ్చివిట్టువన్ద ఇన్దై యపెరుమాళ్ ప్పిరిన్ద ఒరుపకలాయరమ్మాళ్
 యాయముతుశెయ్యతే ముశిత్తుమూడిక్కొడ్డు కిడన్దాప్పో లేముశిత్తుక్కి
 డన్దార్. శ్రీపాదత్తు ముతలికి శెల్లారుమ్ (౬) “ఐయోకణ్ణపిరానత్తైయో”
 (౭) “ముత్తైయోవరవన్దై మేల్ పళ్ళిక్కొణ్ణముకిల్వణ్ణనే” ఎన్దు పెరు
 మిడలుశెయ్తు కైయెడుత్తుక్కుప్పిట్టుక్కొణ్ణవిమ్మన్దకిడన్దతుడిక్క;
 అరుకిన్దముతలికిళ్ తేల్దై త్తేటినిన్దు ఇప్పడియెమ్మన్దరుళిన అవరుడై య
 అన్దిమడకైయై ఎల్లారుమటిన్దు ఆదిరిత్తు ఉజ్జీవిక్కుమ్బడి (౮) “కుమ్భం
 భాస్వతియాతి తత్సతవనే పక్షేనశరేతరే ద్వాదశ్యాం శ్రవణార్థ భాజి
 రుధిరోద్గార్యాఖ్యనంనత్సరే” ధీభ క్త్యాదిగుణార్ణవోయతివరాధీనాఖిలాత్త

(౮) ధీక్షానపెన్దు, భక్తి-భక్తియెన్దు, ఆది - ఇమమతలాన, గుణ - గుణన్ద
 కుక్కు, అర్థః - సమద్రమ్పాన్ద, యతివర - ఎమ్మెరుమానారుక్కు, అధీన-స్వాధీ
 నమాన, అఖిల - సమస్తమాన, అత్మ - తమ్ముడైయ, స్థితి - వ్యాపారన్దై యుడైయ,

(౧) తి-వాయ్-౫-౮-౭	(౨) శరణగతిగద్యమ్	(౩) (౪) రా-ఉ-
(౫) వరవరమునిశ-	(౬) తి-వాయ్-౫-౧-౧	(౭) తిరువి-౬౦

లాత్మస్థితి శ్రీవైకుంఠమకుండా వైభవమగాత్కానోపయన్తామునిగి” ఎన్దు
 లింజుత్తైక్కు అన్తరంగరానవకళు ముళిచ్చెయ్తు దేశాన్తరంగళుక్కుమ్
 తిరుముకమెఱుతి వొప్పకవిట్టార్కళి. అవ్వళపుమన్తికై(౧), “అశిలాతమణ
 వాళిమామనియన్దల్ పూమియులు వైప్పళియిల్ గీరుమూలమ్, తేశ
 నాళతువన్దరుళి శెయ్త నమ్తిరువాయ్ మొఱ్ఱిప్పిలై తాళీశనాకి యెఱు
 పత్తుమూవాణ్డెవ్వుయిర్ కలై యుమయ్విత్తు వాఱ్డన్దన్, మాళిమూల్
 పక్కత్తువాళి మామణిమన్దపత్తెయ్తినన్ వాఱ్డెయ్” ఎన్దు ఇప్పడి
 అవర్తొన్దియతుముతలాక తన్నులకిమ్ పుక్కతీతాకప్పేళి త్తలైక్కట్టి
 నాన్కిళితే.

అనన్తరమ్ జీయరుక్కు చరమకై జ్ఞుర్వగళెల్లామ్ శెయ్వతాక
 ముతలకళెల్లారై యమ్ కూట్టిక్కొండ్లు జీయర్ నాయనార్ తిరుక్కా
 వేరిక్కు ఎఱున్దరుళి నీరాడి అలక్కారతిరుమజ్జనమ్ కొణ్డెఱున్దరుళి జీయ
 రై త్తిరుమజ్జనమ్ కొణ్డెరుళప్పణ్ణవతాక ఒరు తిరుమజ్జనవేదికైయిల్
 ఏటియరుళప్పణ్ణి, పురుషసూక్తానుసన్ధానత్తాలుమ్ ద్వయానుసన్ధానత్తా
 లుమ్ మద్రుముడ్డాన అనుసన్ధానత్తాలుమ్ తిరుమజ్జనమ్ కొణ్డెరుళప్పణ్ణి
 తిరువాద్రువాడై శాత్తి త్తిరుప్పరియట్టమ్ శాత్తి, అనన్తరమ్ “విస్తీర్ణ
 ఫాలతలవిస్ఫురదూర్భవపుణ్డ్రమ్” ఎన్నవ “ద్వాదశార్థవపుణ్డ్రమ్”
 యమ్ ధరిప్పిన్దు శ్రీచూర్ణజలై యమ్ శాత్తి త్తగళుక్కు అపద్ధనమాక

కాన్తోపయన్తామునిగి - మణివాళిమామనికల్, రుదిరోద్ధారాశ్చర్యసంపత్సర - రుధి
 రోత్కారివన్దత్తిల్, భాస్వతి - సూర్యన్, కుంభుమ్ - కుంభరాశియై, యాతి -
 అద్వైతబోధిల్, తత్సుతదినే - శనిగ్రహమైయిల్, పళిన్దతర్ - కృష్ణపక్షత్తిల్, శ్రవ
 ణర్థభాజి - శ్రవణపక్షత్తొడ్రుకాడియ, ద్వాదశాశ్వామ్ - ద్వాదశియిల్, అకుణ్డ -
 అప్రతిహతమాన, వైభవమ్-వైభవతైయడైయ, శ్రీవైకుంఠమ్ - చరమపదతై, అగాత్ -
 అద్వైతార్.

(౧)

తిరుమణ్ త్తర్జకైల్లామ్ శేర్ త్తుక్కొణ్ణు, దివ్యసింహాసన త్తిలే ఏటియరు శప్పణ్ణి అనర్ తిరుపడికల్లై త్తజ్జల్ కణ్ణిలుమ్ నెళ్ళిలుమ్ ఒ త్తిక్కొణ్ణు న్నశిరోభూషణమాక ధరిత్తుక్కొణ్ణు పిన్బు, “అ త్తన్ మణవాళయోగి యడియిడైయై చ్చిత్త ప్పెరుళ్ళోయిల్ కొణ్ణరుళి” ఎన్ఱు శుభాశ్రయమాన దివ్యమగళవిగ్రహత్తై తమ్ తామ్ తిరువుళ్ళజ్జిలే తేక్కిక్కొణ్ణువై త్త కిణ్ వాణ్ణాతే విమలచరమవిగ్రహానుభవమ్ పణ్ణిక్కొణ్ణిరుక్క;

అన న్తరమ్ * అరజ త్తమ్మానరై చ్చివన్దవాడై యాన తిరుప్పరియట్ట ప్రసాదముమ్ * అవన్ మూర్ పణిన్ * తాతాడువనమాలై యుమ్ పొన్ ద్రుళికై యిల్ వై త్తుక్కొణ్ణు సకలవాద్యసూష త్తుడనే ఉ త్తమనమ్బి శిరసా నహిత్తుక్కొణ్ణు అనై త్తుప్పరికరత్తుడనే మర త్తువాళలిలేనిఱ్క; ముతలి కిళుమ్ అవన్ దై ఎతిర్ కొణ్ణు దణ్ణన్ సమర్పిత్తు అక్కికరిత్తు, (౧) * ఉడుత్తు క్కడై న్ననిన్ పీతకవాడై యుడుత్తుక్కల త్తతుణ్ణు తొడు త్తతుఱాయ్ సురార్ శూడిక్కడై న్ననశూడుమిత్తోర్రాన జీయరై ఇవన్ ద్రొలే అలఱ్క రిన్ఱు, ఆఱ్ఱార్ పురుషర్ కళి, జీయాళి, శ్రీవైష్ణవర్ కళి, ముతలికళి మన్ ద్రుముణ్ణు, కోయిలనై త్తుప్పరికిరమెల్లారుమ్ కూడి జీయరై నేవిత్తు (౨) “శెయ్య తామరై త్తాళిణై వాల్దయే” ఎన్ఱు తొడగ్గి అనుసన్దిత్తు మగ్గళాశాసనమ్ పణ్ణి, “ఎమ్మెరుమానారై నేవియాత ఇరుల్లామ్ తీర్ న్దోమ్ ఇవరై నేవిత్తు, ఇప్పొళమత్తవతారమ్ తీర్థమ్ ప్రసాదిత్తుప్పొవతే” ఎన్ఱు మికవుమ్ దుఃఖాభిత ప్తరాయ్ శోకిక్క; పిన్బు అరుకిరున్ద ముతలికళి తేన్ ద్రు త్తేఱినిన్ఱు సన్నిధిముతలికైల్లారై యుమ్ కూట్టిక్కొణ్ణు యథాక్రమమాక శ్రీచూర్ణపరిపాలనత్తైయుమ్ నడత్తి, త్తన్నేషమాన ప్రసాదగ్గలై యుమ్ తాజ్జల్ ధరిత్తుక్కొణ్ణు, పిన్బు * ఎన్ఱైయ్ శున్ఱుమ్ కొణ్ణాడి దివ్యాలఱ్కారా లఱ్కలమాన పువ్వుకివిమాన త్తిలే జీయరై ప్పిటియరుళప్పణ్ణువిత్తు, ఎల్లా రుమ్ శ్రీపాదమ్ తాక్కిక్కొణ్ణు ఛత్రచామరతాలవ్వున్దాడికిళి పణిమాఱ,

మహాసమ్భవమత్తుడనే మత్తళిగళ శబ్దకాహళభేదికళ తొడకమాన
సలవాద్యగళ కడల్పోలే ముగ్గులు, (౧) “పతాకాధ్వజసింహాసనం
తూర్వోద్భవనినాదినీమి, స్త్రీరాజపథాంకుతాన్నిం ప్రకీర్ణకుసుమోత్క
రామ్” ఎన్నిటపడియే, కావొత్తకముకు, పలకతలిచ్చొలై కళాయ్ అరగ్గన్
తిరువీధి యెట్టిలుమ్నాట్టి “మకిరతోరణమ్ మేల్ కొడికళాడ” ఎన్దుమ్
శొల్లకిటపడియే సర్వాంజ్ఞారసమ్మృతైయాన ఎట్టు తిరువీధియిలుమ్
కరుమ్బేన్ది, నూర్ న్దాతిముతలాక అనుసన్నిక తిరునీరపరిమాట, పారి
యుమ్ పుష్పపుష్పముమ్ శితట, “దర్శనత్తిల్ మణివాళిమామునికళ
తిరునాట్టుక్కెన్నున్దరుళినార్” ఎన్దు ఒర్నై తిరుచ్చిన్నమ్ పణిమాట,
సుమగ్గలికళుమ్ మగ్గళదీపమెడుక్క, తిరువీధికళిలే అగ్గణ్డనవరక శెల్లారుమ్
సేవిక్త, ఎమ్మిన్దరుళప్పణ్ణువిత్తుక్కొణ్ణుపోయ్ “మకిత్రాతికేశవన్దన్నడిక్కి
త్రాక” ఎన్నిటపడియే ఆదికేశవప్పెరుమాళ్ తిరువడిక్కిత్రాక అవన్ తిరు
వడివిరియావణ్ణమ్ తవరాశన్ పడుకైయిలే వడపొన్నిత్తెన్నాలిలే ఎమ్మిన్ద
రుళప్పణ్ణ ఒరుప్పడ, అవ్వళివిల్ భూమిదేవియానవళ్ మున్ను జనక
రాజన్ తిరుమకితై మడియిలే వైత్తణ్ణైత్తుక్కొణ్ణు ఆదరిత్రాప్పోలే
అన్దమణ్ మకళాన పిరాట్టియుమ్ మణివాళిమామునియాన ఇవరై
యుమ్ మడియిలే ఎమ్మిన్దరుళప్పణ్ణువిత్తుక్కొణ్ణు మకిత్రా, అవరకళుమ్,
ఆళవన్దార్ ఎమ్మెరుమానారైప్పోలే యతినంనార్ విధియడగ్గచ్చెయ్ తు
ఖినిత్తు వాముమ్మడితిరుప్పళిపడు త్తినార్ కళ.

(౧) పతాకాధ్వజీసీమ్ - ధ్వజపటకళై యుడైయతాయ్, రమ్యమ్-అగ్గియ
తాయ్, తూర్వ - తూర్వవాద్యత్తిరుడైయ, ఉద్భవ - ఘోషత్తినాల్, నినాదినీమ్-
శబ్దాయమానమాయ్, సత్త - జలాభిషిక్తమాన, రాజపథమ్ - రాజమార్గత్తైయుడైయ
తాయ్, కృత్వాన్ - పూర్ణమాక, ప్రకీర్ణ-శితటిర, కుసుమ - పుష్పగళుడైయ, ఉత్క
రామ్ - సమూహాగ్గళై యుడైయతాకవుమ్, (అరగ్గమానకరై అలగ్గరిత్తార్ కళ)

అనన్తమ్ “కితిరవన్ పోయ్ కుణసాల్ శేర్ న్దమకిమైపోల్”
 ఎన్నిఱఁడియే కీర్త్తిదిక్కిల్ ఒరు ఆదిత్యన్ అన్తమిత్తాప్పో లిరుక్కై-
 యాయ్, తత్త్తిభావజ్ఞురాన జీయర్ నాయనార్ కిన్దాడైయన్లునుళ్ళిట్ట
 ముతలికళెల్లారుమ్ (౧) “శీయరెమ్మనరుళివిట్టార్ శేకముమ్ముతుమ్,
 పోయిరుళో మీళప్పుకున్దతేతీయ, వినైనైయ వెమ్ములనా లీడభ్రన్ద
 మాయ్ పోరనై వర్ కు మేతోవరన్.” ఎన్దు మికివుమ్ చిన్దాక్రాన్త
 రాయ్ దుకిఱత్తు, పిన్బు శిష్యపుత్రర్ కిళాన తాజ్గో తజ్గళుడైయ శేష
 త్యానుగుణమాకి తిరుముడివిళక్కువిత్తుక్కుణ్ణు, పెరుమాళ్ అవభృథమ్
 కొణ్ణాడుమాపోలే అవభృథమ్ కొణ్ణాడి, మీణ్ణుమ్ మరమే ఎమ్మనరుళి,
 వెళితానమర తైక్కణ్ణు ఆచార్యవిల్లెమానహిష్టుక్కుళాయ్ మికివుమ్ కేళిత్తు
 తజ్గళిలేతేటినిన్దు (౨) “శీయర్ తిరు త్తమ్మిరానారే తెన్నరజ, మేయపెరు
 మానే విన్మిప్పమ్ - కాయవిల, క్కెన్నాళ్ విషవీరెడు త్తపణియుమక్కు,
 పున్నాళుమ్ శెయ్యుప్పడై” ఎన్దుమ్, (౩) “శీయరపిమానమే తేర్ న్దరుళి
 తీవినై యో, క్కాయవిలకైక్కభ్రీ త్తరుళీర్ తూయపుకిట్ నమ్మెరుమాశే
 యిమైయోర్ నాయకరే, నాన్దత్తైకేర్ ఎమ్మెరుమానార్ పెరుమాళే”
 (౪) “తాయకలక్కణ్ణుశిలుకిట్టడియేనై, మాయైయిలే మూటిమరు
 ట్టాతే - శీయరే, కాయవిలకైక్కడుకెనవేతీర్ త్తరుళీర్, తూయతిరు
 త్తాళేతో” (౫) “ఎమ్మమ్బవియైమ్ములన్దళో శొన్నవన్మమ్ శెయ్ తు
 త్తమ్మేటిహమ్మిన్దమియేన్ - శెమ్మమ్బాన్ మణవాళమామునియే
 మాశుడలై త్తీర్ కుమ్మిన ముణవాకిహమ్మన్దిడుకైయోర్.” (౬)
 “ఘానెనతెన్నునరక త్తిడైయమ్మన్ది, పోన్దవిన్దక్కాలమెల్లామ్ పోతాతో
 కానమలర్ మాలైయణితిణ్ణోణ్ణుణవాళమామునియే, శాలనై న్దేనున్
 పాదమ్తా” (౭) “పుణ్ణారాక్రైతన్నుళ్ పుక్కుమ్ములుమ్ తీవినై యేన్,
 త్తణ్ణారుమ్మనమలత్తాళైవతెమ్మకొలో, పణ్ణారునాల్ వేదమ్ పయన్దు

(౧)

(౨)

(౩)

యుమ్ పట్టేతనే మణ్ణాళవన్త మణివాళిమామునియే” ఎన్నుమిత్యాది కిళాన ఆర్తియై అవర్వివయత్తిల్ విణ్ణుష్ణమ్ శెయ్తు, పిన్నుశెయ్య వేణ్ణుమ్ కైజ్జుర్వజ్జశ్శెల్లామ్ శాస్త్రప్రకారమ్ శెయ్తు జీయరుక్కను రూపమాక పెరుక్కతిరువధ్యయనముమ్ నడత్తిత్తిర్వప్రసాదజ్జళుమ్ స్వీక రిత్తు ప్పిన్ను తద్రాముక్కు నియమిత్తరుళిన కైజ్జుర్వజ్జ శ్చెయ్తు కొణ్ణు పోన్దార్కిళ్.

అనన్తరమ్ (౧) “ఇత్తాకూణాంకులధనమ్” ఎన్నుమ్బడియాన పెరియ పెరుమాళ్ జీయర్ నాయనారుక్కు, “కులధనమాక శ్రీరజ్జరాజ్జనై యుమ్ మరత్తైయుమ్ నోక్కికొణ్ణుపోరుమ్” ఎష్టతిరువుళ్ళమాయ్, తిరుమానై తిరుప్పరియట్టమ్ శరకోఁననుమ్ ప్రసాదిత్తు వాట్టిత్తుళి నార్. ఇత్తైక్కణ్ణు జీయరభిమానా వ్రహ్మతరాన ముతలికి శెల్లారుమ్ హర్షప్రకర్షయత్తిరాయ్ జీయర్ నాయనారై ప్పెరియజీయరై సేవిత్తా ప్పీలే అనువర్తిత్తు సేవిత్తుక్కొణ్ణిరుందార్కిళ్. కిన్దాడైయణ్ణనుమ్ ఆచార్యనియమన త్తిన్నడియే ఆచార్యపాత్రరాన జీయర్ నాయనారుక్కు త్తిరువాయ్ మొట్టికట్టై ప్రసాదిత్తురుళినార్.

అనన్తరమ్ ప్రతివాదిభయజ్జురమణ్ణావుమ్ స్వాచార్యనియమన త్తిన్నడియే జీయర్ నాయనారుక్కుమ్, కిన్దాడై నాయనారుక్కుమ్ శ్రీభా ష్యమ్ ప్రసాదిత్తుళి, (౨) “శ్రీమాన్ సున్దరజామాతృమునిః పర్యా యభాష్యకృత్ | భాష్యంవ్యాకురుతే తస్య శ్రోతృకోటామమాన్వయః”

(౨) పర్యాయభాష్యకృత్ - ఉడైయవరుడైయఅపరామతారమాన, శ్రీమాన్ - కైజ్జుర్వశ్రీయైయడైయరాన, సున్దరజామాతృమునిః - మణివాళిమామునికళ, భాష్యన్ - శ్రీభాష్యత్తై, వ్యాకురుతే - వ్యాఖ్యానిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిడార్; తస్య - అన్తశ్రీభాష్యర్థత్తి నుడైయ, శ్రోతృకోటా - శ్రోతాక్కుళుడైయ గోష్ఠియిలేయే, మమ - అడియెచుక్కు, అన్వయః - సమ్మన్యముళ్ళతు

ఎన్దు అతిర్ తమక్కుణ్డాన కర్తృత్వజ్ఞేయుమ్ కట్టిత్తుక్కుణ్డరుళినార్. పిన్బుతిరుప్పతియే యిరుప్పాకివిరున్ద పోళిపాక్కమ్ నాయనార్ తొడి క్కమానవర్ కళుక్కు శ్రీభాష్యజ్ఞేప్రసాది త్తరుళియుమ్, పట్టర్ పిరాన్ ముచిపాద శేఖరరాయ్ తద్వంశ్యరానవరవన్దు శ్రీనివాసాచార్యరుక్కుమ్ అవరుక్కున బ్రహ్మచారియాన పరవన్దు అఱ్ఱుకియమణవాళ జీయరుక్కుమ్ “తిరువాయ్ మొట్టినాయనార్” ఎన్దునిరూపకమామ్బడి తిరువాయ్ మొట్టిక్కట్టై ప్రసాది త్తరుళియుమ్, ప్రతివాది భయజ్ఞురరెన్దుమ్ ప్రసిద్ధితోడై శ్రీరామానుజసిద్ధాన్తజ్ఞై రక్తిత్తుక్కుణ్డపొందార్.

అనన్తరమ్ వానమామలై జీయర్ వడదేశ త్తిల్ నిన్దు మ్మెన్దునరుళ, జీయర్ తిరునాట్టుక్కెన్దునరుళినవుత్తాన్తజ్ఞై తిరుమలైయరుకేకేట్టు మికివుమ్ ప్రలాపిత్తు తిరుమలై యేఱవెన్దునరుళి, అజ్గేశిఱితుకాలమ్ పాడాద్రోళి కొణ్డెన్దునరుళియిరున్దు కై జ్ఞుర్యార్థమాకిక్కుడియద్రవ్యజ్ఞై యుమ్ కొణ్డు వానమామలై యేఱవెన్దునరుళి అన్దకై జ్ఞుర్యజ్ఞశైల్లావద్రోళి యుమ్ తలై క్కట్టియరుళి, మీణ్డు తిరుమలై యేఱవెన్దునరుళి ఎఱుమ్బి యిల్ శున్దనత్వమ్ అణ్ణనుక్కుమ్ పోళిపాక్కత్తునాయనార్ ముతలాన వర్ కళుక్కు త్తిరువాయ్ మొట్టి ఈడుముతలాక భగవద్విషయజ్ఞై ప్రసాది త్తరుళి, మీణ్డు వానమామలై క్కే ఎన్దునరుళి తెయ్ వనాయ కన్ కై జ్ఞుర్యసామాజ్యత్తుడనేయుమ్ భగవద్విషయానుసన్ధానసామా జ్యత్తుడనేయుమ్ వాఱ్ న్దుకొణ్డెన్దునరుళియిరున్దార్.

పిన్బు పట్టర్ పిరాన్ జీయరుమ్ “వడమామలై క్కతిపర్ పట్టై నాతముని” ఎన్గిఱపడియే తిరుమలై యిలే ఎన్దునరుళియిరున్దు అణ్ణై రాయ చక్రవర్తి నాయనార్, తోట్టుప్పర్ తొడక్కమానవర్ కిళై త్తిరు త్తిదర్శనప్రవర్తకర్ కిళాకి, పరవన్దు అణ్ణనై యుమ్, పరవన్దు అఱ్ఱుకియ మణవాళ జీయరై యుమ్ సత్పుత్రసచ్చిష్యర్ కళాక అభిమానిత్తునత్సమ్మ

దాయప్రవర్తకరాక త్తిరు త్తియరుళి, అఖిలాత్మాకళుమ్ ఉజ్జవిక్కుమ్బడి “అన్తిమోపాయనిష్ఠాగ్రేసరర్” ఎన్నుమతుతోన్ద్ర, “అన్తిమోపాయనిష్ఠే” ఎన్నిటచరమరహస్యప్రబంధతైఅరుళిచ్చెయ్తు వాఱ్ఱొత్తరుళియమ్ (౧), “అన్తిమోపాయనిష్ఠాయా వక్తాసామ్యవరోమునిః” లేఖకస్యాన్వయోమేఽత్రలేఖనీతాళపత్రవత్” ఎన్ఱమ్, (౨), “ఎన్ఱేమణివాళియోకి యెనక్కళిత్తవన్దిమోపాయనిష్ఠై యామితనై చ్చిన్ఱైకెయ్తిన్ఱెల్లారుమ్ వాఱ్ఱువెల్లుతివై త్తేనిష్ఠవియిల్, నల్లఱివాన్దిల్లాతనాన్” ఎన్ఱుతమక్కు అతిల్ కర్తృత్వరాహిత్యత్తైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్తు ఉపకరిత్తురుళినార్.

ఆచార్యపరతన్త్రరానపట్టర్పిరాన్ జీయర్ తిరువడికళిలే ఆశ్రయిత్త తిరువరజ్గదానరాన తోఱ్ఱుప్పరుమ్ అవర్ తిరుత్తమయనారాన అమ్మికియ మణివాళిదాననాయనారుమ్ జీయర్ నియమనత్తిన్బడియే అరజ్గత్తుత్తై వరనుమతియుడనే తిరునారాయణపురత్తిలే ఎఱున్దరుళి, ఎమ్మెరుమా నారుక్కుమ్, కెల్వప్పిళ్ళైక్కుమ్, తిరునారాయణప్పెరుమాళుక్కుమ్ తిరునన్దవనమ్తోడక్కమాన ఎల్లావడిమైకళుమ్ కెయ్తుకొండ్లు అన్ఱే అనేకరైయుమ్ జీయరభిమానాన్తర్భూతరామ్బడి తిరుత్తిక్కొండ్లు శ్రీశైలత్తిఱ్ఱుమేఱ్ఱుమ్*శ్రీశైలేశదయాపాత్రర్ వైభవత్తై వర్ధిప్పిత్తు కొండ్లు ఎతిరాజర్ మరత్తుక్కుప్పిన్నడియిలే వాఱ్ఱొన్దకొండ్లిరున్దార్ కళ్. పిన్ను అవర్కళ్ సాన్తానికరాన ఐయన్ ముతలానారుమ్ అప్పజ్జియే అన్దకై జ్ఞాన్రజ్జళై వర్ధిప్పిత్తుకొండ్లు పోరానిన్ఱార్కళ్.

(౧) సౌమ్యపరః మనిః - మణివాళిమామనికళ్, అన్తిమోపాయనిష్ఠాయోగి. అన్తిమోపాయనిష్ఠైయిన్ఱిట ప్రబంధత్తై, వక్తా - అరుళిచ్చెయ్తవర్; ఆత్ర - ఇన్ఱగ్రన్ఱత్తిల్, లేఖకస్య - ఎఱుతుకువనాన, మే-అడియేనుక్కు, లేఖనీతాళపత్రవత్ - లేఖని తాళపత్రమౌన్ఱ, ఆన్వయః - సమ్బంధమానతు ఉత్కృతు

పిన్ను అభ్యుక్తియమణవాళదాసరాన ఎటుమ్మియప్పావుమ్, (౧)
 “వరవరముని పతిరై తత్పదయుగమేవశరణమనురూపం తస్యైవ
 చరణయుగళేపచరణం ప్రాప్యమితి ననుప్రాప్తమ్” ఎన్నిటనిష్ఠేయు
 నైయరానైయా లే జీయ్ తిరునాట్టుక్కెట్టున్దరుళిన పుత్తాన్దత్తైక్కెట్ట
 రుళి ఆచార్యవిశ్లేషానహిష్టువాయ్ ఆర్తిమికున్ద అవర్విషయత్తిలే
 (౨) “చరణపెనపదిమదియం వరవరమునివర్యమోచనీయమిదం పరి
 చరతి సహిభన్దంభగవన్నహి భగవదభిమతానవివా” (౩) ఎన్దుమ్, “ఇతి
 పునరేషవిదన్నపీమరితరతిస్థారనిమ్మపదరూఢం వరవరమునివరకరుణాం

(౧) మే - అడియేనుక్క, వరవరమునిః-మణవాళమామునికళే, పతిః-స్వామి;
 తత్ - అమరుడైయ, పదయుగమేవ - తిరువడిత్తామరైకళే, అనురూపమ్ - అనుగుణ
 మాన, కరణమ్ - ఉపాయమ్; తస్య - అమరుడైయ, చరణయుగళి - తిరువడిత్తామరై
 కళిల్, పరచరణమేవ-కైక్కర్వమే, ప్రాప్యమ్ - ఉపేయమ్, ఇతి - ఎన్దై, ప్రాప్తం
 నను - (అడియేనాల్) అడైయప్పటరు

(౨) భగవన్-కల్యాణగుణపరిపూర్ణ రాన, వరవరమునివర్య-మణవాళమామునికళే,
 మదీయమ్ - అడియేనుడైయతాన, ఇదమ్ - ఇన్ద, వపురపి - శరీరముమ్, సేవది-తత్తణ
 త్తిల్, (దేవరాల్) మోచనీయమ్ - విడువిక్కత్తక్కరు; (ఇన్దశరీరమానతు) భవ
 త్తమ్ - దేవరీరుక్క, సహిపరిచరతి - కైక్కర్వమ్ శెయ్యప్పెల్లితిల్లై, భగవత్ -
 ఎమ్మెరుమానుమ్కు, అభిమతానవివా - క్రితిపాత్రరాన భాగవతర్కశుక్కావతు,
 సహిపరిచరతి - కైక్కర్వమ్ శెయ్యప్పెల్లితిల్లై

(౩) సృజతుః - సరజతువాన, విమః - ఇన్ద్రజనమానతు, ఇతిపునః-ఎన్నిటపడియ్యో,
 విదన్నపి - అపిష్టుమ్, దురిత - పాపకార్యకళిల్, రతిః - ఆసక్తియుడైయతాయ్,
 మార - అధికమాయ్, నిమ్మ - తాళ్ళియాన, పద - స్థానత్తిల్, రూఢ-ప్రవేశత్త
 తాయ్, వరవరమునివర - మణవాళమామునికళుడైయ, కరుణామ్-కృపెయై, నిఘ్నన్-
 అభీర్తుక్కొట్టే, నియమాన్ - క్రమనియమగ్నళై, అన్నతే - భక్షిక్రియతు.

నిఘ్నన్ బతన్యపశురశ్చ తేనియచూక్” ఎన్ఱమ్, (౧) “ఆయరపహరతి
జగతామయముదయం విలయమపి భజన్యానుః! మయిపునరిదం సృశం
సోవరవరమునివర్య వర్ధయత్తేవ” (౨) “తదితః ఓరమనుచూపంసవిశమ్మి
తుమితిచి న్తయన్ దయయా! మలభాజనాదితోమాం వరవరమునివర్య
మోచయత్వరితమ్” ఎన్ఱిఱపడియే తమ్మడైయ ఆర్తియై అవిష్కరి
ప్పిత్తు గుణానుభవైకతత్పరరాయ్ తత్సేవాభినివేశతేయడైయరాయ్
జేయరైప్పిరిన్ద సంసార త్తిలిరుక్కుమిరుప్ప - పిరాట్టి పెరుమాళైప్పి
రిన్ద రావణభవన త్తిలే తనిచ్చితైయిరున్దాప్పోలే అతిదుస్సహమాయ్
(3) “కూవిక్కిళ్ళుజ్జాలమిన్నుమ్ కుటుకాతో” ఎన్ఱ పోర ఆర్తి
యోడే ఎమ్మన్దరుళియిరున్దార్.

ఇప్పుడి జేయర్ తిరువడికిళిలారయి త్తముతలికళెల్లారుమ్ ఆచా
ర్యాభిమాననిష్ఠరాయ్ “యత్తీన్ద్రప్రచణరాన జేయర్ తిరువడికిళేనమక్కు
త్తజ్జమెన్దిరుగ్గోళ్” ఎన్ఱ తన్దామ్ శిష్యపుత్రరీకిళుక్కు ఉపదేశిత్తు
ఎల్లారైయమ్ వరవరమునిభృత్యరాక్క, అవర్కిళుమ్ “అపగతమద

(౧) వరవరమునివర్య - మణవాళమామునియే, అయంభానుః - ఇన్ద్రసూర్యన్,
ఉదయమ్-ఉదయతైయమ్, విలయమపి-అస్తమయతైయమ్, భజన్-ఆడైయానిష్ఠ
కొట్టా, జగతామ్ - లోకక్లశ్మడైయ, ఆయుః-ఆయునై, అపహరతి - అపహరిక్కి
తాన్, మయిపునః - అడియేనిడ త్తిమాత్రమ్, సృశంసః - ఘాతుకనాయ్, ఇదమ్-
ఇన్ద్రాయనై, వర్ధయత్తేవ - పుణ్డియైయే షణ్ణుకితాన్.

(౨) తత్ - ఆకైయాల్, వరవరమునివర్య-మణవాళమామునియే, (దేవరీర్)
ఇతః ఓరమ్-ఇనిమేల్, విశమ్మితుమ్-కాలవిశమ్మమ్ శేయవతమ్మ, నానుఱరూపమ్-
తక్కతన్ఱఃఇతి - ఎన్ఱ, దయయా - కృనైయాల్, చిన్తయన్-యోచిత్తవరాయ్,
మల - అమ్మిక్కుక్కు, భాజనాత్ - ఇరుప్పిడమాన, ఇతః-ఇన్ద్రప్రకృతియిన్ఱమ్
మామ్ - అడియేనై, త్వరితమ్ - శీఘ్రమాక, మోచయ - విడువిక్కవేణుమ్

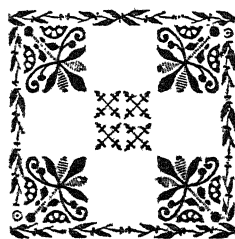
(3) తి-వాయ్-౬-౯-౯.

యతీంద్రప్రపణప్రభావమ్,

నూనైతి” ఇత్యాదిప్పడియే జితారిషడ్వర్గరాయ్, *తృణీకృతవిరిఞ్చాది
నిరఙ్కుశ విభూతికలై యుడైయరాయ్, అధిగతపరమార్థరాయ్, అన్తి
మోహాయనిష్ఠరాయ్, ఆన్తికాగేసరరాయ్ ఇడైచ్చువర్తళిఞ్చిరణ్ణు
విభూతీయైయుమొన్టాక్కిక్కొణ్ణు తన్నిష్ఠరాయ్, తత్సేవోత్సుకరాయ్
వార్తన్దుకొణ్ణిరున్దార్కళి.

శ్రీశతారిగురోర్దివ్య శ్రీపాదాబ్జమధువ్రతమ్ ।
శ్రీమద్యతీంద్రప్రపణం శ్రీలోకార్థమునింభజే ॥

శ్రీ పితౌ లోకార్థ జీయరదుళిచ్చెయ్త
యతీంద్రప్రపణప్రభావమ్
మున్ శ్రీన్ శు.

శ్రీః.

శ్రీమకోరామానుజాయనమః.

శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోద్యయ వేదాంత
ప్రవర్తన ధురణరాచ

శ్రీమాన్ - కున్జిత్తూర్ మూర్ మున్నారయ్య నెన్నుమ్
వరదాచార్యర్ అరుళిచ్చెయ్త

నా య మా త్తాభా ప్పళిమ్.

— (0) —

తిర్క్క తీర్థరాన-శ్రీమాన్-శిష్ట పెరుమాళ్ కొవిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలుమ్,
శ్రీమాన్-తిరుమఱ్ఱై-వళ్ళిపురిమ్ తిరుమలాచార్యరాలుమ్
శ్రీమాన్-కరాలపాటి-ఆత్మోర్వరయ్య ఆవర్కళాలుమ్,
పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు,

— శంకరం —

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక స్వభాయారాల్
శ్రీపరాబ్జుళ తిరువవతారాది ౫౦౦౭-వకు సంస్కరిమాన
పరాభవ సంవత్సర త్రిత్

— శంకరం —

చెన్నపట్టణమ్

ప్రెసిడెన్ సి ముద్రాక్షర శాలైయిల్
అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ శెయ్యప్పట్టతు.
విజయ శేతరామ్.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్)

ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చు వేసిన గ్రంథములు.

—అంశం—		రూ.	అ.	పై
తనిశ్లోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	-	3	౪	౦
చారతానిశ్లోకమ్	,,	౦	౫	౦
రామచరిమశ్లోకమ్	,,	౦	3	౦
దుష్కరశ్లోకటిప్పణి		౦	౫	౦
కాణ్డీల్కవిశిష్ట పదమధర్తాస్త్రము తాత్పర్యసహితము		౧	౨	౦
ముతల్ తిరువంద్రాతి సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మద ప్రతిపదసహితము		౧	3	౦
ఇదన్దామతిరువంద్రాతి	,,	౦	౧౨	౦
మూన్దామతిరువంద్రాతి	,,	౦	౧౨	౦
నాన్దుకన్ తిరువంద్రాతి	,,	౦	౧౪	౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము.	..	౪	౮	౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మద సహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము		౦	౬	౦
పెరియతిరువంద్రాతి	,, అరుమ్మద ప్రతిపదసహితము	౦	౧౪	౦
తిరుప్పావూర్ శీరుక్కై	,,	౦	౪	౦
శిజియతిరుముడల్	,,	౦	౯	౬
పెరియతిరుముడల్	,,	౦	౧౫	౦
శ్రీవచనభూషణమ్	,,	3	౯	౦
శరణశబ్దార్థ విచారమ్		౦	౪	౦
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	..	౦	౧	౬
నానుమానా బావ్యమ్.	..	౦	౪	౬

ఈగ్రంథములు మట్టకాకితములలో సగమువెలతు నివ్వఁబడును.
యమకరత్నాకరమును ఇరామానుకనూర్ శ్లోదాతియు అచ్చగుచున్నవి.

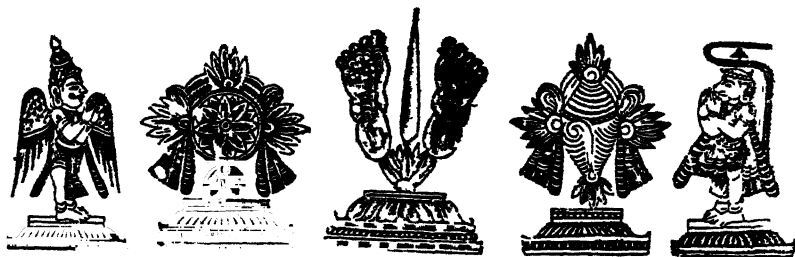
శ్రీవచనభూషణము సీసభ చందాదారులచే శిపార్కుచేయఁబడువారికిమాత్రము ౨౫౦ కాపీలవఱకు గ్లేసు రూ. ౧-౮-౦ చొప్పునను రచ్చు రూ. ౧-౦-౦ చొప్పునమ్మే నివ్వఁబడును.

ఇట్లు

కరాలపాటి - ఆళ్వార్య్యు.

కార్యదర్శి, భనాధికారి.

నెం 3౧-వెయటాచల మొదలి వీధి, చెన్నపట్టణము

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

నా య మా త్తా భాష్యమ్.

(౧) “నాయమాత్తా ప్రవచనేన లభ్యో నమేధయా న బహునా శ్రుతేన । యమేవైషవృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్తా వివృణుతే తనూంస్వామ్” ఇతి శ్రుతిః. అస్యాస్త్యర్థోద్వేధా భాష్యకారైరభిహితః. సాధనలక్షణస్య ద్వితీయచరణే (౨) “పరమతస్సేతూన్తాన” ఇత్యాద్యధికరణే” (౩) “ఉపపత్తేశ్చ” ఇతి సూత్రస్య విషయత్వేన ఇమాం శ్రుతి ముదాహృత్య అన్యా ఆర్థస్సజ్ఞిహేణ “అనన్యోపాయత్వ శ్రవణాత్” ఇత్యుక్తః; ప్రథమసూత్రే పరమపురుషవరణీయతాహేతు గుణవిశేషపరత్వేన విస్తరేణేయం శ్రుతి ర్వాద్యఖ్యాతా, ఉభయ విధ మపి భాష్యం శ్రుతప్రకాశికాచారైర్వాద్యఖ్యాతమ్; తదనురోధేన తదుభయభాష్యానుగుణం తమిహవిస్తరణీయహే, తత్ర “అనన్యోపాయత్వ శ్రవణాత్” ఇత్యభివదతో భాష్యకారస్యాఽయంభావః-పరమపురుషస్య స్వప్రాప్తౌ స్వవైషవ సాధనత్వమ్, నాన్యస్యేతి. తథాహి-శ్రుతేః పూర్వార్థేన సాధనాన్తరస్య భగవత్ప్రాప్తు పాయత్వం ప్రతిషిద్ధ్యతే,

(౧) కరోపని-౨-౨౩.

(౩) కా-మి-౩-౨-౩౪

(౨) కా-మి-౩-౨-౩౦

ఉత్తరార్థేన భగవత ఏవ స్వప్రాప్తా స్వస్యైవ నాధనత్వముచ్యతే తత్ర
 “నా య నూ త్తా ప్రవచనేన లభ్యః” ఇతి * ప్రవచనపదేన మనసం
 లభ్యతే, మనసఫలత్వాత్ప్రవచనస్య, మనసస్య ఆచార్యప్రవచన ఫల
 త్వాద్వా, ప్రోచ్యతేనేనేతి కరణవ్యుత్పత్త్యావా ప్రవచనమ్ -
 మనసమ్ ఆత్మశబ్దేన-(౧)“ఆత్మావాఽరేద్రప్రవ్యశ్శ్చోతవ్యో మన్తవ్యో
 నిధ్యాపితవ్యః”ఇతి శ్రుతిగతాత్మశబ్దః స్వార్థతే, అనేన తత్రోక్తశ్రవణ
 మనస నిధిధ్యాసనానా మనువాయత్వముచ్యత ఇతి గమ్యతే. నిషే
 ధస్య ప్రసజ్గపాపేక్షత్వాత్. * అయమిత్యనేన స్వేతరసమస్త వస్తు
 వైలక్ష్యం వివక్షితమ్. తచ్చ (౨) “ఆమృతస్యైష సేతుః” (౩) “య
 ఆత్మదాబలదా” (౪) “భాతుః ప్రసాదాన్తహిమానమీశమ్” ఇత్యాది
 స్రుతిసిద్ధం స్వప్రాయోవాయోపేయత్వరూపమ్; తదుపపాదకమాత్మపదమ్
 “ఆప్నోతి హ్యేతాత్మా, నియంత్రతయావ్యాప్యధారక ఇత్యర్థః అనేన-
 స్వాధీనాశేష నత్రాస్థితీయత్నఫలత్వం పరమాత్మనోఽవగమ్యతే. అనేన
 జీవాత్మనః కర్తృత్వమపి(౫)“పరాత్మతచ్చుతే”ఇతి సూత్రోక్తప్రకా
 రేణ పరిమాత్తాయ త్తిమితి సిద్ధ్యతి, ఇతః ఏవం భూతః పరమాత్మా నప్ర
 వచనేన లభ్యః-లభ్యమ్-ప్రాప్తుమ్, యోగ్యోనభవతి, అనేన-యోగ్యతా
 ప్రతిషేధాత్ నైరపేక్ష్యమేవసిద్ధోపాయస్య స్వరూప మిత్యవగమ్యతే;
 (౬)“మామేకమ్”(౭)“మామేవ”(౮)“తమేవ”(౯)“త్వమేవ”ఇత్యా
 దివచనాత్. నమేధయామేధాఽత్ర నిధిధ్యాసనమ్, పరిశేషాత్. అత్ర
 పృథక్ సర్వో ప్రయోగో-శ్రవణాదీనాం పృథక్ సాధనత్వ నిషేధవిష
 టాయా మేధాశబ్దేన - ఆవిచ్ఛిన్నస్త్యుత్తీసంతతిరూపత్వాఽసక్యదా

(౧) బృహదా-	(౪)	(౭) గీ-౩-౧౪.
(౨) ఛాన్దో-	(౫) కా-మి-౨-౩-౪౦	(౮) గీ-
(౩)	(౬) గీ-౧౮-౨౬.	(౯) జగవచ్చా,

నా య మా త్తా భా ప్తమ్.

పుత్రియాపత్వ ధ్రువానుస్మృతి త్వదర్చనసమానాకారత్వ భక్తిహవా
చన్నత్వాద్యాకార విశిష్టం మోక్షనాథనఘాతం ధ్యానం వివక్షితమ్.
(౧) “ఏవం ప్రత్యక్షతాపన్నామపవర్గనాథన ధూతాం స్మృతిం విశిష్య”
ఇత్యుక్తబాష్యేధ్యానస్య విశేషాస్తర విశిష్టత్వసిద్ధివత్ భక్తియాపత్వ
విశేషోపి సిద్ధ ఇతి మన్తవ్యమ్, తదాపిమేన లిప్త్యాపవర్గనాథన
త్వాత్. అత స్తాదృశేన మోక్షనాథన తయా విహితేన ఉపాసనాత్మ
కేన భజనేన నలభ్య ఇత్యర్థః నబహునాశ్రుతేనేతి - శ్రుతమత్ర గ్రవ
ణమ్ - మననపూర్వభావి వాక్యాన్తావధారిణమ్. బహునేతి విశేషణేన
శ్రవణస్య నాథ సకిరస్కన్వాధ్యానాధ్యయనజనితాపచారాత్రితి
సజ్జాత రాగ విశేషేణ సదాచార్య సకాశసమధిగతి క్రమవిశేష.
నియామక సజ్జతి విశేషవిశిష్ట పూర్వోత్తర మిమాంసార్థత్వ మాహ
పామ్మల్యం వివక్షితమ్. తేన నలభ్య ఇతి నిర్దేశేన - భక్తుప్రవాయాథ్య
భూత కర్తృజ్ఞానాధ్యామపి నలభ్యతి ఇతి సిద్ధ్యతి. అనేన శ్రవణ మనన
నిదిధ్యాసనానాం పృథగ్విషేషేన - (౨) “కర్తృజ్ఞాన ముపాసనం
శరణప్రజ్యేతిచాపిభిత్వా సన్తానా నపవర్గనాథనవిధా సద్వాసకా
ద్వారకా. ఏకద్యవ్యక్తియోసంభృత పృథగ్వాచానువాచ
నిమాన్ సమ్యక్ప్రేక్ష్య శరణ్య చాదిగిరామస్తేరమస్తే బుధాః”
ఇత్యుక్తప్రకారేణాన్తాంతయాపార్థక్యేనచమోక్షనాథనత్వం నాస్తీతి
గమ్యతే. అనేన త్రితియనిర్దేశేన-అన్యద్దేశ వాసాదిక మప్యవలక్యతే.
(౩) “సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య” ఇత్యుక్తత్వాత్. త్విమోక్షోపాయః. క
ఇత్యాకాష్టాగూమామా - “యమేవైషవృణుతేతేన లభ్యః” ఇతి. య
మేవ చేతన మేవ పరమాత్మైవ వృణుతే తేనైవలభ్య ఇత్యర్థః. యపితి

సామాన్యోక్త్యా” (౧) “సమోఽహం సర్వభూతేషు” ఇత్యుక్తప్రక్రియ
యావరణీయానాం జాత్యాకార స్వభావ జ్ఞాన వృత్తాద్యుత్కర్షావకర్ష
తారలమ్యరాహిత్య మభిప్రేతమ్. (౨) “దేవానాం దాసవానాంచ
సామాన్యమధిదైవతమ్” ఇతి సర్వసాధారణత్వాద్భగవతః యమేవేత్యేవ
కారేణ భగవదభిప్రాయవిశేష విషయాకృతత్వ హేతుభూత మాకించ
న్యాదికం యత్పదాభిప్రేతమితి సర్వవరణప్రసక్తాపాదన మపొదితం
వేదితవ్యమ్. ఆకించన్యమ్ - ఇష్టానిష్టసాధన ప్రవృత్తి నివృత్తి పరిహా
రేణ స్వరూపేణావసానమ్. తాదృశాధికారీ క్వచిల్లభ్యతే పూర్వం
సామాన్యత్వేత్యాదినా సాధనాంతరాణాం నిషిద్ధత్వాత్, సాధనాంతర
రాహిత్యం వరణీయస్య యత్పదాభిప్రేత మిత్యవగమ్యతే యమేవ -
సాధనాంతరవిరహితమేవ అనేన-అనన్యగతిత్వమ్ (౩) “అవిద్యాతో
దేవే పరిబృథతయావా విదితయా స్వభక్తేర్భూమ్నావా జగతి గతి
మన్యా మవిదుషామ్” ఇత్యాచార్యోక్తమభిప్రేతమ్. ఏష ఇతి పదేన-
నిరపేక్షోపాయత్వం పరామృశ్యతే, తదన్వితేన ఏవకారేణ తన్నిరపేక్షో
పాయత్వం స్థిరీక్రియతే.

నను - కథముపాయస్య నిరపేక్షత్వమ్; తథానతి బద్ధస్యాఽవి
శేషేణ సర్వముక్తిప్రసక్తాత్, వైషమ్యనైర్ఘృణ్యాదిప్రసక్తాచ్చ.
(౪) “ఏష ఏవ సాధుకర్త కారయతితంయమేభ్యో లోకేభ్య ఉన్నిసీవతి”
ఇతి తు ఆనుకూల్యవ్యవస్థితవిషయమిత్యభాషి. (౫) “రక్ష్యాపేక్షాశ
ప్రతీక్షతే” (౬) “కృతప్రయత్నా పేక్షస్తు” ఇత్యాదినా సాపేక్ష
త్వమేవ ప్రతీయతే. అద్వేషాభిముఖ్యాదేః యాదృచ్ఛికాదేర్వాఽవ
శ్యాజ్ఞాకార్యత్వాత్ తైరేవ సాపేక్షత్వం దుర్నివారమితిచేత్ ;

(౧) గీ. ౨౯.

(౩) భట్టర్ముక్త

(౪) పాశ్చా

(౨) తి. స్తో. ౨.

(౪) శాన్దో

(౬) కా. మీ. ౨. ౩-౪౧.

ఉచ్యతే - సర్వకారణస్య సర్వఫలప్రదస్య నిరవధికదయస్య నిరఙ్కుశస్వతంత్రస్య పరమపురుషస్య శాస్త్రవశ్యచేతనేవ్వవస్థాత్రయ మస్తిబౌదాసీన్య మనుమ స్తృత్వంప్రయోజయితృత్వంచేతి, (౧) “ఈరా శాస్త్రార్థవత్వాత్” ఇత్యుక్తి జీవకర్తృత్వస్య (౨) “పరాత్తుతచ్ఛ్చి తేః” ఇతి పరమాత్మాధీనత్వ ప్రతిపాదనేన విధి నిషేధశాస్త్రా నర్థక్య ప్రసక్తా, (౩) “కృతప్రయత్నాపేక్షస్తు విహిత ప్రతిషిద్ధావైయథ్యా దిభ్యః” ఇతి తత్పరిహరణాత్. ప్రవృత్తస్య ప్రవర్తకో హ్యనుమత్తా, అప్రవృత్తస్య ప్రవర్తకశ్చ ప్రయోజయితా, ప్రథమప్రవృత్తిదశా యాం పరస్యాదాసీన్యమ్, ద్వితీయాది ప్రవృత్తివ్యనుమస్తృత్వమ్, అత్యంతానుకూల్య ప్రాతికూల్య వ్యవసితవిషయేషు ప్రయోజయితృత్వ ముచ్యతే విభాగః.

నను - (౪) “ అస్తే ప్రవిష్టశ్శాస్త్రజనానాం సర్వా హకభా (౫) “య ఆత్మాన మస్తరో యమయతి” ఇత్యాది ప్రక్రియ మాత్మనో నిరఙ్కుశన్వాతస్త్రోణ సర్వప్రప రకత్వే నుమస్తృత్వ ధీన ప్రవృత్తిభావేన కర్తృఫలభా క్త్వంసన్యాత్, స్వస్వాతంత్ర్యం నిషేధ శాస్త్రవశ్యత్వంచ సన్యాత్; పరమాత్మస్తృత్వసుగుణ ఫల ప్రవర్తకత్వేతదనుగుణఫలప్రదత్వేచ నిరఙ్కుశసిద్ధ్యన్తి.

నీ సర్వప్రవృత్తే ర్భగవదిచ్ఛాధీనత్వే డే ప్రథమ ప్రవృత్తౌ “అధ్య సన్యాత్; ప్రథమ ప్రవృత్తేః స్వాధీనత ఉపేక్షకత్వ ముపపన్నమ్; తేవప్రవృత్తేః పరమాత్మానధీనతయా “అనుమత్తాచ” ఇత్యాద్యుక్త ఇత్యుక్తం వ్యాహతం సన్యాత్, ఉత్పత్త్యంచోపపద్యతే సర్వజీవానాం దధీన్య సిద్ధౌ వైషమ్యవైఘ్నాన్యోః కరణకలేబరరూప పరికరలాభ

(౧) కా-మీ-౨-౩-౩౩. (౩) కా-మీ-౩-౩-౪౦. (౪) యోగ-౩-మ-౧-అ-౨౨-నూ-౧౬౪. (౫) భట్టాద్వైతరహోపపాదనాయ

యోగాత్; తత్రాపి కర్మసాపేక్షత్వేన పూర్వోక్తదోషః కిञ్చ -
ఉపేక్షకత్వञ్చ - ఔదాసీన్యమ్; తచ్చ-తత్రాభిసంధివినిహ ఇతి వక్తుం
నశక్యతే, సర్వజ్ఞత్వాత్పరమాత్మనః. అనుమన్తృత్వంచ-ప్రవృత్తస్య
ప్రవర్తకత్వమ్; తత్రాపి త ప్రవర్తకత్వే నివర్తనక్షమస్యాపి
తద్విషయే ప్రవర్తకత్వేన తదేవనైర్ఘృణ్యమ్; అప్రవృత్తస్య
ప్రవర్తకత్వञ్చ-ప్రయోజయితృత్వమ్; ఏతచ్చ - ప్రథమ ప్రవృత్త్య
పేక్షయా, ద్వితీయాది ప్రవృత్త్యపేక్షయావా, పూర్వత్రఉపేక్షకత్వం న
స్యాత్, నిర్దయత్వాదిచస్యాత్, ఉత్తరత్రానుమన్తృత్వ ప్రయోజ
యితృత్వయోర్వైషమ్యం నస్యాత్; ప్రయోజయితృత్వ కల్పన వై
శ్యర్థ్యञ్చ.

నాధన^{కిञ్చ} - చేతనస్య ప్రాధమికేచ్ఛా క్రయత్నయోరుత్పత్తేః పర
దేవ^స సీనత్వాభావే తస్య సర్వకారణత్వం నస్యాత్; పుణ్యపాప
మన్యా మో^లల్యుచుగుణేచ్ఛాదేః పూర్వకర్మఫల రూపత్వేన తత్రకారణత్వా
నిరపేక్షోపా^నన; తతశ్చ తత్రేవైర సృజ్మల్పతః కారణంస్యాత్; “అయ
పాయత్వం ఘోరీక్ర^{ప్ర}ప్రయతేత ” ఇతి తాదృశామోఘ తత్సజ్మల్ప

నను - కథముష్పాతన్యైభావాత్ స్వతంత్రకర్మత్వంతన్ని
శేషేణ సర్వముక్తిప్రసక్తే; ఔదాసీన్యానుమన్తృత్వ ప్రయోజ
(ర) ఏష ఏవ సాధుకర్మకారణమనస్యాత్; ప్రవర్తనంచ పరమాత్మ
ఇతి తు అనుకూల్యవ్యవస్థితవిషయ, అపిత్విచ్ఛాజననద్వారేణ; అతో^{ప్ర}ప్ర
ప్రతీక్షతే” (౬) “కృతప్రయత్నే పూర్వోక్త నిర్వాహాన ఘటత
త్వమేవ ప్రతీయతే. అద్యేషాభిము

శ్యాజీకార్యత్వాత్ తైరేవ సాపేక్షత నకల్ప్యతే; అపితు-(౧)“అస్తః

ప్రవిష్టశ్చాస్తాజనానామ్” (౧) “అధ్యక్షశ్చానుమంతాచ” (౨) “ఏష ఏవ సాధుకర్తృకారయతి” ఇత్యాదిశ్రుతి బలా దభ్యుపగమ్యతే. శ్రుతిశ్చ పూర్వోక్త సమస్తదోష పరిహార మభిప్రేత్య తథావదతి, తథాహి జీవస్వాత స్త్రిం సర్వథా పరమాత్మాగీనమ్, స్వాసాధారణధర్మత్వాత్ స్వాగీనంచ, ద్వయోసాధారణ ధనవత్; తత్ర భగవదగీనత్వాంశే పారతన్యద్విధినిషేధాఽగోచరత్వమేవ, స్వాంశేస్వాతన్యత్ విధి నిషేధగోచరత్వోపపత్తిః. అన్యసాపేక్షప్రవృత్తావపి విధినిషేధగోచ రత్వంరథాకర్షణాదిషు దృష్టమ్. తతశ్చ నాధారణద్రవ్యేపరాను మత్యాస్వాంతమాదాయరాజ్ఞ ఉపాయనేదత్తే తత్ప్రసాదహేతుక ఫలా న్వయః ప్రథమ ప్రవృత్తస్థైర్యవదృశ్యతే, నత్వనుమన్తుః, తద్వత్ స్వస్వా తన్యాంశేన ప్రథమతపవ పుణ్యాదిషు పరానుమత్యా ప్రవృత్తస్య జీవస్థైర్య కర్తృఫలభా క్త్వమ్, నత్వనుమన్తుః పరమాత్మనః, తస్య నియ స్తృత్వాత్. (౩) “అనశ్చన్ననోగీఽభిచాకశీతి” ఇతి ధర్మిగ్రాహకభా థాచ్చనఫలాన్వయః. లోకేహ్యనుమన్తుః ఫలాన్వయో నానుమస్తృత్వ ప్రయుక్తః, అపితు శాస్త్రవశ్యత్వప్రయుక్తః. అతోజీవస్యస్వాత స్త్రిం విధినిషేధ శాస్త్రసాఫల్యం పరమాత్మనస్తత్ప్రసృత్యనుగుణ ఫల దాయిత్వరూప నియస్తృత్వం ఫలానన్వయశ్చసిద్ధ్యన్తి.

అథ - అంశే జీవస్యస్వాతన్యత్వత్ ప్రథమ ప్రవృత్తే “అధ్యక్షశ్చ” ఇత్యాద్యుక్తం పరమాత్మన ఉపేక్షకత్వ ముపపన్నమ్; అంశే పరమాత్మనః స్వాతన్యత్వత్, “అనుమంతాచ” ఇత్యాద్యుక్త మనుమస్తృత్వం ప్రయోజయితృత్వంచోపపద్యతే సర్వజీవానాం సామాన్యేన చిచ్ఛక్తి ప్రవృత్తిశక్తిః కరణకళేబరరూప పరికరలాభ

(౧) జి.స్తో-౩.

(౩) జాగ్వే-౩-మ-౧-అ-౨౨-నూ-౧౬౪.

(౨) బృహదా-

స్వచ్ఛ మాతాత్మనీనత్వాత్ కర్తృత్వమాత్రం పరాయ త్తమ్, విశేష కర్తృత్వజ్ఞు పరానుమతిసాపేక్షత్వాత్ పరాయ త్తమ్, అతోజీవస్య విధినిషేధ గోచరత్వాయాఽంశే స్వాతంత్ర్యమ్, (౧) 'కర్తాశాస్త్రీర్థ వత్వాత్' ఇత్యభ్యుపగతమ్. తద్వినియమనశ్రుతి సజ్కోచః ప్రస జేత్, ప్రథమముపేక్షకత్వాదితి చేన్న; యావతా విధినిషేధ శాస్త్రా నర్థక్యం పరిహీయేత తావత్సజ్కోచస్వాభిమతత్వాత్, తతః పరం సజ్కోచ ఏవాఽనిష్టః. సచ సోఽభ్యుపగతః.

కిచ్చ-సజ్కోచ ఏవనాస్తి-తావత్సం విచ్ఛక్తిం ప్రవృత్తి శక్తిం చ దత్వా, శక్తిమత్యే సత్యనివార్యత్వ లక్షణం స్వాతంత్ర్యం జీవస్వాపా ద్య, ఆద్యప్రవృత్తై పరస్యతూష్ణీంభావో నస్వాతంత్ర్యవైకల్యవహః, కీన్దు తదక్షిణయావహ ఏవ. యథా అమాత్యాదిషురాజ్ఞః, సచ-జీవస్య స్వాతంత్ర్యం పరాధీనత్వాచేతి వ్యాఘాతః ; అమాత్యస్వాతంత్ర్య తదభావాత్, తదభావశ్చరాజ్ఞా తత్ప్రవృత్తై రనివారణాత్. తస్మాన్నియమనశ్రుతే రసజ్కోచః.

యదుక్తిమ్ - పరమాత్మనో జీవకిర్కసాపేక్ష ప్రవర్తకత్వే, తదనుగుణఫల ప్రదత్వేచ నిరజ్కుశస్వాతంత్ర్యంభజ్యేతేతి, తన్న-కర్తృణోపి తత్కర్మలబ్ధాధీనత్వాత్, యథా సజ్కుల్పం కుర్వత స్వాతంత్ర్య పౌష్కల్యమేవభవతి. కర్తృణోపి భగవదిచ్ఛాధీనత్వం బాష్యే ప్రపశ్యే తమ్- (౨) "అనభిక్షోభవాః పుణ్యాపుణ్యకర్మస్వరూపయాః" ఇత్యా రభ్య "నభగవాః పురుషోత్తమః అవాప్తనమస్తకామ స్సర్వజ్ఞస్సర్వేశ్వర సత్త్వసద్గుణస్వరూపాత్మానుగుణ లీలాప్రవృత్తః ఏతానికర్తాణిసమీచీనాన్యేతాన్యవమీచీనాని" ఇతి కర్తృదైవవిధ్యం సంవిధాయ " ఇత్యాదినా.

తర్హి సర్వం కర్త తదిచ్ఛాదీనశ్చేత్, జ్యోతిష్టామాదేః పాపత్వం బ్రహ్మహత్యాదేః పుణ్యత్వంచస్యాదితిచేన్న, అనాదిపుణ్యపుణ్యవ్యవస్థాయాః భగవదనాదిస్వాతిస్త్ర్య నిబంధనత్వాదితిబ్రూమః. తథాహి-(౧)
 “వైకుణ్ఠతపశేలోకే శ్రియాసార్థం జగత్పతిః | ఆస్తే విష్ణు రచిన్త్రాత్తా భక్తైర్భాగవతైస్సహ” ఇత్యుక్తప్రక్రియయా నిరతిశయానస్త యుక్తిః పరమాత్మా స్వమాహాత్మ్యానుగుణ లీలాప్రవృత్తస్సక్ స్వరీలోపకరణ తయా కాంశ్చిజ్జీవవిశేషాన్విభజ్య, త్రిగుణంకాలమపి తదుపకరణత్వేన పరికల్ప్య, ప్రకృతిమపి మహాదభిమానభూతకరణావళిశీరికించకృత్వా, తయాచాపరిమితాద్దానిచసృష్ట్యా, తాని జీవానాం భోగస్థానతయా పరికల్ప్య, తేషాంచిచ్ఛక్తియోగంప్రవృత్తినివృత్తిశక్తియోగంచదత్వా తత్ప్రవృత్తినివృత్త్యానుగుణపుణ్యపుణ్యవ్యవస్థామపి పరికల్ప్య, తద్దాపకత్వేన శాస్త్రుంచ ప్రదర్శ్య, తత్తత్కర్తృసుప్రవృత్తస్సతత్తదనుగుణం సుఖదుఃఖాత్కం ఫలంచ ప్రయచ్ఛతీతి పరమాత్మనో జీవకర్తానుగుణ ప్రవర్తకత్వే తదనుగుణ ఫలప్రదత్వేన ననిరజ్కుశస్వాతస్త్ర్యభజ్జ ఇతి-రాజ్ఞా మహాదిభి ర్ద్యూతాదిష్వివ.

తర్హి సర్వప్రవృత్తేః తదిచ్ఛాదీనత్వే పుణ్యపాపాదిషు తస్యైవ ప్రవర్తకతయా జీవస్యతత్ఫలభాక్త్యంనస్యాత్. ఈశ్వరస్య నిర్దయత్వ విషమత్వాదిప్రసజ్జ శ్చేతిచేన్న, యథాపిత్యోద్దోషః తదధీనవై భవత్వంచ పుత్రసన్ధిసహాయతే, స్వకర్తానుగుణ ఫలభాక్తు స ఏవభవతి, తద్వదేవ జీవస్యతదధీనవై భవత్వం స్వప్రవృత్త్యానుగుణ ఫలభాక్త్యంచ భవతి. పరమాత్మనస్తు సర్వేషా మవిశేషేణ యుగపత్కరణకళేబరదానా త్స దసద్వివేచకశాస్త్ర ప్రదానాచ్చ సర్వసమత్వసదయత్వాది సిద్ధిశ్చేతి నకించదవహీనమితి. (౨) “కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమాన

మనాః" (౧) 'మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి' ఇతి హ్యచా ర్యోక్తిః.

యదుక్తిమ్-జీవప్రథమప్రవృత్తేః పరమాత్మాన ధీనతయా తత్ర తత్కర్తృత్వస్య పరమాత్మానధీనత్వంస్యాదితి, తదసత్, - ఆదావేవ కరణ కళేబరసః తత్ప్రదానాదే శ్చేతన సర్వకార్యసాధారిణత్వాత్ పశ్చా దపి కరణకళేబరవ్యాప్తి తద్ధారణ తత్సామర్థ్యాపాదనాదేశ్చ సార్వకా లీనత్వాచ్చ తస్తుభేన ప్రాథమికేచ్ఛాదేరపి భగవదధీనతయా తత్రాపి తత్కర్తృత్వస్య పరమాత్మాధీనత్వాత్. తత ఏవ ప్రాథమికేచ్ఛానా వపికారణత్వా న్న పరమాత్మనుసర్వకారణత్వహానిః. అతఏవ న సర్వ ఫలప్రదత్వహానిశ్చ.

యచ్చోక్తిమ్-వైషమ్యనైర్ఘృణ్యాది ప్రసక్తేన భగవత జ్ఞాదా సీన్యానుమత్తృత్వాభ్యుపగమాయోగ ఇతి, తదపి న;- సాధారణ విశే షోపకారవైషమ్యేణ పరిహృతత్వాత్. తథాపి-దేహేంద్రియాది వైష మ్యస్య భగవదనాదిన్వాత స్త్రీవ్యవస్థిత స్వరూప పుణ్యాపుణ్య రూప కర్తృకృతత్వాత్, గుణత్రయోద్భవాభిధవరూప విశేషస్య రుచివాసనా విశేషోన్మేషస్యచ తత్తద్దేహరమ్యకాదృష్టవశాదేవ జన్మకాలవస సిద్ధ త్వాత్, విషయవిశేషసన్నిధేశ్చ భోగాదృష్టప్రవాహకారితత్వాత్, గుణత్రయ తారతమ్య వాసనావిశేషోద్భేద వస్తుస్వభావవిశేషరూపా సాధారణకారణ సచివైస్సాధారణకారణైః ప్రాథమికేచ్ఛానిష్పత్తిః తత ఏవప్రయత్న శ్చేతి తయో ద్విశేషోపకారాబావాదీశ్వర స్యాదాసీన్యం యుక్తిమ్. గుణవిశేషస్య రుచివిశేష హేతుత్వమ్-(౨) 'అహంరాస్మాద్విశే షియాః" ఇత్యాదివచనై ర్మనుష్యాదీనామన్నాదివ్యవస్థయవ్యతిరేక తశ్చసిద్ధమ్.

నను-త త్తద్భోగాదృష్టస్య ఫలప్రదానాయ విషయ సన్నిధానా
దేరపీశ్వరకాలితత్వాత్ కథమాదాసీన్యమితిచేన్న;- తత్రాభిసన్ని విర
హాత్. సర్వజ్ఞస్య తస్యాభిసన్నివిరహశ్చ-సర్వచేతనానాం సామాన్యేన
సుఖదుఃఖ ప్రదానేచ్ఛయైవ విషయ సన్నిధానాత్, నతు సాధనాస్త
రానుష్ఠాపనేచ్ఛయా, ఘటనిరీక్షణాయ ప్రదీపమారోపయన్ పురుషః
పటార్థి పురుషాంతర ప్రవృత్తే ప్రవర్తకత్వ నివర్తకత్వయోరభావాత్
తత్రోదాసీనపవద్యశ్యతే, ఆతఃప్రథమమాదాసీన్యమేవయ్యుక్తమ్. అతఏవ
సర్వజ్ఞస్యాభిసన్నివిరహో యజ్యతే. అనుమన్తృత్వాదాదాసీన్య
స్యభేదోఽపిసిద్ధ్యతి. ఏవముదాసీనత్వా జ్ఞేనస్వాతంత్ర్యమపిజీవతి. ద్వితి
యేచ్ఛాప్రయత్నాదిషు పేత్వస్తరా సన్నిధాపని తస్యాభిసన్నివిరహస్య
బుద్ధా సన్నిధాపనాత్ ఆభిసన్నియమాన విషయసన్నిధాపనమేవ విశే
షోపకారః, ఇదమేవచాఽనుమన్తృత్వమ్. ఏవంభగవతఃప్రథమంపుణ్య
వాపయోః ప్రయోజయితృత్వం నాస్తి - ఉపేక్షమాణత్వాత్; పశ్చా
దనుమన్తృత్వమస్త్యేవ; క్వచిద్విషయే ప్రయోజయితృత్వమవ్యస్తి.
ఏవమీశ్వరస్యాభిసన్నిత్రయయోగఃస్వస్వాతంత్ర్యవిశేషకృతఏవ, తత్రచ
ప్రమాణమపిదర్శితమ్. అనుమన్తృత్వస్తు-ప్రథమం హితాఽహితయోః
ప్రవృత్తస్యకేన చిద్విషేషేన నిమన్తస్యతత్రాభిసన్నిన ప్రవర్తనమ్;
తదనంతరంచ తదనుగుణఫలదానమ్. తచ్చత్రత్రహితేప్రవర్తన మనుగ్ర
హరూపమ్, ఆహితేతు నిగ్రహరూపమ్. ఆజ్ఞాతిలజ్ఞప్రవృత్త్యేన కు
శితత్వాదనుమతిః ఫలదానం దణ్ణప్రకార ఏవ. రాజ్ఞస్వస్వశాసనాతివృత్తి
ప్రవృత్తేఽనుమతివత్.

నను-అహితప్రవృత్తవిషయేఽనుమన్తృత్వే ప్రయోజయితృ
త్వేచ భగవతో నిర్దయత్వాదిప్రసజ్గ ఇతి చేన్న;- అస్థానదయాయాః
స్థాననిగ్రహస్యచ లోకే గుణత్వదోషత్వ దర్శనాభావాత్. రాజాదీనాం

దణ్డ్యాదణ్డాదేహోపత్వం శాస్త్రవశ్యక్షేత్రజ్ఞత్వ ప్రయుక్తమితీచేత్, తస్మాత్తేషామనుగ్రహదే ద్దణ్డత్వ మపి తత్ప్రియుక్తం స్యాత్ తత్తైవ తయోస్తథాత్వదర్శనాత్ అతోనిర్దయత్వహేతు రనై కాన్తికః. సచ నివస్తేషామస్యాఽపి కథముపేక్షణమితి శబ్దసీయమ్, సామాన్యేన శాస్త్రద్వారాఽహితప్రవృత్తేర్ని వారితత్వాత్. ప్రవృత్తివిశేషకాలేతు విశేషనివారకత్వాభావరూపోపేక్షకత్వంస్వాతీన్ద్ర్యాత్. తాదృక్స్వా తస్త్వస్యదోషత్వం ప్రత్యక్షాగోచరేశ్వరాభ్యుపగమానభ్యుపగమా భ్యామాశ్రయాసిద్ధి రర్హి గ్రాహకమాన బాధితమితి శ్రుతప్రకాశి కా యాంప్రపజ్ఞితమ్ వరదగురుభిశ్చతత్వసారే ఇదంసర్వం జ్ఞోకరూపేణ సజ్జప్తహ్యస్సప్తమభిహితమ్- (౧) “దుష్కర్మస్వనివర్తనానుమననేపుం సః కరోత్యచ్యుత స్వాతత్ర్యేణ నిరఙ్ముక్షేన సగుణశ్రుత్వానదోషో హరేః! దృష్ట్యాఽఘనిగ్రహణా గుణతయా లోకే న దోషాత్కనాన న్యాదాశ్రయసిద్ధి కాపనిషదిం నోచేత్ప్రమాణం వచః” ఇతి. అతోన నిర్దియత్వాదిప్రసంగః. ఏవమీశ్వరస్యాదాసీన్యమనుమస్తృత్వంచోప ఎన్నమ్, తయోర్భేదవృత్తిస్థిః. అతఏవజీవస్యస్వాతస్త్వమప్యుపపన్నమ్. స్వాతస్త్వం చస్వేచ్ఛానుగుణ ప్రవృత్తి నివృత్తి సామర్థ్యే నత్యనివార్యత్వమ్.

సను-పూర్వవాసనా తదధీనేచ్ఛాపరవశత్వాద్వాయాదకాది ప్రేరితస్యేన నజీవస్యస్వాతస్త్వమితిచేన్న; - ఇచ్ఛోత్పత్తేః ప్రవృత్తి నివృత్తిసామర్థ్యనాశకత్వాభావాత్, ఓదనేచ్ఛాయాం జాతాయామపి తస్య విషసఃపృక్తిత్వజ్ఞానేన తదిచ్ఛానివారణసామర్థ్యమేవ చేతనస్య దృశ్యతే, కాష్ఠవిక్రయకస్య మఃకనిధిలాభోపాయ జ్ఞానేన తత్సంపాదనేచ్ఛా నివారణంచ దృశ్యతే, ఏవప్రత్యవాయస్య అతిశయిత ఫలాంతర

స్యవాజ్ఞానేసతీచ్ఛాస్తర నివారణ నామర్థ్యదర్శనేన పురుషస్య స్వాత
స్త్వైపపక్షేః కర్తృత్వంయుజ్యతే ఇన్ద్రతమేషు ప్రపరక్తవాసనావత్
అనిష్టాదిషు నివర్తకవాసనాయాశ్చవిద్యమాసత్వాత్; కృత్యాఽకరణా
ఽకృత్యకరణేష్విచ్ఛా నివారణమోపి ప్రత్యవాయాఽనాదరేణ స్వే
చ్ఛాననివారయతీత్యేషవవాఽపరాభోజీవస్యదణ్డ్య త్వేహేతుః. శాస్త్రీ
యప్రత్యవాయాద్విజ్ఞాన సామగ్ధ్యాభావా త్తిరశ్చామశాస్త్రవశ్యత్వమ్.
తదానీమపిపరోజీవస్య స్వేచ్ఛానివారణాదిసామగ్ధ్యంననాశయతి, అతస్త
స్యస్వాతస్త్వమ్. క్షేమమేవవిశేషకారంప్రథమతపవకేషుచిదిశ్వ
రఃకరోతి, తత్రప్రయోజయితృత్వమిత్యవస్థాత్రయవైచమ్యమ్ (౧) 'అల్పా
నుకూలేన విపులాపరాధసహత్వాద్దయాదగుణానాంసవిషయత్వమితి"
(౧) 'అన్యత్రదయాయాస్స విషయత్వాదిత్యర్థః' ఇతిశ్రుతప్రకాశికాను
సారాచ్చయథోక్తిమేవ ప్రయోజయితృత్వమ్. అతోఽత్రపూర్వోక్త
చోద్ధానవకాశః. ఏతత్సర్వం శ్రుతప్రకాశికాయాం విస్తరేణ ప్రతి
పాద్య పునరపి కారికాయాపేణ సజ్జహీతమ్.

(౧) 'అత్రాయంసజ్జహిహః—వైయర్థ్యం యావతానస్యాద్విధాన
ప్రతిషేధయాః । నియన్తృత్వశ్రుతేస్తావాన్సజ్జహిచోనత్వతః పరః ।
బాహ్యస్తఃకరణవ్యాప్తి తచ్ఛక్త్యాధానధారణైః । సాధారణోపకారై
స్యాదిచ్ఛాదేః కారణం పరః ॥ భోగాదృష్టాపసీతార్థ స్వభావా ద్వాస
నాన్వితాత్ । ఇచ్ఛాదేర్నససాత్పత్తై యుక్తోదాసీనతావిభాః । అభిసన్ధ్య
స్తరప్రాప్తే వస్తుస్యస్యత్రకేనచిత్ । ఉపయుక్తే వ్యుదాస్తేహితస్యప్రాప
యితాపుమాన్ । నామర్థ్యే సత్యవార్యత్వాత్ స్వతస్ప్రోజీవ ఉచ్యతే ।
సహ్యాదనే విషజ్ఞానాత్ స్వేచ్ఛామపి నియచ్ఛతి । సన్నిధాపక

శ్రీ ఈశ్వరమ్-అశుమన్తృత్వ నిర్వచనావరోక్తమ్.

(౧) పరాయత్తాధికరణే

జైదుశ్చేష్ట్యం బుద్ధిస్థతానయన్ | ప్రయోజకోనుమంతాచ భవతీశ స్తదా
తదా | పూర్వ ప్రవృత్తేశ్చ ఫల మనుమత్యాదికంభవేత్ | యా
దీనాం గుణానాంచ సులభంవిషయా సరమ్ | అమాత్యస్య స్వత ప్రత్యే
రాజ్యస్తన్నావహీయతే | ఏవమేవ పరస్యాపి జీవస్వాత ప్ర్యదాయినః |
నస్వాత ప్ర్యంపరాధీన స్వరూపాత్ప్రచ్యుతం భవేత్ | స్వాత ప్ర్య
దాయినా వుంనా తత్ప్రవృత్త్యనివారణాత్ || అతోజీవానాం స్వాత
ప్ర్యం విధివిషేధశాస్త్రసాఫల్యం పరమాత్మనస్సర్వకారణత్వం సర్వ
ఫలప్రదత్వం నిరఙ్కుశస్వాత ప్ర్యం అవస్థాత్రయవైషమ్యం దయాది
గుణానాంవిషయవత్త్వం వైషమ్యనైర్భృత్య పరిహారశ్చేతి సర్వముప
పన్నమ్" ఇతి. అతః-ఏవంవిధనిరఙ్కుశ స్వాత ప్ర్యమేవ సిద్ధోపాయస్య
భగవతో నిరపేక్షత్వమ్ (౧) "రత్నాపేక్షాం ప్రతీక్షతే" (౨) "కృత
ప్రయత్నాపేక్షస్తు" ఇత్యాద్యుక్తం సాపేక్షత్వం ప్రథమ ప్రవృత్త్య
పేక్షయా; తత్రచాదానీన్యహేతుః స్వాత ప్ర్యమేవేతి పూర్వమేవ
ప్రతిపాదితమ్. యాదృచ్ఛికాదేరపి భగవతైవ సంపాదితత్వాత్, తే
నైవ తస్య సుకృతత్వప్రతిపాదనాచ్చ, తత్సాపేక్షత్వమపి భగవదభిప్రాయ
కమ్, (౩) "తల్లబ్ధివ్యావకాశప్రథమగురుకృపాగృహ్యమాణః" (౪) "ఘణ
క్షతలిప్తిక్రమాదుపనిపాతినః పాతినః" (౫) "నిదానంత్రాపిస్వయమఖిల
నిర్మాణనిపుణః" ఇతి హి వేదాంతాచార్యక్రీః. అతోమమేవైషమ్యణుత
ఇతి శ్రుతే ర్యథోక్తి ఏవార్థః.

శ్రీమద్భాగవతేచాస్త్యాశ్చ తేరర్థవివక్షయోక్తమ్, (౬) "యేషాం
వపన భగవాన్ గయయేదనస్తస్సర్వాత్తనాశ్రుత తపో యది నిర్వ్య
తీకమ్ | తేదుస్తరామపితరన్తిచదేవమాయాం నైషాం మమాహమితి

ధీః శ్వస్య గాలభక్ష్యే” ఇతి. వృణుతే స్వీకరణి (౧) “సనమేయమ్” ఇతి నిర్బంధరూపశాసనాతివృత్తి వ్యవసాయవిరామ మాత్రేణానాద్యనస్త కల్పోపచిత దుర్విషహానస్తానరాధానాదరేణ “మే భక్తః” ఇతి స్వకీయత్వాభిమానేన (౨) “నత్యజేయం కిధంచన” ఇతికేనచిదవ్య విచాల్యతయా స్వీకరోపత్యర్థః. తథాచోచ్యతే - (౩) “చిత్తః పరమ చిల్లాభే ప్రవర్తింపినోపధిః । విపర్యయేతు నైవాస్య ప్రతిషేధాయ పాతకమ్” ఇతి, ఉక్తప్రకారేణ తన్నిర్వేతుకదయైవానైత్తోజ్జ్వలనకారణ మిత్యుక్తం భవతి తేన లభ్య ఇతి - తేనఘనపేణ స్వవరణీయేన లబ్ధుం యోగ్య ఇత్యర్థః. (౪) “దదామి” (౫) “నాశయామి” ఇత్యుక్తప్రకారేణ వరణానస్తరం ప్రాప్తిపర్యంతం సంవాదనీయాయా అధికార పూర్వే భగవతైవ సంవాద్యత్వాత్, యోగభంశాద్యభావేన భగవల్లాభ పర్యవసాన మవశ్యం భావీతిభావః. అయమర్థస్మృత ప్రకాశికాచార్యైః (౬) *అభిలేత్యాదిభాష్యే భూతకబ్ధవివృణ్విద్భిః సువ్యక్తముక్తః - “భగవద్భావేన లబ్ధసత్తాకత్వం భూతకబ్ధార్థః” (౭) అస్తి బ్రహ్మేతిచేద్వేద సప్త మేనంతతోవిదుః’ ఇతిహి శ్రుతిః లబ్ధస్వరూపాణాంచ (౮) ‘తేషామేవానుకంపార్థమహమజ్ఞానజుతమః | నాశయామ్యుత్త భావస్థః’ (౯) “దదామి బుద్ధియోగంతమ్” (౧౦) ‘అహంస్తరామి మద్యక్తిమ్’ ఇత్యాద్యుక్త ప్రకారేణ సాక్షాత్కారవిరోధి నివర్తనాదికం హి భగవత్పవ భర ఇతి నస్వరూపప్రచ్యుతి సంభవః” ఇతి. (౧౧) “నేహాభిక్రమనాశోస్తి ప్రత్యవాయో నవిద్యతే । స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్యత్రాయతే మహతో భయాత్” ఇత్యుక్తం అత్ర కైముత్యసిద్ధమ్.

(౧) రా.య.-౩౬-౧౧.	(౨) రా.య.-౧౮-౩.	(౩)	(౪) గీ-౧౦-౧౦
(౫) గీ-౧౦-౧౧.	(౬) శ్రీభాష్యే-మజ్జిమి.	(౭) తై-౮-	
(౮) పరాహచ	(౯) గీ-౨-౪౦.		

అథ తస్య కాలక్షేప ప్రకారమాహ-..తస్యైష ఆత్మవివృణుతే తుం స్వామ్ ” ఇతి. తస్య - స్వస్వీకృతస్య పురుషస్య, ఏష ఆత్మ- స్వీకృతః కర్తవ్య పరమాత్మా, అతాఽఽత్మశబ్దేన, సర్వస్మిన్ వస్తుని భగవదాత్మకత్వానుసన్ధానేనాఽనుకూలత్వి ప్రతిపత్తి సిద్ధి సేతుభూత సర్వాత్మకత్వంవివక్షీ తిమ్ స్వాంతనూమ్-స్వాఽసాధారణ మప్రాకృత దివ్యమగ్గళ విగ్రహమిత్యర్థః. వివృణుతే - ప్రకాశయతి; (౧) “పరిత్రాణాయ సాధునామ్ ” ఇతివత్, అవలోకనాఽఽలాపాఽఽదిదానేన నిరస్తరాఽనుభావ్యోభవతీతిభావః. అతవంభూతం భగవతోఽనన్యోపాయత్వమేవ నిర్దేశ్యమితి మిత్యభి ప్రాయేణ (౨) “ అనన్యోపాయత్వ శ్రవణాత్ ” ఇతి అస్యా ఆర్థ సుజ్ఞాపేణ భాష్యేఽభిహితః.

దీపసాయోరవ్యయమేవాఽర్థః ప్రతిపాదితః. దీపేతావత్ - (౩) ‘ఉపపత్తేశ్చ’ ‘అమృతప్యైష సేతుః’ ఇత్యమృతస్యస్వస్వస్వయమేవప్రాపక ఇతి సేతుత్వవ్యవదేశోపపత్తేశ్చ అన్యత్పరమ స్తీతికల్పనంనయుజ్యతే. ‘నాఽయమాత్మా ప్రవచనేనలభ్యః-యమేవైష వృణుతేతేనలభ్యః’ ఇతి హిశ్రూయతే” ఇతి. సారేపి, తత్త్రైవసూత్రే-‘ప్రాప్యపైవ పరమాత్మనః ప్రాపకత్వోపపత్తేః; యథాహ ‘యమేవైషవృణుతేతేనలభ్యః’ ఇతి. గద్యే-(౪) “కేవలం మదీయయైవజయయా” ఇతి, శ్రీరంగగద్యచ- “దేహి మేకృపయానాథ నజానే గతిమన్యథా” ఇతి, తథా పూర్వాచార్యై స్సర్వైరపి భగవద్దయాయాః నిరుపాధికత్వం బహుశః ప్రతిపాదితమ్. అతోయతోక్తి ఏవాఽస్యా శ్రుతే రర్థః.

భాష్యే ప్రథమ సూత్రే వేదార్థసజ్ఞాపేచ భక్తి పరతయాయదియం శ్రుతి ర్వాఖ్యాతా, సోప్యస్యా శ్రుతేరథోభవతి తర్హితత్ర భక్తేస్సాధనత్వ ప్రతిపాదనాత్ పూర్వోక్తాఽనన్యోపాయత్వేన విరు

ధ్యతః ఇతి చేన్నః; భక్తి స్తుద్వివిధా-సాధ్య భక్తిసాధనభక్తిశ్చేతి; యగ్యపి
భక్తే సాధనత్వాంశేన విరోధః తథాపి నాధ్యభక్తే ర్భక్తిస్వరూప
స్యచ విరోధాభావేన, అనన్యోపాయస్యాపి పరమభక్తిపర్యన్తా
అధికారపాష్కల్యసంపత్తావేవ ప్రాప్తిసిద్ధేః, తత్రచ కర్తవ్యం భక్తి
నాం స్వరూపత్యాగాభావాత్, అధికారసంపత్తయే సర్వేషామనుష్ఠే
యత్వాచ్చ న విరోధగర్భః. (౧) “తదధిగమే” ఇత్యాద్యధికరణే “బ్రహ్మ
విద్యాప్రాప్తౌ” ఇతి భావ్యస్య శ్రుతప్రకాశికాయామ్, “బ్రహ్మవిద్యా
ప్రాప్తిః సాక్షాత్కారావధానసంబంధిద్వివక్షితా, (౨) “తస్మిన్ ప్రాప్తే
క్షీయంతే” ఇతి హి విషయవాక్యమ్. ప్రాప్తిః - ఉపక్రమః. విద్యా
ప్రాప్తి శబ్ద సాధారణ్యాత్ ప్రపదన నిష్పత్తేరవిద్యోతకః” ఇతి వ్యాఖ్యా
తత్వాత్, ప్రపదన నిష్పత్త్యనంతరమేవ సర్వకర్త నివృత్తిః ప్రతివా
ద్యతే. కించ - భాష్యే ప్రతిపాదితాయాశ్చ భక్తేః ఆకారద్వయమస్తి-
సాధనత్వం ఫలత్వంచేతి; చతుర్థాధ్యాయారంభభాష్యే “అథేదానీం
విద్యాస్వరూప విరోధన పూర్వకం విద్యాఫలంచిన్త్యతే” ఇత్యత్ర శ్రుత
ప్రకాశికాచార్యైః “చతుర్థే ఫలమేవ ప్రధానతః ప్రతిపాద్యమ్, విద్యా
విషయే పూర్వమనిరూపితాంశశ్చ నిరూప్యతే, అస్య సాధ్యస్య ఇదం
సాధనమితి సాధ్యసాధనభావసంబంధజ్ఞాపనార్థం భక్తిరూపాపన్నజ్ఞానస్య
ప్రీతిరూపతయా ఫలకోటినివేషజ్ఞాపనార్థంచ” ఇతి భక్తే రాకారద్వయః హి
ప్రతిపాదితమ్. వేదాంతాచార్యైశ్చ అధికరణసారావల్యామ్, (౩) “ము
క్తావస్థాసమంచ స్థిరభజనరసందాతుమ్” ఇత్యుక్తిమ్. (౧) “తదధిగమే”
ఇత్యధికరణభాష్యేచ, “ఉపాయభూతోపాసనస్య ఉపాస్యనిరతిశయ
ప్రియత్వేన స్వయమప్రియరూపత్వాత్ ఉపేయరూపత్వమప్యస్తీతి

(౧) కా-మీ-౪-౧-౧౩.

(౨)

(౩) అగ్నికరిణసారా-

అత్ర తన్నిరూపణంకృతమ్,(౧) 'దశ్యమానో మహారగైః । నవివేచా
 ౨౨త్తనోగాత్రం తత్త్వైత్యాక్షోద సంస్థితః' (౨), 'తచ్చిత్త విమలా
 క్షోదానామప్రణయస్తదా' ఇత్యాదిభిః ప్రీతిరూపత్వం హ్యవగమ్యతే" ఇతి
 శ్రుతప్రకాశికా. అతోభక్తేరాకారద్వయస్య విద్యమానత్వాత్, ప్రప
 దనోపాయ నివస్యచ భక్తే సాధనత్వాకారమాత్రస్య త్యాజ్యత్వాత్,
 భక్తిస్వరూపస్య తత్త్వాప్యత్వాకారస్యచాధికారసంపత్త్యర్థమత్యస్త
 ముపాదేయత్వాత్, ప్రాప్తిసమయేచ భగవతో వరణీయేనైవ లభ్య
 త్వాత్, వరణీయగుణభూతాయా భక్తేః ప్రాప్తిసమయావ్యవహిత
 పూర్వవృత్తిత్వావశ్యంభావాత్, అనన్యోపాయస్యావ్యధికాఙ్గిణః శరీర
 యాత్రా శేషతయా కర్తృజ్ఞాన భజనప్రపదనానాం కైజ్ఞ్యర్థస్వరూప
 ప్రకాశ ప్రాప్యరుచి స్వరూపయాధాత్వజ్ఞానేష్వస్త్యుభతతయా
 తేనావైకారేణావశ్యమనుష్యేయత్వాచ్చాస్యా ఏవశానాయమాత్మే
 త్యాది శ్రుతే ర్వరణీయ గుణవిశేష పరతయా భావ్యకారైర్వాప్యభ్యా
 నంనానుపపన్నమ్. అత ఏవచ (౩) "తత్ప్రాప్తయేచ తత్ప్రదామ్బుజ
 ద్వయ ప్రపత్తే రన్యత్ నమే కల్పకోటి సహస్రేణాపి సాధన మస్తీతి
 మన్వానః" ఇతి వదద్భిరేవ భావ్యకారైః, (౪) "స్థానత్రయోదితపరభక్తి
 యుక్తంనూంకురుష్వ, పరభక్తిపరజ్ఞానపరమ భక్త్యైకస్వభావంనూం
 కురుష్వ" (౫) "అదాయ భక్తియోగాఖ్యం రత్నం సద్దర్శయామి" ఇతి
 చాభిహితమ్, (౬) "సైత్యకై జ్ఞ్యర్థప్రాప్త్యుపాయభూతభక్తితదుపాయ
 సమ్యగ్గానతదుపాయసమీచీనక్రియాతదనుగుణసాత్వికతావైస్త్రిక్యాది
 సమస్తాల్లిగుణ విహీనః" ఇతి స్థలాంతరే తైరేవోక్తమ్. అన్వైశ్చాభి

(౧)

(౪) గ-త్ర-౧.

(౨)

(౫) గ-త్ర-౩.

(౩) గ-త్ర-౩.

(౬) గ-త్ర-౨.

యుక్తైః, (౧) “ఏతావస్తం సస్తథానమ్” ఇత్యారభ్య “తాం దేవ భక్తి
రూపాం కురుష్వమ్! పరభక్తిం పరజ్ఞానం పరమాం భక్తి సంపదమ్!
అవిష్కురు” ఇత్యాదినా “యావత్ప్రప్యనువర్తనమ్” ఇత్యస్తం ప్రాప్తేః
పూర్వకాలావశ్యంభావినా ముఖికార పౌష్కల్యాక్షప్రార్థనా కృతా.
అతోఽస్మాశ్చ తేః “అనన్యోపాయత్వ శ్రవణాత్” ఇత్యాదిభావ్య దీప
సారగత వాక్యనాం భాష్యే ప్రథమ సూత్రగత వ్యాఖ్యాన వేదార్థ
సజ్జిహగత వాక్యనాంచసిద్ధోపాయ తత్త్వరూపతిత్కృత్య పరతయా
నపరస్పర విరోధగర్హః

తథాచ వ్రాప్తిపూర్వక్షణబావిభక్తిపరత్వమస్మాశ్చ తే
ర్వేదార్థసజ్జిహే స్ఫుటతరం ప్రతిపాదితమ్ (౨) “తదేవ ద్యానం పున
రపి విశిసస్తి, నాయమాత్మాప్రపచనేన లభ్యో నమేధయా న బహునా
శ్రుతేన । యమేవైష వృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే
తనూంస్వామ్” ఇతి భక్తిరూపపన్నాఽనుధ్యానేనైవ లభ్యతే పరః
పురుష ఇతి. యథోక్తం భగవతా- (౩) ‘పురుషస్సపరః పార్థ భక్త్యా
లభ్యస్తస్యనన్యయా’ (౪) ‘భక్త్యాత్వనన్యయా శక్య ఆహమేవం
విధోర్జున । జ్ఞాతుం ద్రష్టుంచ తత్త్వేన ప్రవేష్టుంచ పరవ్రత’ (౫)
‘భక్త్యానూమభిజానాతి యావాన్ యశ్చాఽస్మితత్త్వతః! తతోమాం
తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనంతరమ్’ ఇతి. తదనంతరం మాం తత
ఏవ భక్తే ర్విశత ఇత్యర్థః. భక్తిరపి నిరతిశయప్రియాఽనన్యప్రయోజన
స్వేతర వైత్సప్త్యావహ జ్ఞాన విశేషవేతి తద్యుక్త ఏవ తేన పరేణా
ఽఽత్మనావరణీయోభవతి తేనలభ్యత ఇతి శ్రుత్యర్థః” ఇతి, (౬) “యథో
దిత క్రమపరిణత భక్త్యైకలభ్యః” ఇతిచ. తత్త్వేవాఽన్యత్ర (౭) “సోఽ
యం పరబ్రహ్మభూతః పురుషోత్తమః నిరతిశయపుణ్యసచ్చయ

(౧) (౩) గీ-౮-౨౨. (౫) గీ-౧౮-౫౫ (౭) -వేద-
(౨) వే-స-౧౦౦౭, (౪) గీ-౧౧-౫౪ (౬) వే-స-౧౦౭౭.

ప్రక్షీణాఽకేషజన్తోపచితపాపరాశేః, ప ర మ పు రు ష చరణారవిష్ట
శరిణాగతిజసిత తదాభిముఖ్యస్య, సదాచార్యోపబృంహితశాస్త్రాధిగత
తత్త్వయాభాత్త్యావబోధ పూర్వకాఽహరహరుపచీయమానశమదమ
తపశ్శౌచక్షమాఽఽర్జవభయాఽభయస్థానవివేక దయాద్యహింసాద్యా
ఽఽత్మగుణోపేతస్య. వర్ణాశ్రమోచితపరమపురుషారాధననిత్యనైమి
త్తిక కర్మోపసంహృతి నిషిద్ధపరిహార నిష్ఠస్య, పరమ పురుషచరణయుగళ
స్యచాఽఽత్తాఽఽత్మీయస్య తత్ప్రీతికారితాఽనవరత స్తుతి స్మృతినమ
స్కృతి యతన కీర్తన శ్రవణ వచనధ్యానాఽర్చన ప్రణామాది ప్రీత
పరమ కారుణిక పురుషోత్తమ ప్రసాద విధ్వస్త స్వాస్తభ్యాస్తస్య,
అనన్య ప్రయోజనాఽనవరత నిరతిశయప్రియ విశనతమ ప్రత్యక్షతా
పన్నాఽనుధ్యాన రూపభ క్త్యైకలభ్యః" ఇతిచ. అస్యాధ్యక్ష ఏతచ్ఛ్రుత
ప్రణాళికాయాం విస్తరేణ దృష్టస్య.

సమ-ప్రపదనస్య సర్వాధికారత్వాత్ వేదాంత విహితాయా
భక్త్యాఽధికృతాధికారత్వాత్ కథం ప్రపదననిష్ఠే కర్తృజ్ఞానాగ్గక
భక్త్యనుష్ఠానమ్, యద్యపి త్రైవర్ణికేషు సంభవతి, తద్వ్యతిరిక్తేషు
నకధిచ్ఛిదపి సంభవతి, అన్యథా అపశూద్రాధికరణన్యాయవిరోధ
స్సన్యత్. ప్రపదననిష్ఠభక్తే ర్వ్యక్త్యంతరత్వే వేదాంత విహితత్వా
భావేన తదనుష్ఠానం కామకారస్యన్యత్, (౧) "కామాద్గోప్యః" ఇత్యా
ద్యుక్త భక్తిశ్చేత్ తస్యా అపి పూర్వోక్తదోషః, తత్కథమస్మిన్నధి
కారిణి తదనుష్ఠానమితి, ఉచ్యతే, ఉపనియనాగ్గకస్వాధ్యాయాధ్యయన
తదర్థశ్రవణ తన్మనన సహకృత ధ్రువానుస్మృతిత్వ దర్శన సమానా
కారత్వ భక్తిరూపత్వోపన్నం యజ్ఞాదికర్తాగ్గకం యధ్యానం తదధి
కృతాధికారమేవ, యత్తుజన్మాంతర సంస్కారవశాద్విదురాదిషు దృష్టమ్,

తత్ర నాఽపశూద్రాధికరణనయవిరోధః ; యచ్చ కేషుచిద్వ్యక్తివిశేషేషు కర్తృజ్ఞానస్థానీయ భగవన్నిరఙ్కుశ స్వాతంత్ర్యజనిత దయావిశేషేణ భక్తిర్జ్ఞాయతే, తస్యభక్తిరూపాపన్నజ్ఞానస్య సర్వాధికారత్వాత్, స్మర్యమాణాత్యర్థప్రియత్వకృతప్రియత్వవత్తయా ప్రాప్యరూపత్వాత్, సిద్ధోపాయకార్యత్వేనచ సత్వాత్, తస్మిన్ శాచిహుహగన్తుష్టీయమానత్వాఽభ్యాసాధేయాతిశయత్వాఽప్రయాణానువర్తమానత్వాఽనవరతస్మృతిసంతతిరూపత్వస్య స్వస్వవర్ణోచిత కర్తృదాన తపోఽనశనాఽర్చనస్తుతిశ్రవణకీర్తనయతనప్రభృతికర్తృతత్సహకృతాఽఽత్మయాధాత్మ్యజ్ఞాన తదుభయహేతుభూత భగవచ్చరణారవిష్ట శరణాగతి ప్రభృత్యర్జకత్వాదీనాం విషయమానత్వాత్, అస్యసర్వస్వాపాయఫలత్వేన నాథనాన్తరత్యాగవచనవిరోధాభావాత్, ఈదృశ్యావప భక్తేః (౧) “మన్తనాభవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు । మామేవైష్యసి యుక్తైవమాత్మానం మత్పురాయణః” ఇతి గీతాశాస్త్రే విహితత్వాత్, తత్రచ (౨) “సమోఽహం సర్వభూతేషు” ఇత్యారభ్య, (౩) “(ప్రియోయోవై శ్యాస్తథా శూద్రాః” ఇతి సర్వాధికారత్వస్యాక్తత్వాచ్చ, ఏవంవిధ భక్తిపరతనూచ * నాయమాక్షేత్యాదిశ్రుతివ్యాఖ్యానం యుజ్యతే.

తథాచ శ్రీమద్గీతాభాష్యే (౪) “మమేమంపరమమతిలోకంస్వభావం శృణు” ఇతీమంశ్లోకమవతార్య, “దేవతిర్యజ్ఞనుష్యస్థావరాత్తనాఽవస్థితేషుజాతితశ్చాఽఽకారతస్యభావతోజ్ఞానతశ్చాఽత్యంతోత్కృష్టాఽపకృష్టరూపేణవర్తమానేషు సర్వేషుభూతేషు సమాశ్రయణీయత్వేనసమోఽహమ్” ఇతి గీతాశాస్త్ర ప్రతిపాదితభక్తే సర్వాధికారత్వం ప్రతిపాదితమ్, ఇదంచ భాష్యం వేదాంతాచారైర్భక్త్యాధికారి ప్రతిపాదన

పరమితి తాత్పర్యచన్ది కాయాంవ్యాఖ్యాతమ్ - “అధభక్తియోగాధికారి ప్రశంసనపరే” సమోఽహ మితి శ్లోకేతు జాత్యాకారాదితారతమ్యాఽనాదరేభ కైస్సవైకరస్యముచ్యతే” ఇత్యాదివా. విస్తరస్తుతతైవ ద్రష్టవ్యః. పతన్లోకభావ్యస్యచన్ది కాయామేవాఽన్యాస్సర్వాధికారత్యే అపశూద్రాధికరణనయ విరోధాభావ మభిప్రేత్య తిర్యగధికరణవిరోధాభావః, అన్యః కర్తాజ్ఞకత్వ సంభవః, జాత్యాద్యపకర్షన్యాఽనిద్యోత్క త్వంచ ప్రతిపాదితాని; - “తిరశ్చామపి గజేన్ద్ర వానకేన్ద్రాదిషు పుశ్యాధిక్య నిబర్హణ జ్ఞానవిశేషవత్సు ప్రథితమ్, తస్మాన్న తిర్యగధికరణవిరోధః” ఇతి. అనేన - అపశూద్రాధికరణన్యాయవిరోధవిరహోఽప్యభిప్రేతః. “స్త్రియోవైశ్యాస్తథా శూద్రాః” ఇతి శూద్రాణామప్యధికార ప్రతిపాదనాత్; (౧) “సత్వజాతిప్రతినియతధర్మైః భజనాత్ నాఽపకృష్టజాతి నిర్దేశ విరోధః” ఇతిచ, (౨) “ఏవం సమాశ్రయశీయ వరణ స్వీకారయో ర్జాత్యుత్కర్షో న కిశ్చిత్కర ఇత్యుక్తిమ్” ఇతిచ. (౩) “మాంహిపార్థ” ఇత్యాది శ్లోకభాష్యేచ “స్త్రియోవైశ్యాశూద్రాశ్చ పాపయోనయోఽసిమాంవ్యపాశ్చిత్యపరాంగతిం యాన్తి” ఇతి సర్వాధికారత్వం వ్యక్తముక్తిమ్. అత్ర సర్వత్ర సమాశ్రయణవదం భజనపరమితి “భక్త్యధికారిప్రశంసనపరే” ఇతిచన్ది కావాక్యేన (౪) * భజస్వేత్యత్రశ్లోకస్థ భజన శబ్దేనచ జ్ఞాయతే. అత్రాఽపి చన్ది కా - “జన్మతపవ పాపిష్ఠానాం జాత్యావ్యపకర్షేస్వసమాశ్రయణ మాత్రేణ ఫలసిద్ధిం ప్రాక్ప్రస్తుతాం ప్రపశ్చ్య” ఇత్యాది (౫) “అపిచేత్” ఇత్యాదిశ్లోకభాష్యేచ బహుక్తమ్. “వ్రతం పుష్పమ్” ఇత్యాది శ్లోకభాష్యేచ చన్ది కా - “య ఇతి సామాన్యనిర్దేశేన-సాపరాధ నిరపరాధ జడాఽజడాదివిభాగం నవశ్యామీ త్యావ్యభిప్రేతమ్” ఇత్యాదికా. వేదార్థ సజ్గ్రహేచ, వరణీయ గుణ

(౧) గీ-౯-౨౯-భా-చన్ది, (౩) గీ-౯-౩౨, (౫) గీ-౯ ౩౦,

(౨) గీ-౯-౩౦-భా-చన్ది, (౪) గీ-౯-౩౩

భూతాయాభ క్తేః ప్రాప్త్యవ్యవహితపూర్వకాలవృత్తిత్వనియమమ్,
 (౧) “యో ముముక్షు ర్వేదాంతవిహితవేదనరూపధ్యానాదినిష్ఠః,
 యదా తస్య తస్మిన్నేవానుభూనే అనవధికాతిశయా ప్రీతిర్జ్ఞాయతే,
 తదైవతేనలభ్యతే పరః పురుషః” ఇతి ప్రతిపాద్య. అన్యో ఏవ భక్తేః కర్తృ
 జ్ఞానానుగృహీతత్వమ్ (౨) “ఏవంవిధంభక్తిరూపజ్ఞానవిశేషస్యోత్పా
 దకఃపూర్వోక్తాఽహరహరుపచీయమానజ్ఞానపూర్వకకర్తానుగృహీత
 భక్తియోగ ఏవ; యథోక్తం భగవతా హరాశరేణ- (౩) ‘వర్ణాశ్ర
 మాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్ | విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్య
 స్తత్తోషకారకః’ ఇతి. నిఖిల జగదుద్ధారణాయాఽవనితలేఽవతీర్ణః పర
 బ్రహ్మభూతః. పురుషోత్తమః స్వయమేవైతదుక్తవాన్ - (౪) ‘స్వ
 కర్తృనిరతస్సిద్ధిం యథా విస్తృతచ్ఛృణు | యతః ప్రవృత్తిర్భూతానాం
 యేన సర్వమిదంతతమ్ | స్వకర్తృణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విస్తృతమానవః’
 ఇతి యథోచిత క్రమపరిణత భక్తైకలభ్య ఏవేతి భగవద్బోధాయన
 టఙ్క-ద్రమిడ గుహదేవ కపర్ది భారుచి ప్రభృత్యవిగీతశిష్టపరిగృహీత
 పురాతన వేదవేదాంతవ్యాఖ్యాన సువ్యక్తార్థశ్రుతినికరనిదర్శితోఽయం
 పన్థాః ” ఇతి సంప్రదాయ పరంపరా నిర్దేశ పూర్వకం విస్తరేణోప
 పన్నం ప్రతిపాదితమ్. అత్రసామాన్యేన ‘కర్తాను గృహీత భక్తియోగ
 ఏవ’ ఇత్యుక్తమ్; నతు యజ్ఞాద్యనుగృహీతేతి. అత ఏవ స్వజాతి ప్రతి
 నియతధర్మ ఏవ వివక్షితః. ఉదాహృతవచనే- (౩) “వర్ణాశ్రమాచార
 వతా పురుషేణ పరః పుమాన్” ఇత్యవిశేషేణోక్తమ్, నతు ద్విజేనేతి.
 భగవతశ్చ “నిఖిల జగదుద్ధారణాయాఽవనితలేఽవతీర్ణః ఇతి” విశేష
 ణేన స్వోపదిష్ట భక్తే ర్నిఖిల జగదుద్ధారణహేతుత్వం భగవతో
 వివక్షితమితి గమ్యతే తద్వచనేచ “స్వకర్తృనిరతః-మానవః” ఇతి

సామాన్యేనాత్మమ్, నతు యజ్ఞాదినిరతోద్విజ ఇతి. (౧) “యతః ప్ర
పుట్టిః” ఇత్యాదినాచ సర్వేషామప్యవిశేషేణ స్వారాధకత్వం స్వస్యచ
సత్త్వారాధ్యత్వంచ గమ్యతే. స్వకర్తణా - స్వస్వజాతిప్రతినియత
కర్తృత్వార్థః అస్మిన్నర్థే మన్దమతినాం విప్రతిపత్తిశమనాయ సంప్ర
దాయప్రదర్శనంకృతమ్. అయమేవాఽర్థోనవమేఽధ్యాయే, (౨) “మన్త
నాభవ” ఇతి శ్లోకేన భగవతోపదిష్ట ఇతి భాష్యకారైరాదితః ప్రభృతి
గీతాభాష్యే ప్రసఙ్గితః. తత్సర్వం విమత్సరైః ప్రమాణపరతస్యైః
సారాఽసారవిద్భిర్గర్హియోభిః తత్ప్రతిపద్యవ్యమ్.

(౨) “మన్తనాభవ” ఇత్యాదిశ్లోకభాష్యేచాఽయమేవాఽర్థః
స్ఫుటతరం ప్రతిపాదితః. తథాపి-“భక్తిస్త్వయాపమాహ” ఇతి “మన్త
నాః” ఇత్యాదిశ్లోకమవతార్య, మన్తనా ఇత్యత్రాఽస్తచ్చబద్ధస్య వివక్షిత
మర్థం “సర్వేష్యసేష్యరే” ఇత్యారభ్య “సర్వస్వామిని” “ఇత్యస్తముక్త్వా
“తైలధారావదవిచ్ఛేదేన నివిష్టమనాభవ” ఇతి మనశ్శబ్దార్థఉక్తః.
అస్యాస్తు సర్వాధికారభక్తేర్వేదానోదితత్వజ్ఞాపనాయైవ తద్భాష్యచ
న్ద్రికా- (౩) ‘నిదిధ్యాసితవ్యః’ (౪) ‘ధ్యానిత’ (౫) ‘ధ్రువాత్పుతిః’ (౬)
‘ఆవృత్తిరసకృదుపదేశాత్’ “ఇత్యాద్యనుసంధానేన మనశ్శబ్దస్యాఽత్ర
ధ్యానాఖ్యమనోవృత్తి విశేషవిషయతామాహ” ఇతి. * మద్భక్త శబ్ద
స్యాఽపిభాష్యమ్-“తదేవవిశినష్టి, మద్భక్తః-అత్యర్థమత్ప్రియత్యేనయు
క్తోమన్తనాభవేత్సుక్తః” ఇతి. అస్యాఽపిచన్ద్రికా- ‘యమేవైషవృణు
తేతేనలభ్యః’ ఇతి శ్రుత్యుపబృంహణతామభిప్రేత్యాహ” ఇతి. ఏవం
మద్భక్తశబ్దార్థవిషయతయా శ్రుతిముదాహరతా చన్ద్రికాకారేణాఽ
స్యాశ్చుితేః ప్రాప్యరుచిభూత సాధ్యభక్తిపరత్వం భాష్యకారైర్నివ
క్షిత మితిస్ఫుటీకృతమ్. * మద్యాజిపదభాష్య వాక్యేషు యజనశబ్దస్య

పూర్వోక్తభక్తిరూపానుగుణమర్థమాహ - “యజనంనామ-పరిపూర్ణ శేషవృత్తిః ; ఔపచారిక సాంస్కర్మికాభ్యవహారికాది సకల భోగ ప్రదానరూపోహి యాగః” ఇతి. అస్యాపిచన్ద్రికా-“భక్తిస్వరూపవిశేష నిష్కర్షపరత్వాత్ తదసాధారణ శాస్త్ర విశేషప్రతిపాదితపూజా విశేషపరోయం యజనశబ్ద ఇత్యభిప్రాయేణ ౨౨హ -యజనంనామేతి. శేషవృత్తిః - కైజ్జిర్యమ్. ఇదంచ - (౧) ‘పత్రం పుష్పమ్’ ఇత్యా దినా ప్రదర్శితస్య భగవచ్ఛాస్త్ర ప్రపశ్చితస్య సజ్జిహవాశాసనమ్ ; అతో౭త్రయజః దర్శపూర్ణమాసాదివిషయ ఇతి నభమితవ్యమ్, (౨) ‘యజదేవపూజాయామ్’ ఇత్యేవచ పర్యతే ; ‘దేవతాముద్దిశ్య ద్రవ్య త్యాగోయాగః’ ఇతిచాహుః ; అగ్నిహోత్రాదివ్యతిరిక్తేష్వపి పశ్చ మహాయజ్ఞాదిషు యజర్నిరూఢః. అన్యత్రా౭పి- (౩) ‘కృష్ణోవాక్యై రిజ్యతే’ ఇత్యాదయఃప్రయోగాః, అతో౭త్రభగవచ్ఛాస్త్ర ప్రపశ్చిత విషయో౭యం యః రిత్యభిప్రాయేణ ౨౨హ ఔపచారికే త్యాది” ఇతి. (౪) “యజ్ఞేనదానేన” ఇత్యాదిశ్రుతో యజ్ఞ శబ్దస్య కైజ్జిర్యపరత్వమపి వివక్షితమ్. దానాదికన్తు సర్వవర్ణసాధారణమ్; ఏతదభిప్రాయేణహి శ్రుతప్రకాశికాయామ్-(౫) “అస్తరాచాపి” ఇత్య ధికరణే “అశ్రమధర్మానుపపత్తౌ వర్ణధర్మైరనుగ్రహ ఇత్యర్థః” ఇత్యుక్తమ్. అతో౭స్యా భక్తేః “యజ్ఞేన” ఇత్యాద్యుక్తం కర్తాజ్ఞత్వంచవవిరుధ్యతే జ్ఞానాజ్ఞత్వంచ-“ధావరేష్యసి శాపాదిజాతేషు క్వచిజ్ఞానం మహర్షయః కథయన్తి, తతశ్చమనోవృత్తిరూపసమాశ్రయణం తత్రాపి సంభవేదేవ” ఇతి తాత్పర్యచన్ద్రికావాక్యోక్తప్రకారేణోపపద్యతే. అతః యామునాచార్యోక్తిమ్-(౬) “ఉభయపరికర్మితస్వాన్వైస్యైకాన్తికా

(౧) గీ-౯-౨౬. (౨) భృ-ఉభ-౮౬-అని. (౩) (౪) బృహదా-౬-౪. (౫) కామి-౩-౪-౩౬. (౬) ఉత్తసిద్ధా-

త్యైక భక్త్యోగైకలభ్యః ” (౧) “ స్వధర్మజ్ఞానవైరాగ్య సాధ్య
భక్త్యైక గోచరః ” ఇత్యాదికమప్యవసన్నతరమ్. మత్పరాయణపద భా
ష్యుచః. అహమేవ పరమయనం యన్యాఽసౌ మత్పరాయణః, మయా
విరాఽఽత్తిధానిణాఽసంభావనయా మదాశ్రయిత్యర్థః ” ఇతి. అత్రాపి
చన్ద్రికా. “ ఏనైవభక్తే. పరమాకాష్ఠా, ప్రాప్తేరవ్యవహితపూర్వభావినీతి
ఫలాభిలాషజ్ఞాపనార్థో మత్పరాయణశబ్దాభిప్రాయః ” ఇతి. అత్రాఽస్యా
భక్తేః ప్రాప్యమచిరపత్వం స్ఫుటతరముక్తిమ్. ఏతచ్ఛ్రోక నిగమన
భాష్యేచ సంస్మృతతరం ప్రతిపాదితమ్. “ తదేవం తాకికాని శరీరధార
ణార్థాని వైదికాని నిత్యనైమిత్తికాని కర్మాణి మత్ప్రీతయే మత్ప్రియో
మచ్ఛేషతైకరసః మయైవకారిత ఇతి కుర్వన్ సతతం మత్కీర్తనయతన
సుతి నమస్కారాదికా మత్ప్రీత్యా కుర్వాణః మన్నియామ్యం నిఖిలం
జగత్ మచ్ఛేషతైకరసమిత్యనుసన్దధానోఽత్యర్థమప్త్రియ మద్గుణ
గణంచాఽనుసన్ధాయాఽహరహరుక్తలక్షణ ముపాసనముపాదదానో
మామేవప్రాప్స్యసి ” ఇతి. అస్యాపిచన్ద్రికా. “ అధనుఖగ్రహణాయాఽధ్యా
యప్రధానార్థభూతసాక్షోపాజ్గళలశిరస్కభక్తిస్వరూపం సక్షేపేణ నిష్క్ర
వ్య వదన్ముపసంహరతి ” ఇత్యాదికా. తత్త్రైవోక్తలక్షణ ప్రతీకముపా
దాయ “ అనన్యప్రయోజన నమస్కారాది ప్రేరకమదేకధారకత్వదశా
పర్యవసరితశిశయప్రీతిరూపమిత్యర్థః ” ఇతి తద్వివృతమ్. అత్ర
సర్వాధికారాయా సానిధ్యభక్తేరపి వేదాన్తోదిత సమస్తాకార విశిష్టత్వ
మవిశిష్టమితి భావ్యచన్ద్రికాకృతోభావః, అత ఏవ ఏవంభూతభక్తిభి
ప్రాయేణ హి పూర్వైః ప్రపదనపరతయా యోజితాయా ద్రమిడోప
నిషదోభక్తిపరతయా భావ్యకారయోజన మితఃపరేన ర్వేష్యాచార్యా
అగ్నేకుర్వన్తి. అపశూద్రాధికరణవిరోధః - తస్యా ఉపనయనాద్యపేక్ష.

వేదాస్తవాక్యైకజన్యత్వపక్షే ; నపునః (౧) “దివ్యందదామితే చక్షుః” ఇతివత్ భగవత్ప్రసాదవిశేషేణవా, గీతోపదేశాదివత్ కృష్ణ ద్వైపాయన శుక శౌనక శరణిత్ప్రభృతి మహాపురుషాపదేశేనవా విదు రాదివత్ పూర్వజన్మసుకృత విశేషేణవా జన్యత్యే. అత ఏకస్యా ఏవ భక్తివ్యక్తే సాధనత్వ సాధ్యత్వ వేదాస్తవాక్యజన్యత్వోపదేశాదిజన్య త్యాఽధికృతాధికారత్వ సర్వాధికారత్వ యజ్ఞాద్యజ్ఞకత్వ స్వస్వవర్ణాను గుణ కర్తృజ్ఞానాజ్ఞకత్వరూపాఽఽకార వైషమ్యేష్యహరహరనువర్తమా నత్వాఽభ్యాసాభేయాతిశయత్వాఽఽప్రయాణాదనువర్తమానత్వద్గు వానుస్మృతిత్వ దర్శనసమానాకారత్వ ప్రీతిరూపాపన్నత్వ భ్యానా ర్చనప్రణామస్తుతి యతిన కీర్తనాజ్ఞక త్యాదీనాం సాధారణ్యాత్, అస్యా శ్చాఽనన్య సాధ్యతయాఽనన్యప్రయోజనతయాచాఽధికారపాఞ్శుల్య సిద్ధ్యర్థం ప్రాప్తేరవ్యవహిత పూర్వవృత్తిత్వరూపసాధనత్వవ్యవహితోప పత్త్యాచ, ప్రథమసూత్రవ్యాఖ్యానే * నాయమాత్మే త్యాదిశ్రుతేర్భక్తి పరతయా వ్యాఖ్యానస్య, తృతీయాభ్యామోక్తాఽనన్యోపాయత్వపర తయావ్యాఖ్యానం నవిరోధావహమితి. వినియోగ పృథక్త్వేనాఽర్థ ద్వయప్రతిపాదకత్వవర్ణనం శ్రుతే ర్నవిహన్యత ఇతి సర్వముపపన్నమ్. అతఃకామకారత్వ దోషప్రసక్తి శఙ్కాఽఽత్ర నాఽనతరతి.

అథాఽస్యాశ్శ్రుతే ర్భక్తిపరతయాప్రతిపదార్థస్తు శ్రుతప్రకాశి కాయాం విస్తరేణోక్త ఇతి కృత్వా తేన విరోధపరిహారరూపతయా ప్రతిపదార్థోపి తదభిప్రాయానుసారేణ కీర్ణిల్లిఖ్యతే. తథాహి - “ఏవం ప్రత్యక్షతాపన్నానుపవర్గసాధనభూతాం స్మృతిం విశిష్యే” ఇత్యవతా ర్య, “నాయమాత్మా” ఇత్యాది శ్రుతిముదాహృత్య, “అనేన” ఇత్యాది నా “తేనైవలభ్యతే పరఆత్మేత్మ్యక్తింభవతి” ఇత్యన్వేనభాష్యేణ సాశ్రుతి

స్వాధ్యాయాచారాః, భాష్యాధ్యోపి శ్రుతప్రకాశికాయాం ప్రప
 ఛ్యతః, ఉదయత్రాపి పూర్వోక్తానన్యోసాయత్వ ప్రతిపాదనస్య సోపి
 నిహోఽదృశ్యతే. వసు-“అపవర్గసాధనభూతామ్” ఇతి భావ్యం విరుద్ధ్యత
 ఇతిచేన్న, ‘అనన్యసాధనేప్యధికారిణి భక్తేః ప్రాప్తేః పూర్వవృత్తిత్వ
 సాధనత్వస్యాధికారపాష్కల్యార్థతయావత్తుం శక్యత్వాత్. భా
 ష్యే స్వతఃప్రపదనాధికారీ నవివక్షిత ఇతి చేన్న;-(౧) “నానాశబ్దాదిభే
 దాత్ ప్రపదనభజనేనూచితేనూత్రకారైః”-(౨) “నానాశబ్దాదిభేదాదితి
 తుకథయతానూత్రకారేణసమ్యక్ న్యాసోపాసేవిభిన్నే యజనహవనవత్
 శబ్దభేదాదభాక్త్యాత్” ఇతివేదాంతాచారైః స్వతః ప్రపదనస్యనూత్రకార
 వివక్షితత్వోక్త్యా భావ్యకార వివక్షాభావ ప్రతిపాదనానుపపత్తేః.
 కిచ్చ-శ్రుతప్రకాశికాయాం*అఖిలేత్యాదిభావ్యవివరణే, విశేషేణసతాః
 ప్రహ్వభూతాః- వినతాః-న్యాసోపాసనాత్తకాశేషవిద్యావిశేషనిష్ఠా
 వివక్షితాః” ఇత్యుభయవిధాధికారి ప్రతిపాదనేన భావ్యస్య సర్వస్య
 ప్రపదనాధికారి వివక్షా విహితా. తతఃప్రభృతి శ్రుతప్రకాశికాయా
 మాపాదనూడ ముభయవిధాధికారివివక్షా తత్రతత్రబహుశోద్రష్టవ్యా.
 అతోఽస్తిన్నధికారిణివేదాంతాచార్యోక్తప్రాప్తిపూర్వవృత్తిత్వసాధన
 వివక్షయా “అపవర్గసాధన భూతామితి ప్రతిహేతవ్యవచ్ఛేదః” ఇతి.
 *నాయమాత్మేత్యాది పదానాం పూర్వపదర్థః. అత్ర ప్రపచన మేధా
 శ్రుతానాం భక్తేరపేక్షితత్వేపి తత్తావత్ప్రసిద్ధ్యా అధికారపాష్కల్యం
 నసిద్ధ్యతీత్యభిప్రాయేణ భాష్యే - “కేవలశ్రవణ” ఇత్యాద్యుక్తమ్.
 అతఏవ “శ్రవణమనన నిదిధ్యాసనానాం వక్ష్యమాణ విశేషవిరహితా

నామిత్యర్థః” ఇతి శ్రుతప్రకాశికాయాం వ్యాఖ్యాతమ్. తత్రాపి నకిళ్ళి
ద్విరోధః ప్రతీయతే; తావన్నాత్రేణ ప్రాప్తి సిద్ధ్యభావాత్, తత్రాపి
మాత్రశబ్దసిద్ధిః- (౧) “నపుధివ్యామగ్ని శ్చేతవ్యః” ఇతివ ద్విప్రవ్యమ్.
“యమేవైవ ఆత్మావృణుతే తేనైవ లభ్య ఇత్యుక్తిమ్” ఇతి భావ్యస్తు
పూర్వోక్తార్థానుగుణమేవ. తథాపి- “ప్రియతమపవహి వరణీయోభవతి”
ఇతిచ భావ్యద్వయం విరుధ్యతఇతిచేన్న; అస్యాంయోజనాయాంవరణశ
బ్దస్యనస్యేకారమాత్రమర్థః, కిన్తు(౨) “క్షణేపి తేయద్విరహాతిదుస్సహః”
ఇత్యుక్తప్రకారేణ తస్మిన్ భగవతో నిరతిశయప్రీతిః; సాచ భగవతః
స్వాశ్రితవరణార్థ పుణ్యజ్ఞేత్ర తదుపహృత పత్ర పుష్పాది తత్సంబద్ధి
పదార్థ పర్యవ్రా; ఏతత్సర్వం శ్రుతప్రకాశికాయాం
విస్తరేణోక్తమ్. అత ఏవం భూత నిరతిశయప్రీత్యా భగవతః
స్వాశ్రితసంక్షేపణం తస్య స్వస్తి ని రతిశయప్రీతిమత్పరూపాధికార
పాష్క-త్వేన త్యేవసంభవతీతి “ప్రియతమపవహివరణీయోభవతి” ఇత్యు
క్తమ్. తదుపపాదకమ్-“యస్యాయమ్” ఇత్యాదిభావ్యమ్. ఏవంసత్యేన
తమప్రవృత్తయ నిరతిశయపదయోః న్యాయస్యమ్, అతఏవ శ్రుతప్రకా
శికాయామ్-“చేతనత్యేనతి భగవతా వరణీయత్వం నిరతిశయప్రీతిమత
ఏవ” ఇత్యుక్తమ్. భాష్యదాహృత గీతావచనస్యచాయమేవాభిప్రాయః.
అత్ర చేతనస్య భగవద్భక్తిమత్వోపాధినాతత్ప్రీతివిషయత్వంచే
ద్వివక్షితమ్, అకృతప్రత్యుపకారన్యాయేన పరమపురుషస్య నిరుపాధికి
మహ్నదోపి హేయపురుషసాధర్మ్యాత్ వాత్సల్యాది గుణాకరత్విం
హీయేత, జ్ఞానిశబ్దేన ప్రియశబ్దస్య పానరుక్త్యంచ; ప్రథమమ్-“జ్ఞానినః”
ఇత్యుక్తత్వాత్ అధికారః ప్రతిపాదితః, “ప్రియోప్యాహమ్” ఇతిపశ్య

ఋషికారపాష్యమ్, “సచమమప్రియః” ఇతి తదనస్తరంవరణీయత్వ మితిగమ్యతే అత్రచశబ్ద ఏవాధేఃస ఏవమమప్రియః-తదానీమేవప్రియో హిస ఇత్యర్థః (౧) * తేషామిత్యాదిశ్లోకేచసతతయుక్తానామిశ్రాప్యత్వ రావివక్షీతా, సతతయోగమ్-నిత్యయోగమ్-ప్రాప్తిమ్, కాఙ్క్షమాణానా మితి హ్యస్యాఽర్థః. “భజతామ్” ఇత్యనేన- ప్రాప్యత్వరయూ నిరస్తర భజనముచ్యతే. “ప్రీతిపూర్వకందదామి” ఇత్యన్వయః. “ఆత్మభావస్థః” ఇత్యయం వరణప్రకారః, తస్యాఽనుషఙ్గీకర్యాపారోబుద్ధియోగదానం అజ్ఞానజతమోనాశనంచ, తదుభయంనవరణప్రకారాస్తర్గతమ్. * భజతా మిత్యనేన భగవద్ప్రియత్వహేతుప్రాప్తిపూర్వభావిభజనము క్తచ్ఛేత్, “యేనమాముపయాన్తితంబుద్ధియోగందదామి” ఇత్యసజ్గతంస్యాత్, తమోపి నాశయామీత్యపి తథాస్యాత్; అతోఽత్రబుద్ధియోగోనామ- ఏకాన్త్యావహాఽప్రచ్యుతాఽధ్యపసాయః; అజ్ఞానమపి తద్విరోధి; ఇదము భయం నిరస్తర మానససాక్షాత్కారేణ సిద్ధ్యతీత్యాత్మభావస్థపదాభిప్రాయః. ఏవం భూతయోః ప్రాప్యకోట్సూక్తర్భూతత్వజ్ఞాపనపరమ్ - “స్తర్గమాణాత్సర్గప్రియత్వేన స్వయమప్యత్సర్గప్రియా” ఇతిభావ్యమ్; “స్తర్గమాణస్య భగవద్విషయస్య నిరుపాధికస్య నిరవధికానుకూలత్వేన తద్విషయాస్త్పరిరపి నిరతిశయానుకూలాభవతి” ఇతి అస్యశ్రుత ప్రకాశికా. అతోఽత్రభాష్యేనకుత్రాపి “అనన్యోపాయత్వశ్రవణాత్” ఇతిభావ్యస్య విరోధోద్భవ్యతే. ఏవంభూతనిరతిశయ ప్రీతిమాన్యదాభవతి, అయ మధికారీ తదా పరమాత్మనో వరణీయోభవతి, తదానీమేవతేనవరణీయేన లభ్యతే-ప్రాప్యతే పరమపురుష ఇతి “యమేవైష వృణుతేతేనలభ్యః” ఇత్యస్యాఽర్థః.

అత్రభాష్యే “తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూంస్వామ్” ఇత్య

యమంశోనవ్యాఖ్యాతః, పూర్వోక్తానురోధేనాఽస్యాఽర్థఉచ్యతే, తస్య
తాదృశవరణీయస్య, ఏవతత్తా-తస్మిన్నిరతిశయప్రీతిమాః పరమాత్తా,
స్వాంతమ-స్వాసాధారణ విగ్రహజాతమ్, వివృణుతే-(౧) “పశ్యామి
దేవాంస్తవదేవదేహే” ఇత్యాది ప్రక్రియయా ప్రత్యభిసంధానార్హమ్,
(౨) “పశ్యమేయోగమైశ్వరమ్” ఇతి ప్రకాశయతీత్యర్థః అయమేవ
బుద్ధియోగదానరూపో వరణప్రకారః అస్మిన్నేవశరీరే స్వరూపరూప
గుణవిభవచేష్టితాదీన్యతీతానాగతాని వర్తమానానిచ, దేశాస్తర
కాలాస్తరవిప్రకృష్టాన్యపి సమానకాలీనవత్ సమాన దేశీయవత్
సన్నికృష్టవత్ప్రకాశయన్ననుభావయతీతి తాత్పర్యమ్. ఏతత్ప్రతిబద్ధకా
ఽజ్ఞాననిరసనమ్-“వి” ఇత్యుపసర్గేణ వివక్షితమ్. తదేవ తమో నాశ
నమ్. అయమేవ ప్రకారో వేదార్థసజ్జిహే శ్రీమద్గీతాభాష్యేచ కణ్ఠతః
ప్రతిపాదితః. అతః స క స్యచిత్ కేనచిత్ విరోధః, అతోఽస్యాః *
నాయమాత్మే త్యాదిశ్రుతేః, నిర్దేశతుకభగవద్విషయీకారపరతా, సిద్ధో
పాయకృత్యాధికారపరతా, సిద్ధోపాయ కృత్యాధికారపౌష్కల్యరూప
భక్తిపరతాచ భావ్యకారేణోక్తా, పూర్వాచారైశ్చస్వరైశ్చరప్య
విగాతేన సర్వోజ్జీవనహేతుతయాచబహుషుప్రబంధేషు సర్వత్రప్రతిపాది
తేతి సర్వత్రద్రష్టవ్యమ్. శ్రీమద్గీతార్థసజ్జిహే-యామునాచార్యైః (౩)
“కృపయాకేవలమ్” (౪) “మదీయయైవకృపయా” (౫) “నయతస్తేప్రసా
దతః” (౬) “కురుష్వమామనుచరందయయా” ఇత్యాది పూర్వాచార్య
సూక్తిశతంద్రష్టవ్యమ్. విశిష్య వేదాంతాచార్యైః, ద్రమిడోపనిషత్సారేతా
త్పర్యరత్నావల్యాఞ్చ, ద్రమిడోపనిషదాచార్యవివక్షిత త్వేనతత్రతత్ర
నిర్దేశతుకత్వంప్రతిపాదితమ్. ద్రమిడోపనిషత్సారాఖ్యప్రబంధమశ్లోకే
(౭) “నిరుపధికుహృత్” ఇతి, (౮) “పశ్చమాదైవ్యనితరగతితామ్”

(౧) గీ-౧౧-౨. (౨) గీ-౧౧-౧౫. (౩) సో-౪-౪౨. (౪) (౫)

౬౬) (౭) ద్ర-సా-౧. (౮) ద్ర-సా-౨.

§ ఆత్రపక్షిర్గతా.

(౧) “ఫలమసౌఫలావాప్తేహేతు స్వయమితిచ నిర్ధార్యతతకైః”
 (౨) “అసన్యోపాయస్తద్భుతయతి” (౩) “నిరవధికనిర్హేతుకదయాసరి
 త్సోఽపిః పక్షిం శరణయతి నాధస్యచరణమ్” (౪) “దయానిఘ్నమ్ -
 క్షయం దీనానామ్” (౫) “అనాద్యంతా నస్తస్వరసకరుణానన్ద ఇతినః
 ప్రతేతుర్వాప్తాః ప్రపదనపిపాసార్హఉదితః - చిరవిఘటితస్వాత్మ ఘట
 నన్మురచ్ఛక్తిమ్” (౬) “నిదానం సిద్ధీనాం నిరుపధిసుహృత్త్వం గణ
 యతే” (౭) “స్వసంబన్ధాద్గోప్తా” (౮) “నిరుపధికసౌహృద్విశువైః” ఇతి
 బహుశః ; తాత్పర్యం త్నావల్యాంచ (౯) “నిరుపధిసుహృద్భావతః
 . స్వసిద్ధేస్వయమిహ కరణం శ్రీధరః” (౧౦) “నిరుపధిసుహృదమ్”
 (౧౧) “అవ్యాజోదారభావాత్” (౧౨) “శ్రీమాన్ సీమాతిలక్ష్మిస్థితర
 కరుణః” (౧౩) “తత్ప్రసాదాద్యపాయే” ఇత్యాదిభిర్నిర్హేతుక విష
 యికారః ప్రపశ్యంతః ఇతరదివ్యసూరిప్రబంధేష్వపి అయమర్థః స్ఫు
 టతరః ప్రతిపాదిత ఇతి నాన్త్రాన్తస్త్రికాగ్రేసరాణాం విప్రతిపత్తి
 న్చాయత ఇతి సర్వంసమజ్ఞానమ్.

శ్రీమద్భాగవతే దశమస్కంధే (౧౩) “యేషాంసపవ భగవాన్
 దయయేదనస్త స్మర్వాత్తనాశ్రితపదోయదినిర్వృణీకమ్ | తేదుస్తరామ
 పితరన్తిచ దేవమాయాం నై షాంమమాహమితిధీశ్వసృగాలభజ్యే”
 ఇతిశ్లోకేస్ఫుటతరంప్రత్యపాది. భగవానిత్యనేన ఉపాయతోవేయతో
 పయోగి గుణజాతం వివక్షితమ్, స ఇతి తథాత్మేపసిద్ధిర్వ్యోత్యతే, ఏవ
 కా రేణ-తస్యనిరపేక్షోపాయత్వమ్, అతోస్యదయాయావశశ్చిద్వాప్తజ్ఞో

(౧) ద్ర.సా-౧౦.	(౫) ద్ర.సా-౧౦.	(౯) ద్రమిడో-తాత్ప-౧౦౫.
(౨) ద్ర.సా-౧౧.	(౬) ద్ర.సా-౨౦.	(౧౦) ద్రమిడో-తాత్ప-౧౦౬.
(౩) ద్ర.సా-౧౨.	(౭) ద్ర.సా-౨౧.	(౧౧) ద్రమిడో-తాత్ప-౧౦౭.
(౪) ద్ర.సా-౧౩.	(౮) ద్రమిడో-తాత్ప-౨.	(౧౨) ద్రమిడో-తాత్ప-౧౦౮.
		(౧౩) భాగవతే-౧౦.

స్తీతిభావః, యేషాం దయయోత్ - యమేవైష పృణతే, యేషామితి భగవ
 చ్ఛాసనాతివృత్తి వ్యవసాయనివృత్తి మాత్రవతామిత్యర్థః, అయమర్థః
 “అనన్యోపాయత్పితృవశాత్” ఇతిభాష్యేణోక్తః, అనన్తపదేన-సర్వత్ర
 సర్వదా సర్వాస్తర్వామిత్యేనస్థితత్వాత్, దయాకరణస్య ఉచితసమయ
 దేశ సన్నిధానం వివక్షితమ్. “సర్వాత్తనాశితపదః” ఇత్యనేన (౧)
 “మాతాపితా” ఇత్యాది (౧) “గతిర్నారాయణః” (౨) “వాసుదేవ
 స్సర్వమ్” ఇత్యాద్యుక్తప్రకారేణ భగవతి నిరతిశయక్షీతిమత్తయా
 తచ్చరణారవిస్త శరణాగత ఇత్యర్థవిశేషోఽభిప్రేతః. అనేన-భగవన్నిర్దే
 తుఃదయాఫలమధికార వాక్మల్యమ్ “క్షీయతమః” ఇత్యాది ప్రథమ
 సూత్రభాష్యోక్తమభిహితమ్. “శ్రితపదః” ఇతి సమాశ్రయణం దయా
 హేతుత్వేనోచ్యత ఇతిచేన్న, శ్రితపదోభగవానితి యోజనాయాం షడ
 శబ్దస్య వైయర్థ్యాత్, దయయేదితి యోజనాయామపి యదిశబ్దపానరు
 క్త్యమ్, లిజైవ యది శబ్దార్థలబ్ధేః; వ్యవహితాన్వయశ్చ; అతః శ్రితపదో
 యదీ త్యేవయోజనా; అనన్తశ్శ్రితపద ఇతి యోజనాయాంసన్ ఇత్యధ్యా
 హరః. నిర్వ్యభీకమ్-అకాటిశ్యేనేత్యర్థః ఉపాయాఽపాయాన్వయోఽశ్ర
 కాటిల్యమ్. తే ఇత్యుక్తిప్రకారమర్కః దుస్తరామ్ - (3) “మమమాయా
 దురత్యయా” ఇత్యాద్యుక్తామ్; అనన్తస్సర్వాత్తనాశితపదోయది ని
 ర్వ్యభీకమ్ । తేదుస్తరామపి తరన్తచ దేవమాయామ్ ” ఇతి వచన
 వ్యక్త్యా(౪) “దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా ।
 మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరన్తతే” ఇతి గీతావచనం
 స్మర్యతే. చ-వవాక్యే, తరన్త్యేవేత్యర్థః. దేవః-క్రీడాపరః, మాయా-ప్రకృ
 తిః; అనేన సంసారోఽభిప్రేతః. దయయేదిత్యస్య, సర్వముక్తిప్రసక్తపరిహ
 రార్థమ్, (౪) “సనమేయమ్” ఇతి నిర్మన్ధాభావమాత్రమపేక్షితమిత్యభి

(సాయేనాఽఽహః, (నైషామిత్యాది). శ్వస్సగాలభక్ష్యః దేహః; సమాఽహమితః; సేతి-అహఞ్కార మమకారనివృత్తిరుచ్యతే సేతి-తస్యానిశ్శేష నివృత్తిర్వివక్షితా. ఏషామితిసన్నిహితపరామర్శాత్ - ఇదమపి దయా ఫలంమాయాతరణాత్మకమితి జ్ఞాయతే || సంసార బీజభూతత్వాదహంతా మమతాధియోః । తన్నివృత్తిః ఫలం సాక్షాత్ దయోదయకరీచసా || శ్వస్సగాలభక్ష్య ఇత్యనేన దేహభోగస్య తద్భోగపరవశానాంచ హేయ త్వం ద్యోత్యత ఇతి సర్వమనవద్యమ్.

ఇతిమోక్షమున్నారయ్యనపరనామధేయ వరదాచార్యేణ కృతా,

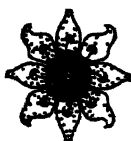
నా య మా త్తే తి శ్రు తి వ్యాఖ్యా

స మా ప్తా.

అనన్తదేశికగురోన్తనయం తత్ప్రవిద్వరమ్ ।

వాత్సల్యశీలజలధిం వందే వరదదేశికమ్ ॥

శ్రీ.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

వాఘాలకులతిలక వీరరాఘవసూరివిరచితమైన

దుష్క-రఞ్జో క టి ప్ప ణ్ణి.

ఈగ్రంథము

లక్కతీర్థులైన శ్రీమాన్ - శిర్దిపైరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారిచేతను

శ్రీమాన్ - తిరుమఱ్ఱిశై - మహాభాష్యమ్

అప్పళాచార్యులవారిచేతను

శ్రీమాన్ - కరాలపాటి - ఆత్మార్చయ్యగారిచేతను

పరిశోధింపబడి

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకసభవారిచే

శ్రీపరాంకుళ తిరువపతారాది ౫౦౦౫ - వ సంవత్సరమైన

క్రొధి నామసంవత్సరమున

చెన్న పట్టణము.

ప్రెసిడెన్స్ ముద్రాక్షరశాలలో

అచ్చొత్తబడినది.

విజయతేరరామ్.

క్రి.:

క్రిమతేరామానుజాయనమః.

క్రివైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభ (లిమిటెడు)

—ॐ॥०॥—

ఈసభచేరినదివఱకు తెలుగులిపియందచ్చువేసిన

గ్రంథములు.

తనిశ్లోకము	సవ్యాఖ్యానము	ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	3—౪—0
భాగవతాది తనిశ్లోకము	”	”	0—౫—0
రామాయణము శ్లోకము	”	”	0—3—0
మౌళిక తిరువదాంతి సవ్యాఖ్యానము	అరుమ్మదనహితము	ప్రతిపదసహితము	౧—3—0
ఇంద్రాద్ధిరువదాంతి	”	”	0—౧౨—0
మూర్త్యాద్ధిరువదాంతి	”	”	0—౧౧—0
వాత్సల్య తిరువదాంతి	”	”	0—౧౪—0
తిరువిరుగము	”	ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము	౪—౪—0
తిరువాళియము	”	”	0—౫—0
కాణ్డీయవిష్ణు పరమభక్తశాస్త్రము	తాత్పర్యసహితము		౧—౨—0
జమ్మరశ్లోకటిప్పణి	”	”	0—౫—0

యనుకరణాకరము ఆచ్చగుచున్నది.

ఇట్లు

కె రాలపాటి - అధ్యక్షుర్యు,

కార్యదర్శి - భనాథికారి,

—ॐ॥०॥—

శ్రీః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపకనభ (లిమి టెడు)

దుష్కరశ్లోకటిప్పణి.

ఈగ్రంథమును ప్రసాదించినవారు, శ్రీమద్యతివరలోకాచార్యవరమనుని ప్రభృతి పూర్వాచార్య దర్శనమునకత్యంతోపకారకులైన అజ్ఞాతపృక్షార్ అని ప్రసిద్ధ తిరునామ, ముగల వాధూలవంశజులైన వీరరాఘవాచార్యులవారు. వీరు - మహీసారమనెడు తిరుమట్టికైలో శాలీవాహనశకాబ్దము. ౧౬౮౮-వ సంవత్సరమైన వ్యక్తునామసంవత్సరం. ఆనినెల కృష్ణ చతుర్దశిగురువారం ధనిష్ఠానక్షత్రమందవర్ణించిరి. ౩౮ తుద్రైగాయనర సింహాచార్యులవారు. కుడి - యతివరభాగినేయ శ్రీదాశరథి ౧౮౮౨ త్రైమాసతారా లబ్ధుతమైన కన్దాడై, యజుశ్శాఖ, ఆపస్తంబనూత్రం - వీరు ౧౫ - వయస్సులోనే స్వకాఖ్యయైనయజుశ్శాఖను, తర్కవ్యాకరణ మీమాంసాసాంఖ్యపాతిష్ఠాలాది శాస్త్రములను, కావ్యనాటకాదిగ్రంథములను నభ్యసించి జ్యోతిశ్శాస్త్ర సగ్గత భరతశాస్త్రములను నవలోకించి అనుదినమేధ మానమేధగలవారై, తదనంతరము ౨౦ - వయస్సులోనే సకలశాస్త్రవిత్తములై తమకు తండ్రిగారైన నరసింహాచార్యులవారియొద్ద తిరుమన్తార్థము మొదలగు సంప్రదాయగ్రంథములనులభించి కావ్యనాటకాది గ్రంథవిరాచనకురలై వేంచేసియుండిరి. వీరికి వేదాంత విద్యోపదేష్టలైన ఆచార్యులు-వాధూల వరదాచార్యులవారు, శ్రీరక్తాచార్యులవారు, వీరురచియుంచినగ్రంథములు—భక్తి సారోదయము, వేదవల్లీశతకము, హేమలతాష్టకము, అభీష్టదణ్డకము, శుకసన్దేశము, కమలాకల్పానితాకము, మలయజాపరిణయనాటిక, మహీసారవిషయచూర్ణిక, నృసింహాష్టకము, మహావీరచరిత్రవ్యాఖ్యానము, ఉత్తరరామచరిత్రవ్యాఖ్యానము, శతశ్లోకీవ్యాఖ్యానము, శ్రీవచనభూషణవ్యాఖ్యానారుమ్మదము, రామానుజాష్టకవ్యాఖ్యానము, నక్షత్రమాలావ్యాఖ్యానము, దినచర్యావ్యాఖ్యానము, ఈదుష్కరశ్లోకటిప్పణి, పంచాంగదర్శిని, “స్వామేమే మదనసితింపరిహర” ఇత్యాదిశ్లోకవ్యాఖ్యానము, నూత్తిసాధుత్వమాల, సచ్చర్యాచమనము, దేవరాజగురు విరచితవరమన్నిశతకవ్యాఖ్యానము, శ్రీతత్వసుధ, రామానుజాతిమానుషవైభవస్తోత్రము, ప్రాప్యప్రపచ్చన పచ్చువేంకళి, లక్ష్మీమల్లగోదీపిక, న్యాయ

మందరము, తత్వసుధ, అను ప్రవేశశ్రుతి వివరణము, తాత్పర్యసచ్చీకరము, వచస్సుధా
మిమాంస, 'వైలోగ్నిశ్చ' ఇత్యాదిహోకవ్యాఖ్యానము. తత్వసారవ్యాఖ్యానము,
సచ్చరిత్రపరిత్రాణము, తింకత్ ప్రశ్నోత్తరము, బ్రహ్మత్వటంకము, పద్మైకదైవిశక్త్యము,
తిగుచ్చదైవిత్వ ప్రతిపదము, మొదలగు అనేకగ్రంథములు. వీరు శ్రీరక్తాది దివ్యదేశయా
త్రిగావేంచేసి అచ్చటచ్చటనున్న కన్యవృక్షముజయించి దిగ్విజయచేసి మనపూర్వా
చార్యుల సిద్ధాంతమును ప్రచురింపించుచు ఈవిధూతులో ౫౧-సంవత్సరము వేంచేసి
యుండి, ఈశ్వరనామసంవత్సరము అల్పిశేనల శుక్లచతుర్దశిలో తిరునాట్టు నలభ్య
రించిరి.

సకలమహిషరత్నకనకాశ్చ్యుతసన్నకుటి నికరవిచిత్రకాన్తిపరితనిజాఘ్రియుగః ।

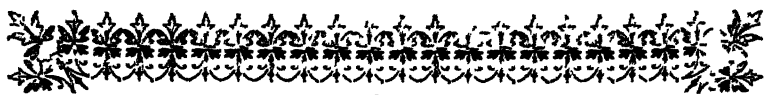
పురపరధూమిసారసునిరాజితపుణ్యఫలంవరగుణవీరాఘవగురుర్జయతాత్సునిరమ్॥

ఇట్లు,

శిష్యపైరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారు.

శ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః..
వీర రాఘవసూరివిరిచితా,
దుష్క-రణ్ణోకటిప్పనే.

—❦—

అవతరణికా

మహీసారపురాధీశో మహానీయ గుహామ్బుధిః।

భక్తిసారోవిజయతే భుక్తిముక్తిప్రదోవృణామ్ ।

ఇహాఖిలు శ్రీరామాయణ ముతమంకావ్యమితి ప్రసిద్ధమ్,
ఉత్తమంకావ్యంచ-(౧) “ధ్వనిప్రధానంకావ్యమ్” ఇతికావ్యలక్షణవిషః
ప్రాహుః. (౨) “యత్రవాచ్యాతిశాయివ్యర్జ్యంసద్భవః” ఇతిధ్వని విద
స్సమామనన్తి. (౩) “సముద్రమివరత్నాఢ్యమ్” ఇతివచనేన సముద్రే
రత్నవత్ శ్రీరామాయణే గూఢార్థా బహవస్సన్తిత్యవగమ్యతే. రత్న
దృష్టాన్తేనచాత్ర ప్రాయశః ప్రతీయమానానా మధానామ్-ఫేన
బుద్ధుదస్థానీయత్వమ్, గూఢార్థానామ్-ప్రకృప్తప్రయత్నలభ్యరత్నవత్
సమభివ్యాహారాదివ్యజ్ఞక సామగ్రీరూప ప్రకృప్టోపాయావగమ్యత్వంచ
సూచ్యతే. అతవ నిదేశక క్రమవిశేషాదీనాం ప్రయోజనవత్సముపప
ద్యతేఅతవచాత్రభేదప్రయుక్తవాక్యభేదోఽపినదూష్యతే, ప్రయోక్తు
వివక్షాపరతన్త్రిత్యాల్లాకికవాక్యానామ్. అత్ర ప్రయోక్తుపవక్షా
చానైకార్థానలబ్ధిసీతి, “సముద్రమివ” ఇత్యాదిభిరవగమ్యతే, (౪)
“అన్యాయ్యంచానైకార్థత్వమ్” ఇతితు- శక్త్యైక్యోపపత్తే నానా
శక్తి స్వీకారోనయుక్త ఇత్యేవం పరమ్, (౫) “సమ్భవత్యేకవాక్యత్వే

(౧) కావ్యదర్శ

(౨)

(౩) శ్రీరామా-శాల-౩౮

(౪)

(౫) మిమంసాకా.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళైయరుళిచ్చెయ్త

దుష్కురశ్లోకవ్యాఖ్యానమ్,

అవతారికై.

దుష్కురం కృతవాన్ రామో హీనో యదనయా ప్రభుః!

ధారయ త్యాత్మనో దేహం న శోకే నావసీదతి॥

టి.—వాక్యభేదోహి సేష్యతే, ఇత్యేతత్తు-వాక్యభేదనియామక ప్రకరణా
 ౭సద్బావేవాక్యభేదో నోచిత ఇత్యేవంపరమ్. అతపవ(౧) “యజేతస్వర్గ
 కామః” ఇత్యాదౌ (౨) “అహ్నితానాం పదార్థానామాకాంక్షాబలతః
 వుసః। ఉత్పన్నతేఽన్యథా బోధోఽబాధితాన్వయ గోచరః” ఇత్యుక్త
 రీత్యాఽనేకార్థ బోధకత్వాశ్రయణేన బోధవట్కుం బోధపశ్చకంవేతి
 తాన్నికైరభ్యుపేతమ్. అతపవ తన్త్రాప్యత్యేక శేషాణామన్యతమాశ్ర
 యణేనాఽనేకార్థపరిత్వం శబ్దానుశాసనానుమతమ్. తదేతత్సర్వంమనసి
 నిధాయ భగవత్కృష్ణపాదైః కేషాంచిత్ శ్లోకానాం వ్యజ్ఞకన్వారస్య
 పర్యాలోచనయా స్థాలీపులాకన్యాయేన ధ్వన్యథా వణికతాః

తత్ర (౩) “కావ్యంరామాయణంకృత్సంసీతాయాశ్చరితమ్”
 ఇతివచనేన సీతాయా మన్తరత్నస్థ శ్రీమత్పదాభిషేత పురుష
 కాభివేనాఽత్రోప బృంహణీయతావగమాత్, పురుషకారభావేన
 భగవద్వక్తృకారిహేతువాల్లభ్యో త్రమ్భికాఽఽభిరూప్యాదే రషేషీత
 త్వాత్, తత్కాష్టావ్యజ్ఞకాం సీతావిశ్లేషకాలిక రామసత్తా ప్రయుక్త
 రామ గణాకూపాం హనుమత్కుర్తృకాం శిష్టగణాం ప్రతిపాద
 యన్తమ్. “దుష్కురం కృతవాన్” ఇతిశ్లోకం వ్యాచిఖ్యాసవో భగవ
 త్కృష్ణపాదాః, హనుమత్కృతగణాకూపాః కాముకత్వాదినాఽన్యథా

వ్యా—(౧) “అన్యత్రభీష్టాగ్నేయా దన్యత్రచమానూమతః।
హరిణీఖురమాత్రేణ చ ర్షణామోహతింజగత్”

టి—సిద్ధిపరిహారపూర్వక ముపదశితాఽఽభిరూప్య కాష్టావ్యజ్ఞకత్వం
ప్రదశయన్తోఽనతారయన్తి. (అన్యత్రభీష్టాత్) ఇత్యాదినా.

[హరిణీఖురమాత్రేణ చ ర్షణా-గాగ్నేయాత్-భీష్టాత్-అన్యత్ర-
చానూమతశ్చ - అన్యత్ర - జగత్ - మోహితమ్] ఇతియోజనా
అత్ర, అన్యత్రేతి పదద్వయేఽపి నాఽధికరణార్థసప్తమ్యా, తథాసతి,
భీష్ట హనుమద్భ్యామన్యస్మిక్ పరబ్రహ్మణి విద్యమానస్య జగతో
మోహితత్వోక్త్యా, తయోర్తోహవిరహఽనిధ్యేః నాఽపివిషయత్వార్థక
సప్తమ్యా; తథాసతి, చ ర్షణోమోహవిషయత్వా సిద్ధ్యాపత్తేః. నవాఽ
న్యత్రేత్యన్య-అన్యజ్ఞాదిత్యర్థస్సమ్భవతి, సప్తమ్యస్వారస్యాపత్తేః, తయో
ర్తోహనిషేధాసిద్ధేశ్చ. జగచ్ఛబ్దస్య చేతనమాత్రపరతాపత్తేశ్చ.
కిన్తు-(౨) “సత్తాయాంకుణే నద్రవ్యత్వసామానాధికరణ్యమ్” “అగ్రే
వృక్షఃకపిసంయోగీ” (౩) “తురజ్జాయముజేనమః” (౪) * “పురులం
నితమ్బబిమ్బే మధ్యేతౌమంసమున్నతింకుచయోః । అత్యాయతం
నయనయోః” (౫) “అకృశంకుచయోః కృశంపలగ్నే విపులంకుషి
విస్తృతంనితమ్బే” ఇత్యాదావివాదవచ్చేదకత్వేన సప్తమ్యా, అవచ్చేద
కత్వంచేహ స్వరూపసమ్బంధవిశేషః అన్యశబ్దద్వయశ్చేహ చేతనప్రతి
యోగికభేదాధికరణవాచిత్యా చేతనరూపాన్యపరమ్. (౬) “సమాన
మితరచ్చేదనేన” ఇత్యత్ర ఇతరశబ్దస్య పూర్వనిఘోష సదృశవాచిత్య
నిర్లయాత్, తత్పూర్వాయ త్వాదన్యశబ్దస్యాఽపితివాచిత్యాత్ (౭) “యత్ర

(౧)

(౪) మాలవికాగ్నిమిత్రయే-౩. (౬)

(౨) అనుమానదీధిరౌ-వ్యా-ప. (౫)

(౩) ఛాన్దోగ్య-౭-౨౪-౧.

(౩)

* విపులమ్-ఇతిపారావర్తమ్

టి.—నాఽన్యత్పశ్యతినాఽన్యచ్ఛృణోతినాఽన్య ద్విజానాతినభూమా' ఇత్యత తథావ్యాఖ్యాతత్వాచ్చ. జగచ్ఛబ్దః-చిదచిత్తముదాయ విశేష రూపః, అవయవభర్తాణా మవయవిని ముఖ్యతయావ్యపదేశః, అవయ వానామవచ్ఛేదకతయావ్యపదేశశ్చ, (౧) “పుణులనితమ్బబిమ్బే” ఇత్యాచౌ దృష్టః. తతశ్చ, హరిణీఖురమాత్రేణచ ర్థణా చిదచిత్త ముదాయా త్కంజగత్, హనుమద్భిష్టాన్యచేత నావచ్ఛేదేన మోహిత మిత్థ్యర్థలాభాత్, చేతనై కాన్తమోహాన్వయోపపత్తిః అతోనజగచ్ఛబ్ద లక్షణా. మోహితమితి*ముహేణ్యన్తాత్ క ర్థణీక్తాన్తమ్.(౨)“ముహ-వైచిత్త్యే” ఇతి ధాతుపాఠః. వైచిత్త్యమ్-అవివేకః. సచ-వివేక పరిపన్నజ్ఞానవిశేషః. వివేకశ్చేహ- భోగ్యాభోగ్యయాధా త్యజ్ఞానమ్; తద్విపర్యయ స్త్యవివేకః. “అసిద్ధినత్తి” “స్థాలీవచతి” ఇత్యాదావిన క్రియాసౌకర్య ద్యోతనాయ విషయస్యైవక ర్తృత్వ వివక్షయా “చ ర్థ ణా” ఇతిత్పతీయా. అనయాచ-అవయవాన్తరాణామవయవినశ్చ జగ న్మోహనక్రియాయాంకై ముత్యంవ్యజ్యతే. చ ర్థపదేనచ-పస్తునిబద్ధన హేయత్వముచ్యతే. “హరిణీఖురమాత్రేణ” ఇతిచ- సంస్థాననిబద్ధనం తదుచ్యతే. “భీష్మాద్గాక్లేయాత్” ఇతిచ-పరస్పరసన్నిధినా - గురు భాగవన్యాయేన భయజ్కర భాగీరథీసలిలయోర్వ్యావృత్తిః. “గాక్లే యాత్” ఇతి-విరక్తుప్రపాదకాభిజనశుద్ధిప్రదశకనార్థమ్. “భీష్మాత్” ఇతి - పుస్తాంతిరేకోవ్యజ్యతే. అనేన చ క్లీబత్వనివృత్తిః. హనుమద పేక్షయాప్రథమనిదేశశ్చ-వైరాగ్యే భీష్మస్య ప్రాధాన్యవ్యజ్ఞనాయ. సహరాజకుమారత్వాత్ పరమరసికోఽపిసక ప్రార్థయ స్తిమపి స్త్రియం *ప్రత్యాచప్తేషిప్రసిద్ధమ్. తదేతత్సర్వం మనసినిధాయ వ్యాచప్తే (ఎన్తభీష్మకోడాక్) ఇతి.

వ్యా - ఎస్తు-భీష్మనోఽకాక్రమాకృతపృథివీయాఽతస్త్రీయిన
వయవ విశేష త్తిలకప్పడాతేలత్యస్త విరక్తనాన తిరువడియ
కప్పడ పిరాట్టియై

టి-—(భీష్మనోఽకాక్ర)త త్తుల్యమిత్యర్థః, అనేనప్రథమనిర్దేశతాత్ప
ర్యము క్తమ్, (మాన్ కుశపపు) ఇత్యనేన-హరిశేఖర్బోజాతిపరఇతినూచిత
మ్ పేడై ఇత్యను క్తేః అనేనచ-విచిత్రమాయితమృగవ్యావృత్తిః (స్త్రీ)యి
నవయవవిశేష ఇతిచ-ఉపమాసామర్థ్యలభ్యము క్తమ్ (ఇల్)ఇతి-విష
యస్యైవక ర్తృత్వవివక్షయాతృతీయేతిసూచితమ్ (అకప్పడాతే) ఇత్య
త్ర(అకప్పడ)ఇత్యంశేన-ముహూధాత్వర్థఉ క్త. నిషేధాంశేన(అత్యస్తవిర
క్తనాన)ఇత్యనేనచ-పర్యదాసలభ్యార్థఉ క్తః (౧) ‘పర్యదాసేఽపిప్రసజ్య
ప్రతిషేధోగమ్యతే’ ఇతిన్యాయాత్ అనేన-కాముకత్వాదిసాన్యధా
సిద్ధిః పరివృతా (తిరువడియకప్పడ)-రామదాసభూతో హనూమా
నపి యోగరూఢోఽయంశబ్దః దాసత్వోక్త్యా-గహ్వాయాస్పృధా-
ఘూలకత్వనిరాసః,(అకప్పడ)ఇత్యత్ర(౨) ‘మమాఽపివ్యధితమ్’ ఇత్యే
తదభిప్రేతమ్, మాల్యవత్యపహానశ్చ అతవవ - “దుష్కరంకృతవాన్”
ఇత్యస్థిగహ్వావ్యజ్యతే అయంచశ్లోకః-పఞ్చదశే షోడశేచపరితః,
తత్రషోడశసగ్గేన ఏవాఽయమత్ర వ్యాఖ్యాతః, నపఞ్చదశసగ్గేన,
తత్ర(౩) “ప్రశశంసచతంప్రభుమ్” ఇత్యుక్తేః (౪) “పునశ్చింతాపరోఽ
భవత్” (౫) ‘హనూమాన్విలలాపహ” (౬) “కామభోగైఃపరిత్యక్తా”
(౭) “ఏషాతురహితాతేన” (౮) ‘ఇమామసితకేశాంతాం శతపత్రనిభేక్ష
ణామ్! సుఖాహ్లాదదుఃఖితాందృష్ట్వా మమాఽపివ్యధితంమనః’ ఇత్యాది

(౧)	(౫) శ్రీరామా-సుద్ధ-౧౬-౨
(౨) శ్రీరామా-సుద్ధ-౧౬-౨౮	(౬) ,, ,, ౨౪.
(౩) ,, ,, ౧౫-౧౫	(౭) ,, ,, ౨౬.
(౪) ,, ,, ౧౬-౧	

కుమ్మరశ్లోక వ్యాఖ్యాన - సటిష్ఠశ్లో

వ్యా - త్తిరువడితోఁఁగుతు, పిరాట్టివై లక్షణ్యత్తైయు మివళెఁఁఱు
 డ్దురుఁయుంకిఁట డెన్యత్తైయుఁజ్జణుఁ“ఇవలై యిప్పడిఁగుత్తువతే!”
 ఎత్తు పెరుమాళై శిష్టగర్వై పణ్ణుకిఁటాన్

టి.- పూర్వాపరసద్దభాసాస్వరిస్వాత్ గహాప్రతీయతే. ద్రమిడోపనిష
 ద్భాష్యేతుపశ్చదశసగక్షస్థపవవ్యాఖ్యాతఁఁఱి తత్రగహాపరత్వానుక్తే
 ఁకాయతే; చి స్తయపరత్వమేవతుతత్రస్వరసతఃప్రతీయతే, అతపవతథా
 ౭పిషవఁఁఱి వి స్తయతే, కుమ్మరంకృతవాన్ “ఇత్యాదిశ్లోకద్వయేన” ఇతి
 తద్వ్యాఖ్యాతాః (తిరువడితోఁఁగుతు) ఇతి (౧) “ప్రణిపత్యోపసర్వ్యచ”
 ఇత్యనేసలభ్యుక్తమ్ (పిరాట్టివై లక్షణ్యత్తైయుమ్) ఇత్యత్ర (౨) “పూణా
 చన్దాననాంసుభూమ్” ఇత్యాదిక మభిప్రేతమ్. (దెన్యత్తైయుమ్)
 ఇత్యత్ర (౩) “తతోమలిసంపీతామ్” (౪) “యథాహితవవై దెన్యమ్”
 ఇత్యాదిక మభిసంహితమ్. (ఇరుత్తువతే) - బాధిష్యతే. “ఈర్తువతే”
 ఇత్యపిక్వచిత్పర్యతే. అధఃప్రాగ్వాత్. (శిష్టగహే) శిష్టేన శిష్టస్య
 గహా; శిష్టయోగ్యత్వాశిష్టగహేతివిగ్రహః, ఏకాపిషష్ఠీవిషయ
 భేదాద్భిద్యతే శిష్టస్యసన్ధ్యావస్తనాదివిలమ్బశిష్టైః క్రియమాణాగర్వా శిష్ట
 గహేతిప్రసిద్ధిః. అత్రచ - ఆన్యశంస్యప్రణయాద్యవలమ్బినీ శిష్ట
 గహా వివక్షితా సర్వత్ర స్వాచితధర్మాతిలక్ష్మినే ప్రత్యవాయభాక్త్య
 పైశ్యవశిష్టగహామూలత్వాత్. అస్థింస్తుశ్లోకే గహాప్రతీయత ఇతి
 పూర్వమేవోక్తమ్. కిచ్చ-రామేణాఽప్యేతద్విషయే, (౫) “నమద్విధో
 దుష్కృతకర్తృకారీ” ఇతి న్వాత్తగహాకృతా; అతోఽన్యేనాపి
 గహాసముచితా. (౬) “చిద్దితస్సపసేల్లోకే స్వాత్కాప్యేనంవిగహాతే”
 ఇతివదితిభావః.

(౧) శ్రీరామా-సుద్ద-౩౩ - ౧	(౪) శ్రీరామా-సుద్ద-౩౩-౧౩.
(౨) ,, ,, ౩౫-౨౫.	(౫) ,, ,, ,,
(౩) ,, ,, ౧౫-౧౫.	(౬) ,, అయో-౧౭-౧౪

మూ.—దుష్కరమ్.

వ్యా.—(దుష్కరంకృతవాన్ రామః) నామ్ పెరియకడలైక్కడన్దు అరున్దొబ్బిల్ శెయితోమాక నిన్దై త్తిరున్దొమ్; పెరుమాళ్ నమ్మిలుమ్

టి.—ప్రతీకముపాదతై (దుష్కరంకృతవాన్ రామః) ఇతి. ఇదంచ ప్రతిపదవ్యాఖ్యానార్థమ్, ఆచార్య సమగ్రశ్లోకోపాదానన్తు - “అన్యత్ర భీష్మాత్” ఇత్యవతారికాగ్రంథస్యైతద్విషయకత్వస్ఫుటప్రతిపత్త్యధామితి ధ్యేయమ్. “దుష్కరమ్” ఇత్యాది ప్రతిజ్ఞాపాపంవాక్యమ్. “యత్” ఇత్యాదికన్తు హేతుపరమ్. (నామ్ పెరియ) ఇత్యాది. (అరున్దొబ్బిల్)-దుష్కరంకర్త. (నిన్దై త్తిరున్దొమ్) ఇత్యత్ర-(౧) “నేయమన్యేవనగరీ” ఇత్యాదికమభిప్రేతమ్. (౨) “సన్త్యేకపదాన్యవ్యవధారణాని” ఇతిన్యాయేన - అసత్యప్రేవకారే రామఏవ దుష్కరంకృతవానితి లాభేన స్వస్యాదుష్కరకర్తృత్వసిద్ధ్యా, స్వనిష్ఠ దుష్కరకర్తృత్వాపేక్షయా రామనిష్ఠదుష్కరకర్తృత్వ మతిశయితమితి హనుమదభిప్రాయ ఇత్యాశయేనవ్యాచక్షే (పెరుమాళ్ నమ్మిలుమ్) ఇత్యాదినా. యద్వా - స్వాత్మానం దుష్కరకర్తృకారణ మభిమన్యమానేనహనూమతాపి, “దుష్కరంకృతవాన్” ఇత్యుక్తేః, అత్రత్య దుష్కరశబ్దః- హనుమత్కృత దుష్కరాపేక్షయాతిశయిత దుష్కరపర ఇత్యాశయేనవ్యాచక్షే. (పెరుమాళ్) ఇత్యాది. అత్రచ-దుష్కరశబ్దార్థసంబంధభూతకృతేః కర్తాకాక్షాయామ్, రామస్యతథాక్షేప్యవ్యాఘాతాపత్తేః, అన్యస్యకస్యచిత్తధాత్వేచ, అనువస్థితసమ్మన్థకల్పనాపత్తేః, హనుమత్సేవకర్తృతయోపస్థితస్య తథాత్వముచితమితి (పెరుమాళ్ నమ్మిలుమ్) ఇత్యాది. యద్వా-సముచ్చయీప్రయోగాత్. సముచ్చయీనహంస్వవ్యావృత్తందుష్కరకర్తృత్వం రామస్యహనుమ

(౧) క్రిత-మన్-3-౧3.

(౨) ఇదమనన్వితమశుభమివభూతి అవ

ధారణాత్ ఇతిచ పార్వోద్యుక్తే.

వ్యా.—అరున్దోభిత్ శెయ్ తారాయరున్దతు.

టి.—దభిప్రేతమిత్యాశయేనవ్యాచప్టే (పెరుమాళ్) ఇతి సముచ్చయేహి సాహచర్యప్రతీతేనాదృశ్యం వ్యజ్యతే. తదుక్తమ్ (౧) “సహచరణంచ ప్రాయేణసదృశయోః” ఇతి అతోఽత్రసముచ్చయాభావాత్ సాదృశ్యాప్రతీత్యాస్వవ్యావృత్తత్వలాభ ఇతి ధ్యేయమ్. యద్వా-రామోదుష్కరం కృతవా నితివక్తవ్యే “దుష్కరం కృతవా రామః” ఇత్యుక్త్యా-దుష్కరకర్తృకాణి మనూద్యతాదాత్మ్యేన రామోవిధీయతే. తథాచ-ఉద్దేశ్యతావచ్ఛేదకవ్యాపకత్వస్య విధేయేభానాత్, వ్యాపకనివృత్తౌ వ్యాప్యనివృత్తౌ, రామాదన్యత్రస్వస్తిన్విద్యమానమపి దుష్కరకర్తృత్వమ్-రామనిష్ఠదుష్కరకర్తృత్వా పేక్షయాఽపకృష్టత్వాదసత్కల్పమితి హనుమదాశయఇత్యభిప్రాయేణవ్యాచప్టే (పెరుమాళ్ నమ్మిలుమ్) ఇత్యాదినా. సముద్రలఙ్ఘనస్య దుష్కరత్వమ్-ప్రకృష్ట ప్రయాససాధ్యత్వాత్ దుఃఖేనకర్తవ్యత్వరూపమ్; సీతావిశ్లేషణాదేస్తత్వస్తు-శోకసంతాపనాదిమహావధానహేతుత్వాత్, ప్రణయిత్వలక్షణమహాగుణహానికరత్వాత్, మహాజనోపాలమ్భహేతుత్వాచ్చాఽపీతి (నమ్మిలుమ్) ఇతి ప్రకరణనిర్దేశఇతి ధ్యేయమ్ దుష్కరశబ్దస్తు (౨) “ఈచద్దుస్సుషు కృచ్చాక్రికృచ్చాక్రిథేషుఖల్” ఇతి సూత్రేణ విహితఖల్ ప్రత్యయాన్తః.

సను-సీతావిశ్లేషణాదినా రామస్య కథందుష్కరకర్తృత్వేన గహణః? కళత్రాన్తరేణ రతిధర్మయోగిన్ ధేరిత్యాశఙ్క్య (౩) “నచాఽస్యమాతాసపితాతథాన్య స్నేహాద్విశిష్టోఽస్తి మయాసమోవా” (౪) “మయిజీవితమాయత్తమ్” ఇత్యాద్యుక్తికరీత్యా సీతేతరవిముఖస్య,

వ్యా.—(రామః) ఏకదార వ్రతరాయ్ పిరాట్టియైయైయవ రి
యాత పెరుమాళుకు-

టి.-ఏకదారవ్రతస్యరామస్యనకశత్రాన్తరేణతత్పిద్ధిరితిబోధయితుంత్వైస్య
కదారవ్రతత్వప్రసిద్ధిప్రత్యభిజ్ఞాపకరామశబ్దోహనుమతానిదిష్ట ఇత్యభి
ప్రాయేణవ్యాచప్టే(ఏకదారవ్రతరాయ్)ఇతి.ఏకా-కేవలా-దారాః-పత్నీ,
యస్యసతథోక్తః- ఏకదారః,అయంచభావప్రధానోనిదేశః; తథాచ-
ఏకదారత్వం వ్రతమ్-నియతానుష్ఠేయమ్, యస్యసతథోక్తః తథాచ
సీతేతరస్త్రీమాత్రవిముఖ ఇత్యర్థః.తదాహ(పిరాట్టియైయై) ఇత్యాది.
యద్వా(౧) :త్వంజీవితంత్వమసిమేహృదయద్వితీయం త్వం కాముదీ
నయనయోరమృతంత్వమక్లే'ఇత్యుక్తరీత్యారామస్యభోగ్యాన్తరస్థానే
పీయమేవేతి వివక్షయా స్వతస్త్రివిశేషణమ్. అతఏవ వేతూరు తి
యై ఇత్యనుక్తిః. ననుచ-ఏకదారవ్రతత్వం ససీతావిశ్లేషణాదిషు దుష్క
రత్వాపాదపద్వారాగహాప్రయోజకమ్, కిన్తు స్వస్వసూఖానాదరరూప
ధైర్యాఖ్యగూణ విశేషహేతుతయా శ్లాఘాకరమేవేత్యాశంక్య, తథా
సతి + ప్రణయిత్వలక్షణ గుణోపమదేశకత్వాయోగాత్ ; తథాచ
సీతావిశ్లేషణాదికం గర్వాప్రయోజకమేవేతి బోధయితుం హనుమతా
రామపదం నిదిష్టమ్ ; తత్రచ సమభివ్యాహృత సమ్బద్ధిలాభ
న్యాయేన దుష్కరపదార్థఘటక క్రియాయాం రామపదనిదిష్టస్య
కర్తృత్వాచిత్వాత్ రామపదస్యచ ఉక్తరీత్యా రమతఇతివ్యుత్పత్త్యచ
ప్రణయిత్వవిశిష్టపరత్వాత్, తత్సమభివ్యాహృతం దుష్కరపదమపి

(౧)

స్వీ అవికృత చిత్తత్వరూపదైర్యస్య సూఖానాదరరూపత్వకథనమ్ - కార్యకా
రణయోరభేదాధ్యవసాయేన.

† సీతావిశ్లేషణశ్లోకాన్దః

న్యా.—దుష్కరమ్, ప్రణయికళాయ్ ప్రితన్దారాకచ్చెయ్యవరి
తోవైచ్చెయ్తాన్

టి.—ప్రణయిత్యావచ్చిన్న రామనిరూపిత దుష్కరత్వపర మిత్యా
శబ్దోఽవ్యాచప్తే (దుష్కరమ్ - ప్రణయికళాయ్) ఇత్యాదినా. (౧)
“జ్వలితికసస్తేభ్యోణః” ఇతి సూత్రేణ వ్యుత్పాదితోఽయం రామ
శబ్దః (౨), “రామోరమయతాంవరః” ఇత్యత్రతు-రమతేరస్తభావిత
ణ్యైర్నాత్ కర్తరిణప్రత్యయ ఇత్యభిప్రేతమితిభావః. సకృత్ప్రియుక్త
న్యాఽపి పునన్యాఽనేకార్థపరత్వం ప్రయోక్తవివక్షావశాత్ తస్మా
ప్రత్యాదినా సులభమిత్యు పోద్ధాతవప్రపశ్చితమ్, నను-ఏకదారప్రత
త్వేపి ప్రణయిత్యేషవ, రామస్య దేశకాలవ్యవస్థావిరహేణ స్త్రీపరత్వే
స్త్రీగత్వప్రయుక్తశిష్టగహాన్యాత్, తత్పరిహారాయతదాతదాతద్విశ్లే
షణమావశ్యకమితి, నతేనేదందుష్కరమిత్యాశక్యం, స్త్రీగత్వప్రయుక్త
దోషానాదరేణవా, తత్సమాధిత్సయావా (౩) “ఛాయేవానుగతా
† తనః” ఇతి, వరణకాల ఏనాభ్యనుజ్ఞానా ద్దోషానవతారబుద్ధ్యావా,
సీతా మాత్మనాసహ వసంప్రాపితవతోఽన్యాఽద్యైవం విశ్లేషణం
నోచితమితి తేనేదం దుష్కరమేవేతి బోధయితుం ి ప్రాజ్ఞ
న్యాయేన దుష్కరపదార్థ ఘటక క్రియాయాం రామపద నిర్ది
ష్టస్య కర్తృత్వ లాభాత్, తస్యచ స్వేనసహ సీతాకర్తృక వస
ప్రావణకర్తృత్వ ప్రసద్ధేః. (౪) “వసంసభార్యః ప్రవివేశరాఘవః.
ఇత్యాదిషు రామపదనిర్దేశేన తస్య తద్రూపప్రత్యభిజ్ఞానాత్,

(౧) పా.-మూ-౩-౧౧౪౦.

(౨) క్రిరామా-అయో-౫౩౧.

(౩) క్రిరామా-బాల-౭౩౯.

† సదా ఇతిమిదితకోశే.

ి సమభివ్యాహృతసంబన్ధిన్యాయేన.

(౪) క్రిరా-అయో-౧౧౯-౨౨.

వ్యా.—(దుష్కురమ్) కాట్టుక్కు పోకిరిపోతకప్పడకూ డక్కొడ్డు పోన పెరుమాళ్ తమక్కుమ్ ఇతుక్కుమున్ను శెయ్యవరితు.

ఇస్సాహస తైచ్చెయ్యోక్కొలి త్తవిర్ దైరో వెన్నిల్ ;

టి.—తత్సమభివ్యాహారేణ ప్రయుక్తం దుష్కురపదమ్—సీతావనప్రాపకత్వ రూపావచ్ఛిన్న రామనిరూపిత దుష్కురత్వపర మిత్యాశయేన వ్యాచక్షే (దుష్కురమ్ - కాట్టుక్కు పోకిరిపోతకప్పడ) ఇత్యాదినా అత్ర చ—
(౧) “మాంచాప్యరణ్యం నయతిఃపదాతిమ్” ఇత్యాదిక మభిప్రేతమ్ (పెరుమాళ్ తమక్కుమ్) రామస్యైవ తావదిత్యర్థః తిష్ఠతుః ప్రణయిత్యా దికమ్, పూర్వం వనం ప్రాపితవతః అద్యపి వంకరశ్చే పూర్వాపర వ్యాహిత ఇత్యేవ కారాభిప్రాయః.

“కృతవాన్” ఇత్యత్ర కరోతి నిష్ఠాప్రవృత్త్యాభ్యాం భావనా భూతకాలకర్తృత్వానాం ప్రతీతే, కర్తవ్యతానజ్ఞుల్పస్య క్రియా భవిష్య ద్వీరహానత్వయోః ప్రయోజక కర్తృత్వస్య చ వ్యావృత్త్యా తచ్చజ్ఞానాదుణి కృతివానితి పదమవతారయతి (ఇస్సాహస తై) ఇతి. సీతావిశ్లేషణ తత్కాలావచ్ఛిన్న యథాపూర్వావస్థానా దీనాం “అనయాహీనః” ఇత్యావ్యర్థతయా వక్ష్యమాణానాం బుద్ధౌ సన్ని ధానాత్* ఇస్సాహస శబ్దేన నిర్దేశః. (శెయ్యోక్కొలి)—అనుష్ఠాతుం సజ్జుల్ప్య. (త్తవిర్ దైరో) - నివృత్తః కిమ్ అత్ర చ సజ్జుల్ప మాత్రే ప్రత్యవాయ మాన్ద్యమ్, భవిష్యత్తేష్వ, అద్యాఽనుష్ఠానప్రతిబద్ధాత్తి దనుత్పత్తిః, వర్తమానత్వేచ సమగ్రానుష్ఠాన ప్రతిబద్ధాత్ సమగ్ర ప్రత్యవాయానుత్పత్తిః. ప్రయోజకకర్తృత్వేచ - కదాచిత్ప్రయోజ్య కర్తు రప్రవృత్తి సమర్థవనేతి కిమద్యాఽత్యాహితిమితి శబ్దాశయః.

మూ.—కృతవాన్.

వ్యా.—(కృతవాన్) పత్తుమ్పత్తాక అనుష్ఠి త్తిలరో?

ఇప్పడియివర్ శెయ్తతు తానే తెన్నిల్;

టి.—పరివారరూపేణార్థమాహ(కృతవాన్ - పత్తుమ్పత్తాకవనుష్ఠి త్తిలరో)ఇతి. (పత్తుమ్పత్తాక)- దశవారమ్,దశానామప్రత్యేకందశత్యాభిప్రాయేణ, శతవారమిత్యర్థః. అనుష్ఠితత్వదాధ్యక్షపరమిదమ్. (అనుష్ఠి త్తిలరో) - నాన్వతిష్ఠత్కిమ్? అనుతిష్ఠదేవేత్యర్థః. ఏతేనసంజ్ఞల్వాదీనాం నిరాసః. అతఏవ “మత్తోభూతం నతుమయాకృతమ్” ఇతి ప్రతీతిసిద్ధం కర్తృత్వాతిరిక్తం హేతుత్వమపి వ్యుదస్తమితిభావః. ఇత్థం ప్రతిజ్ఞావాక్యం వ్యాఖ్యాతమ్.

అథ హేతువాక్యం వ్యాఖ్యాతు మవతారయతి (ఇప్పడియివర్) ఇత్యాది (ఇప్పడి) - ఏవంగవాణీయతయా. అత్రచ (౧) “ననూనం మయికైకేయి కించిదాశంససేగుణమ్ । యద్రాజానమహోచస్త్యం మమేశ్వరతరాసతి”, (౨) “పశ్యలక్షణ సంరాగం తిర్యగ్గోనిగతే ష్ఠపి! యదేషా శిఖినీకామాత్ రమణంరమతేన్తికే” ఇత్యాదిష్ఠివ, “దుష్కరంకృతవాన్ రామో యద్దీనస్త్యనయాప్రభుః” ఇతి ప్రతిజ్ఞా హేతోర్వి రసాన్కర్తృణ నిర్దేశప్రవృత్తేపి, “దుష్కరం కృతవాన్ రామో హీనోయదనయా” ఇతి సజ్జీర్ణ నిర్దేశః కృతః. తత్ఫలంచ నిశ్చితప్రతిజ్ఞా హేతువాక్యమాత్ర ఘటకభావయోః “కృతవాన్-హీనః” ఇతి పదయోర్తద్ధే నిర్దిష్టస్య రామపదస్య పూర్వోత్తర సామాచర్య బలాత్ తదుభయసాదృశ్య బోధనమ్ , తదుభయ పాశ్వశ్యంచ-ప్రతిజ్ఞావాక్యఘటకత్వ హేతువాక్య ఘటకత్వాభ్యాః పితి, ప్రతిజ్ఞా వాక్యఘటకత్వేన రామపదం పూర్వంవ్యాఖ్యాయ, ఇదానీం

(౧) శ్రీరామ-అయోగ-౨౪.

(౧) శ్రీరామ-విష్ణు-౧-౪౨.

మూ.—రామః.

వ్యా.—(రామః) పిరాట్టియెప్పిరిన్దు కుటియశక్తామలిరున్దార్.

టి.—హేతువాక్యఘటక త్వేనవ్యాఖ్యాతుముపాద త్తే(రామః)ఇతి[యస్తా
దనయాహీనో రామోభవతి, తస్తాద్దుష్కరం కృతవా రామః] ఇతి
యోజనా మభిప్రేత్యవ్యాచప్తే (పిరాట్టియె ప్పిరిన్దు కుటియశక్తామల్)-
రేఖోపరేఖాదేరసపాయేనేత్యర్థః. అయంభావః-యదృచ్ఛాశబ్దః, జాతి
శబ్దః, గుణశబ్దః, క్రియాశబ్దశ్చేతి చతుష్టయీ శబ్దానాం ప్రవృత్తిరి
త్వేకః పక్షః, తత్రశబ్దస్వరూప ప్రవృత్తినిమిత్త డిత్థాదిసంజ్ఞాశబ్దో
యదృచ్ఛాశబ్దః, ఘటత్వాది జాతినిమిత్తకోజాతిశబ్దః; నీలాదిగుణనిమి
త్తకోగుణశబ్దః; పాచకాదిశబ్దస్తుక్రియాశబ్దఇతి. నాస్తియదృచ్ఛాశబ్దః,
త్రయీతుశబ్దానాం ప్రవృత్తిరిత్యపరః పక్షః, తత్రడిత్థాదిశబ్దానాం
జాతిశబ్దేస్తభావః. జాతిహిం ద్వివిధా; యుగపదనేకవ్యక్తివృత్తిః,
క్రమికనానా పిణ్డవృత్తిశ్చేతి. తత్ర ఆద్యా-ఘటత్వాదికా;ద్వితీయాతు-
ప్రతిక్షణభిమరశ రీర వృత్తిడిత్థత్వాదికా. కేసాంచితసంజ్ఞాశబ్దానాంతు
(౧)కృతంకుర్యాన్న తద్ధితమ్”ఇతి స్మృత్యనుసారాత్, క్రియాశబ్దేస్త
భావః. ఏవంచరామశబ్దస్య, క్రమికనానాపిణ్డవృత్తి జాతినిమిత్త
కత్వాత్ జాతిశబ్దత్వమవివాదమ్. తథాచ-తత్రతజ్జాతినిమిత్తక శబ్దప్ర
యోగానువృత్తేస్తత్ర తజ్జాతిప్రతీతి నిబన్ధనతయా, తస్యాశ్చ తత్ర
తద్వ్యజ్ఞక సంస్థాన నిబన్ధనతయా, తత్రచార్థస్యతఃసంస్థానవా వికృత
త్వేతత్రతజ్జాత్యనభివ్యక్తే, తత్రతజ్జాతినిమిత్తకశబ్దప్రయోగో నాస్తితి
లోకసిద్ధమ్, తాన్త్రికాభ్యుపగతంచ; ఏవంచాయంరామపదవ్యవహారః,
స్వనిమిత్తజాతివ్యజ్ఞక సంస్థానావికృతత్వవ్యజ్ఞక ఏవభవతి సీతావిశ్లేషేచ,
సంస్థానవిశరణముచితమ్, (౨) “దివ్యేత్ సహస్రధాహమ్” ఇత్యుక్తే;

వ్యా - (రామః) పిరాట్టియైప్పిరిన్దాల్ పుకరభిన్దు ఎట్టిల్కులైన్దు
ముఖమ్ వెళుత్తు ఉడమ్మిలైత్తు * ఇట్టకాలిట్టకై కళాయ్

టి - తథాఽపి సంస్థానవిశరణాభావాత్ రామో దుష్కరంకృతవానిత్య
యమధాస్సిద్ధఇతి. ఇత్థంజాతిశబ్దత్వేన వ్యాఖ్యాన క్రియాశబ్దత్వేనవ్యా
చప్టే (రామ-పిరాట్టియై ప్పిరిన్దాల్ పుకరభిన్దు) ఇత్యాదివా. అత్రరమయి
తృత్యం రామపదప్రవృత్తినిమిత్తమ్. రమయితృత్యంచ (౧) “సంహనన-లక్ష్మీ
సౌకుమార్యంనువేషతామ్ । దదృశుర్విస్త్రితా
కారాః రామస్య వనవాసిః” ఇత్యుక్త రూపాది ప్రయుక్తమ్.
రూపమ్-అభూషణైఃపరిమృత్యమ్. సంహననమ్-సంక్లాతిభావః, తచ్చ-
సుశ్లిష్టసంస్థితత్వమ్. లక్ష్మీన్తు (౨) భూయిష్ఠం తేజవవాద్భిర్నదులాభిర్న
దూశ్యతే । చక్షురానస్తజనకంలావణ్యమితికథ్యతే” ఇత్యుక్తలావ
ణ్యమేవ. రమతేజాన్తిహేతుకప్రీత్యర్థకత్వమపి రత్నమిత్యత్రదృష్టమ్.
తథాచ-యస్తాదనయాహీన్ఽపి రామోభవతి-రమయితృత్యప్రయో
జకాన్త్యాదిమాభవతి, తస్తాద్దుష్కరంకృతవా ఇత్యర్థ ఇతిభావః.
(పుకర్)-అవయవశోభా. (ఎట్టిల్) సముదాయశోభా. (ముఖమిత్యాది)
అత్రచ (౩) “వికలకరణః, పాణుచ్చాయ శ్శుచాపరిదుర్బలః” ఇత్యా
ద్యభిప్రేతమ్. (ఇట్టకాలిట్టకై కళాయ్) ఇతి । ఇదంచ (౪) “ఇట్టకాలిట్ట
కై కళాయ్” ఇతి ద్రమిదోపనిషత్సూక్తేః ప్రకృతాను గుణబద్ధ
విపరిణామనిర్దేశయావమ్. (౫) “సఖిభిన్యోస్తప్రకీణఃపరతన్త్ర
విపాణురాగ్నే” ఇత్యుక్తరీత్యా. లక్ష్మణేనయథాన్యస్తమ్, తద్దేవన్యస్తమ్,
సతప్రసారణాకుఞ్చనాదిసమన్ధింపాణిపాదంయన్య తథావిధస్సన్నిత్యర్థః.

(౧) క్రిరామా-ఆరి-౧-౧౩

(౪) తిరువాయ్-౩-౨-౪.

(౨),

(౫), పాలనా-నా

(౩) ఉ-౪.

వ్యా—ఇరుక్క వేడ్డావో? ఇతైప్పల్ మివితేసిరాట్టియుమ్, (౧)
“కచ్చిన్న తద్దేమ సమానవర్ణం

టి—(ఇరుక్క వేడ్డావో) - అసితేక్షణాయా స్వస్యః రామ విక్లేషే
నైవం విధత్వే దృష్టే రామస్యైతద్విక్లేషేనైవం విధత్వం కై ముత్యసిద్ధ
మితిభావః. యద్యవ్యయమేవ (౨) “నశ ర్థలభ తేరామ స్సింహాదిత
ఇవద్విపః” (౩) “అగ్ని నేవాగ్ని పర్వతః” ఇత్యాదికం వక్ష్యతి. తథాపి
తత్సర్వం సీతాసాభాగ్యస్యనపర్యాప్తమితి హనుమతోహృదయమితి
భావః. ఏవంహనుమదభిప్రాయోన్నయననియామికాం సీతాయాః
కణ్ఠోక్తిం దశకయతి (ఇతైప్పల్ మివిత్యాదినా). ఇతై - హనుమదభిప్రేత
లావణ్యావిపర్యాసాదికమ్. (పిరాట్టియుమ్) ఇతి-హనుమతస్సముచ్చ
యః. (కచ్చిదితి) [హేమసమానవణామ్, పద్మసమానగద్ధి, తస్యతదా
ననమ్, మయావినాశుష్యతినకచ్చిత్] ఇతియోజనా. సమానోవణోక
యస్యతత్సమానవర్ణమ్, హేమ్నా సమానవణాం హేమసమానవ
ణామ్. ఛాందసత్వాత్ (౪) ‘జ్యోతిజనపద’ ఇత్యాదినా సమాన
శబ్దస్యసభావాభావః” ఇతికేచిత్. “వైకల్పికోఽయంసభావః” ఇత్యన్వే
తత్రచ-“హేమసమానవణా త్వేవ ఔజ్వల్యం వివక్షితమ్” ఇతికేచిత్.
“స్పృహణీయత్వం వివక్షితమ్” ఇత్యపరే. సుదశకనభట్టపాదై
ర్వేదార్థసజ్జిహతాత్పర్యదీపికాయాముక్తమ్ - “ఏవంవణాయన్తికేచి
దాచార్యాః - (౫) ‘అదిత్యవణామ్-రుక్మణామ్’ ఇతి, వణశబ్దస్వ
రస్యాత్ నకేవలం హిరణ్మయశబ్ద ఔజ్వల్యమాత్రపరః, అపితు వర్ణ
పరవచ, తహి (౬) * నీలతోయదసామ్య శ్రుత్యవిరోధః కథమితి

(౧) శ్రీరామా-సున్ద-౩౬-౨౦.

(౨) శ్రీరామా-సున్ద-౩౬-౩౭.

(౩) శ్రీరామా-సున్ద-౩ ౫-౪౪.

(౪) షా-మా-౬-౩-౩.

(౫) పురుషనూ.

(౬) తెత్తిరీ-నారా-౧౧

శ్యా - తస్యానంపద్మసమానగన్ధి'

టి - చేదుచ్యుతే-నిలతోయదవర్ణస్యైవ హేతువిశేషోన్వయోనననత్వముప
 పద్మతే. తథానతి - భగవద్విగ్రహో బాలాతపానులిప్తమరకతగిరి
 నిభోవిభాతి. తదాచ శ్రీరామాయణే 'కచ్చిన్నతద్ధేమసమానవర్ణం
 తస్యానంపద్మసమానగన్ధి' ఇతి, నిలతోయదవర్ణస్య భగవతో హిర
 ణ్యవర్ణ త్వేహేతుస్సమ్పదాయైకాధిగమ్యితి నాంత్రలిఖ్యతే" ఇతి (౧)
 "చునునినానుష్యతే" ఇత్యనేనతు సేతాసహభావసవతాదృశవర్ణ
 హేతురితి ప్రతీయత ఇత్యుచితమ్ పద్మసమానేతి - పద్మశబ్దః పద్మగన్ధ
 పరః. తథాచ-పద్మగన్ధసమాన గన్ధయుక్తమిత్యర్థః. పూర్వత్ర హేమ
 వదమపి తద్వర్ణపరమ్ అత్రచ-(౨) *ప్రశంసాయామతిశయేవాఃగన్ధి"
 ఇతిమత్స్వీకారః. పద్మగన్ధహేమకషాయత్వం ప్రసిద్ధమ్, అత్రతుతద్వ్యా
 వృత్త్యా సామ్యతాదిలక్షణాతిశయోపనిష్ఠితః. అతోనబహువ్రీహిః. అత
 ఏవ (౩) "పద్మకంశారదన్యైః ఫుల్లస్యకమలస్యచ | సుగన్ధిమమ
 నాశస్యధన్యాద్రిత్యై తద్భుజమ్" ఇతి కమలసామ్యశ్యాత్ పృథక్ సుగ
 ధిత్వముపాత్తమ్; అత్రఏవ (౪) 'కమలపూవాణుమో" ఇతి సంశ
 యోపసాదనాయ (౫) "వెట్టితాయ్" ఇతి కమలగన్ధస్య కషాయత్వ
 ముక్తం కృష్ణపాదైః అత్రచ-హేమసమానవర్ణం పద్మసమానగన్ధిత్వా
 భ్యాం*హేమ్న-పరీమామోదః ఇత్యయమన్తోవస్తభూతసేవాంత్రలిఖ్యతి
 † విచ్ఛిత్తి విశేషోలభ్యతే. [మయావినేత్యాది] మద్విశ్లేషేశోషణం
 స్యాదేవ, తథాపి తదభావో మద్విష్టోమయాద్గజ్జ్ఞాస్యత ఇత్యర్థః. మయా
 వినానుష్యతి' ఇత్యంశోంత్రసంవాదతయావేషితః. తదిదమాహ

(౧) శ్రీరామ-సుంద-౩౬-౨౦

(౨) కై-కా

(౩)

(౪) నాయ్-చ్చియాత్ తిరు-౬౦.

(౫) నాయ్-చ్చియాత్ తిరు-౬-౧-౧-వ్యా

† విచ్ఛిత్తి-వైశిష్ట్యమ్.

మూ.—హీనో యదనయా

వ్యా.—ఎన్ఱు అమ్మక త్రినొళియుమ్ మణముమ్ మాతాతే శెల్లా
నిన్ఱు తే? ఎన్ఱు కేట్టతు. (రామః) పొడిమూడు తణలాయినద్రూర్.
వడివిల్ పశ్చెయై క్కాట్టిత్తువక్కిక్కొణ్ణుపోన్ఱు నడుక్కాట్టిలే

టి.—(ఎన్ఱు) ఇత్యాదినా, (అమ్మక త్రిల్) ఇతి-శబదాననశబ్దార్థః క్తః. (౭౪)-
తేజః. అనేన-హేమవర్ణత్వమాజ్ఞవల్క్యరూపమితిసూచితమ్. యద్వా-(౭౪)
ఇతి-ప్రభావివక్షితా; సాహితేజసోరూపమితి తాచ్చికాః. వర్ణశబ్దోఽద్య
యధాశ్రుతవచ. మణముమ్; ఇతి-‘గర్భ’ ఇత్యస్యాఽర్థః క్తః. (మాతాతే)
ఇత్యాదినా-‘గువ్యతిసకచ్చిత్’ ఇత్యస్యాఽర్థః క్తః; అనయాహీనోఽ-
పిరామోరామఇతియ త్తిద్దుష్కరంకృతవాన్ ఇతియోజనాభిప్రాయేణ
వ్యాచక్షే; రామః, పొడిమూడు, ఇత్యాదినా, (౧) ‘భస్మచ్ఛన్న ఇవానలః’
ఇత్యేతద్రతాభిప్రేతమ్. రామపదాభిప్రేతమ్, (పొడిమూడు) ఇత్య
క్తమ్ (తణలాయ్) ఇత్యాదినాతు - ‘అనయాహీనః’ ఇత్యస్యా
ఽర్థః క్తః. వివృణోతి (వడివిల్) ఇత్యాదినా. (వడివిల్ పశ్చెయై
క్కాట్టి)-అకారే సామ్యతాలక్షణమాద్రతాందశ్శయిత్వా. అనేన-
హృద్యనాద్రితాంగూహయిత్వేతివ్యజ్యతే, తువక్కిక్కొణ్ణుపోన్ఱుయధా
పరమపిఁరపి (౨) ‘ప్రాణేభ్యోఽపిక్షియోఽభసత్’ (౩) ‘మనస్వీత్రిత
స్తస్యాచిత్త్యంహృది సమపితః’ ఇత్యాదికింకధయేత్, తథా సీతం
విప్రలమ్భనేన మోహయన్ సన్నిత్యర్థః (నడుక్కాట్టిల్) ఇత్యాది
అత్రచ (౪) ‘కాంతారమధ్యేవిజనే విస్మయే’ ఇత్యాదికి మభిప్రేతం
పూర్వస్యాంయోజనాయామ్, అనయేతి త్రితీయాయాః క్తియోగత్వ
పరత్వమ్, హీనపదస్యచ విభాగాశ్రయ పరత్వమభిసన్ధాయ ‘వినిష్ఠ
ఇత్యుక్తమ్. అస్యాన్తుయోజనాయామ్, (౫) ‘ఓహకోత్యాగే’ ఇతి

(౧)

(౪) శ్రీరామా-సుద్-౨౦-౨.

(౨) శ్రీరామా-బా-౨౨-౨౬

(౫) అహో-ప-౪-౭.

(౩) శ్రీరామా-బా-౨౨-౨౦.

వ్యా — తథ్యవతే !

టి.— ధాతోః విభాగానుకూలవ్యాపారవాచకాత్ (౧) * అదికర్తృణి కర్తరి క్త ప్రత్యయేన నిష్పన్నం హీనపదమ్ - విశ్లేషానుకూలవ్యాపారకర్తృ పరమ్. అనయేతి తృతీయా కర్తృతయా వై శిష్ట్యపరా. ప్రతియోగిత్వ రూపకర్తృత్వ సైవ హేతుత్వవివక్షయా వా తృతీయా. తథాచ-సీతా కర్తృకత్వరూప సీతాహేతుకత్వాశ్రయ త్యాగక్రియాకర్తేతివా, కర్తృతయా సీతావిశిష్టత్యాగకర్తేతివా ఒర్థపర్యవసాన మభిప్రేత్య (తథ్యవతే) ఇత్యుక్తమ్. యద్వా - తృతీయార్థ కర్తృత్వస్వరామ పదార్థ ఘటకరమత్యధః ప్రీతావన్వయః. రామపదంచ, (౨) “హ లచ్చ” ఇత్యధికరణార్థక ఘజస్తమ్, అతఏవ, (౩) “రమస్తేయోగినో స్తీనస్తీ సత్యానందేచిదాత్మని ఇతిరామపదేనాసౌ పరంబ్రహ్మభిధీయతే”, ఇతి నిరుక్తిః (౪) “అస్తథాచయేనాదశఃనమ్” ఇతి జ్ఞాపకాత్ కర్తరిష్టస్థ్యా అనిత్యత్వావగమాత్ కర్తరితృతీయా. హీన ఇత్యత్రచ ఉపస్థితత్వాత్ సీతాయా ఏవకర్తృత్వమ్. తథాచ-సీతానిష్ఠప్రీతివిషయ స్క సీతాంత్యక్తవానితియదితివివక్షయా (వడివిల్) ఇత్యాదికముక్త మితిధ్యేయమ్. నను-అత్రరామస్యనసీతాత్వాగేకర్తృత్వమ్. (౫) “మమై వదుష్కృతం కిఞ్చిత్” ఇతి సీతయా స్వవిశ్లేషస్వస్వీయదుష్కృత మూలకత్వోక్తే రిత్యాశంక్య దృష్టేసమ్భవత్యసృష్టకల్పనాయా అన్యాయ్యత్వాత్, సీతానిదేశేన మాయికమ్మగానుధావనేన కామ సైవ సీతాత్యాగకర్తృత్వమ్; సీతాయాస్తు కర్తృమూలకత్వోక్తిః.

(౧) పా-నూ-౩-౪-౭౧.

(౪) పా-నూ-౧-౪-౨౮.

(౨) పా-నూ-౩-౩-౧౨౧.

(౫) శ్రీరామా-సుస్త-౩౮-౪౭.

(౩) నిరుక్త-౨౪౧.

స్వీ నిత్యమితిపారాస్తరమ్.

వ్యా - కర్తృత్వాలేఅపహృతైయానాశల్లతుఇవర్తల్భినారోవెన్న,
ఇవలై కుష్టు వైత్తాలవర్తా మకలప్పెఱువరో? (హీనోయద
నయా) ఇవరివలై విట్టు మానిన్ని న్నే పోకప్పట్టన్తో ఇవ్వపహర
న్దాన్ పిఱన్దతు

టి - విశ్లేషాఽసహసప్రయుక్తస్వాత్మోపలమ్భసంభ్రమమూలా తత్తైవ
(౧) “అథవానహితస్యార్థః” ఇత్యాద్యనేకకల్పోల్లేఖనాదితి పరిహార
రూపేణాఽవతార్యాఽర్థమాహ(కర్తృత్వాలే)ఇత్యాదినా (ఇవలై కుష్టు)
ఇతి (ఇవలై) ఇతి-వైలక్షణ్యాతిశయపరమ్ (తామ్)-ప్రేతావతామగ్రణీ
రిత్యర్థః. (అకలప్పెఱువరో)-విప్రకృష్టోభవితుమహాతి కిమిత్యర్థః (౨)
“తంచేయసుసితేక్షణా” ఇత్యక్రీత్యాన్వాపేక్షయాఽప్యతిశయితసాధా
గ్యయుక్తాయా స్సీతాయాఃకృతే, (౩) “మమహికుపలయాక్షీంప్రత్య
నిష్టైకబుద్ధేః” ఇతివదస్థానేభయశఙ్కనన్న్యాయమ్, స్థానేతదాశఙ్క
నన్తుకెముత్యసిద్ధమ్. తథాచతదభావోఽనుచితః తత్రాఽపి విప్రకృ
ష్టదేశగమన మత్యన్తానుచిత వితిభావః వివరణమ్ (ఇవరివలై విట్టు)
ఇత్యాది. (మానిన్ పిన్నే)ఇత్యాది అన్యధాజీవగ్రాహం గ్రాహకబాణ
ప్రయోగేణైవ మాయికమృగ గ్రహణసమ్భవాదితిభావ. అత్రచ హీన
పదమ్ (౪)“ఓసంజగతౌ” ఇతిపరితాత్ (౫) “గత్యర్థాకర్తృక” ఇత్యాది
సూత్రవిహిత కర్తరిక్తాన్తమ్. అనయేతితృతీయాయాః-ప్రేరణద్వారా
హేతుత్వమర్థః రామపదఙ్చ(౬)“బుద్ధిమాన్”(౭)“ప్రతిభానవా”¹²
ఇత్యాద్యవగతదూరదశికత్వాద్యవచ్చిన్న రామపరమ్ తథాచ-దూరి

(౧) శ్రీరామా-సున్ద-౩౬-౪౨.

(౨) శ్రీరామా-సున్ద-౧౬-౫

(౩)

(౪) జుహో-ఆ-స-ఆ

(౫) పా-మా-౩-౪-౨౨.

(౬) శ్రీరామా-బాల-౧-౯

(౭) శ్రీరామా-బాల-౧-౧౫

వ్యా.—(అనయాహీనః) (౧) “ఇత్యాయమకలకిల్లే” ఎన్ఱిఱవివ
త్తై యోపిరివతు. (అనయాహీనః) మతుప్పిరుడై యనిత్యయోగజ్జై
యుమ్ కులై త్తిలరా? (అనయాహీనః) (౨) “అనన్యభావామ
నుగ్గచేతనాంత్యయావిహీనాం మరణాయనిశ్చితామ్” ఎన్ఱు
శొన్నవివలై యన్ఱో పిరివతు. (అనయాహీనః) (౩) “శ్రద్ధయా
దేవోదేవత్వమన్నతే” ఎన్ఱుమ్-

టి.—దశిఁత్వాదివిశిష్టస్సన్నపి ప్రేరయన్త్యాసీతయా హేతునాగతఇతియ
దిశివినక్షునా (నూనికపిన్నేపోక) ఇత్యుక్తమ్. ధాతుద్వయస్యాప్యోది
త్వాత్ విష్ణాఃతకారస్యనత్వమ్ ; హజస్తీత్వమ్, యద్వాసీతయేత్య
నుక్త్యాఅనయేత్యుక్తిః-త్యాజ్యత్వవిరోధి ధర్మాణాంభూయసాం పరామ
తాఃథా, తానేవకాంశ్చిదధాక వక్తముపాదత్తే (అనయాహీనః) ఇతి.
(అనన్యభావామిత్యాది) (అనన్యభావామ్)- త్వదన్యవిషయకాభిప్రాయ
శూన్యామ్. త్వదనన్యాధీనసత్తాకామితివాదర్థః. (అనురక్తచేతనామ్)-
త్వద్విషయకానురాగాత్తక సర్వబుద్ధియుక్తామ్. (త్వయావిహీనామ్)
త్వయావిశిష్టామ్. (మరణాయనిశ్చితామ్)- మరణంప్రాప్తం నిశ్చయ
వతీమ్. (౪) “క్రియాఞ్ఘోషపదస్య” ఇతిచతుర్థీ. (౫) “అదికర్తృణిక్తః”
ఇతిక్తః. (ఎన్ఱుశొన్నవివలై) ఇత్యనేన-అనయేత్యస్యాదర్థఃక్తఃపతేష్వీకై
కమేవత్యాజ్యత్వ విరోధి, కిముతసముదాయఇతిభావః. ఏవమాన్యశంస్య
హనికరత్వాత్ సీతావిశ్లేషస్య దుష్కరత్వముక్తమ్.

అథ - తేజోహనికరత్వా ద్దుష్కరత్వాభిప్రాయేణవ్యాచక్షే
(అనయాహీనః, శ్రద్ధయా) ఇత్యాది. (౬) “మేధాశ్రద్ధాసరస్వతీ” ఇతి

(౧) తిరుకాయ్-౬-౧౦-౧౦.

(౪) పా-నూ-౩-౪-౭౧.

(౨) శ్రీరామా-ఆయో-౨౭-౨౨.

(౫) పా-నూ-౩-౪-౭౧.

(౩) య-వే-౧౭-ప్ర-౩-౩-౧౧.

(౬) శ్రీవిష్ణుపు-౧-౯-౧౧౯.

వ్యా - (౧) “అప్రమేయంహిత త్రేజోయస్యసా జనకాత్మజా”
ఎత్తుమ్-(౨) “అనిన్యారాఘవేణహం భాస్కరేణప్రభాయధా”
ఎత్తుమ్-ఎల్లాప్పడియూలుమ్ తమకు-

టి.-పురాణరత్నప్రామాణ్యాత్ శ్రద్ధాశబ్దోలక్ష్మీపరః దేవత్వమ్-ద్యోతి
మానత్వమ్, తథాచ-దేవః - భగవాన్, శ్రద్ధయా-శ్రియా, దేవత్వమ్-
ద్యోతమానత్వమ్, అశ్నుతే-ప్రాప్నుత ఇత్యర్థః అత్రచ (౩) “స్వత
శ్చీ)స్త్యం విష్ణోస్త్వమసి” ఇతిశ్లోకోఽనుసంధేయః. “శ్రద్ధయాదేవో
దేవత్వమశ్నుతే” ఇత్యేతదన్యస్తత్వగహస్యమ్” ఇతిచ. ఆహుశ్చవాదికే
సరిణః-“దేవత్వమ్-ద్యోతమానత్వమ్, తచ్ఛాచ-భరణభూతయా శ్రియా
(౪)*శ్రియశ్చీ)యోస్త్యేవ” ఇతి శ్రుతౌదేవత్వశబ్దస్యక్రీడాదిసాధారణ
త్వాత్ స తద్వ్యవస్థాపనార్థం స్ఫూర్థతేజఃపదయుక్తముపబృంహణ
ముపాదత్తే, (అప్రమేయంహిత) ఇత్యాది. అనిత్యయుక్తాయాః నిత్యతే
జోనియామకత్వమయుక్తమ్, నిత్యాఽనిత్యసంయోగ విరోధాత్ ఇత్యా
శబ్దాపరిహారాయ, నిత్యయోగనియామకాఽపృథగ్నిధ్ధర్మతాబోధ
కం వచన ముపాదత్తే (అనిన్యా) ఇతి. అపృథగ్నిధ్ధర్మభూతేత్యర్థః,
ప్రభాద్యస్తాంతాత్. తదేతదాహ (ఎల్లాప్పడియూలుమ్) ఇతి. పరత్వాది
నాసర్వేణప్రకారేణేత్యర్థః,యద్వా-“శ్రద్ధయా” ఇత్యాదిశ్రత్వా భూషా
విధయూబౌద్ధ్యల్యహేతుత్వమ్, “అప్రమేయంహిత” ఇత్యనేన పరాభిభవన
సామర్థ్యలక్షణతేజోనియామకత్వమ్, (౫) “అనిన్యాహిమయా” ఇత్యనేన
స్వరూపనిరూపకధర్మవిధయగా స్వరూప్రకాశలక్షణౌజ్జ్వల్యహేతుత్వం
చోక్తమ్, తదాహ (ఎల్లాప్పడియూలుమ్) ఇతి-ఆభరణాదివిధయేత్యర్థః.

(౧) శ్రీరామా-అరణ్య-౩౭-౧౫.

(౨) శ్రీరామా-మన్త-౨౧-౧౬.

(౩) శ్రీశుకీత్య-౨౧

(౪) స్మృతిరత్నే.

సీ (హ) తన్నిరాసార్థమ్.

(౫) శ్రీరామా-యోగ-౧౨-౧౯.

మూ.—ప్రభుః.

వ్యా.—మినుక్కుముడ్డాక్కుకిఱ వివశై యోవిదువతు. (ప్రభుః) ఒస్తుమఱియాతారాయినూర్.

టి.—మినుక్కుమ్) ఔజ్వల్యమ్. అనేన-దేవత్వశబ్దో ద్యోతమానత్వ పరః, నతుక్రీడాది పరఐతిసూచితమ్. (ఉడ్డాక్కుకిఱ) ఇత్యనేనచ - (౧) “ఉపపదవిభక్తేఃకారకవిభక్తిబలీయసీ” ఇతిన్యాయేన, “శ్రద్ధయా” ఇతి కరణేత్వతీయా, నతు (౨)* సహాయోగే తృతీయేతి ధ్వనితమ్ విస్తర స్వత్ర సంప్రదాయగ్రంథేషు ద్రష్టవ్యః.

నను-౩. “అష్టానంతస్యశరణమ్” ఇతిన్యాయేనావిశేషదశిశన స్తస్యనేనప్రత్యవాయప్రయోజకమిత్యాశంక్య, తిరక్కాంతాప్రవశ్య త్వయోగ్యతా విరహిణాం విశేషగతానా భావస్య ప్రత్యవాయానుత్పాద ప్రయోజకత్వేఽపి విశేష విసుశ్చయోగ్యస్యాఽప్యస్య తద్విషయ శ్చ విరహేద్యతకర్తకరణం గహప్రయోజకమేవేతి పరిహారాభిప్రాయేణవ్యాచప్తే (ప్రభుః, ఒస్తుమఱియాతారాయ్) ఇత్యాదినా. [యస్తాత్పృథుస్సన్న నయాహీన స్తస్తాద్దష్కరం కృతవాన్] ఇతి యోజనాయామ్, (౪) “గుణేసజ్జాన్రిశక్తికమ్” ఇతిన్యాయేన ప్రభుత్వేగహప్రత్యవస్యతి. ప్రభుపదంచ - రాజ్యాదిసమృత్తిమత్వవివేకిని ప్రాయశః ప్రయుజ్యతే; వివేకవివక్షాయాంతు (౧) “ప్రభోభావజ్ఞస్య” ఇతి భావజ్ఞత్వం పృథగ్బీదిశ్యతే, తత్రచ ప్రభుపదంచమృద్ధే మాత్రపరమ్. అతఏవవిభక్తభావేన ప్రభూణాం స్వభావవణనప్రస్తావే, “అరక్తాలోకోచ్ఛేద్య మప్రదీపప్రభావనేయమ్” ఇత్యాద్యుక్త్యా “విశేషతశ్చరాజ్ఞాం విరళవిరళాహి తేషా ముపదేష్టారః, సశృణ్వన్రిక్తుణ్వన్రిగజనిమీలనమాచరన్తః భేదయన్తి హితోపదేశదాయినో

(౧) కైయ-పరి.

(౨) పా-మూ-౨-౩౧౯.

(౩)

(౪)

(*)

వా. - ప్రభుత్వమావతు-అతియూ త్తనమితే. (ప్రభు:) మేనై
య్యుత్తనైపోక్తి, నీర్మయైత్తయాయునత్తు.

టి. - గురూన్ ఇత్తుక్తమ్. యన్యపి(౧) “ప్రభుత్వమవివేకతా” ఇతిప్రభు
త్వాత్ పృథగవివేక్త్య నిదికప్తమ్. తథాఽపి ప్రయోగ ప్రాచుర్యాద
వివేకిన్యధిపపన ప్రభుపదం స్వరసమ్. క్రూర్యాతిశయ వివక్షయా
పృథగుపాదాసమ్. (౨) “కిముయత్రచతుష్టయమ్” ఇత్యనభావహైక
రాశిప్రవిన్యత్వాద్వా ప్రభుపదమవివేకపరమ్. రామేజ్ఞానశక్త్యోః ప్రసి
ద్ధసాహచర్యాత్ శక్తపర్యాయ ప్రభుశబ్దస్య పరిసజ్జ్యశ్రయణేనవా
వివేకవిరహావరత్వమ్ తదియూహాప్రభుత్వమావతుఇతి. (ప్రభుత్వమ్)-
ప్రభుడ ప్రవృత్తిని త్తమ్; ప్రభుసనజన్యభావే ప్రకారోవా. (౩)
“తస్యభావస్యైతా” ఇత్యత్రపక్షద్వయస్యాఽపి స్వీకృతత్వాత్. (అతి
యూ త్తనమితే)- వివేకాభావశిల. వివేకరహితత్వస్య ప్రవృత్తినిమిత్తా
స్తభావపక్షే సముదాయావయవ భావాత్ సామానాధికరణ్యమ్.
లక్ష్మోస్తభావపక్షేతు సాహచర్యాత్ సామానాధికరణ్యమ్. అత్రచ
(౪) “మహాన్ ప్రభుః” (౫) జగత్ప్రభుమ్” ఇతిప్రభుపదం పరదశా
భిప్రాయేణ భగవతిప్రయుజ్యతే. పరత్వంచ (౬) “అవాన్యనాదరః”
ఇత్తుక్త స్వభావవిశేషః. పరత్వసాశీల్యేచ భగవత్స్వరూపానుబద్ధి
భక్తా; సాశీల్యంచ - సావయోజన బుద్ధ్యా సంక్రిత సంక్షేపైకస్వభావక
మ్. “ప్రభుత్వం” ఇతి శబ్దార్థాత్ ప్రభుత్వాదేవ ప్రతీతినమ్భవేషి పరత్వే
ప్రభువ మేనైత్తయాయునత్తు” ప్రయుక్తమిత్యభిప్రాయేణాథా
సమాహితప్రభుత్వం మేనైత్తయాయునత్తు. (మేనై)-పరత్వమ్. (నీర్మ)సా
మ్యై-చిత్తరాజత్వావోఽన్య(౭) “రాజవిద్యావినీతశ్చ” (౮) ప్రచా

(౧) హితోపదేశే-సద్ధి.

(౨) హితోపదేశే-సద్ధి.

(౩) పా-సూ-౫-౧-౧౧౭.

(౪)

(౫) సహస్రనామాధ్యాయే.

(౬) ఛాన్దోగ్య-౩-౧౪.

(౭) శ్రీరామా-సుద్ధ-౩౫-౧౩.

(౮) శ్రీరామా-సుద్ధ-౩౫-౧౩.

వ్యా.—(ప్రభుః) అనై కుతిరై కట్టపుమ్ పడైయాళపుమ్ కణక్కు
కేళిన్ కుపుమ్ కల్ త్తనై పోక్కి ప్రణయిత్వత్తిల్ పుతియ
తుణ్డెలరాయిరున్దతు. (ప్రభుః) (౧) * పెన్ణిన్ వరుత్తి మఱియాల్ త్.

టి.—రజ్జశ్చ కర్తా కామ్', (౨) 'రథచర్యానుసమ్మతః' (౩) 'సేనానయవిశా
రజః' (౪) 'ఆయకర్తణ్యపాయజ్ఞః' ఇత్యాద్యుక్త స్వభావవిశేషా
కాం ప్రణయిత్వస్యచ సిద్ధారాజ విద్యావినీతత్వాది నిబంధనప్రభుత్వస్య
విశిష్టత్వక్షేప్రణయిత్వస్యవచ్చేదాధేత్యభిప్రాయేణ వ్యాచక్షేప్రభుః,
అనై కుతిరై ఇత్యాది. (ప్రభుః) సేనా. ఆయుధమ్ వహింకృపుమ్ కల్ త్తనై
ఇత్యత్ర (౫) 'రాజవిద్యావినీతః' ఇత్యాదికమభిసంహితన్ పుతియ
తుణ్డెల్, అన్నప్రాశనేనాపిశూన్యప్రణయిత్వప్రత్యుత్తరైశిశూన్యః
ప్రణయిత్వప్రత్యుత్తరైశి రహితఇత్యర్థః. 'ప్రభుః' ఇత్యత్రచప్రాతి
పదికవిభక్తిభ్యాం స్వతంత్రపూర్వప్రతీతేః పరతంత్రీత్వనియత
స్యసస విశేషానభిజ్ఞాన్వంప్రభుపదవిచిత్తమిత్యాశయేనాపిహ, (ప్రభుః,
పెన్ణిన్) ఇత్యాది అత్రచ (౧) 'పెన్ణిన్ వరుత్తి మఱియాల్ పెరు
మాన్' ఇతిసూక్తిరభిప్రేతా. యన్యపి, (౨) 'నిస్వంఛక్రవాకానాం
నిశమ్యసహచారికామ్ పుణ్డెన్ విశాలాక్షీకథమేషాభవిష్యతి' ఇత్యాది
నా రామస్య సీతావ్యసనప్రతిసంధానమవగమ్యతే, తథాపి తదిపర్యా
ప్తమితి హనుమతోహృదయమితిభావః. నాన్యపురుషాన్దరివత్ (స్త్రీ)
జన్మవిరహఃపరాయత్తః, తథాపి తద్విరహోన్యగవాణోయత్వహేతు

(౧) నాయచ్చియర్-తిరుగి-౧. (౪) రా-అమో-౧-౨౬.
(౨) క్రిరామా-బాల-౧౦-౨౬. (౫) క్రిరామా-సున్దర-౩౫-౧౩.
(౩) క్రిరామా-అమో-౧-౨౯. (౬) రామా-కిష్కి-౩౦-౧౦

వ్యా.—(౧) “అజాయమాన్ బహుధావిజాయతే” ఎన్టుమ్. (౨) “బహు
నిమేవ్యతీతానిజన్తాని” ఎన్టుమ్, (౩) “పల్ఁజిఱవిప్పెరుమాన్” ఎన్టుమ్-
పిఱక్కిఁజిఱవివెళ్ళుత్తిలేయిరుపెళ్ళిఱవి జిఱన్దానాకిలిఁజే

టి — రేవేత్యభిప్రాదేణవివృణోతి (అజాయమానః) ఇత్యాదినా విధిఁజే
ధయోరేకవిషయత్వేవ్యాఘాతాత్ వస్తునిచక్షికల్పాయోగాత్, (౪)
“నాకారణాత్” ఇత్యాద్యుపబృంహణస్వరసాక్షిఁపరిశ్లేయహేతుకత్వో
క్తేశ్చ, కర్తృహేతుక జన్తూన్యః, అనుగ్రహహేతుక జహుజన్తూని
త్యస్యా శ్చుతేరధః. (పల్ఁజిఱవిప్పెరుమాన్) అనుగ్రహైక మూల
కానన్త జన్తప్రయుక్తమాహ త్యవార్. (పిఱక్కిఁజిఱవి) పాకఁజఁచి
వన్నిదేశః. (వెళ్ళమ్)-పరమ్పరా (జిరుపెళ్ళిఱవి) సకంస్త్రిజన్త (జిఱ
న్దానాకిలి)-ప్రాప్తవాంశ్చేత్, దైత్యమోహనీతు భూమివైవ, నాఁ
వతారః. అతపవచభాగవతే, భగవన్తంప్రతిరుద్రః (౫) “అవతారా
మయాదృష్టా రమమాణస్యతేగుడైః! సోఽహంతద్ద్రిష్టమిచ్ఛామియత్తే
యోషిద్వపుధక్నృతమ్” ఇతి, దైత్యమోహిన్యా అవతారా ద్వ్యతిరేక
మాహ. భగవతాచరుద్రం ప్రతి, (౬) “కౌతూహలాయదైత్యానాం
యోషిద్వేషామయాధృతః” ఇతి దైత్యమోహిన్యా వేషత్వం కణ్ణోక్తమ్

(౧) పురుషనూ-౨

(౨) గీతాయామ్-౪-౫.

(౩) తిరువాయ్-౨౯-౫

(౪) వి-పు-౫-౧౦-౫౧.

(౫) తి-మొ-౨-౩-౨.

(౬) తి-మొ-౨-౧-౧-వ్యా

౩,

౮ బాగవతే-౨-౧౨-౧౨.

(౯) భాగవతే-౨-౧౨-౧౨.

మూ.—ధారయతి.

వ్యా.—ఇవ్వినై యాశనాయ్ పెన్ పిఅన్దారెయ్ తుమ్ పెరున్దుయర్
అవళు ఇప్పడిప్రభుక్కుళాయ్ ఇవర్ శెయ్ తతెన్న్నిల్ , (ధార
యతి) “పిరాట్టియైప్పిరిన్ద పెరుమాళ్ కడలిలేవుక్కూర్ ముడిన్దార్ ,
ఎన్దు పేర్ పడైక్కు వేళావో?

టీ.—(ఇవ్వినై యాశనాయ్) ఏవంవిధవ్యాపారస్సక్. ఏవంవిధపదేన-
ఉపవాసకృత్యాదికం వివక్షీతమ్. (పెన్చీఅన్దారెయ్ తుమ్ పెరున్దుయర్)
అయంచ దమిడోపనిషచ్చీన్దూక్తిఖడ్గాః (స్త్రీజన్మనా జాతై రనుభూ
యమానం మహాదుఃఖమిత్యధాః (అతివతు)-జానీయాత్. తథాచ-
తదభావాత్తదబావ ఇత్యర్థః. యద్యపి - మానుషజన్మాదిష్వపి తత్తదు
చితదుఃఖాభావో హేయ ప్రత్యసీకత్వాత్, తద్వదేవ స్త్రీజన్మ స్వీకా
రేఽపి తదుచితదుఃఖాప్రాప్తిరితి, తథాఽపి (స్త్రీజన్మ సద్భావేవ్యభి
నాయిదుఃఖ ప్రసక్తిర్వా స్యాత్, తదభావాత్తు సాఽపి దులభేతి
హృదియత్.

ఏవమవివేకత్వ లక్షణప్రభుత్వస్య సీతావిశ్లేష ప్రయోజకత్వేన
గహాహేతుత్వం వ్యాఖ్యాతమ్, అథతనై వ్రవ ప్రభుత్వస్య సీతావిశ్లే
షేఽపి సత్తాదిప్రయోజకత్వాత్ గహాహేతుత్వమితి ధ్వనయత్. “ధార
యతి” ఇత్యేతదవతారయతి (ఇప్పడిప్రభుక్కుళాయ్) ఇత్యాదినా. వ్యాఖ్యే
యంపదముపాదాయవ్యాచప్టే (ధారయతి - పిరాట్టియైప్పిరిన్ద) ఇత్యా
దినా. ధృతిః ఇత్యుత్ర (౧) * ధృథాతో ధే కార్యాధికత్వదశకనాత్ అత్ర
ధృథాతు సుదధికః. (౨) “నివృత్తపేరన్దూతోః ప్రకృతేః ఖేణిజు
చ్యతే” ఇత్యనుశాసనాత్ నిజవ్యసాదిక్తాధికః. తథాచ. “ధారయతి”
ధృతిమాన్ భవతీతి, తదిదమభినన్దాయమా (కడలిలేవుక్కూర్ ముడిన్దార్)

వ్యా—(ధారయతి)ధరిత్తిరుప్పతే. ఇత్యైవోమనశ్చైయోమనశ్చైవో
 టి.—ఇతి. ధైర్యభక్తిసంపిఠుభక్తిశేషః. అత్రచ (౧) “అమావ్యం నామం
 స్వప్నే” (౨) “నచరామోతిజీవతి” ఇత్యాదికంచ ద్రష్టవ్యమ్. అత్రచ-
 ప్రభుపదవివక్షితయో రవివేకక్రివిశేషయో స్తచ్చులక ధైర్యేచ
 గహాపర్యవసృతీతి ధ్యేయమ్. అత్రచ - కర్తృబోధకా భ్యాచస్థలేమః
 సతికర్తృబోధకపదసమభివ్యాహారే కర్తృవిశేషిత కర్తృత్వాదిప్రకారక
 క్రియావిశేషక శాబ్దబోధస్య సర్వాభ్యుపగతత్వాత్, బోధక్రిమేణ
 బోధక క్రమస్యచ శేషిక్రమన్యాయవిధిత్వాత్, ధారయతేస్స
 కర్తృకత్వే తత్ర “దేహమ్” ఇత్యన్యైస్త్వయేచాభిమతే, దేహం
 ధారయతీత్యాచపూర్వీ స్వాత్, నతు.. ధారయత్యాత్మనోదేహమ్, ఇతి,
 ఏవంచప్యత్క్రమవిదిష్టన్యైపిక్రమకల్పనయాన్వయే గౌరవాత్
 యథాన్యాయమేవాన్వయఉచితః; తథాచ ధారయతే రకర్తకత్వం
 సిద్ధ్యతి తచ్చ (౩) “నివృత్తప్రేరణాద్ధాతోః ప్రాకృతేర్ధేణిజుచ్యతే”
 ఇత్యనుశాసనవశాత్ సులభమ్; తత్రధారయతేరకర్తకత్వమ్- ధృతి
 శబ్దితద్ధైర్యాధికత్వేన సత్తార్థకత్వేనవా సమ్భవతి ధృధాతోస్తత్తా
 ధికతత్వంచ (౪) “యదిమాసంధరిష్యసి” ఇత్యాదిప్రయోగాత్, (౫)
 “ధృజ్ అవస్థానే” ఇతిధాతుపారాచ్చాన్వయగమ్యతే. తత్ర(కడలిలే)ఇత్యా
 దినాధైర్యాధికత్వేన వ్యాఖ్యానసత్తార్థకత్వేన వ్యాచక్షేధారయతి-
 ధరిత్తిరుప్పతే. ఇతి. అత్రచ-అశక్తునా ధారయతుమితిప్రయోగోభి
 మతః. అత్రచ ధారయతేరకర్తకత్వమాత్ర వివక్షాయామ్, ధరతిస్వా
 త్మనోదేహంసతోకేనావసీదతీతిస్వాత్, సకర్తకత్వమాత్రవివక్షాయామ్,

(౧) క్రిరామా-యద్ధ-౫-క

(౪) క్రిరామా-సుద్ధ-౬౬-౧౦

(౨)

(౫) శుదా-౮-స-౮.

(౩) వైయా-కా.

మూ — ఆత్మనోదేహం.

వ్యా — నిత్యమానందరూపత్వైర్భక్తికృత్సామోవెన్న, (ఆత్మనోదేహమ్) నిత్యమానందరూపమిరుక్కు, (౧) “ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః” ఎన్ను వద్దేటియాన ఉడమై విడలాకాతో ?

టి — ఆత్మనోదేహంధారయతీతిస్యత్ ; ఉభయానురోధాత్తు ధారయతే రక్షకత్వం సకర్తకత్వంచాభిమతమ్ ; అకర్తకత్వంతుదశికాతమేవ, సకర్తకత్వంచ దశకయిష్యతే. నను (౨) “అపిజీవాహః-ముహూర్తమ్” ఇతిత్యా ప్రణయిజనవిశ్లేపే ముహూర్తసత్తా నగహావహేత్యా ఇహమ్, సత్యమ్, సముహూర్తసత్తా గహావహా, ప్రకృతేత్యభూయసా కాలేన సత్తేతి లట్ ప్రత్యయావప్తమేభవ పరిహరన్వివృణోతి (ఆత్మనైపోతు ఇతి, అత్రచ-అప్తమోనవమోవా మాసోవిపక్షీతః, శబ్దప్రయోగ సమకాలత్వంహి లడస్తవాచ్యక్రియాయా వర్తమానత్వమ్.

చను-కథంసత్తానాశస్సన్యత్, (౩) “నిత్యోనిత్యానామ్” ఇత్యాదిభిర్నిత్యత్వావగమాదితచేత్, మాస్త్రునిత్యాత్మస్వరూపసత్తానాశః, నిత్యాత్మాతిరేకిణోదేహస్యనాశే కఃప్రతిబద్ధ ఇత్యాశయేన “ఆత్మనోదేహంనావసీదతి” ఇత్యేతదవతారయన్వ్యాచప్తే. (నిత్యమాన) ఇతి, నిత్యమానందరూపమిరుక్కు-తివృత్తివృద్ధాః, తన్నాశోనప్రసజ్జనీయ ఇతియావత్, (ఇచ్ఛా) ఇతి “ఇచ్ఛాగృహీత” ఇతి కర్తృమూలకత్వవ్యవధానః, “ఆభీమత” ఇతి - భోగ్యతాతిశయపరమ్, విచ్ఛికస్యత్యాగస్సు కరః, వియోగేచభోగ్యవస్తృభిగమోఽనుచితఇతిభావః, అనేనచ-తాకవిరహివ్యాప్తృతి, (వద్దేటియాన)-ఆత్మస్వరూపాతిరేకిణమ్, (ఉడమైవిడలాకాతో) దేహంకథంపరిత్యజేత్, అత్రచ- (౪) “షడ్-

(౧) వి-పు-౨౨-౨౪.

(౩) కశోపని-౨౫.

(౨) శ్రీరామా-అయో-౫౩-౩౧.

(౪) భా-కు-ప-౪౮.

వ్యా.—(౧) “నిత్యం నిత్యాకృతిధరమ్” ఎన్నుస్వరూపత్తోపాతి
రూపముమ్

టి.—విశరణగత్యవసాదనేషు” ఇతి షఽతేవ్యభేషు విశరణాదేశస్యా
కర్తృకత్వేవ్యవసాదనాదేశస్య సకర్తృకత్వాత్ “దేహంనావసీదతి”
ఇత్యస్య (ఉడమైవిడలాకాతో) ఇత్యభేషః క్తః యద్యపిధారయతిః-
ధారణార్థకతయా సకర్తృకత్వేనైవ ప్రచురంప్రయుజ్యతే; ఏవమ
వసీదతిశ్చ విశరణార్థకత్వేన ఆకర్తృకతయైవ ప్రచురం ప్రయుజ్యతే,
వ్యాఖ్యాతంచైవం ద్రమిడోపనిషద్భాష్యకారైః తథాపి యథాన్యాస
భక్తేన దేహమిత్యస్య ధారయతీత్యత్రాన్వయే క్రమాన్తరకల్ప
నాగరవాత్, వీతావిక్లేపేచ నిత్యాత్మస్వరూపసత్తాపిహేయేత్యధి
కార్థలాభాత్, ఏయాగేచ నిత్యాత్మస్వరూపసత్తైవనోచితా, దేహ
పాయస్తుసుతరామ్, తత్రాపి తస్యస్వతోననపాయేపి ప్రేతా
వతా ప్రయత్నేన తనవసాదన మత్సన్తానుచితమితి శృంఖలితస్వారస్య
సిద్ధేః, అన్యథాతదసిద్ధేశ్చ, ధారయతిరకర్తృకతయాపి వ్యాఖ్యాతః, అవసీ
దతిశ్చ సకర్తృకతయేతిధ్యేయమ్. ఆత్మనోదేహమ్” ఇత్యాత్మశబ్దస్యస్వ
శబ్దపర్యాయత్వాత్, తస్యచబుద్ధివిషయతావచ్ఛేదకత్వోపలక్ష్మీతధర్మా
వచ్ఛిన్నవాచిత్యాత్, విచ్ఛిక్తభోగ్యతమవిగ్రహవత్త్వస్యచ తేనవివక్షా
చిత్యాత్ “ఇచ్ఛాగృహీత” ఇత్యాదికముపాత్తమ్. నను-స్వరూపాతిరే
కిత్వం సత్యాగ్రప్రయోజకమ్, క్షిప్తనిత్యత్వమేవ, తస్యచాత్ర (౧)
“నిత్యాకృతిధరమ్”, ఇత్యాదిప్రమాణవిరుద్ధత్వాత్, నేదంగహావహ
మితిచేత్, మాన్యునిత్యస్యవిగ్రహస్యత్యాగః. అవతారవిగ్రహస్య
త్వనిత్యస్యత్యాగే కాన్యపపత్తిరితి శబ్దావహారిరూపేణ రామప
దాస్తభావేన, ఆత్మనోదేహం నావసీదతి” ఇత్యేతదవతారయః

వ్యా - చిత్తమన్తోవెన్న, (రామః ఆత్మనోదేహమ్) అప్రాకృత
మానశరీరతైచ్చాన్నో? (౧) * ఆతియమ్ శోతియురువైయజ్ఞు
వైత్తిజ్ఞు ప్పిఱన్దపడియై విట్టాలాకాతో?

టీ. - వ్యాచప్తే (చిత్తమ్) ఇత్యాదినా (స్వరూపత్తోపాతి) ఇతి - ప్రథమచిత్త
శబ్దసమభివ్యాహరలభార్థక్ష. (చిత్తమన్తో) ఇతి - ద్వివీధీయచిత్తశబ్దార్థః
రామః ఆత్మనోదేహమ్ ఇతి. అత్రచ పూర్వవదాత్మశబ్దస్య స్వశబ్ద
పర్యాయత్వాత్, రామపదస్యచావతార విగ్రహవచ్ఛిన్నవాచక
త్వాత్, స్వశబ్దస్యాపి, తత్సమభివ్యాహృతస్య, తదవచ్ఛిన్నవాచి
త్వాత్, తత్సమభివ్యాహృతదేహపదేన తాదృశావతారవిగ్రహప్రతీతి
స్ఫులభేత్వాశయేనావహ, (అప్రాకృతమానశరీరతై) ఇతి పరవాసు
దేవవిగ్రహమిత్యర్థః. (ఆతియమ్) ఇత్యాది. (ఆతియమ్ శోతియురువై) - ఆన్య
మతిసుందరంజ్యోతిర్మయంవపుః. (అజ్ఞు) - అజ్ఞుప్పోత్ - తత్రేవేత్యర్థః.
(ఇజ్ఞు) - లీలాపిభూతో. (వైత్తు) - అధిష్ఠాయ. ఇదంచ, (౨) “ఏతన్నానా
వతారాణాం నిదానం బీజమవ్యయమ్” (౩) “సమస్తశక్తిరూపాణి తత్క
రోతిజనేశ్వర” ఇత్యాదిస్వారస్యాత్, పరవిగ్రహస్యైవావనాదిత్వ
మితేషాం సాచిత్వమితిపక్షేణ వ్యాఖ్యానమ్; (౪) “సర్వేనిత్యాశ్చాశ్చ
తాశ్చ దేహస్తస్యమహాత్మనః” ఇత్యాది ప్రమాణానుసారాత్, సర్వే
షామపి భగవద్విగ్రహాణామనాచిత్వమేవ, ప్రాదుభావః పరంస్యాదితి
పక్షోముఖ్యోప్యత్రోపాలమ్భప్రకరణానురోధాదనాశ్రితః. నను - సీత
యావశరీరత్యాకరణాన్నేదం రామస్య గ్రహణవహమిత్యాశ్చక్య.

(౧) తిరువాయ్-౩-౫-౫.

(౩) వి. పు. ౬-౩-౩౧.

(౨)

(౪)

న్యాయా—(ఆ త్తినోదేహమ్) తామయపిరాట్టియాయ్, (౧) “పరాధీ
నాస్త్రియస్సర్వాః” ఎత్తుమ్—(౨) “మాయమ్వక్త్రే యజ్ఞియే
వలీవిక్త్రేయే” వెణ్పిత్తన్” ఎత్తుమ్—పరాధీమాయ్నోక్తి-
యిరుక్కి-తాగో తమ్మతానడడమ్మైప్పొక్కవిట్టలాకతో”

టి— (౧) “పరాధీనాస్త్రియస్సర్వాః” ఇత్యుక్త్యా పరాధీనాయా
శ్వరీరత్యాగాకరణంనదోషః, స్వతస్త్రియ దేహత్యాగాకరణం దోష
ఇతి వరిహారయాపేక్షాఽర్థాన్తరం వత్తుముపాదత్తే, (ఆత్తినోదేహమ్)
ఇతి అత్రచదేహశబ్దస్యసమ్మచ్ఛిశబ్దత్వేన, సమ్మచ్ఛిశబ్దానామ్, సవభివ్యా
వృత్తశబ్దోపస్థితార్థనిరూపిత సమ్మన్దాశ్రయస్వాధికారాధికత్యస్య “దేవ
దత్తపితృవదధీతే” ఇత్యాదావానుభావకత్వాత్, అత్రాఽపి “రామో
దేహంనాఽవసీదతి” ఇతిశబ్దేన-దేహేరామనిరూపితసమ్మన్దవత్వస్య లాభే
వ్యాత్సనఇత్యుక్తిః-అబ్బిక్షున్యాయేనాఽవధారణంగమయతి. ఏవంచాఽ
ఽత్తినోదేహమిత్యస్య-ఆత్మీయమేవదేహమ్ నతుస్త్రిణామివపరకీయ
మిత్యర్థఃతదాచనీతాప్రతిబద్ధ్యానాఽవకాశఇత్యాశయేనాఽఽహ(తామ్)
ఇత్యాది. (తామ్) స్వతస్త్రిః. (ఒరుపిరాట్టియాయ్) తద్వదత్యన్తపర
తస్త్రి ఇత్యర్థః “పరాధీనాః” ఇతి - పరాధాః, పరతన్త్రాశ్చేత్యర్థః.
“సర్వాః” ఇతి, శ్రియోఽపిసక్తిహ ఇతిభావః. (మాయమ్) ఇతి.
అయంచ ద్రమిణోపనిషత్సూక్తిఖిల్లః ప్రబలపాపప్రయుక్తస్త్రీజన్మవ
త్వహమ్, మరణస్యకర్తవ్యతాంసజానామిత్యర్థః (పరాధీమాక)పరాధ
మేయాక. (నోక్తి-యిరుక్కి-తాగో) రక్షితిక్మి” నభోవిరుద్ధార్థకత్వా
శ్రియజేన, అవసాదనివరీతన్తు రక్షణమేవభవతీతిభావః. (తమ్మతాన)-
తమ్మతేయాన. పరాధకతారహితస్వార్థతాయుక్తేత్యర్థః, నను-నైవం
వత్తుంశక్యమ్ (౩) “నతేరూపమ్-అపితు, “భక్తానామ్” ఇతితుప్రమాణ

న్యాయా.—(అత్తనోదేహమ్) ఇతు తాన్ తమ్మతో? (౧) ‘భక్తానామ్’
ఎత్తు-పిఱరతమ్మో? పిఱరుడమ్మై ఎ శెయ్యచ్చుమక్కి-తార్.

టి.—బలేన భగవద్వివ్యమజ్జశనిగ్రహస్యాఽఽశ్రితార్థత్వావగమేనసీతావ
దేవపరకీయస్యత్యాగాయోగాదిత్యాశబ్ద్య, పరప్రయోజనైకప్రయో
జనకస్య పరప్రయోజనోపధానాభావేఽపి త్యాగస్యచ స్వామి
త్వత్వేఽపి తత్త్వాగకరణంగహంవహమేవేతి పరిహరన్ అధాఽన్తరం
వక్తుముపాదత్తే. (అత్తనోదేహమ్) ఇతి. అత్రచ (౨) “ఉపధాయ
భుజంతస్య” (౩) ప్రాణేభ్యోఽపిగరియసీమ్, (౪) “కింజ-రా సముప
స్థితౌ” (౫) భక్తానాంతమ్” ఇత్యాద్యవగతసంశ్రితపారాధాన్యవచ్చి
న్నబోధకత్వాద్రామపదస్య, తత్సమభివ్యాహృతా త్తశబ్దస్యాఽపి
తద్రూపావచ్చిన్న పరత్వాత్, తత్సమభివ్యాహృతదేహపదమపి తా
దృశదేహపర మిత్యాశయేనవ్యాచప్తే (ఇతు తాన్ తమ్మతో) ఇతి. (ఇతు
తాన్) దేహాంత్యర్థః. (ఎక శెయ్య) - కమన్తంసాధయితుమ్. (శుమక్కి-
తార్) - ధారయతి ఆనేన-ధారయతేస్సకర్తృకత్వందశికతమ్. అత్తనో
దేహమిత్యస్యచ మధ్యచుఃస్యాయేనో భయత్క్రాంత్యయఇతిభావః,
అత్రచ - (౧) “చిద్వాంస్వభావమపివః ప్రతికూలవృత్తిమ్” ఇత్యా
ద్యభిప్రేతమ్.

నను-సీతయా ౨) “విషస్యదాతానహి మే స్తికశ్చిచ్చస్త్రీస్య
వావేత్సనిరాక్షునస్య” ఇతిశస్త్రీమ్యపకరణాభావాద్యధాచిక్షిప్తోపిదే
హ్యాతాగోనకృతః, తథాప్యనేనాప్యపకరణాభావాదేవదేహేవసాదనం

(౧) జితన్తాయమ్.

(౪) క్రిరామా-బాల-౩౧-౪.

(౨) క్రిరామా-సుద్ధ-౨౧-౧౨ (౫)

(౩) క్రిరామా-౩౫-౨౭౧౬. (౬) క్రిరామా-సుద్ధ-౨౫-౧౬.

మూ —నశోకేనావసీదతి

వ్యా —అవర్ శెయ్యవ తెన్? ముడికైక్కుకు కురువియిల్లెయా
కెలెన్న, (నశోకేనావసీదతి) శోకమిరుక్కువేటు కరువి వేణుమో?
(నశోకేనావసీదతి)

టి.—నకృతమితి శజ్జా రూపేణ “నశోకేనావసీదతి,” ఇత్యేతదవతార
యతి (అవర్) ఇత్యాదినా (కరువి) కరణమ్ పరిహరన్ వాక్యార్థమాహ
(శోకమిరుక్కు) ఇత్యాదినా అత్రచ “శోకేన” ఇతితృతీయాయాః కర
ణత్వమథః. తథాచశోకకరణకదేహకర్మకావసాదనం నకరోతీతియ త్త
ద్దుష్కరంకృతవానితి యోజనా తృతీయార్థకరణత్వేచ కర్తృవ్యా
పారాధీనత్వస్యాపి ఘటకత్వాత్తదభావేగహానర్యవస్యతి కరణసత్వేపి
క్రియానిష్పత్త్యభావః తస్యకర్తృనిష్ఠానాభావప్రయుక్త ఇతిభావః. నను
(౧) “శోకేనానశనేనచ” ఇతిసీతాయాఅప్రయం శోకస్తుల్య
శజ్జాయామ్, సత్యమ్, సీతాయాఅపిశోకోఽస్తి తథా
శోకస్యతతోవిశేషః, సఖిలు (౨) అస్తాద్భూతామ్ముగంధ
మ్బుత్వేనరూప్యతే, రామశోకస్తు (౩) “అగ్నినే
ఇత్యగ్నిత్వేనరూప్యతే, అస్తిచాఽమ్బువేత
భూయోవైషమ్యమ్. (౪) “మాసాదూర్ష
శ్శోకాత్, (౫) “నశీవేయంక్షణమశీ
యితః, తథాచసత్యసీదృశశోకా
కరణితి పరిహారమభిప్రాయనివృ
త్తాత్ రామశోకస్య వైషమ్యే

(౧) శ్రీరామా-సుద్ధర.

(౨) శ్రీరామా-సుద్ధర-౨౭-౩

(౩) శ్రీరామా-సుద్ధర-౩౫-౪

వ్యా - ౧౦ “శ్లోకాగ్నిగ్లప్రధక్ష్యతి” ఎన్టు-శ్లోకమాకింపెను నెరుప్పిరుక్కు వేటుకరువివేణమో?.

పెరియవాచాన్బిళ్ళై తిరువడిక శ్లోకరిణమ్

టి - ప్రధక్ష్యతి, ఎన్టు ఇతి. అత్రచ శ్లోకవవాగ్నిగ్లితి విగ్రహే (౨)
 * “మయూరవ్యం సకాంతాత్ సమాసః” ఇత్యాలక్షాణికప్రాజ్ఞః.
 “అగ్నిశ్లోక ఇతి విగ్రహే చ శక్యతావచ్ఛేదకరూపేణాశక్యస్య భానేపి
 లక్షణాభ్యుపగమాత్ ఆహార్యరూపేణ సామానాధికరణ్యసమ్భవేన
 సమానాధికరణాధికారస్యాపి బాధాభావాత్ (3) “ఉపమితం
 వ్యాఖ్యాదిభిః” ఇత్యేవ సమాసః” ఇత్యాలక్షాణికవైయాకరణ
 సవ్యాః ప్రధక్ష్యతీతి చ (౪) “దహభస్తీకరణే” ఇతి పరితస్య దహతే
 తస్మాదహమ్ తస్య తీత్యుక్త్యా దహత్యుపాదానాత్ అగ్నేభూక
 త్యాద్యసంధ్యతి. తత్రాపి ప్రశబ్దేన క్రియాప్రకరణం వదతాకర్తృశక్తి
 తాన్; వాచ్యుఁగ్నేభూయత్వం వ్యజ్యతే. ఏవంచ-అఖ్యాతాస్త
 తాన్-ధారయన్ ద్విదాదీనాం పదానాం వ్యక్తివిశేష పరత్వనిశ్చయవత్
 దేహమిత్యస్య చ “దేనాగ్ని పదస్య మహత్తరాగ్ని పరత్వం నిశ్చయత
 అత్రచ - (౧) “చిద్వ్యాసో నెరుప్ప” ఇతి. “శ్లోకాగ్నిః” ఇతి-రూపకమ్.
 ద్యభిప్రేతమ్.

ర్షక దాహవ్యావృత్తస్య (౧) “చినా

నను-సీతయా ౬) “విషస్య సాధారణస్య దాహప్రకరణస్య
 వావేత్తి నిరాక్షునస్య” ఇతి శస్త్రామ్యుపసప్రకృతశ్లోకాత్ తావత్త్యపేక్ష
 వ్యాతాగోనకృతః, తథాప్యనేనాభ్య

) వ్యాది-ప-అ.

(౧) జితవాయమ్. (౪)

౨) క్రిరామా-సుక్త-౧-౧౩ (౫)

(3) క్రిరామా-3 మ్క-౨౭౧౬. (౬)

టి - శాత్ పరిణామో వేతి ధ్యేయమ్. (౧) - విషయభేదతాద్రూప్యభేద
నం విషయస్య యత్ హుంకమ్'' ఇతి; (౧) - పరిణామః క్రియాధికారే
ద్విషయీ విషయాత్తనా' ఇతి చరూపకపరిణామయో లక్షణం బోధ్యమ్.
అత్ర చ ప్రసిద్ధాన్ని నాథారణాయా సద్వ్యవస్థతైయావా దాహశక్తే
శ్లోకే సత్యత్ శోకపదేన అపసాదనాన్యధానుపపత్తిరూపాధకానామ
హ్యచగృహీతేన 'అధాకద్వాకల్పనైక దేశత్వాత్' ఇతిన్యాయేన
దాహశక్తిప్రకాశావచ్చిన్న శోకబాధోపపత్తే; (పెరునెరుప్ప) ఇత్యు
క్తమితి ధ్యేయమ్. కరువియిలైయెన్నప్పిమో ఇత్యుక్త్యా (వేటుకిరువివే
ణుమో) ఇత్యుక్త్యా-శస్త్రాదీనాం శోకాపేక్షా, నతుశోకస్య తదపేక్షేతి
ధ్యేయతే. (వేణుమో) ఇత్యోకారేణ ఆయమర్థః ప్రసిద్ధఇతివ్యజ్యతే.
'సతిచప్రసక్తే ప్రతిషేధః' ఇతిన్యాయేన 'శోకేనావసీదతి' ఇతి ప్రాచీ
నువాదరూపయా ససక్త్యా ప్రసిద్ధిస్సూచ్యత ఇతిభావః.

అనయాచశిష్టగహణయా-సీతాయావై లక్షణ్యాతిశయవ్యజ్ఞనాత్
రామేణతిదుక్త్యైతిలజ్ఞనప్రతీతేః. మస్త్రీరత్నప్రధమపదాదేహ
పురుషకారభావోనేనశ్లోకేనోపసృంహిత ఇతివ్యాఖ్యైశ్చైర్వియముల
శ్లో! ఉత్తమంకావ్యుత్తమస్యసమాఖ్యానానుష్టుకుపదపాయ, మల
ఇనమ్మహర్థమిత్యుక్త్యా రత్నాన్యైః పన్నమందుడునిచ్చియము.
వాక్యభేదస్యవిదుషామిష్టాసతివిధు. ౦ తథా!
తస్మిన్నసతిచానిష్ట్యాప్రేక్షేత్కేమి! ౧౯||
అన్యాయ్యశ్చేతివియతేష్కేష్వుపేక్షతథా!
తస్మాదేనానికస్తనేశ్చముసహహాషణమ్! ౨౦||
నిదేశశస్యవిశేషేణప్రక్కశ్చేషశస్సహహాషణమ్!
క్రమతఃపునరుక్తేను వర్ణనాన్యాయజవతత్పరా!

మహాప్రియవాదినీ|| ౨౧||

(౧) - సత్త్వీకాత్.

హృదయై రక్షణలక్షితైః

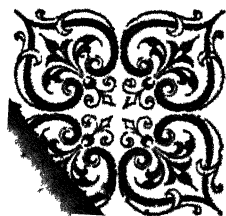
ప్రయాజ్యేనరత్నైః ముద్రితా|| ౨౨||

లభ్యానవశ్యవ క్తవ్యాన్ చారూన్న్వయజ్ఞసమ్మతాః ।
 త్రయ్యస్తసారగభణ్ణాశ్రీరామాయణగోచరాః ॥ ౫॥
 అథాన్ దివ్యేనమనసాకృష్ణపాదగురూత్తమాః ।
 మద్విధేఽనుగ్రహోదిత్యండశాయాఞ్చక్రిరేన్సుటమ్ ॥ ౬॥
 మయామద్దధియాప్యేతే కథశ్చిద్వివృతాఞ్చితి ।
 ఇమందోషంజుషంతాంమేవత్సలామమదేశికాః ॥ ౭॥

ఇతి శ్రీవాఘాలవీరరాఘవసూరివిరచితా

దుష్క-రశ్మోక టిప్పణీ.

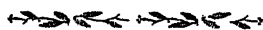
సంపూర్ణా.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

శ్రీ శాణ్డిల్య విశిష్టధర్మశాస్త్రమ్.

మూ శ్రీమ త్తోదగిరే ర్హృద్ధి శ్రీమత్యాయతనేహరేః।

శాణ్డిల్య నృషి మాసీనం ప్రణమ్య మునయోఽబ్రువన్ ॥ ౧॥

ఈ భూమండలమంగు నుదకసమృద్ధియుఁ బుష్పసూదిసంపూర్ణంబు యైన నానావృక్షంబులును గల దగుటచే మిగుల రమణీయఁబై తోఁపవ్యోమవియు నానమా మరె యనియుంజెప్పఁబడు దివ్యస్థలమొకటి గలదు శ్రియఃపతియైన శ్రీమన్నారాయణుని సన్నిధియొకటి యాండ తొన నున్నది అందనేకముపులు శ్రీమన్నారాయణ సరణారవిష్టధ్యాననిరతులై నివసించుచున్నారు అంగుఘృహీతుండు యొన్న శ్రీశాణ్డిల్యుండనెడి ఋషిశ్రేష్ఠు నాలోకించి యాముఖ లంచఱుయ నమస్కరించి యిట్లు విన్నవించుకొనిరి॥

మూ శ్రీమ దేకాయనం శాస్త్రం శ్రుతం గుహ్యం సనాతనమ్

జ్ఞాతం చ సర్వవేదానా మన్తస్సార మిదం త్వత్తి॥

ఓశాణ్డిల్యమహర్షీ ! జగత్కారణంబును సత్త్వరజస్తమో ప్రకృతిస్వరూప మిట్టిపని తెలుపునదియుఁ బరబ్రహ్మ మిట్టివని తెలుపునదియు నన దియును వేదాదిసకలగ్రంథసారభూతంబును కేదానశాస్త్రమును బరమదయాళువగు నీవలన విని విన్న లచే మనఘృన దృఢముగా నిలుచునట్లు చేసికొంటిను

నివృత్తం వైదికం కర్తవ్య త్రోక్త

పశ్యకాలాత్తకం జ్ఞానం తచ్చ

భగవత్ప్రేక్షిక సాధనములు రెండు ఫలంబును గోరక భగవత్తుభోగముగాఁ మనఁబడును. ఇదియే నివృత్తికర్తవ్యమనియు రదుఃఖ నివర్తకమైనది ప్రాతస్సంగవమ జేయఁదగినదై యున్నది భగవత్తుభోగము గాఁగలదై యున్నది కావుననే శాణ్డిల్య దాని ననుష్ఠించఁదగిన యంచకాలముల వరు

మందరము, తత్వసుధ, అను ప్రవేశశ్రుతి వివరణము, తాత్పర్యసచ్చీకరము, వచస్సుధా
మిమాంస, ‘‘కైలోగ్నిశ్చ’’ ఇత్యాదిశ్లోకవ్యాఖ్యానము, తత్వసారవ్యాఖ్యానము,
సచ్చరిత్రపరిత్రాణము, త్రింశత్ ప్రశ్నోత్తరము, బ్రహ్మత్వటంకము, పద్మైకైవిశేషము,
తిగచ్చన్దరిత్ర ప్రతిపదము, మొదలగు అనేకగ్రంథములు వీరు శ్రీరక్తాది దివ్యదేశయా
త్ర గావేంచేసి అచ్చటచ్చటనున్న కుదృష్టులనుజయించి దిగ్విజయముచేసి మనపూర్వా
చార్యుల సిద్ధాంతమును ప్రచురింపించుచు ఈవిధూతులో ౫౧-సంవత్సరము వేంచేసి
యుండి, ఈశ్వర నామసంవత్సరము అల్పిశినెల శుక్లచతుర్థిలో తిరునాట్టు నలఙ్క
రించిరి.

సకలమహాపరత్మకనకాశ్చిత్రస్త్వకుటీనికరవిచిత్రకాన్తిపరిపితనిజాజ్ఞ్రియుగః ।

పురవరభూమిసారసునిరాజ్ఞితేపుణ్యఫలంవరగుణవీరరాఘవగురుర్జయతాత్మనిరమ్॥

ఇట్లు,

శిజ్ఞప్సెరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారు.

తా|| ఓమహర్నారా! ఈసహచారము మహద్భుత్యాది గర్వకాస్త్రజ్ఞులకు
 ఓవృ తక్కినవారికి నాధారముగాఁ బరిశీలన సశక్తియును సర్వికాస్త్ర సారభూ
 తులును గావచ్చున బరమరహస్యమైన విషయము. ఇది భగవద్భుత్యయందు ఆసక్తియు
 దుర్వినియములయందు విరక్తియు. గలవారికి నస్తుఃకరదీయుఁ గావచ్చనే హితకరము
 కైయుండును - ని శబ్దాది దుర్వినియములయందు ఆసక్తియు భగవద్భుత్యయందు విరక్తి
 యుఁ గలవారికి నస్తుః కరదీయును గావచ్చనే అహితకరంబుకైయుండును.

కుటుమ్బాశ్రమ మాశ్రిత్య తథా కాలక్రమేన చ |

వత్స్యామి వ స్సదాచారం ముఖ్యాస్తే హి కుటుమ్బినః || ౯||

తా|| ఓమహర్నారా! కుటుమ్బమును ఆశ్రమమును నియమపూర్వకముగాను
 బూర్వోక్తపద్ధతులను సమర్పించిన సహచారిమును జేయుచున్న వారేకదా పొగ
 దండగినవారు? అట్టివారేకదా శిష్టులు' అట్టికష్టంబులచేరబడకుండుచున్న సహచార
 మును మీకుఁ జెప్పెదను వినుడు.

ఆచారం మజ్జలోపేతం సంక్షేపా త్ప్రదీపిమి వః |

అనన్యమనస స్సర్వే శృణుధ్యం మునిపుత్రవాః || ౧౦||

తా|| ఓమనిశ్రేష్ఠలారా! సకల శ్రేయస్సులను గలుగఁజేయుతనము జేహ
 చారము నిప్పుడు సంగ్రహముగా మీకుఁజెప్పెదను మీరు నితర శక్తిరేన్దియముల
 మనస్సును బోనియక నేనుజెప్పనట్టి విషయమందే మనస్సును నుటకుసాధనమైనంత

పశ్చేన్దియస్య జేహస్య బుద్ధేశ్చ మనస స్సాదునది. పాయ, మల
 కుండుండునిద్రియము.

ద్రవ్యదేశక్రియాణాం చ శుద్ధి రాచార ఇష
 తథా |

తా|| త్వక్చక్ర శ్శౌత్రజహ్నుఘ్రిణములకును శరీర
 కును ద్రవ్యదేశక్రియలకును గలుగునట్టి పరిశుద్ధియేనా మి || ౧౧||

త్వగిన్దియమనఁగా వృత్తియము (చిత్తమందుండున తథా |

తేకుండులయు కాన్తాక్తిచ్చానములు గలిగియున్నహామణమ్ | ౨౦||

నకుంబరశ్రీలను సంగమాభిలాషగగి చూడక

కాముల లోనగు వదియే పరిశుద్ధి శ్రోతేన్ది, ర్వాధ్యాయజవతత్పరా |

భక్తిశ్రద్ధలతోవినుట, అసత్కీలనను విసకుక్రియవదినీ || ౨౧||

జిహ్వేన్దియమునకు శ్రీమద్భగవద్గుణ కాత్రై ర్మణులక్షితైః |

మానుజెప్పట పరిశుద్ధి ఘ్రాణేన్దియమునకు

పరిమళము నాఘాణిండుట పరిశుద్ధి, కాన్తాక్షేనరత్నేని ముద్రితా || ౨౨||

టి.—నాఽన్యత్పశ్యతినాఽన్యచ్ఛృణోతినాఽన్య ద్విజానాతినభూమాం’
 ఇత్యత్ర తథావ్యాఖ్యాతత్వాచ్చ. జగచ్ఛబ్దః-చిదచిత్సముదాయ విశేష
 రూఢః, అవయవధర్మాణా మవయవిని ముఖ్యతయావ్యపదేశః, అవయ
 వానామవచ్ఛేదకతయావ్యపదేశశ్చ, (౧) “పుథులనితమ్బబిమ్బే”
 ఇత్యాదౌ దృష్టః. తతశ్చ, హరిణీఖురమాత్రేణచర్తణా చిదచిత్స
 ముదాయా త్తకంజగత్, హనుమద్భీష్టాన్యచేత నావచ్ఛేదేన మోహిత
 మిత్యర్థలాభాత్, చేతనై కాంతమోహాన్వయోపపత్తిః అతోనజగచ్ఛబ్ద
 లక్షణా మోహితమితి*ముహేణ్యన్తాత్ కర్తృణిక్తాంతమ్, (౨) “ముహ-
 వై చిస్త్యే” ఇతి ధాతుపాఠః. వై చిస్త్యమ్-అవివేకః. సచ-వివేక
 పరిపన్థిజ్ఞానవిశేషః. వివేకశ్చేహ- భోగ్యాభోగ్యయాధాత్మజ్ఞానమ్;
 తద్విపర్యయ స్త్వవివేకః. “అసిఞినత్తి” “స్థాలీపచతి” ఇత్యాదౌవివ
 క్రియాసౌకర్య ద్యోతనాయ విషయస్యైవకర్తృత్వ వివక్షయా “చర్త
 ణా” ఇతిత్వతీయా. అనయాచ-అవయవాంతరాణామవయవినశ్చ జగ
 న్తోహసక్రియాయాంకై ముత్యంవ్యజ్యతే. చర్తపదేనచ - వస్తునిబద్ధన
 హేయత్వముచ్యతే. “హరిణీఖురమాత్రేణ” ఇతిచ- సంస్థాననిబద్ధం
 తదుచ్యతే. “భీష్టాద్గాక్షేయాత్” ఇతిచ-పరస్పరసన్నిధినా - గురు
 భాగవన్యాయేన భయజ్ఞురభాగీరథీసలిలయోర్వ్యావృత్తిః. “గాక్షే
 యాత్” ఇతి-విరక్త్యపపాదకాఽభిజనశుద్ధిప్రదశకనార్థమ్. “భీష్టాత్”
 ఇతి - పుంస్త్వాతిరేఖోవ్యజ్యతే. అనేన చ క్లీబత్వనివృత్తిః. హనుమద
 పేక్షయాప్రథమనిదేశశ్చ - వైరాగ్యే భీష్టస్య ప్రాధాన్యవ్యజ్ఞానాయ.
 శసీరాజకుమారత్వాత్ పరమరసికోఽసిసన్ ప్రార్థయన్తీమపి స్త్రియం
 ప్రత్యాచక్షేతిప్రసిద్ధమ్. తదేతత్సర్వం మనసినిధాయ వ్యాచక్షే
 (ఎన్దుభీష్టాదాక) ఇతి.

భోజ్యో నేవ రసాక్ రస్యో న్నా త్యస్తచపలా రసే!

మితకాలం చ నా జిహ్వో పరిశుద్ధేతి కీర్త్యతే॥ ౧౬॥

తా॥ శాస్త్రమందే వస్తువులు భుజించదగినవని చెప్పబడెనో అవి మంచినరసము గలవిగాను రుచిగలవిగాను ఉండవలయును రుచిగలవియనివాని సత్త్వాశతో నధిక ముగాభుజింపక మితముగా భుజింపవలయును. అట్టివస్తువుల నట్లు కాలనియతముగా మితముగా భుజించునట్టి జిహ్వ (నాలుక) పరిశుద్ధమైనది.

అమేధ్యగన్ధా దాక్షిస్తా మేధ్యగన్ధేషు యోజితా!

యుక్తేష్వలోలువా యా సా సాసా శుద్ధేతి కీర్త్యతే॥ ౧౭॥

తా॥ అపరిశుద్ధపదార్థముల దుర్గन्ధముల నాఘాఘ్రిణింపక శాస్త్రోక్తములైన పరి శుద్ధపదార్థముల శుగన్ధమును మిక్కిలి యాశలేకుండ వాసనచూచునట్టి నాసిక పరిశు ద్ధమైనది.

ద్వివిధా దేహశుద్ధి శ్చ కర్తేన్ద్రియవశాత్తథా!

సర్వాన్గేణాచ తద్యుక్తం వివిచ్యాద్యా నువర్ణ్యతే॥ ౧౮॥

తా॥ కర్తేన్ద్రియ సంబంధముచేతను సర్వశరీరావయవ సంబంధముచేతను దేహ శుద్ధి రెండువిధములుగలది అదియెట్లునగా వివరించెద నినుడు. కర్తేన్ద్రియముల నగా వాక్పాణిపాద పాయూపస్థలు, వాక్సనఁగా, మాటలాడుటకుసాధనమైనండ్రియము-పాణి, చేతులయందుండునది- పాదము, కాళ్లయందుండునది-పాయు, మల విసర్జనస్థానమందుండునిన్ద్రియము. ఉపస్థ, మూత్ర విసర్జనస్థానమందుండునిన్ద్రియము.

పరాపవాదం పారుష్యం వివాద మస్మతం తథా!

అనిబద్ధప్రలాపంచ నిజపూజానువర్ణనమ్॥ ౧౯॥

అసహ్యమర్తవచన మాక్షేపవచనం తథా!

అసచ్చాస్త్రస్య పతన మనద్భిస్సహభాషణమ్॥ ౨౦॥

ఇత్యాదిదుర్వచో హిత్యా స్వాధ్యాయజవతత్పరా!

పుణ్యస్తవాదిపతనే నిరతా ప్రియవాదినీ॥ ౨౧॥

సత్యైః పరహితై స్సాక్షేర్నితై ర్మక్షణలక్షితైః!

యుక్తాక్షరై స్సుపూతా వాఙ్మనరత్నై స ముద్రితా॥ ౨౨॥

తా! ఇతిరులను మాపించుట, కరిసముగా మాటలాడుట, కలహించుట, ఆసత్వమాడుట, ఒకదానికొకటి సంబంధించి విరుద్ధవుమాటలాడుట, తన్నుం బొగడుకొనుట, సహించుగూడని మాటలను మనస్సుచొచ్చునట్లు చెప్పట, అక్షేపించుట, అయోగ్యోన్ముఖులను జడువుట, అయోగ్యులతో సంభాషించుట, లోసుగాంగలవానినివిడిచి వేములనుజనువును ఎవ్వమద్రుములను జపించుచు వగవచ్చునిస్తుతులను చెలువునట్టిగడ్డములనుజనువును హిరివచనములను జెప్పించు బయలకుహితమును గలుగజేయునవియు వాచిగడ్డములను జెలువునవియు బరిమితంబులును మంచిశబ్దములతోఁ గూడినవియు మృదు వైనయక్షురులతోఁ గూడికొనినవియు నగు సత్యవాక్యములను జెప్పటచెతను వీనికి విరుద్ధవాక్యములను జెప్పటయందు మానముగలవగుటచేతను బొగడఁదగినవాక్కు బరిశుద్ధమైనది ౨౨.

కేశకీలానుసరణం నఖిరోమాదికృత్తనమ్|

తృణస్యోచ్ఛేదనం పృక్షగుల్తానాం ఛేదనం పృథా|| ౨౩||

స్త్రీ బాలపృథ్వాతురాణా మన్యేషాంతాడనం పృథా|

పరదార పరద్రవ్య పరామర్శం చకామతః|| ౨౪||

అఙ్గుల్యాస్ఫోటనం లీలా పాణితాలాదిహేలనమ్|

తక్షణం శ్చైవమాదీని ఒహిష్కల్యే శుభానుగః|| ౨౫||

అభ్యజ్ఞానానివ్యావారే యుక్తఃప్రిత్యోర్ధ్వరోస్తథా|

థారకః పుణ్యశీలానాం పృథ్వానాం రోగిణా మపి|| ౨౬||

అర్థినా మిష్టదానేన సర్వదాద్రిక్పతాఙ్గులిః|

మల్లికాజాతితులసీవర్ధనాదివిక్కుణ్డితః|| ౨౭||

భగవన్తద్దిరే నిత్యం మూర్జనాదిక్రియాపరః|

అలంకారాదికరణే కుశలశ్చ జగద్గురోః|| ౨౮||

భగవత్పాదపూజాయాం హవనే వన్దనే తథా|

ప్రసక్త శ్శుద్ధశాస్త్రాణాం సంస్కారాదిక్రియాపరః|| ౨౯||

జపసంఖ్యానుగణనా వ్యావారేణ పవిత్రతః,

యుక్తస్తథా శుభైరన్యై శ్శుద్ధఃపాణి స్త్వసామతః|| ౩౦||

తా|| తలవెండ్రుకలలోని వేలయి వెలకీతీయట్లు, గొల్లను శరీరలోమములను చెడించుట, తుడుచేసనము, పుష్కలతాదులను చెడించుట (౨౩) శ్రీబాలపురుషులను రోగానులచే నిడించుచున్నవానిని నెలక మడికొంచుచు గొట్టుట, శుభేచ్ఛతోఁ బడ శ్రీలయ బడవైపుములను దాఁకుట (౨౪) చిటికెజేయుట, చిన్నలులు లోనగువానిచే నెగతాని చెయుట, చూపుడు వ్రెలితో నెవరినైనను బెడిచించుట లోనగువానిని పెడిచి మంచిపనులను జేయుట ననుసరించి (౨౫) ఆభ్యజ్ఞానవాది వ్యాపారమును, తిష్ఠించి ద్రులు గురువును జెప్పినపనులను, జ్ఞానపురుషులు పయోబుద్ధులును జెప్పినట్టి పనులను, రోగులపనులను (౨౬) జేయుచు యాచక లక్షితవానిని ముఠక భారచే బడినీక శ్రేణు గలదియును భగవద్దనిపూజకై మెలవెనైన మల్లెలను జాబులను దులఘులను చెంచుట లోనగువానిచే మొక్కులోయిడియు (౨౭) కెత్తము లగవన్నదిరమును శుద్ధి చేయుట లోనగు పనులను జేయునట్టిదియు, అట్లు శుద్ధి చేయుచున్న భగవద్దనిరమందు మగ్గుపెట్టుట పూలుకట్టుట లోనగు నలంకారములను జేయునట్టిదియు (౨౮) భగవత్పూజను జేయునదియు వైభవవాది నెమ్మచుకన్నములయందు రాజ్యాదులను హోమముజేయునదియు భగవత్తుని నమస్కరించునదియు సచ్చాస్త్రాది గ్రంథములయందు తప్పలను దిద్దుట లోనగు వానిని జేయునదియు (౨౯) అష్టాక్షరాదిమస్త్ర జప సంఖ్య నెంచునట్టిదియు, నింక నితర శుభకార్యములను జేయునట్టిదియు నగుమాస్త్ర మేవో యదిపరిశుద్ధమైనది ౩౦.

భగవద్దనిరం వృద్ధా న్నూజ్యో నన్యాంశ్చ మగ్గలాన్!

ప్రతిప్రసారణం మోహో ద్భూ విఘాతం పలాయనమ్! 3౦||

సర్వోపకరణానాంచ సర్వేమాప్రాణినాం తథా|

స్పర్శసం లబ్ధసం పై న తథా న్యా అపి దుష్ప్రియాః|| 3౧||

విపృజ్య భగవత్కర్త సిద్ధ్యర్థగమనే రతమ్|

తథాభాగవతస్యార్థస్థిరం చ విశేషతః|| 32||

ప్రవక్షిణక్రియాసక్తం తీర్తయాశ్రావరం తథా|

దర్శనార్దం మాతే ర్నిత్య ముత్సవాసుభవాయచ| 3౩||

జేవాయతెనియాత్రానూ మభియుక్తి మృదుక్రిమన్

మహాభాగవతానాంచ కింస స్పర్శవిర్జితమ్|| ౩౪||

సద్భక్తానా మనన్యానాం పూజార్థం దర్శనాయ చ।

సత్వరం చైవమాదీని కుర్వత్పదగ్వయం శుభమ్॥ 3౬॥

తా॥ భగవత్ స్థిరమునకును వృద్ధులకును బూజింపఁగలిగినవారికిని, పరిశుద్ధచరిత్రము గలయితరులకును ఎగురుగాఁ బరాకువను బాదములకుఁబాచి శయనింపఁగూడదు శబ్దించునట్లు పాదములతో నేలను దట్టుచుఁ బరుగిడఁ గూడదు-(3౧) గృహమందలి తిరువారాధన లోనగువానికై సంపాదించినగర్భపుష్పదులనుగాని యితరప్రాణులనుగాని పరాకునైనను దన్నరదు. దాఁటనుగూడదు మఱియునింకఁ బాదములతోఁ జేయఁ దగిన దుష్కార్యములెన్నిగలవో వానినన్నింటినిగూడఁ జేయరాదు. పాదములు విశేషముగాభగవత్కైంకర్యము భాగవత కైంకర్యమును ముఖ్యప్రయోజనముగాఁగల గమనము గలవై యుండవలయును (33) ప్రక్షిణనమస్కారార్థముగాను, తీర్థయాత్రార్థముగాను క్రియింపఁతని సేవించుటకును, భగవదుత్సవసేవార్థముగాను, గమనముగలవై యుండవలయును (3౪.) మఱియు దేవాలయములకుఁబోవుట కుపయుక్తములై యుండవలయును. భాగవతుల శ్రీహస్తములు తగలరాదు వారి సేవ కుపయుక్తములు గావలయును మఱియు నట్టిసమయమున విశృంభణములేకుండ విషయముతో మెల్లగా నడిచిపోవలయును (3౫) మాకు భగవత్తుండేగతియని నమ్మిన స్మృతులను బూజించుటకును జూచుటకును ఇంక ననేకములైనపుణ్యకార్యములకు నుపయుక్తమైన గమనము గలవై యుండవలయును ఇట్లు దుర్గమనము లేక సద్గమనముగలిగినపాదములు పరిశుద్ధములైనవి. 3౬

ఉచ్చార్తస్రంసనం కుర్వత్కాలవవ సచాన్యదా।

గుప్తంచ సర్వదా శుద్ధం పాయుస్థానం విదు ర్బుధాః॥ 37॥

మలబాధావృత్తి గలిగినప్పుడే మలొత్సర్జనమును జేయవలయునుగాని యేదో యొకకార్యమునుబట్టి దానిని బిగఁబట్టుకొని యుండవలదు. అట్లుండినయెడల మలము గర్భమున శేషించియుండును గావున గర్భము శుద్ధముగానుండఁ గనుకఁ గాలనియమముగాను రవాగ్నిముగాను మలవిసర్జనమును జేయ వలయును- అట్టి పాయుస్థానియే సర్వదా పరిశుద్ధమైనది.

కాలే నిజస్త్రి సంసర్గ రసయోగానుభూతిమత్॥

అన్యథానుల్బణం గుప్త ముపస్థం శుద్ధమీరితమ్॥ 3౮॥

తా॥ కాలస్తోత్ర యుక్తకాలములయందే ఉపస్థస్థియము స్వకీయస్త్రీ సంసర్గ సుఖానుభవముగలవై యుండవలయును గాని తనబాగ్యతోచితము తలచినప్పుడంతయుఁ గాలనియమము లేక యట్టి గుభానుభవము గలదగాఁ గూడదు అట్లేయైన యెడల

కురు శక్తి (లేవనము) తగ్గును. తద్వారమునే దేహశక్తియగును. అప్పుడు దేహశక్తి
క్రమము నుచితకాలముంగు నిజస్త్రి సంసర్గ - శుభాచారములు గల యువస్థయందు
పరిశుద్ధమైనది ఇట్టిదే శక్తిని యువశముచే గలిగిన దేహశుద్ధి. ఇంక సర్వాంగీకరణ
దేహశుద్ధిని జెప్పెదను విరుడు.

శిశుకర్ణాక్షినాసాదిమలనిర్వరజేన యా 1

శుద్ధి దైహస్య సా సద్భి స్సర్వాంగీకే తి కీర్త్యతే ॥ ౩౯ ॥

తా॥ శిశువు, చెవి, నేత్రము, ముక్కులోనగు శరీరావయవములయందలి మల
ములను బోగొట్టుకొనుటచేతఁ గలిగెడి దేహశుద్ధి యేదోయదియే సర్వాంగీకరణదేహ
శుద్ధి యనఁబడును ఇట్లు సత్పురుషులు చెప్పిరి

ధర్మహాని ర్న కర్తవ్యా కర్తవ్యో ధర్మసంగ్రహః 1

ధర్మధర్మా హి సర్వేషాం సుఖదుఃఖోపపాదకౌ ॥ ౪౦ ॥

ధర్మసంగ్రహమును జేయ వలయునుగాని యెప్పుడును ధర్మకార్యములను జేయువ
రాదు. ఏల యనఁగా ధర్మకార్యములను జేయుటచే శుభము గలుగుచున్నది, ధర్మ
కార్యములను జేయుటచేత దుఃఖము గలుగుచున్నది. అందును శుభము వలయు నని
కొరుదురు గాని దుఃఖము కావలయు నని కొరరు కదా. కావున నందఱును శుభ
సాధనమైన ధర్మమునే యాచరింప వలయును గాని దుఃఖసాధన మైన ధర్మహానిని
జేయఁ గూడదు

ఇద మేవ హి సచ్చాస్త్ర మయం ధర్మసనాతనః 1

అన్యోని సర్వశాస్త్రాణి మోహనాని క్రియాస్తథా ॥ ౪౧ ॥

ఇట్లు ధర్మహానిని జేయక ధర్మసంగ్రహమును జేయవలయుననుటను చెలువునదియే
సచ్చాస్త్రము (మంచికాస్త్రము) ఇదియే ప్రాచీన మైనధర్మము-ఇతరకాస్త్రము లన్నియు
మోహజనకములు అట్టి కాస్త్రములయందుఁ జెప్పఁబడిన క్రియలును మోహజనకములే.

భ్రమన్తి సర్వభూతాని నానుగచ్ఛన్తి సత్పథమ్ 1

తామసం రాజసం చాస్య దేతత్సాత్విక ముచ్యతే ॥ ౪౨ ॥

సర్వప్రాణులును అట్టి మోహజనకకాస్త్రములను అట్టిక్రియలను శమి అవి శుభ
ప్రపంచములని భ్రమించుచున్నారు గాని యిట్టి ధర్మమార్గము ననుసరింపదు, ఎవ రిట్టిధర్మ
మార్గము నవలంబించుచున్నారో వారు సత్త్వగుణము ప్రధానము గాఁ గలవారు. అట్టి
ధర్మమార్గావలంబనంబును సాత్త్విక మనఁబడును. (సత్త్వగుణమువలనఁ గలిగినదనఁబ
డును) ఎవరు ధర్మమార్గప్రతిపాదికములు గానికాస్త్రములను వానియందుఁజెప్పఁబడిన

క్రియలను నన్నివాసే చేయుచు ధర్మమార్గము నవలంబించక భ్రమించుచున్నారో. అట్టివారు రక్షోగుణము తమగుణమును గలవారు వారట్లు భ్రమించుటయు రక్షోగుణ తమగుణములవలనఁగలిగినదే

ఇదం హేయ మిదం హేయ ముపాదేయ మిదం వరమ్ ।

ఏవ ముక్తిం పురాణేషు వేదేషూ ఎనిషత్సుచ ॥ ర3॥

ఈతామసము హేయమే (విడువఁదగినదే) ఈరాజసము - హేయమే - ఈసాత్వికము-సర్వోత్తమము గావున నది యుపాదేయమైనది(ఆచరింపఁదగినది) యని పురాణములయందును వేదములయందును ఉపనిషత్తులయందును జెప్పఁబడియున్నది

ఏవం సాధుభి రాచీర్ణ మేవ మన్యాయకారిభిః ।

నాతూ ద్రుప్తా పరం ధామ సర్వకారణ మవ్యయమ్ ॥ ర4॥

దేవకీపుత్ర ఏవా స్యే సర్వే తత్కార్యకారిణః ।

దేవా మనుష్యాః షళపః షక్షివృక్ష సరీసృపాః ॥ ర5॥

* సర్వ మేవ జగద్ధాతుర్వాసుదేవస్యవిస్తృతిః ।

ప్రప్యత్రైశ్చ నివృత్తైశ్చ స్వర్గదైర్వోక్షదైరపి ॥ ర6॥

ఆరాధ్యో భగవా నేకో వేదభరై స్సనాతనైః ।

సఏవ సర్వథో పాస్యో నాన్య స్సంసారతారకః ॥ ర7॥

ఉత్కృష్ట మగు తేజస్సును సర్వంబునకుఁ గారణంబును నాశములేనిదియునగు పరబ్రహ్మము ప్రత్యక్ష దేవకీపుత్రుఁడే యనియు, తదితరు లగు బ్రహ్మరుద్రాదు లునియును ఆ దేవకీపుత్రుఁ డాజ్ఞాపించు కార్యములను జేయువా రనియు-దేవమనుష్యపశుపక్షివృక్ష సర్పాదిరూపవరాచరాత్మకంబును సుఖాదు మంతయు నానాగుదేవరూపమైనదే యని యు, ప్రప్యత్తిః ర్తంబులనుజేసి స్వర్గాది గుఱులు నపేక్షించువారికిని నివృత్తికర్తృ బులను జేసి మోక్షమునపేక్షించువారికిని బురొత్తనము లైనవేదోక్తధర్మములనువిచారింప నా భగవన్ముఁడొకఁడేసేవంపఁ దగినవాఁడు ఆతఁడే భక్తులకు జననమరణములు లేకుండ జేయువాఁడు గావున నన్ని విధములచెత మపానింపఁదగినవాఁ డనియు-అత్యుఁడట్టివాఁడు గాఁ డనియు సాధువులు ససాధువులు సంఘము జెప్పుచున్నారు (చీర్ణ -చిర్-నప్రత్య యను-పుషోదరాది అకారమున కీకారము-దాధాతువునకాదానము నర్థము)

* సర్వమేవజగద్ధాతా వాసుదేవ స్సవైస్తృతిః అని పారాస్తరము

ఉభాభ్యాం జ్ఞానకర్తృభ్యా మారాధ్యో భగవాన్ హరిః

తజ్ఞానమేష విజ్ఞానం తత్కర్తృ పరమం శుభమ్ ॥ ౪౮॥

జ్ఞానకర్తృంబులు రెంటిచేతను భగవత్తుండును శ్రీహరి సేవించు దగినవాడు-అట్టి శ్రీహరిని సేవించు వలయు ననెడిజ్ఞానమే విజ్ఞాన మనఁబడును - అట్లు సేవించుటయే అన్ని మేలులలో నుత్తమమైనది

ఉభావపి వియుక్తౌతు నతత్ప్ర పాప్తికారకౌ ।

యుక్తాభ్యాం భగవత్ప్రాప్తి స్సంసారఫల మన్యథా॥ ౪౯॥

నిష్కామకర్తృమార్గమునుగాని జ్ఞానమార్గమునుగాని యవలంబించునట్టివారిద్దఱును భగవద్భక్తియొగము గలవారైన నే భగవత్ప్రాప్తి గలవారగుదురు గాని భగవద్భక్తి లేకుండ నెన్నికర్తృంబులనుజేసినను ఎట్టి వేదాంతజ్ఞానమున్నను భగవత్ప్రాప్తి గలవారు గారు-నుతీయమనఁగా సంసార ఫలము గలవారేయగుదురు అనఁగా జననమరణములు గలవారే యగుదురనుట

తచ్ఛాస్త్రమేవ సచ్ఛాస్త్రం తదీయా ఏవ పఞ్చితాః ।

శోచ్యాహి భగవత్కర్తృపరిచర్యావిధిం వినా ॥ ౫౦॥

భగవద్భక్తిని గలుగఁ జేయునట్టి శాస్త్రమే మంశిశాస్త్రము-భగవద్భక్తిగలవారే పఞ్చితులు- నిర్దేశితకరణానిధి యగుభగవత్తుండు తనకై య్యమునుజేసి సంసార సాగరమును దాటుటకై కరణకళేబరముల నిచ్చి యుండఁగా భగవద్వైకంకర్యము నొనర్చుని వారిని గూర్చి అయ్యో యట్టి కైంకర్యము లేకుండఁ జెడిపోవుచున్నారే యని దుఃఖింప వలయును.

కృతకృత్యధియో మూఢా అపెహ హత మిదం జగత్ ।

ఇత్యాది సాత్త్వికజ్ఞాననిశ్చయేన దృఢీకృతా ॥ ౫౧॥

అభేద్యా పరమా బుద్ధి శ్శుద్ధేతి పరికీర్త్యతే ॥ ౫౧౪॥

లోకమందు జనులు భగవద్భక్తి లేకుండ ననేకకర్తృంబులను జేసి కృతార్థులమని (జన్మమెత్తినతరువాతఁ జేయించుకొనకార్యములేవో వానిని జేసితిమిగదాయని) తలంచుచున్నారు అట్లుతలంచిననాచు మూఢులు- అట్టి మూఢులచే జగమంతయుఁ జెడిపోవుచున్నది. జనులు తా మేకకర్తృంబులను జేసినను అల్పఫలమును గోరక కర్తృత్వము లేకు దనితలంచక భగవత్తుభోక్తాసార్థము భక్తితోఁజేయవలయునుగదా అయ్యో అట్లుచేయక కృతార్థులమని తలంచుచున్నారే యేమి యాశ్చర్యమిదియజ్ఞానముగదా - అనునట్లు

జ్ఞానము సాత్త్వికులకుఁ గలుగును గాని యితరులకుఁ గలుగదు, అట్టినిశ్చయజ్ఞానముచే
విషయనుభములమీఁదికిఁ బోకుండు స్థితియుగా భగవద్ధ్యాసక్తి గలబుద్ధి యెవ్వ యది
పరిశుద్ధమైనది

ఋదారపరద్రవ్యఋరహింసానుచిన్తనమ్ || ౫౨ ||

వై రానుచిన్తనం ద్వేష మలభ్యాప్తిను చిన్తనమ్ ।

సుదూరం బహుధా యానం భోక్తవ్య మిలచిన్తనమ్ || ౫౩ ||

అనత్కథానుస్తరణ మనక్తార్థ నిరూపణమ్ ।

ఇత్యాదిదోషరూపాణ హిత్యా కర్తాణి నిశ్చలమ్ || ౫౪ ||

భగవత్కర్త సిద్ధ్యర్థం వ్యావృత్తం భగవత్పరమ్

అవిషణ్ణ మనాయ స్త మహాజ్ఞారవివర్జితమ్ || ౫౫ ||

అసద్విషయసక్తానా మింద్రియాణా మహర్నిశమ్ ।

దమకం సర్వయ త్సేన బాహ్యరంభవినిస్సృహమ్ । ౫౬ ||

సర్వదా భగవజ్ఞాన సంసర్గ విగతిజ్వరమ్ ।

భగవద్భక్తసద్వాక్య గర్భాజలపవిత్రితమ్ || ౫౭ ||

సదర్థగ్రాహకిం సూక్ష్మ జ్ఞానరూపవిచారకమ్ ||

సమర్థ మప్రథమ్యంచ పుష్టం తుష్ట మసంశ్చయ ౫౮ ||

ఏవమాదిగుణోపేతం నిర్మలం మన ఉచ్యతే ||

తా॥ ఇతరులభార్యలనుగోరుట - ఋద్రవ్యములనపహరించట - పరులను
హింసించుట - వైరమును దలంచుట - చరులతోద్వేషించుట-దొరకనివస్తువును గోరుట
వలుమాటు మిక్కిలి దూరదేశములకుఁ బోవుట-ఁగిదిపోతుగానండచిలుచుట-అనత్క
థలను దిలించుట - సంబంధము లేకుండ మాటలాడుట మొదలైన దోషములు లేనదై నిశ్చ
లమైన భక్తితో భగవత్కైంకర్యము సిద్ధించుటకుఁబగినతలంపుగలదై-ఁగినిశ్చలమైన-విచా
రపడుట లేనదై ప్రతిదినము సద్విషయములమీఁదికిఁ బోవునట్టియింద్రియములను
మరలించునదై సర్వప్రయత్నముచేతను ఇంద్రియములకాహ్యకార్యము లైనపరశ్రీసం
గాదులయందాశలేనదై ఎల్లప్పుడును భగద్విషయకర్ణానముచేత నేవిధమైనగుఱింబును
లేనదై భగవద్భక్తులసద్వాక్యక్రివణ మరేదిగర్భాజలస్నానముచేతఁ బరిశుద్ధమై మంచిత్యం
శములను గ్రహించునదియై సూక్ష్మబుద్ధితో స్వరూపమసన్ధానమును జేయునదియై

నేర్చుకలదై ఒకదానికి లోబడుట చుస్సజ్జము-లేనిదై-లోను బైటను సంతోషము గలదై
యొకనిట్టియంచుగుణముతోఁ గూడినదియు సైనిమనస్సు పరిశుద్ధమైనదని చెప్పఁ బడు
చున్నది

ఇంద్రియాణాం సదేహానాం బుద్ధేశ్వ మనసస్తథా ।

ఆఖ్యాత శ్శుద్ధివేషోఽశ్ర ద్రవ్యాణా మధునోఽచ్యతే ॥ ౫౯౫॥

తా॥ ఇట్లు ఇంద్రియశుద్ధికిని జహశుద్ధికిని బుద్ధిశుద్ధికిని మనశ్శుద్ధికిని లక్షణము
చెప్పఁబడెను - ఇంకను ద్రవ్యశుద్ధికి లక్షణము చెప్పఁబడును వినుఁడు-

ఇచ్ఛయా దేవదేవస్య ప్రకృతి స్త్రిగుణాత్మికా ॥ ౬౦॥

జగత్కారణభూతాం తాం విద్యే త్యా చుల ర్త్సనీషిః ।

తద్వికారం జగత్సర్వం సదేవాసురమానషమ్ ॥ ౬౧॥

దేవదేవుం డగుభగవంతునియొక్క యిచ్ఛచేత సత్త్వరజస్త మోగుణాత్మికమైన
ప్రకృతి యననది కనబడెను. ఆప్రకృతి జగత్కారణవనియు విద్యయనియు విద్యాం
గులుచెప్పఁచున్నారు అదియే దేవాసురమనుష్యులతోఁ గూడనజగత్తుగాఁ బరిణ
మించె (మాత్ర) సనియుంకెప్పుచున్నారు.

తస్యా స్వరూపం సత్త్వం హి తద్దోషా వితరౌ గుణౌ ।

అతఏవ ఎకారోయ మభివ త్త్రిగుణాత్మకః ॥ ౬౨॥

తా॥ అవిద్యయొక్క స్వరూపము సత్త్వగుణమే ఇతరమునైన రజోగుణతమో
గుణము లాసత్త్వగుణమునకు దోషగుణములుగా నుండునవి గావున నీజగద్రూపవికార
మత్రిగుణములు గలదియాయెను.

విద్యాయాః పఞ్చ భూతాని జాయంతే ప్రకృతేః కిల ।

పఞ్చభూతా న్యధిస్థాయ సర్వం వస్త్యిహ జాయతే ॥ ౬౩॥

తా॥ విద్యయనియెడి నామాస్తరముగల ప్రకృతివలన మొదటఁ బఞ్చభూతంబులు
పుట్టుచున్నవి. ఆపఞ్చభూతముల సాధారణముగాఁ జేసికొని సకలవస్తువులును గలుగు
చున్నవి.

సాత్త్వికాంతేన జాయంతే కర్మణ్యా ద్రవ్యసంపదః ।

రజస్తమస్స్వరూపేణ భావా ద్రవ్యబహిష్కృతాః ॥ ౬౪॥

తా॥ యజ్ఞాదిచేదోక్తకర్తంబుల ననుష్ఠించుట కుపయోక్తము లైనద్రవ్యసంప
దలు సత్త్వగుణాంశముచేఁ గలుగుచున్నవి. అట్టికర్తంబుల కుపయోక్తములు గానిద్రవ్య
ములు రజోగుణాంశముచేతను తమోగుణాంశముచేతను బుట్టుచున్నవి.

స్వభావతో న్యతోవాః కేహంచి ద్ధేయతా భవేత్ ।

నిషిద్ధ మితి యద్విప్ర్యం వర్జ్యతే శాస్త్రవర్తనా ॥ ౬౫

తా॥ కొన్ని పస్తువులు స్వభావముచేతనే దుష్టములు కొన్ని ప్రవృత్తులు దుష్టర వ్యసంగకారములచే దుష్టము లైనవి గావున నట్టి ప్రవృత్తులు గ్రాహ్యములు గావని శాస్త్రముచే నిషేధించబడినవి గనుక నట్టి శాస్త్రనిషిద్ధ ప్రవృత్తులు గ్రహించఁదగినవి (అపయక్తములు) గావు

రాజసం తామసం చేతి తజ్జేయం వజ్జితై ర్నరైః ।

ద్రవ్యం రజ సమోద్వస్తం వైష్ణవే కర్తవర్తనీ ॥ ౬౬

తా॥ రాజసపదార్థములు తామసపదార్థములు కలవు వానిస్వరూపమును బట్టితే లెఱుంగుదురు. విష్ణువును దేకించి చేయకర్తములయం దట్టి పదార్థము లుపయక్తములు కావు.

సంయోజయతి యో మోహత్రస్య సా విఫలక్రియా ।

స్వయం యది తదశ్చియా నిషిద్ధం ముగ్ధచేతనః ॥ ౬౭

అజ్ఞానస్త్విదయా న్తద్ధంభోక్తారంససాత్త్వికః ।

తా॥ విష్ణువు నుదేకించి చేయునట్టికర్తములయం దెవఁ డజ్ఞానముచేత రాజస తామసపదార్థముల నుపయోగించుచున్నాఁడో అట్టివానికియిది ఫలము లేని సగును మతియునైన డట్టిపదార్థములను దెలియఁ భుజించునో వాఁడు రజస్తమోగుణములు గలవాఁడేయగును గాని సాత్త్వికుఁడు గాఁడు దానిచేతి ఛాత్త్వికులకు గమ్యుండై వృద్ధ యత్రుండరీకములోనుండువాఁడును అందఱినిబాలించు వాఁడునగుభగవత్తుని దెలిసికొనఁ జూచుడు.

యాదృశం ద్రవ్య మశ్నోతి రాజసం సాత్త్వికం తువా ।

తాదృశం రూప మాహ్నోతి తతః కర్తగతిం తథా ॥ ౬౮

తా॥ రాజసపదార్థమును భుజించినవాఁడు రాజసరూపమునోంది రాజసకర్త ములనుజేయును. సాత్త్వికపదార్థమును భుజించినవాఁడు సాత్త్వికరూపమునోందిసాత్త్వి కకార్యములను జేయును. తామసపదార్థమును భుజించినవాఁడు తామసరూపమును జూచి తామసకార్యములను జేయును.

విశిష్టం భోజ్య ముద్దిష్ట మనియోజ్యైకకర్తసు॥ ౨౯॥

యద్యత్నాతి స్వయం మోహః తతస్తేన సృపావకృత్॥

నిషిద్ధం వస్తు తద్రూప్రం రక్షః ప్రేతాదిసంమతమ్ ॥ ౩౦॥

తా॥ భక్ష్యములు లోనుగాఁ గల భుజించుచు వదార్థములను హ్యైకవ్యాది ముఖ్యకర్తములయందుఁ బదురుకి నునయోగింపఁ జేసి తాఁ భుజింప వలయునుగాని అట్లు చేయక తాను లంచినప్పుడంత భుజింప నూహను హ్యైకమువలనఁ దానొంటిగా నట్లు భుజించినను రక్షఃప్రేత సికాచాగులకు సమతమైన కాస్త్రనిషిద్ధంబులైన రాజస తామసవదార్థములను భుజించినను అట్టివాఁడు దొంగ యనియుం బాపియనియుం జెప్పఁబడును.

సాక్షా దేవ విశుద్ధం య త్సత్త్వికం తద్గుణోజ్జ్వలమ్ ।

నిషిద్ధవర్జనా దేవ వర్ధనే సాత్త్వికంపరమ్ ॥ ౩౧॥

తా॥ స్వభావముగాఁ బరిశుద్ధ మైనవస్తువేదో యది సాత్త్వికవదార్థమనియు జ్ఞానాదిగుణములను బ్రకాశింపఁజేయునది యనియుం జెప్పఁబడును అట్టిసాత్త్వికవదార్థమును భుజించువాఁడు కాస్త్రనిషిద్ధవస్తువులను భుజించుటన్న నే సత్త్విగుణము మిక్కిలి వర్ధిల్లును గాని భుజించినయెడల వృద్ధినిొందను.

సాత్త్వికస్య వివృద్ధ్యైవ జ్ఞానం భవతి నిర్మలమ్ ।

కాస్త్రవృష్ట్యా సమీ త్యైవం శుద్ధానాం ద్రవ్యసంపదమ్ ॥ ౩౨॥

యత్నస్తుసంగ్రహే సద్భిర్భివ్యభి రితిష్యతే ।

వత్సామి దేశశుద్ధింప సంక్షేపేణ యథాగమమ్ ॥ ౩౩॥

తా॥ సాత్త్వికవదార్థములనే భుజించును భుజింప నంత కంటకు జ్ఞానము నిర్మల మగును గావున సట్లు కాస్త్రవృష్టితో నట్టిపరిశుద్ధ సాత్త్వికవదార్థములసంగ్రహించుట యందు యత్నింప వలయును. ఇవ్వనముగా వ్రవ్యశుద్ధి చెప్పఁబడెను ఇతను దేశశుద్ధిని కాస్త్రోత్తరకారముగా సంగ్రహముగాఁ జెప్పెదను వినుడు.

యత్సతాముపకారాయ భవే త్సుగతికాక్షిణమ్ ।

స్వేచ్ఛసాపణ్డరహితం ధార్మికేవైర పాలితమ్ ॥ ౩౪॥

తా॥ ఏచోట, మేచ్చులు సావంతులు లేకుండ భిక్షువులైనరాజులచేఁ బాలింపఁబడినచై సద్గతిని గోరువారు నివసించుటకు యోగ్యమైనదో యచ్చోటు పరిశుద్ధ మైనది.

ధార్మికై స్వేవితం శశ్వ ద్వాప్యస్మసింహాదివర్జితమ్ |

నిహస్తృదస్యకహితం సారజ్జశిఖసేవితమ్ ||

౭౫||

తా|| పులులు సంగమములు మెదలైన హారమృగములును జీవహింసచేయు వా
రును దొంగలును తేనిదై జింకలు నెమళ్లు లోనగునవి గలదియు ధర్మము నాచరించువా
రెల్లప్పుడును నివసించుకట్టిదియునగుచో పెద్దియో యది పరిశుద్ధమైనది

మోక్షభూమి రితి ఖ్యాతం విమలం నాథు సమతమ్ |

దివ్యాపగాదేవఖాతేనాప్యగ్నివిమలోదకమ్ |

౭౬||

తా|| గజ్జలొనగు జివ్యనమలలొన దేవతలచేత్రవ్వఁజినవాపీకూపాదులలోను
ఉండునిర్మలదకముచేబరిశుద్ధమైన ప్రచేత మెద్దియో యది సాధుపులకు సమతమైనదని
యను మోక్షభూమియనియుం జెప్పబడను

ప్రభూతకదళీమాతనారి కేళాదిమణ్డికమ్ |

సుసమృద్ధసమిత్కాప్యసంపన్నకుసుమోదకమ్ ||

౭౭||

తా|| అరంటులు మామిళ్లు పెంకాయ చెట్లు లోనగుఫలవృక్షంబులును మల్లెలు
మొల్లలు చేమంతులు లోనగు పుష్పప్రధానవృక్షంబులును తఱచుగాఁగలదియై ఫల
పుష్పములసమృద్ధియు సమిధలయొక్క యుంఁగాప్తములయొక్కయు సమృద్ధియుంగల
చోటునుపరిశుద్ధమైనది

ఆసన్నాథోజలం రూఢపలాశతులనీకృతమ్ |

గోసహస్రసమాకీర్ణం సశప్పం సోత్పలాంబుజమ్ ||

౭౮||

తా|| వాపీకూపాదులయంగఁ దైననే చేతి కంఁ దగినంతదూరమున జలముగల
దై మోదుగులు తులనీవృక్షములు మళలు లోనగునవియు సంపూర్ణముగాఁ గలదియు
వేసవేలు గోవులును వానికిమేయిటకు సంపూర్ణముగా లేతక శువున గలదై కలువలు
పద్మంబులును గఱుచుగాఁ గలదియునైన చోటును బరిశుద్ధ మైనది

ఏవమాది గుణోపేతం భూతలం యదిలబ్యతే |

వివిక్తదేశ భూభాగే దుష్టదోషవిర్జితే |

౭౯||

ప్రాసాదం ప్లశాలాం చా క్విశ్వా నిజబలోచితమ్ |

అవిస్తృతం త్వనిర్బధం పరితోపి మనోహరమ్ ||

౮౦||

తత్రా పృచ్ఛిష్టమాత్రాస్య క్కేశకీటవివర్జితే ।

కరీషమృజ్జలాలిప్తే దృష్టమాత్రేణ చేతసః ॥ ౮౧॥

సంప్రీతిజనకే స్థిత్యా భూతలే భగవత్క్రియా ।

కర్తవ్యా తిప్రయత్నేనయా శుద్ధి ర్భూమిగోచరా ॥ ౮౨॥

దేశశుద్ధి రితి ఖ్యాతా సేయం సచ్చాస్త్ర పర్వనిః

తా॥ ఇంక నిట్టి మంచిగుణములతోఁగూడిన భూప్రదేశంబును బరిశుద్ధమైనది తాను జేయఁబూనిన భగవద్ధ్యానాది కార్యములకు దుష్టులు విఘ్నములను జేయుటకు వీలు గానియట్టిపరిశుద్ధప్రదేశమందుఁ దనశక్తికిఁ దగినట్లు ప్రాసాదమునైనను బర్హళాల నైనను రమ్యముగా నల్పముగా నిర్మించికొని యందును ఎఁగిలి మూత్రము రక్తము శంకు కలు పురుగులు లేకుండఁజేసి గోమయమును మఁటిసి నీటితోఁ గలిపి దానితోసంతట నలుకఁగా జూచినమాత్రాన మనస్సంతోషకరం బగునట్టి భూతలమందు శుభాసీనుఁడై భగవద్ధ్యానాది క్రియ నతిప్రయత్నముతోఁజేయ వలయును. ఇట్లు దేశశుద్ధియనునాస్త్రోక్తప్రకారముగాఁ జెప్పఁబడెను.

అనార్యజనసంరోధవీక్షణాదివివర్జితమ్ ॥ ౮౩॥

శ్రద్ధాతిరేకసంయుక్తం డమ్భులోభవివర్జితమ్ ।

ఆత్మార్థం త్యక్తసంసిద్ధిరూపాలోకన మత్వరమ్ ॥ ౮౪॥

అచక్షులవిషణ్ణాంతకరణానుసృతేన్ద్రియమ్ ।

నిర్మలం నిరహంకారం జితక్రోధ మత్పిత్తమ్ ॥ ౮౫॥

వికారకర్త సాజ్కర్యవర్జితం కర్తనిగ్రహమ్ ।

నష్టాభిమానలేశంచ పరమప్రీతిసంయుతమ్ ॥ ౮౬॥

సంకల్పపూర్వకం ధ్యేయపదాబ్జన్యాసయోగిచ ।

ద్రవ్యమస్త్రే శమస్త్రే ఘ సమీహితమహామతి ॥ ౮౭॥

బుద్ధిసంచారరహితం శుద్ధమాన మవిచ్యుతమ్ ।

పూర్ణమస్త్రాక్షరం మస్త్ర తుల్యరూపసమాప్తచ ॥ ౮౮॥

రసాద్యుత్సృప్తవిషయభోగం మోక్షమహాశుఖమ్ ।

ఏషమాదిగుణోపేతం భక్తిజ్ఞానోజ్జ్వలీకృతమ్ ॥ ౮౯॥

దృష్టమాత్రే హృద్యంచ పరమంకర్త మజ్జశమ్|

దేహేంద్రియాస్తకరణబుద్ధిభూమ్యర్థశుద్ధిమత్ ||

౯౦||

తా|| ఇట్లు ఇంద్రియదేహబుద్ధిమనోద్రవ్యదేశశుద్ధులనుజెప్పి ఇప్పుడు క్రియాశుద్ధిని జెప్పుచున్నాఁడు. భగవద్వస్త్రమును జపించునపుడు ఆయోగ్యులు దగ్గరనున్న యెడల విఘ్నమును జేయుదురు గావున వారు చూడకుండ జపింపవలయును కపటము అత్యాశయు లేకుండ సతిశ్రద్ధతో జపింపవలయును మోక్షేతరములైన నశ్వరఫలములను గోరక ఇంద్రియములు మన శుష్టుక లోబడునట్లును, మన శుష్టు చక్చలము విషాదయుక్తముగా నట్టిదిగాన, అహంకారము కామక్రోధాదులు పరాకును లేకుండునందునట్టిదిగాను జేసికొని సావకాశముగా జపింపవలయును అప్పు డితరకార్యములు తటస్థించినయెడల వానినెట్లైనను నిగ్రహించి విమవ వలయును. గర్వము లేకమైననుండి గూడదు అధికప్రీతితోనుండ వలయును. సంగల్పపూర్వకముగా భగవత్పాదారవిష్టములయందు మన శుష్టును నిలవ వలయును మంత్రమందును మంత్రాధిదేవతయందును మంత్రానుష్ఠానమున కుపయోగించువస్తువులయందును జ్ఞప్తినంప వలయును. ఇతరవిషయములయందు జ్ఞప్తినంపక యెవ్వరితోను మాటలాడక ఆమంత్రము నుచ్చరించునపు డోకయత్కరమునైనను విడువక యుచ్చరించుచు మంత్రానుష్ఠానమునకు దగినసమాప్తి యగునంతవఱకు నవిచ్ఛిన్నముగా జపింప వలయును. వద్రసోపేతము లైనభోజ్యవస్తువులయందు హింసాపాపల్యము గలిగియుండ గూడదు తాప్త్రనిషిద్ధములైనవిషయభోగములయందు దాశను విడువవలయును. భక్తిక్షానవైరాగ్యములు గలిగియుండవలయును. ఇంకనిట్టి క్రేవ్గుణములతోగూడిన భగవద్వస్త్రజపాప్యనుష్ఠానక్రియ దర్శనమాత్రాన మనోహరమై సహస్వీత్రమమై యుండును క్రియాశుద్ధిస్వరూపమిట్టిది ఇట్లు దేహేంద్రియమనోబుద్ధిభూమి ద్రవ్యముల శుద్ధి గంపంత్రానుష్ఠానకర్తను పరమమజ్జశరూపమైనది.

ఆత్మోక్తలక్షణోపేతం కర్తభాగవతం పరమ్ |

సప్తసంశుద్ధిసంయుక్తా పరిపూర్ణా భవే త్క్రియా||

౯౧||

ఇట్టి లక్షణములు గల మంత్రజపానుష్ఠానాదికర్త మే భాగవతులకు నుత్తమమైన యున్నదేయకర్తము (చేయఁదగిన మేలైన నని) ఇట్లు దేహేంద్రియ మనోబుద్ధిభూమి ద్రవ్య క్రియల శుద్ధిగలక్రియ పరిపూర్ణులుగును

సప్తైతే విమలా భావాః శ్రద్ధావా నార భే త్క్రియామ్ |

ఆథా నాద్యై ర్విశుద్ధాత్మా సంస్కారైః పఞ్చకాలినామ్ || ౯౨ ||

తా|| ఇట్లు చెప్పఁబడిన దేహేంద్రియాది వచార్థములు ఏమను బరిశుద్ధములైనవి శ్రద్ధాభక్తులతో భగవదాధన మూర్ఖభింప వలయును, అట్లూర్ఖించినవాఁడే పాతకః

కాలముమొదలైన అయిదుకాలములయందుఁ జేయుచున్నవేదోక్తకర్తానుష్ఠానములచేతఁ బరిసృష్ట మైకమకస్సుగలవాఁ డగును.

కుర్యా ద్రాప్త్యా ఏవైత త్రైవిద్యో వా విశుద్ధిః॥

శ్రద్ధావా స్థగవద్ధర్మై రాగాదిరహితేన్ద్రియః ॥ ౯౩॥

తా॥ గృహస్థబ్రాహ్మణుడుగాని మూఁడువేదములు చదివినబ్రహ్మచారి గాని ఈ భగవత్కర్తృత్వమును జేయవలయును. అట్లుచేయుచుండు పరిసృష్టమైన మనస్సుగల వాఁడుగాను కామక్రోధాదులతో సంబంధించి యితరేన్ద్రియములు గలవాఁడు గాను భగవద్ధర్మమును శ్రద్ధగలవాఁడుగాను ఉండవలయును.

బ్రాహ్మణా స్పృజయేన్నిత్యం పృథ్వీకాల పరాయణాః॥

వస్త్రగోభూమిదానేన ధనధాన్యాదిభిస్తథా॥ ౯౪॥

తా॥ మఱియు నైదుకాలములయందును జేయుచున్నకర్తృత్వమును జేయునట్టి బ్రాహ్మణులకు వస్త్రములను గోవులను భూమిని ధనధాన్యాదుల నిచ్చి వారిని ప్రతిదినము యథాశక్తిగాఁ బూజింపవలయును.

తోషయే త్వరయా భక్త్యా నిత్యం భాగవతా న్నరాః॥

సిద్ధి ర్భవతి వానేతి సంశయో చ్యుతసేవినామ్ ॥

న సంశయోఽస్తి తద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనామ్ ।

కేవలం భగవత్పాదసేవయా విమలం మనః ॥ ౯౫॥

నజాయతే యథాచిత్త్యం తద్భక్తచరణార్చనాత్ ।

విశిష్టకులసంజాత స్సంస్కారై స్సంస్కృతో నిజైః ॥ ౯౬॥

తా॥ మఱియును నిత్యము భగవద్భక్తుల సతిభక్తిచేత సంతోషపెట్టవలయును భాగవతులను సేవించుటయం దాతగలవారికి ఫలముగలుగునోలేదోయనుసందేహముండదు భగవత్తుని సేవించెడివారికి ఫలముగలుగునోలేదో అను సందేహముండును భగవద్భక్తుల పాదములను బూజించుటచేత నంతపరిశుద్ధమైయుండునోయట్లు భగవత్తుని సేవించుట చేత మనస్సు మిక్కిలి పరిశుద్ధమైయుండును. మఱియు, పరిశుద్ధమనమందుబుట్టి తన కడఁగినవేదోక్తకర్తృత్వములనుజేయువాఁడు గూడ భగవద్భక్తులపాదములను సేవించువానితో సమానుఁడుగాఁడు.

త్వరితే యది సద్ధర్మై చరే త్కృచ్ఛాశ్చి శాస్త్రధీః॥

తప శ్చర్తు మరక్తశ్చే ధనవాన్దాన మూచరేత్ ॥ ౯౭॥

త్వరితముగా శ్రేష్ఠమైన పుణ్యము కావలసిన పక్షమున మనస్సును జయించి
కృచ్ఛాన్వితమునాదితపస్సును జేయవలయును అట్లుచేయుటకు శక్తి లేనియెడల
ధనముగలవాఁడు దానమును జేయవలయును

ఉభయో రధ్యశ క్తశ్చే న్నామసంకీర్తనం చరేత్ ।

యథాశక్తి తప శ్చర్వా దత్వాచై వ యథాబలమ్ ॥ ౯౯॥

తా|| అట్లు కృచ్ఛాన్వితమునాది తపస్సుచేయుటకు శరీరమందు విశేష శక్తియు
దానము చేయుటకు విశేష ధనంబును లేనిపక్షమున శక్తి వ్యవసారముగాఁ దపస్సును
దానమును జేయుచు హరినామ సంకీర్తనమును జేయవలయును

సృసింహమూర్తిఁ తం ధ్యాత్వా జపే త్సర్వాఘృతాన్తయే ।

ఉపవాసాత్తథా దానా త్సద్భక్తానాంచ సేవనాత్ ॥ ౧౦౦॥

సంకీర్తనా జపా త్తావా చ్ఛ్చిద్ధయా శుద్ధి మృచ్ఛతి ।

ఉపాసీత నిరస్తాపి పంచకాలపరాయణాత్ ॥ ౧౦౧॥

తా|| విహితకర్మములను విడిచినపతితుఁడును తనపాపంబులను బోగొట్టు
కొనుటకై సృసింహ మూర్తి ధ్యానించి యాసృసింహమస్త్రమును జపించ వలయును-
మఱియు నుపవాసవ్రతము దానము సద్భక్తిసేవ హరినామ సంకీర్తనము జపము
తపము వీనిని శ్రద్ధతోఁజేయవలయును అయిదు కాలములయందును దవృత తమకుఁ
దగిన కర్మంబులను జేయవారిని తానువారిచే పెట్టబడినను సేవించ వలయును.
అట్లుచేసిన పక్షమునఁ బాపకాన్తిని బొందుచున్నాఁడు.

యదీచ్ఛే ద్భగవత్కర్త సేవయా పాప కాన్తయే ।

పూర్వోక్తాచార సంపన్నం యువానం గృహమేధినమ్ ॥ ౧౦౨॥

ఉత్తమైః కృతసఖ్యంచ నీచసేవావివర్జితమ్ ।

ప్రఖ్యాతశుద్ధచరితం సద్బ్రహ్మైక పరాయణమ్ ॥ ౧౦౩॥

భగవత్కర్త సంసక్త మర్థసందేహనోదకమ్ ।

ప్రతిపాదనసామర్థ్యయుక్తం సత్పుత్రి సత్పితృకమ్ ॥ ౧౦౪॥

ఉదారం భక్తివివశం ఐశీకృతజగజ్జనమ్ ।

హృద్యవాక్యం కృతజ్ఞంచ దయాద్రిక్పృతి మానసమ్ ॥ ౧౦౫॥

అశూగ్రశిష్యం శూద్రాణాం జ్ఞానదానే వ్యనాదృతమ్ |

అక్రోధన మనుత్పిక్తి మవిషణ్ణం వివత్స్వః || ౧౦౬ ||

భగవత్కృత్తియ్యుక్తేషు దృష్టమాత్రేషు సుక్రియమ్ |

సాధూనా ముపకారాయ వ్యాపృతం క్లేశవర్జితమ్ || ౧౦౭ ||

అన్యూనానతిరిక్తాఙ్గం విషయాగ్రహకేంద్రియమ్ |

సామ్యవేషం ప్రశాంతంచ పాఠరోగవివర్జితమ్ || ౧౦౮ ||

అదుష్టలం చాగమార్థే యుక్తం భగ్నాభిమానినమ్ |

శిష్యాణాం సంగ్రహే దేవప్రతిష్ఠాపనకర్తవీ || ౧౦౯ ||

శాన్తికే ప్రాప్తికే భీతం గురుశుశ్రూషణే రతమ్ |

ఏవమూదిగుహోపేత ముచార్యం పరయేద్విజః || ౧౧౦ ||

కా. భగవత్తునికి సంతోషమును జేయునట్టి వేదోక్తకర్తృబులను జేసి యట్టి భగవద్భవచేత సంసారదుఃఖమును బోగొట్టుకొనఁ దలంచినవాఁడు అట్టిభగవత్సేవా ప్రకారము నుపదేశించుటకు గురువు నాశ్రయించవలయును. అగురువెట్టి లక్షణములు గలవాఁడై యుండవలయుననఁగా, ఇదివఱకుఁజెప్పఁబడిన సాచారముగలవాఁడును యావశ్యవస్తువులను గృహస్థుఁడును నీచసేవను విడిచి యుక్తములతో సఖ్యముజేయు వాఁడును సచ్చిరిత్రములచేత లోకవ్రసిద్ధుఁడును సచ్చిదానందప్రసాదమున కిగల వాఁడును-భగవత్ప్రభోల్లాసకరంబు లైకకర్తృబులను జేయుటయందాసక్తిగలవాఁడును- శిష్యులకుఁగలిగిడి సందేహములనుబోగొట్టుటయందు సమర్థుఁడును-శిష్యులమన స్ఫులకు దానుబదేశించునట్టి విషయము చక్కగాఁ దెలియునట్లు లోకానుభవవర్ధిదృష్టాంతముల నుపన్యసించి చెప్పి సందేహములను బోగొట్టి సమర్థుఁడును-సత్పుత్రవస్తుఁడును గుణ వతియగు భార్యయుఁగలవాఁడును - చాతయును భక్తిలో భగవత్తుని ధ్యానించున పుడు ప్రపంచస్థానములేనివాఁడును- భగవత్కృపలను జెప్పునట్టి నేర్పుచే జనులు సమ్రు లగునట్లు చేయువాఁడును - మనోహరముగా మాటలాడువాఁడును- ఇతరులు తనకుఁ జేయునుపకారమును మఱవనివాఁడును - అట్లు తనకుఁజేయునట్టి శుశ్రూషణ మఱవని వాఁడు గనుకనే శిష్యులకు సదుపదేశమును జేయవలయుననెడి సంతృప్తదయగలవాఁ డును-అసమృద్ధులకు జ్ఞానోపదేశమునుజేయనివాఁడును శూద్రులకు శిష్యుడుగానెట్టి వాఁడును-కామక్రోధాదులు లేనివాఁడును శేష మైనను గర్వములేనివాఁడును అపత్కా లమందు ధైర్యముగలవాఁడును భగవత్కర్తృగలవారినిఘోచుటచేతనే వారియందు మిగుల

నాదిరముగలవాఁడును సజ్జనుల కుపకారమును జేయువాఁడును మనోదుఃఖము కొంచె మైనను లేనివాఁడును పాచ్చుతక్కువబులేని కాస్త్రోక్త శరీరవ్రమాణముగలవాఁడును ఇన్ద్రియనిగ్రహముగలవాఁడును చూచుటకు రమ్యమైన వైదికదేవము గలవాఁడును. మనఃస్పృహను విశేషజిహ్వాన్నవాఁడును-ఆరోగ్యము గలవాఁడును-కుష్ఠాదిపాపరోగము లులేనివాఁడును-వేదవేదాక్షాదుల యర్థమును బాగుగాఁ దెలిసినవాఁడును- భగవత్సా ప్తికిఁగగినయువాయంబుల నెఱిగినవాఁడును - కొంచెమైనను దేహమందాత్మబుద్ధి లేనివాఁడును- శిష్యులపలపాదించుటయందును దేవప్రతిష్ఠాదిక ర్తవ్యమందును గురుసేవయందును ఆసక్తిగలవాఁడును కాస్త్రకపాష్టికకర్తములఁ జేయుటయందు భీతిగలవాఁడును- ఇతఁ నితీ గుగుణము లనేకములు గలవాఁడునై యుండవలయును ఇట్టియాచార్యు నుపసయనసంస్కారము గలవాఁడు పరింపవలయును.

ఆచార్యచిత్రానుగుణం సిద్ధాంతానుగుణం త్యపి ।

అస్యత్ర శృణుయాత్క్షణ్ణేయ మనుజ్ఞాప్యైవి జీవతి॥ ౧౧౧॥

తా॥ ఒకయాచార్యు నాశ్రయించిన తరువాత మఱియొక యాచార్యునాశ్రయం పడవచ్చునా' అని సందేహించవలదు - ఆచార్యుఁడు జీవించియున్నప్పుడుగూడ నాతని యాజ్ఞను బొంది యతనిచిత్రానుసారము గాను వేదాంత సిద్ధాంతానుగుణముగాను మఱియొక గురువువలన వేదాంత శ్రవణాదికమును జేయవచ్చును.

యస్తి నీరమవిద్యా యా న సంసిద్ధి రబోధతః ।

గురోర్వాప్యన్యతో గ్రాహ్య పరా విద్యాగుణాన్వితాత్ ౧౧౨॥

తా॥ మఱియును మొదట నాశ్రయించిన గురువునకు వార్ధక్యాదులచే బోధకతా శక్తి తక్కువైనయెడల ఉత్తమమగు వేదాంతవిద్యను బాగుగ దెలిసికొనుటకు బూర్వోక్తగురులక్షణములుగల మఱియొకగురువువలనైన నట్టియుత్తమ వేదాంతవిద్యను దెలిసికొనవలయును

పరిశుద్ధ కులోద్భూతం విశుద్ధాచారతత్పరమ్ ।

విరతంచ మహాపాపా త్పితృదారాదిషు ప్రియమ్ ॥ ౧౧౩॥

దాంతం కాస్త్రం మృదుం సౌమ్యం ప్రకాస్తం భగవత్పరమ్ ।

సంతప్త హృదయం భక్త్యా శక్త్యా సర్వార్థసాధకమ్॥ ౧౧౪॥

ప్రియవాక్యం మహాబుద్ధం సత్యం కుశలవాణిమ్ ।

ఏవమాదిగుణోపేతం శిష్యభావేన సంగతమ్ ॥ ౧౧౫॥

సంవత్సరం తదధంవా మాసత్రయ మథాపి వా|

పరీక్ష్య వివిధోపాయైః కృపయా నిస్పృహోపదేత్ || ౧౧౬||

తా|| గురులక్షణములు చెప్పఁబడినది శిష్యులక్షణములను జెప్పెదను వినుడు శిష్యుఁడెట్టి లక్షణములుగలవాఁడై యుండవలయుననగా, పరిశుద్ధవంశముఁగుఁబుట్టిన వాఁడును పరిశుద్ధాచార మందాసక్తిగలవాఁడును పాపకార్యములను జేయనివాఁడును తల్లిసంఘ్రులయందును భార్యలొనగు వారియందును ప్రీతిగలవాఁడును బహిష్కార్యములను మనస్సును వశపఱచికొన్నవాఁడును మృశస్వభావము నైదికవేషము ఓర్పున గలవాఁడును భగవత్తునియందు శ్రీతిగలవాఁడును దయాశువును భక్తియుఁ శక్తియుఁ గఠ వాఁడై భర్తార్థ కామమోక్షములను సాధింపవలయుననెడి యాశగలవాఁడును ప్రియ వాక్యమును జెప్పవఁడును చులుకైనబుద్ధియు సత్యవాక్యంబును గలవాఁడును యుక్త యుక్తముగా మాటలాడ నేర్పుగలవాఁడును ఇంక నిట్టి యనేక సుగుణములుగలవాఁడై శిష్యుఁడుండవలయును అట్టివాఁడు గురువునొద్దకవచ్చి నన్న శిష్యునిగాఁ బరిగ్రహియ వలయునని ప్రార్థించినపక్షమున గురువప్పుడే వానిని శిష్యునిగాఁ జేసికొనఁ గూడదు. మఱియేమనఁగా సంవత్సరముగాని ఆఱు నెలలుగాని, మూడు నెలలుగాని, వానియందు దయగలవాఁడై యుండి వానిచిత్తును నానావిధోపాయములచేతఁ బరీక్షించి మీఁడు శిష్యభావమునకుఁబడినవాడని తొఁచినపక్షమున నప్పుడు వానివలన ఫలమునుగోరక వానితో మాటలాడవలయును.

బ్రహ్మవిద్యా ప్రదానస్య దేవై రపి నశక్యతే |

ప్రతిప్రదాన మథవా దన్యా చ్ఛక్తిత ఆదరాత్ || ౧౧౭||

తా|| బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించినగురువఁకు బదులుగా మఱియొకటి తగినదానిచ్చుట దేవతలకును శక్యముగాదు పికవేళ నేనైనను భక్త్యుతితయముచే నియ్యఁదిలచినపక్ష మునఁ దినశక్త్యురునారముగా భవాదికమును ఇయ్యవలయును. ఆదానము కృగ జ్ఞతను దెలుపునే కాని బ్రహ్మవిద్యాదానమునకు సమానముగాదు.

న ప్రమాద్యే ద్గురోశ్శిష్యో వాజ్ఞనః కాయకర్తృభిః |

అవిభజ్భాత్తనాచార్యం వరే తాన్తికా యథామ్యతే|| ౧౧౮||

తా|| శిష్యుఁడు గురువుగ్గర నముండై మర్యాదగా మాటలాడవలయును మన శ్శునద్రోహపుఁలంపుకొండఁగూడదు పాపములుచిగుఁటలొనగు నపచారిములనుజేయ వలదు ఇట్లు పరాకులేకుండ వాజ్ఞనః కాయకర్తృభిః గురునొద్దఁబ్రవర్తింపవలయును ఆచార్యుని మనశ్శుతో కలువటవక సాక్షాద్భగవత్తుని చలించినట్లు తలంపవలయును

అశ్రోశకం దుష్టభావం పిశునం సత్వరక్రియమ్ ।

స్వాశ్చైక సాధనం లుబ్ధ మలసం సర్వకర్తసు ॥ ౧౧౯॥

వివాద శరివాదాద్యైర్బహుభాషిణ ముద్ధతమ్ ।

పరావమానినం సర్వశ్రేష్ఠంవా పరివర్జయేత్ ॥ ౧౨౦॥

తా॥ తిట్టువాడును దుష్టస్వభావను గలవాడును చాడ్చిలుచెన్నివాడును చేయుపనిని సాధకకాధకములను విచారించక అవసరముగాఁజేయువాడును పరోపకారబుద్ధితోనుండ దశకార్యమునే చక్కపెట్టుకొనువాడును లుబ్ధుఁడును, ఎల్లచరుల యందు సోమరితనముగలవాఁడును కలహించువాఁడును లోకము నిద్రింపఁదగినపరులను జేయువాఁడును అధికప్రశక్తియును వినయము లేనివాఁడును పరులనవమానించువాఁడును అగు నిట్టిచువ్వుగుణములు గలవానిగాని అన్ని విధములను దనకంటె శ్రేష్ఠునిగాని యెదుట నెలయునఁ

మూఁధైఃపాపరతైః క్రూరైస్సహగమపరాజ్ఞుభైః ।

సంబంధంనాచచేచ్ఛక్తిర్నశ్యతే తైస్తుసంగమే ॥ ౧౨౧॥

తా॥ పాపకార్యములను జేయుటయందాసక్తిగలవాడును జీవహింస చేయు వారును ఎల్లవస్తువుల వేదకాస్త్రములను నిద్రించువారును విన మూఁధులతో సంబంధమును జేయఁగూడదు, అట్టివారితో సంబంధమును జేసినచక్షురము భగవద్భక్తి నశించును.

భగవత్కర్తనిరతై స్తోన్మత్రపూజాజపాదిభిః ।

అప్రతిగ్రాహకైస్త్యక్త షివాదైరోభవన్జితైః । ౧౨౨॥

నుశీలైర్జ్ఞానశీలైశ్చ బావశ్చ నస్తుల్యచేష్టితైః ।

వృద్ధ్యవేషై ర్విశుద్ధానై ర్భగవద్గుణాలంబైః ॥ ౧౨౩॥

సత్యవాగ్విర్భయసా రై ర్భదుచేష్టై రమత్సరైః ।

భక్తిపూతై స్పదాచారై స్పదాః పాపసేద్బంధః ॥ ౧౨౪॥

తా॥ భగవత్తుని సోక్రతులను బఠించుట భగవత్తునికి మోక్షతోపచారములచేఁ బూజించెయుట లోనగుభగవత్తు భోక్తాసకరము లైనవైషణ్య జేయువారును ఎక్కడను దానయిత్తియనివారును ఎవరితోను గలహింపనివారును శుద్ధస్వభావము చే లైనజ్ఞానము గలవారును మోక్షశుభ్రులఁ గలవారమునిచిగాని ప్రతిమాత్రము మామరవాక్యమునుబేర్చుక

అస్త్రావ్యామృతములయందు సమాసముగా నడచుకొనువారును మహారములైన భగవచ్చిహ్నములును మనశ్శుద్ధియు పియాశుత్వము సత్కవాక్యము నడతలయందు నాకాశ భగవద్భక్తియు భగవద్గుణాసక్తియు సదాచారమువలనవచ్చును లోభము మాత్సర్యము లోనగు దుర్గుణములులేనివారు నగునట్టివానితోఁగూడ నివసించ వలయును.

బ్రహ్మచారి గృహస్థశ్చ వానప్రస్థో యతిస్తథా ।

కృపయాఽశ్రమిణ స్సర్వే ధర్మం బ్రూయు స్స్వలింగేనే॥ ౧౨౫॥

గృహస్థో వాపి సర్వేభ్యో ధర్మం బ్రూయాన్తహామతిః ।

పరివ్రాడపి వా బ్రూయా త్సర్వశ్రేష్ఠో గృహశ్రమీ ॥ ౧౨౬॥

తా॥ ఇట్టిభగవద్ధర్మము నేయాశ్రమంబుననున్న వాఁడు పదేశించ వచ్చుననగా, బ్రహ్మచారిగృహస్థవానప్రస్థయతులంబఱును పియాశుత్వలై పూర్వోక్తశిష్యులక్షణములు గలవాని తుపదేశించ వచ్చును. అయినను అపిటికిని బూహ్యుఁడుగతుక సన్న్యాసిని యుపదేశించుట యుత్తమము - అన్ని యాశ్రమములలో గృహస్థాశ్రమము శ్రేష్ఠమైనది గనుక గృహస్థువలన నుపదేశమునొందుట రెండవతమము.

ఇతిశ్రీ శాణ్డీల్యస్తోత్ర విశిష్టధర్మకాస్త్రే ప్రథమోధ్యాయః—

సంగ్రహముగా నన్నిధర్మములుగల

శ్రీ శాణ్డీల్యస్తోత్రయినెడ ధర్మకాస్త్రమందుఁ

ప్రథమాధ్యాయము ముగిసెను.

ద్వితీయాధ్యాయము.

మునయ ఊచుక—మునులు శాణ్డీల్యవితో మరల నెట్లనిరి.

స్నానం ప్రధానం భక్తానాం సమ్యక్ శుద్ధ్యుపపాదకమ్ ।

శ్రోతుకామా విధిం లేన్య సహాభిగమనేన చ ॥ ౧॥

తా॥ భగవత్ప్రీతికరములైన ధర్మముల ననుష్ఠించుటయం దాసక్తిగలవారికి మిక్కిలి పరిశుద్ధిని గలుగఁజేయునట్టి పగుటచే స్నానము ప్రధాన మైనది గనుక నాస్నానమును జేయ వలసినప్రకారమును దానికి వెనుక జేయ వలసిన కార్యము లేవో వాని విధిని విశదముగా, మేము వివర గోరుచున్నాము-

శాణ్డీల్య ఉవాచ.

శాణ్డీల్యుండిట్లనియె

సహాభిగమనేనైవ ప్రాతఃకాలానుయాయినా ।

పక్ష్యామి యోగా దూర్ధ్వం య త్కర్తవ్యం స్నానపూర్వకమ్॥౨॥

తా|| నిద్రలేచినతరువాత స్నానమునకుఁ బిమ్మటఁ జేయవలసినదేదో దానిని ప్రాత కాలమందుఁ జేయఁగిన యభిగమనమును జెప్పెదను వినుడు - (అభిగమన మనఁగా గొంతిమారము నిద్రలేచినతరువాత నడుచుట.)

ఉచ్చైస్సరేణ యోగా నైస్తుత్వా స్తోత్రై రుదారధీః ।

వాసుదేవాదిదేవానాం నామ్నాం సంకీర్తనం చరేత్ ॥ 3॥

తా|| తెల్లవాఱఁగానే నిద్రలేచి శుద్ధమన స్సుతో భగవంతుని గట్టిగా స్తోత్రపాఠములచే నుత్తించి వాసుదేవాదిదేవామసంకీర్తనమును జేయవలయును.

ప్రాదుర్భావగణం చాపి సంస్తరే త్వర్వసిద్ధయే ।

కీర్తయేత్తద్గణా న్భక్త్యా పరమాద్భుతచేష్టితాః ॥ ౪॥

తా|| మఱియు భగవంతుని విభవావతారములను సర్వకార్యసిద్ధికిఁజుటకు దలంప వలయును. ఆభగవంతునివతారములయందుఁ జేయఁబడిన పరమాద్భుతకరచరిత్రములను భక్తితో సంకీర్తనము చేయవలయును.

అతన్ద్రితస్య స్వాభ్యాయే యోగయుక్తాత్మన స్సదా ।

తద్భక్త్యా స్విన్నదేహస్య హ్యవశ్యం నామకీర్తనమ్ ॥ ౫॥

తా|| వేదపారాయణమును జేయుచు నిత్యము భగవంతునికి గలవాండై యాభక్తిచే జెనుటపోసినదేహము గలవాండై సర్వదా హరినామసంకీర్తనమును ముఖ్యముగాఁజేయుచుండవలయును.

ఆదాయ వస్త్రదణ్డాది గృహీత్వాచ కమణ్డలుమ్ ।

ప్రావృత శ్చన్నమూర్ధాచ కర్తారమ్భపరో వ్రజేత్ ॥ ౬॥

తా|| తెల్లవాఱలేచి యావసరముజేసినపిమ్మట నొకవస్త్రమునుదలకుఁజాట్టుకొని యొకపండుమును జేరఁబట్టుకొని చెంబుతో నీళ్లు దీసికొని మలవిసర్జనార్థము బైటఁ జోవలయును.

గ్రామా ద్భూమి ర్వినిర్గత్య విస్మజే త్సహచారిణః ।

అపరిగ్రహదేశేషు కుర్యాన్తలవిసర్జనమ్ ॥ ౭॥

తా|| అట్లు పోవునపుడు తనతోఁగూడఁ దిరుగుచుండెడి వారిని విడిచిపెట్టి వలయును గాని వారితోఁగూడ బగ్గఱఁగూర్చుండఁగూడదు మఱియును గ్రామమునకు దూరముగాఁబోయి వైరు వచ్చిక లేనిబయలుగఁను మలవిసర్జనమును రహస్యముగాఁ జేయవలయును.

మేహనే మైఘనే స్నానే భోజనే దస్తభావనే ।

ఐశ్వర్యాం సహపాలామే చ జపే మానస సమాచరేత్ ॥౮

తా॥ మలమూత్రములను విమచనవృద్ధును స్త్రీసంగమకాలమందును స్నాన భోజన దస్తభావనములను జేయునప్పుడును యష్టమనశ్చేయనప్పుడును హేమము చేయునప్పుడును జపకాలమందును మాటలాడరాదు.

స్వదక్షిణశ్రుతిస్యస్త బ్రహ్మసూత్రి స్సమాహితః ।

న శ్చకానే న కృష్టేషు న మార్గే నచ భస్మని॥ ౯॥

తా॥ మఱియును తనకడిచెనియందు జంఁచెమును జాట్టుకొని నియతుండై శ్చకానము దున్నినభూమి మార్గము బూడిన లేనిచోట్ల మృత్యుస్థనము చేయవలయును.

నోషరే నచ సన్యేషు న గుల్లేషు ననైకతే ।

న వృక్షమూలే నామేధ్యే న కీటేషు న చత్వరే॥ ౧౦॥

తా॥ మఱియును జవటిభూమియందును మైదులున్నచోటను -పాచలు ఇసుక దిబ్బ ఉన్న చోటను చెట్టుమొదటను మలమున్నచోటను పురుగులున్నచోటను ఒహిరం గవీధియందును మలవిసర్జనమును జేయరాదు.

నోదకాస్తే నగోహనే న హ్రదే న గృహజ్గణే ॥

న దేవాలయచార్యేషు న నద్యాం నార్యసన్నిహౌ ॥ ౧౧॥

తా॥ జలసమీపమందును ఆవులుండుచోటను మడుగునందును ఇంటిముంగిటను దేవాలయసమీపమందును నదీసమీపమందును బూజ్యులసన్నిధియందును మలము విడువరాదు.

న పల్లీకే న రస్థ్రేషు న కరీషే నచోషలే ।

న దేవార్కవిశిష్టాగ్నిగురువృద్ధాజ్ఞనామఃఖిః ॥ ౧౨॥

తా॥ మఱియును బొట్టయందును బొక్కయందును పిడకయందును తాతియందును మలవిసర్జనమును జేయరాదు దేవలిలకును ఘోర్యనకను బెద్దలకును అగ్నికిని గురువులకును బూజ్యులకును స్త్రీలకును ఎదురుగాఁ గుర్చుండి మలమును విడువరాదు.

నగోగగనదిక్తాం గృహమేధ్యావలోకకః ।

న జల్ప స్మృచ్చక చాలి న చానాన్యతను చ్చకః ॥ ౧౩॥

తా|| గోవులను ఆకాశమును దిక్కులను నక్షత్రములను గృహమును పరిశుద్ధవస్తువులనుచూచును మాటలాడుచును జేతితోఁ దలను దాఁకుచును దలకు వస్త్రమును జుట్టుకొనకయు మలమును విడువఁగూడదు

చిరం నోపవిశ న్నాతిపీడయ న్నాతివైశసః ।

ఏకాకీ ముక్తపద్రక్షో యతసర్వేన్ద్రియక్రియః॥ ౧౪॥

మేహనాదిక్రియాం కుర్యా ద్వస్త్రాచ్ఛాదితనాసికః॥

ఉదబ్దుభో దివా నక్తం దక్షిణాముఖసంస్థితః॥ ౧౫॥

తా|| మఱియు నప్పుడు చిరకాలము గూర్చుండక యేఁపాణులకును పీడ నుగాని హానిగాని జేయక పాదరక్షలను విడిచి మఱియేకార్యమునుచేయకవస్త్రము తో ముక్కుమూసికొని యెవ్వరును లేనిచోట మలముత్రాదివిసర్జనమును జేయవలయును, మఱియుఁ బగటియందు తరముఖుఁడుగాను రాత్రియందు దక్షిణాభిముఖుఁడుగాను గూర్చుండి యావనిని జేయ వలయును.

దివేవ సన్ధ్యయోగి కుర్యా న్నేహనాద్యం విచక్షణః ।

గృహీతశిశ్నశ్చిత్థాయ సంతిష్ఠేత్క్లౌళనావధి॥ ౧౬॥

తా|| కాచకుద్ధిని బాగుగాఁ జెలిసికొని పగటియందువలె సాయంత్రాతని కాలములయందు సుత్రరాభిముఖుడై మలముత్రవిసర్జనాదికమును జేయవలయును, మఱియును బ్రత్యాలసమగుసంతపజకును శిశ్నమును బట్టుకొని లేచి మరుగుగా నుండ వలయును.

వత్తీకకృష్టభూతోయకీటాశరద్ధాదియోగినీమ్ ।

వజ్జయిత్యా మృదం శౌచం కుర్యా దుద్భృతవారిణి॥ ౧౭॥

తా|| పుట్ట దున్నివనేల బలము పురుగులుండుచోట్లు ఆపరిశుద్ధప్రదేశము మొదలైనవాని సంబంధము లేనిచోట నుండుమృత్తికను దీసికొని దానితో రుద్దికొని చెంబుతోనై త్రిన జలముతో బాగుగాఁ బ్రత్యాలసమును జేసికొన వలయును.

పశ్చుథా లిజ్జశౌచం స్యాద్దుదశౌచం త్రివేష్టితమ్ ।

మనరిప్రసాదనం కుర్యా ద్యావంతలవిలోపనమ్ ॥ ౧౮॥

తా|| లిజ్జకుద్ధి అయినసార్లు గుడకుద్ధి పదునేను సార్లును జేయవలయును. అప్పటికిని అనుమానమున్న పక్షమున మలము నిశ్చేషముగాఁ బోయినదిని మనఃస్పృహకు దోచునంత వజుకును బ్రత్యాలసమును జేసికొనవలయును.

పాదయోర్నిజవచ్చోచం హస్తయోస్తు చతుర్థణమ్ ।
 దస్తాన్విశోధయే త్పాతరి పలాశపటపిప్పలాః ॥ ౧౯ ॥
 విహాయ సుశుభై రామపూర్వైర్విధివ దత్వరి ।
 ఉత్పాదయ స్మరక్తంచ స పశ్యత్ సర్వతో దిశః ॥ ౨౦ ॥

తా॥ పాదములను లిజ్జమునవలె నైదుసార్లును చేతులను ఇరువదిసార్లును గడుగ
 వలయును. ఇట్లు కొంచెవిధియైతరువారే దివ్యధావనమును-ప్రాతరికాలమందుఁజేసికొన
 వలయును. చుంచుమామిడియాకు మొలై నవాసో సావకాళముగా దివ్యశుద్ధిజేసి
 కొనవలయును. మోదుగు-మట్టి - రావి - పినితోదస్తధావనముజేసికొనఁగూడదు -
 రక్తము వచ్చునట్లు దస్తములచిగుళ్లకుఁ దగులకుండను వరాకుగానంతటను దిక్కులు
 చూచుచునదస్తశుద్ధిని జేసికొనఁగూడదు.

సముద్రగాఢగాదేవఘాతవాపీ హ్రదాశ్రయే ।
 స్నాయాజ్జలేన్యదేవానాం సుసర్గపరివర్జితే ॥ ౨౧ ॥
 సర్వైస్సంసేవితే నద్భి ర్ద్వప్తదోషవివర్జితే ।
 విశుద్ధతీరభూభాగే స్నాయాల్లఘునివారిణి ॥ ౨౨ ॥

తా॥ ఇట్లుదస్తశుద్ధి యైతరువారే సముద్రములోఁబ్రవహించునట్టి గడ్డాదిశముల
 జలమందుఁగాని దేవతలచేఁ ద్రవ్యులదిన దిగుదురాది కూషము నుడుగు లోనగువాని
 జలమందుఁగాని స్నానమును జేయ వలయును-ఆజలమునకు నితరక్షుద్రదేవతలసంబంధముం
 డఁగూడదు. సజ్జనులు స్నానముచేసినదిగా నాజలముండవలయును పాచి వాచు మొద
 లైనది యాజలముం దుండఁ గూడదు. అనీటితీరము పరిశుద్ధముగానుండవలయును, ఇట్టి
 సంబంధము గలదై తేలికయగు జలమందు స్నానము చేయవలయును.

నామ్బు విక్షోభయే దక్షైః పాదే నోత్పాదయే స్మచ ।
 నాచరే త్స్వవనక్రీడాం నగణ్డాషం జలే క్షిపేత్ ॥ ౨౩ ॥

తా॥ స్నానకాలమందుఁ జేతులతో నీళ్లు విక్షోభము గలుగునట్లు చిమ్మఁ గూడదు.
 పాదములతో జలమును దన్నఁగూడదు. ఈదఁ గూడదు జలమందుఁ బుక్కిరించి
 యుప్పివేయఁగూడదు

అన్యోన్యం నాక్షిపే త్తోయం సదేహముల ముత్సృజేత్ ।
 నకుత్సయే దమ్బుత్తక్త మన్యత్తత్ర నకీర్తయేత్ ॥ ౨౪ ॥

తా|| స్నానకాలము దొకనిమిద నొకడు నీళ్లు చల్లుకొన గూడదు; తనమరికిని జలమును విడువఁ గూడదు, తీర్థోదకమును నిద్రింపఁగూడదు, అతీర్థోదకముం దుస్నానమున జేయునపుడు దానిని గడ్డాదిజలమును గా భావించి పొగడవలయునుగాని నిందింపగూడదు. ఇతరవిషయములు జెప్పఁగూడదు

శోభయి తోవ్విధతామౌభి దైహం తీరే పున ర్జలైః ।

ప్రత్యుశ్య భూమిం కర్తార్థ మవతారం చ శోభయేత్ ॥ ౨౫॥

తా|| స్నానముచేయునపుడు దేహముపలి మురికిదేహమును దోమకొనునపుడు చడకమానదు కదా యెట్లు స్నానము చేయ వలయు ననఁగాఁ జెంబుతో నీళ్లును గట్టునకు దెచ్చుకొని యానీళ్లతో మొదట స్నానమును జేసి యొడతిమరికిని నొంగొట్టుకొని సుద్ధిపఱచుకొని మరల తీర్థోదకముందు మునిగి యాతీర్థజలములతో దేహమును శుద్ధిపఱచుకొనవలయును. పిమ్మట సద్ధావస్తావాదికర్తము ననుష్ఠించుకొనుటకై తాను యారేవురుగూడ శుద్ధిపఱచ వలయును

స స్నాయా త్వహ శూద్రేణ సస్త్రిభి ర్నచ నాస్తికైః ।

సపాషణైర్న బాలైశ్చ సరోగ్యకౌచిభి ర్నరైః ॥ ౨౬॥

తా|| తాను స్నానము చేయునప్పుడు శూద్రునితోఁగాని స్త్రీలతోఁగాని నాస్తికులతోఁగాని పిదబాహ్యులతోఁగాని బాలరతోఁగాని సోగులతోఁగాని జాతా శాచమృతాశాచము గల వారితోఁగాని చేరి స్నానమును జేయఁగూడదు.

చక్షాలు శాస్త్రపతితం శాస్త్రనిన్దాపరాయణమ్ ।

పరిస్రస్తంచ సప్తంచ దూరతకి పరివర్జయేత్ ॥ ౨౭॥

తా|| చక్షాలుఁడు శాస్త్రజ్ఞానములేనివాఁడు శాస్త్రములను నిద్రించువాఁడును కులభీష్టుఁడు, సధర్మకార్యములను జెలుపువాఁడును వీరు దగ్గఱనుండ కుండఁ జూచి స్నానము చేయవలయును

శరీరం నిర్తలీకృత్య కర్తారమృపురస్సరమ్ ।

శుద్ధావగాహనం కృత్యా సమాచామే ద్యథావిధిః ॥ ౨౮॥

తా|| 'అపవిత్రఃపవిత్రోవా, అనునట్టి కర్తారమృత్యువ్రతమును జెప్పుచు జలమును శిరస్సుమీఁదఁ జల్లుకొని శరీరమును శుద్ధపఱచుకొని పిమ్మట శుద్ధావగాహనా స్నానమును జేసి శాస్త్రోక్తప్రకారముగా నాచమనమున జేయవలయును.

జాన్వోరస్తరి కరా కృత్వా ప్రాజ్ఞుభోవా పృథజ్జుఖః ।

పాణీచ సంస్పృశన్నద్భిః ప్రకృతిస్థాభిరేవ చ । ౨౯॥

ఆదాయ విమలం తోయం బ్రహ్మతీర్థేన వాగ్యతః ।

హృదయతంచ చతురి ప్రాశ్నన్నిశ్శబ్దమ వతారయేత్ ॥ ౩౦॥

తా॥ పిష్టుటః శేకులసు మోకాశ్శకులః గాః జేహ్వకొని గూర్పుముఖముగా నై నను ఉత్తరముఖముగానైనను గూర్పుండి వేడివిగాని జలములతో నాహస్తములను గడిశొని పరిశుద్ధపణిచుకొని మానవ్రతముగలవాడై పరిశుద్ధజలమును బ్రహ్మతీర్థముతోఁ దీసికొని యాజలము హృదయముతోఁ బడునట్లు శబ్దములేకుండ నాల్గువార్లు మింగ వలయును.

తే థాపామార్జనం కుర్యాత్పాణీ పాదా పవోక్ష్యచ ।

అజ్గుష్ఠానామికాభ్యాంతు చక్షుషీసంస్పృశేత్తతః ॥ ౩౧॥

అజ్గుష్ఠతర్జనీభ్యాంతు నానాపుటయుగంస్పృశేత్ ।

కనిష్ఠాజ్గుష్ఠయోగేన శ్రోత్రే చైవ సమూలభేత్ ॥ ౩౨॥

తా॥ అట్లాపమించి హృదయశుద్ధిని జేసికొని హస్తములను బానిములను బోక్షించు కొని బొట్టనప్రేలితోను అనామికతోను నేత్రములను, బొట్టనప్రేలితోను చూపుడు ప్రేలితోను ముక్కురంధ్రములను, చిటికెనప్రేలితోను బొట్టనప్రేలితోను చెవులను నాచవలయును.

అజ్గుష్ఠమధ్యమాభ్యాంతు బాహుమూలేతు సంస్పృశేత్ ।

హృదయంచ తతోమూర్ధ్ని జలం స్పృష్ట్వా స్తరాస్తరా ॥ ౩౩॥

(సర్వాభి రజ్జుభీభి శ్చనాభిదేశ ముపస్పృశేత్ ।)

తా॥ బొట్టనప్రేలితోను నడిమిప్రేలితోను బాహుమూలములను దాచవలయును. ముట్ట నడుమనడుమ జలమునుదాకి యాహస్తముతో హృదయమును కిరస్సుచు నాచవలయును. (అన్నిచేశ్వతోను బొట్టుకు దాచవలయును)

నత్యం వైకహస్తేన నహూద్రావర్జితేన చ ।

శుద్ధాం మృదం సమాదాయ జప్త్వా మన్తచతుష్టయమ్ ॥ ౩౪॥

చతుర్థా విభజే త్తాంతు వామపాణితలోదరే ।

చతుర్వస్త్రేరి పరామృశ్య ముఖబాహు కలేబర ॥ ౩౫॥

పానాయథా క్రమం లిమ్నే చ్చతుర్థస్త్రేణ మస్త్రవితే ।

ఉత్తస్తం భావయే ద్వేవ మమ్యయై ర్భౌగరాశిభిః ॥ 3౬॥

తా! పరిశుద్ధమైన మృత్తును దెచ్చి 'మృత్తికేహసమే పావమ్, ఇత్యాది మస్త్రముల నాల్గింటిచేతను జపించి యెడమ యరచేతిలో నునిచికొని నాలుగుభాగములు చేసి మరల నానాలుగుమస్త్రములను జెప్పడు నామస్త్రముల కర్థమునెఱిగి ముఖమును భుజములను శరీరమును పాదములను యథాక్రమముగామరల నానాలుగుమస్త్రములను జెప్పడు; బూయ వలయును, ఆమృత్తికను నిలుచుచుఁ దీసికొనిరాఁ గూడదు. 'రెండుహస్తములతో నెత్తవలయునుగాని యొకహస్తముతో నెత్తఁగూడదు. శూద్రుఁడు తెచ్చి యిచ్చినమృత్తు పనికిరాదు - అట్లు ముఖాదులయందుఁ బూసిన మృత్తికయందున్నదేవుని శుభవ్రతములగు జలమస్త్రములచేత ధ్యానింపవలయును.

ఆసనాద్యై ర్యథాశక్తి సమభ్యర్చ్య జగద్దురుమ్ ।

ధ్యాత్వా గర్జం హరేకి పాదా త్పతమానాం స్వమూర్ధని ॥ 3౭॥

పవిత్రాద్యస్తకాబ్లిజ్జమస్త్రై స్సిఞ్చేత్కరా త్మిరక్ ।

ధ్యానున్నేవ పరంబ్రహ్మ యథాశక్తి నిమజ్జ్య చ ॥ 3౮॥

చతు ర్నిమజ్జ్య విధివ దాచ మ్యావాయ వాసకః ।

ఖడ్గద్యయంశిత శ్చాబ్జు ప్రత్యేకం పరిమూర్జయేత్ ॥ 3౯॥

తా! పిమ్మట ఆవాహనము ఆసనము మొదలైన యుపచారములచే లోకగురువైన భగవంతుని యథాశక్తిగా నర్చించి మరల స్నానమును జేయునపు డాజలమును సోమ వ్రహ్మవిష్ణువుయొక్క పాదమునుండి పడుచున్న గర్జయగా భావించి 'పవిత్ర' అనునది అదిగాను అస్త్రముగాను గలిగిన యబ్లిజ్జమస్త్రములను జెప్పడు నాజలమును జేతితోనెత్తి శిరస్సునఁ జల్లుకొనుచు శిరస్సును దడువవలయును పిమ్మటయథాశక్తిగాఁ బరబ్రహ్మమును ధ్యానించుచునే యొకపారి మునిఁగి మరల నాలుగుసార్లు మునిఁగి యథావిధిగా నాచమించి రెండుగుండుగడ్డలను బిండి యొకదానితో శిరస్సును మఱియొకదానితో శరీరమును ఇట్లుప్రత్యేకముగాఁ గుడిచికొని శుద్ధుఁడుగావలయును.

అస్తరాచ్ఛాద్యై కక్షీనం వాసనీ పరిథాయచ ।

ధ్యాన మానవరోమస్త్రై సమ్యగాచమనం చరేత్ ॥ ౪౦॥

తా! ఇట్లు స్నానశుద్ధుఁడైనతరువాత లోపలఁ గాషీనమునుబెట్టుకొని యొక మస్త్రమును గట్టుకొని మఱియొకమస్త్రమును వ్రాసేసికొని భగవంతుని ధ్యానించి మూసముగా భగవంస్త్రమును జపించుటకై యథావిధిగా నాచమనమును జేయవలయును.

భోజనాద్యస్తయో ద్దూత్రశౌచాస్తే యజ్ఞకర్తవీ ।

ద్విద్వి రాచమనం కుర్యా ద్వాససా పరివస్తవీ ॥ ౪౧॥

తా॥ మఱియు నెప్పుడెప్పు చాచమనమును జేయ వలయు ననగా భోజనాది యందును బోజనాస్తవంబును మూర్తశౌచములను జేసిన తరువాతనయజ్ఞకర్తవ్యుండును వస్త్రమును ధరించుకొనుచు రెండేసి మాట్లు ఆచమనమును జేయ వలయును.

పూర్వోద్దేత్రసముద్భూతాం హృద మూదాయ వైష్ణవీమ్ ।

ప్రణవాద్యేన మూలైస కర్తారంభం పున ర్జవేత్ ॥ ౪౨॥

తా॥ విష్ణుచంబడియగు పుణ్యక్షేత్రముం దున్నమృత్తును దీక్షింపి దానిని 'ఓం నమోనారాయణాయ' అను మూలవస్త్రముతో నభిమన్తించి మరలఁ గర్తారమృతవస్త్రమును జరింప వలయును

ఆహృ త్యామ్న పవిత్రేణ కృత్వా సవ్యకరోదరే ।

కర్తారమేభణ మక్రేణ మృద మాలోడయే త్తతః ॥ ౪౩॥

తా॥ అట్లు జరిపినతరువాత-పవిత్రాద్యస్తవస్త్రమును జెప్పుచు జలమునుదెచ్చి దానిని ఎడమయరచేతిలో నుంచుకొని పిష్టుటఁ గర్తారమృతవస్త్రమును జెప్పుచు మృత్తును జలమును జేర్చి మిద్దించ వలయును.

బ్రహ్మణ త త్సమీకృత్య ధ్యాయే ద్వేపం సనాతనమ్ ।

ప్రదేశిన్యా సమాదాయ కించి చ్చిరసి థారయేత్ ॥ ౪౪॥

తా॥ జలమును గలిపినమృత్తును బ్రహ్మముతో సమానముగాఁగొంచి సనాతనమం దగుదేవుని ధ్యానింప వలయును, పిష్టుట నామృత్తును గొంచె మెత్తి చూపుకుండేతితో కిరణ్మున ధరింప వలయును

లలాట బాహుహృదయే ష్వాస్త్ర వేస ప్రదీపవత్ ।

కృతోన్వోన్యపుండ్రా న్నా మ్నాంచచతుర్థాం న్యోసమాచ రేత్ ॥ ౪౫॥

తా॥ పిష్టుట సోఘట భుజములు హృదయము ఈనాలుగుటియందును అమృత్తుతో దీపాకారముగా సూర్యపుండ్రములను ధరించి కేరవాది నామములను నాలింపిని ఆయుర్ధ్వపుండ్రములయందు పెరుగుగా వ్రాసియుండవలయును

పరే ద్ద్వాదశకం నామ్నాం త త్తత్థానేమ యోద్విజః ।

భివేత్వాన్నన సులం తస్య మృదా లక్రం దినేది నే ॥ ౪౬॥

తా! పిచ్చుట నాయాస్థానములయందు ద్వాదశోర్ధ్వ పుండ్రములను ఆమృత్రుతో భరించి యరుసగాఁ గేశచాదిద్వాదశసాములను బరింప వలయును, ఇట్లు ప్రతిదినమును కేసినవానికి గడ్గొదిపుణ్య సదీస్సానఫలము గలుగును

తత ఆచమ్య విధివ దభిజ్ఞాదీంశ్చ తర్వయేత్ ।

నమోనై రి ప్రణవాద్యైశ్చ పితౄణాం కేవలై స్స్వకైః ॥ ౪౭॥

తా! పిచ్చుట యథావిధిగా నాచమనముచేసి శిశ్యసూర్యదులవామముల యెడట 'ఓమ్' అనువానిని అంతయును 'నమః' అనువానినికేర్పించెప్పి నమస్కరించి వారికి శ్రిష్టిచేయ వలయును. పితృదేవతలవామములనుమాత్రము చెప్పి వారికిఁ దర్పణమును కేయ వలయును

చతుర్వస్త్రేణ సంప్రోక్ష్య పీత్యాతే నాభిమన్త్రితమ్ ।

జల మాచమ్య మూలేన దద్వా బర్హ్యం వరాత్తనే ॥ ౪౮॥

తా! ఇట్లు తర్పణము చేసినతరువాతఁ బరమాత్మ కర్ణ్యమియ్య వలయును ఎట్లు నేగా, అప్పుడు ముందుగా, 'అపవిత్రఃపవిత్రోవా ఇత్యాది చతుర్వస్త్రములచే నభి మన్త్రించినజలమును దనమీదఁజల్లుకొని యాచమించి త్రాగి పిచ్చుట, ఓం నమో నారాయణాయ, అననట్టి మూలమస్త్రమునుకెప్పుడుఁ బరమాత్మ కర్ణ్యమియ్య వలయును.

మర్త్యభూతే పి వా స్నాయా దదభ్య ఉధృత్య తష్టదమ్ ।

భ్యాత్వా క్షీరార్ణవం తచ్చ నిత్యం శిష్టనిషేవితమ్ ॥ ౪౯॥

తా! స్నానమున కట్లు దేవభూతాదికము సంభవించనియెడల మనుష్యులచేతఁ బ్రవ్వలబడినసరస్సునం దైసన స్నానముచేయవలయును. స్నానము చేయుటకుమందు అసరస్సునందలి మృత్తునుగొంచెము అసేక్షితానుండి యెత్తి పారచేయవలయును. నిత్యము శిష్టులువచ్చి స్నానము చేయునట్టిదిగా నాజల ముండ వలయును - అట్టి సరోజలమును క్షీరసముద్రజలమునుగా భావించి పిచ్చుట స్నానము చేయ వలయును.

కూపతోయై రపిస్నాయా త్వర్వాలాభే సముద్భుతైః ।

స్నానంతు నఘ్నైః కార్యం నాసాచిద్ర విపర్జితైః ॥ ౫౦॥

తా! అట్లు దేవభూతము మనుష్యభూతము స్నానమునకు సంభవించనియెడల కూర్మిశ్శ్రుత తోమకొనియైనన స్నానము చేయ వలయును-మొక్క రంధ్రమువంటి రంధ్రములులేనిఘటములచేత (తిరుక్కావేరికానిపాత్రములచేత)స్నానము చేయ రాదు.

ఆరవాళం న సేవేత కదాచిద్భగవద్విరః ।

సురాకల్పం హి తజ్జేయం తస్మా ద్యత్నేన పఙ్క్తయేత్ ॥ ౫౧॥

తా॥ సాదత్తీర్థమును అనంగా బుల్లనీర్థము భగవద్భక్తుఁ డెప్పుడును ద్రాగఁ గూడదు-ఏల యనంగా నది కల్లుతో సమానము గనుక దాని నతిప్రయత్నముతో విడువ వలయును.

ద్వాదశీసవమీనన్దాత్రయోదశ్యష్టమీషుచ ।

ద్వితీయాయాం దశమ్యాంచ స్నాయా చామలకోదక్తే ॥ ౫౨॥

తా॥ ద్వాదశి నవమి పాడ్యమి త్రయోదశి అష్టమి విదియదశమి ఈ తిథులు యందు నైలికాయరసముగలిపిన నీళ్లతో స్నానము చేయ వలయును.

గ్రాహాదిసేవితే రూక్షే నీచావాససమీపగే ।

శ్మశానపార్శ్వగేఽజ్ఞాతే నస్నాయాన్నో పరోధతే ॥ ౫౩॥

తా॥ మొసలి మొద లైనదుష్టజంతువులు గలజలముందును - ఇళ్లకర్రతూక తాళ్లు మొద లగువానిచే గతిసమైన ఫలముందలిజలముందును నీచులనివాసస్థానమునకు దగ్గఱ నున్నజలముందును రుద్రీభూమికిఁ దెలిసినన్నజలముందును లోఁతుతెలియనినోట నున్నజలముందును ఇరుకునోలను స్నానము చేయఁగూడదు.

న భుక్త్వా నాతురోఽజీర్ణే నాన్య కామీ న కామతః ।

న నికాయాం తథై కాకీ న చిరం తోయమధ్యగః ॥ ౫౪॥

తా॥ భోజనము చేసినతరువాత స్నానము చేయఁ గూడదు. రోగిగ నుండునపుడు స్నానమునేయరాదు భుజించినపదార్థముగక యుండునపుడు స్నానముచేయఁ గూడదు. మఱియొకనికి స్నానఫలము గలుగుటకై తాను స్నానముచేయి యాదు-తానున్న ఫలమునుకొరి స్నానముచేయరాదు రాత్రియందు జలకఁమాడఁ గూడదు. పంటిరిగా స్నానము చేయ వలదు-నీళ్లనడుముఁ జిరకాలముండి స్నానముచేయఁ గూడదు.

అజ్ఞానాచరితే పాపే దృష్ట్వా చ శవసూతికే ।

వమనేచ వ్యవాయేచ దుస్స్వప్నే స్నాన మాచరేత్ ॥ ౫౫॥

తా! తెలియఁ దేసెన నొకపాపకార్యమును జేసినయెడల దానిని బోగొట్టు
కొనుటకై స్నానము చేయవలయును. అట్లే శవముయ బాలింతను జూచినను - వాని
యైనను రతిసలిసినను గుస్సున్న మైనను స్నానము చేయవలయును

ముక్త్యాశ్రమ శోకాచ్చుత్సాహస్యస్తాజం పాఞ్చికాలికమ్ ।

స్పృహ్యై వికారధర్తస్థం స్నాయా ద్రోగిణమేవచ ॥ ౫౬॥

(ముక్త్యాశ్రమ శోకాస్తజ్జన్యస్పృక్కుకాపాఞ్చికాలికాః)

తా! దుఃఖమువలనఁ గంట నీరుకారినను అయదుకాలములయందును జేయఁ
దగినచేదోక్తకర్తములను జేయునతోడు పరలోకగతుఁడైనట్లు విన్నను కాస్త్రవిరుద్ధ
ధర్మములను జేయుపట్టి పాపిని దాక్షిణ్య రోగిని దాక్షిణ్య స్నానముచేయవలయును.
(చమురుగల యెముకలు రక్తము శుక్లము వీటిని గర్తభిష్టులైనవారిని దాక్షిణ్య
స్నానము చేయవలయును)

ఉక్త్యా మర్తగతం వాక్యం హుంకారం భర్తనం గురౌ ।

వివాదంచ జపస్నానసమన్కారైః పున శ్శుచిః ॥ ౫౭॥

తా! శిష్యుఁ డొకవేళఁ దెలివి లేక గురువుయొక్క రహస్యవ్రమాటనుఁబయలు
పెట్టినగురువును హుంకరించినను గురువును బెదిరించినను విరుద్ధముగా గురువుతోవాదించినను
దానివలనఁ గలిగినపాపమును బోగొట్టుకొనుటకై స్నానముచేసి గురువును
సమస్కరించి గురుపరంపరావస్త్రమును జపింపవలయును. అట్లుచేసినయెడలఁ బరిశు
ద్ధుఁడగును

శిరో వివర్జ్య స స్నాయాన్నిమజ్జే తామునా సహ ।

సన్నానశాశీం పాణిభ్యాం మగ్ధయే దపి వా శిరః ॥ ౫౮॥

తా! మఱియు శిరస్సును వవలి స్నానము చేయఁ గూడదు. శిరస్సుతోఁగూడనే
స్నానముచేయవలయును అప్పుడు కట్టుకొన్నవస్త్రమును జేతులతో మర్దంపఁ గూడదు
ఆవస్త్రముతోఁ దలను దుడుచుకొనఁ గూడదు

స కుర్యాద్దాద్వివస్త్రేణ కర్త భాగవతం బుధః ।

స దక్షిణాముఖోఽశుద్ధరి పైశాచం తదుదాహృతమ్ ॥ ౫౯॥

తా! తెలిసినవాడు భగవద్గోల్లాసకర మైనసన్ధ్యావందనాదికర్తమును తది
వస్త్రమును గట్టుకొనియు, దక్షిణాముఖుడై శివునిగాఁ గూర్చుండియు అపరి

శుద్ధుఁడయ్యును జేయఁగూడదు-అట్లుచేసినకర్తము పైకాచకర్తమనఁబడును. అనఁగాఁ
విశాచ ప్రీతికరమైయుండునుగానిభగవత్ప్రియముగాదనట

ప్రమృజ్యైః జానుచరణౌ మృజ్జలైః కూర్పరావధి ।

హస్తౌ విమృజ్య పదసం విద్వా నాచ మనంచరేత్ ॥ ౬౦॥

తా॥ ఆచారధర్మములను దెలిసికొన్నవాఁడై ఆచమనమును జేయునప్పుడెల్ల
ముందుగాఁ గాలుసేతులు గడిగిశానవలయును - చుత్తుగలిపినజలముతోఁగడిగిశానవల
యును. కాలుసేతులు గడిగిశాన పప్పుడెల్ల మోఁకార్లవటకును మోఁచేకులవటకును
గడిగిశాన వలయును - పిచ్చట ముఖము గడిగిశాని యాచమనమును జేయ వలయును

సుప్తా వ తుత్తా వ చ నిశ్శీప్య స్మృష్ట్వా నాసాపుటాదికమ్ ।

పీ తోద్దకంచ భక్ష్యౌ శ్చ సంభ క్ష్యాచమనం చరేత్ ॥ ౬౧॥

తా॥ నిద్రించినను తుర్నిశను శుద్ధిచేసినను ముక్కులోఁచులమును కంటిలోఁబుసని
దీనినను నీర్లుత్రావినను భక్ష్యములను భుజించినను ఆచమింప వలయును.

స్నా త్వా సంప్రేత్య పతితాం శ్చండ్రిలాద్భ్యాంశ్చ గర్హితామ్ ।

పాషణ్ణినశ్చ స్వా చాంతః పవిత్రం ధ్యానవా జ్ఞాపేత్ ॥ ౬౨॥

తా॥ బ్రహ్మచర్యాదివాచములను జేసినవారిని చండ్రిలుదు మొదలైనవారిని
వేదబ్రాహ్మణులను నిందించుచుగినవారిని జూచినయెడల స్నానము చేసి యాచమించి
భగవత్ప్రసిద్ధి ధ్యానించి పవిత్ర మైనభగవత్స్తోత్రమును జపించి వలయును.

పూజాయాం స్నానకాలేచ భోజనే జపకర్తవీ ।

అవైష్ణవానాం జయూనాం దర్శనాద్యం వివిర్జయేత్ ॥ ౬౩॥

తా॥ పూజాకాలముందును స్నానకాలముందును భోజనకాలముందును జపించు
నపుడును విష్ణుభక్తి లేనిప్రాణులను జూడఁగూడదు. తాఁకఁగూడదు - వారితోఁభాషిం
పను గూడదు ఇంకనేమిచేయైన సమృద్ధమును వారితోఁజేయఁగూడదు.

నిత్యం ధీహోవకస్నాయీ తర్పయంత్రత్ర తజ్జలైః ।

శ్రద్ధయా భగవత్తత్రై స్థిస్థ స్సౌ దధితా ద్విజః ॥ ౬౪॥

తా|| నిత్యము కావేరి గడ్డమొదలైనపుణ్యనదుల జలమును స్నానముచేసి యా పుణ్యజలములతో దేవర్షి పితృతర్పణమును జేసి శ్రద్ధతో భగవద్దస్త్రములను జపించెడి ద్విజాదు శీఘ్రముగా మనోరథసిద్ధి గలవాడగును,

కర్తారమృణ మస్త్రీణ సర్వం కర్త సమారభేత్ |

పవిత్రీకరణం చాపి పవిత్రేణైవ సర్వతః ||

౬౫||

తా|| ఏకర్థము నారమ్మించినను 'అపవిత్రః పవిత్రోవా' అనునట్టి కర్తారమృణ మస్త్రీణును జెప్పి యారమ్మింప వలయును, అమస్త్రీణును పవిత్రమైనది గనుక దానిని మొదట జెప్పిచేసేకర్థము లన్నియుఁ బరిశుద్ధములగుచున్నవి.

అభిగచ్ఛే చ్చదేవేశం సుస్మాత శోషిర్ధ్వ పుండ్రకః |

సుప్రక్షాలితపాదశ్చ స్వా చాస్త స్సంయతేన్ద్రియః ||

౬౬||

తా|| భగవద్దర్శనార్థము శోచిలకుఁ బోవునప్పుడు యథావిధిగా స్నానముచేసి షోర్ధ్వపుండ్రములను ధరించి బాగుగాఁ బాదప్రక్షాలనమును జేసి శాస్త్రోక్త ప్రకారముగా గాచమిని జిత్తియింపఁజై శోచిలకుఁ బోవలయును.

సద్యయో రుభయో ర్నిత్యం యావదగృక్ష దర్శనమ్ |

ధ్యాయ ప్రవృత్తా జపేన్తానీ తతోఽభిగమనక్రియా ||

౬౭||

తా|| భగవద్దర్శనమున కప్పుడెట్లు పావలయుననఁగాఁ బ్రాతఃకాలముందు సూర్యదర్శనమైన తరువాతను సాయంకాలముందు నక్షత్రదర్శన మైనతరువాతను అంతవఱకు పరబ్రహ్మమునుధ్యానించుచు భగవద్దస్త్రము నెవరితో మాటరాడకుండ జపింపవలయును పిమ్మట భగవద్దర్శనార్థ మాలయమునకుఁ బోవలయును.

నైకవస్త్రో న భిన్నశ్చ న క్రుద్ధో మలినోఽపివా |

నాక్షాలితాఙ్గీ రాభ్యక్తో నాతురో న వదన్బహు ||

౬౮||

తా|| పెరుమార్తకు సేవించుటకుఁ బోవునపు యొకవస్త్రమును ధరించుకొని పోఁగూడదు - మనోదురిఖము క్రోధమును గలవాడై పోఁ గూడదు మనస్సునఁగిపట మొందుకొని పోఁగూడదు - పాదప్రక్షాలనమును జేసికొనక పోఁగూడదు. నూనెను దులు ముద్దించుకొని పోఁగూడదు. రోగపీడితుడైనప్పుడును బోఁ గూడదు-అధికముగా వ్యర్జితమౌటలగు జెన్నెను బోఁ గూడదు.

స రక్తకృష్ణమలినం వాసోఽపరిధాయ చ ।

నవ శూన్యకర శ్శక్తీన యాయా ద్భగవద్గోమామ్ ॥ ౬౯॥

తా॥ ఎట్టునివస్త్రమునుగాని నల్లనివస్త్రమునుగాని ముఁకివస్త్రమునుగాని ధరించి
చోఁ గూడదు - పుష్పఫలతాంబూలాదులను సమర్పించుటకు శేతఁబెట్టుకొని
చో వలయునుగాని ఉత్తచేతులతోఁ గోవలకు చోఁగూడదు-మఱియు నాయుఁగమను
శేతఁ బెట్టుకొని చో గూడదు.

ప్రణమ్య ద్దావ ద్భూమా వృత్తాయోథాయ తన్తనాః ।

స్వాధ్యాయవదనరి కుర్యా ద్విష్టాజ్ఞేన సమస్మి-యామ్ ॥ ౭౦॥

తా॥ కోవలతోపరికి బోవుచుఁగడుమనదును దండిమవలెఘోషిమిదఁబడి సమ
స్కరించి మరలలేచి మరల నక్షేపడి సమస్కరించుచు లేచుచు నాభిగవస్తునియందే
మనఁగొనుచు వేదములను కెప్పుడు చిచ్చట నాప్రాణసమస్కారమును భగవత్తునికిఁ
జేయు వలయును.

సమసు-ర్వ ప్రతిదిశం వాగ్యతో ధ్యానతత్పరః ।

అసంస క్తకరః కైశ్చి న్నంద కుర్యా త్రవక్షిణమ్ ॥ ౭౧॥

తా॥ కోవలను జాట్టి వచ్చునచ్చడు నానుగదిక్కులయందును మూల
దిక్కులయందును భగవత్తునికి సమస్కరించుచు వేఱుమాటలను కెప్పుడు శ్రద్ధాభక్తులతో
భగవత్తునినే ధ్యానించుచు ఇతరులచేతులు తనచేయియుఁగూఁకువట్లుచేయక మెల్లగా
శదుచుచుఁగోవలను జాట్టి రావలయునుగాని త్వరితముగా నడిచి చుట్టఁగూడదు.

ద్విచతుష్పదశాష్టావ్యైర్దేవం కుర్యా త్ప్రవక్షిణమ్ ।

దేవస్య నికటే కార్యం సద్భిర్జానుప్రదక్షిణమ్ ॥ ౭౨॥

తా॥ కోవలకుఁ బ్రవక్షిణము నెన్నిసార్లు చేయవలయుననగా రెండుసార్లుగాని
నాలుగుసార్లుగాని ఆఱుసార్లుగాని ఎనిమిదిసార్లుగాని పదిహేనుసార్లుగాని ఇట్లెన్ని సార్లుయినను
సరిసంఖ్యిగాఁ బ్రవక్షిణమును జేయ వలయును మఱియు స్వామిసమీపమున మోఁకా
త్తుతోఁ బ్రవక్షిణమును జేయుటయు త్తమము అట్లేసజ్జనులచేయవలయును.

చక్రవ ద్భూమయే న్నాజ్ఞం పృథ్వభాగం సదశకాయేత్ ।

సన్నిధౌ దేవదేవస్య సచోచ్చైః ప్రలపే త్తథా ॥ ౭౩॥

తా|| భగవత్సన కెదురుగా శరీరమును చక్రమువలెఁ ద్రిప్పఁగూడదు. అనఁగా నాత్మక్షయమును జేయఁగూడదు తనపుష్పభాగము దేవదేవునకు నెదురుగాఁజూపఁ గూడదు - అట్లు వ్యర్థపుమాలలను గట్టిగాఁజెప్పఁగూడదు.

నిధాయ దణ్డవద్దేహం ప్రసార్య చరణౌకరౌ ।

బద్ధ్యా ముకుల వత్పాణీ ప్రణామౌ దణ్డసంజ్ఞితః ॥ ౨౪

తా|| చర్మప్రణామ మెట్టిదనఁగా దేహమును దణ్డాకారముగా భూమియందు నుంచి కాలునేకులను బాచి రెండుహస్తములను మొగ్గవలెనుడిచి చేసిననమస్కారము దర్మప్రణామమనఁబడును

పాదౌ శిరిస్తథా హస్తౌ నికుఞ్చ్య ముకులౌకృతీ ।

మనోబుద్ధ్యభిమానైశ్చ ప్రణామౌఽష్టాభ్య సంజ్ఞితః ॥ ౨౫॥

తా|| పాదములురెండు శిరస్సుమొగ్గవలె ముడిచిన హస్తములురెండును మనస్సు బుద్ధి అభిమానము (ఆనురాగము) అనునవి మూఁడును ఈయెసిమిడితిలో నగునట్టి నమస్కారము, అష్టాభ్య నమస్కార మనఁబడును.

మస్త్యుం సంపుటం చైవ ప్రహ్వజం చ త్రయం బుధైః ।

కృతఽథౌ రసయోః కార్య మన్యథా వికలో భవేత్ ॥ ౨౬॥

తా|| ఇట్లు చర్మప్రణామము చేయునపుడును సాష్టాభ్య నమస్కారము చేయునపుడును నమస్కారము చేయుఁ-కుఁదగినంత శరీరబలంబును చేయొద్దును అఱికువయును గలిగియుండువలయును అట్లుకానియెడల ఆనమస్కారము లు వ్యర్థములగును.

సర్వత్ర దృష్ట్వా దేవేశం జితస్త ఇతిమస్త్రకమ్ ।

ద్వావశాన్తం జపేత్తస్త్రంభీత వత్సూర్వమానతః ॥ ౨౭॥

తా|| మఱియును సర్వదేవతలకును బ్రభువగు భగవత్తుని అంతిటను నిండియున్న వానినిగాఁ దలఁచి భయభక్తులును ఆఱికువయును గలవాఁడై జితస్త ఇత్యాది మస్త్రమును యింకామో భగవతే వాసుదేవాయ” అనునట్టి ద్వావిశాక్షర మస్త్రమును జపించవలయును (అష్టముగనుక) ద్వావిశాక్షి అనునోసుండు వర్ణశబ్దమందు వ అనునది లోపించును.

మత్కృతాని చ కర్తాణి మదీయ మవా మచ్యుత ।

తేవైవ నమ మేలీప్తం సమా భగవతేతి చ ॥ ౨౮॥

ప్రదక్షిణనమస్కారజపధ్యానార్చనస్తతః ।

తత్కర్త తద్గుణోద్ధోమై ద్వి నా నా త్రా వ్య హాచరేత్ ॥ ౭౯ ॥

తా॥ ఓయచ్చతుండా' నేచక్షేయ కర్తృబులు నీవే నాదియగుచున్నట్లును నీజే. నేనును నీవాడనే. నాదియైదియులేదు. ప్రదక్షిణనమస్కారమును జపమును ధ్యానమును పూజను ముతని జేయవలయును. భగవత్ప్రీతికరిమైనయోకర్తమును జేయు నపుడు భగవద్వికల్యాణగుణములను భక్తికోరి జెప్పట తప్పదు. తరవిషయమును దలంపఁగూడదు చేయఁగూడదు.

పాదప్రసారణం వ్యాఖ్యాం విష్టరం చావకుణ్ణనమ్ ।

న కుర్యా ద్భగవద్గేహే హాసం కణ్ణధ్వనిం లిథా ॥ ౮౦ ॥

తా॥ భగవద్విని బూజించుగృహమును గాల్గించుకొనఁగూడదు విశేషముగా మాటలాడఁగూడదు తుప్పి మొదలైనవానిమీఁదఁ గూర్చుండఁగూడదు. పైవస్త్రమును నడుమునకుఁ గట్టుకొనవలయునుగాని మునుకుగాఁ గట్టుకొనఁగూడదు నవ్వఁగూడదు - అటవఁగూడదు.

భోజనం స్వాప ముద్ఘోషం తామ్బూలం కేశశోధనమ్ ।

ఛత్రాద్యౌ తథాన్యాశ్చ నకుర్యా దుల్బుణ్ణక్రియాః ॥ ౮౧ ॥

తా॥ మఱియు భగవద్దర్శనంను భుజింపఁగూడదు నిద్రింపఁగూడదు. అరపఁగూడదు తాంబూలమును వేసికొనఁగూడదు. తలపెండ్రుకలను దువ్వుకొనఁగూడదు గొడుగు మొదలైన వానిని ధరించుకొనఁగూడదు. స్వాతిశయమును జెలుపు నట్టి యితరచేష్టలను జేయఁగూడదు.

ప్రదక్షిణే ప్రకామేచ పూజాయాం హవనే తథా ।

న కణ్ణగతివస్త్ర స్నాన్య ద్దర్శనీ గురుదేవయోః ॥ ౮౨ ॥

తా॥ ప్రదక్షిణముచేయునప్పుడును నమస్కారముచేయునప్పుడును పూజాకాలమందును హోమము చేయునప్పుడును గురుదర్శనదేవదర్శనకాలమయందును పైవస్త్రమును నడుమునకుఁ గట్టుకొనవలయునుగాని కణ్ణమువలకు వస్త్రమును బైవేసికొనఁగూడదు.

భగవద్దర్శరే పృథ్వా న్మృజ్యానపి విశేషతః ।

వినా భాగవతశ్రేష్ఠా న్మౌణమాచ్యై ర్న చాచ్యయేత్ ॥ ౮౩ ॥

తా|| భగవద్దర్శనం దేవలైన పృథ్వులు పూజింపఁదగినవాడుగాఁగండినను భాగవత్శ్రేష్ఠులు కానియెడల వారిని సమస్కారము మొదలైనవానిచే విశేషముగాఁ బూజింపఁగూడదు.

గురోర్గృహే దేవగృహే పుష్పతాట్యాం గహం కులే ।
కృపణం చోల్బణం కర్ష వర్జయే దపి సంసది॥ ౮౦॥

తా|| గురుగృహమందును దేవగృహమందును-పూలతోఁటయందును గోసమూ హమందును సభయందును నీచకర్తమునుగాని గర్వముతోఁగూడిన పనినిగాని చేయఁ గూడదు.

జప్త్వా భిగమను మస్త్ర మర్చయిత్వా యథావిధి।
ఆసన్యాస్యైదిభి ర్భౌగై ర్భక్త్యా పరమపావనైః॥ ౮౧॥

అభిగమ్య జగన్నాథం ధ్యాయన్నేవ సనాతనమ్॥
జపే ద్యథాబలం ప్రాత స్సహస్రతసంఖ్యయా ॥ ౮౨॥

తా|| అభిగమన మస్త్రమును జపించి పరిశుద్ధాంతః కరణము గలవాఁడై భక్తితో నాసనము అర్చ్యముమొదలైన యుపచారరూపభోగములచేత సనాతనుండైన జగన్నా థుని యథావిధిగా సర్పించి భ్యానించుచునే యెదుర్కొని వేయిమార్లు ప్రాతఃకాల మందు జపింపవలయును - అన్నిసార్లు జపింప శక్తిలేనియెడల శక్త్యనుసారముగా జపింపవలయును.

కనిష్ఠాది సమారభ్య దశపర్వభి రత్వరః ।
పద్మాక్షై స్సఫ్ఫటికై ర్వాపి జపే న్ముక్తాభిరేవవా॥ ౮౩॥

తా|| చిటికెన వ్రేలుమొలుకొని నాలుగుచేళ్లయందునుండు కణుపులను ఒదిం దిని బొట్టనవ్రేలితోఁ దాఁకుచునైనను తామరపూసలమాలతోనైనను స్ఫటికములమాల తోనైనను చుత్రియములతోనైన ననుసావకాశముగా నాయభిగమనమస్త్రమును జపింప వలయును.

అచార్య మేకభక్తంచ భగవద్దర్శనం జలమ్ ।
అగ్నిమర్కంచ సోమంచ పృషీకృత్య జపేన్నచ॥ ౮౪॥

తా॥ అచాద్యుని చూచుకొని అగ్నిని సూర్యచంద్రులను భగవత్సద్విరమాను జలంబును తనకు వీపుతట్టుగాఁజేసికొని జపించునాడను.

అపీఠా నైలిపర్యంతం పశ్యతరి పురుషోత్తమమ్ ।

జపతరి పాతకాన్యాకు పశ్యన్తి సఫలారిక్రియాః ॥ ౯౯॥

తా॥ పీఠముమొదలుకొని కిరణ్మువఱకును దివ్యమర్గశ విగ్రహముచేఁ బ్రకాశించునట్టి పురుషోత్తముని నేమించుచు భగవత్సత్ప్రమునుజపించువానియొక్క పాపములన్నియు వేగముగా నశించును. అతఁడు చేయవలసనియు సఫలములగును.

అభిముఖ్యం జపాదీనాం ప్రశస్తం సర్వకర్తమ ।

ఉపజ్ఞుభిః ప్రాజ్ఞుభోవా కుర్వాన్ ద్యాగవతరి క్రియాః ॥ ౧౦॥

తా॥ అన్ని పనులలో జపాదికర్తములను జేయుటకు మంచి దిక్కున కేదురుగానుండుట ప్రశస్తమైనది. ఏ దిక్కునకు నేదురుగానుండుట ప్రశస్తమై యుండుననఁగా నుత్తరదిక్కునకైనను తూర్పు దిక్కునకైనను ఎదురుగానుండుట ప్రశస్తమైయుండును గనుక భగవద్భక్తుఁడు ఉత్తరాభిముఖుఁడుగానైనను తూర్పున కేదురుముఖము గలవాఁడుగానైన నై భగవత్తు భోల్లాసకరములైన జపాదికర్తంబులను జేయవలయును. అట్లుచేసిన నవి సఫలములగును.

అగ్నించ జుహుయా త్ప్రత ర్దేప్యైరేవ సమిత్కుశైః ।

వై శేషికంచ జుహుయాన్నిత్యం వా పాపకాంతయే ॥ ౧౧॥

తా॥ ప్రాతరికాలమందుఁ బవిత్రములైన సమిధలను (చిదుగులను) దర్భలను అగ్నియందు హోమమును జేయవలయును అనఁగా హోమద్రవ్యములచే నగ్నిని ప్రాతరికాలమున నారాధింపవలయును. మఱియు యజ్ఞాదికాలవి శేషమందలి యగ్నినిగూడ హోమద్రవ్యములచే నెఱతెగకుండ వ్రేల్చి యారాధింపవలయును. అట్లా రాధింపినయెడల పాపములు నశించును.

ఆముహూర్తా స్తువై బ్రాహ్మ దన్యానం ప్రహాగ త్సుధీః ।

స్నానార్చనజపధ్యాన స్తోత్రపాఠై ర్విసోదయేత్ ॥ ౧౨॥

తా|| స్నానము - తిరువారాధనము - జపము - ధ్యానము - స్తోత్రపాఠములు
వీనిచేత బుద్ధిమత్తుఁడు బ్రాహ్మణుఁడగుచున్నప్పుడు ఒక జామునకుఁ గొఱతలేకుండ
గలవలయును.

ఇతిశ్రీ శాణ్డీల్యస్తోత్ర విశిష్టధర్మశాస్త్రే

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

కోభాయుక్తమైన శాణ్డీల్యస్తోత్రమును విశిష్టధర్మశాస్త్రమందు

రెండవయధ్యాయము ముగిసెను.

అథ తృతీయోఽధ్యాయః.

మునయఁడోచును:—

తా|| మనులసిగిరి.

ఉపాదానవిధిం సమ్యక్ శ్రోతు మిచ్ఛామహే వయమ్!

యోగ్యయోగ్య విభాగేన భగవత్కర్త సిద్ధయే|| ౧.

తా|| ఓశాణ్డీల్య మహర్షి! భగవత్తున కల్లాసమును జేయునట్టికర్తములు సఫల
ములగుటకై తగినవస్తువులేవో తగనివస్తువులేవో వానివిభాగమును జెప్పి భగవత్కర్తజార్థ
మేవస్తువుల నెత్తుకొనవలయునో యావిషయమును విశదముగాఁ జెప్పవలయును మేమా
వివరముచున్నామని మునులు శాణ్డీల్యమహర్షి నడిగిరి.

శాణ్డీల్యఉవాచ - శాణ్డీల్యమహర్షి చెప్పెను.

ఉపాదాన విధిం వక్ష్యే యోగ్యయోగ్య విభాగతః ।

ద్వితీయకాలకర్తవ్యం యత్కర్తమునిపుజ్జవాః ॥ ౨||

తా|| ఓమని శ్రేష్ఠులారా! భగవత్కర్తసిద్ధికి యోగ్యవస్తువులేవో ఆయోగ్య
వస్తువులేవో వాని విభాగమును యోగ్యవస్తువైకారమును చెప్పెదను. మఱియు
రెండవకాలమునందు చేయవలసిన స్నానార్చన జపధ్యాన స్తోత్రపాఠ రూపకర్త
ముఖ జెప్పితిని రెండవకాలమునఁ జేయవలసిన కర్తవ్యదోదానిని జెప్పెదనువినుఁడు.

తచ్చృణుభ్యం సమానేన యజ్ఞానా చుక్చి మృచ్చతి |

కర్తవ్య మేవోపాదాయ వర్జయత్వా తథేతరత్ || 3||

తా|| భగవత్కర్తృస్థితి ది యోగ్యమో దానినే గ్రహింపవలయును ఇతరవిషయమును విడువవలయును, దానిని సంగ్రహముగాఁజేప్పెది వినుఁడు అవిషయమును దెలిసికొనుటవలన మనశ్శుద్ధిగలుగును

క్రియమాణాని కర్తాణి ఫలస్తే నాత్ర సంశయః |

స్వకీయారామజాతాని వన్యా న్యన్యాని వా దరాత్ || ౪||

శుష్పవ్రోదకాదీని ప్రాతరేవ సమాహరేత్ |

క్రయేణ వా హరే త్వర్వ మపక్వం యాగ సాధనమ్ || ౫||

తా|| అట్లు భగవత్కర్తృత్వమునకుఁ బగనివస్తువులను విడిచి తగినవస్తువులను ఎత్తికొని చేయఁబడు కర్తములు సఫలమగును ఈవిషయమున సంకేహమేమియులేదు. మఱియుఁ బ్రతము పుష్పము ఫలము జలము మొదలైనవానిని తనతోఁటనుండికాని ఇతరులతోఁటనుండికాని ప్రాతఃకాలమందు శ్రద్ధాభక్తులతోఁ దెచ్చుకొనవలయును - అట్లు సంభవింపనియెడలఁ గ్రయమునకైనను దేవపూజాద్రవ్యమును సంపాదించుకొనవలయును పక్వపదార్థములను మాత్రము దేవపూజాగ్ధము కొనఁగూర్చుదు

ఫలపుష్పామ్బుకాష్టాద్యం విక్రీణీయాన్న కించన |

విక్రీణ నాబ్రహ్మణో ద్రవ్యం క్రీణ్య వృద్ధికాఙ్క్షయా || ౬||

భిన్నవృత్తి ర్వి కర్తస్థ సత్పథా చ్యవితే నరః |

వార్ధప్య ముపజీవన్తి యేద్విజా లోభమోహితాః || ౭||

అభోజ్యాన్నా అపా జ్ఞేయారి క్రియాస్తే మాంచ నిష్ఫలాః |

తా|| మఱియుఁ దాను ఫలము పుష్పము జలము-సమిత్తులు మొదలగు ద్రవ్యమును గొంచెమైనను ధనవృద్ధికై అమ్మఁగూడదు, కొనఁగూడదు, అట్లు తన బ్రాహ్మణ వృత్తిని విడిచి క్రయ విక్రయరూపవిరుద్ధకర్తమును జేయఁవాఁడు సన్మార్గమునుండి తొలఁగును - మఱియు నేత్రాహ్మణులు ధనలోభముచే వడ్డిచేత జీవించుచున్నారో వారింట భుజింపఁగూడదు-వారిని బక్షినిబెట్టుకొని భుజింపఁగూడదు. వారు చేయు పనులన్నియు ఫలరహితమగును

పుష్పమూలఫలాదీని శాకాని వివిధానిచ ॥

౮॥

స్వేషుస్వేషు చ కాలేషు శ్రద్ధయాత్వార్జయేద్దృషీం॥

తా॥ గృహస్థుండు పుష్పములు ఫలములు మూలములను మొదలైనవానిని నానా యధులైన కూరగాయలను ఆయా ఋతుకాలములయందు దేవపూజార్థము శ్రద్ధా భక్తులతో సంపాదించుకొనవలయును.

మణ్డిపాని సురమ్యాణి పద్మోత్పలవనానిచ ॥

౯॥

క్రీడాధం దేవకీసూనో రాధ్యో భక్త్యా ప్రకల్పయేత్ ॥

తా॥ విశేషముగా ధనముగలవాండు దేవకీపుత్రునకు (క్రీడాధమై, అండము చ మణ్డివములను బద్ధవనములను కలువపూలతోఁటలను భక్తితో నిర్మింపవలయును.

తులసీవాటికా యత్ర యత్రవా కమలాలయః ॥

౧౦॥

పశ్చాత్కాలపరా యత్ర తత్రస్థో భగవాన్ మారిః ॥

తా॥ తులసీ వనమున్నచోటను పక్షములుండుచోటను యయిదుకాలములందును భగవద్భోక్తానకరము లై నకర్తముల ననుష్ఠించు భాగవతులున్నచోటను భగవద్గుడు నిర్మిహితుఁడైయుండును.

సదూర్వై రక్షతై ర్నిత్య మభ్యర్చ్య కుసుమద్రుమాన్ ॥౧౧॥

తులసీం చాహారే త్వత్రపుష్పాద్యా న్వాగ్యతత్కుచిః ॥

స్వయం సంవర్ధ్య తులసీం ద్వాదశాక్షరవిద్యయా ॥ ౧౨॥

యేఽర్చయన్తి జగన్నాథం శ్వేతద్వీపం ప్రయాన్తి తే ॥

తా॥ భగవదారాధనకై పుష్పములను దులసీదళములను పత్రములు మొదలైన వానిని గోసీతెచ్చుటకు బోవునపుడు పరిశుద్ధుఁడై మాటవాడక ఆహారచెట్లను దులసీ వృక్షములను దూర్వలతోను అక్షతలతోను బూజించి పిమ్మట నాపత్రపుష్పదులను తొలగి తెచ్చుకొనవలయును. తానే ఆతులసీవృక్షములను నీళ్లుపోసి పెంపవలయును-ఇట్లు లాభ బెంచిన పూలచెట్లు మొదలైనవానినుండి పత్రపుష్పదులను దెచ్చి 'ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ' అనునట్టి ద్వాదశాక్షరమంత్రముతో జగన్నాథు నర్పించిన వాని శ్వేతద్వీపమును బొందుచున్నారు.

దద్ధప్రణామ మపివా కారయే త్పుష్పవాటికామ్ ॥

౧౩॥

అపివా తులసీమాత్రం కృతకృత్య స్మ చేతనః ।

అట్లయే చ్ఛుభ్రచక్రాభ్యాం చూతాభ్యాం శ్చమ్పకాదికాః॥ ౧౮॥

తా॥ పూలతోటలలోనుండు మామిడి సంపెంగములైన పుష్పములయందు శుభ్రచక్రాభ్రాసముజేయవలయును భగవదారాధనమున కుపయుక్తమగుటచే నాపూలతోటకు దిట్టప్రణామమును జేయవలయును. మఱియును దులసీకి మాత్రము ప్రత్యేకముగాఁగూడ చింఛనమస్కారమును జేయవలయును. అట్లు చేయువాఁడు కృతార్థుఁడగును.

తులసీవాటికాం కుర్యా చ్ఛుభ్రచక్రామ్బుజాకృతమ్ ।

పుష్పగుల్లలతాదీనా మచ్యుతాశామజన్మనామ్ ॥ ౧౯॥

తా॥ మఱియును దులసీవనమునందును భగవత్పురియగ్యావకుండుఁ బుట్టిన పుష్పగుల్లలతాదులయందును శుభ్రచక్ర పద్మచిన్నములను వ్రాయవలయును.

కుర్యా న్నామాని దేవస్య దేవ్యా లక్ష్మ్యాస్తథాహరేః ।

ఈహమాన శ్చరే న్నిత్యం కదాచి న్నాల సో భవేత్॥ ౨౦॥

తా॥ మఱియు దేవుఁడైన హరియొక్కయు దేవియైన లక్ష్మియొక్కయు దివ్య నామములను అభగవదుద్భావపుష్పములకులెట్టి వానిని దాను బ్రతిదినమున్నుఁచుచు నాతోటయందుఁ గొంతసేపు సంచరించు చుండవలయును. సోమరిగానుండఁగూడదు.

యథా నాన్యస్య సంవాద స్వధర్మగ్లా నిరేవచ ।

అయాచితై శ్చిలోఽఞ్చస్తు శిష్యదత్తైః క్రమాగతైః ॥ ౨౧॥

కుర్యా త్కర్త విశుద్ధే భ్యరి ప్రతి గృహ్యే పివాధనమ్ ।

కులటాషణ్ణవతితస్వైరిభ్యఃకాకణీమపి ॥ ౨౨॥

తా॥ భగవత్ప్రీతికరములైన వేదోక్తకర్తముల నాచరించుటకు ధనధాన్యాదికము కావలయునుగదా దానినెట్లు సంపాదించుకొన వలయుననఁగా, తనవర్ణాశ్రమధర్మము నకు లోపంబులేకుండను ఇతరులు దూషింపకుండునటులను శిరోఞ్చాదివృత్తివలమిప్పించి యొకనిని యాచింపక ధనధాన్యాదికమును సంపాదించుకొనవలయునుగాని యితరులను బాధకలుగునట్లు యాచించి సంపాదించుకొనఁగూడదు. మఱియును గులక్రముగావచ్చిన ప్రితులవలనగానిసచ్చిహ్నులవలనఁగాని శిష్టులవలనఁగాని ధనధాన్యాదికమును సంపాదించి

కొనవలయును. ఇంచుకొన్న ధనధాన్యాదికముచేత భగవగుల్లాసకరములైన కర్తవ్యములను జేయవలయును. వ్యభిచారముగలస్త్రీలు సప్రసవకులు పాపాన్యులు వేదోక్తకర్తవ్యములను జేయరయి ధేచ్ఛుగా వర్తించునట్టి కర్తవ్యములు మొదలైన యయోగ్యులవలన నొక గవ్వనైనను దీసికొనఁగూడదు. (శిలవృత్తియనగా, శోతకొనినమత్తయందు రానిన వెన్నలోనగువాని నేటికొని బ్రకుటలు ఉచ్చావృత్తియనగా అంగళ్లు మూసినపిదప అక్కడ పడియుండు ధాన్యాదికముచే జీవించుట)

ఉద్యతామపి గృహ్ణీయాన్నాపద్యపికదాచన ।

మహాపాతకిన శోచీరా దప్పస్తా దభిశస్తతః ॥ ౧౯॥

మృగయోరి పిశునాచ్చైవ నాదద్యాదుద్యతామపి ।

యాచనేనాపి పరైత దైన్యం హిత్యాగమాస్థితః ॥ ౨౦॥

తా॥ తనకగారము గలుగునని యించక శాస్త్రమార్గమును గూడ వదలి యింక నెవరినైన యాచించి జీవించవచ్చుచుగాని పశ్చాదుహాపాతములు దొంగయును మంగల వాడును అభిశస్తఁడును వేటాడువాడును చాడీకొరును వీరు ధనికులుగానున్నను. వీరియందనాచరణబుద్ధియంచవలయునుగాని, అపత్కాలమందైనను వీరిని యాచించి వీరివలన ధనాదికమును గ్రహించి జీవించఁగూడదు (బంగారుదొంగిలించువాడును కట్లు ద్రాగువాడును బ్రహ్మహత్య చేసినవాడును గురుభార్యను బాంధినవాడును వారి సాంగత్యముగలవాడును పశ్చాదుహాపాతములు అభిశస్తఁడనఁగా బరస్త్రీగమనాదులచే దూషించబడినవాడు 'ఉద్యతామ' అనుచో, అనాచరషష్ఠి).

సోకాదానేన వానిత్యం ప్రతిగేహ మతన్ద్రితః ।

అపద్యపి నయాచేత జ్ఞాతినమ్బ ధ్యరీ నన ॥ ౨౧॥

తా॥ సోమరితనమును విడిచి నిత్యము ప్రతిగృహంబునకును బోయి కొంచెము దొరికినను జాలునని దానిచేతనైనను జీవించవచ్చుచుగాని దాయాదులను సమృద్ధులను శత్రువులను వీరినిమాత్ర మెంతకష్ట కాలమందుఁగూడ యాచించఁగూడదు.

భిక్షార్థం నప్రజే షై మాంగేహం కుర్యాన్న వాప్రియమ్ ।

రాజ్ఞోన ప్రతిగృహ్ణీ యాదుప పాతకినస్తథా ॥ ౨౨॥

తా॥ భిచ్చునునిమిత్తము వారి యిందలకును బోఁగూడదు, వారికప్రియంబును జేయఁగూడదు. అట్లే రాజప్రతిగ్రహమును జేయఁగూడదు. ఉపపాతకివలనను దేనినిగాని దీసికొనఁగూడదు.

పురోధో గణికాధ్యక్షకదర్శేభ్యోఽపినాహరేత్ |

శ్విత్రిభ్యో హైతుకేభ్యశ్చ వికర్తస్థేభ్య ఏవచ | ౨౩||

స్కన్దరుద్రకు బేరాణా మధికారిభ్య ఏవచ |

స్త్రీజితాశ్చ తథా హేయా త్వస్తివాదిభ్య ఏవచ | ౨౪||

శాస్త్రానిమానిన శ్చైచ సరద్రవ్యాపహారిణః |

సాంయాత్రికా ద్విషదభ్యశ్చ గణకేభ్యస్తదైవచ || ౨౫||

దధిక్షీరఘృతాదీనాం లవణస్య మధోస్తథా |

విక్రయిభ్యోపి నాదద్యా దశ్వవిక్రయిణస్తథా || ౨౬||

తా|| పురోహితుండు వేశ్యాపతి పిసనిగొట్టు కుష్టురోగముగలవాఁడు నిర్దేతుకుండు శాస్త్రవిరుద్ధకర్తమును జేయువాఁడు స్కన్దరుద్రకు బేరాలయముల మణియ గాండ్రు స్త్రీలకులొంగినవాఁడు కులభ్రష్టుండు బట్టురాజు శాస్త్రనిష్ఠకుండు పరద్రవ్యముల సపహరించినవాఁడు ఓడనెక్కి దేశాంతరముబోవు వర్తకుండు శత్రువు కరణమువాఁడు పెరుగు పాలు నెయ్యి ఉప్పు తేనె మొదలైనవానిసమ్మువాఁడు గుఱ్ఱముల సమ్మువాఁడు వీరియొద్దనుండివస్తువును గ్రహింపఁగూడదు

నాచరన్తి యథోక్తయే తేభ్యోఽపి భృతకార్షకాత్ |

బీజప్రహారిణశ్చైచ బలీవర్దస్య సాక్షిణః || ౨౭||

అయథార్థస్య నాదద్యా దశ్వనాం దమకాత్తథా |

అభిక్తాశ్చ త్రయీచిన్దా దుదక్యాగమకాత్తథా || ౨౮||

కుసీదకాత్తథాభోక్తు శ్శౌద్ధ్య సతతం తథా |

నగ్రామయాజకేభ్యశ్చ నాగమ్యాగామినస్తథా || ౨౯||

వణిగ్భ్యశ్చ తథాశూద్రా దుత్సృష్టాగ్నేశ్చ నా హరేత్ |

అగారదాహకేభ్యశ్చ పరివృత్తిభ్య ఏవచ | ౩౦||

తా|| పెద్దలు చెప్పినట్లు నడుచుకొనని మూర్ఖులును జీతము తీసికొని భగవదారాధన జేయువాఁడును ఎద్దు బీజముల నణగఁగొట్టువాఁడును కూటసాక్ష్యముచెప్పవాఁడును అశ్వశిక్షకుండును భగవద్వక్తలేనివాఁడును వేదములను నిందించువాఁడును రజస్వలాస్త్రీనిబొందువాఁడును వడ్డిచెత జీవించువాఁడును నిత్యము బ్రాధాన్యును

భుజించువాడును గ్రామపురోహితుడును బాండదగనిస్త్రీనిబొందినవాడును
వర్తకులును అసచ్చుద్రుడును బ్రతిదినము అగ్నిహోత్రు సారాధింపని వాడును
గృహంబులను గాల్చువారును తమ్ముడు వివాహమును జేసికొని యుండుగాఁ దాను
వివాహము చేసికొననివాడును వీరివలన నేవస్తువును దీసికొనఁగూడదు

చిమ్బప్రస్థాపకాచై చై తథా శిలోష్ఠజీవినః |

వరిస్రస్తాచ్చ సప్తాచ్చ శూద్ర శిష్యాత్తధై వచ || 37 ||

సచ శ్వేపాకవృత్తిభ్యః ప్రాడ్వివాకాత్తధై వచ |

భగవన్తు తథా విప్రా నృభృకాలపరాయణాః || 38 ||

భగవన్ద్విరం చైవ పుణ్యతీర్థాని సర్వదా |

ద్విపతేచై చైవ నాదద్యాన్నిక్షేప్తస్యా కహారిణః || 39 ||

తా|| ప్రతిబిమ్బమును నిలుపువాడును శిల్పపుంబనులవలన జీవించువాడును
ధర్మమగ్నిమునుండి తొలగినవాడును అజ్ఞాతకులగోత్రుడైన దేశాంతరగతుడును
శూద్రునకఃమ్యండుగానుండువాడును కుక్కహంపువంటచే జీవించువాడునుతగవ
రియు బిగవస్తుని కర్తరులైన బ్రాహ్మణులను భగవన్ద్విరమును పుణ్యతీర్థములను ఎల్లప్పు
డునుమాపించువారును ఇతరులు తనదిగ్గతదాచుకొన్నిధనాదికము నవహరించినవా
డును వీరికిఁ జనుండి జేసిని దీసికొనఁగూడదు (పాటాగ్రాఫ్ ఎత్తినవాడు చిమ్బు
ప్రస్తావనపని చెప్పించును శిల్పమనఁగాఁ జిత్తరువు వ్రాయుటలోనగుపని)

ప్రాతిలోమ్యాచ్చ జాతేభ్యస్తథా చాన్మతజీవినః |

ఉద్యతం త్వసి నాదద్యాదన్యదే వా వలమ్మినః || 40 ||

తా|| ప్రాతిలోమ్యమువలనఁబుట్టినవాడును అసత్వమును జెప్పి జీవించువా
డును ఇతరజీవతిల నాశ్రయించెడివాడును వీరు దేనినైనను తిమంతట తామే ఇచ్చు
ట కుమ్యత్తనను వారిదిగ్గతనుండి ఆహ్రిస్తే మైసవదాన్ధమునుగూడఁగీసికొనఁగూడదు
ప్రాతిలోమ్యజాతుడనఁగా బ్రాహ్మణాదివర్ణములలో దక్కువ జాతి పురుషుని వలన
నెక్కువజాతి స్త్రీయందుఁ బుట్టినవాడు.

క్రమాగతై ర్థనై ర్వాసి స్వక్షేత్రారామసంభవైః |

భగవన్కీహితేభ్యో విప్రేభ్యో యాచితైస్తువా || 41 ||

ఆయాసోపార్జితై ర్వాపి కర్త కుర్యా దత్త్వైతః ।

పన్యైర్వా పత్రపుష్పద్యై స్సర్వాభావే సమర్చయేత్ ॥ 3౬॥

తా॥ మఱి యెట్లు భగవత్కర్తమును జేయవలయుననగా తనకుల క్రమాగత ములైన ధనములచేతనైనను తనపాలము తోఁట పీనియందు గలిగిన సస్యాదిద్రవ్యముల చేతనైనను భగవత్ప్రతిచే శుద్ధాస్తాః కరణముగలవారిని యాచించుటవలన లభించినధన ధాన్యాదికముచేతనైనను తాను గష్టపడి న్యాయముగా సంపాదించినద్రవ్యములచేత నైనను భగవత్ప్రతికరంబులైన వేదోక్తకర్తృంబులను శ్రద్ధాభక్తులు గలవాఁడై చేయ వలయును ఈరీతిగా నేమియును దొరకనియెడల అడవియంగుఁ బుట్టినపత్రపుష్పగుల నైనను దెచ్చి వానితో భగవదారాధన చేయవలయును,

అలాభే సర్వభోగానాం జలం ప్రతినిధిస్తస్మైతమ్ ।

అలబ్ధధాన్యో విప్రేషు క్షత్రియాన్వాపి యాచయేత్ ॥ 37॥

తా॥ ఇప్పుడు చెప్పిన రీతిగా నేదియు లభించనియెడల భగవత్తును క్షేపించిచేయఁ బడునట్టి సర్వభోగములనును బదులుగా జలమును సమర్పించ వలయును. బ్రాహ్మణుల వలన ధనధాన్యాదికము లభింపనియెడల క్షత్రియులనైన యాచింపవలయును.

వినా మూర్ధాభి పిక్తంతు వైశ్యంవాపి మహాపది ।

అలబ్ధా యాచనాదేవ తేషాంవా వృత్తి మాచరేత్ ॥ ౩౮॥

తా॥ అక్షత్రియులలో భూమిని బాలించుటకు శిరస్సునఁ బట్టాభిషిక్తుడైన క్షత్రియుని యాచింపఁకూడదు గొప్పయాచయంగు వైశ్యునినైనను యాచింప వచ్చును అట్లు వైశ్యులను యాచించుటవలననేమియు లభించనియెడల ఆవైశ్యుల వృత్తినినైనను (పర్తకమునైనను) ఆవలమ్మించవలయును.

తిలం మాషం తథాఽన్నం చ లవణం చ తథాగుడమ్ ।

రక్తకృష్ణాదికం వస్త్రం దధిక్షీరఘృతాదికమ్ ॥ 39॥

సాధనంచైవ హింసాయా విరోల్బణకరాణిచ ।

సువర్ణం చైవ గాం చైవ విక్రీయాన్నా శ్వ మేవచ ॥ ౪0॥

తా॥ అట్లు వైశ్యవృత్తి నవలమ్మించునపుడు సువ్వలను మినుములను అన్నమును ఉప్పును దెల్లమును ఎఱ్ఱని వస్త్రములను నల్లని వస్త్రము మొదలైన వానిని పెరుగు పాలు నెయ్యి మొదలయినవానిని హింసాసాధనవస్తువులను వివాదికృతమును గలుగఁ జేయునస్తువులను ఁంగురును గోవులను గొడ్డులను ఆవ్తంగుడను

శ్రోత్రయాధ్యాపకో భూత్వా వృత్తిం వాపి లభే ద్విజః ।

స్త్రీబాల వృద్ధసుయుక్త స్స ర్యేభ్యో వా సమాహరేత్ ॥౪౮॥

తా|| బ్రాహ్మణుడు తాను వేదమును జదివిదాని నితరులకు జెప్పియైనను జీవనమును జేయవలయును స్త్రీలు బాలురు వృద్ధులును గలవాడై తనకు జీవనము జరుగనియెడలఁ బూర్వోక్తినియనుచు నతిక్రమించి యందఱిని యాచించి దానిచే భగవత్కైంకర్యమును జేయుచు వర్తింపవలయును,

భగవద్భక్తియు క్షేభ్యో యథాశ్వస్తనికోభవేత్ ।

ఉపాదాయ యథాలాభం కర్తారమ్భం ప్రయోజయేత్ ॥ ౪౯॥

తా|| మఱియు భగవత్తునియందు భక్తిగలవారిని యాచించుటచే లభించిన వానిని దీనికొక రేపటికి మిగులకుండ వారికినదానికిఁ దగినట్లు భగవత్కైంకర్యమును జేయుచు వర్తింపవలయును.

ప్రతిగ్రహాద్భవో దోషో హ్యచిరా దేవ నశ్యతి ।

భిక్షిత్వా వాపి వరేత స్వాశ్రమానుగుణం తథా ॥ ౫౦॥

తా|| మఱియును బిచ్చమె త్తియైనను దివ్యాశ్రమమునకుఁ దగినట్లు భగవత్ప్రీతి కగమైన కర్తవ్యమును జేయు చుండివలయును. అట్లుచేసినయెడల నశ్వలవలన ద్రివ్యమును ప్రతిగ్రహములవలనఁ గలిగిన దోష మున్నదే బావును

అపక్వం వాపి పక్వం వా సర్వశ్రేష్ఠాహి సా స్మృతా ।

భిక్షిత్వా వర్తమానానాం యోగినాం సిద్ధికా జ్ఞీణామ్ ॥౫౧॥

తా|| మోక్షసిద్ధినిగోరి దానికిఁ దగిన యోగము (ఉపాయము) గలవారు తమదే హమునిలుచుటకై యపక్వమైన ఫలాదికమునుగాని పక్వమైనయన్నాదికమునుగానియితరులనుయాచించి తినికొనుచున్నారగుదా అట్టి బిచ్చమే సర్వోత్తమమైనదనియెఱుంగవలయును.

మదమాత్సర్యనూనాద్యా దోషా గచ్ఛన్తి సంక్షయమ్ ।

యథాయథా హిభిన్నస్స్యా త్సంసారికసుఖోదయే ॥ ౫౨॥

తథాతథా ద్రుఢం యోగీ నిర్వాణపద మృచ్ఛతి ।

అపవర్గరహ్మహి స్సన్తనా దు ఖవర్జితః ॥

౫౩॥

షోషోఽర్థమనా నిత్యం సుఖం చరతి ముక్తవత్ ।

యోగినా మహాను సంచ శరీరకైశ వహచ ॥

౫౪॥

అథహానిశ్చ విజ్ఞానం వర్జయ త్యగ్ని మాభ్యపత్ ।

యస్య సాంసారికం సౌఖ్యం యోగినో నేహ సంభవేత్ ॥౮౦॥

తా॥ కామక్రోధాది మాషితమై యనిత్యమైనది గనుక సంసార సుఖము విడువ
దగినది. నిర్దోషమై నిత్యమైనది గనుక మోక్ష సుఖము విడువఁగదినది. అట్టి మోక్షమహి
మ నెఱిగి మోక్షమును గోరి హేయమైన యాసంసార సుఖము మనకెల్లఁ తొలఁగువా
యని విచారించినయెడల వరుసగాఁ గామక్రోధలోభ మోహముఁ చూర్చిరాల్చి దోష
ములు నశించును. అవి నశించగానే మోక్షమాగ్గోపాయము గలవాఁడై నిశ్చయముగా
మోక్షమునొందును. పిమ్మట నామోక్ష సుఖానందరసమందు మునింగినవాడై యింక నెన్న
టికిని నశ్వరమైన సంసార సుఖమునొందును మఱియు నెవ్వఁడు మోక్షధర్మములను చెల్లె
కొనఁదలంచునో. అంతమాత్రముచేతనే ఆతఁడు ముక్తునివలె సుఖముగానుండును. అట్లుండ
సాక్షాత్తోక్ష సుఖము ఇట్టిఁని చెప్పవలయునునా, దాని ననుభవించినవాఁడై దానినె
ఱుంగును మఱియు మోక్షమాగ్గోపాయము నెఱింగినవానికి నుత్తమజ్ఞానముండునుగనుక
నేతిచేతనగ్ని వృద్ధి నొందినట్లు దానిచే సంసార సుఖమందాశలేఖండుటయునుచునుగలిగి
చెడివస్తువులను భుజించక శరీరమును గృహింపఁజేయుటయు ధనమాద్వింపవలయుననెడి
యాశలేఖండుటయు వర్తిల్లును. దానిచే నెప్పటికిని సంసార సుఖమందుఁ బ్రవర్తించుట
సంభవింపదు.

అనాయాసేన లభ్యం స్యా తస్య తత్పరమం వేదమ్ ।

అవిజ్ఞాతమనా నిత్యం తాపై రభిహతోఽపినక ॥ ౮౧॥

తా॥ అట్టి యోగికిఁబరమపదము ప్రయాసము లేకుండి చొరకును అతఁడు
నిత్యము సుసారదుఃఖములచేఁ గొట్టఁబడిన వాఁడయ్యును అదుఃఖము నెఱుంగని
వాఁడై యుండును.

అక్లేశేన చరే త్తప్తా విశుద్ధద్రవ్యతత్పరః ।

అమాగ్నేణ ధనం లోబా త్సంపాద్య సుఖ మావసక ॥ ౮౨॥

న సంసిద్ధో భవే త్తప్తా చ్ఛుద్ధద్రవ్యపరోభవేత్ ।

అక్షర్మణ్యాని సిద్ధాని యదిద్రవ్యాణ్యకామతః । ౮౩॥

జేషాం వినివయేత్త చ శుచి స్త్యుగేన వాభవేత్ ।

అలంభే సర్వభోగానా ముచకేనాపి పూజితః ॥ ౮౪॥

ప్రయచ్ఛ గ్న్యమలు లోకం భక్తిపూతాస్తరాత్తనామ్ ।

తా|| తాను శ్రమపడకుండఁ బరిశుద్ధద్రవ్యములను సంపాదించ వలయు ననెడి యాశగలవాడై దొరకినదానికిఁ దృప్తిసొంది యుండ వలయును. లోభమువలన నన్యాయముగానపరిశుద్ధ ద్రవ్యమును సంపాదించి సుఖముగా నుండువాఁడు పరమపురుషార్థసిద్ధిని బొందఁడు మోక్ష సుఖముకంటె నితర సుఖము సుఖమగునా? కాదు కావునఁ బరిశుద్ధద్రవ్యములను సంపాదించుటయందే ఆశగలవాడై యుండవలయును. ఒకవేళ భగవత్పూజాదికర్తమల కుపయోగింపనియపరిశుద్ధద్రవ్యములు శిలపనితలంపుగా సంభవించినయెడల నాద్రవ్యములను మార్చి పరిశుద్ధద్రవ్యములను సంపాదించుకొన వలయును లేదా అట్టియపరిశుద్ధవస్తువులను విడువనైన విడువవలయును. అట్లు చేసినయెడలఁ బరిశుద్ధిగలుగున ద్రవ్యములు లేకుండ భగవత్తు నెట్లారాధింప వలయుననఁగా నేమియును దొరకనియెడల సర్వభోగములకు ఒడుఁగా నుదకమును సమర్పించి మ్రోచినయెడల భగవత్తు డట్టిపరిశుద్ధాస్తకరణము గలవారికిఁ బ్రసన్నుడై పరమపదము నిచ్చును.

జాతయా శుద్ధనంశేతు భార్యయా స్వానుకూలయా || ౫౩||

సద్భక్తిపూతయా నిత్యం కారయేద్ధృ వ్యసాధనమ్ ।

శాకామ్బుభిర్వా న్యాయాస్తై ర్భక్త్యా సంపూజయేద్ధరిమ్||౫౪||

తా|| శ్రీహరిపూజార్థము తనకు దొరకినద్రవ్యములను భగవద్భక్తిచేఁ బరిశుద్ధాస్తకరణముగలదగుటచేఁ దనకనుకూలురాలును బరిశుద్ధవంశకుండుఁ బుట్టినదియైన నభార్యచే భగవదుదయ క్షమలగునట్లు చక్కఁపఱువవలయును న్యాయముగా దొరకిన శాకజలవస్త్రపుష్పలదులచే శ్రీహరిని భక్తితోనారాధింపవలయును.

మన్త్రో మన్తే శ్వర శ్శాస్త్రం మన్త్రసిద్ధిస్తదై వచ|

సిద్ధాస్త మక్షునూత్రంచ గోప్యం ధాన్యం ధనాయుషీ || ౫౫||

అవచూస మసామర్థ్యం హృద్రోగం రోగ మాస్తరమ్ ।

అనర్థ మ్మూ మాయాస మకృత్యం న ప్రకాశయేత్|| ౫౬||

తా|| మన్త్రము మన్త్ర దేవత మన్త్రసిద్ధి సిద్ధాస్తము ఇవమల ధనము ధాన్యము శీవితకాలము ఆవమానము తనకుకైలేకుండుట మానసికదుఃఖము గృహచ్ఛిద్రము అనర్థము అప్పు ఆయాసము చేయరానివని వీనిని తైలుపఱుపఁ గూడదు

ధాన్యవిస్త్రవినాశేన వైర్ధన్యోవద్రవేణచ ।

వర్ధై కృతావమానేన భిన్నస్సన్యిష్ణ కటాచన || ౫౭||

తా|| ధాన్యము నశించినచు బద్ధినాశముగలిగినప్పుడును దారిద్ర్యముగలిగినప్పుడును పరులవలనఁచన కవయూనము గలిగినప్పుడును ఇట్టి సంకటములెన్ని కలిగినప్పు టికిని ధైర్యము నవలంబించి భగవద్భక్తి పరుఁడైయుండువలయునుగాని యెప్పుడుగాని విచారపడఁ దూడదు.

ప్రాత స్నానతోఽపి విధివ త్స్నానం మాధ్యంధినం చరేత్ |
శక్తశ్చే దవృథా రోగా చ్ఛాఘ్నీ సంమార్జనం చరేత్ ||౫౮||

తా|| ప్రాతఃకాలమందు యథావిధిగా స్నానమును జేసినను శక్తిగలవాఁడయ్యె నేని మరల మాధ్యహ్నికస్నానమును జేయవలయును. రోగమువలన నశక్తుఁడైనయెడల తడిగుడ్డతోనొడలు తుడుచుకొనవలయును.

శుద్ధిం కుర్యాత్పిదా విద్వాన్తలూనా మబ్జస్తనామ్ |
కృతకేశనఖశ్శ్రు స్త్రిపక్షేతు గృహీభవేత్ || ౫౯||

తా|| తెలిసినవాఁడు శరీరమందుఁగలిగినమరికిని బోఁగొట్టుకొని యెప్పుడును బాహ్యశుద్ధినిగూడ చేసికొనవలయును. మఱియును గృహస్థుఁడొకమానము పదునేను దినములకొకసారి వచనమును జేయుచుకొనవలయును అప్పుడు తలమీఁది పెండ్రుకలను మూతిమీఁది పెండ్రుకలను గొరిగింపవలయును. గోళ్లను దీయింపవలయును.

దినేదినే స్నానకాలే కుర్యా దభ్యష్టనం గృహీ |
అథవా శస్త్రదివసే శక్తః కుర్యా ద్వివై వరేత్ || ౬౦||

తా|| ప్రతిదినము స్నానకాలమందు గృహస్థుఁడు నూనెతోఁ దల మర్చించుకొని స్నానము చేయవలయును అల్లుదినము అభ్యష్టనస్నానము చేయకున్నను శరీరమునకు జబ్బులేక శక్తిగలవాఁడయ్యెనేని తలంటుకుఁ దగిన మంచిదినమందు బగటియందే యభ్యష్టనస్నానమును జేయవలయును,

విశుద్ధ దంతవదనో నిర్మలీకృతవిగ్రహః |
శుద్ధోదరః ప్రసన్నాత్తా యథాలక్షై స్సమర్ప యేత్ || ౬౧||

తా|| పాచిలేకుండ దంతశుద్ధిని మరికిలేకుండముఖశుద్ధిని జేసికొని పొట్టయందు నిన్నటిదినమందు భరించిన ఉద్దనము మొదలైనదిలేకుండ బాగుగాఁ గడిగికొని స్నానము చేసి దీపశుద్ధియు మనశ్శుద్ధియుఁగలవాఁడై మౌరసిన ద్రవ్యములతో భగవదారాధన మును జేయవలయును.

సతీనాం యోషితాం దేహో యధోపకరణం భవేత్ ।

భర్తృణాం భగవద్భక్తదేహస్తద్వజ్జగద్గురోః ॥ ౬౨॥

తా॥ పతివ్రతలైన స్త్రీలయొక్క దేహము భర్తలకే ట్లుపయోగించునో అట్లు భగవద్భక్తలదేహము జగద్గురువైన భగవత్తున కుపయోగించును,

కర్తాన్తరే వ్యసం సక్తిః ఫలాకాక్షా విసర్జనమ్ ।

బక్తీద్రవీకృతం చిత్తం విరక్తి స్సర్వవస్తుషు ॥ ౬౩॥

అభ్యాస స్సతతం సర్వప్రకారై స్సత్క్రియావిధౌ ।

అలస్యవర్జనం శ్రద్ధా పరమా దమ్భవర్జనమ్ ॥ ౬౪॥

అకార్యణ్య మలోభశ్చ క్రోధమోహా జయో భయమ్ ।

దేహస్య సేన్ద్రియస్యాపి విశుద్ధి ర్ద్వివ్యదేశయోః ॥ ౬౫॥

తా॥ భగవత్కర్తృమను జేయునపుడు ఇతరకర్తృమలయుండు మన శుశుంభంబుగూడదు. భగవత్ప్రాప్తి తప్ప యితరఫలమును గోరంబుగూడదు. భగవత్తునియందు దృఢమైన భక్తియు సితరవస్తువులయందు విరక్తియునుండవలయును. అన్ని విధములచేత సత్కార్యములనుజేయుటయందు అభ్యాసముండవలయును. సోమరితనముండకూడదు చేయునత్కర్తృమలయుండు మిక్కిలియక్కూ గలిగియుండి వలయును. దమ్భముండకూడదు. పిసి రితనము లోభము క్రోధము మోహము ఇవియుండ గూడదు దేహశుద్ధి ఇన్ద్రియశుద్ధి బ్రహ్మశుద్ధి వేశసద్ధియు గలిగియుండవలయును. దమ్భమనగా గవటము

అకాలే వర్జనం నిద్రామైధునాశినకర్తృణామ్ ।

సర్వదా శాస్త్రశితౌచ శాస్త్ర దృష్టేషు కర్మషు ॥ ౬౬॥

పారపశ్యం ప్రమాణేచ నిత్యం శాస్త్రే దృఢం పరే ।

నిషిద్ధవర్జనయత్న స్సంశుద్ధాన్నినివేషణమ్ ॥ ౬౭॥

తా॥ అకాలముందు నిద్ర సంభాగము భోజనము పిసిని జేయకూడదు, ఎల్లప్పుడును శాస్త్ర భ్యాసమును శాస్త్రోక్తకర్మములనుజేయుచుండవలయును నిత్యము శాస్త్రప్రమాణమునకు దృఢముగా లోబడియుండవలయును. శాస్త్రనిషిద్ధవస్తువులను విడుదలయందును మంచికార్యములనుజేయుటయందును యత్నించు చుండవలయును పరిశుద్ధాత్ముడు భుజింపవలయును.

మూర్ధనం హ్రీ పద్మం త్వాన్తి రద్రోహ స్సర్వ జస్తుషు ।

ఏవమాదిగుణాః పుంసాం యదా న్య స్సత్వసంభవాః ॥ ౬౮॥

జానీయా ద్యోగ్య మాత్మానం తథాభాగవతే విధా ।

ఉత్పిష్య భగవత్కర్తృ బాహ్యకర్తృపరాయణః ॥ ౬౯॥

కుటుమ్బస్కో మూఢాత్మా రాజసో నేహ సంమతః ।

రజసా తమసా వాపి యో యదాకలుషీకృతః ॥ ౭౦॥

అమేధ్య ద్రవ్యవన్నార్హస్తదా కర్తృణి వైష్ణవే ।

తా॥ మృదుస్వభావము చేయరాని షనులయందు సుకొంచము ఇతరులకుఁ గలిగిన దుఃఖమును బోఁగొట్టఁచెలచుట సర్వప్రాణికోటియందును ద్రోహబుద్ధి లేకుండుట మొదలైన యిట్టిగుణములు సత్త్విగుణము వలనఁ గలుగుచున్నవి. అవియెవరికుండునో వారుభగవత్కర్తృమలనాచరించుటకుఁచగినవారు, భగవత్కర్తృమునుజేయక యితరకర్తృములను జేయుచుఁ గుటుంబమును బోషించుకొనునట్టి మూఢుండు భగవత్కర్తృమునుజేయుటకు యోగ్యుండు కాఁడు రక్షిగుణతమగుణములు గలవాఁడు. పరిశుద్ధమైన యస్త్రకరణముగలవాఁడైయుండుండు గావున నపరిశుద్ధద్రవ్యమువలె వైష్ణవకర్తృమును జేయుటకు యోగ్యుండు కాఁడు.

ఏవం సద్గుణసంపన్నా మహాభాగవతక్షియాః ॥ ౭౧॥

కుటుమ్బినోఽపికర్తవ్యం కర్తృకుర్య రతన్వితాః ।

ఉత్థాయ పూర్వం గృహిణీ సుస్నాతా యతమానసా ॥ ౭౨॥

స్నుషాదుహితృత్రాద్యా న్యథార్హం శుచితాం నయేత్ ।

ఉర్ధ్వపుండ్రధరా శ్శుద్ధా వస్త్రాభరణభూషితాః ॥ ౭౩॥

స్వాచాంతాః ప్రయతా దేవ మభిగచ్ఛేయు గాదృతాః ।

త్రిసంధ్యం కారయే ద్బాలాన్ప్రణామం దేవపాదయోః ॥ ౭౪॥

పుత్రః ప్రేష్య స్తథాశిష్య ఇత్యేవం చ నివేదయేత్ ।

తా॥ ఇట్టిసద్గుణములు గలవారు మహాభాగవతులకుఁ బ్రియులగుదురు కుటుమ్బ వస్తులను సోమరితనములేనివారై భగవత్కర్తృమును జేయవలయును తనభార్య ముందుగా నిద్రలేచి యథావిధిగా స్నానముచేసి నియమము నొనఁపకునశ్శుగలకై కోడలు మాతరు కొడుకు మొదలైనవారిని వారివారికిఁగిరి శుద్ధిగలవారినిగాఁ జేయవలయును. మఱియు నందఱును ఉర్ధ్వపుండ్రములనుధరించి శుద్ధులై వస్త్రాభరణభూషితులై యాచమనమునుజేసి నియతచిత్తులై భక్తితోభగవద్ధర్మనమును జేయవలయును.

58 శా ణ్డీ ల్య వి శిష్ట ప ర మ ధ ర్మ శాస్త్ర ము. [3-వ

మఱియు ఓడ్డలుగూడ కాలత్రయమందును భగవత్పాదారవిష్టమలకు నమస్కరించు నట్లు చేయవలయును-ఇతఁడు నేవకుండు ఇతఁడువుత్రుండు ఇతఁడుశిష్యుడని భగవత్తునికి విష్ణువించుకొనవలయును.

గృహిణీప్రముఖాస్సర్వా గాయత్ర్యః పురుషోత్తమమ్ ॥ 2౫॥

బాలక్రీడాదిచరితైః కిర్తకుర్య రతన్ద్రితాః ।

తా॥ భార్య మొదలైన వారందఱును బురుష క్రేష్టఁడైనభగవత్తుని రామకృష్ణాద్యవతారములనెత్తిపొందు పసితనమందుఁ జేసిక్రీడలు మొదలైన చరిత్రములనుజెప్పి పుత్రులచుచు భగవత్కర్తమును బరాకులేకుండఁ జేయవలయును

పశుపుత్రాదికం సర్వం గృహేనాపకరణానిచ ॥ 2౬॥

అఙ్కయే చ్ఛుభ్రచ్చక్రాభ్యాం నామ కుర్యాచ్చ వైష్ణవమ్ ।

కారయిత్వా సువర్ణేన పఞ్చాయుధగణం హరేః ॥ 2౭॥

బద్ధీయా త్కణ్ఠదేశేతు బాలానాం సూతికాగృహే ।

న ముద్రయే దాసనాని శయనాని మహితలమ్ ॥ 2౮॥

స్థాపయేత్ తేత్ర మధ్యేతు శిలాం చక్రాదిముద్రితామ్ ।

తా॥ మఱియును పశువులు పుత్రులు మొదలైనవారియందు ఇంకనింటనుండు గృహా పకరణములయందన్నింటియందును శక్తిచక్రచిహ్నములు గలిగియుండునట్లుచేయవలయును. అన్నిటికిని విష్ణునామములను పెట్టవలయును శ్రీహరియొక్క పఞ్చాయుధములను బంగారుతోఁజేయించి వానిని పురుటింటియందు బిడ్డలకణ్ఠమందుఁ గట్టవలయును. పీటలు మెత్తలు నడుచునట్టి చోటు మొదలైన కొన్నిచోట్లమాత్రము శక్తిచక్రాదులను ముద్రింపఁగూడదు, శక్తిచక్రాదులు చెక్కిన యొకటాతిని ఇంటినడుమున స్థాపించవలయును

ముక్తామణిసువర్ణాద్యైః కృత్వాచక్రాదిభూషణమ్ ॥ 2౯॥

యథార్హం బిభృయు స్సర్వే పుమాంస స్త్రీజనోపివా ।

తా॥ శక్తిచక్రాద్యాకారమైన బంగారుగను రత్నములతోఁ జెక్కినదానిని స్త్రీపురుషులందఱును వారివారి కరుణముగ ధరింపవలయును.

వృద్ధబాలాశురాదీనాం పూర్వాష్టా భోజనం భవేత్ ॥ ౩౦॥

తృతీయబలం సమభ్యర్చ్య సాన్నిధ్యం చేయ తతోఽశనమ్ ।

తా! వృద్ధులు బాలురు రోగపీడితులును మొదలైనవారు పగలు మొదటివాము నందు భుజింపవచ్చును. వృద్ధాదులు తప్ప కక్కినవారందఱును అన్ని చిత్తుట దగవ న్తుని శక్త్యనుసారముగా నారాధించి భుజింపవలయును.

దైలాజ్యభాణ్డం హిత్యా న్య జ్జలక్షి. గాన్న సంశ్రయమ్ || ౮౧||
కర్తవ్యం దివసే భాణ్డం మారుతాతప సేవితమ్ ।

తా! జలపాత్రమును పాలపాత్రమును అన్నపాత్రమును పగటియందు గారి యుప తగులునట్లు చేయవలయును నూనెపాత్రమును నేతిపాత్రమును అట్లు చేయనక్కఱలేదు.

కర్తవ్యం నుపయుక్తేషు పూర్వస్తికా దివసే నిశమ్ || ౮౨||
పరస్తికా దివసే కుర్యాత్పాత్రేషు పచనాదికమ్ ।
గృహపాపకరణం సర్వం ముసలోలూఖలాదికమ్ । ౮౩||

ప్రత్యులయే జగన్నాథయాగోపకరణానిచ ।
యాగార్థం దేవదేవస్య పాకార్థం చామ్బుపావనమ్ || ౮౪||
స్థాపయేత్పాదహస్తాది శుద్ధ్యర్థంచ పృథక్పృథక్ ।
వస్త్రేణ బహుశ శ్శోధ్యం త్రివిధం చామ్బుపావనమ్ || ౮౫||

ఇఖ్యాజ్ఞ మేక మేలాద్యై స్సంస్కృతేం కారయే త్పుణ్డిః ।

తా! మునుపటిదిగమందంతియ యేపనియందు నుపయుక్తములు గాని భాణ్డముల యందు మఱుదిగము వంటమొదలైన దానిని జేయవలయును, రోకలి తోలు మొదలైన యింటిపనిముట్లను తిరువారాధనమునకు పయ్యుక్తములైన వస్తువులను బ్రతిదిగము తొమి కడిగి శుద్ధిచేయవలయును. తిరువారాధనమును తప్పకై చేయుటకును కాలుసేతులు మొద లైనవానిని శుద్ధిచేసికొనుటకును బరిశుద్ధమైనజలమును వేటువేటుగాఁదెచ్చి పెట్టుకొని దానిని ఒలుమాటువస్త్రముతో విడికట్టవలయును. ఈవిధముగా మూడుభాగములుగా నాజలముండవలయును భగవదారాధనమున కుపయోగపడునట్టి జలమును ఏలకులు మొదలైన పరిమళద్రవ్యములతోఁజేర్చి సంస్కరింపవలయును

కర్తవ్యం త్రివిధం వారి శుద్ధభాజన సంభృతమ్ || ౮౬||
ఆచ్ఛాద్య స్థాపయే త్ప్రే నిర్బాధే పరిమార్జయేత్ ।
అగ్న్యగారంచ సంశోధ్య యాగోపకరణానిచ || ౮౭||

తా ముందుఁజెప్పఁబడిన కర్మములకు వయక్తమగునట్టి మూఁడువిధములు గల జలంబును బరిశుద్ధపాత్రములంగుఁబోసి పెట్టుకొనఁజలయును. అట్టిజలమును బాధలేని చోట నొకపిటయందుంచి మూసి పెట్టవలయును పిమ్మట అగ్ని హోత్రగృహంబును అగృహమందుండెడి శ్రుత్రువాదిపాత్రములను హోమక్రియ విపయోగపడునట్టి వానిని శుద్ధిచేయవలయును

ఉద్భృత్య భస్మ సంమృజ్య వహ్నింకాస్తై స్సమిన్ధయేత్ ।

కరిషకబలం ఊచ్చా కుసుమావ్యైస్స మర్చయేత్ ॥ ౮౮॥

తా అగ్ని హోత్రస్థానమందుండు బూడిదనైత్తి శుద్ధిచేసి యచ్చట నగ్నినుంచి దానిమీఁదఁగట్టెలను బిడకతునుకలనుంచి మందునట్లు చేయవలయును. పిమ్మటఁబూలు మొదలైనవానిచేత నాయగ్నిని బూజింపవలయును.

శ్రద్ధయాఽచ్చావ్య గృహిణీ పుత్రవ త్పరిపాలయేత్ ।

శోషయే చ్చుద్ధభూభాగే వ్రీహిముద్గతిలాదికాః ॥ ౮౯॥

తా ఇట్లాలు శ్రద్ధతో నగ్నిని అతిపావండ నుమక మొదిలైనవి చేసి పుత్రునివలె నగ్నిని గాపాడవలయును. మఱియును వడ్డు పెసలు నువ్వులు మొదలైన వానిని తడిలే మండ నొడిగి పరిశుద్ధప్రదేశమందు నొండఁబోయవలయును.

కాకపశ్వాదిభూతానా మప్రాప్యే సంవృతామ్బరే ।

ఉపలిప్తే శుచా దేశే శుద్ధై శ్శూర్పాదిసాధనైః ॥ ౯౦॥

వ్రీహిముద్గాదికిం సర్వ మవహన్యః కులాజ్ఞనాః ।

తా శుభ్రమైన చాటూనగువానితోఁ బెంటలేమండ నూడ్చి గోమయోదక మతో నలికి శుద్ధిచేసినచోట కాకులు పశువులు మొదలైనవి తినకుండునట్లు బయలు గానిచోట కలస్త్రీలు వడ్డు పెసలు మొదిలగు పదార్థముల నన్నింటిని చంపవలయును.

అస్పృశన్యో నిజం దేహ మజల్పత్త్య స్తథా స్త్రీయః ॥ ౯౧॥

అవిహన్య శ్రమమామ్బాని జీర్ణ వస్త్రై ర్విమృజ్యచ ।

నిర్తలీకృతముక్తాభం విశుద్ధీకృత్య తణ్డలమ్ ॥ ౯౨॥

వికీర్ణ్య ఫలకాపృష్ఠై శ్శర్కరాద్య స్సమాహరేత్ ।

న ఓచేయు ద్రీహియవా న్నావహన్య రతాపితాః ॥ ౯౩॥

పచేయు ర్వాపి తా నన్నం యేషాం నప్పాదయంగమమ్ ।

తా|| దంచునపుడు తమదేహమును దాంకగూడదు. మాటలాడగూడదు. వస్తు మొదలైన వానిని దంచునపుడు చెమట వడ్డలోఁజడకుండఁ బ్రాంతగుడ్డతో దుడిచికో నవలయును. వస్తు దంచినతరువాత బియ్యమును ముత్యమువలెఁజెల్లగా దంచి యొకవల కవెనుకటిభాగమందుఁబోసి తాళ్లు మొదలైనవి లేకుండఁ జక్కచేయ వలయును వడ్డయవలను స్త్రీలలోఁబోసివండించుగూడదు ఆనగాను పుడిబియ్యముచేయఁగూడదు. ఎండ బెట్టినవడ్డను దంచుగూడదు. ఏభాగ్యము వండుక అన్నిముడేసినయెడల భోజనాన్నిము కాదో ఆభాగ్యమునుమాత్రము వండువచ్చును-

శస్త్రేణ ఫలమూలాని నికృత్యాలోక్య యత్నతః॥ ౯౪॥

క్రిమికణ్ఠకదోషాదీ నిష్కరే ద్వాగ్యతా సతీ ।

యత్నేన సర్వశాకానాం క్రిమికీటాచి ఏక్షయేత్॥ ౯౫॥

తా|| కందమూల ఫలాదులను గత్తితోఁబోసి లేవలయును. వానిని పురుగులు మండ్లు మొదలైనవి లేకుండఁ జక్కపెట్టి అట్లే యత్నముతోఁ గూరమొదలైనవానిని పురుగులు మొదలైనవి లేకుండునట్లు మాటలాడుకుండ నిల్లాలు సరిగాఁజూడవలయును.

అహ త్యాధూయ బహుశః పునఃపున రుచీక్షయేత్ ।

సతన్దులాని ముద్గాని శాకాని చ ఫలానిచ ॥ ౯౬॥

చతురి ప్రత్యుల్క శుద్ధాభి రద్భిః ప్రత్యుల యేత్తథా ।

తా|| బియ్యము పెసలు మొదలైనవానిని దంచినతరువాత తాళ్లు మొదలైనవి లేకుండ బాగుగాఁ బలుమాటు చూడవలయును అహారలు కందమూలఫలాదులను బలుమాటు విడిచించి పురుగులు లోనగునవి లేకుండఁ జూడవలయును. అన్నిటిని శుద్ధ జలములతో నాల్గుసార్లుగడుగ వలయును

హవ్యం ముద్గంచ శాల్యన్నం పుష్ప శాకే తులస్యపి॥ ౯౭॥

తన్దులామ్భః కణం తద్వ దన్ననిస్సావ మేవ చ

సంవిభాగా త్పురా సర్వ ముపయోగం నచార్హతి॥ ౯౮॥

తా|| హామద్రవ్యము పెసరవచ్చు వరియన్నము గూరలు బువ్వములు తులసి కడుగు నీరు గంజి ఇదియన్నియు వారివారికి వంచిపెట్టకమునుపు ఉపయోగించుగూడదు.

అసర్యపితలిస్తేష తాపితే ష్వాతపాగ్నిభిః ।

మృన్దయేషు చ పాత్రేషు పచేయుః ష్వాతేషు చ॥ ౯౯॥

తా|| ఇత్రక్షిలోనగుపాత్రములు వంటకు సంపాదించుకొన శక్తిలేనియెడల మంచిపాత్రములయందు వంటచేసికొనవచ్చును. అవియగ్నియందుఁగాల్చఁబడినవిగాను ఎండలో నెండినవిగాను ఉండునది అంటులేనికుండలకు శుద్ధజలముతోఁ గడిగి వాని యందుఁబాకము చేయవలయును అవి చర్మసంబంధము లేనికాకలయును

మృన్తయేషు సవేషేషశక్తశ్చేత్పాచయేద్ధవిః|

పక్షాదూర్ధ్వం సకర్తవ్యామృన్తయే పచనక్రియాః|| ౧౦౦||

తా|| బ్రతిదిగము క్రొత్తకుండలను గొనుటకు శక్తిగలవాఁడయ్యెనేని బ్రతిదిగము క్రొత్తకుండలయందే వంట చేయవలయును అశక్తుడైన యెడల పదునేనుదిగముల వంటకునాకుండలయందేవంటచేసికొనవచ్చును ఒకపక్షదిగము లైన తరువాతమంచిపాత్ర మందు వంటచేయఁగూడదు.

భిన్నాని వికలాక్షాని వికటాని తదైవచ|

శర్కరాస్థిసమేతాని భాణాని పరివర్జయేత్|| ౧౦౧||

తా|| పగులులుగలవియు మెట్టియైనవియు చూచుటకు రమ్యముగానుండునివియు తాబ్ల ఎముకలు గలవియు నగుకుండలు వంటకుఁ బనికిరావు గనుక వానిని విడువ వలయును.

పక్షాదూర్ధ్వం స సంగ్రాహ్యం ముద్గసారం ఘృతం తిలమ్|

తామ్బూలం తణ్డూలం చైవ మాసాదూర్ధ్వం స సంచయేత్|| ౧౦౨||

తా|| మంచి పెసలు నెయ్యి తిలలు వీనిని పదునేను దిగములకుఁ జాలునట్లుచేర్చి పెట్టుకొనవలయునుగాని దానికిఁ బైనఁజేర్చిపెట్టుకొనఁగూడదు. తామ్బూలమునకుఁ దగినపన్నులను బియ్యిమును నెలకుఁ దగినంతచేర్చిపెట్టుకొనవలయునుగాని దానికిఁ బైనఁ జేర్చిపెట్టుకొనఁగూడదు.

అగ్నౌ ప్రజ్వలితే సమ్యక్పాచయే దోదనాదికమ్|

వస్త్రంకేశం శరీరం వా స్పృశ్యై ప్రక్షాలయేత్కరమ్|| ౧౦౩||

తా|| మండినయగ్నియందు దన్నము పెంచలైనదానిని చక్కగఁ పాకము చేయవ లయును. వంటచేయునపుడు కట్టువస్త్రమును తలమెఁడుకలను దేహమును దాఁకఁ గూడదు, తాఁకినవక్షమున చేరిన గడిగికొనవలయును.

నాసోదకం నేత్రవారి స్సేదామ్బాని స సంస్పృశేత్ |

స్పృష్ట్యా ప్రతూలయేత్పాణి మంశుకేన తు మూర్ఛయేత్ || ౧౦౪ ||

తా|| ముక్కునీటిని కన్నీటిని చెమటను వండునపుడు తాంకరూడు తాంకిక యెడల నాచేరిన గడిగి విడివస్త్రముతోఁ దుడుచుకొనవలయును.

నోవశా మ్యావశా మ్యాగ్నిం నమస్తం నాఽ సత్వరమ్ |

నావతా ర్యావతా ర్యాథో నాన్యబుద్ధిః పచేద్ధవిః || ౧౦౫ ||

తా|| కావలసినంతమంటునునునపుడార్చయు ఎక్కువమంటనాప్తియు హెచ్చుకర్మలులేకుండుఁ దగినమంట కలుగునట్లు బ్రాహ్మిండుఁ గట్టెల నేగఁద్రోయుచు దిగఁ ద్రోయుచు అగ్నిని బ్రజ్వలించజేసి వంటతప్ప మఱియొకదానియందు మనఃస్ఫుట బోసీయక సాదము పంపివలయును.

తాల మశ్నోధేక్యాఽ చ పలాశః చిల్వ మేవచ |

మరీచకం మరనకిం తైల మున్నతక్తిం తథా || ౧౦౬ ||

బాదరం చ కరజ్జం చ శిరీషం వ్యాధిఘాతకమ్ |

నిమ్బం తథా కపిత్థం చ పాణిజాతక మేవచ || ౧౦౭ ||

ఏరణ్డ మగరుం చైవ కోవిదారం విభీతకమ్ |

హరీతకం శాల్మలిం చక్లేష్టాతక మథాపి వా || ౧౦౮ ||

వర్జయే దిదనార్ధం చ యచ్ఛాన్య తీక్రటసంయుతమ్ |

తా|| ఏకట్టెలను వంట కుపయోగించు న్నాచివనఁగా తాడి రావి మోచుగ మారేడు మిరియము మువ్వకము నువ్వు ఉమ్మత్త రేగు పులిగారు దినిసెము వ్యాధిఘాత కము నిమ్మ వెలగ పారిజాతము ఆమడము అగరు కాంచనము తాండ్ర హరీతకము బూరుగు విరిగి ఆనుచెట్లయొక్క కట్టెలను పురుగులుగల కట్టెలను ఉపయోగించఁ గూడదు. తేనెపెట్టినచెట్లకట్టెలను వంకరకట్టెలను వీసినన్నింటిని వంటచెడుటగా నుపయోగించఁగూడదు.

వైషమాశిచ సర్వాణి మధుదిగ్ధాని యానిచ || ౧౦౯ ||

ఉచ్ఛిష్టస్పృష్టకామ్నాని కణ్డకాని తథైవచ |

దుర్గచ్ఛఘామయోగిని చోల్కోచ్ఛిష్టవనానిచ || ౧౧౦ ||

యేషాం క్షీరం స కర్షణ్యం తేషాం కాషాని చర్జయేత్ |

తా|| ఎంగిలివస్తువులసంబంధము గలకట్టెపిడుకలను కంపుగొట్టు పొగకలిగినకట్టెలను పెట్టరాపిడివల్ల గలిగిననిష్పచే సగము కాలినయడవికట్టెలను వైదికమనకు నుపయోగింపఁ గూడనిపాలుగలచెట్లకట్టెలను వంట కుపయోగింపఁగూడదు

వృజ్ఞానానిచ శస్త్రాని శాకాదీ న్యసి పాచయేత్ || ౧౧౧||

తా|| ఆన్నముభుజించుటకు సాధనములును శాస్త్రమందుఁ గ్రాహ్యముగా జెప్పఁబడినవియునగు శాకములు మొదలైనవానినిగూడ వండి వలయును,

కదళీజాతయస్సర్వాశ్చుత్తశ్చవనసద్వయమ్ |
ఉర్వారుకంచ బృహతీ జ్ఞానవల్లీత్రయం తథా || ౧౧౨

కర్కన్దూం తుద్రబృహతీం కూశ్మాణ్డం తిన్త్రిణీం తథా |
నారికేళం చ సింహీంచ కార్కోటం వత్సరీం తథా || ౧౧౩.

అలర్కం తుద్రకన్దంచ మహాకన్దం తద్దై వచ |
కన్దం పిండియుతం చైవ సూరణం కీలమేవచ || ౧౧౪.

మరీచం జీరకం చైవ నిమ్పావం రాజమాషకమ్ || ౧౧౫.

మాషముగ్ధం మహాముగ్ధం సురసీం శాకినీం తథా |
శాకుటిం శిమ్బుకం చైవ జీవన్న్యాగస్త్యఫలవాణా || ౧౧౬

శృణ్గీభేరం కులుత్థంచ వ్యాఘ్రసింహీం తద్దై వచ |
శస్త్రా న్యన్యా న్యదుష్టాని సుశృతః కారయేద్బుధః || ౧౧౭.

తా|| ఆన్నికాకులయరటులును మామిడి రెండువిధము లైనవనసలును దోస వాఁకుడు మూఁడువిధములైన శాకరయు రేఁగు పెద్ద వాఁకుడు గుత్తుడి చింత పెంకాయ అడ్డసరము కార్కోటకము వత్సరి అలర్కము (తెల్లజిల్లేడి) దురదకండ మంచికండ పిండికండ కంఠగడ్డ కీలము మిరియము జీలకఱ్ఱ అనుములు అలసంద ఉడ్డులు పెసలు పెద్దపెసలు సర్పాక్షి పెరుగుతోటకూర కాకుటి నల్లపెసలు పాలకూర అగినెకూర అల్లము ఉలవలు చిన్నవాఁకుడు ఈచెట్లకూరలను వంటకుపయోగించుకొనవలయును, ఇంక శాస్త్రమందుఁ జెప్పఁబడినవియు దోషయుక్తములుగానివియునగు నితర శాకములనుగూడ వంటకుపయోగింపవలయును.

కోశాతః మలాబూంచ దూరతః ఓరివర్జయేత్ |

జీరకాజ్యవిమిత్రాణి నారికేళయుతానిచ | ౧౧౮.

ససురీచాని కార్యాణి వ్యజ్ఞానాని రనై స్సహః

పయోమిత్రాణి కాకాని హిమమిత్రాణి కారయేత్ | ౧౧౯.

తా|| జీరకాయ సారకాయ వీనిని చొల్లిగాలిచిపెట్టివలయును. కరిమముతు మొదలైన వ్యజ్ఞానములయందు జీలకఱ్ఱ పెంకాయ మిరియాలపూడి వీనినిజేర్చవలయును. మఱియు నాదూవ్యజ్ఞానములకుఁ దగునట్లు ఉప్పు కారము పులుసు మొదలైన రసంబు లను జేర్చవలయును. నేతితోను ఇంగువతోను తిరువరిమాల్ గ్రామ చేయవలయును.

ఆసురం స్యాద్విదగ్ధం య దపక్వం రౌద్ర మేవచ |

రైవం సుశృత మే వాతః కర్తవ్యం సుశృతం హవిః | ౧౨౦.

తా|| మాడినపదార్థము ఉడకని పదార్థంబును తీక్ష్ణపదార్థంబులును రాక్షసు లకుఁ బ్రీతికరములై యుండును. మాడకుండఁ బచ్చిలేకుండఁ జక్కగాఁ బక్వమైన పదార్థము దేవతా ప్రీతికరమైయుండును గావున నేపదార్థమునుగాని చక్కగాఁ బక్వము చేయవలయును.

కేశకీటాదిభి ర్దుష్టం నిదగ్ధం చాశృతంతువా |

కాకౌదనాదికం సర్వం సర్వథా పరివర్జయేత్ | ౧౨౧.

తా|| కూర అన్నము మొదలైన వానియందుఁ దలవెండ్రుకలు పురుగులు మొద లైనవి యున్నయెడల నవి దుష్టములు. అట్లే మాడినవియు బాగుగాఁబక్వములుగానివి యు దుష్టములు. గావున వాని నన్నింటి నన్నివిధముల విడువవలయునుగాని భుజించు గూడదు.

ముద్గాన్నం చ గుడాన్నం చ పాయసాన్నం విశేషతః |

శక్తశ్చే దానయేన్నిత్య మపూసా న్భిక్ష్యమేవచ | ౧౨౨.

తా|| శక్తుండైనయెడలఁ బులగమును (పొంగలిని) శర్కరపొంగలి పాయసాన్న మును వహిలు మొదలైన పిండివంటలను భుజించఁదగిన శక్తిగల పదార్థములను అధికము గాఁ బ్రతిదినమును జేయవచ్చును.

పర్వణి శ్రవయే చన్నం పాయసం ద్వాదశీషు చ |

సర్వేషాం పాయసం శుద్ధం గవ్యం చేతి నిగవ్యనే | ౧౨౩.

తా|| ఆమావాస్య పున్నమ మొదలైన పర్వకాలములయందును బ్రతి చ్ఛాదశి యంగను వాయునాన్నిమను జేయవలయును. అన్నిటికిని ఆవుపాలు ఆవునేతిని తేల్చిన యెడల నదిపరిష్కృతమైనది.

అశుద్ధతలు దశాహాని ప్రసూతాయాస్తు గోః పయః|

పలాణ్డాలశునామేధ్యం భక్షయన్త్యాః పయస్తథా|| ౧౨౪.

తా|| ఈనినపదిదినములవఱకును ఆవుపాలు ఆపరీక్షితమైనది ఎట్టి యుల్లిగడ్డలను తిల్లుల్లిగడ్డలను అమేధ్యమును దినుకట్టి యావుయొక్కపాలును ఆపరీక్షితమైనది.

అరజ్ఞావోహితాయాశ్చ నిక్షిప్తాయాశ్చ గోః పయః |

తథైవాధిక్యతాయాశ్చ లాభప్రాప్తం పయస్తథా|| ౧౨౫.

దేశకాలాతివృత్త్యాచ యస్యా ఊధసి సంస్థితమ్|

క్షీరం తస్యాస్త్యకర్తవ్యం వినా వత్సంచ దువ్యతే|| ౧౨౬.

తా|| త్రాటితోఁ గాఢకట్టకుండఁ బిండినయావుపాలును బండదొడ్డిలోనున్న యావుపాలును యజ్ఞాదికర్తమందు నియమించబడిన యావుపాలును లాభముచే దొరకిన పాలును సత్కర్తమునకుప యుక్తముగాను నివసించఁగని చడ్డాలాదిప్రదేశముందున్న యావుపాలును ఆకాలమందుఁ బిండిన యావుపాలును ఆవుపాదుగు సంయందెడి పాలును దూడ త్రాగకుండఁ బిండిన యెడల నట్టిపాలును సత్కర్తమునకుపయోగించవు.

విధ్యన్త్యా అప్యకర్తవ్యం ప్రసవన్త్యా తివృత్తితః|

వృషస్యన్త్యా స్తథా క్షీరం వాహార్ధే యాచకల్పితా|| ౧౨౭.

తా|| హింసించుచుండెడి గోవు అధిక ప్రయాస ముగాఁ బ్రసవించెడిగోవు మైఖునేచ్చగలగోవు భారము మోయుటకు నేర్పఱువఁబడినగోవు పినియొక్కపాలు సత్కర్తమునకు నుపయోగించదు. (ప్రసవన్త్యా తివృత్తితః అనునోపధి అర్థము.)

శృతం కర్తవ్య మస్యాశ్చ యన్యా వత్సో భివర్ధతే|

యన్యా వత్సా నవర్ధంతే తస్యాః క్షీరం వివర్ధయేత్|| ౧౨౮.

తా|| ఏ యావుయొక్క దూడ వర్ధిల్లునో యాయావుపాలు కాంచఁబడినదై సత్కర్తమునకుపయోగించును. ఏయావు దూడలు వర్ధిల్లుతో దానిపాలుకునికరాదు.

రుద్రాదివ్యవదేశినో యాశ్చ గావస్తదగ్గితాః|

పయస్తాసా మకర్తవ్యం లీఢం య త్యపిమైరపి|| ౧౨౯.

తా! దుండ్రుడు మొదలైన తామసదేవతల నామములచేచిలువఁబడనట్టిదియు
కూలగు మొదలయిన చిన్నాములుగలవియు సహోవులయొక్కీరమాను విషముగల
జంతువులు త్రాగఁగా మిగిలినపాలులు ఎక్కమునకును ఉపయోగింపఁగూడదు

కిర్తణ్యం పయ ఆహృత్య పాయసం కారయేద్ధవిః!

అపూపంచ గుడాన్నంచ నన్దాయాం సగుణం హవిః॥ ౧౩౦

తా॥ ఇట్లు సత్కర్తృమన కుపయోగపడఁచిన పాలును దెచ్చి దానితోఁ బాయ
సమును జేయవలయును ఇంద్రియములకు లింజివంటలు మాధుర్యాదిగుణయు క్తమైనహవి
స్సును జేయవలయును నంద్రియములకేగా, వాప్యమ - వప్తి - ఏకాదశి - ఈతిథులు

వైశేషికేషు కుర్వీత దివసేషు విశేషవిత్!

వాకం వాయ సపూర్వాణా మన్యేషాంచ యథాబలమ్॥ ౧౩౧

తా! విశేషదినములయం దెప్పుడెప్పుడేదేవి చేయవలయునో అదివయమును
జక్కగాఁ చెలిసికొన్న వాఁడై తనశక్త్యనుసారముగాఁ బాయసము మొదలగువానిని
జేయవలయును

సక్రాన్తి ర్జన్తనక్షత్రం శ్రవణం ద్వాదశీభ్యయమ్!

పర్వవ్యయం సముద్దిష్టం సవిశేషక్రియావిధా॥ ౧౩౨.

తా! విశేషక్రియలను జేయుటకుఁచగిన విశేషదినములేవియనఁగా—సక్రాన్తి
జన్తనక్షత్రము శ్రవణనక్షత్రము కుష్టనక్షత్రాది కృత్తనక్షత్రాది అమావాస్య పున్నమ
ఇవివిశేషపాకక్రియలనిఁ చగినవి.

చంద్రసూర్యోపరాగేచ ప్రాదుర్భావదివేషుః॥

మాసర్తేషు సమర్తేషు విశేషారాధనం హరేః॥ ౧౩౩.

తా! చంద్రగ్రహణకాలమందును సూర్యగ్రహణకాలమందును భగవదవతారదిన
ములయందును ప్రతిమాసము ప్రతిసంవత్సరమునొక్క యవతార తిరునక్షత్రములయం
దును భగవదారాధనము విశేషముగాఁ జేయవలయును.

దుర్నిమి తైచ దుస్స్వప్నీ సంజాతేఽపి మహాభయే!

అగతేషుచ భక్తేషు కుర్యా ద్యైశేషికక్రియాః॥ ౧౩౪.

తా! దుశ్శకుశము దుస్స్వప్నము గొప్పభయము ఇదిగలిగి నప్పుడును భగవద్ద
ైవు పద్వివద్దుమి న్న భగవదారాధనము విశేషముగాఁ జేయవలయును.

ద్రవ్యహీనం యది భవేత్కర్త వైశేషికం వృథా।

నిర్ధనోపి యథాశక్తి కుర్యాచ్ఛక్తస్తు విస్తృతమ్॥ ౧౩౫.

తా॥ ధనహీనుడును శక్త్యనుపారముగాఁ గర్తమునుజేయవలయును శక్తుఁడు దానిని విశేషముగాఁ జేయవలయును, ద్రవ్యవస్తుఁడయ్యును ద్రవ్యమునుపయోగించి పక కర్తములనుమాత్రము విశేషముగాఁ జేసినయెడ నవి వ్యర్థములగును

కేవలేనోగకేనాపి శాకేన సుశృతేనచ।

వైత్యం కర్త విధేయం వై భక్తానాం శుద్ధచేతసామ్॥ ౧౩౬.

తా॥ భగవచ్ఛక్తులు శుద్ధావైకరణముగలవారై యిట్లైనవారితోనైనను బాగుగాఁ బ్రకృతమైన హరిచేతనైనను బ్రతిదినుముచేయవలసిన కర్తముల నవశ్యముచేయవలయును

సుపక్షేపం చ సర్వేషు పరిమృజ్యామ్యునా ఖలమ్।

ఊర్ధ్వపుండ్రై రలంకృత్య నయే ద్యుగాలయం హవిః॥ ౧౩౭.

తా॥ బాగుగాఁ బ్రకృతమైన ప్రసాదిము మొదలైన సకల పదార్థములను మించి సూర్ధ్వపుండ్రాకృతిగా వ్రేళ్లతోనొత్తి శుద్ధోదకముతోఁ బ్రోక్షించి భగవత్సుఖాగృహంబునకు కలిగెను దీక్షింపింపవలయును.

పాఠస్థానం గృహం సర్వం విమృజ్యాభ్యుత్థ్య వారిణా॥

అచ్ఛాద్య వస్త్ర మన్యచ్చ సమాచామే త్కుటుంబిన్॥ ౧౩౮.

తా॥ వంటవోటును గృహము సంతయుఁ జక్కగా సూడ్చి నీళ్లు చల్లి హవిః శుద్ధును కాకాదులను వస్త్రముతోఁగప్పిపెట్టి యిల్లాలు ఆచమనమును జేయవలయును.

ప్రవిశ్య భగవద్దేహం దీపం ప్రజ్వాల్య కేహినీ।

కాజ్ఞస్తీ భర్తు రాయానం తిష్ఠేత్సపరిచారికా॥ ౧౩౯.

తా॥ భగవత్సుఖాగృహమును బ్రవేశించి తిరువిశిష్టమును తెలిగించి యిల్లాలు తనపరిచారికతోఁగూడ భగయొక్కరాక నెదురు చూచుచుండవలయును.

జఘన్యశాయినీ నిత్యం పూర్వోత్థానపరా తథా।

అస్తర్పహిత్వ సంకుద్ధా గృహకర్తసు సోద్యమా॥ ౧౪౦.

మల్లరాచారకీలాచ భృత్యబద్ధజనప్రియా।

పియంబదా బయాభూషా ప్రశ్నాష్టవదనాసహ॥ ౧౪౧.

ప్రమృష్టగేహపమలా బాలపుత్రాఽలిఖియో
 మృష్టసంక్షిప్తభాణౌఘా గుప్తధాన్యాఽతిప్రియా । ౧౮౨.
 హృద్యవేమా సదా భర్తు రానుకూల్యప్రయోజనా
 యథాలభ్యేన నుప్రేతా కుశలా పాకకర్తణి । ౧౮౩.
 రస్యవస్తుషు నిస్సేహా కాలే మేఘాన్మభోజినీ
 భగవద్భక్తియుక్తాఽతథా భాగవతప్రియా॥ ౧౮౪.
 మితసంభాషిణీ హాసరోదనోద్ధోషవర్జితా
 గృహంతర ద్వారజేశస్థానాఽనరవివర్జితా॥ ౧౮౫.
 నిద్రాలస్యవివాదాసదృశణానత్యవర్జితా
 నిస్సృహా పరకీయేషు స్థిరబుద్ధిర్ధృఢవ్రతా॥ ౧౮౬.
 ఆలుబృథా నుల్బణా న్నిగ్ధా సలజ్జా మధురస్యనా
 కుశలా లోకయాత్రాను దృష్టాదృష్టక్రియాపరా॥ ౧౮౭.
 వ్యయేఽచ ముక్తహస్తాఽచ దోషశ్రవణభీషితా
 నాస్తివాక్యే తిసంత్రస్తా సంచారే చ్ఛన్నవిగ్రహా॥ ౧౮౮.
 నతవక్త్రాఽచలాగ్నేఽచ వేశ్యాలావణ్యనిస్సృహా
 గుప్తవేమా రహస్యార్థకర్తా భోజ్యాన్మభోజనా॥ ౧౮౯.
 ఏవమాదిగుహోపేతా నారీణా ముత్తమా సతి ।

తా॥ ఇల్లాలు ఎట్టిగుణములుగలది కావలయుననగా, ధర్మనిద్రప్రహేయిన తరువాతఁ దాను నిద్రప్రహేవలయును. ధర్మనిద్రలేవక మునుపే నిద్రలేవ వలయును. మనఃకుద్ధియు దేహకుద్ధియుఁ గలవై యుండవలయును. ఇంటివసులయందు జాగరూకరాత్రై యుండవలయును. మంచియాచారము మంచిస్వభావముగలవై నేవకులకును బంధుజనులకు ననుకూలరాత్రై యుండవలయును. ఎప్పుడును బ్రయవచన మలాదుచు నితిరులగుఁఖమునశించవలయుననెడి కొరికకలవై యుండవలయును మఱియు నవ్వయుఖముగలదియు గృహమందిరములు బెంటు మొదలయినవిలేవంక నూడ్చికుద్దిచేయునదియును తాను నుదేహమాభివ్యము లేనిదియు బిడ్డలుపాపలు ఆతిథులు వీరియందుఁ బ్రీతిగలదియు ఎంటు మొదలయిన పాపలకుఁ గావలసినకొన్ని పాత్రములను శుద్ధిచేయుకను తన

భర్తాసంపాదించిన భార్యము మొదలయిన వస్తువులు ఎలుకలు మొదలగునవి తినకుండఁ గాపాడువదియు భర్తయంగుఁ బ్రీతిగలదియు ఎల్లప్పుడు భర్తకిష్టమైన వేషముగలదియు భర్తకిష్టమైన పనినిజేయువదియు దొంగిలకుంతున సంకోషించునదియు వంటయుం దుశేర్పరియు రుచిగలవస్తువులయందు జిహ్వాపాతల్యములేనిదియు కాలమందుఁ బరిశుద్ధమైనయన్నమును భుజించునదియు భగవద్భక్తిగలదియు అట్లే భగవద్భక్తులయందు భక్తిగలదియు మితముగా సంభాషించునదియు అందఱియొకరినూ మాటలాడునపుడు విశేషముగా నవ్యక్త కన్నీరు కార్పక గట్టిగా అరవక వర్తించునదియు పొరుగింటిలోఁగాని వాకిటియందుఁగాని మఱియొకచోఁగాని నిలువనిదియు తలచినప్పుడెల్ల నిద్రపొవుటయు స్థామరితనము జగదము చెడ్డ వాక్యములను భాషించుటయు అసత్యవచనములను జెప్పుటయులేనిదిను ఇతరులసౌతులందు ఆశలేనిదియు స్థిరబుద్ధిగలదియు ద్విధమైన అపస్తాపముగలదియు అత్యాశలేనిదియు గర్వముగా మాటలాడనిదియు నున్న నిశరీరముగలదియు సీగ్ధగలదియు మధురముగా భాషించునదియు లోకానుభవ మెఱిగినదియు ఇహపరసాధక క్రియలయందునాశగలదియు దాతృత్వగుణముగలదియు పాపకార్యములను వినుటకు భయపడునదియు అతిగినవారికిలెంచుటకు మిక్కిలి భయపడునదియు నడుచునప్పుడు తనశరీరావయవములు కనఁబడఁకుండవస్త్రమును గప్పుకొనిపోవునదియు తలవంచుకొనునట్టి స్వభావముగలదియు మెల్లగానడుచునదియు బోగముతఱుకులేనిదియు తాకెన్నఁదినను మంచి చీరె మొదలయినవిఁదరించినప్పుడా వేషమును జూచి యితరులు మెచ్చుకొనవలయుననెడి తలంపులేనిదియు రహస్యవిషయమునుగాని రహస్యకార్యమునుగాని బ్రలువఱపనిదియు భుజించునదియు భుజించునదియుఁగానండవలయును. ఇట్టిగుణములుగల యిల్లాలు ఎల్లస్త్రీలలో నుత్తమురాలని చెప్పవచ్చును.

భర్తా యస్త్యనురూపోఽస్యాః కృతకృత్య స్సచేతనః॥ ౧౫౦.

తా॥ ఇట్టి యిల్లాలికిఁదగిన భర్తయవడగునోవాఁడు కృతార్థుఁడగును. కృతార్థుఁడకగా జన్తమెత్తిన తరువాతఁ జేయఁచగిన మంచి పనులేవోవానిజేసినవాఁడు.

భర్త స్స్వస్యానురూవాణి నకుర్వన్తి మచేతనామ్!

క్లాఘయన్తిం స్వసామర్థ్యం భర్తృనిన్దాపరాయణామ్॥ ౧౫౧.

అసమక్షం సమక్షంవా దుష్టాం తాం పృజయే ద్బుధః!

తా॥ తనభర్తకునుకూలకార్యమును జేయక తనసామర్థ్యమును భర్తదగ్గలనున్న వ్యక్తులుగాని లేవచ్చుదుగాని ప్రకటించుకొనుచు నేస్త్రీభర్తను సన్నిచుచునే యుండునో యట్టి దానిలేక దుష్టులనిఁ జరిగినవాఁడు కరువవలయును.

భర్తృధనంచ లోబాప్తస్త్రిశ్యమానేఽపిభర్తరి । ౧౫౨.

గోపయ త్యర్థశీలాః తాం మద్యా త్కార్యహిషక్యతామ్ ।
నితోదరం పూరయంతి చృత్యవర్గం తథాతిధిమ్ ॥ ౧౫౩.

న్యూన్మాశయతీక్రీయా తయాచాకం వివక్షయేత్ ।
వాచం వృధా కారయంతికాస్తేనస్వనవాసుతైః । ౧౫౪.

తాః భర్తృకుఁ గష్టకాలమువచ్చినప్పుడును లోభమువలన భర్తృసంపాదించిన ధనమును ఇంకనితరవస్తువులను భర్తృకుఁడైయకుండఁదాచుకొనుచు ధనమును జేర్చు కొనుచు నేక్రీయించునో యట్టి క్రీని విచరులను జేయకుండునట్లు చేయవలయు. మఱియునే శ్రు భర్త సేవయందొరము లే తపహితులు చిందించుకొనుచు భృత్యుల కుడు గ్రోతగానింటికివచ్చినవారికిఁ దక్కువగా నెవ్వముపెట్టుచో యా క్రీతేతఁజేయఁ బడినవాకమును విడువవలయును తనభర్తతోఁగాని కొడుకులతోఁగాని వర్గముగా జగడమాడు క్రీనిగూడ విడువ వలయును

శ్వశ్రావ్య వివదమానాయాన్వేన వా బన్ధుభి స్సుతైః ।
వారయేత్తాం ప్రయత్నేన న తయా కర్తకారయేత్ ॥ ౧౫౫॥

తా॥ అత్తగారితోఁగాని తనతోఁగాని ఎఱ్ఱవులతోఁగాని కొడుకులతోఁగాని జగడమాడునట్టి భాగ్యుని విడువ వలయును. ఆభార్యచేత నేవనినజేయించునొడకు.

భర్తవాని ర్యథాసన్యా ద్యధాసజ్జనగర్హణా ।
సర్వం తథా సమీక్ష్య ద్రాగాచరే ద్భృషీమా న్నరః ॥ ౧౫౬॥

తా॥ బుద్ధిమత్తుఁడగు మనుష్యుఁడు భర్తవానిని కలువమునందుటలను సజ్జనులు తన్నునిష్ఠింపకుండునట్లులను జగడమునకుఁ బోవుచున్నప్పుడు భర్తవానిని జేయ వలయును.

స్వాధీనాం కారయేన్నాస్తి సర్వకర సేవోక్తవాచ ।
సర్వకర్తను సందధ్యా త్ప్రీతిః కిల తయావనన్ ॥ ౧౫౭॥

తా॥ తనభార్యలేనియెడల ఏకర్తములనుజేయుటకుఁ ఏనకధికారిము లేదుగను కను అన్ని కర్తములయందును ఆభార్యతో వసించుచునే ఆనకుల్యము గలిగి భగవద్దాసు

సర్వవిషయములనుగనుకను బుద్ధిమన్తుడగువాడు తననేర్పచేతక బ్రియుండై సర్వకర్మములయందును దనభార్యను స్వాధీనురాలినిగాఁ జేసికొనవలయును.

స్త్రీకృత్యేషు నవిశ్వాసః కర్తవ్య స్సత్క్రియాపరైః ।

మాయాచారేచ నిపుణా మోహయన్త్యనిచక్షణాః॥౧౫౮॥

తా॥ స్త్రీలు తఱుచుగాఁ గవలపు నడతగలవారుగావునఁ దెలివిలేనిపురుషులను మోహపెట్టుదురు కాఁబట్టి సత్కర్మములనుజేయుట యందాసక్తిగలవారు స్త్రీలు చేయువనలయందు నప్రకముంపఁగూడదు.

అపరాధో యదిభవే త్రమాదాన్నిజయోషితామ్ ।

ముఖభజ్గస్త్యుతస్తాసాం దణ్డస్సంతప్తచేతసామ్॥౧౫౯॥

తా॥ తమభార్య లొకవేళ పరాకుచేదప్పుచేసి తప్పుచేసినిమిగదాయని పశ్చాత్తాపమునొందినయెడల ఆట్టిస్త్రీల నింకఁగెన్నటికి నిట్టిపరాకులేకుండునట్లు వాండ్రయెదుటఁదగినమాటలుచెప్పి తలవంపులగునట్లు దండింపవలయును

నతాడయే న్నాతిమాత్రం దూష్యేన్మకృతాం నయేత్ ।

స్త్రీయం భర్తా నచాన్యేషాం దోషం తస్యాః ప్రకాశయేత్॥

తా॥ తనస్త్రీ ఒకవేళఁదెలియక పరాకుచేతక దప్పుచేసినయెడల దానికిఁదగినట్లువృద్ధులుగా దండింపవలయునుగాని కొట్టఁగూడదు. విశేషముగాఁ దిట్టఁగూడదు. కృశించునట్లుచేయఁగూడదు ఆమెయొక్కతప్పు నితరులకుఁ దెలుపఁగూడదు.

భోజనాచ్ఛదనైః పుష్పభూషణాద్యై ర్నిజస్త్రియమ్ ।

ఆలాపై స్సరపై ర్నిత్యం తోషయేన్నతుదూషయేత్॥ ౧౬౦॥

తా॥ ఆన్న వస్త్రములు పుష్ప భూషణములు వీనినిచ్చి సరసముగా నిత్యము మాటలాడుచుఁ దనభార్యను సంతసింపఁజేయవలయునుగాని దూషించఁగూడదు.

విలోభయన్మదా దృష్టాదృష్టార్థ వచనైస్త్రియమ్ ।

భగవత్కర్త సిద్ధ్యర్థం నయే దాత్మానుకూలతామ్॥ ౧౬౧॥

తా॥ భగవత్కర్త సిద్ధికై ఎల్లప్పుడును విహితముష్టి కఘనాధనములైనమాటలనుచెప్పించు ఘోషము గలుగఁజేయుచుఁ దనభార్యను స్వాధీనురాలినిగాఁ జేసికొనవలయును.

పుత్రాన్మృత్యాన్మృతౌచ భక్త మూర్తితమేవ చ ।

నిత్యం కుర్యే దుపాయేన భగవద్భక్తిభావితాః ॥ ౧౬౩॥

తా॥ తనపుత్రులను నేవకలదు భార్యను తనయందు భక్తిగలవానిని తనాశ్రయించినవానిని బ్రతిదివము తగినయిపాయను చేత భగవద్భక్తి గలవారినిగాఁ జేయవలయును.

అపుత్రా వా సపుత్రావా భక్తా వత్నాచ కర్తృసు ।

యాస్త్రీతాంవర్తయే ద్భర్తా నకదాచిదపి ప్రియమ్ ॥ ౧౬౪॥

తా॥ తనయందు భక్తిగలదియు ఇంటినిలయ జేయుచుటయందును చేయుటయందును సమర్థుడైన స్త్రీ పుత్రులు లేనిచేతను పుత్రులరాలైనను ఇట్టి ప్రియురాలి నొకానొకప్పుడును భర్త విడువఁగూడదు.

పుత్రాన్భో నోద్వహే వన్యాం కర్తృపుత్రాహి యోగినః ।

అపుత్రోపి పరం యాతి కర్తృనాన్భోపి గచ్ఛుతః ॥ ౧౬౫॥

తా॥ తన భార్య పుత్రులు లేనిచేతను భగవద్భక్తమున కుపయుక్తురాలైనయెడలఁ బుత్రునిగోరి ఇంకొక స్త్రీని వివాహము చేసికొనఁగూడదు. కర్తయొగముగలవారికిఁ బుత్రవర్తనకుఁగలిగెడి సర్వతికలుగును గావునఁ దా సపుత్రవర్తనచేతను గర్వముఁ దెనయెడల సత్పుత్రవర్తనవలె సర్వతినిజయమున్నాడు.

నస్త్రీజితో భవే ద్భర్తా సచాశక్యేషు యోజయేత్ ।

గుణాన్నకథయే త్రీణా మసక్త స్స క్తవద్భవేత్ ॥ ౧౬౬॥

తా॥ భర్త భార్యను లోచనం గూడదు. అశక్యకార్యములను జేయుమని స్త్రీకి నాహ్వానింపరాదు. స్త్రీలకు సుగుణములున్నవని వానిని బ్రకటింపరాదు. స్త్రీయందనురాగము లేకున్నను ఆమరాగమున్నవానివలెఁ బైకిఁ బ్రవర్తించవలయు.

నిర్భయా స్సుహృదో లోకే యథాన్య స్సర్వజన్తవః ।

స్నిగ్ధంజితయథా వస్యాత్స్వకుటుమ్బతే థాఽచరేత్ ॥ ౧౬౭॥

తా॥ సర్వప్రాణులును దనదగ్గఁ బాయములేనివారును మిత్రులునగునట్లుచేసికొనవలయును. మఱియొకట్లు తనకుటుమ్ము తనయందుఁ ద్రేతిగలదియు తనకులోపడి యుండునదియునగునట్లు చేసికొనవలయును.

యథాశాస్త్రముపాదాన మాచరే ద్భోగనిస్సృహః ।

భగవద్ధర్మలాభేన తృప్తాయ స్స సుఖి భవేత్ ॥ ౧౬౫ ॥

తా: తనకు సుఖముగావలయునని కోరిక శాస్త్రోక్తప్రకారముగా నెత్తుకొనఁగ ననవచ్చుటల నెత్తుకొనవలయును, ఎవఁడు భగవత్కైర్మర్యాదు నెడి లాభము చేఁ దృప్తి నొందునో యతఁడు సుఖియగును.

ఇతి శ్రీశాశ్వతాన్నితౌ విశిష్టధర్మశాస్త్రే
తృతీయోఽధ్యాయః.

అథ చతుర్థోఽధ్యాయః.

ఉపాదాన ప్రకారోయం సమ్యగుక్త స్సమాసతః ।

ఇత్యాచారం ప్రవక్ష్యామి యథావి దనుపూర్వః ॥ ౧౧ ॥

తా: ఓముసలారా! భగవత్కైర్మర్యాదు తగినవస్తువులను స్వీకరించుట యెట్లు? అవిధము సంగ్రహముగా బాగుఁజెప్పఁబడెను. ఇంకను భగవద్ధర్మ నారాధించఁ దగిన విధమును వరుసగా శాస్త్రోక్తప్రకారముగాఁజెప్పెద వినుఁడని శాశ్వతాన్నితౌ చెప్పెను.

భోగా నుపాజ్ఞ్య యాగాధం విధివ త్స్నాన మాచరేత్ ।

వ్రతాశ్చ పాణీ పాదా చ న్వాచాస్త స్సార్ధవృపుండ్రకః ॥ ౨ ॥

సపవిత్రకరశ్చైవ ప్రసన్నోయాగ మారభేత్ ।

తా: దేవపూజార్థము యోగిభోగములకుఁ దగినవస్తువులను సంపాదించుకొని శాస్త్రోక్తప్రకారముగా స్నానముచేయవలయును, పిమ్మట కాలు నేతులను గడిగికొని యాచమించి యూర్ధ్వపుండ్రములను ధరించి చర్మపవిత్రముయగాని బాగాదు పవిత్రమునుగాని చేతఁబెట్టుకొని నిర్మలాస్తగికరణముగలవాఁడై దేవపూజయ జేయ నారంభించవలయును.

వ్యక్తే వేద్యా మాయతనే వ్యో మ్నోవస్త్రావయామ్బుజే ॥

ఏకిన్త్రిన్నే విదేవేశం యథాయోగం సమర్చయేత్ ।

తా|| స్వయంవ్యక్తము యజ్ఞవేది అర్చనతాఠము అకాశము వృషభపుష్కరి
కము అననట్టి భగవద్భక్తి నివాసస్థానములలో నేనియొకటైకైకస్థానమనే దేవదేవుల
దైవ భగవద్భక్తియభాసంభవముగా లెక్కగాఁ బూజించవలయును

వ్యక్తి మాయతనం వాపి ప్రపంచం య త్సర్వాకరిమే || ౧ ||

అదేవాసాతా త్త ద్విష్వా న్నా స్య భవచ్చుం సమ శ్రయేత్ |

తా|| వ్యక్తమో ఆయతనమో విశ్వా నైదిచ్ఛయ మెదల నాశ్రయించుచుండినా
గునో యాదిచ్ఛయమును వైదిశీనవాఁడు మరిణపర్యంత మాశ్రయించవలయును. ఇతరైదిచ్ఛ
మునాశ్రయించుటాదు.

ఉపచారేషు చక్తిస్య స్సవీషభతి నిశ్చితం || ౫ ||

వ్యక్తాయతనయోః పూజాం కుర్యాత్తద్విష్వయే

తా|| ఉపచారములను కేవలపూజకు భక్తిగలవాఁడై ఈదిచ్ఛయూత్సాహ దేవే
కుఁడని నెఱయించి వ్యక్తాయతనములను బూజించవలయును. అట్లుచేసిన భక్తివర్జియును

నేదిభూమ్యాదిభూతేషు వృద్ధ్యర్యేయోఽర్చయే ధరిమే || ౬ ||

వ్యక్తాయతనసంస్థానే నాచ్ఛస్య త్వర్చనావిధౌ !

తా|| వేదియందును బిచ్చభూతములయందును వృద్ధయమందును సూర్యుని
యంగుర శ్రీహరి నేవఁడు పూజించునో వాఁడు వ్యక్తమందును ఆయతనమందును శ్రీహ
రిని బూజించునగును.

కర్తృణ స్సర్వథా నిత్య మస్యాధీనప్రవృత్తయః || ౭ ||

ఇత్యుగ్రహయోగేన వేది ర్వేదప్రచోఽతా

తా|| కర్తవ్యములను కేవలదేవత అన్నిప్రకారములచేరిన ప్రతిభవము భగవద్భక్తి
లేక కర్తవ్యపరమకులై యుండుచేతని శ్రీహరియంగుర భక్తిగలగుటకై వేదియంగుర భగవద్భక్తి
సారాధంబు వలయునని యుగ్రహయోగముచే వేది వేదమునందుఁకైవలబడెను. వేది
యనగా వక్షీకాగ్ని గాగ్నపత్యావాపియము ౧౦౭ య/క్షియముండునోటు.

లబ్ధి గురోః ప్రసాదేన క్రమాగతి మథాపివా || ౮ ||

ఉద్యతాం యాచితం వా స్యా ద్భివృద్ధౌ గౌ మహా శ్చుభాః
భక్తానాం సర్వవిషయవ్యాప్తి త్వత్పరచేరనామ్ || ౯ ||

తా|| సకలవిషయములనుండి మనస్సును మరలించి యాచనస్సును దృఢముగా భగవద్దనియందు నిలిపి భక్తితోభగవద్దని బూజింపయత్నించువారికి సాలగ్రామాది వింబము వలయునుగదా యదియెట్లు సంపాదించుకొనవలయుననగా గురువనుగ్రహించి యిచ్చిన బిమ్మమైనను గులక్రమముగా నచ్చివచ్చిమ్మమైనను బూజించుట కుత్తమమైనది శిష్టులవద్ద యాచించి సంపాదించిన బిమ్మమైనను యింక వేరువిధముగా సంపాదించినది యైనను గాణమైనది.

సర్వేషా మూదిమూర్తిస్తు మగ్గలం వేదవాదినామ్|

కుటుమ్బీ ఐర్జయే ద్విమ్బం దార్వం శైలాచ మృన్మయమ్||౧౦||

తా|| వేదాధికారముగల త్రివర్తికుల కందఱికిని స్వయముగాఁగలిగిన సాల గ్రామమూర్తిని బూజింపవలసినది దానిచే మేలుఁగలుగును. కుటుమ్బవస్తుండు మాను నోఁగాని కలతోఁగాని మృత్తుతోఁగానజేసిన బిమ్మమును బూజింపఁగూడదు. అది జేవాలయములయందుఁ దగినది.

గృహేషు భిత్తిసంస్థాపన యోగనిద్రాసోత్సక్తిమ్ |

కుటుమ్బాశ్రమనిష్ఠస్య నిత్యం స్వాధీనకర్తృణః || ౧౧.

అచ్ఛిద్రకారిణ శ్శస్త్రా వ్యక్తిచిమ్బస్య పూజనమ్ ||

తా|| స్వాధీనప్రవృత్తిగల గృహస్థ గృహముల గోడయందు ప్రసించితబిమ్మ ములను పవనాచినమూర్తిని ఆత్మత్రిమయై సాలగ్రామములను బూజింపవల యును.

ధర్మే శ్రద్ధావతాం నిత్యం యాత్రార్థం వ్యాకృతాత్తనామ్||౧౨||

కుటుమ్బీనాం తథాన్యేషాం వేద్యా నూరాధనం పరమ్ |

తా|| ధర్మకార్యములను జేయుటయందు శ్రద్ధగలవారును దివ్యదేశములకుఁబో వుటకుఁ బ్రతిదినము యత్నించువారునైన కుటుమ్బులకును ఇతరులకును వేదయందుభగ వద్ద నారాధించుట కుత్తమగును

అతాస్త్రజ్ఞస్య భక్తిస్య సమ్మర్థస్య కుటుమ్బీనః || ౧౩||

యుక్తిం వైషయికస్యాపి ప్రాదుర్భావేషు పూజనమ్ |

తా|| తాస్త్రజ్ఞానములని భగవద్భక్తి కువలదు ధనాదిసమృద్ధిగలవాఁడై వివిధ సమయముల ననుసరించునట్టి కుటుమ్బీని భగవద్దాసతాత్పరములను బూజించుట యుక్తమగును.

చరతరి క్షిణో యత్ర వేదిః కస్తుం సశక్యతే॥ ౧౪॥

అమ్మనామ స్తథా భోగా స్తతేష్టం వోమ్ని పూజనమ్ ।

తా॥ దివ్యదేశము మొదలై వానాయకుడు సంచరించుచున్నది. కేవలమొదలైనది సంచరించుచున్నది అమ్మను సర్వభోగములను బదులుగా జలమును సమర్పించి వోమ్ని ముసంగ భగవత్తు నారాధించి పలయును.

వివేకసిద్ధా యే సన్తరే షక్యయోగా గుణాతిగాః ॥ ౧౫॥

కేవలం జ్ఞానసంతృప్తా స్తే యజేయుః పరం హ్యసి ।

తా॥ జ్ఞానము చేరినట్టిదై మాయకులః బహుక హేయ కుణములను విడిచి ద్విధమైన మోక్షమార్గోపాయము గలగుత్తురును దేవతో వారు జ్ఞానము చేరి ద్విప్రులగుచు పృథవియందు భగవత్తు నారాధించి పలయును. అది వాచియై క్తిము.

అన్యేఽపి సర్వభోగానా మభావో యత్ర జాయతే ॥ ౧౬॥

యజేయు ర్హససామ్నో జే భోవై ర్హససక్తివైః ।

తా॥ భగవత్తునకు సమర్పించుదగిన సర్వభోగములు సంభవింపనియెడల సతరు లును మనశ్శునంబు సర్వభోగములను గల్పించి వానచేత వృత్తులైరికమందు భగవత్తు నారాధించి పలయును.

సిద్ధా యేతు మహాత్మానో వివేకజ్ఞానయోగినః ॥ ౧౭॥

నర్జయిత్వా తు తా సన్యే యజేయుః ప్రివృసంపదా ।

తా॥ దేహత్రాదివిభాగజ్ఞానమును - జ్ఞానరూపమైన మోక్షమార్గోపాయమును గలవారును తపస్విత్విగలవారులైన మహాత్ములైరిక చురుతిప్పి తక్కినవారు ద్రవ్యసంపదా దేత భగవత్తు నారాధించి పలయును.

సర్వభూతేషు దేవేషు సర్వత్ర తిక్తితౌ ఆథా ॥ ౧౮॥

మనుష్యాక్తితే దేవేషు సకార్యం పూజనం బుధైః ।

తా॥ సకలభూతములకు దేవతా స్వరములకు మనుష్యులందులకు మనుష్యాక్తితి గల దేవి దిమ్ములకు తెలిసినవారు బూజించుచున్నాడు.

ధన్వంతరిమ ఖాగేచి దిమరప్రఖ్యత క్తయః ॥ ౧౯॥

మనుష్యాక్తితయోదేవా నోపాస్యాస్తేకిదాచన ।

తా॥ ధన్వంతరిమొదలైన కొందఱు, దేవతలవలెఁ బ్రసిద్ధమైన సామర్థ్యము గలవారు అయినను వారు చినుమ్యకారముగలవారుగావున నట్టిదేవతల నెవ్వడు నుపాసించును.

ప్రాగుర్భావాదిభిర్దేవం మత్స్యకూర్తాదిభి ర్వి నా॥ ౨౮॥

అశుద్ధేష్వర్యము న్నానో నాహ్నితి పరమం పదమ్ ।

తా॥ మత్స్యకూర్తాద్యర్థవతారములతప్ప తిక్తిగ న యపరిశుద్ధస్థలములయందుండు దేవత సారాధించునట్టిసూఢుడు పరమపదమును బొందఁడు.

తిర్యక్త్వం మానుషత్వంవా మత్స్యకూర్త్య స్వేచ్ఛయా హరిః॥

య ఆస్థిత స్సవహసౌ దీపాద్దీప ఇవోదితః ।

వ్యక్తాయతనయోర్నిత్య మచ్ఛయో త్పురుషోత్తమమ్ ॥ ౨౯॥

తా॥ క్రిహరి లోకాదగ్రహార్థము మత్స్యకూర్తాద్యవతారములను దిర్యక్రూప ముగాను మనుష్యరూపముగాను దరయిచ్చుచే నెత్తెను. ఆయవతారము దీపమువలనఁగలిగిన దీపమువ టిది కావున నాక్రిహరియే యీమత్స్యకూర్తవతారముల నెత్తినవాడు గనుక నట్టిపురుషునియని వ్యక్తాయతనములయందు సత్యము పూజఁవ వలయును.

చావథా నోభవే ద్భక్త్యా భృత్యో నృప ఇవాన్తికే ।

అన్యత్రా ప్యర్చయ న్తనీ) పూజాకాలే జనార్దనమ్ ॥ ౩౦॥

తా॥ సేవాకాలమందు భృత్యుఁడు రాజదగ్గటను ఇతరిస్థలమందును భయభక్తులతో నెచ్చరికగలవాఁడై యుండునో అట్లు భగవంతుఁడు భగవత్పూజాకాలమందు సేవక కాలమందును మఱియును భగవత్ప్రస్తుమును వినించుచు భయభక్తులతో నెచ్చరికగలవాఁడై యుండవలయును

తత్రత్థం భావయే ద్దేవం సర్వైశ్చర్యసమన్వితమ్ ।

ఋక్త్య భోగా నాదాయ నీ త్వాప్యమృతరూపతామ్ ॥ ౩౧॥

తా॥ భగవంతునిచారరూప భోగములకు సంపాదించిన ద్రవ్యములు పరిశుద్ధము లా? అవిపిష్టములా? అచితములా? అచితములా యని చిక్కగా వానిని బరిశీలించి వాని సమృతికుల్యములుగా భావించి భగవత్సేవ సమర్పించి సకలైశ్వర్యములతోఁగూడిన భగవత్సేవ వాని బూచించువోలు సన్న వానినిగా భావించ వలయును.

ప్రహస్యజ్ఞో జీతవ ద్ధోఽనై స్తదీయైర్వృత్తయోఽర్చయేత్ ।

తత్రాభిగమచే పూర్వం దివ్యమన్తార్థకర్మనాత్ ॥ ౨౫॥

తా॥ ముందుగా నాయభిగమనమస్త్రమందు విష్ణువ్రాస యర్థమును తెలిసికొని దానివలన నగుచున్న భయముగలవాఁడై ఆభిగవస్తురియంతేచెల్లిన మనస్సుగలవాఁడై సకల విచారములచేతను ఆభిగవస్తుని బూజించవలయును.

సాక్షా దభిముఖం చేవం భావయిత్వాఽర్చయే ద్యతీ ।

భగవద్భవనామ్నో జ స్మద్రమానామ్మహోదధిమ్ ॥ ౨౬॥

ఏబన్ని ఐ మహాప్లావమధ్యస్థః పూజయే త్ప్రభుమ్ ।

తా॥ భగవస్తుని బూజించునపుడు జితేంద్రియుఁడై తనకు భగవత్తుఁడు ప్రత్యక్షమైకట్లుభావించి పూజించవలయును. మఱియును ఆభిగవస్తుఁడొక్క ముఖారవిష్టమునండి ప్రవహించుచున్న యమృతముద్రమును దాని ద్రాగుచున్నట్లును భావించి పరమానందచరితుఁడై భగవస్తుని బూజింప వలయును.

భక్తిసంపర్కచక్రీత్యా నానాభూతై రివాయదైః । ౨౭॥

నేత్రపాదై ర్భగవతే స్వాత్మానం శుచితాం సయేత్ ।

తా॥ భగవత్తుఁడు భక్తులను జూడవలయునని సంతోషముతో నానావిధముగా నిదుపాటి కృపాకటాక్షయలను దాయంగుంచికట్లుభావించి తనమనోస్సును బరిశుద్ధమైనదానినిగాఁ జేసికొనవలయును.

నాతిద్రుతం నాతిమద్దం నోచ్చైర్వస్త్రా మదీరయేత్ । ౨౮॥

తా॥ తానుజమించువస్తువు శుభ్రవస్త్రముల సత్కీర్ణముగానుకెప్పుఁగూడదు. స్పృహఁచార్పణములేకుండ మిక్కిలి మెల్లగాను కెప్పుఁగూడను. మిక్కిలి గట్టిగా నరవగూడను.

ఆత్మ్యం స్సమనాః క్రోధం కామం హిత్వా యజేతచ ।

సశబ్దయ న్వాత్రసంభ్ర మమ్మునా నాద్యయ స్తహీమ్ ॥ ౨౯॥

తా॥ భగవత్తుని బూజించునపుడు నిర్తలాప్రసంగముగలవాఁడై శాస్త్రమైన తాను దేనినిగౌరవ భగవత్ప్రీతికై భగవత్తుని నావకాశముగాఁ బూజింపవలయును. అప్పుడచ్చటనుండు పాత్రములను శబ్దంబుఁజేయఁగూడదు. భూమిని నీళ్లతోఁదడవఁ గూడదు. అనఁగా నేదైనఁచోక వాత్రమందులము నుంచవలయునుగాని నేలమీఁదిఁ బడసియఁగూడదు.

ని హుక్కుర్వన్నజల్పంశ్చ శుద్ధమానో భవేద్ద్యశీ।
సంసూచ్యాఽక్షైరుపాక్షైశ్చ బద్ధ్వాప్తం నాసికాక్షరైః॥ 30॥
అన్యతై రప్యశుద్ధం య న్నానం తద్వర్జనం శుభమ్ ।

తా॥ తాను భగవత్తులి బూజించునపు డేదైన నెవరితోనైనఁ జెప్పవలసియున్నవక్తయున హస్తాద్యవయవములతోను వానికవయవములైన ప్రేక్షితోను ఆయగము నుసూచించి తెలుపవలయునుగాని కొంచెమైనను మాటలాడఁగూడదు అట్లుండనశుద్ధమానముగలవాఁడగును ఎవరియిండును హంకరించి కొవవడఁగూడదు. ఇన్నియునులను తోఁబర్చుకొనవలయును పెనవిని మూసికొని మెల్లగామాటలాడునప్పుడు చెప్పనట్టియక్షరములు అనునానికములుగాను ఆవ్యక్తములుగానుండును గావున నట్టివాక్యము మానముతోనమానమే విసను బూజాకాలముననది యశుద్ధముగావునను అట్టి యశుద్ధమానము నవలమ్మించుట శుభకరముగాదుగనుకను దానిని కూడ విడుచుటయు క్రమము

యథా యువానం రాజానం యథాచ మదహస్త్రినమ్ ॥ 3౧॥

యథా ప్రియాతిథిం యోగ్యం భగవంతం తథా ర్చయేత్ ।

తా॥ సేవించునపుడు సమర్థుడైనరాజును భృశ్యుఁడును, మడిచినగజమును మావిటివాఁడును మోగుఁడును ఇట్లుడును అయినఆతిథిని గృహస్థుఁడును ఎట్లు భయభక్తులతోనేవించునో అట్లు భగవత్తుని మోడకోవచార పూజచేత నేవింపవలయును

సమ్యక్ శాన్ధి తమేవాపి యత్స్యాన్నహృదయక్రమమ్ ॥ 3౨

వర్జయేద్దృష్టిదుష్టంచ హస్తా శ్చాన్ధి త మేవచ ।

తా॥ చక్కగా సాధింపఁబడినను మనఃస్పృశకు రత్యుముగాఁ జూచుటకింపుగా నుండనిదానిని హస్తమునుండి తొలఁగిపోయినదానిని భగవత్ప్రేక్షార్థమున కుపయోగపఱువక విడువ వలయును

పురాఽభిగమనం మత్తైః ప్రణవాన్వై ర్యథావిధి॥ 33॥

అభిగమ్యైవ దేవేశ మాసనాన్వై స్సమర్చయేత్ ।

తా॥ ముందుగా శివభిగమనమస్త్రమును ఓంకార మదియందుగల మస్త్రములతో యథావిధిగా జపించి దేవజెప్తుఁడు భగవత్తుని అభిముఖునిగాఁ జేసికొనియే ఆసనము మొదిలైన యుపచారములచేఁ బూజింపవలయును, *అభిగమనము వైమనగా

విష్ణోః క్రమా స్థభిమానాంతాయత్రేణ స్థస్థానిదివిషయః క్రమే నిర్భక్తిస్సయంస్థో
విష్ణోః క్రమా స్థభిశ్చైహత్రైస్థ భేదభద్రసాస్థ్య వరిక్షమనువిక్రమే నిర్భక్తిస్సయంస్థో
విష్ణోః క్రమా స్థరాతీయతోహస్తాభాగతే చస్తూ దివమహాక్రమే నిర్భక్తిస్సయంస్థో
విష్ణోః క్రమానిశక్రూత్యంతోహస్తాభుభేదభద్రసాదిగో విక్రమే నిర్భక్తిస్సయంస్థో.

అష్టథా నిహితై ర్తైశ్చ శాస్త్రైశ్చ తత్త్వైశ్చ నన్ధితైః॥ 3౪॥

భగవత్పాదైశ్చ శ్చైశ్చ రిజ్యానుజైః స్సమర్చయేత్ ।

తా॥ ఎనిమిదివిధములుగా నేర్పబడుచుండువియు సారూప్యాదివిష్ణుములతో
భగవత్పాదైశ్చై ని గతిగొనునవియు భగవన్తుని పూజయ దెచువునవియుంగనక నిర్దుష్టములైన
మంత్రులు లచేత భగవన్తుని బూజింప వలయును

స్నానభోగై స్సమభ్యర్చ్య దివ్యాలంకారమణ్డితమ్ ॥ 3౫॥

అలంకారాసనం దత్త్వా దివ్యై స్సృచ్చిన్దనాదిభిః ।

భోగై స్సుసంస్కృతై ర్దేవి మర్చితం భావయే త్వరమ్॥ 3౬॥

త ॥ మొదట స్నానము చేయించి దివ్యాభరణములతో నలంకరించి అలంకారము
రయు క్తమైన యాసనమును సమర్పించి దివ్యములైన పూలపండులు దివ్యచంద్రము మొన
లైనవానిని సమర్పించి యింకననేకములైన దివ్యభోగములతో నర్పించి భగవన్తుని సరోవ
త్కృష్టనిగా భావించ వలయును

సతీం ప్రియభర్తారం జననీన స్తనన్ధయమ్ ।

అచార్యం శిష్యం నిత్రం మిత్రం ల్లాంయేద్ధరిమ్ ॥ 3౭॥

తా॥ పతివ్రత ప్రియ భర్తయవలెను తల్లి పాలుగుడుచునట్టి బిడ్డయవలెను శిష్యుఁడా
చార్యునివలెను మిత్రుఁడు తనమిత్రునివలెను శ్రీహరిని లాంఛనవలయును

స్వామిత్యేన గురు త్యేన సుహృత్త్యేన చ సర్వదా ।

పితృత్యేన తథా భావో మాతృత్యేన చ మాధవం ॥ 3౮॥

తా॥ శ్రీయగిపతి నైల్లప్పుడును ప్రభువునుగాను గురువునుగాను మిత్రునిగాను
తండ్రినిగాను తల్లినిగాను భావించవలయును

సుస్నాతం స్వనులిప్తం ప్రస్నితం చ స్వలంబితమ్ ।

సన్నతం వివిధై స్తోమై ర్భోజ్యాసనగతం విభుమ్ ॥ 3౯॥

అవశ్యో మధుపర్కేణ మధ్వాజ్యదధియోగినా ।

అర్చయే దుదకేనాపి క్వధితేన ఫలాదిభిః ॥ ౮౦॥

తా॥ భగవత్తులి బాగుగా స్నానముచేయించి దివ్యపీఠముపై వేంచేపుచేసి దివ్య
వస్త్రములది పూరించుటతో నలంకరించి యనేకవిధదివ్యస్తోత్రపాఠములచే స్తుతించి
తేనె నెయ్యి పెరుగు మొదలైన వానితోఁజేర్చి మధుపర్కమును సమర్పించి అభ్యుక్త
పాద్యాగులను వక్ష్యవదార్థములను పండ్లు మొదలైనవానిని సమర్పించి యారగింపఁజేసి
శ్రద్ధాభక్తులతో శ్రీహరిని బూజించవలయును

మధ్వాజ్యం దధి సంయోజ్య యజతే యో జనార్దనమ్ ।

అయం సంసృజ్యతే తేన శ్రీమతా మధుపర్కవత్ ॥ ౮౧॥

తా॥ తేనె నెయ్యి పెరుగు వీనిని జేర్చి సమర్పించి జనార్దనునివేడు పూజించు
చున్నాఁడో వాఁడా మధుపర్కము చేరినట్లు శ్రీకుస్తుఁడైన యాభగవత్తునితోఁజేరు
చున్నాఁడు.

మధురాణాం తు సంహర్కో మధుపర్కః ప్రకీర్తితః ।

సంపర్కస్సరస స్తేన మధుపర్కేణ జాయతే ॥ ౮౨॥

తా॥ మధుపర్కమును పేరలనచ్చెననగా మధురవదార్థములచేరికవలన మధు
పర్కమనఁబడెను అమధుపర్కము మంచిరసముగల మిశ్రమనుచున్నది.

సంపూజ్య మధుపర్కేణ గాం నివేద్య చ దక్షిణమ్ ।

గవార్థం ద్రవ్యమేవాపి తతోన్నేన సమర్పయేత్ ॥ ౮౩॥

తా॥ మధుపర్కమును పిమ్మట గోవును తరువాత దక్షిణము ఆవు లేనియెడలదానికి
బయలుఁగా ద్రవ్యమును అటుపిమ్మట ప్రసాదిమును సమర్పించి శ్రీహరిని బూజించ
వలయును.

శాశికర్షణలోపేతైర్గుడదధ్యాజ్యసంయుతైః ।

అన్నైరిప్రభూతైర్దేవేన వివిధైరి పృథ గర్చయేత్ ॥ ౮౪॥

తా॥ నానావిధములైన కూరలు కంఠములఫలాదులు వీనిని బెల్లము పెరుగు
నెయ్యి వీనితోఁజేర్చి వేలువేలుగా నెవ్వరైనవేద్యములు సమర్పించి దేవదేవుని బూ
జించవలయును అట్లేత్రులి హారదధ్యోజనము పాయసము మొదలైన నానావిధము
లైనయన్నములను వేలువేలుగా నివేదన చేసియు భగవత్తుని బూజించవలయును.

మధుపర్కస్తథాన్నాద్యం యద్భుక్తం పరమేష్ఠినా!

ప్రాణవ ప్రక్షిణీయం తద్విచియోగావసానకమ్॥ ౪౧॥

తా! మధుపర్కము అన్నము మొదలైన యేకదాహములు భగవద్గుణకు సమర్పించి
పంచదినో వానిని వినియోగముగ నుపయోగించుట బ్రాహ్మణ్యో సమానముగా గాపాడు
వలయును.

ప్రాప్తా న్యాగవతాం స్తత్ర గురుపూర్వా న్యథావిధి ।

అర్చయే త్పరయా భక్త్యా ద్రవ్యై రహ్యైకాదిభిస్తథా॥ ౪౨॥

తా! పూజాకాలముందు నచ్చటికివచ్చిన భగవద్గుణులను గురువు మొదలైనవారిని
అర్చింపుము మొదలైన ద్రవ్యములను వారికి సమర్పించి యధికభక్తితోఁ బూజింప
వలయును

హస్తాభి ర్భూషణై ర్భక్ష్యై ర్ధనధాన్యాదిభిస్తథా ।

శ్రద్ధయా దేవ మభ్యర్చ్య దద్యా త్తా ప్దేవస ॥ ౪౩॥

తా! వస్త్రములు భూషణములు భక్ష్యములు ధనధాన్యములు మొదలైనవాని
చేఁ శ్రద్ధగా మొదటభగవత్తుని బూజించి భాగవతులకు దానిని భగవత్సన్నిధియందు
వినియోగముఁ జేయవలయును

ఇజ్యామధ్యే తథా యోగే హిమామేవ జపకర్తృణి ।

అగతం పఞ్చకాలజ్ఞం సంపూజ్యైవాచరేత్పరమ్ ॥ ౪౪॥

తా! మతీయును యజ్ఞమధ్యకాలమునఁగాని భగవత్సన్నిధినిండు నపుడుగాని
అగ్నిని ప్రేక్ష్యపుడుగాని మన్తమును జపించునపుడుగాని వేదోక్తకర్తృములను గాల
మతిస్వక యథావిధిగా ననుష్ఠించునట్టి భాగవతులను వచ్చిన యెవల ముందుగా వారిని
బూజించి మతీయొకపని నాచరింపవలయును.

సువర్ణం గాం గుణవతీం భూమిం వృత్తికిరీమి ।

దద్యాత్ భాగవతాశ్రయేభ్యో భోగమోక్షాప్తయే సుధీ॥ ౪౫॥

తా! తెలిసినవాఁడు తనకు మోక్ష సుఖము వలపింపవలయున బంగారమును సువర్ణమును
సమస్త యావును జీవించుటకుఁ దగులకదాశ్యమును దేదిభూమిని బరమభాగవతుల
కియ్యవలయును

94 శాస్త్రీయః పిష్టపరమధన్యశాస్త్రము. [రవ

ఉత్తమః పనితాతైః ఫలమూలాదిభిస్తైః ।

గర్భావై రుగయోగవై స్తోషయే త్సత్త్వోత్తమామ్ ॥

తా॥ మేఘము పరిమళము రుచ్యములైన జలముతోనిండించిన కలశము లకు ఫలమాలను మూలములైన నవ్యలను మిక్కిలి యుగయోగవడునట్టి చంద్రపుంగవై మొదలైనవానిని మిక్కిలి సత్త్వగుణముగలభాగవతులకిచ్చి వారిని స్తోష పఱుప జలమును.

ప్రయః యదాత్తే నిత్యం యజ్ఞాతం సద్గుణోజ్జ్వలమ్ ।

తన్నవేవ్య జగద్భ్రతే దద్యా త్పత్కర్తయోగినే ॥ ౫౧॥

తా॥ కడనత్యము ప్రియమును మంచుణులు లగలదియునగునే క్రొద్దమైన తన్నున గవర్తులను కేసమును అర్చించు నానిండు వానికియర్పణమును,

యేదాత్తే నిత్యం యజ్ఞాతం సద్గుణోజ్జ్వలమ్ ।

తన్నవేవ్య జగద్భ్రతే దద్యా త్పత్కర్తయోగినే ॥ ౫౨॥

విశ్వం వస్తు సువాద్య హృద్యం పుష్పేదనాదికమ్ ।

అనిష్టా తదత్త్వాచ తమశ్చన్నరసూకరః ॥ ౫౩॥

తా॥ జలము వస్త్రము మొదలగువస్తువులను ఆపూర్వమును మనోహరంబునగు పుష్పాదికమును సువాదించి దానిని దానేకాలమును ననుభవించదలంబునో యాకాల మందు దానిని లగవస్తువు నువేసచేసి కొంతయిరులకిచ్చి కేసించిదితాను భుజించ వలయును. అట్లువేసినముఠీయక నితిరులకు నొసంగక యెవడుభుజించునో వాడు నరుడు అనుపేరుగలపందియని చెప్పబడును.

అన్నం సుసంస్కృతం హృద్యం భగవద్బ్రహ్మకాదిభిః ।

భృత్యవైస్తథా భుక్తే భోజ్యం విష మతోఽన్యథా ॥ ౫౪॥

తా॥ పాకమర్థియును, ప్రియ రుచిగలదిగాను వంశిక పదార్థములను భగవన్ని శేషవారస్త్రము బ్రాహ్మణులను నేవలకు వీరితోఁగూడఁ దాను భుజించ వలయును అట్లుగాక ముందేతాను భుజించియెడల నది విషసమానములగును.

రత్నాఘ మసి వా తోయం ప్రభూతం స్వల్పమేవవా ।

కగవత్ప్రీతయే నిత్యం దద్యా చ్చుద్ధాయ యోగినే ॥ ౫౫॥

తా|| రత్నసమూహమునైనను ఇలవ నైనను అధికమునైనను అల్పమునైనను భగవంతుగ్రహమును సంపాదించుకొనుటకై కుఱ్ఱాదునికరణముగల కర్తయొనికి నిత్యవలయును.

యే తోషయన్తి నిరంత్రా షణ్మకాలపరాయణాః ।

సకామస్తత్ఫలంయాతి నిష్కామః పరమం పదమ్ ॥ ౫౬॥

తా|| అయిదు కాలములయందును గర్తములను షణ్మకాలపరాయణాః నెవరు ప్రతిదినము సంతోషపెట్టుచున్నారో వారిలో నీలోకములకు నిశకేంద్రులను గోరినవాఁడు అకాలమునొందుచున్నాఁడు, అట్లు తానేలమునగోరిక భగవద్దుఱోల్లాఁమునే గొరినవాడు సకమపరమంబగుచున్నాఁడు.

గృహే గాగఃచే ప్రాప్తే తస్మిన్మహాభ్యుదే ।

అగ్రా తత్త్రియం కార్యం యథాహం శ్రమసంతోయే ॥ ౫౭॥

తా|| భగవంతుఁడు తినియింటికివచ్చినయెడల నెగుర్చొని గౌరవించి ఆయన యిష్టముచెలినకొని ఆయనశ్రమనివారింపుటకై తనశక్తియనుసారముగా నతనియొక్క ప్రీయమును శీఘ్రముగాఁ జేయవలయును.

అసనై రర్ఘ్యపాద్యాదై ర్యజనై రుచితోక్తభిః ।

పాదసంవాహనాభ్యస్తే రతిభిః పూజయే త్త్రియమ్ ॥ ౫౮॥

తా|| అతిశయతనయింటికివచ్చినయెడల ఆసనము అర్ఘ్యము పాద్యము మొదలైనవాని సోసంగి విసనకర్తలతోఁ దెమటపోవునట్లు విసరి మనస్సుఁంతోషించునట్లు తిగిన మాటలాడి కార్లు విసిగి అభ్యజనస్నానము చేయించి భుంకుఁజేసి ఆయిష్టంజయితిడిసి జూజింపవలయును.

ద్రవ్యస్యచనో భూత్వా పాత్యం ద్రియమథా సనమ్ ।

ప్రదేయ మజ్ఞానా నిత్యం సప్రాప్తే భగవత్పరే ॥ ౫౯॥

తా|| భగవద్దుండగు తినియింటికి వచ్చినప్పుడు మిక్కిలి సంతోషించి శీఘ్రముగాఁ గాగ్ల కడిగితినుటకు నీర్లును కూర్చుండుటకు విటలు ఇచ్చి గౌరవించవలయును.

పూజ్యా నిత్యం భగవతి స్సన్నిధానే విశేషతే ।

అనన్యాః పశ్చకాలజ్ఞా నకవాచి త్తథేతరే ॥

తా॥ అన్యవస్తువులయందు మనస్సును బోసేయక భగవత్సనియందే మనస్సును నిలిపి యెరుకాలములయందును వేదోక్తకర్తములను భగవత్ప్రీతిగా సమర్పించువారిని భగవత్సన్నిధియందు నిశ్చియి విశేషముగాఁ బూజింపవలయునుగాని యితరుల సరైనవి డాన బూజింపఁబడదు.

అన్నమమ్బూచి ఏస్త్రాణి పాత్రాణి స్రక్ఫలాదికమ్ ।

ఇష్ట మిష్టావశిష్టంపా ప్రదద్యా త్పాశ్చకాలినే ॥ ౬౧॥

తా॥ మఱియు సన్నోదక ములను వస్త్రములను చెంబులు మొదలైన పాత్రములను బూదండలను పండ్లుమొదలైన వానిని సమర్పించి యాకిదియిష్టమా? యింక నేదైన సప్తమైనది మిలిపదా? యని విషయముతో నడిగి యోగ్యులకియ్యవలయును.

సర్వపాప ప్రళమనం సర్వదుఃఖనివారణమ్ ।

భగవద్భక్త మన్నాద్య మయోగ్యేభ్యో నయోజయేత్ ॥ ౬౨॥

తా॥ పెరుమాళ్ల కారగింపఁజేసినయన్నము మొదలైన సపదార్థములు ఎల్లపాప ములను అన్ని దుఃఖములను బోగొట్టుచట్టివి. అట్టిపదార్థములను అయోగ్యుల కుపయోగింపఁబడదు.

అయోగ్యో యోజనాదేవ యేగ్యేచాప్య నియోజనాత్ ।

భగవద్భక్తియుక్తోఽపి ప్రాయశ్చిత్తీ భవేన్నరః ॥ ౬౩॥

తా॥ అట్లు భగవన్ని వేదితపదార్థముల సయోగ్యులకు వినియోగించుటచేతను యోగ్యులకు వినియోగముచేయకుండుటచేతను తాను భగవద్భక్తుడైనను ప్రాయశ్చిత్తమునకుఁ దగిలవలెను.

భగవద్భక్త మన్నాద్య మజ్ఞానా ద్యోఽపమన్యతే ।

ఇహ నిశ్చ్యేకతాం ప్రాప్య జాయతే స పురీషభుక్ ॥ ౬౪॥

తా॥ భగవన్ని వేదిత పదార్థములను దెలియక నెవఁడు నిర్జింతునో వాడీజన్మ మునందు కరిగ్రుడై మఱియొక జన్మమును మలమును భుజించు జంతువై పుట్టును.

పవిత్రం భగవద్భక్తయే సదావ్యుపయుజ్యతే ।

భవన్త్యరోగా మ్నుభిసగ పాపదుఃఖవివర్జితాః ॥ ౬౫॥

తా॥ మిక్కిలి జరితున్న మైనభగవత్తుఁ దారగించినపదార్థమును ప్రతిదినము భుజించువాడు భగవత్తుఁ గూడను దుఃఖము ఇతలేనివారై సుఖముకానందును.

ఆరాధ్యైవ జగన్నాథం తచ్చేషాన పరాశమి ।

శ్చక్తభక్తార్చనం వ్యర్థ మసారం చోషరామ్భువత్ ॥ ౬౬॥

తా॥ జగన్నాథుని తచ్చేషభూతుడైన యితరులను బూజించినను భగవద్భక్త అనుబూజించినయెడల నట్టి మారాధనము చవిటిసేలగాని జలమువలె వ్యర్థమై సారము లేనిదగును

అభావే కాయతస్తేషాం మనసాచార్య మర్చయేత్ ।

తత్తస్యైస్తథా ద్రవ్యై స్తృణం కృత్వా మహీతతే ॥ ౬౭॥

తా॥ ఆభాగవతులు ప్రత్యక్షముగా లేనియెడల భూమియందొక తృణమునుంచి దాని నాచార్యునిగా భావించి వారిని మనస్సుచేతను ఆయామంత్రములచేతను ద్రవ్య మాలచేతను బూజించవలయును.

ఆచార్యస్య పితృశ్చైచ స్యామినోద్రవ్య మర్హతి ।

శిష్యః పుత్రస్తథా దాస ఇతి తదోభ్యుత్తమర్హతి ॥ ౬౮॥

తా॥ ఆచార్యుడు తండ్రి స్వామి వీరిసోమ్రురు దీనికొనుటకును అనుభ విందుట కును శిష్యుడు పుత్రుడు దాసుడు వీరు తగుదురు.

బ్రాహ్మణం క్షత్రియం వైశ్యం శూద్రం స్త్రియమథేతరమ్ ।

పూజయేత్తా న్యథాయోగ్యం భగవద్యోగభావితా ॥ ౬౯॥

తా॥ భగవద్భుని భక్తియోగముతో భావించునట్టివాడు బ్రాహ్మణాది వర్ణముల లోనైవ్వడైననునది వారివారియోగ్యతకుఁ దగినట్లు పూజించవలయును. తుదకు శంకర జాతిగలవానినైనను స్త్రీనైనను భగవద్భక్తియోగము గలిగియున్న పక్షమునఁ బూజించ వలయును

దివ్యకాస్త్రా నభిజ్ఞోఽసి భక్తిమాణా పురుషోత్తమే ।

అభ్యసూయావిరహిత కాస్త్రే పూజ్య స్ససాత్త్వజైః ॥ ౭౦॥

తా॥ మంచి కాస్త్రజ్ఞానములేనివాడైనను బుదిహితమునియుం భక్తిగలవాఁ డై కాస్త్రమును బ్రమాదముగానమించివానిని సత్త్వగుణముగలవారు పూజించవలయును

అక్లిత్రిమా భగవతి ప్రీతి ర్యస్యతు విద్యతే ।

భక్తేషు చార్చ్యే నీవాయం బాహ్యవిజ్ఞధరోఽనా ॥ ౭౧॥

తా|| భగవద్దనియందు సహజమైన ప్రీతిగలవాడైనను అట్టిభక్తికి సూచకము దైన వ్యావర్త్యోత్పత్తివాదాదిహిన్నములయ ధరించినవాడైనను భక్త్యోగ్యైయందుఁ బూజించుగినవాడే యగు

వైష్ణవోహం ప్రదేహీతి యాచిరాయే న కేనచిత్ ।

నావమస్మైత తువిద్వాం స్తర్పయే చన్యథా పశుః ॥ ౨౨॥

తా|| నేను వైష్ణవుడను నా కిసర్వుల వాయునిచ్చు యెవ్వడైనను చచ్చుయా చించినయెడల దానినిచ్చి తెలిసినవాఁడు సత్కరింపవలయునుగాని అవమానింపఁకూడదు అట్లమానించినవాఁడు పశువుతో సమానుఁడు,

అవిజ్ఞాతా అనర్థాశ్చ కున్యాయే గృహమేధిసః ।

నేవానివేద్ధితై స్త్రివై స్తర్పయే త్వగసన్నిధౌ ॥ ౨౩॥

తా|| తానెఱుంగని గృహస్థులకు పూజకుఁయొప్పులైన గృహస్థులకును భగవన్నివేదితములుకాని పదార్థములకు భగవత్సన్నిధిగానివోట నిచ్చి తృప్తిని జేయవలయును

చుక్తిం భగవతా యద్య ద్దగుశేష మథాపిచా ।

హుతశ్శేషం తథోచ్చిష్టం భక్తిహీనే నయోజయేత్ ॥ ౨౪॥

తా|| భగవద్వంశాధిపంఁగా మిగిలినవానిని గురువుభుజింపఁగా మిగిలినదానిని అన్ని హోత్రమందు వ్రేల్పఁగా మిగిలినదాని భగవద్భక్తిలేనివాని కియ్యింకూడదు.

అవశ్యం భోజనీయానా మభాగవతవేదినామ్ ।

లోకికాగ్నౌతు పక్షేన కార్య మన్నేన తర్పణమ్ ॥ ౨౫॥

తా|| అవశ్యము భుజింపఁజేయఁబడినవారు భాగవతులెట్టివారో వారిస్వరూపమే యెఱుంగనివారై నయెడల వారికి లోకికాగ్నియందుఁ బక్ష్యమైనయన్నము నొసఁగి తృప్తిచేయవలయునుగాని వైదికాగ్ని పక్ష్యముచే దృప్తిచేయఁకూడదు.

ప్రాపణం సాధితుం నిత్య మశక్త స్సంస్కృతాగ్నినా ।

యోగ్యనేహగతే నాపి సాధయే జ్ఞాహుయా దిహ ॥ ౨౬॥

తా|| తానుసంస్కరింపఁబడినయిన్నియందు హవిస్సును వ్రేల్చి వైశ్వశేవాది నిత్యోత్పత్తియ న్నేయును కళస్తం దైనయెడల యోగ్యునిఁజీకిఁబోయినచే నట్టికర్తవ్యమును నెఱకర్ప వలరాదు.

ప్రావణం భగవద్భక్తం లభ్యా భాగవతేన తత్ ।

పున రిష్టైవ భోక్త్యం దానం తస్య సచేష్యతే ॥ 22॥

తా॥ భగవన్ని చేదితమైన హవిస్సును దాన భాగవతునిచే బొంది మఱలఁ దిరువారాధనముఁ జేసియే భుజింపవలయును. భాగవతునిచేల్బ మైనహవిష్టాన మట్లు తానియెడల నతని కిష్టపడదు. అనఁగా నాహవిస్సును భగవన్ని వేసిచేయక తాను భుజింపఁకూడదు.

అసర్పితంభగవతే స్వారాధ్యాయ స్వమస్త్రీతః ।

య ద్భక్త్యా కురుతే కర్త తద్వైష్యం యస్య తస్య తత్ ॥ 2౩॥

తా॥ తన కారాధింపఁ దగినభగవత్తునకుఁ దనదైనమస్త్రీయము జెప్పిసమర్పింప వలయును. అట్లు సమర్పింపక యేద్రవ్యము ననుభవించి కర్తమును జేయుచున్నాఁడో యాద్రవ్యమెవనిదో యాకర్త ఫలమా ద్రవ్యమిచ్చినవానిదియగును. అనఁగా భగవదారాధనపూర్వకముగా భగవన్ని చేదితములైన పదార్థములను భుజించినయెడల భగవదారాధనఫలము తనదగును. లేనియెడల ద్రవ్యమిచ్చిన వానిదగును.

కర్తా మనసా వాగ్భి ర్యథాకాలం యథాబలమ్ ।

స్వారాధ్యాయ నివేద్యైవ సర్వం భుజ్జీత బుద్ధిమాన్ ॥ 2౪॥

తా॥ బుద్ధిమంతుఁడు తానేపస్తువును భుజింపఁడలఁచిననను మనోవాక్కాయములచే దిన కారాధింపఁ దగినభగవత్తునకు యథాకాంతిగాను గాలానుసారముగాను బూజ చేసి యాపస్తువు నారసింపఁ జేసియే భుజింపఁ వలయును.

శుద్ధం న్యాయేన సంప్రాప్తం సాధితం సాధు యత్న తః ।

అభోజ్య మేవ జానీయాన్నిజమస్త్రానివేదితమ్ ॥ ౨౫॥

తా॥ మంచియత్నముచే న్యాయముగాఁపొందించుటచేత దొరకినశుద్ధపస్తువును దనదైనమస్త్రీయముననుసరించి పెరుమాళ్లకు సమర్పింప వలయును. అట్లు సమర్పించఁబడనియాపస్తువును భుజింపఁదగనిదానినిగానే యెఱుంగ వలయును.

మూర్త్యస్తరేణ సంభుక్త మయత్నేన సమాగతమ్ ।

స్వమస్త్రీమూర్త్యై సంచిస్త్య మనసా త త్సమర్పయేత్ ।

తా|| మఱియొకమస్త్రముచే వారగింపఁబడిన వస్తువు తన కప్రయత్నము గా లభించినపుడు మనస్సుతో స్వమస్త్రమును నలఁచి యావస్తువును మఱల భగవత్తు నకు సమర్పింపవలయును.

స్వత ఆత్మని దేవేశశేషభూతే వ్యహంగతే !

తవా స్తీతి పద ఖుద్ధస్తథా స్వేన సమర్పితమ్ || ౨౨||

తా|| స్వయముగాఁ బాను భగవత్తునకు శేషభూతుఁడైనప్పటికిని అహంబావమునొందినయెడల నపరిశుద్ధుఁడగును నీవాఁడనని చెప్పినపక్షమున మఱలఁ బరిశుద్ధుఁడగును. ఆట్లేయితరమస్త్రముచే సమర్పింపఁబడినవస్తువు స్వమస్త్రముతో సమర్పింపఁబడినపక్షమునఁ బరిశుద్ధమైనదగును

ముముక్షుభిర్యథా బాలా భగవత్పాదయోః పరైః ।

నమస్యస్తే తథా శక్తై ర్భోజ్యమన్నై ర్నివేదితమ్ || ౨౩||

తా|| ముముక్షువులగువారిచేఁ బ్రేరితులై బాలురు భగవత్పాదములకు నమస్కారము సమర్పించినవిధమున భగవత్పూజాసమర్థులగువారిచేఁ బ్రేరితులయిన యితరులు భోజ్యవస్తువును వివిధాన్నములతోఁగూడ భగవత్తునకారగింపఁజేయుచునుండవలయును.

తథా స్వారాధనేనైవ నప్రీతో భగవాన్ హరిః ।

యథా భాగవతిశ్రేష్ఠపాదామ్బురుహసేవనాత్ || ౨౪||

తా|| భగవత్తుఁడగుశ్రీహరి, యరమభాగవతులపాదపద్మములను సేవించుటవలన నెట్లు ప్రీతి గలవాఁడగునో యట్లుతన్నమాత్రము సేవించుటచేఁ బ్రీతిగలవాఁడు గాఁడు కావునఁ బరమభాగవతులను విశేషముగా సేవించ వలయును

యథా కుటుమ్బి నైవః శ్రీమాన్ కుమారై రనుమోదతే ।

మోదతే భగవాన్ భృతై స్తథా నియతమానసైః || ౨౫||

తా|| శ్రీమత్తుం డగుకుటుమ్బి తనపుత్రులచే నెట్లు సంతోషించునో యట్లు భగవత్తుండు తనయందు లగ్న మైనమనస్సుగలభిక్తులచే సంతోషించుచున్నాఁడు. ఆనఁగా భిక్తులయందు దుఃఖముగలవారికైనా ప్రీతి గలవాఁడనుట.

లనాదృతనుతంగేహి పురుషం నాభినన్దతి ।

తథాసర్పితసద్భక్తిం భగవాన్ నాభినన్దతి ।

౨౬||

తా॥ ఒకగృహస్థు తనకుమారు ననాదరించినవాసమీచ నెట్లు బ్రీతిగలవాఁడు కాఁడో యెట్లు భగవంతుఁడుచ దనభక్తునిబూజింపని వానిమీఁదు బ్రీతిగలవాఁడు కాఁడు.

యస్య యస్యా ధికం దృష్టా భక్తి ర్జ్ఞానం క్రియా మతిః ।

తంతం సమర్పయే త్సూర్యం యథార్హం క్రమయోగతిః ॥

తా॥ భక్తియు జ్ఞానమును కర్మమును వివేకము నెవరెవరి కధికముగా నున్నట్లు కనఁబడునో వైచర్యముండు ముందుండు వారివారిని వారివారియోగ్యతానుసారముగా ముందుగాఁ బూజింప వలయును.

నిర్ధనాం శ్చరతో లోకే వృత్త్యర్థ మిహ సాత్త్వికాః ।

నావమస్యేత త్రై లోకం పవిత్రీకురుతే హరిః । ౮౮॥

తా॥ సత్త్వగుణప్రధానులై యింద్రులై జీవనార్థ మిలాకముండు సంచరించువారిని దరిద్రులని యెప్పటికి నవిమానింపఁ గూడదు సత్త్వగుణప్రధాను లగుటచే వారి మూలముగా శ్రీహరి లోకమును బరిశుద్ధముగాఁ జేయుచున్నాఁడు.

యే పావయన్తి ధరణీం చరణైః పాశ్చికాలికాః ।

దర్శనాత్స్వర్గనాత్తేషాం కృతార్థా స్స్వర్వదేహీనః ॥ ౮౯॥

తా॥ పాశ్చికాదిక లెవరో వారు భూమిని దమచరణస్పర్శముచేఁ బరిశుద్ధి గలదానిగాఁ జేయుదురు. అట్టివారిని జూచుటవలనను చాఁకుటవలనను ఎల్లవాఁలును గృతార్థు లగుదురు

అభ్యర్చ్య శ్రద్ధయా ప్రాప్తా న్నిర్వా సభ్యాగతాతిథీః ।

పాషణ్డవర్జ మన్నావైర్య రగ్ని కార్యం సచారభేత్ ॥ ౯౦॥

తా॥ తనయింటికి వచ్చిన వేదిబాళ్యుఁడు తప్ప తక్కిన యితెఘల నందఱిని యాస్తిగఁడు శ్రద్ధగాఁ బూజించి యన్నదానము మొదిలుగాఁగలవానిచేతి నగ్ని కార్య మును జేయవలయును. అనఁగా వైశ్వదేవాది కర్తములయందన్నాదుల నగ్నియందు హోమముచేయవలయును.

లవణం చోదకం హిత్యా కర్తవ్యం యదుపార్జితమ్ ।

తత్సర్వం జహాయా దగ్నో తిలపుష్పేనాదికమ్ ॥ ౯౧॥

తా తానుసంపాదించిన తిలపుష్పాన్ని దికము సంతయును వైదికాగ్నియందు ప్రేల్పవలయును. లవణమును ఉపకమును మాత్రము ప్రేల్పఁగూడదు.

య దన్నం సాధితం నాథు ప్రావణార్థం ప్రయత్నతః ।

భగవద్భక్తశేషేణ తేనైవ హవనక్రియా ॥ ౯౨॥

తా॥ భగవన్నివేదనార్థ మేయన్నము బాగుగా స్థిరముచేయఁబడెనో భగవత్తు సకారగింపఁ జేసిన యాయన్నమునే వైదికాగ్నియందు ప్రేల్పవలయును.

యథా వ్యోమ్ని యథా వేద్యాం యోగే ధ్యానం యథోదితమ్ ।

కుటుమ్బాశ్రమనిష్ఠానాం తద్వ దగ్నిషు పూజనమ్ ॥ ౯౩॥

తా॥ గృహస్థాశ్రమమందుండువాఁకి వ్యోమకేదియొగములందు భవగధ్యాన మెట్లువేదోక్తమైయున్నవో యట్లు దక్షిణాగ్ని గార్హిపత్యాహవనీయములనెడి యగ్ను లయందును బూజించుట వేదోక్తమైయున్నది.

పాపక్షయః క్రియాపూర్తి స్పర్వోపద్రవనిగ్రహః ।

బుద్ధిచిత్తప్రసాదశ్చ తస్మాద్ధోమం సలోపయేత్ ॥ ౯౪॥

తా॥ అగ్నియందుప్రేల్పటపలనఁ బాపనివృత్తియు, తనకార్యముసఫలమగుట యు, అగ్నియావదలతోలఁగుటయు, మనశ్శుద్ధియునగును కావున హోమమును దన్మకచేయ వలయును.

విశుద్ధద్రవ్యయోగేన సజ్జకాలనిషేవిణామ్ ।

శ్రద్ధయా జిహ్వాతాం నిత్యం నాసాధ్య మిహ కించన ॥ ౯౫॥

తా॥ శ్రద్ధతోఁ బరిశుద్ధద్రవ్యముల నగ్నియందు నిత్యమహోమమును జేయుకర్త వలకు నసాధ్యమై నరొక్కఁడైనను లేదు

అవాహ్య గ్నౌ జగన్నాథం మనసా భ్యర్చ్య శక్తితః ।

జాహుయా తామృతపుష్పాన్నఘృతక్షీరతీలాదికమ్ ॥ ౯౬॥

తా॥ అగ్నియందు జగన్నాథుని మనసుతో నావాహనము చేసి సమిధలను బుష్పములను అన్నమును నేతని బాలను నువ్వులను ఇంకనితరము లై నహోమద్రవ్యము లును శక్తితోనుజూరమాగా ప్రేల్ప వలయును.

శ్రద్ధయా పరయా హుత్వా యథావిధి విధానవిత్ ।

సంవిభాగం చ భృత్యానాం కుర్యాన్భగవదగ్రతః ॥ ౯౭॥

తా॥ హోమమును జేయవలసినవిధమును దెలిసికొని మిక్కిలి యక్కఱతో హోమము చేసి మిగిలినహవిస్సును భగవత్సన్నిధియందు భృత్యులకు బంచిపెట్టవలయును.

భృత్యాశ్చ ద్వివిధా జ్ఞేయారీ ప్రేతా జీవాస్తదైవచ ।

ప్రేతాన్మృతా స్వవంశేషు జీవా జీవంతి యేగృహేహ ॥

తా॥ భృత్యులు, ప్రేతులు జీవులునని రెండువిధములు గలవారు తనవంశమున బుట్టి మృత్యులైనవారు ప్రేతులనియు, తనయింట జీవించుచున్నవారు జీవులనియు జెప్పబడుదు.

పితృపుత్రకళత్రాద్యా దాసీదాసా స్వమాశ్రితాః ।

రక్షణీయా గృహే యేన్యైర్భ్రాతృజీవా ఇమే స్త్వతాః॥

తా॥ తండ్రి పుత్రుండు భార్య మొలగువారును దాసీదాసజనులును తనగృహముండింక నెవ్వరు తన్నాశ్రయించి జీవించుచున్నారో వారును, తనచే రక్షింపఁదగినవారును భృత్యులును జీవులనఁబడుదురు.

యథార్హం చ యథాశక్తి సంవిభ జ్యాన్న మమ్బుచ ।

దద్యాత్పితౄన్తనమద్దిత్య భగవజ్ఞానయోగినే ॥ ౧౦౦॥

తా॥ మఱియును దనశక్తికిఁ దగినట్లు తనపితృదేవతలను నుద్దేశించి యిహోదకములను హరివారి నామధేయములచేత విభాగించి భగవత్సమము నెఱింగినవారికిఁ దగు నట్టిసంగవలయును.

చత్వారో బహవో ద్వావా సమ్యగ్జ్ఞా న్యేకవపవా ।

పూజ్యో నిత్యం ప్రయత్నేన పిత్రర్థం భోజ్యసంపదా ॥ ౧౦౧॥

తా॥ మఱియును దినపితల నుద్దేశించి భోజ్యపదార్థములను నలుగురికైనను అనేకులకైనను ఇద్దరికైనను మంచిజ్ఞానముగలవాని కొక్కనికైన నొసంగి ప్రయత్నిముతో వారిని నిత్యము పూజించవలయును.

స్వల్పైశ్చ పృష్ఠానైశ్చ పాదోదకివిమిత్రైః ।

భుక్తైర్భగవతా సంత తోషయేత్పితృత్వైః ॥ ౧౦౨॥

తా! మఱియును బాదోదకమును అన్నపానాదులను స్వల్పములనైనను ఒకసజ్జ ననకుఁ బ్రకృతిపైఁక భగవన్నివేదిత ప్రసాదములచేఁ సంతోషపెట్టవలయును

భిక్షాంవా భిక్షవే దద్యాత్పితృభ్యం శక్తివర్జితః ।

ప్రత్యాచక్షిత నాల్పాన్నం పానీయం లవణం సతీమ్ ॥ ౧౦౩॥

తా! యథావిధిగా బ్రాహ్మణభోజనమును వితలకుఁ గావించుటకు శక్తిలేనివాఁ డు పితృభ్యంపైఁక యొకయరికిఁ జాలినంతలవణాదిరసోపేత మైషమును బానీయ మును భిక్షనియ్యవలయు నని తనభార్య కాజ్ఞాపించ వలయును.

పితరం మాశరం పుత్రా త్కృత్రం మిత్ర మేవచ ।

విధర్తిహ యథా గేహీ ప్రేతభూతాః స్తధైవ సః ॥ ౧౦౪॥

తా! గృహస్థు, తల్లిఁడులను బుత్రులను భార్యను మిత్రుని ఈలోకముండు భరించినట్లు ప్రేతభూతు లైనపితృభ్యం బిండాదివాసముచేత భరింపవలయును

కృతాన్భాగవతా వ్రాహ్మణా దగిద్రా నధ్యక్షకర్మితాః ।

జైలాన్నవస్త్రపానాన్వైరి పున స్తాన్పూజయే త్సుధీః॥౧౦౫॥

తా! బ్రహ్మ మైశ్వరుని గలవాఁడు మార్గాయాసముచేసిన దారిద్ర్యముచేతను మిక్కిలి క్షుధించి భాగవతులు తనయింటికివచ్చినపుడు వారికి నూనెయిన్నము వస్త్రము ఉదకము మొదలైనవాని నిచ్చి భోజనానంతరము మఱియు జన్మపుష్ప తాంబూలముల నిచ్చి వారిని బూజించవలయును.

నిష్ఠన్వియే భాగవతా నజ్ఞానా త్పాపచేతసః ।

నదద్యాత్సర్వథా తేభ్యో హంచం వార్యసి వా ముఖమ్॥౧౦౬॥

తా! పాపబుద్ధి గలవాడు తెలివితేమిచేత భగవద్భక్తులను దూషించియెడలు. అన్నివిధములచేతను వారకెదురుగాఁ దనముఖము నుంచెనుగాదు. వారిలో సంతాపించుకొనినది తనకుఁ జలమునైన నియ్యింపరాదు.

గృహే భాగవతం ప్రాప్త మజ్ఞానా ద్యోజనమన్యతే ।

నష్టశ్రీతో భవే త్సద్యః క్షీణాయుఃపున్యానంచయః ॥ ౧౦౭॥

తా! ఎవఁడు తెలివితేమిచేత దనయింటికివచ్చిన భగవద్భక్తు నవమానించుచు బ్లాండో వాదముచే భగవదనుబద్ధులతో గొట్టుకొని పుణ్యప్రాంతములకు యల్పాయుఃస్సు కలవాఁడగును.

భోజయే ద్యోజనీయాం ప్రా స్థగుపూర్వా న్కుటుమ్బికః ।

పిష్టిమాతృక్రమేణైవ దాసాస్తం ప్రీతమానసః ॥ ౧౦౮॥

తా॥ కుటుమ్బవస్తుండు సంచుస్తుండై భుజించఁజేయఁచిగనవారిని గురువు తల్లిదండ్రులు మొదలుకొనిదాసునిసర్వవస్తుము క్రమముగా భుజింపఁజేయవలయును.

కాన్యం కుమ్భీదళం పాచ్ఛం పాలాశం వటవల్లవమ్ ॥

అశ్వశపల్లవం చైన పాత్రం కుర్వాన్మ భోజనే ॥ ౧౦౯॥

తా॥ కంచుపాత్రమును గుమ్మడియాకులను తామరాకులను మొదలుగాకలస మణ్డియాకులను రావియాకులను భుజించుటకుఁ బాత్రముగాఁ జేసికొనఁగూడదు.

నాతిదోషావహం కాన్యం భోజనేఽశ్వశపవచ ॥

కుటుమ్బినా మకామానా మితీచ్ఛస్తీహకేచన ॥ ౧౧౦॥

తా॥ వైరాగ్యము గలకుటుమ్బవస్తులకుఁ గంచుపాత్రము రావియాకులవిసరి భోజనపాత్రముగాఁజేసికొన్నవక్షుచున మిక్కిలిదోషమును గలుగఁజేయునవికావనికొందఱు తలంచుచున్నారు.

పాత్రం దార్ద్రంచ శైలంచ మృన్మయం పాణిమేవచ ॥

ఆయసం వర్జయే ద్యోగే భూష్యప్తం వస్త్ర మేషచ ॥ ౧౧౧॥

హైమం రాప్యంచ తామ్రంచ కదళీనాళికేరకమ్ ॥

కారయే ద్యోజనే పాత్ర మన్య త్కర్తవ్యవృక్షకమ్ ॥ ౧౧౨॥

తా॥ కొయ్యపాత్రమందును తాతిపాత్రమందును మండిపాత్రమందును ఇనుప పాత్రమందును నేలమండల వస్తుమందును బోజనముచేయఁగూడదు. చేత మడ్డలు తేయించుకొనియు భుజింపఁగూడదు బంగారుపాత్రమందును వెండిపాత్రమందును రాగిపాత్రమందును అరటియాకునందును పెంకాయాకువిస్తరియందును కర్తవ్యములైన వృక్షములయాకులవిస్తరియందును భుజింపవచ్చును. కర్తవ్యములనఁగా వైదికర్తములకువయోగించునవి.

కర్తవ్యేష్యపిభిన్నేషు నాశ్నీయాన్వైజనేషుచ ॥

నిక్షిపేన్నచ తామ్రేషు దధిక్షీరఘృతాదికమ్ ॥ ౧౧౩॥

తా॥ కర్తవ్యవృక్షముల చినిగిన యాకులపాత్రములయందైనను విడిగినలాహ పాత్రములయందైనను భుజింపఁగూడదు. రాగిపాత్రములయందుఁ బెరుగు పాలు నైయ్యి మొదలైన వస్తువుల నుంచఁగూడదు.

చతురశ్రేషు శుద్ధేషు సద్యఃప్రత్యుత్తేషుచ ।

భూమి సంస్పృష్ట పార్శ్వేషు విష్టరేషు సమావిశేత్ ॥౧౧౪॥

తా॥ ఆసనములు చతురశ్రములుగాను అండుముగాను అవ్వదు జలముచే గడఁగఁబడినవిగాను వానియిరుక్తస్కలు భూమిసంఘనట్టివిగాను ఉండివలయును అట్టియాసనములయందుఁ గూర్చుండవలయుచు.

పరాశవటతాలానా మశ్వత్థస్యచ కాష్ఠజమ్ ।

చక్రాదిలాఙ్గితం భిన్నం వర్జయే దుచ్చ మాసనమ్ ॥ ౧౧౫॥

తా॥ ఆయాసనము మోదుగు మట్టి తాలము (తాటిచెట్టు) ఈచెట్టకాయ్యలచే నిర్మితమై విరగనిదై నిండయెత్తులేనిదై చక్రాదివిన్నములులేనిదై యుండవలయును.

వేత్రచర్మ కృతం చైవ తాలపత్రకృతం కుశమ్ ।

ఆయనం వర్జయే ద్భృక్తౌ యగయోగోపయోగిచ ॥ ౧౧౬॥

తా॥ వెదురుకాయ్యలతో నిర్మింపఁబడినదానిని గృహజనమును తాటియాకుల చాపను దర్భాసనమును ఇనుపయాసనమును దేవపూజకును జపాదులకు నుపయోగించు నట్టియాసనమును భోజనకాలమందుపయోగించుకొనఁగూడదు.

స్పృష్ట్యో భువం పదాగ్రేణ వాత్రం సవ్యేన పాణినా ।

అశ్నీయా న్నౌఘ మాచ్ఛాద్య పాదా వస్త్రాన్తరేణచ ॥ ౧౧౭॥

తా॥ భూమిని బాదాగ్రముతోఁ దాకి భోజనపాత్రము నెడమచేతితోఁ దాకి పాదములను గనుపడకుండ మఱియొకవస్త్రముతోఁ గప్పుకొని మాసముగా భుజింప వలయును.

అక్లే నారోపయే త్పాదం పాణినా నాక్రమే ద్భృవమ్ ।

అజ్లం వా నస్సృశే త్వద్భ్యాం పాదం పాదాన్తరేణ వా ॥౧౧౮॥

తా॥ భోజనకాలమందుఁ బాదమును దొడయందుఁ బెట్టుకొనఁగూడదు; పాదమును భూమియందుఁ పెట్టఁగూడదు; పాదములు శరీరము నకుఁ దగులునట్లును ఒకపాద మొకొక పాదమునకుఁ చగులునట్లును గూర్చుండఁగూడదు.

అపలివ్య శుచౌ దేశే నిశ్చిద్రం చతురశ్రకమ్ ।

సవితా నే సదీపేచ భోక్తవ్యం భగవన్తయైః ॥ ౧౧౯ ॥

తా॥ పరివృత్తమైనవోల నలంజరముగా గోమయముతోఁ జక్కగాఘటకుద్ధిఁజేసి నైవేద్య గర్భిణ చోచియుండు పిఠ ముండగా గోవిద్ధికి ర్తనములతో భుజింపవలయునగాని దీప మాత్రీ పోషకమున భుజించుకూడదు.

వేత్రాసనస్థే పాత్రేచ నాన్నీయా న్నాసనస్థితే ।

నాబ్ధిస్థే దాగుసంస్థిత నాకాశే సాధకాదితే ॥ ౧౨౦॥

తా॥ ఏయాశనమందు గాని తనవొడయందుగాని వేజామీదగాని శోజనపాత్ర ముంచుకొని దానియందు భుజింపకూడదు, విజీయునావరణము లేనివోలును పీఠంబింటియందును భుజింపకూడదు. వేములకోసస్థలమిచ్చి మొదలకు సాధనమందుఁ బ్రమాదిమ చేరవైనను భుజింపకూడదు.

నాన్నీయా చ్చయనారూఢో న దీపే నిహితే పునః ।

న గృప్త్యా కేశకీటాద్యం నచావైష్ణవదర్శనే ॥ ౧౨౧॥

తా॥ మండము మొదలైనశయనము దుండి పుజింపకూడదు. దీప మాత్రీ పోయినపుడును భుజింపకూడదును, అక్కనుండువెండికలు పురుగులులోనగునవి కనఁబడినప్పుడట్టియన్నమును భుజింపకూడదు. అరైష్ణవతత్వము చూచినను తానువానిని చూచినను భుజింపకూడదు

పానీయం నపిబే ద్యోగీ శ్ఛవక్రాదియద్రితైః ।

శ్ఛేన వాయసేనాపి వర్తవక్రాదిభి స్తథా ॥ ౧౨౨॥

కుర్చస్సు భోజనం కర్త సర్వేషు గృహమే ధ్యపి ।

స్రుసాద్య తా నినుజ్ఞాప్య సమన్నీయా త్ప్రసన్నః ॥ ౧౨౩॥

తా॥ ప్రపన్నుఁడు శ్ఛవక్రాదిచిహ్నములగలపాత్రములతోఁగాని శ్ఛముతోఁగాని తామరాకులు పలకువానితోఁగాని ఇరుపపాత్రముతోఁగాని జలమును ద్రాగకూడదు, ఆ ఘటంబులైనవికవచ్చినప్పుడు గృహస్థుండును నిర్వలాప్రకరణము గలవాఁడై వారిని బూజించి వారందఱు భుజించునపుడు తగినయవచారముల చేతి వారియరుగ్రహము కలుగజేసికొని వారియన్నము నొంది తాను భుజింపవలయును.

బాలన్యధాతురా న్దాసా నాశ్రితా న్దాతరం గురుమ్ ।

పిరతం చాశితాన్దాత్యా గృహీ భోజన మాచరేత్ ॥ ౧౨౪॥

తా|| మణియును బాబురు వృద్ధులు రోగపీడితులు దాసులు అక్రితులు తల్లి గురువు తండ్రియు భుజించినది తెలిసికొనినతరువాత గృహస్థు భుజింపవలయును.

ప్రత్యక్ష్య పాదా వాచమ్య ద్విరార్ద్రముఖపత్నరః ।

ఇజ్యాప్రదేశాభిముఖః సమశ్చీయా త్వగ్రిసన్నధీః ॥ ౧౨౫॥

తా|| కాళ్లుఁ గడిగికొని రెండుసార్లుయాచమించి ముఖమును బాచములను జేతులను జలముతోఁ దడిపి దేవపూజాస్థానమున కెదురుగాఁ గూర్చుండి గోవిందనామసంకీర్తనముచేసి రైల మైనయ ప్రకరణము గలవాఁడై భుజింపవలయును.

జపభోజనహూమాంస్తు దేవ స్యాభిముఖం చరేత్ ।

భగవత్పాదయో ర్మయ్య శిర శ్శయన మాచరేత్ ॥ ౧౨౬॥

తా|| జపమును భోజనమును హోమమును దేవున కెదురుగా నుండి చేయవలెను భగవత్తునిపాదముల కెదురుగా శిరస్సు నుంచి శయనింపవలయును.

విశుద్ధకోషో వృద్ధాగ్నిః పాదామ్బుకుసుమాదిభ్యత్ ।

పవిత్రవేష శ్శుద్ధాత్మా భుజ్జీ తాన్నం పవిత్రితమ్ ॥ ౧౨౭॥

తా|| చక్కగా జీర్ణమై మంచియాకలియెత్తుచున్న జరమగలవాఁడై భగవత్పాదోదకమును బుచ్చుకొని భగవత్తున కర్పించినపూలు తులసి మొదలైనవాని శిరమున ధరించి పరిశుద్ధ మైనవేషము పరిశుద్ధమైన మనస్సును గలవాఁడై పరిశుద్ధమైనయన్నమును భుజింపవలయును.

కర్తారమృం పవిత్రంచ ప్రణవం ద్విషడక్షరమ్ ।

జప్త్వా ధ్యానపరోఽశ్చీయా త్తన్నయోఽన్నమనాకులః॥ ౧౨౮॥

తా|| “అపవిత్రఃపవిత్రో” వాయుపరిశుద్ధ మైనకర్తారమృతమునుఓంసహా భగవతేనామదేవాయఅను ద్వాదశాక్షరమస్త్రమును ఓంకారమునుజపించి స్థిరబుద్ధితో భగవత్తుని ధ్యానించుచు దన్న యుండై భుజింపవలయును.

సంవిభాగావశిష్టేన హరిదత్తావశేషీజైః ।

హౌతవేషేణ సంయుక్తం య దన్న మమృతం తు తత్ ॥ ౧౨౯॥

తా|| భాగవతులకుఁ బంచిపెట్టఁగా మిగిలినపదార్థముతోను భగవంతుఁ డారంభించి మిగిలినపదార్థములతోను అన్నియందు ప్రేల్పఁగా మిగిలినపదార్థముతోను ఏయన్నము చేరి యుండునో యాయన్నము అమృత మనుపేరు గలది యగును.

నావశ్యం భోజనే మానం కుటుమ్బాశ్రమవాసినామ్ |

వాచోపచారం కర్తవ్యో భుజ్జితాం సహ భోజనే || ౧౩౦||

తా|| కుటుమ్బువత్తు లైశ్యగుంథులు భోజనకాలమందుఁ దమతోఁ గూడ భుజించునట్టివారికిఁ గావలసినపదార్థము లెవో వారినడిగి తెలిసికొని వారి కావదార్థముల నోసఁగునట్లు చేసి తగినమాటలు చెప్పి తప్పక యుపచరింప వలయును.

భగవత్పాదతోయేన ప్రోక్షయిత్వా మృతౌదనమ్ |

ధ్యాయ స్మన్నగతం దేవం జపేత్తత్రం చతుర్థణమ్ || ౧౩౧||

తా|| అమృత మనుపేరు గలయాయన్నమును భగవత్పాదోదకముచేతఁ బ్రోక్షించి యాయన్న మంద న్రామిగా నున్న భగవత్తుని ధ్యానించుచుఁ దనమస్త్రమును నాలుగుమార్లు జపింపవలయును.

అర్ఘ్యేణ పరిషి చ్యాన్నం కర్తారమ్భేణ మస్త్రవిత్ |

ఇద మన్నం జపేత్తత్రం స్మృత్వా భోజ్య మనాకులః || ౧౩౨||

తా|| మస్త్రము నెఱింగినవాఁడు కర్తారమ్భమస్త్రమునుజెప్పించు నన్నమునకుఁ జాట్టు నుదకముతోఁ ద్రిప్పి నేలను తడిపి అనఁగా అన్నమునకుఁ బరిషేచనముచేసి భుజించఁదిగిన యాయన్నమునుదాకి నిర్తలా న్నో కరణముగలవాఁడై మస్త్రమును జపింపవలయును.

థాతారం హృదయా న్ద్రం ధ్యాత్వా పాదామ్బుభ్రావ్యకమ్ |

తదాస్యే జావలయా దన్నం త త్తనన్తై స్సమాహితః || ౧౩౩||

తా|| హృదయములోపల న న్రామిగా నున్న భగవత్తుని ధ్యానించి చునోనిగ్రహము గలవాఁడై యాయామస్త్రముల నుచ్చరించుచు శ్రీపాదతీర్థమును స్వీకరించి పిమ్మట యాయమృతాన్నము నతనినోజియించు ప్రేల్పవలయును.

ధ్యాయ స్నేవ పరం బ్రహ్మ భోక్తారం హృదయే స్థితమ్ ||

అక్షియా దత్వరో మస్త్రీ భోజ్యం సర్వ మకుత్సయః || ౧౩౪||

తా|| మంత్రజ్ఞుఁడు హృదయమం దుండి సర్వభోజ్యవస్తువులను భుజించునట్టివ రమాత్మను ధ్యానించుచునే పదార్థములయందుఁ దివ్యబుద్ధిపైక వానిసంకయ సావ కాశముగా భుజింపవలయును

విశిష్టం భోజ్య మాయాత మనివేదిత మస్తరా ।

అర్చాపయే దనేనా న్నం సుతశిష్యాదిభిః పరమ్ ॥ ౧౩౫॥

తా|| భగవత్తుఁ డారంభింపనిది తప్ప తక్కినది యనఁగాభగవన్నివేదితాన్నము సం భవించినయెడల, పుత్రుఁడుశిష్యుఁడు, మొదలైనవారిచేత నవశ్యము పూజచేయింప వలయును

క్షుద్రం వస్తు సమాయాతం మనసా తన్నివేద్యచ ।

అశ్వీయా న్నిశ్రితం కృత్వా సాక్షాత్పూర్వం నివేదితైః॥౧౩౬॥

తా|| ఏదైన నొకయల్పమగుద్రాక్ష మొదలైనది సంభవించినయెడల దానినూ అ క భుజింపఁగూడదు మఱి యెట్లనఁగా దానిం బెరుమాళ్లకు మనస్సుచేత నారగించఁ జేసి మొదల సాక్షాత్తుగా భగవత్తుని శారగింపఁజేయఁబడినపదార్థములతోఁ గూడఁ జేర్చి భుజింపవలయును.

నిష్కూల్తాః భవే ద్భక్త ఏవం శుద్ధాన్నభోజనాత్ ।

ప్రసీదంతీన్ద్రియాణ్యాశు సత్త్వం చ పరివృతే ॥ ౧౩౭॥

తా|| ఇట్లు భగవత్తునియందు భక్తిగలవాఁడై పరిశుద్ధ మైనయన్నమును భుజిం చుటవలనఁ బాపము లేనివాఁ డగును. జ్ఞానేంద్రియంబులును గర్తేంద్రియంబులును బరి శుద్ధియై యుండును, సత్త్వగుణంబును పరిల్లును.

అన్నశుద్ధైవ సత్త్వస్య వేద్యస్థి స్సర్వదేహినామ్ ।

సత్త్వవృద్ధైవ సత్కర్మనిరతోఽర్జయ త్యసత్ ॥ ౧౩౮॥

తా|| పరిశుద్ధాన్నభోజనముచేతనే సర్వపాపములను సత్త్వగుణము వృద్ధిసొం దును. సత్త్వగుణవృద్ధిచేతనే సత్కర్మంబులను జేయఁ దలంపు గలవాఁ డగును. అట్టి తలంపు గలవాఁ డగుటచేత నసత్కర్మంబులు విడుచును.

ఆరోగ్యం రూపవత్తాచ క్తిర్నిశ్చైన మేవచ ।

శాన్తి సుత్కర్మణి శ్రద్ధా శుద్ధాన్నేన భవంతిహి ॥ ౧౩౯॥

తా|| రోగములేవందుటయును రూపవస్తువిగుటయును గీర్తియును నీరియును ప్రశస్తజ్ఞానమును మనోజయమును సత్కర్తృబలము జేయుటయును శ్రద్ధయును కుదాత్మభోజనముచే గలుగుచున్నవి. ఇది లోకస్థితిము.

కామః శ్రోధస్తథా లోభః పరహింసా రుచిస్తథా ।

నిద్రాలస్యావయో దోషా ఆమేధ్యాన్ననిషేవణాత్ ॥ ౧౪౦॥

తా|| కామశ్రోధలోభంబులును బదులను హింసించుదలంపును నిద్రయు సోపితి తనము మొనలైనదోషములు నపరిశుద్ధాన్నభోజనమువలనఁ గలుగుచున్నవి కామము నఁగా సుఖానుభవమందితికోరిక. శ్రోధమునఁగా నట్టికోరికకు విప్రయును జేయువానివిషయమై కలిగితి చిత్తవృత్తిలేమము లోభవనఁగా నధికాశ-మోహమునఁగా యిక్తాయుక్తములు తెలియకుండుట.

ఆశుద్ధాన్నాశనాత్పుంసాం రోగా బాహ్యస్తరాస్తథా ।

శత్రుషీడాగ్రహద్రోహస్తామసీ గతి రేవచ ॥ ౧౪౧॥

పరదారపరద్రవ్యసంసర్గా దుష్టభోజనాత్ ।

కాగ్యబుద్ధైవ కాలేన క్రియతే తే కుసీలిభిః ॥ ౧౪౨॥

తా|| మతీయును బాహ్యరోగములు మనోవ్యాధులు శత్రువులవలనిబాధఁ బితాచాదిగ్రహమలవలనిబాధ నరకప్రాప్తి సరదారాపహరణము పరద్రవ్యముల నపహరించుట మొదలగుతామసగుణములును, ఆపరిశుద్ధాన్నభోజనమువలనఁ గలుగును. దుష్టాన్నభోజనమువలననే కుబ్జిగలవాడై కనులు కాలవశముచేత నాచెడికార్యములను మంచికార్యము లనుబుద్ధిచేతనే చేయుదురు

శనైశ్శనైః క్రియా సాధ్వీ విగల త్యవశా దిహ ।

అత్యంతమేధ్యభోజ్యాచి వక్తుం మృగయతే నరః ॥ ౧౪౩॥

తా|| మతీయును ఆపరిశుద్ధాన్నభోజనమును జేయుచును మృందెప్పటికి మిక్కిలి యపరిశుద్ధములైనభోజ్యవస్తువులనే భుజింప నెదకును. ~~అపరిశుద్ధాన్నిభోజనమునందు~~ గ్రహక్రమముగా మంచి కార్యములను జేయ వలయును. ~~అపరిశుద్ధాన్నిభోజనమునందు~~ పోవును

సత్కర్తృణాం విలోపాయ హ్యమృతము సప్తవిధమ్

విషయే వృథాయుక్తానా మాయుగి ప్రక్షియతేస్తరా॥ ౧౪౪

తా॥ అపరిశుద్ధవస్తువులను నేవించుటవలన సత్కర్మాపారము అొపించును. సత్కర్మలోపమవలన దుర్విషయములయందాసక్తి కలుగును. అట్టిదుర్విషయాసక్తులకు నాయుండు కిక్కురముగా నశించును.

పథ్యం మితంచ శుద్ధంచ రస్యం హృదయనన్దనమ్ ।

స్నిగ్ధం దృష్టిపియం కోష్ఠ మన్నం భోజ్యం మనీషిభిః॥ ౧౮౫॥

తా॥ వైద్యశాస్త్రమార్గమునుండి తొలంగనిదియు ముఱికి లేనిదియు బరిశుద్ధంబును నసవస్తంబును మనస్సున కింపుగానుండునట్టిదియు నెయ్యిమొదలగు స్నేహపవార్థములతోనూడుకొన్నదియు దనకిష్టమైనదియు గొంచెము వేడిగానుండునట్టిదియు నగునన్నమును బుద్ధిమత్తులు భుజింపవలయును. ఇంతప్రకారమైనదని యమితముగా భుజింపక మితముగా భుజింపవలయును.

భగవద్యాగయోగ్యం యత్తదే వాశనకర్తణి ।

భోజనార్హ మిదం దేవయాగాజ్ఞ మితి నేష్యతే ॥ ౧౮౬॥

తా॥ ఏవదార్థము భగవత్పూజనయోగింపఁదగినదో యది భగవత్తున కారగింపఁజేసినయెడల నట్టివస్తువే తనకు భుజింపఁదగినదిగాని తనకిష్టమైన నిషిద్ధవస్తువును భగవత్తున కారగింపఁజేసి భగవత్తున కారగింపఁజేయఁబడినదికదా యది యని దానిని భుజింపఁగూడదు.

సభర్తృయ న్బాలవృద్ధా నివదన్న చభార్యయా ।

అన్యేభ్యో దాపయే ద్ద్రవ్యాణ్యశ్నీయా త్సహబాధవైః ॥

తా॥ బాలరను వృద్ధులను బెదిరింపఁగూడదు. భార్యతోఁగఁపింపఁగూడదు యాచకులకు శక్త్యనుసారముగాఁ గించితార్థము నొసంగవలయును తనబంధువులతోఁగూడ భుజింపవలయును.

శక్తిహీనో యథాశక్తి దాపయేన్నన్న మమ్ముచ ।

భృత్యవగ్రే సమశ్నీయా వై యభ్యోదత్యా కదాచన ॥౧౮౭॥

తా॥ శక్తి లేనివాడయ్యెనేని శక్త్యనుసారముగా భృత్యవర్గమునకు నన్నోదకము విచ్చు చుండవలయును. ఆభృత్యవర్గమున కియ్యక యెప్పుడును దాని భుజింపఁగూడదు.

పిబే ద్భోజనపాత్రే న పాణినా పానభోజనే ।

ప్రభూతం నపిబే త్రోయం తద్వినా నాశనం చరేత్ ॥ ౧౮౯॥

తా॥ భోజనకాలమున నీర్లు త్రాగునపుడు జలమును క్షేత్ర సంచుకొని త్రాగఁగూడదు. పాత్రముతోనే త్రాగవలయును. తాను భుజించినయన్నాదికము జీర్ణ మగుటకుఁదగినంత జలమును ద్రాగవలయునుగాని యధికముగాఁ ద్రాగఁగూడదు. జలమును ద్రాగకుండ శస్త్రమును మాత్రము భుజింపఁగూడదు.

వీత్యావశిష్టం చషకే పున స్తన్నపిబే జ్వలమ్ ।

శాకాద్యం నో తృణే ఖాన్ద్యాం పాణినా వాపి భుజ్జితమ్॥

తా॥ పానపాత్రమంటఁ ద్రాగఁగా మిగిలినజలమును మఱులద్రాగఁగూడదు. తానుక్షేతితో భుజించునపుడు జలముంచుకొన్నస్థాలియందుఁ గూర మొదలైనది చెదిరి పడునట్లు భుజింపఁగూడదు.

అద్యా దాద్యస్తయో రాద్ధ్రం మధ్యే సిన్దవమివాదనమ్ ।

అన్నోపదంశపానీయై స్త్రిభాగ ముదరం భరేత్ ॥ ౧౯౦॥

తా॥ భోజనాదియందును భోజనాంతముందును దడిచివస్తువును భుజింపవలయును. అనఁగా నెయ్యి గలిపినయన్నమును మొదటయ బెరుగుతోఁగాని మజ్జిగతోఁగాని కలిపినయన్నమును గుదను భుజింపవలయును. భోజనమధ్యమందుఁ బులుసు చారు మొదలగు ద్రవపదార్థములతోఁజేరినయన్నమును భుజింపవలయును. అన్నము ఊఁతగాయ జలమున నెడివపదార్థములే నుదరమును ముప్పాతికభాగముల నిండింపవలయును - (ఇవ శబ్దము వాక్యాలక్ష్కరము)

యే భుజ్జితే సమీపస్థా యేభోక్త్యన్తి తతఃపరమ్ ।

సర్వం తన్ననసా బుద్ధ్యా తదర్హ మశనం చరేత్ ॥ ౧౯౧॥

తా॥ మొదటిజంతిని భుజింపఁదగినయత్యావశ్యకు లెవరు గలరో పిమ్మట భుజింపఁగలవా రెవరో వెనుకముందుసమస్తమును మిసమ్ముతోఁ దెలిసికొని దానికొదగునట్లు అన్నమును భుజింపవలయును.

భగవద్భుక్తశేషం యద్భుక్తం భాగవతై స్తథా ।

తదేవ భోజ్య ముద్దిష్టం భగవద్యాగసేవిభిః ॥ ౧౯౨॥

తా: భగవత్పూజాధురంధరు లగువారు భగవంతుఁ డారగింపఁగా మిగిలినది యేదో యట్లే భాగవతులు భుజింపఁగా మిగిలినది యేదో యదియే భుజింపఁదగిన దని చెప్పఁబడెను.

వాసోభూషణపుష్పాణి గన్ధం తైలం తథావధమ్ ।

సర్వం భగవతే నిత్య ముపయుజ్ఞ్యాన్ని వేదితమ్ ॥ ౧౫౪॥

తా: వస్త్రములు భూషణములుపుష్పములు చందనము తైలము ఔషధము మొదలగువానినిన్నింటిని నిత్యము భగవంతుఁ డారగింపుఁజేసి మఱి తా సుపయోగించు కొనవలయును.

స్నానావమనపాదార్థ మప్త తాద్యర్థ మమ్బుయత్ ।

ఉపయుక్తం భగవతా పానీయం తత్ప్రకల్పయేత్ ॥ ౧౫౫॥

తా: స్నానము ఆచమనము పాద్యము మొదలైన యుపచారముల నిమిత్తమై నదేజముకలదో యట్టిదానిని భగవంతుఁ డుపయోగింపఁబడిన పిదపదానిని బుచ్చుకొన వలయును, అందఱికి నియ్యవలయును

భోజనాద్యస్తయోద్ధివ్యం పాదతోయం సమస్త్రకమ్ ।

పిబేదవశ్యం సదృశో మిశ్రితం చార్వాణాదిభిః ॥ ౧౫౬॥

తా: స్నానాదుపచారములచే జేరినదివ్యభగవత్పాదోదకమును మంచిభక్తి గలవాఁడై భోజనాదియందును భోజనాస్తమందును దిప్పక మస్త్రోత్సాహముగఁబుచ్చు కొనవలయును.

భోజనం భగవత్కర్తృ యద్యపి స్యాస్తనీషిభిః ।

న కార్యం భగవద్గోపా విశేషా ద్వేషసన్నిధౌ ॥ ౧౫౭॥

తా: విచారింపఁగా భగవత్కైంకర్యమునకు దేహధారణ మావశ్యకము గనుకఁ దాను భుజించుట భగవత్కైంకర్య మైనకర్తృమే యగును. అయినను దానిని భగవత్సన్నిధి రమంటఁ జేయఁగూడదు. భగవత్సన్నిధియందుఁ ముఖ్యముగాఁ జేయఁగూడదు.

తన్తయో హ మితి జ్ఞాత్వా పాత్రశయ్యాసనాదికమ్ ।

ఉపయుజ్ఞా న్భగవతః పాతిత్యాయ ప్రకల్పతే ॥ ౧౫౮॥

తా: నేను భగవత్స్వరూపుఁడనే కదా యని భగవంతుని పాత్రశయ్యాసనాదుల తాతలములను దానుపయోగించుకొనినయెడలఁ బాపమున క్షాత్రయమైనవాఁ డగును.

తన్నయత్వేపి పుత్రస్య పితృనిపుత్రో యథాభవేత్ |

నిత్యం భిన్నశ్చ సయథా తథా భాగవతోహరేః || ౧౫౯ ||

తా|| “అత్తావైపుత్రనామాసి” అను శ్రుత్యర్థప్రకారముగాః బుత్రుఁడు పితృ స్వూపుఁడేయయినను బుత్రుఁడు తండ్రికంటె నెట్లు నిత్యము భిన్నుఁడో యట్లే భాగ వతుఁడును భగవస్తునికంటె భిన్నుఁడని యెఱుఁగునది.

భుక్తిస్తృప్త్యం యథాస్వార్థం భోజ్యం తస్మైని వేదితమ్ |

ఉపయోజ్యం భవే త్వర్వం ససాంకర్యం సమాచరేత్ || ౧౬౦ ||

తా|| తండ్రియనుభవించుచు మిగిలిన కొన్ని వస్తువులమాత్రమెట్లు పుత్రునకుప యోగించుకొనఁదగినవో యట్లే భగవస్తునకు సమర్పించఁడిన కొన్ని వస్తువులే భాగవతు నకును పయోగించుకొనఁదగినవి గనుక సర్వమునుపయోగించుకొని సాంకర్యమును జేయఁగుడను.

ఫలత్రయ మపూపంచ గుడాన్నం పాయసం తథా |

సర్వం భగవతే దత్తం భోజ్యం తన్నస్త్రీమూర్తయే || ౧౬౧ ||

తా|| మాఁడుఫలములు అప్పము చక్కెఱపింగలి పాయసము నమస్త్రీసమ స్తంబును దినమస్త్రీమునకు దేవత యైనభగవస్తునకు సమర్పించఁబడినయెడల భుజింపఁ దగినది యగును.

చస్తనం గన్ధపుష్పంచ ఖడ్గం కర్పూరమేవచ |

నోపయుజ్జీత రాజార్హ మన్యార్చనసమన్వితమ్ || ౧౬౨ ||

తా|| రాజానకుఁ దగినచస్తమ పువ్వులు సాంతాణి ముదిలైనవాసనద్రవ్యములు తాతియేనుఁగొమ్ము కర్పూరము ననునీవస్తువు లితరదేవతలకుపయోగించఁబడినయెడలఁ బ్రభుమాళ్ల కుపయోగించఁగుడను.

శ్వసూకరహతం య త్స్య దుచ్ఛిష్టం యచ్చ మానుషమ్ |

నాపద్యపి త దక్షియా బృద్యద్వా నాపి కర్త జే || ౧౬౩ ||

తా|| కుక్క చంది తాంకినవస్తువునుగాని మనుష్యునియొంది కలిసినవస్తువును గాని కర్తమందుపయోగించఁబడనివస్తువులను గాని యాపత్కాలమందుఁగుడ భుజింపఁ గూడదు

మామాదిచూర్ణైర్మృద్భిర్వాప్రతౌశ్య కరయోర్ద్యయమ్

ప్రతౌల్యాఽఽజానుపాదౌచ దంతా నామైర్విశోధయేత్॥ ౧౬౪॥

తా॥ మినుములు లోనగువానిపిండులచేతనైనను మృత్తులచేతనైనను బాగుగాఁ జేతులను బులిమి కడిగికొని యిట్లే మౌకాళ్లవఱకుఁ బాదములను గడిగికొని పుల్లలతో దంతములను శుద్ధిపఱచుకొనవలయును

విశుద్ధపదనో మస్త్రీ స్వాచానో ద్వి రనాకులః॥

ప్రవిశ్య భగవద్దేహం సత్వా పుష్పాజ్జాలిం షీపేత్॥ ౧౬౫॥

తా॥ పరిశుద్ధ మైనముఖము గలవాఁడై రెండుసార్లు ఆచమించి తనమస్త్రమును దలంచుచు స్వస్థచిత్తుడై భగవద్దేహమును బ్రవేశించి పెరుమాళ్లకు నమస్కరించిపువ్వులను దోసిలితోఁజల్లవలయును.

ఆదాయ తులసీం త్యక్తాం భగవత్పాదమణ్డితామ్ ।

భక్షయే చ్ఛోధయే ద్దేహం భగవత్పాదవారిణా॥ ౧౬౬॥

తా॥ భగవత్పాదములయందు దలబ్బరింపఁబడినశులసి నిచ్చినయెడల దానిని దీసి కొని భక్షింపవలయును. మఱియును భగవత్పాదోదకముచే దేహమును శుద్ధిపఱచు కొనవలయును.

భక్షితం భగవత్పాదసంస్పృష్టం తులసీదలమ్ ।

ఆరోగ్యం భక్తివృద్ధిం చ పాపహానిం కరోత్యపి॥ ౧౬౭॥

భగవత్పాదములయందు సమర్పింపఁబడినతులసీదలమును భక్షించినయెడల సారోగ్యమును భగవత్పాదారవింపములయందు ఎదిగభక్తియును బాపనివృత్తియును గలుగును

అష్టాజ్ఞయోగప్రీతించ కృత్వా ధ్యానపరో వశీ॥

స్వాధ్యాయమపి సంకల్ప్య యథాశక్తి జపేత్తనుమ్॥ ౧౬౮॥

తా॥ అష్టాజ్ఞయందు యనునియమాద్యష్టాజ్ఞయోగముల సభ్యసించి భగవద్దని ధ్యానింతుటయందు దాసక్తి గలవాఁడై వేదాధ్యయనము చేసి యథాశక్తిగాఁ దనకు దిష్టమైనమస్త్రమును జపింపవలయును

స్తోత్రపాలైశ్చ సంతోష్య శక్తశ్చేద్దానవిద్యయా |

స్వయం యోగేన దేవేశం తోషయే ద్భక్తివృత్తయే || ౧౬౯ ||

తా|| స్తోత్రపాలములచేతను సమర్థుడైన యెవల గానవిద్యచేతను భగవత్తుని సంతోషపఱచి భగవద్భక్తి వృద్ధిబొందుటకై తాను భగవద్భక్తోద్ఘాసకరంబు లైననీవు త్రికర్తముల నాచరించి భగవత్తుని సంతోషపెట్టవలయును.

పఞ్చకాలక్రమపరా గానవిద్యావిశారదాః |

శుద్ధాచారా మహాత్మానః పూజ్యా భాగవతా స్వయమ్ || ౧౭౦ ||

తా|| ఆయుశకాలములయందును జేయవలసినకర్మంబులను వరుసగాఁ దప్పక చేయువారును గానవిద్యయందు నేర్చుదులును, పరిశుద్ధ మైననడత గలవారును, పూజ్య మైనబుద్ధి గలవారు వైకభగవద్భక్తులను దాను బూజింపవలయును.

నుస్నిగ్ధకణ్ఠా స్తాలజ్ఞా స్వరచారాదివేదినః |

మాగధాభినయాన్ ప్రీత్యా అనిద్వ్యా భగవానిమ్ || ౧౭౧ ||

తా|| మంచిశారీరము తాలలయోదిజ్ఞానసంపత్తియుంగలిగి వడ్డము మొదలగు స్వరములను రాగసంస్కారములను బాగుగా నెఱింగినవారును మాగధ మనెడియభినయ మెఱింగినవారు వైకభగవద్భక్తు లెవరో వారు న్నింపఁబడినవారు గనుక భగవత్తునివలె వారిని ప్రీతితోనెదింపవలయును

భక్త్యా పులకితస్వాక్షా ఆనందాశ్రుపరిప్లుతాః |

గద్గదస్వరయోగశ్చ యథా హి స్యా త్తథా చరేత్ || ౧౭౨ ||

తా|| తాను భగవత్తుని పాడునపుడు తనశరీరమందు గర్జనపాటుగలుగునట్లును ఆనందబాష్పముచే శరీరము తడియునట్లును ఆనందపారవశ్యముచేతను భక్త్యతిశయము చేతను మాటలాడునపుడు డగ్ధత్రిక కలుగునట్లును భగవత్తుని కీర్తనము చేయవలయును

అతివేలా యదిభవే ద్భక్తిస్సంకీర్తనాదిభిః |

తదా నోపరమే తస్మా ద్యత్ర య త్కిర్త్యతే ముదా || ౧౭౩ ||

తా|| మఱియు నెచ్చట నేభగవత్సామముసంతోషముతోఁ జెప్పఁబడునో యట్టి భగవత్సామ సంకీర్తనము మొదలైనవానిని జేయునపుడు భక్తి మేర లేనిది యైనయె డల నప్పు డాచోటును విడువక యాభగవద్భక్తగోష్ఠితోఁగూడ భగవత్సామసంకీర్తనము చేయవలయును గాని యుపేక్షింపఁబడదు.

తత స్సజడతాం ప్రాప్త స్త్యక్తలజ్ఞో గతక్లమః।

అనుభూయ హరిం భక్త్యా శనై రుపరమే త్స్వయమ్॥ ౧౭౪॥

తా॥ ఇట్లు భక్తగోష్ఠితో భగవన్నామసంకీర్తనము చేసినపిమ్మట జడపదార్థము వలె నిశ్చేష్టంబై యితరు తేమనుకొనుదురో యనుసంకోచమును విడిచి శ్రమమును బోగొట్టుకొని భక్తితో హరినామసంకీర్తనము చేయుటచే గలిగెడి సుఖము ననుభవించి మెల్లగాఁ దాను శాస్త్రుఁడైయుండవలయును

గానవిద్యాసమర్థస్స న్నానేన పురుషోత్తమమ్।

తోషయే త్త్ర యథాకాల మనన్య స్సన్నిధౌ హరేః॥ ౧౭౫॥

తా॥ గాన విద్యయందు సమర్థుఁ డగుచు శ్రీహరిసన్నిధియం దితరచిత్త లేని వాఁడై యేయేకాలములయందు గానము చేయవలయునో యాయాకాలములయందు గానవిద్యచేరఁ బురుషోత్తముని సంతోషపఱపవలయును

అలక్ష్మీరాసన స్యాస్తే స్వాధ్యాయాద్యస్తయోస్తథా।

మధ్యరాత్రేచ యోగాస్తే గానే నారాధయే ద్ధరిమ్॥ ౧౭౬॥

తా॥ ఎప్పుడెప్పుడు గానముచే భగవంతు నారాధించి సంతోషపెట్టవలయు ననగా భగవంతు నలబ్ధురొందినప్పుడును అననము సమర్పించినకరువాతను స్వామిసన్నిధియందు వేదము స్వస్తి చెప్పటకు వాదియందు నస్తమయిండును నడిరేయియందును నిదురలేచినకరువాతను గానముచే నేమించి భగవంతుని సంతోషపఱపవలయును.

ఉపరమ్య శనై ర్విద్వాన్ స్తుతిగీతిజపాదికాః।

తోషయే దచ్యుతం భక్త్యా భక్త్యాపూపఫలాదిభిః॥ ౧౭౭॥

తా॥ భగవత్కీర్తనములను బాగుగా వెఱింగి యనేకవిధములఁ బొగడియుఁ గానముఁ జేసియుఁగొంతసేపువ్రుచ్చమును జపించియు నింకభగవంతుఁబోల్సాసకరము లైనకార్యము లెవోవానించేసియుం గొంతకాల మూరకుండి పిమ్మట భక్తితో నానాభక్త్యంబులను ఆశ్పములను నానావిధఫలంబులను ఇంకభగవంతున కారగించఁజేయందగినవస్తువులు అరగించఁజేసి భగవంతుని సంతోషపెట్టవలయును.

సమాశ్రిప్య జగన్నాథం కర్పూరాగరువస్తనైః।

చామరై ర్వ్యజనై ర్వాసి యథాకాలం సమర్పయేత్॥ ౧౭౮॥

తా|| మఱియును బచ్చకర్పూరము అగరు పీనిశోఁ గలిపినచవనములను జగన్నాథునికే సమర్పించి మించాడురలతోను అలవట్టములతోను సగినకాలములముందు నేమింతు వలయును.

భావయంతో జగన్నాథం బోధయంతః పరస్పరమ్|

సుసంభూయ కథాం కుర్యాత్సచ్చాస్త్రాణి విలోకయన్|| ౧౭౯||

తా|| భక్తులంబులు బాగుగాఁ జేరి జగన్నాథుని భావించుచుకొనికొకరు భగవత్స్వరూపమును బోధించుకొను చుండవలయును-మఱియు భగవద్గుణములను దెలుపునట్టి శాస్త్రములను జూచుచు దానభక్తగోష్ఠియందుఁ జేరి శాస్త్రానుసారముగా హరికథను జెప్పుచుఁ గాలమును గడపవలయును.

సత్కర్మ సతతం కుర్యా దసత్కర్మ వివరయేత్|

ఏవ మేకాయనం శాస్త్రం సాక్షాద్భక్తిప్రాప్తకాశకమ్|| ౧౮౦||

తా|| ఇట్లెప్పుడును మంచికర్మమును జేయవలయును. చెడ్డకర్మమును విడువవలయును బ్రహ్మను నొక్కనినే తెలుపునట్టి శాస్త్రము నెలంబింపవలయును. అనేకదేవతలను దెలుపునట్టి శాస్త్రము నెలమింపఁగూడదు.

అన్యాని సర్వశాస్త్రాణి వది న్న్యాచ్ఛాద్య తత్పరమ్|

సచ్చాస్త్రప్రపతనై స్సద్భిశ్శాస్త్రార్థస్యాపి శిక్షయా|| ౧౮౧||

శాస్త్రార్థజ్ఞాపనై ర్వాపి శిక్షయే చ్ఛాస్త్ర మాదరాత్|

వ్యాఖ్యయా లేఖనేనాపి గ్రన్థనిర్మాణకర్తణా|| ౧౮౨||

తా|| ఇతరము లైనసకలశాస్త్రంబులును సర్వోత్కృష్టమైన తచ్చుట్టవాచ్యమైనవరబ్రహ్మమును స్పష్టముచేయుచుండఁజెప్పుచున్నవి గావున సజ్జనులతోఁ జేరి సచ్చాస్త్రములను జదివెయి వాసచ్చాస్త్రములయర్థమును బాగుగాఁ దెలిసికొనియు వాసచ్చాస్త్రములను దెలియనివారికిఁ దెలిపెయి సక్కఱగా నాయర్థములను విరివిగాఁ దెలుపునట్టి యొకవాఖ్యానగ్రన్థమును సంప్రదాయానుసారముగా నిర్మించి దానినివ్రాసియు నావ్రకారముగా నితరులకు నేర్పవలయును

శిష్యాణాం శిక్షయా వాపి న్వాధ్యాయార్థో యముచ్యతే|

సస్తర్మవో విశేషేణ దేవమస్త్రో ప్యవైష్ణవః|| ౧౮౩||

తా|| ఇట్లు శిష్యులకు నేర్పుట చేరినను ఈవేదార్థము చెప్పఁబడుచున్నది. మఱియును మ ప్రములు దేవతాప్రతిపాదకంబులైనను విష్ణుదేవతాకమంత్రములైనచో స్మరింపవలయును అవి యితరదేవతాక మ ప్రము లైనచో వానిని స్మరింపఁగూడదు

కావ్యాలాపోపి జప్యో సౌ యత్ర సంకీర్త్యతేఽచ్యుతః|

గస్తవ్యం యది తీర్థార్థ ముపాదానార్థ మేవవా|| ౧౮౪||

స్వాధ్యాయ కాలే గమనప్రారంభోఽథ యథానుఖమ్|

ఆవశ్య మిష్టా భుక్త్వా చ దత్త్వా చైవ యథాబలమ్|| ౧౮౫||

గస్తవ్య మిష్టసిద్ధ్యర్థం భగవద్యోగ సేవిభః|

శుభేఽనుకూలే నక్షత్రే ముహూర్తేఽపి చ మజ్జలే|| ౧౮౬||

తా|| ఆస్తావ్యం లైనను దానియందు హరినామములు చెప్పఁబడినయెడల వానిని జదువచ్చును. గజ్ఞాదిపుణ్యనదులయందు స్నానము చేయుటకైగాని ఉపాదానముకొఱఁకుఁగాని పోవలయునన్న నుచితకాలమందు భగవత్తుని బాగుగా ధ్యానించి యాత్రారమ్భమును యథానుఖముగాఁ జేయవలయును మఱియుఁదన కిష్టసిద్ధి గలుగుటకై మంచియనుకూలనక్షత్రముతోఁ గూడినశుభముహూర్తమందు భగవత్తుని శక్త్యనుసారముగాఁబూజించి భగవత్ప్రసాదమును దానుభవించి యితరులకునోసంగి భగవత్తుని ధ్యానించుచు నేవించు చునుండెడివారితోఁగూడఁనేపోవలయును

దీర్ఘాధ్వానం వ్రజే ద్విద్యా న్నాసహాయోఽప్రమత్తధీః |

వ్యోమ్ని దేవం యజేన్నిత్యం బాహుభ్యాం స నదీం తరేత్|| ౧౮౭||

తా|| అది దూరదేశయాత్రగా నుండినయెడలఁ దెలిసినవాఁడు తగినసహాయముతోఁ బరాకు లేకుండఁ బోవలయును అట్టియాత్రాకాలమందు వ్యోమ మనెడి భగవన్నివాసస్థానమందు భగవత్తుని బ్రతిదిస మారాధింపవలయును మార్గమధ్యమందు నది దాటవలసినచ్చినపక్షమున బాహువులతో నీది దాటఁగూడదు.

సందిగ్ధాం నాశ్రయేన్నావం నివేద్యారోహయే ద్భుభః|

ప్రయాణారమ్భసమయే మధ్యే విశ్రమ్య చోత్థితే|| ౧౮౮||

ఆవమ్య పున రుత్థానే కర్తారమ్భం జనేద్భుభః|

వత్సకం గోమయం చైవ ఛాయా మశ్వత్థతాలయోః|| ౧౮౯||

నలఙ్ఘయ స్వృజే ద్విప్రో గవాం నిత్య మానాపది।

ఛాయాయాం విశ్రమేన్నాపి కాలి ర్యస్యాం హి తిష్ఠతి॥౧౯౦॥

తా! తెలిసినవాడు ముందుగా విచారించి తెలిసికొని దృఢ మైననావ నెక్క వలయునుగాని ముందుసోయేమో యనుసంజేహము గలుగజేయుచట్టికథలమైననావ నెక్కంగూడదు మొదటినుండి తటస్థించివచ్చదధికవయాసము కలుగునట్లు నవ వకి మార్గమధ్యమందు గొంచెము నిలిచి శ్రమతీర్చుకొని పోవలయును. మఱియు నాయా కాలములందు మలమూత్రములను విడిచి పాదప్రక్షాలనము చేసి ని మిటల లేచిపోవునపుడు గొంచెము నేవు కర్తారమ్మను స్త్రీయును జపించి మఱి బయలుదేర వలయును అపత్కాలము తన్ను తక్కిన కాలములయందు తెలిసికట్టావ్వాడుడు పట్టు గోడయును రావిచెట్టునీడను దాటిచెట్టునీడను దాటిపోగూడదు. ఏచెట్టునీడ యందు ద్రాచుచు మున్నని తెలియునో యాచెట్టునీడయందు విశ్రమింపగూడదు

బుద్ధుద్రాదివసతిం శ్శశానం శవి మేవవా।

అటవీం రాజధానీంచ దూరతరి పరివర్జయేత్॥ ౧౯౧॥

తా! బుద్ధమతస్తులు దుగ్రుడు మొదలైనవా రుండువోటును శ్శశానమును శవ ముండువోటును అడిగిని రాజధానిని దూరముగా విడువవలయును. అసంగానీతిస్థల ములయందు మజిలీచేయగూడదు

పుణ్యతీర్థం సమాసాద్య త్క్షేత్రం భాగవతంతు వా।

యథాశక్తి జపం దాన ముపవాసం తథా చరేత్॥ ౧౯౨॥

తా! పుణ్యనది యుండువోటునుగాని భగవద్విదివ్యజేశమునుగాని పొందినప్పు డుపవాసము చేసి క్షత్త్రుచారముగా జపము దానము మొదలైనపుణ్యకార్యములను శేయవలయును

కుటుమ్బినో వినాఽస్యేషాం దృష్టం తీర్థాదిసేవనమ్।

కుటుమ్బినాం గృహే సర్వం వికిలో నిగతౌ గృహేత్॥౧౯౩॥

కుటుమ్మవస్తులు తన్ను తెక్కినవారి కీపుణ్యతీర్థాదికము చెప్పబడినది. కుటుమ్మ వస్తులకు గృహమందే సమస్తము చెప్పబడినది ఒకవేళ గుటుమ్మవస్తులు గృహ మునుండి తీర్థయాత్రాదులకై బయలుదేరినయెడల తెలిపావును.

యత్ర భాగవతా నిత్యం పఞ్చకాలపరాయణాః

నివసన్తి సదా యుక్తాస్తజ్జేత్రం నైమిశాద్వరమ్॥ ౧౯౪॥

తా॥ నిత్య మయిదుకాలములయుదును జేయందగినకర్మములను జేసెడిభగవ
ద్భక్తు లెచ్చట నిత్యము భగవద్భాగము గలవారై నివసించుచున్నారో యట్టిపుణ్యజే
త్రము నైమిశారణ్యముకంటె శ్రేష్ఠమైనది.

యత్ర చైకాన్తినో నిత్యం స్నానపానార్చనాదికమ్।

కుర్వతే తజ్జలం జ్ఞేయం సుతీర్థం పుష్కరాదపి॥ ౧౯౫॥

తా॥ భగవద్గుణము దస్త్రజ్ఞభక్తి గలవారు నిత్య మెచ్చట స్నానముపానము
భగవదారాధనము మొలైసకర్మములను జేసికొనుచున్నారో యచ్చట సుండుజలము
పుష్కరజలముకంటె బరమపావనతీర్థమని తెలిసికొనవలయును

నివసన్తి మహత్తానో యత్ర చైకాన్తినో ద్విజాః।

దేవా దేవర్షయో నిత్యం తం దేశం పర్యుపాసతే॥ ౧౯౬॥

తా॥ భగవద్ సరస్వతీ క్తులను గనుకనే మహాత్ములు నైవద్విజు లెచ్చట నివ
సించుచున్నారో యట్టిదివ్యదేశమును దేవతలు దేవర్షులు నిత్యము వచ్చి సేవించుచు
న్నారు. గావున సట్టిదివ్యదేశములను సేవించవలయును

నిర్గతస్తే పున ర్గేహం ప్రవిశంస్తు కుటుమ్బికః

సమిత్పుష్పకుశోపేతరి ప్రవిశే న్నతు కేవలమ్॥ ౧౯౭॥

తా॥ కుటుమ్బవస్త్రః డిల్లు వెడలి పోయి మరల నింటినిఁ బ్రవేశించునపుడు సమి
త్తులను బువ్వుములను దిద్దులను దీసికొని ప్రవేశింపవలయునుగాని యూరక యుత్తరేత
లతోఁ బ్రవేశింపకుండదు

యాగ హోమజస్తోత్రదానధ్యానాది కాః క్రియాః।

శ్రద్ధయై వాధికం కుర్యా త్కర్తవై కల్యణాస్తయే॥ ౧౯౮॥

తా॥ తిరువారాధనము హోమము జపము స్తోత్రము దానము ధ్యానము మొది
లైనక్రియలను దాను గృహమునుండి వెడలిపోవునప్పుడు గలిగినకర్తవ్యముయొక్క
శాస్త్రైశ్రద్ధతోయందుకంటె సధికముగా జేయవలయును.

లాకిం వైదికం చాపి జ్ఞాన మేక మిదం మతమ్।

లాకిజ్ఞానహీనస్య వైదికం నిష్ఫలం భవేత్॥ ౧౯౯॥

తా|| లోకకష్టానంబును వైదికకష్టానంబును గ్రహులకు ముఖ్యములైనవి. లోక వ్యవహారజ్ఞానము లేనవానికి వైదికకష్టానమున్నను అది లోకము దుపయోగించదు.

భక్తిమూనిఁ సత్కర్మ తాస్త్రస్థితో భవవానపి |

లోకకష్టానహీనశ్చే చోచ్చతే భువి : జనైః || ౨౦౦||

తా|| పరమపదము కావలయు శక్తి భగవద్దండయను సంపాదించుకొనవలయు ను దానిని సంపాదించుకొనుటకు వేదాంతశాస్త్రజ్ఞానము వలయును అట్టిజ్ఞానమో పరిశుద్ధమైనమహాత్ముని గలవారికే కలుగునుగాని యితరునకుఁ గలుగదు. మనకు పరిశుద్ధమగు టకు భగవద్దక్షిణాంశకరము లైనసత్కర్మంబులను భగవద్భక్తి గలిగి చేయవలయును. సత్కర్మంబుల ననుష్ఠించుటకు శరీరము నారోగ్యముగా భరించి యుండవలయును. శరీరభారమునకొ ధన ముండవలయును, ఈసామగ్రి యంతయుఁ గలుగుటకు లోకవ్యవహారజ్ఞానము ముఖ్యముగా నుండవలయును భక్తి సత్కర్మార్థస్థానము శాస్త్రజ్ఞానము భగవత్ సమనిధి యన్నియు నుండియు లోకవ్యవహారజ్ఞానము లేనియెడల నట్టివానిని సూర్య సప్తనలు, ఆయోగ్యులునుకూలసామగ్రి యుండియు ముఖ్యమైన లోకకష్టానము వీటి కిలేదయ్యెనే యని చిత్తించుదు గావున లోకకష్టానము ముఖ్యముగా నుండవలయును.

వ్యాసాద్యా మునయ స్సర్వే నియన్తా భగవానపి |

లోకజ్ఞానానురోధేన ధర్మసంస్థాపనేభవత్ || ౨౦౧||

తా|| ఏల యనఁగా వ్యాసాదిమునులును సర్వమునకు నియామకుం డైనభగవద్దండను లోకవ్యవహారజ్ఞానము ననుసరించియే ధర్మసంస్థాపనమును జేసినవా లైరి కావున లోకకష్టానము ముఖ్యముగాఁ గావలసియున్నది.

భక్తి ర్భగవతి జ్ఞానం తాస్త్రియం కర్మ చాఖిలమ్ |

అలబ్దుర్వన్తి పురుషం లోకజ్ఞ మనహాద్యుత్తిమ్ || ౨౦౨||

తా|| మఱియును గేవలలోకజ్ఞానముగిక్కును బ్రయోజనము లేదు లోకకష్టానము గలిగి యవాక్కారములేనివానికి భగవద్భక్తియు వేదాంతశాస్త్రజ్ఞానంబును గర్వాపస్తాన మంతయు నున్నయెడల నవి వానికిఁ బ్రకాశకరములై యుండును

సర్వభూతావిరోధేన చేష్టితం ధర్మసంహితమ్ |

సత్కీర్తియుక్తి ర్యశ్య స్యా ల్లోకజ్ఞ స్సచ కధ్యతే || ౨౦౩||

తా|| లోకవ్యవహారజ్ఞానము గలవాఁడెట్టివాఁ డనఁగా నెవఁడు సర్వప్రాణుల కును విరోధము లేకుండ ధర్మకార్యముల ననుష్ఠించునో యేవాఁడు మంచికీర్తి గలవాఁ డగునో యట్టిపురుషుఁడు లోకజ్ఞానము గలవాఁ డని చెప్పఁబడును.

నుకీల ఇతిచ ప్రోక్తో గుణవాన్ధార్మిక స్త్రివ్రతి ।

పరోద్ద్యేగకరో యస్తు ధార్మికోఽపి మహానురః॥ ౨౦౪॥

తా॥ మతీయు నట్టిపురుషుడు మంచినడత గలవాఁ డనియు మంచినగుణములు గలవాఁ డనియు ధార్మికుం డనియుం జెప్పఁబడును ఇతిరులకు భయము గలుగఁచేయు వాఁ డెవఁడో వాఁడు ధర్మకార్యములను జేయువాఁడైనను గొప్పరాక్షసుం డని చెప్ప వలయును.

బహుశ్రుతస్య విదుషో లోకజ్ఞస్యాపి దేహినః ।

దుర్లభా మూలశాస్త్రే తు భక్తి ర్మోక్షైకసాధనే ॥ ౨౦౫॥

తా॥ లోకప్రసిద్ధుండును విద్వాంసుండును లోకవ్యవహారమును బాగుగాఁజేరిగిన వాఁడునగు వానికిఁగూడ మోక్షమునకు ముఖ్యసాధనంబైన వేదాంతశాస్త్రమందుభక్తి గలుగుట దుర్లభమైయున్నది- ఏలయునఁగా, 'మనుష్యజాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సి యే' అను పదనము ననుసరించిచూడఁగా నందఱికి నాశాస్త్రమందు భక్తిగలుగదు. జన్మావరకృత పుణ్యాతిశయముచే నొకానొకనికి కలుగును.

శాస్త్రాభ్యాసపరస్యాపి శాస్త్రే భక్తి స్సదుర్లభా ।

శాస్త్రే భక్తిమతామేవ సులభంశాశ్వతంపదమ్॥ ౨౦౬॥

తా॥ శాస్త్రము నభ్యసించు వానికిఁగూడ దానియందు మిక్కిలి భక్తి గలుగుట దుర్లభమైయున్నది. అట్లుండ నితరులకెట్లు కలుగును. విచారింపఁ మోక్షసాధన మైనవే దాంతశాస్త్రమందు భక్తిగలవారికే మోక్షము గలుగునుగాని యితరులకుఁ గలుగదు

శ్రవణం శ్రావణం చింతా తదర్థే తస్య సంగ్రహః ।

చోదితానా మనుష్ఠానం శాస్త్రభక్తస్య లక్షణమ్॥ ౨౦౭॥

తా॥ శాస్త్రమందు భక్తి గలవాఁడగుటకు గ్రుత్తే దఁగఁగా నెవఁడు వేదాంతశాస్త్రమును శుద్ధువు శెప్పఁగా విని విన్నది విన్నట్లు శ్రవణాధికారము గలయితరులు విన్నట్లు చెప్పి దినదినము దానిని మఱవక మనంబునఁ దానును దలంచుచు నాయర్థము లకు సంగ్రహించివ్రాయుచు గురువు చెప్పివినముగా ననుష్ఠించుచు నుండునో యట్టి వాడు శాస్త్రమందు భక్తిగలవాఁడగుటకు నట్టియనుష్ఠానము లక్షణమని యెఱుంగునది

శాస్త్రాభ్యాసపరాణాంచ కర్త చాసమర్థితామ్ ।

మృదయే భక్తిహీనానాం సశాస్త్రం తు ప్రకాశతే॥ ౨౦౮॥

తా|| కాస్త్రోక్తప్రకారముగా సత్కర్మంబుల వ్యవస్థింపక మనస్సునందు భగవద్భక్తిలేక యెన్నికాస్త్రముల శక్యించినను, అట్టివారి కాకాస్త్రములు ప్రకాశింపవు. అనగా కాస్త్రజ్ఞానము వ్యర్థమగుట

అభక్తానా మన్వ్యాణాం సచ్ఛాస్త్రం హూయతేపివా ।

అన్యథా ప్రతిభా త్యేవ విమాక్తానాం యథావయః॥ ౨౦౯॥

తా|| భగవద్భక్తి గలవారు కాస్త్రము వినుటకు చగురుగాని యితరులు తగరు అట్టియయోగ్యులు అనగా భగవద్భక్తిలేనివా రొకజేబ నట్టిసచ్చాస్త్రమును విన్నను, అకాస్త్రము వారికి వేలువిధముగాఁ దోచునో కాని మోక్షప్రాప్తికి సాధన మైనది కాదు వినుచు నోరు చేరుగా నున్నప్పుడు జపలకుఁ బాలు చేరుగాఁ నుండునో కాని మరుముగా నుండదు గదా,

ప్రకాశయితు మాత్మానం భక్తానాం హితకామ్యయా ।

అవతీర్ణో జగన్నాథ శ్శాస్త్రీయావేణ వైస్రభః॥ ౨౧౦॥

తా|| జగన్నాథుండును నిగ్రహానుగ్రహసమర్థుండు నగుభగవంతుండు తనయందు భక్తిగలవారికి హితమును గోరి తన్ను బాగుగాఁ దెలుపుటకై తాను శాస్త్రరూపముగా నవతరించె ననియెలుంగవలయును,

తస్మా చ్ఛాస్త్రే దృఢం కార్య భక్తిర్హృదయజైః ।

అభక్తస్య పరే శాస్త్రే భగవా న్న ప్రకాశతే॥ ౨౧౧॥

తా|| కావున మోక్షమునుగోరువారు మోక్షమఖ్యసాధన మైనకాస్త్రమందు దృఢమైనభక్తి గలవారై యుండవలయును. అట్టిపృథగ్భక్తి లేనివానికి కాస్త్రమందు భగవంతుఁ డగలఁడఁడు అనగా వానికి విపరీతజ్ఞానము గలుగును గనుక నెంతచదివినను కాస్త్రభక్తి లేనివానికి కాస్త్రముచేత భగవత్స్వరూపము దెలియఁబడదనుట.

తామసానాం విమూఢానాం పతితానాం భవార్ణవే ।

విపరీతం చ సకలం ధర్మజ్ఞానం ప్రకాశతే॥ ౨౧౨॥

తా|| తమోణ ప్రధానమై యెవ రుండురో వారు మూఢులై సంసారసాగర మందు ములుగుదురు. అట్టివారికిఁ జెప్పెడి ధర్మోపదేశము విపరీతముగాఁ దోచును

ఉత్క్లిష్ట ఇవ మాణిక్యే విరలామృరనేష్టితః ।

దృశ్యతే వివరేపైఠం భక్తాన్తస్సంస్థితో హరిః॥ ౨౧౩॥

తా|| సానఁబెట్టిన మాణిక్యముందుఁ బలుచనివస్త్రముచేఁ జాట్లఁబడిన వాఁడెట్లు తెలియనో యట్లుభక్తులహృదయారవింధముఁదండు శ్రీహరి వారి హృదయద్వారమునందుఁ బ్రకాశించును.

నిష్ప్రదీపస్య గేహస్య ద్వారై రివ దురాత్మనః ।

దృశ్యతే కరణై రన్త రస్థకారసమం నిశి । ౨౦౪॥

తా|| రాత్రియందు దీపములేనియింటిలోనున్న వస్తువులుద్వారములచేతవలె భక్తి లేనిదురాత్ముని హృదయమునందున్న సర్వేశ్వరుఁడు వానియిద్వియములచేత సంధకారమువలె నుండునుగాని కనఁబడఁడు.

హృదయస్థే జగన్నాథే కార్యకా రీన్ద్రియం భవేత్ ।

కాలయోగ్యం చ కృత్వైవ యోగీ భోజన మాచరేత్ ॥ ౨౦౫॥

తా|| భగవత్తుఁడు హృదయముం దుండఁగా సర్వేన్ద్రియములును దమతమకారములను జేయుచున్నది గావున సర్వకారణభూతుండైనభగవత్తునిదయ సంపాదించుకొనుటకు ధ్యానయోగము గలవాఁడై యాయాకాలములయందుఁ జేయఁదగిన సత్కర్మములను జేసెయే తాను భుజింపవలయును.

రాత్యో మజస్రయోగ స్సన్యథాకామం సమాచరేత్ ।

భగవత్సన్నిధావేవ వివిక్తేన్ద్రత్ర వా స్థలే ॥ ౨౦౬॥

తా|| రాత్రియందు భగవత్సన్నిధియందైనను జలుతులేని మఱియొకప్రదేశమందైన ననుండి యెడతెగనిధ్యానయోగము గలవాఁడై యప్పుడు కర్మానుష్ఠాననియమము లేదు గనుక మనసువచ్చినంతవఱకు భగవత్తుని దలంపవలయును.

యోగం కుర్యా త్సమాధాయ యథాస్థానాసనో వశీ ।

ఉపలిప్తే శుచౌ దేశే కుశా నాస్తీర్య భూతలే ॥ ౨౦౭॥

తా|| గోమయమతో నేల నలికి యట్టిపరిశుద్ధప్రదేశమందు దర్భలను బటచుకొని యుట్టితగినస్థానమందుఁ గూర్చుండి మనఃస్థును సరిపఱచుకొని జితేంద్రియుండై ధ్యానమును జేయవలయును.

శుచ్యాసనం సమాధాయ వస్త్రేణా స్త్రణయ్యాచ్ఛతత్ ।

చీరం శుక్లం కృతంచర్త మార్గం వేత్రకృతం తథా ॥ ౨౦౮॥

అజీర్ణ మేకవర్ణంచ యోగేస్థ్యా దాసనం దృఢమ్ ।

తా! తాను బరమాత్మను ధ్యానము చేసికొనుటకుఁ గూర్చుండుటకై పరిశుద్ధ మైనయాసనమును సరిగా వేసికొని దానిమీఁద నొకవస్త్రమును వేసి కప్పవలయును. ఆవస్త్రము తెల్లనిది గాను నాచమకీగాను ఉండవలయును. జంకతోలునైనను చేతుల చావనైనను ఆయాసముమీఁద వేసికొనవచ్చును. ఆయాసము జీర్ణము గానిదిగాను ఒకరంగులదిగాను గట్టిదిగాను ఉండవలయును. అట్టియాసము పరమాత్మను ధ్యానము చేయుటకుఁ గూర్చుండఁగలగలయును.

ఈదృశః పరమాత్మా యం ప్రత్యగాత్మా తథేవృతః॥ ౨౧౯

తత్సంబద్ధానుసంధాన మితియోగగతి స్రక్రీడితః ।

యోగో నా మేద్ద్యమైర్నైశ్చైర్బద్ధచ్ఛ్రవ్యాణి సంస్థితః॥ ౨౨౦

వదన్తి న తథా జ్ఞేయం త్రయ మేకం విదు ర్బుధాః ।

తా॥ పరమాత్మ యుక్తివాఙ్వినియు జీవాత్మయుక్తివాఙ్వినియుఁ దెలిసికొని వారి కుండు నవవిధసంబద్ధముల ననుసంధించుట యోగమని చెప్పఁబడెను. కొంచులు యోగము నఁగా నిద్రియములను వశపఱచుకొని బ్రహ్మచంద మనస్సునిలుపుట అని చెప్పఁచు న్నారు అదియట్లుగాదు. ఆమాటిసొక్కటిగా జ్ఞానులు తెలిసికొనుచున్నారు అనఁ గాఁ బరమాత్మజ్ఞానము జీవాత్మజ్ఞానము వారిరువురి సంబంధముల సనుసంధించుట. యను నీమాటిసొక యోగమునుగా జ్ఞానులు తెలిసికొనుచున్నారు ననుట.

భిత్తివర్ణవియోగేన యథా చిత్రం న లభ్యతే॥ ౨౨౧

కర్తజ్ఞానం తథా యోగం వినా యోగో న లభ్యతే ।

తా॥ గోడ రంగు ఇది లేకుండఁ జత్తురుకెట్లులభించునో కర్తయోగము జ్ఞానయో గము లేకుండఁ బూర్వోక్తయోగము లభింపదు.

అజ్ఞా స్త్రైకాయనాచారం కర్తయోగం వదన్తిహి॥ ౨౨౨

సమ్యక్జ్ఞాన మిదం పాజ్ఞా వదన్త్యచ్యుతయోగినః ।

తా॥ యోగస్వరూప మెఱుంగనివారు పరబ్రహ్మప్రాప్తి సాధనమైన యనుస్థాన ముగల కర్మమును యోగమనుచున్నారు. బాగుగా యోగస్వరూపమును తెలిసినవారు పూర్వోక్తమైన మంచిజ్ఞానమును అనఁగా జీవాత్మ పరమాత్మజ్ఞాన తత్సంబద్ధాను సన్ధాన రూపజ్ఞానమును యోగమనుచున్నారు

యోగధర్మ ఇతి ఖ్యాత స్సాక్షా ద్భాగవతో విధిః॥ ౨౨౩

తా॥ ఇట్టి యోగధర్మము ముఖ్యముగా భాగవతులకుఁ గావలసిన కార్యమని చెప్పఁబడినది.

సర్వేన్ద్రియై రపి సదా యోగో యుజ్యత ఇత్యతః ।

అనుసన్ధానవిజ్ఞానయోగేన బ్రహ్మ శాశ్వతమ్ ॥ ౨౨౪॥

తా॥ కనుకనిట్లు సర్వేన్ద్రియములతోఁగూడ నెల్లప్పుడు మనఃస్సును బరమాత్మ యందు నిలిపి ధ్యానించుట యోగమనిచెప్పఁబడును ఇట్లు సుసన్నిచుటచేఁ గలిగినవిజ్ఞాన సంబంధముచే శాశ్వతమైనపరమవచము పొందఁబడును.

యథార్హ మిన్ద్రియై రాత్వా సేవ్యతే సత్క్రియాపరైః ।

స్వామీ వ్యవస్థితో గేహే భృత్యవర్తై రిహన్తరః॥ ౨౨౫॥

తా॥ భృత్యులు తమయజమానుని గృహము దెట్లు సేవించుకొనుట సర్వేన్ద్రియములును లోనున్న పరమాత్మను యోగ్యతానుసారముగా సత్కర్తానుష్ఠానముచే సేవించ వలయును.

యథాయథా హరిం భక్త్యా జానాతి పురుషోత్తమమ్ ।

తథాతథా సముత్సృజ్య పాపాని కురుతే శుభమ్॥ ౨౨౬॥

తా॥ పురుషోత్తముం డనుక్రిహగిని భక్తితో నెట్లెట్లు సేవించుచున్నాఁడో అట్లు పాపకార్యములను జేయుట మాని పుణ్యకార్యములను జేయుచున్నాఁడు

సదాచారస్య వైకల్య మల్పం వా యత్ర దృశ్యతే ।

వికలా భక్తి రత్రేతి ఖోద్ధవ్యం తామసాన్వయాత్॥ ౨౨౭॥

తా॥ ఏపురుషునియందు సదాచారము కొంచె మైనను లోపించినట్లు లోపము చున్నదో వాఁడు దామసగుణసంబంధము గలవాడనియు, కావుననే వానికి భగవద్దని యందు సంపూర్ణభక్తి లేవనియుం దెలిసికొనవలయును.

రజస్తమఃక్షయాదేవ శుద్ధి సత్త్వై తతోఽమలమ్ ।

జ్ఞానం భవతి విజ్ఞానా ద్భక్తిరి పుంసాం ప్రజాయతే॥ ౨౨౮॥

తా॥ లోకముం దందఱికిని సత్త్వరజస్తమోగుణములుమిశ్రమై యుండును. పుణ్యవశముచేత రజోగుణతమోగుణములు నశించినయెడల సత్త్వగుణము పరిశుద్ధమై యుండును. అట్లు శుద్ధమైనసత్త్వగుణ ముండుటచేత నిర్మల ముచ్ఛానము గలుగుచు న్నది. అట్టినిర్మలజ్ఞానముచేత బురుషులకు భగవద్భక్తి సంపూర్ణముగాఁ గలుగుచున్నది.

కర్తాజ్ఞానమిశ్రేణ స్థిరప్రజ్ఞో భవే త్పుమాన్ ।

సత్ప్రకాశే నతు తమో రజోవా వర్తతే క్వచిత్ ॥ ౨౨౯॥

తా|| పురుషుఁడు జ్ఞానమిత్రముగాఁ గర్తములను జేయుటచేత దృఢ మైనజ్ఞానము గలవాఁ డగును జ్ఞానమువర్ధిల్లినయెడల రజస్సును దమస్సును గొంపెమైననుండదు.

శుద్ధాచారపరత్వంహి శుద్ధసత్త్వస్య లక్షణమ్ |

నిషిద్ధకార్యే యోగశ్చ సత్తైతరగుణోద్భవః || ౨౩౦||

తా|| పరిశుద్ధ మైనయాచార మండపని కారక్రియండునో వాఁడు శుద్ధసత్త్వగుణమే కలవాఁ డని యెఱుంగవలయును. శాస్త్రనిషిద్ధకార్యముల నెవడు చేయునో వాఁడు రజోగుణిత మగుణములు గలవాఁ డని యెఱుంగునది.

సచ్చాస్త్రనిరతా ఏవ శుద్ధసత్త్వా హి యోగినః |

అక్లేశేన సముత్తీర్య భవాద్ధి యా ని తత్పదమ్ || ౨౩౧||

తా|| మఱియు నెవరు సచ్చాస్త్రములయం దాసక్తి గలవారో వారే శుద్ధసత్త్వగుణముగలవారు అట్టివారవాయాసముఁగా సంసారసముద్రమును దాటి పరమపదము నొందుచున్నాడు

వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞ సమ్యక్సాన్వధ్యాయతత్త్వరః |

యోగధర్మైకనిరతో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే || ౨౩౨||

తా|| బాఁగుగా వేదములను శాస్త్రములను జదివి వానిలోనిసారాంశమునుదెలిసికొని నిత్యము పరమాత్మను ధ్యానముచేయువాఁడు పరబ్రహ్మమును బొందుచున్నాఁడు.

సకృదావర్తితోఽప్యేష స్వాధ్యాయో ద్వాదశాక్షరః |

భక్తానాం పాతకాన్యాశు నాశయ త్యవకా దివ || ౨౩౩||

తా|| ద్వాదశాక్షరవేదమస్త్రమును భక్తితో నొకసారి జపించినమాత్రాన నది యట్లు జపించినవారిపాపముల నశ్రయత్నముగా శీఘ్రముగాఁ బోఁగొట్టును.

నిత్యం స్వాధ్యాయశీలానాం స్వాధీనేంద్రియవర్జనమ్ |

యజతాం జుహ్వతాం చైవ జీవన్ముక్తి రుదీరితా || ౨౩౪||

తా|| ప్రతిదినము వేదాధ్యయనమును జేయుచు జీతేంద్రియలై భగవద్గుఱోల్లాసకరము లైనసత్కర్తంబుల ననుష్ఠించుచు ఆజ్ఞాదిహవిస్సు నగ్నియందు వ్రేల్చుచుండువారికిఁ బ్రతికియిండునపుడే ముక్తనివశిలై బ్రహ్మానందముకలుటయందలి సందియ మిండుక యైన లేదు.

ఉపవాసం వినై వాయం మహాపాతకనాశనః |

నిషిద్ధే కర్తవ్యే ప్రాప్తే సోపవాసం జపే న్ననుమ్ || ౨౩౫||

తా|| ఈమంత్రులుపవాసము లేకుండనే గొప్పపాపములను బోఁగొట్టును అయినను, అధికారపూర్వకముగా శాస్త్రనిషిద్ధకర్తయును జేసినయెడల దానివలనఁ గలిగెడి పాపమును బోఁగొట్టుకొనుటకునుపవాసమును జేసి యానుష్ఠ్రమును జపించవలయును అట్లు జపించిన నాపాపము పోవును

పరిహృత్యచ పాపాని జగన్మూర్త్య స్సదా క్రియాః |

ఉపవాసపరో భూయ శ్శక్తరికృచ్ఛాణిచాచరేత్ || ౨౩౧ ||

తా|| ఆనుష్ఠ్రమును జపించుచు సర్వదా సత్కర్మములను జేయుచుండువాఁడు తనపాపములను బోఁగొట్టుకొని యుపవాసముచేయశక్తిగలవాడయ్యెనేని ఉపవాసమును జేసి యనేకకృచ్ఛములనుజేయవలయును.

ఉపవాసపరాణాం తు కదాచి న్నేన్ద్రియభిమః |

ఇన్ద్రియభిమహీనానా మచిరా ద్భ్రష్టా నిధృతి || ౨౩౨ ||

తా|| ఉపవాసము చేయువారి కెప్పుడు నిన్ద్రియములకు భిమ కలుగను. ఇన్ద్రియభ్రాన్తి లేనివారికి కీమ్రుగా బ్రహ్మసాక్షాత్కార మగును.

అక్షతర్పణయుక్తానాం యతతా మపియోగినామ్ |

నిత్యం పాశ్శ్కాంతో మృత్యు స్సర్వథా న్యాసినామపి || ౨౩౩ ||

ఇన్ద్రియములకుఁ దృప్తిచేయువారికిని ఆకు ఆలము కింపమాలఫలములు మొదలైనవానిని భక్షించి యిన్ద్రియములకుఁ దృప్తిచేయక మోక్షమునకు యత్నించునట్టి యోగులకును అట్టియాహారమునుగూడవిడిచిన సన్న్యాసులకును నిత్యము ఎట్లైనను చావు సమీపించియున్నది

అవశ్యం భవసంతార మిచ్ఛన్నవిజితేన్ద్రియః |

శరీరం శోషయేన్నిత్యం కృచ్ఛిచాన్ద్రాయణాదిభిః || ౨౩౪ ||

తా|| సంపాదసముద్రిమును దాటవలయు నని కోరిక కలను. ఇన్ద్రియములకు అయింప శక్తిలేదు. అట్టివాఁడేమి చేయ వలయు ననుగాఁ గృచ్ఛిచాన్ద్రాయణాది తపస్సులచేత దేహమును గృహింపఁజెయవలయును

ఉపవాసపరాణాంతు కేవలం నాక్షనిగ్రహః |

క్రియమాణం కృతం యద్వా కృతం పాపంవినశ్యతి || ౨౪౦ ||

తా|| ఉపవాసము చేయువారి కిద్దీయజయును మాత్రమే కాదు. మతేమనఁగా, ఇవ్వడు చేయఁబడుచున్న పాపమున, ఇదివిఘట జేసినపాపమున, చేయఁబోయ్యెడి పాపమును నశించును.

ఏకరాత్రం ద్విరాత్రునా త్రిరాత్రముః పక్షయోః ।

యథాశక్త్యుపవాసీ స్యా ద్యతవాక్కాయమానసః॥ ౨౪౧॥

తా|| ఉపవాస మెట్లు చేయవలయు ననఁగా పక్షకృష్ణపక్షములయం దొకరా త్రియైనను రెండురాత్రిలైనను మూడురాత్రిలైనను మహావాక్కాయనియమముగల వాడై శక్త్యుపసారముగా నుపవాసము గలవాఁడుఁగావలయును

ఏకాదశీ ముపవసే ద్దినపట్కంతు శాన్తిమూఢ ।

శ్రవణై కాదశీపర్వ కృష్ణాష్టమ్యాఖ్య మందరాత్ ॥ ౨౪౨॥

తా|| శ్రవణకాయండును శ్రవణైకాదశీయండును గృష్ణాష్టమియందును పర్వములయందును, ఈయాఱుదినములయందు శాన్తిగలవాడై యాదిరముతోనుపవాసముం జవలయు.

ఉపోష్యై కాదశీం వాపి భగవత్ప్రీతయే బుధః ।

స్వాధ్యాయతత్పర శ్శశ్వద్వాదశ్యాం పారణం చరేత్॥ ౨౪౩॥

తా|| మఱియును భగవత్ప్రీతికై తెలిసినవాఁడు వేదపారాయణము చేయుచు నేకాదశీయం దుపవాసము చేసి ద్వాదశీయందు భారణము చేయవలయును. ఎల్లవృద్ధులై చేయవలయును.

ఉపోష్య విధివ ద్వేవ మభ్యర్చ్యచ పరేహని ।

భక్తై స్సహాశ్చ తాం తుష్టాః శ్వేతద్వీపనివాసినః॥ ౨౪౪॥

తా|| ఇ శ్చేకాదశీయం దుపవసించి పరదిండును శాస్త్రోక్తప్రకారముగా భగవత్తుని బూజించి సహతోషము గ నుపియు భగవద్విప్రలతోఁగూడ భజింపవలయును శ్వేతద్వీపమందు నివసించువారి కిదివిహితకర్తము.

ఉపవాసదినే విద్యా నాత్మయాగం వినై వితు ।

అన్య త్సమాచరే త్సర్వం యథాపూర్వం య విజ్ఞురః॥ ౨౪౫॥

తా|| తెలిసినవాఁ డుపవాసదినమందు సామాన్య కర్మములైన కార్యములను, ఎప్పుటివలెఁ గన్న మని తలంపక చేయవలయును.

అథవా జపనిష్ఠానాం దాత్యౌశాం మితభోజినామ్ ।

అచ్ఛిద్రకారిణాం నిత్యం పాశ్చుకాలమలం భవేత్ ॥ ౨౮౬॥

తా॥ బాగుగా భుజించువారి కుపవాసము చేయు కక్తి యుండునుగాని యల్పముగా భుజించువారి కెట్లు కక్తి యుండును, వారెట్లుపవాసముచేయఁగలరు వారిగతి యేమియనఁగా మితముగాభుజించువారెనరో వారు నిత్యము తప్పక తమమస్త్రములను జపించువారై దాతలై యెవ్వరికిని జెడుగును జేయునివారై నిత్యముకాలము తప్పక సంధ్యావందనాది కృత్యములనుజేయువారైనయెడల వారికదియే చాలును, ఉపవాసము క్కఱలేదు

స్వాధ్యాయ మభ్యసే నిత్యం మనసా మౌన మాచరేత్ ॥

అవిరోధేన భూతానాం ముఖ్యే ద్వాచ మనాకులః ॥ ౨౮౭॥

తా॥ ప్రతిదినము వేదము శభ్యసేవ వలయును విశేషముగా మాటలాడఁకూడదు, సర్వప్రాణులకును విరోధము లేకుండ నిర్మలా న్దగకరణము గలవాఁడై మాటాడవలయును.

యదుద్వేగకరం వాక్య మన్యథార్థావబోధకమ్ ।

అసత్యం నిమాతార్థంచ నోచ్ఛరే చపి గర్హితమ్ ॥ ౨౮౮॥

తా॥ మఱియును భయంకరముగాను విపరీతార్థజ్ఞానము గలుగునట్లును అసత్యముగాను చెప్పినదానికి శక్తిముగానట్లును నిష్ఠగాను మాట లాడికూడదు.

అర్థయుక్తంచ సత్యంచ శ్రావ్యం ప్రియకిరం మృదు ।

శుద్ధం మితంచ యుక్తంచ కాలయోగ్యం వదే ద్యచః ॥ ౨౮౯॥

తా॥ మాట లాడునట్లు దామాట గమ్మిరార్థము గలది గాను సత్యముగాను విసమిమిదిగాను సంకోచకరమైనది గాను మృదువు గాను అవశబ్దములు లేనిది గాను విశిష్టముగాను యుక్తియుక్తము గాను గాలయోగ్యం దగినది గాను, ఉండవలయును.

వేదవిద్యావ్రతస్నానై ర్భావ్యైస్తస్యమచేష్టితైః ।

అసూయారహితై రస్తి భౌషిణీ భక్తై స్సహవసేత్ ॥ ౨౯౦॥

తా॥ బ్రహ్మచర్యాశ్రమమందు యథావిధిగా వేదాధ్యయనము మొనరైనవానిని వేదవిద్యావ్రత స్నాన భౌషిణీ భక్తై స్సహవసేత్ ॥ ౨౯౦॥

పారము గలవారై యశూదులేనివారై యాధర్మకాశ్రమంబు భక్తిశ్రద్ధలు గలవారెవ
రో వారికోసూచ సహవాసమును జేయు చుండవలయును. గుణములందు దోష
బుద్ధి యశూదు

మూఘాశ్చ పణితంమన్యా అధర్మ్యా ధార్మికాశ్చవ ।

ధర్మయుక్తా స్ప్రబాదస్తే నాఘానాం లిజ్జ మాస్థితాః ॥౨౫౧॥

తా॥ లోకమందు గొండులు మూఘులు తాము పణితుల మనితలంచి యధర్మం
బులనే చేయుచు బైటికిమాత్రము ధార్మికులవలె సాధులక్షణములు గలవారై ధార్మికు
లను ధాధించుచున్నారు గావున నట్టివారితో సహవాసము చేయఁగూడదు.

ఏకత స్త్వపవగ్ధార్థ మనుసానాదికాశలమ్ ।

లోకానుసార స్త్వైకత్ర గురురి పశ్చాదుదీరితః ॥ ౨౫౨॥

తా॥ మఱియు నొకవైపున మోక్షముకై తగినయత్నమునాదికముందు నేర్పు
గలిగి యుండుట, పిమ్మట మఱియొకవైపున కాస్తోక్తకర్తంబుల నాచరించు లోకము
ననుసరించి యుండుటయు నింకొకవైపున సదాచార్యసమాశ్రయణముచేయుటయు,
చెప్పఁబడనది ఈమూఁటి నవలమ్మించియే యుండవలయును, అట్లుండిననే మోక్షము
లభించుననుట.

భవన్తి బహవో మూఘాః క్వచి దేకో విశుద్ధధీః ।

త్రాసితోఽపి సదా మూఘై రచలో యస్మ బుద్ధిరూః ॥౨౫౩॥

తా॥ లోకమందు మూఘులనేకు లున్నారు ఎక్కడనో యొకచోటఁ బరిశుద్ధా
వ్రుక్తరణము గలజ్ఞుని యొకం డుండును అట్టిబుద్ధిచున్నండు త న్నట్టిమూఘులు భయప
ఱచినను నిత్యము ధర్మమార్గమునుండి తొలంగనివాఁడై యుండవలయును.

న విశ్వాసరి క్వచి త్కార్యో విశేషాత్తు కలా యుగే ।

సాపిష్ఠా వాదవర్షేణ మోహయ స్త్వవిచక్షణాః ॥ ౨౫౪॥

తా॥ ఎన్నడును బాపిష్ఠులను నమ్మఁగూడదు, అందును గలియుగమంద్య బొత్తిగా
నమ్మఁగూడదు, ఏల యనఁగా నట్టిపాపులు, ఏమో మేలును జెప్పవారివలెఁ బుంఖాను
పుంఖముగా దుర్వాసములతో ధారావర్షమువలె నుపన్యాసములను జేయుదురు. అట్టి
యుపన్యాసములను జూచి రేనివి రేనివారు తమయజ్ఞానముచే మోహమునొంది వారికి
వకు లగుచున్నారు గావున వారిమాటలను నమ్మఁగూడదు.

గోపయే నోచురే ధర్మం నాపృష్టః కించిదుచ్చరేత్ ।

పృష్టోఽపి నవదే దర్థం గుహ్యం సిద్ధాంత మేవచ॥ ౨౫౧॥

తా॥ తానుజేసినధర్మకార్యములను మఱుగుపఱవలయునుగాని తానుగాఁ జెప్పుకొనఁగూడదు, తన్నిడగని విషయంబు నెవ్వరికిని జెప్పఁగూడదు, ఒకవేళ నడిగినను రహస్యార్థమై మతసిద్ధాంతమును యోగ్యుతిగలవానికిఁబప్పు యితరులకుఁ జెప్పఁ గూడదు.

అశ్రితా గూఠిభక్తాయ శాస్త్రే శ్రద్ధాపరాయచ ।

న్యాయేన పృచ్ఛతే సర్వం ఎక్షవ్యం శౌచయోగినే॥ ౨౫౨॥

తా॥ రహస్యార్థమును మతసిద్ధాంతమును జెప్పటకుఁ దగినవాఁడెట్టివాఁడనఁగా, అడుగునట్టివాఁడు తన్నాశ్రయించి తనయందు ఖిక్తియు శాస్త్రమందుఁ బ్రమాణబుద్ధి యుం గలిగి యుక్తియుక్తముగా నడుగవలయును, మనోవాక్కాయశుద్ధిగలవాఁడై యుండవలయును. అట్టివానికేది యడిగినం జెప్పనొప్పును.

ఆత్మపూజార్థ మర్థార్థం దమూర్ధమపి ఖిన్నధీః ।

అయోగ్యేషు ఎదఞ్చస్త్రీం సన్దార్గా త్ప్రచ్యుతో భవేత్॥ ౨౫౩॥

తా॥ తనకు గౌరవము గలుగుటకుఁగాని ధనసంపాదనముకొఱకుఁగాని దమ్మును కొఱకుఁగాని భేదయుక్తమైనమనఁసుగలవాఁడై శాస్త్రమును దెలిసికొన యోగ్యుతలేని వానికి శాస్త్రమును జెప్పఁగూడదు అట్లు చెప్పినవాడు సన్దర్శమునుండి తొలంగినవాఁ డగును.

హిషరే నివసే ద్బీజం షణ్డే కన్యాం ప్రయోజయేత్ ।

విస్మయే ద్వానరే మాలాం నాపాత్రే శాస్త్ర ముత్పృజేత్ ॥

తా॥ ఏల యయోగ్యులకు శాస్త్రము చెప్పఁగూడదనఁగా, చవిటివేలయందు విత్తనము వేసినను నత్రుంసకునకుఁ గన్యనిచ్చినను గోతికిఁబూల దట్టవొసంగినను బ్రయోజనమేమైనను గలదా? లేదు అట్లే శాస్త్రార్థమును దెలిసికొన యోగ్యుత లేనివానికి శాస్త్రమును జెప్పినం బ్రయోజనము లేదు గనుక నయోగ్యునకు శాస్త్రమును జెప్పఁ గూడదు.

అచ్ఛిద్రకర్త నిరత శ్వాస్త్యాభ్యాసరత స్పదా ।

స్వాభ్యాయాభ్యాసయోగేన నయే త్కాల మతద్వికాశః ॥ ౩౫౯ ॥

తా॥ మఱియు బుద్ధిమంతుడు వేదోక్తకర్తముల నేదిధమై-లోఁ ములేకుండననుష్ఠించుచు నిత్యము వేదశాస్త్రముల సభ్యునించుచు జాగరూకై కాలమును గడపవలయును.

ఇతి శాణ్డీల్యస్తోత్రే విశిష్టధర్మశాస్త్రే చతుర్థోఽధ్యాయః ।
 శాణ్డీల్యస్తోత్రే యనెడి విశిష్ట పరమధర్మ శాస్త్రమందు నాగ్రం
 యథాయము ముగిసెను.

పశ్చిమాధ్యాయ వ్రాతమ్మః ।

యామిన్యాం యోగకాలేతు య త్కార్యం యోగిభి ర్నరైః ।

త ద్యక్ష్యామి సమాసేన శృణుధ్వం మునిపుజ్జవాః ॥ ౧ ॥

తా॥ ఓమునిశ్రేష్ఠులారా! రాత్రి యోగకాలమందు యోగులచే జేయఁదగినది యేదో యద్దానిని సంగ్రహముగాఁ జెప్పెన వినుడు. యోగమనఁగా ధ్యానము.

అధివృక్షప్రమాణేన దృశ్యమానే దివాకరే ।

విధాయ దేహశుద్ధిం చ వాసో విపరిధాయ చ ॥ ౨ ॥

ప్రోక్షణాచమనే కృత్వా దద్యా దర్శ్యం చ పూర్వవత్ ।

ధ్యాయ న్నేవ పరం బ్రహ్మ యావ న్నక్షత్రదర్శనమ్ ॥

తా॥ సూర్యుడు, ఒకగొప్పవృక్షమంతయైరునట రాగానే తాను దేహశుద్ధిచేసి కొని మడివస్త్రమును ధరించి శిరస్సున జలమును బ్రోక్షించుకొని యాచమించి మునుపటివలె సూర్యున కర్ఘ్య మొసంగి పరబ్రహ్మమును నక్షత్రములు గనఁబడనంతవఱకు ధ్యానించుచునే యుండవలయును.

జవే ద్భివ్తా పవిత్రంవా మానసం మాన మాస్థితః ।

అభిగమ్య యథాపూర్వ మర్చయిత్వా యథావిధి ॥ ౪ ॥

తా|| మనస్సును బరిశుద్ధమునుగాఁ జేసికొని యెవరితోను మాటలాడక మునుపటివలెఁ బరబ్రహ్మమందు మనస్సు నిలిపి యథావిధిగాఁ బూజించి పరబ్రహ్మశ్రుతమును జపింపవలయును.

సన్ద్యయో దుభయోరీ కార్యా పూజా ఏరమపావనైః ।

త్రికాలం ద్రవ్యయోగేన తథా నైమిత్తికార్చనా ॥ ౫॥

మఱియుఁ బరిశుద్ధావస్థకరణము గలవారై ప్రాతస్సాయంకాలములయందుఁ బరమాత్మ నుద్దేశించి మానసపూజ చేయవలయును కాలత్రయమందును ద్రవ్యములతోఁ బూజింపవలయును, మఱియు నట్లే యేకాదశీవ్రతము మొదలగువానియందు నైమిత్తికపూజను జేయవలయును.

హుత్వా జప్త్వా తథా స్తుత్వా యోగం కుర్యా దతన్ద్రితః ।

పుష్పానులేపనైర్దివ్యై రఘ్నపూర్వై ర్యథావిధి ॥ ౬॥

తా|| అగ్నియందు శ్రేష్ఠఁడగునస్తుఫలను శ్రేష్ఠి జపించి పొగడి దివ్యపుష్పములను దివ్యచందనమును, అఘ్న పుచ్చినతరువాత యథావిధిగా సమర్పించి యెచ్చరికతోఁ బరమాత్మను ధ్యానింపవలయును.

భక్తిజ్ఞానక్రియావృద్ధి రయత్నేనైవ సిద్ధతి ।

నక్తం కుటుమ్బికోఽశ్వీయా ద్ధితం పథ్యం సుతృప్తిమత్ ॥ ౭॥

తా|| కుటుమ్బవస్తుఁడురాత్రి హితంబును బథ్యంబు నైనపదార్థమును నిత్యము తృప్తిగా భుజింపవలయును. అట్లు భుజించినయెడల భక్తియు జ్ఞానంబును గర్తానుష్ఠానంబునవ్రయత్నముగానే సిద్ధించును.

సర్వంచ తిలసమ్బద్ధం దధికాకంచ వజ్రయేత్ ।

ముద్గసంబద్ధి సర్వంచ శుక్తం కాలాన్తరే భవేత్ ॥ ౮॥

తా|| సూనెకలిసినపదార్థములును బెరుగుతోటకూరయును బెసరపప్పుతోఁ జేరినపదార్థములను భుజించుచుండినఁ దత్కాలమం దేమియుం జేయకున్నను గొంతకాలమునకు శరీరమున కేదైనను వ్యాధి గలుగఁ జేయును గావున దుఃఖకరములై యుండును గనుక వానిని విడువవలయును.

ఆపూవవర్జం తచ్చాపి వర్జ్యమేవ దినాన్తరే ।

శుక్లం పక్వం తథా వస్తు సఘృతంకాకమేవచ ॥ ౯॥

తా|| అపూవముల సంతగా భుజింపఁగూడదు, బూర్వదిశమందుఁ జేరినవానిని బొత్తిగా భుజింపనే కూడదు ఎంకిపోయినవారయి వండి భుజింపఁ గూడదు. శ్రేణివీర కాయ మొదలై నచయురుగలకాకంబులను భుజింపఁ గూడదు

పరిభూతంచ నిర్ణీకం నపర్యషితదోషభాక్ ।

దధ్యన్నం పాయసాన్నంచ గుడాన్నంచ ఘృతౌదనమ్ ॥ ౧౦॥

తా|| పెరుగన్నము పాయసము చక్కెరపొంగలి చేతియన్నము ఇవిబాగుగాఁ బక్వములై పరిశుద్ధము లైనయెడలఁ బల్లిదోషముగలవి గావు.

అపూపానిచ భర్జ్యాని నపర్యషితదోషభాక్

త్రదూవేణ పునరి పక్వం రసగన్ధాస్తరాన్నితమ్ ॥ ౧౧॥

తా|| వేయింపఁదగిన యన్నము మొదలైన అపూవములును మఱలఁ బక్వములై మునుపటి రసగన్ధములకంటె వేఱురసగన్ధములు గలవి యైనవత మనఁ జల్లిదోషము గలవి గావు

అన్యోపయుక్తశేషంచ వర్జ్యం స్యా ద్దవ్యవర్జితమ్ ।

భక్ష్యాపూపఫలాదీనాం గవ్యానామపి భోజనే ॥ ౧౨॥

తా|| ఇతరులు భుజింపగా మిగిలినయన్నమును భుజింపఁగూడదు. గోవుపాలు పెరుగు మొదలైన నపదార్థము లట్లుకాదు. అనఁగా నన్యములు భుజింపఁగామిగిలినను భుజిం పవచ్చును అట్లే భిక్ష్యములు అపూవములు పలములు మొదలగుపదార్థములును అపు నెయ్యి పెరుగు పాలు గలిసినపదార్థములు నొకరు భుజింపఁగా మిగిలినను భుజింపఁద గినవి యగును

రోగోపఘాతనే నస్యా త్పన గోభీజనదోషభాక్ ।

కాలయోగంచ కృత్యైవ భోజనం యోగ మాచరేత్ ॥ ౧౩॥

తా|| రోగప్రతిబద్ధము గలిగినపుడు మఱలమఱల భుజించినను దోషము లేదు. అయిన నన్నుడుకాలోచితముగా భుజించియే ధ్యానింపవలయును.

రాత్రౌ మజ్రసయోగ స్స న్యథాకామం సమాచరేత్ !

భగవత్పన్నిధానేవా వివిక్తేన్యత్ర భూతలే ॥ ౧౪॥

తా|| రాత్రియందు భగవత్పన్నిధియందైనను మఱియొకనిర్దనమందైనను నెవ నొవి యెడతెగఁబడిఁ బరమాత్మను గనయిష్టప్రకారము ధ్యానింపవలయును.

యోగం కుర్యా త్సమాధాయ యథాస్థానాసనో వశీ ।

ఉపలిప్తే శుచౌ చేశే కుశానాస్తీర్య భూతలే॥ ౧౫॥

తా॥ తగినచోటు తగినయోసనము గలవాడై జితేంద్రియుండై గోమయముతో సలికినపరిశుద్ధప్రదేశమందు దిర్ఘలను బలచుకొని కూర్చుండి మనఃస్వేద సరిపఱచుకొని సమాత్మను ధ్యానింపవలయును,

శుద్ధాసనం సమాధాయ వస్త్రే శాస్త్రణయా చ్చ తత్ ।

చీరం శుక్లీకృతం చర్మ మార్గం వేత్రకృతం తథా ॥ ౧౬॥

అశీర్ణ మేకవర్ణంచ యోగే స్యా దాసనం దృఢమ్ ।

తా॥ పరిశుద్ధ మైనయోసనమును సరిగా చేసికొని దానిని వస్త్రముతోఁ గప్పువలయును ఆన వస్త్రము తెల్లనినారమడిగా నుండవలయును ఆయాసము జంకతోలుగానైనను, పేములతోనల్లినదిగానైన నుండవలయును అట్టియోసనము జీర్ణించినదిగానుండఁగూడదు, ఒకరంగు గలదిగా నుండవలయును, గట్టిదిగా నుండవలయును. అట్టియోసనమునే యోగమందుపయోగించుకొన వలయును యోగలక్షణ ముత్తరస్థోక మునఁ జెప్పఁబడును.

ఈశ్వరః పరమాత్మాఽయం ప్రత్యగాత్మా తధేదృశః ॥ ౧౭॥

తత్సబ్ధానుసన్దాన మితి యోగః ప్రకీర్తితః ।

యోగో నామేంద్రియై ర్పశ్యై ర్భుజే ర్భృహ్మణి సంస్థితః॥ ౧౮॥

తా॥ పరమాత్మ యిట్టివాఁడు అట్లే యీ ప్రత్యగాత్మ యిట్టివాఁడని అపరమాత్మ ప్రత్యగాత్మలసంబంధము ననుసన్ధించుటయు, ఇంద్రియములను వశపఱచుకొని బుద్ధిని బ్రహ్మమందు నిలుపుటయననది యోగమనఁబడును

సచ్చేంద్రియైః ప్రయుక్తైర్వా భగవత్కర్తృవిస్తరే ।

అథా సజ్జానినో జ్ఞానం యోగం కర్తృ పృథ క్పృథక్ ॥ ౧౯॥

దదన్తి సతథా జ్ఞేయం త్రయ సేకం విదు ర్భుధాః ।

భిత్తివర్ణవియోగేన యథా చిత్రం సలభ్యతే ॥ ౨౦॥

కర్తృజ్ఞానం తథా యోగం వినా యోగోనలభ్యతే ।

అథా స్వేకాయనాచారం కర్తృయోగం పదన్తిహి ॥ ౨౧॥

తా॥ భగవద్భూతాచార మైనకర్మమును బూర్తిగాఁ జేయుటకై సర్వేంద్రియ మలను భగవత్పురియందు లగ్నము లగునట్లు పయోగింపవలయును. అట్లుపయోగింపఁబడిన సర్వేంద్రియములచేతను గలిగిజ్ఞానమును యోగమును గర్తవ్యమును ఆభాసజ్ఞానముగ లభింపఁగలదు. అందుచేతను వేరువేరుగాఁ జెప్పఁచునట్లు గాని యట్లు తెలిసికొనఁగలదు. తెలిసినవారు మూఁటిసౌకర్యముగా ననఁగాయోగమునుగాఁ జెలిసికొనుచున్నారు, విలయనఁగా నొకగొడయందు రంగులు వాయుటఁబడఁ జిత్తవృత్తి లభించుచున్నదిగాని గొడ రంగులు వీనిచేరిక లేనియెడలఁ జిత్రము లభింపదుగా. అట్లేకర్మముజ్ఞానము వీనిచేరికగలిగినప్పుడే యోగములభించుచున్నదిగాని వానిచేరికలేకున్నయోగము లభింపదు గనుకఁ గర్మజ్ఞానములు వాసిసంయోగము, యోగమని చెప్పవలయును. తెలియనివారు ఏకాయనాచారమైనకర్మమును యోగమనుచున్నారగుదాయన్ననో అట్లుజ్ఞానముచెప్పురుగనుక నది సరిగాదని తెలిసికొనవలయును అట్లు తత్త్వోమునఁ జెప్పఁబడును, భగవద్మండోక్తంజే లక్ష్యస్థానముగలయనుష్ఠానముగలది, యేకాయనాచారము

సమ్యక్జ్ఞాన మిదం ప్రాజ్ఞా వదన్త్యచ్యుతయోగినిః ।

యోగధర్మ ఇతిభ్యాత స్సాక్షా ద్భాగవతో విధిః ॥ ౨౨॥

తా॥ యోగస్వరూపమును బాగుగా నెఱింగినవా రిమంవిజ్ఞానమును యోగమనిచెప్పుచున్నారు. ఇట్టియోగము ముఖ్యముగా భాగవతకలహఁ గావలసినవిధియని చెప్పఁబడినది

సర్వేంద్రియై రపి సదా యోగో యుజ్యత ఇత్యుతః ।

అనుసన్ధానవిజ్ఞానయోగేన బ్రహ్మకాశ్యతమ్ ॥ ౨౩॥

తా॥ ఇది సర్వేంద్రియములతో నెప్పుడును జేరుచున్నదిగయక యోగమనఁబడెను జీవాత్మ పరమాత్మ లసంబంధముల ననుసన్ధించుట జీవాత్మ పరమాత్మజ్ఞానము వీనిసంబంధము చేత కాశ్యత మైసబ్రహ్మము పొందఁబడుచున్నది-

యథార్థ మింద్రియై రాత్తా సేవ్యతే సత్త్వియాపరైః ।

బుద్ధిసంస్థం పరంజ్ఞానం బుద్ధ్యా బుద్ధ్యై తత్త్వగ్రహణే ॥ ౨౪॥

తా॥ సత్కర్మంబుల ననుష్ఠించెడివారు తమయోగముననుసరించి సత్త్వియాపరైః లతో నాత్మను సేవించుచున్నారు మఱియును బుద్ధియందు బుద్ధియందు బుద్ధియందు బుద్ధియందు సర్వోత్కృష్టంబును జ్ఞానరూపంబు నైనపరబ్రహ్మమును గ్రహించుచున్నారు.

విశుద్ధైర్వియైరేన బోధ్యం త చ్చక్యతేనయా ।

ఇన్ద్రియాణాం విశుద్ధత్వం భగవత్కర్తృ యోజనాత్ ॥ ౨౫॥

తా|| ఇట్టి బుద్ధితోఁగూడిన పరిశుద్ధేన్ద్రియములచేతనే యాపరబ్రహ్మము తెలిసి
కొగ శక్తిమైనది. భగవత్తుఖోల్లాసకరము లైనకర్తృములయందుఁ జేరుటవలన నిన్ద్రియ
ములు పరిశుద్ధము లగుచున్నవి-

సర్వకర్తృనివృత్తిర్యా దుర్లభా సా శరీరిణామ్ ।

అసద్విషయసంసరై రిన్ద్రియై ర్విహతా మతిః ॥ ౨౬॥

తా|| శరీరధారు లేకర్తృంబులను జేసినను ఫలమును గోరక భగవత్తుఖోల్లాసార్థము
చేయవలయునుగాని ఫలమును గోరి చేయఁగూడదు లోక మందట్లు చేయుట దుర్లభము.
ఇన్ద్రియములు చెడ్డవిషయములతోఁ జేరుటవలనఁ జెడ్డవి యగుచున్నవి. అట్టిచెడ్డయి
న్ద్రియములతోఁ జేరుటవలన బుద్ధిచెడిపోవుచున్నది.

సశక్తోతి పరం గన్తు మవిధేయాశ్వయానవత్ ।

భగవత్కర్తృసంసక్తై రిన్ద్రియై ర్విమలా మతిః ॥ ౨౭॥

ప్రయ్యాతి తత్పరం దీపైః పదార్థా నివ దృష్టిశి ।

తా|| తనకణఁగని గుఱ్ఱముచేఁ దాను బోఁదలఁచినచోటి నెట్లుపొంద శక్తుఁడుగాఁ
డోయట్లు దుర్విషయములతోఁజేరిన స్వాధీనములుగానియిన్ద్రియములచేరిక జరబ్రహ్మము
ను బొందకత్తుఁడుగాఁడు, కావున నిన్ద్రియములను జెడ్డవిషయములయందుఁబోనియఁ
గూడదు. అట్లు పోనిచ్చిన నవిచెడును, చెడిన యాయ్విన్ద్రియములతోఁజేరిన బుద్ధిచెడును.
అట్లుచెడకుండ నిన్ద్రియములను భగవత్తుఖోల్లాసకరము లైనకర్తృములయందుఁ బ్రవర్తిం
పఁజేయవలయును, అట్లు చేసినయెడల భగవత్కర్తృసక్తమైన యిన్ద్రియములచే బుద్ధి
పరిశుద్ధమైయుండును అట్టిబుద్ధి భగవత్కర్తృసక్తేన్ద్రియములచేత, రాత్రి దీపములచే నేతే
న్ద్రియముపదార్థములను తెలిసికొన్నట్లు ఆపరబ్రహ్మమును తెలిసికొనును

యథాచిద్ర ఘటస్యాస్తః ప్రదీపే స్థాపితే నిశి ॥ ౨౮॥

భ్యోతిర్తయాని చ్చంద్రాణి తథా ద్వారాణి యోగినః ।

అజ్ఞానతమసాపూర్ణే హృదయే మూఢచేతసామ్ ॥ ౨౯॥

ద్వారాజ్యేవతమః పూర్ణాన్యకృత్యా న్యేవ కుర్యతే ।

సర్వధా యోగ ఏవాయ మేవ మేకాయనోమునిః ॥ 30॥

తా॥ యోగముగల యోమహర్షులారా! చిట్టలకుండలో దీపముంచినప్పుడు తేజో మయములై యాచంద్రద్వాదములై ధ్వనిములేయగునో అనగా ఎఱువులను దెలుపు నవికావో యట్లు అజ్ఞానాన్ధకారముచే నిండిన మూఢులహృదయములో సున్నజ్ఞానేంద్రియము లజ్ఞానావృతములై యుండును అనగా నిట్లుకార్యము చేయవలయు ననెడిజ్ఞానము గలవిగావు గనుక బాపకార్యములను జేయుచుండును. కావున నీయోగమిట్లు పాప నివర్తకమై సర్వవిధముల చేతను మననశీలమై పరబ్రహ్మపాక్షిసాధనమైయుండును.

మనసా కేవలం రాత్ర్యాం సంప్రీయేత స చావ్యధా ।

ఇన్ద్రియైరిక్ష్మతైస్తైర్ని మనోబ్రహ్మణి బధ్యతే ॥ 31॥

తా॥ ఇట్టి యోగముగలవానికున శుని నిర్వికారమగుటచే మిక్కిలియానందముగ లభియుండునుగాని యోగాభ్యాసముకంటె వేఱుమార్గ ముచేసెడియానందముగలదిగాను మఱియు నవృద్ధిన్ద్రియములును నిర్వికారములై యుండునుగావున మన శుని దుర్విషయములకు లోబడక బ్రహ్మమందు లగ్నమైయుండును.

న బధ్యతే త నిర్మూలం పారదద్రవ చిన్మవత్ ।

అస్థిరే మనసి స్తోతో విషయానే వధావతి ॥ 32॥

తా॥ ఆమన శుని పాదరసపుబొట్టువలెఁ జిల్లులమైనది. కావున నది పాదరసపు బొట్టు నీటివెల్లువమీఁదఁ బరుగెత్తినట్లు దుర్విషయములమీఁదికిఁబరుగెత్తును అట్లు పరుగెత్తుకుండ మన శునిను, పాదరసమును దానిస్వరూపము మాటునట్లు విడిచి బద్ధించినవిధమున సంసారబంధములమైన యరిషడ్వర్గసంబంధము లేకుండునట్లుకట్టిజేయ వలయును. అట్లు కట్టఁబడనియెడలఁ బాదరసము వెల్లువమీఁదికిఁ బోయినట్లుమన శుని దుర్విషయములమీఁదికిఁ బోవును.

మనస్తదాహృతం ముగ్ధం రమతే తత్సమాధిభిః ।

నియోజ్యం సత్క్రియాన్యేవ స్యానిబద్ధం పరే మనః ॥ 33॥

తా॥ మన శుని తెలివిలేనిదై నయెడల దుర్విషయములచే నీకుంపఁబడినదై దుర్విషయాసక్తిచే దుర్విషయములయందుఁ బగులకొని యుండును కావున సత్తుగాకుండి పశుపక్షుచుకొని పరబ్రహ్మము నిమిత్తము సత్కర్తృంబులయందే మన శునిని జేర్చవలయును

పరే-అశుచో నిమిత్తార్థమందున ప్రతి నిమిత్తాత్మకర్తయోగే-ఇది 'సప్రమ్యధికరణేచ' ౨-౩-౩౬-అను సూత్రమువలన వార్తికము చర్చణిదీపిసంహన్తి, దస్తయ్యోర్నైకుజ్జరమివ చర్తమనిమిత్తము పులినిజంపుచున్నాఁడు దస్తములనిమిత్తము గజమును జంపుచున్నాఁడు ఇది యుదాహరణము పరబ్రహ్మప్రాప్తికై మనస్సును సత్కర్తములయందే చేర్చవలయు ననుట.

రమతే తత్పరే జైవ స్వాధీనాక్షగణ స్సుఖమ్ ।

సమ్యక్ కృద్విషయేష్యేవ నియుక్తై రిన్ద్రియైర్తనః ॥ ౩౪॥

తా॥ అట్లు సత్కర్తములయందు శేర్పటచేతనే చక్షురాదీన్ద్రియములు స్ుఖముగానుండును. మఱియును సద్విషయములయందు బాగుగాఁజేర్పఁబడిన ఇన్ద్రియములచేతనే మనస్సును సుఖముగానుండును.

బద్ధం బ్రహ్మణి కాలేన నిష్ఠితై రేవ తిప్తతి ।

యథాత్మ భగవత్పాదసరసీరుహయోర్తనః ॥ ౩౫॥

అట్లు చక్షురాదీన్ద్రియములు దుర్విషయాసక్తిలేక నియమముగలవిగా నుండినవే మనస్సు సత్కర్తములయందు దగులుకొన్నదై శ్చిరముగా నిలిచియుండును. అట్లే కాల క్రమముగా భగవత్పాదారవిష్టములయందును నిలిచియుండును. బ్రహ్మశబ్దమునకు నిచ్చట వేదమర్థము లక్షణచే వేదోక్తసత్కర్తము అర్థము

నిశ్చలం రమతేఽచ్చద్ర కృతకృత్య స్తథాబుధః ।

అనిర్జితేన్ద్రియోఽసిద్ధో భగవద్యోగ ఏవసః ॥ ౩౬॥

తా॥ అట్లు మనస్సును భగవత్పాదారవిష్టములయందు నిశ్చలముగా నిలిపినవాఁడు జ్ఞానియై కృతార్థుడగును గనుక నిర్బాధముగా బ్రహ్మనందము నొందుచున్నాఁడు. వాఁడే భగవద్యోగముగలవాఁడు నగును జితేన్ద్రియుఁడు గానివాఁడు కృతార్థుఁడుగాఁడు గనుక వానికి బ్రహ్మనందము భగవద్యోగంబును లేవు

జహతి భగవత్కర్త పతితోయాతి రారవమ్ ।

యోగోఽయమేవ యోగాచ్చ బాహ్య యే నాథయోఽభవత్ ॥

తా॥ బాహ్యోగములును మనోవృద్ధులును, ఏకర్తయోగమువలన గలుగవో యట్టిదే కర్తయోగము. అట్టిభగవత్కర్తయోగమును విడిచినవాఁడు పతితుఁడై రారవనరకము నొందును.

సర్వం శరీరక్లేశాయ యేషు కృష్ణోన చిన్త్యతే |

ఉత్సృజ్య భగవత్కర్మ సంన్యాసే హతసంశయాః || 3౮ ||

నిష్ప్రయోజనదేహీనాం తేషాం న సులభో హరిః |

తా|| ఏకర్తయోగములయందుఁ గృష్ణుఁడు స్వరంపఁడఁడో యట్టివారికర్తాను
స్థాన మంతయు శరీరాయాసమునకే యుపయోగించును. ఇతీయును భగవత్తుభోగ్లాసకర
ములైన కర్తములనువిడిచి యట్టికర్తత్యాగమందు సందేహములేనివారెవరో యిష్టపారిజన్త
ము వృక్షము అట్టివారికి శ్రియఃపతి సులభుఁడుగాఁడు

ఇన్ద్రియాణి ప్రవృత్తాని కర్తస్త్వితి నహీయతే || 3౯ ||

హీయతే సౌ తథా జ్ఞానీ నిషిద్ధే స్వనృతో యథా ||

తా|| జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యములు గలవాఁడై శాస్త్రనిషిద్ధకర్తృబులను విడిచి విహిత
కర్తృబులను జేయువాఁడనుగ్రహింపఁబడినట్లు జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములలేక కర్తృబులను
జేయువాఁడు భగవత్తునిచే ననుగ్రహింపఁబడుడు. హీయతే-ఓహాకోగతా - కర్తణిలట్
హీయతే-గమ్యతే-వ్రాప్యత ఇత్యర్థః

భగవత్సం సముద్దిశ్య తదేక శరణా నరాః ||

౪౦ ||

కదా చిన్న చ హీయస్తే కామ్య కర్తరతా ఆసి ||

తా|| నారాయణుఁడొక్కఁడే రక్షకుఁడని తలంచి నారాయణు మద్దేశించి యెవరు
కర్తృబుల ననుష్ఠించుచున్నారో యట్టివారొకవేళ వైహికఫలమునుగోరినను భగవత్తునిచే
ననుగ్రహింపఁబడుదు రేకాని యొకానొకప్పుడును విడువఁబడురు హీయస్తే - ఓహాకో -
త్యాగే - కర్తణిలట్ - హీయస్తే త్యజ్యస్తే

ఉక్తం శ్రుతం స్మృతం దృష్టం స్పృష్టం రసితమేవతత్ || ౪౧ ||

అవశాద్యాతి తచ్చిత్త మిదం తస్మాద్విసర్జయేత్ ||

తా|| ఏకారణమువలన, చెప్పఁబడినదియు వినఁబడినదియు తలంపఁబడినదియు
చూడఁబడినదియు తాకఁబడినదియు అనుభవింపఁబడినదియు అవశాత్తుగా, అనఁగా
నున్న క్లేయిండి పోవుచున్నవో యాకారణమువలన నట్టి చిత్తమును, అనఁగా ధారణశక్తి
లేని చిత్తమును విడువవలయును. అనఁగాఁ జెప్పఁబడినది మొవలైనవి పూనికతో మన
సున నించునట్లు చేసికొనవలయును అట్లుచేసికొనుటచేతనే ఫలముగలదుగాని లేకున్న
ఫలములేదనుట

యథాయథా పరిచయం యత్రయత్ర కరోత్యయమ్ ॥ ౪౨॥

తథాతథా స తన్నిష్టో రమతే తత్రతత్రచ॥

తా॥ ఈజనుఁ డేయేవిధముగా నేయేచోటఁ బరిచయమును జేయుచున్నాఁడో యాయావిధముగా నయ్యేచోట దానియందే లగ్నమైనమనస్సుగలవాఁడై క్రిడించుచున్నాఁడు

అథాగవతభాగస్థా క్షీయతే వాసనా యథా ॥ ౪౩॥

తథా యతేత పురుషో మనోవాక్కాయ కర్తృభిః 1

సర్వత్ర మైత్రీః కుర్వీత వివాదం నాచరేత్కచిత్ ॥ ౪౪॥

తా॥ భగవద్భక్తులు గావించి దిక్కుననున్న మనఃప్రవర్తనమెట్లు సళించునో యట్లు పురుషుఁడు మనోవాక్కాయ కర్తములచే యత్నింపఁబలయును మఱియు నందఱితోను మైత్రిచేయవలయునుగాని యొకానొకప్పుడును గలహమును జేయఁగూడదు.

న నాసాచపలః కర్షీన జిహ్వచపలో భవేత్ ।

అన్యేషా మిన్ద్రియాణాంచ చాఖ్యం చర్జయేద్భృథః ॥ ౪౫॥

తా॥ ఇన్ద్రియములు విద్వాంసునిగూడ భజపఱుచుకొనునుగావునఁ దత్త్వముఁబట్టి పినవాఁ డగుకర్తరుఁడు ముక్కు నాలుక మొదలగు సర్వేన్ద్రియముల చాపల్యమును విడువవలయును. అనఁగా శాస్త్రసంఘతములుగాని స్రక్ష్మస్తవవనితాదిభోగములయం దాశను విడువవలయుననుట.

నాన్యై రవమతో ద్రుష్యే న్నాన్యభక్తాః సమాశ్రయేత్ ।

అధీనం నోత్సృజేచ్ఛాస్త్రం నట్రూయా దనృతం క్యచిత్ ॥ ౪౬॥

తా॥ ఇతరులు తన కవమానమును జేసినను వారికిఁ దాను ద్రోహమును జేయఁగూడదు. నారాయణునికంటె నితరులకు భక్తులైనవారిని నేవింపఁగూడదు. తనకు స్వాధీనమైన శాస్త్రమును విడువఁగూడదు. ఎప్పుడు ససత్యమును జెప్పఁగూడదు.

శవధం నాచరేత్వాదం సంస్పృశ్య గురుదేవయోః ।

వాచికర్మణి చిత్రేచ సర్వదా యత్కుచి ర్భవేత్ ॥ ౪౭॥

అతన్నితశ్చ శాస్త్రార్థే యోగసిద్ధిం స గచ్ఛతి ।

తా॥ గురుపాదమును దేవపాదమును దానికి ఒట్టు పెట్టఁగూడదు. మతీయు నెవఁ డెల్లప్పుడును మనోవాక్కాయకృత్తుడైయు, శాస్త్రార్థమందు జాగరూకతయును గల వాఁడగునో వాఁడు యోగసిద్ధిని పొందుచున్నాఁడు.

అనుల్బణాచ్ఛద్రవాసా నియతాసన భోజనః ॥ ౪౮॥

అనుల్బణజనైర్యుక్తో యోగసిద్ధిం స గచ్ఛతి ॥

తా॥ సన్ననిదియు చినుగనిదియునైన వస్త్రమును ధరింపవలయును ఆహారనియ మము భోజననియమమును గలవాఁడై యుండవలయును గర్వింపనిజనులతోఁ గలిసి మెలసి యుండవలయును. అట్లుండువాఁ డెవఁడో వాఁడు యోగసిద్ధిని పొందు చున్నాఁడు

నక్తం నసంచరే ద్యోగీ సంచరేద్యది దండధృత్ ॥ ౪౯॥

ససహాయ స్సావకాశే సంచరే తాగ్య గౌరవాత్ ॥

తా॥ యోగముగలవాఁడు రాత్రి సంచరింపఁగూడదు ఒకవేళ ముఖ్యమైనకార్య మునకై పోవలసినపక్షమునఁ జేతఁగొయ్యను తెట్టుకొని యెవనినైనను దోడుచేసికొని విశా లమైన పీఠియందు నడిచిపోవలయును.

కూపంచ వృక్షమూలంచ సఖావాసం రిపోర్గృహమ్ ॥ ౫౦॥

శూన్యాయతనమేవాపి నవిశే న్నక్త మష్టసా ॥

తా॥ రాత్రియందు బావి చెట్టు మొదలు సఖాప్రదేశము శక్రువిగృహము పాడు పడినయిల్లు పీనియందు విచారింపక శీఘ్రముగాఁ బ్రవేశింపఁగూడదు

నక్త ముచ్చైర్న వక్తవ్యం వివాదం నస్తరే ద్యుధః ॥ ౫౧॥

తా॥ తెలిసినవాఁడు రాత్రియందు గట్టిగా మాటలాడఁగూడదు. కలహవార్తనున్న రింపనుగూడదు.

నిష్పదీపే నభుజ్జీత విశేషా నిభృతే పునః ।

ప్రాగ్రాత్రే ర్యోగ మాప్థాయ భుక్త్యాచ మిత మత్సరః॥ ౫౨॥

ప్రాక్షితం సపవిత్రాద్భి రావిశే చ్చయనోత్తమమ్ ।

యావ నిద్రా సమభ్యేతి తావచ్చ మథనా జపేత్ ॥ ౫౩॥

తా॥ దీపములేనియింట భుజింపఁగూడదు భుజించుచుండఁగా దీపమాటిపోయిన పక్షమున కేసింపిన యన్నమును బొత్తిగా భుజింపఁగూడదు రాత్రి మొదటి యామ మందు భగవద్దేని ధ్యానించి మితముగా భుజించి కొంతసేపు భుక్తాయాసమును దీర్చికొని మెల్లగాఁ బడకదగ్గఱకుఁబోయి యాపడకను నీటిలో ముంచినదర్శలతోఁ బ్రోక్షించి దానిమీఁదఁ బ్రవేశింపవలయును నిద్రచచ్చునంతవఱకు మనస్సులో భగవద్దాస్త్రమును జపింపవలయును

నిద్రాంతరే ప్రబుద్ధస్స స్మిర్యే ద్భగవద్గణాః ।

తా॥ నిద్రామధ్యకాలమందు మెలఁకువ వచ్చినపక్షమున లేచికూర్చుండి భగవద్గుణములను గీర్తింపవలయును,

సువస్త్రవేషధరయా స్నాతయా శుద్ధచిత్తయా ॥ ౫౪॥

అరోగయా దయితయా స్వయమేవం విధోవిశేత్ ।

తా॥ గృహస్థు, స్నానముచేసి పరిశుద్ధకరీరముగలదై మంచినస్త్రీమును మంచినగలను ధరించి మంచివేషముగలదై మనస్సుద్ధిగలదై రోగములేని దైవభార్యతోఁగూడఁదాను నట్టిగుణములు గలవాఁడై పడకమీఁదఁ బ్రవేశింపవలయు

థాతుక్షయో రోగవృద్ధి రశ్రీ సత్కర్తృవిప్లవః ॥ ౫౫॥

సాభాగ్యాయు ర్యశోనాశః పుంసాం స్త్రీష్వతీసజ్జీనామ్ ।

తా॥ స్త్రీలయిం దతిసద్గముగలపురుషులకు, వీర్యనాశము రోగవృద్ధి ముఖమున వర్చస్సులేకుండుట సత్కర్తృములకు విఘ్నము విరూపత్వము ఆయుర్మాతము కీర్తినాశమును ఇవి గలుగును.

గాయతాం భగవద్దాథాం కుర్వతాం స్తోత్ర ముచ్చక్షేః ॥ ౫౬॥

శృణ్వ క్షోచ్చత్ర నుఖం నాదం నిద్రా మనుభవే ద్బుధః ।

తా॥ భగవత్కథలను గానముచేయువారియొక్కయు భగవద్దేని బాగుగా స్తోత్రముచేయువారియొక్కయు, శ్రోత్రసుఖకరమైననాదమును వినుచుఁ దెలిపినవాఁడు నిద్ర ననుభవించవలయును.

స్వప్నేషుచైవ దృష్టేషు ప్రియాం భార్యాం గురుం తథా ॥ ౫౭॥

విసా న కథయే త్వన్నమన్యేషాం స్వప్న మేవవా ।

తా॥ స్వప్నవృత్తాంతమును బ్రయభార్యకును గురువునకును జెప్పవచ్చునుగాని యి
తదలకుఁజెప్పఁగూడదు నాకు స్వప్నమైన దనియుం జెప్పఁగూడదు.

దుస్స్వప్నదర్శనే సద్య ఉత్థాయాఽమ్బు కృతక్రియః॥ ౫౦
ప్రణమ్య పాదయోద్ధేవం జవ్త్వా స్తోత్రాణి కీర్తయేత్ ।

తా॥ దుస్స్వప్నముం గన్నప్పు డప్పుడే లేచి జలముతోఁగాలు నేతులు గడిగొని
నేత్రములను శుభ్రపఱచుకొని భగవత్పాదారవిందములకు మ్రొక్కి భగవంతుని స్తోత్రము
లను బఠింపవలయును.

దుస్స్వప్నానుగుణం ప్రాతే స్నానదానార్చనాదిభిః ॥ ౫౧॥
కుర్యాద్విశేషవ త్కర్మ యథాచిత్తం ప్రసీదతి ।

తా॥ తాను గన్నదుస్స్వప్నమునకుఁ దగినట్లు ప్రాతఃకాలమందు స్నానముచేసి
తిరువారాధనము దానము మొదలైన కర్మములను తనచిత్తము నిర్వలమగునట్లు విశేషము
గాఁ జేయవలయును.

సుఖనిద్రారతః కాలే హస్తేత్యుత్థాయ సత్వరః ॥ ౬౦॥
ప్రత్యౌశ్య పాదా వాచమ్య యుజ్జీతాపి యథావిధి ।
ఆద్యస్తవర్జం నిద్రాయా యోగ్యం యామద్యయో నిశీ॥ ౬౧॥

తా॥ సుఖనిద్ర పలయునని కోరినవాఁడు సంతసించి త్వరగలవాఁడై లేచి పాద
ప్రత్యౌశనమును జేసికొని ఆచమనముచుజేసి యథావిధిగా భగవంతునిధ్యానించి నీద్రంపవల
యును మొదటిజాము కడపటిజాము విడిచి మిగిలినరెండుజాములకాలము నీద్రంపవల
యును రాత్రియం దదియే నిద్రంపఁదగినకాలము

చతుర్థయామ ఉత్థాయ యోగీ యోగం సమాచరేత్ ।
సాక్షాత్పరమయోగస్తు ద్వాదశాక్షరవిద్యయా ॥ ౬౨॥

తా॥ నాల్గవజామున లేచి యోగశీలుఁడు యోగమును (ధ్యానమును) జేయవల
యును ఆయోగము ద్వాదశాక్షరమస్త్రముతో సాక్షాత్తుగాఁ జేయవలయును. “ఓం
మౌభగవతే వాసు దేవాయ” అనునది ద్వాదశాక్షరవిద్య యని పరశ్లోకములచే స్పష్టమగు
చున్నది.

భగవద్వాసుదేవస్య పాదామ్బురహచిస్తనమ్ ।
ఓమిత్యేకాక్షరం సాక్షాద్వాసుదేవస్య వాచకమ్ ॥ ౬౩॥

తా॥ భగవంతుడగు వాసుదేవునియొక్క పాదారవిందములను దలంచుటయే యుత్తమమైన యోగమనబడును అద్వాదశాక్షరమస్త్రముందు మొదటిదైన “ఓమ్” అను నొక యక్షరము శాస్త్రాత్మకముగా వాసుదేవుని జెప్పునట్టిది.

ఓమి త్యుచ్చారణేనైవ వాచ్యమనీయతే పరమ్ ।

ఓమి త్యానీయ తచ్చ్రీహ సమస్కారపదేనతు ॥

౬౪॥

వదీయం మత్కమద్గంచ తదైవేతి నివేద్యచ ।

అవ్యక్తార్థతయా తస్య ప్రణవస్య విశేషతః ॥

౬౫॥

తదర్థద్యోతనానోదం భగవత్పద మీరితమ్ ।

అస్మత్తా పిచ తద్వలప్త మిత్యనన్యధరం వచః ॥

౬౬॥

తా॥ కనుక నీమస్త్రమును, “ఓమ్” అని యుచ్చరించుటచేతనే తద్వాచ్యమైన పరబ్రహ్మను స్మరింపఁజెను ఇట్లు “ఓమ్” అని పరబ్రహ్మమును స్మరించి “నమః” అనుపదముచే నాదియగు శరీరము నితరంబును నీదేయని తెలియఁజేసికొని ప్రణవార్థము గూఢముగానుండుటచే విశదముగా దానియర్థమును దెలుపుటకు నీభగవత్పదము అనఁగా చనన్య సాధారణమైన వాసుదేవత్వచిహ్నము “వాసుదేవాయ” అను పదముచే జెప్పఁబడినది కావున నన్యమస్త్రములయందును అభగవత్పదము చేర్పఁబడియున్నదని యిది యితరదేవ తావాచకంబు నగునని చెప్పఁగూడదు.

వాసుదేవేతి యదిద ముదితం తస్యచోఽరి ।

నమఃపదాత్పరం య త్స్య దుపరిధం ఉదద్వయమ్ ॥

౬౭॥

చతుర్థ్యంత మభూన్నిత్యం యోగినాం యోగసిద్ధయే ।

ఓంకారపదమప్యేకం యోగినాం యోగసిద్ధయే ॥

౬౮॥

ద్వాదశాక్షరరూపేణ శరణామ ముపాగతమ్ ।

తా॥ వాసుదేవ, అనుపదము పూర్వోక్తమైన భగవచ్చబ్దమునకు మీఁదఁ జేర్చవలయును, నమః, అనుపదమునకుఁ బునఁమఁ జతుర్థ్యంతములైన యారెండుపదంబులను జేర్చి నమః పదమునకు మొదట నొంకారమును జేర్చినయెడల నది ద్వాదశాక్షరరూపముగాఁ బ్రణమించిన మస్త్రమగును దానినెట్లు చెప్పవలయుననఁగా, ఓంకారము భగవతే వాసుదేవాయ, అని చెప్పవలయును. అది నిత్యము జపించినయోగులకు యోగసిద్ధినిగలిగించును ప్రత్యేకముగా నొంకారమును జపించిన నదియును యోగులకు యోగసిద్ధినిగలిగించును.

మన్త్రాస్తరే ష్విపిబుధా దేవతాస్తరభావిమః । ౬౯॥

ప్రయుజ్జన్తే తమోంకారం మన్త్రాణాం ప్రాణసిద్ధయే ।

మన్త్రాస్తరే ప్రయుక్తత్వా దేవతాస్తరగోచరే ॥ ౭౦॥

అవ్యక్తార్థతయోంకారః కేవలేనైవ సాధకః ।

పశ్యయోగ శరీరాణామేవం జ్ఞానపతా మపి । ౭౧॥

తా॥ ప్రాణములేని శరీరములెట్లు నిష్ప్రయోగములూ యట్లు ప్రణవముతోఁజేర నిమన్త్రములు వ్రయోజనములేనివి. శరీరమునకు ప్రాణమువలె మన్త్రములకుఁ బ్రణవము ప్రధానము, కావున దాని నిఁక దేవతాబోధకమన్త్రములయందును దలిసినవారు చేర్చుకొనుచున్నారు. అప్యశితరదేవతా బోధకమునగుచు సంకేపము గలుగుచున్నదిగాని ప్రణవమునకప్పు డర్థము లేదు అయినను సిద్ధించిన కర్తవ్యయోగముగలవారికిని జ్ఞానయోగముగలవారికి నీప్రణవము మన్త్రమూర్తినిజేసి ఫలమునిచ్చుచున్నది

సమాపన్నేఽపితజ్ఞానే తన్మాత్రం నైవసాధనమ్ ।

అపశ్యయోగజ్ఞానానా సుపివేదవిదాం సృణామ్ ॥ ౭౨॥

ద్వాదశాక్షరయోగేన దూరశం తదిహన్తికే ।

తా॥ అప్రణవార్థజ్ఞానము గలిగినను అదిమాత్రము సాధనముకాదు యోగముజ్ఞానము పక్వము కాకున్నను వేదార్థము నెఱిగిన వారికి ద్వాదశాక్షరమన్త్రానుసంధానముచే దూరమునందున్న సర్వేభ్యుండు దగ్గఱకు వచ్చును.

స్మృతమాత్రే మహామన్తే సుసూక్ష్మే ద్వాదశాక్షరే ॥ ౭౩॥

చిత్తదర్పణ సంక్రాంత స్సుసుఖం లక్ష్మ్యతే హరిః ।

తా॥ మిక్కిలి సూక్ష్మ మైనద్వాదశాక్షరమహామన్త్రమును స్మరించినతమాత్రముచే శ్రీహరి వారి చిత్తమనెడి యద్దమందుఁ బ్రతిఫలించినవాఁడై సుఖముగా నేరింపఁబడుచున్నాఁడు. అతఁగా నామన్త్రముచే ంధ్యానించువారిమనస్సు మురికిలేనియద్దమువలెఁ గామత్రోధాదిరూపమలములేక స్వచ్ఛమైయుండునుగావున నట్టిమనస్సునందు భగవత్తుండు దర్పణమునందుఁ బ్రతిబిమ్మమువలె స్పష్టముగాఁగనంబడును.

అతశ్చ ద్వాదశాక్షరేన స్వాధ్యాయేన జన్వాదనః ॥ ౭౪॥

అసన్నతాం ప్రయాత్యశు బ్రహ్మణ్యర్పిత చేకసామ్ ।

తా॥ కావునఁ బరిశుద్ధాస్తకరణముగలవారై బ్రహ్మము దామసస్సును నిలిపి ద్వాదశాక్షరమస్త్రమును జపింపవలయును వేదపారాయణమును జేయవలయును అట్లు చేసిన యెవల భగవంతుడు కీర్తిముగాఁ బ్రత్యక్షమగును

స్వాధ్యాయా ద్యోగ మాసీత యోగా త్స్వాధ్యాయ మామనేత్ ॥

స్వాధ్యాయయోగసంపత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే ।

తా॥ వేదపారాయణానంతరము యోగమునుయోగానంతరము వేదపారాయణమును ఇట్లైతెగతుండఁ జేయుచుండువలయును అట్లు చేయుచుండినయెడల సారెంటికలిమి చేశము బరమత్మ మునుసందంఁ జక్కగాఁ గనఁబడును

పశ్చేచ్ఛ్వియస్య మర్త్యస్య ఛిద్రద్యోతక మిద్రియమ్ ॥ 21 ॥

తతోఽస్య స్రవతి ప్రజ్ఞా బుద్ధేః పాదా దివోదకమ్ ।

తా॥ త్వక్చక్షుశ్రోత్రజిహ్వఃప్రాణము లనెడియెచుజ్ఞానేద్రియములు మనుష్యులకుఁగలవు వానిలో నొక్కొక్కయిద్రియము దుర్విషయాసక్తమై యేదైన నొకచెఱుపును గలిగించుచునే యుండునుగావున మంచిజ్ఞానము, పాదమునుండి జలమువలె బుద్ధి నుండి తొలగి పోవుచున్నది.

యదా పశ్చాత్తతస్మిన్ జ్ఞానాని మనసా సహ ॥ 22 ॥

బుద్ధిశ్చ నవిచేష్టేత తచూహుః పరమం హితమ్ ।

తా॥ అయిదు జ్ఞానేద్రియములు నెప్పుడు మనస్సుతోఁగూడఁ జేరియుండునో యప్పుడు బుద్ధి నిశ్చేష్టమైయుండును అట్లుండుటకు బరమహితముగాఁ బెద్దలు చెప్పుచున్నారు

దేవానా మపి సర్వేషాం యథా నాథో జనార్దనః ॥ 23 ॥

ద్వాదశాక్షరమస్త్రోయం మన్తాణాం నాథ ఉచ్యతే ।

తా॥ ఎల్లదేవతలకును జనార్దనుడెట్లు నాథుఁడో యట్లు మస్త్రములకన్నీటికిని ద్వాదశాక్షరమస్త్రము నాథమైనది. అనగా నన్ని మస్త్రములకంటె శ్రేష్ఠమైనదగుట

యథాపదీనా మమృతం మణీనాం కౌస్తుభోయథా ॥ 24 ॥

సర్వేషా మపిధర్మాణాం శ్రేష్ఠో భాగవతో విధిః ।

తా॥ ఓషధుల కన్నీటికి నమృతమెట్లో మణులకన్నీటికిఁ గౌస్తుభమణియెట్లో అట్లు సర్వధర్మములకును భగవద్భక్తులనేష శ్రేష్ఠమైనది

సర్వధర్మా సముత్సృజ్య పశ్చుకాల్య మనువ్రతాః ॥ ౧౦॥

వ్యామిశ్రయాగనిర్మక్తా గచ్ఛంతి పురుషోత్తమమ్ ।

తా॥ ఇది సర్వధర్మములను విడిచి యాశాస్త్రమందుఁ జెప్పఁబడిన యయిదుకాలములయందును జేయఁబడిన ధర్మముల సమస్తమును వాచెనో చేతా నైరవ్యయము విడిచిన వాచెనో వారు పురుషోత్తమసాహిత్యాదును పొందుచున్నారు

వ్యామిశ్రయాజినాం బ్రహ్మసావార్పితసువృత్తినామ్ ॥ ౧౧॥

యతేతా మఃపివా నిత్యం పద మేషాం పరస్థితమ్ ।

తా॥ ఎవరు తమచిత్తవృత్తిని ధగంతాదావిషమములయందు కానగా నిలిపి కర్మజ్ఞానములచే ధగవస్త్రనిధ్యానించుచు మోక్షమునకు యత్నించిచున్నమునుకుండునపు లెవరో వారికిఁ బరమపదము సిద్ధమైయుండును సువృత్తినామ్ అనునో దీర్ఘబాసమాప్తము.

ఆకర్మకర్తవైవస్యాత్ జ్ఞానంయత్కర్మ సంభవేత్ ॥ ౧౨॥

కర్మయోగ స్తథాచస్యా ద్యోగః కర్మ పరస్తథా ।

నాస్తా త్వరమకం శాస్త్రం నాస్తా త్కర్మ పరం తథా ॥ ౧౩॥

తా॥ ఈశాస్త్రమందుఁ జెప్పఁబడిన కర్మమేదో యిది కర్మాభ్యాసమునకును ఆచారముల నీలొకమందుఁబుట్టి కర్మము చేయకుండుటకును బ్రహ్మజ్ఞానమునకును యోగమునకును గారణమైనదిగావునఁ గర్మము సర్వోత్కృష్టమైనది కమక నీశాస్త్రముకంటె నుత్తమ శాస్త్రములేదు. ఈశాస్త్రమందుఁజెప్పఁబడినకర్మముకంటె నుత్తమమైన కర్మంబునులేదు

నాస్తా త్వరమకం శాస్త్రం నాస్తా త్వరమకం సుఖమ్ ।

ఋగ్యజుస్సానుసంజ్ఞాన వేదశబ్దః ప్రయుజ్యతే ॥ ౧౪॥

ఇదం సదాగమ్యాఖ్యంతు వేదశాస్త్ర సమీరితమ్ !

ఇతిసంక్షేపతః ప్రోక్త స్పదాచారో యథాగమమ్ ॥ ౧౫॥

తథా శాస్త్ర స్య మాహాత్మ్యం విశేష శ్చైకయాజినామ్ ।

తా॥ మఱియును ఋగ్యజుస్సానుము లనెడివేళ్లు గలశబ్దసమాహమలయందు దేవేశబ్దము ప్రయోగింపఁబడుచున్నదోయట్టి వేదమునకును మన్వాదిధర్మశాస్త్రములకును ఈశాస్త్రము సంపత్ మైయున్నది. మఱియును శిష్టాచారమును దీనియందు సితరధర్మశా

స్త్రముల ననుసరించి సంగ్రహముగా జెప్పబడినది. గావుననీశాస్త్రముకంటె సుత్తమమైన ధర్మశాస్త్రములేదు. ఈశాస్త్రమందు జెప్పబడినయాచారముల ననుష్ఠించుటచే గలుగు నట్టిసుఖముకంటె సుత్తమమైన సుఖంబును లేదు. క్రిమన్నారాయణు నొకనినే నమ్మి పూజించుభాగవతుల మాహాత్మ్యమెట్లు సహోత్కృప్తమైనదో యశోకాస్త్రమాహాత్మ్యంబును సర్వాధికముగా నున్నది

ఇదంశాస్త్ర మధీయానో బ్రాహ్మణో భగవత్పరః । ౮౬।

శ్రియం యశశ్చ యుజ్యం పరమాయు రవాప్నుయాత్ ॥౮౬౪॥

ఇతి శ్రీశాణ్డీల్యస్త్రోతౌ విశిష్టపరమధర్మశాస్త్రే

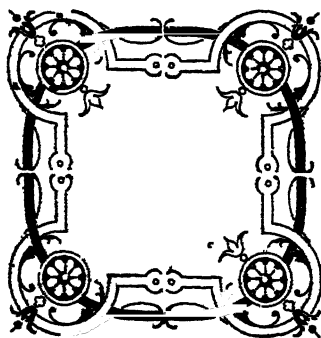
పంచమోఽధ్యాయ స్సమాప్తః

తా॥ భగవచ్ఛక్తిగలవాడై యేబ్రాహ్మణుడీ శాస్త్రమును జదువునో యతఃకు సిరిసి దిగ నవిద్రావమైన కీర్తిని బొంది చిరకాలము జీవించియుండును

దీనియందు గార్యకారణముల కభేదోపచారము చెప్పబడెను.

ఇట్లు శాండీల్యవిశిష్ట పరమ ధర్మశాస్త్రమునందు నైదవయధ్యాయము ముగిసెను

సంపూర్ణము.

శ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమద్వేదమార్గ శ్రుతిస్థాపనాచార్యోభయ వేదాంత

ప్రవర్తన ధురీణరాన

శ్రీమాన్ - ముళరపాక్కమ్ - అనంతాచార్యర్ స్వామి

అరుళిచ్చెయ్ త

శ రణ శ బ్దార్థ విచారమ్.

—(౦)—

తర్కతీర్థరాన-శ్రీమాన్-శిర్డీపైరుమాళ్ కోవిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాలుమ్,

శ్రీమాన్-తిరుమొళై-పళ్ళిపురమ్-తిరుమలాచార్యరాలుమ్

శ్రీమాన్-కరాలపాటి-అత్తొరయ్య అవర్ కళాలుమ్,

పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

—ॐॐॐ—

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపక సభైయారాల్

శ్రీపరాజుళ తిరువవతారాది ౫౦౦౭-వతు సంవత్సరమాన

పరాభవ సంవత్సర త్రిల్

—●—

చెన్నపట్టణమ్

ప్రెసిడెన్ సి ముద్రాక్షర శాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ కెయ్యప్పట్టతు.

విజయ కేతరామ్.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాపక సభ (లిమిటెడ్),

ఈ సభలో తెనుగులిపిలో నచ్చు వేసిన గ్రంథములు.

			రూ.	ఆ.	పై.
తనిశోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము.	...	3	౪	౦	
భారతాదితనిశోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫	౦	
రామచరమశోకమ్ ,,	...	౦	3	౦	
దుష్కరశోకటిప్పణి	...	౦	౫	౦	
కాణ్డీల్వ విశిష్ట పరమధర్మకాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	...	౧	౨	౦	
ముతిల్ తిరువందాతి సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మద ప్రతిపదసహితము	..	౧	3	౦	
ఇరణ్డామ్ తిరువందాతి ,, ,,	..	౦	౧౨	౦	
మూన్డామ్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౨	౦	
నాన్దుకన్ తిరువందాతి ,, ,,	...	౦	౧౪	౦	
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద					
తాత్పర్యసహితము.	...	౪	౮	౦	
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్మద సహితము-ప్రతిపద					
తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬	౦	
పెరియతిరువందాతి ,, అరుమ్మద ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪	౦	
తిరువైఘ్నానాథ్ నీరుక్కై ,, ,,	...	౦	౪	౦	
కిణ్డియతిరుమడల్ ,, ,,	..	౦	౯	౬	
పెరియతిరుమడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫	౦	
శ్రీవచనధూమణమ్ ,,	...	3	౯	౦	
శిరణశబ్దార విచారమ్	...	౦	౪	౦	
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్	...	౦	౧	౬	
నామమాత్మాభాష్యమ్.	..	౦	౪	౬	

ఈగ్రంథములు మట్టకాకితములలో సగమువెలకు నివ్వబడును.
యమకరత్నాకరమును ఇరామానుశనూత్ న్నిందాయు అచ్చనుచున్నది.

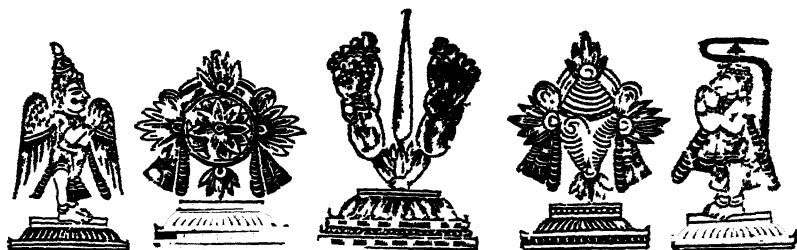
శ్రీవచనధూమణము సీసభ చందాదారులచే శిపార్సుచేయబడువారికిమాత్రముఆగ్రం
థాపీఠవలకు సగం వెలకు నివ్వబడును. అనగా గ్రంథము రూ. ౧-౮-౦ చొప్పునను
రమ్మ రూ. ౧-౦-౦ చొప్పునను నివ్వబడును.

ఇట్లు

కరాలపాటి - ఆళ్వార్వర్యులు.

కార్యదర్శి, భవాధికారి.

ఇం 3౧ వెంకటాచల మొదలి వీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ రణ శ బ్దార్థ విచారః.

ఆచార్యం వేక్కటార్యం పరమగురు మధాచార్యవర్మానశేషాన్
సౌమ్యంజామాతృ సూరిం భువనగురువరం భట్టరామానుజార్యః ।
శ్రీమంతయమునార్యం తదను మునివరం నాథసంజ్ఞరి శతారిం
సేనేశ శ్రీ తదీశా నవవరతమహం చేతసా చింతయామి॥ ౧॥

శ్రుత్వా జగద్దేశిక సంప్రదాయం బుద్ధ్యాచవేదాంత గురోఃప్రబంధాన్ ।
నీ ద్వయావ్యఖండేశరణాఖ్యశబ్దే విచార్యతేర్థో విదుషాంముచేద్య॥౨॥

తత్రభవనో లోకాచార్యాః ముముక్షుప్పడి సమాఖ్యానే రమాస్య
త్రయవ్యాఖ్యానే ద్వయస్థ శరణశబ్దమ్, (౧) “ఇప్రప్రాప్తిక్కు మనిష్ట
నివారణత్తుక్కుమ్ తప్పాతడపాయమాక” ఇతివ్యాచఖ్యః. తత్రవిచా
ర్యతే - కిమత్ర శ ర ణ ఇబ్బప్రవృత్తినిమిత్తతయాభిప్రేత ముపాయ
త్విమ్;—నతావద్రక్ష్యత్వమ్,(౨)“ఉపాయేగృహక్షేత్రో శ్శబ్దేశ్వరణ
మిత్యయమ్” ఇత్యాద్యహిర్బుద్ధ్యసంహితావచనేన రక్ష్యత్వప్రవృత్తి

నిమిత్తకతాన్వయస్య ఉపాయత్వ ప్రవృత్తి నిమిత్తకతావ్యవస్థాపనాత్ ; వ్యాఖ్యాతఞ్చ శ్రీమద్రమ్మజామాతృమునిచరణైః- (౧) 'ఉపాయేగృహరక్షిత్రోశ్శబ్ద శృరణమిత్యయమ్ | వర్తతేసాంప్రతంచైష ఉపాయార్థకవాచకః' ఎన్నిటపడియే శరణశబ్దమ్ రక్షితాపుక్కుమ్ గృహతుక్కుమ్ ఉపాయతుక్కుమ్ వాచక మేయాకిలుమ్ ఇన్విడత్తిల్ ఉపాయత్తుక్కే నాచకమాకైయాలుమ్, ఉపాయకృత్యమ్ ఇష్టానిప్రప్రాప్తి పరిపఠకరణమాకైయాలుమ్, ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ అనిష్టనివారణత్తుక్కుమ్ తప్పాత ఉపాయనూక' ఎట్టు ఇష్టదత్తుక్కర్థ మరుళిచ్చెయ్ కితార్" ఇతి , వ్యాఖ్యాతఞ్చాచార్య చరణైరేవ చరమశ్లోకాధికారే- (౨) 'ఇన్ద శరణశబ్దమ్ రక్షితావైయమ్ గృహత్వైయు ముపాయత్వైయుమ్ కాట్కడవతేయాకిలుమ్ ఇన్విడత్తి లుపాయత్వైయేకాట్క కితత్" ఇతి. నచతత్ర చరమశ్లోకస్థ శరణశబ్దవచన వ్యాఖ్యాత ఇతివాచ్యమ్; - విధ్యనుష్ఠానయోరైకరూప్యాత్ ద్వయస్థశరణశబ్దస్యాపి తత్సమానార్థకతాయా అవశ్యకత్వాత్, అన్యథా వివరణ వివరణిభావస్యావ్యసిద్ధి ప్రసక్తాత్.

ఉపాత్తవచనస్యచాయమర్థః - శరణమిత్యయంశబ్దః ఉపాయేగృహే రక్షితరి స్వప్రవృత్తి నిమిత్తభూత ఉపాయత్వ గృహత్వ రక్షకత్వవత్సాంబంధేనవర్తతే - ఉపాయత్వ గృహత్వ రక్షకత్వ ప్రవృత్తి నిమిత్తకఇతిభావః. సాంప్రతమ్ - అ స్థిన్ స్థితే, ద్వయఇత్యర్థః , యద్యపి ఇదాసీంశబ్దపర్యాయస్య సాంప్రతమిత్యస్య బుద్ధిస్థకాలవిశేష పరత్వ మేవ , తథాపి ద్వయోచ్ఛారణ కాలవైయవ బుద్ధిస్థతయాభిప్రేతత్వాత్ యథోక్తవార్థః - చ స్వర్థే ; ద్వయఘటక స్విత్యర్థః ; సాంప్రతన్వేష ఇతిపారేతు స్పష్టోఽర్థః. తేన, (౩) "శ్రూయతేహి కవోతేన శత్రుశ్శరణమాగతః"(౪) "త్విమనాది రనిర్దేశ్య స్వామహం

(౧) ముముక్షుప్పడి-౨-౩౪-వ్యాఖ్యానమ్. (౩) రా యు-౧౨-౨౪.

(౨) ముముక్షుప్పడి-౩-౫౬.

శరణంగతః" (౧) "సర్వాత్మనాయశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోక
గురుంప్రపన్నః" ఇత్యాదిషు శరణశబ్దస్య వ్యాప్యత్విః. ఉపాయశబ్దః-
ఉపాయత్వపరః ; ఉపాయార్థైకస్యవాచకఇతి వష్టితత్పురుషః ; ఉపా-
యార్థైకస్య - ఉపాయత్వరూపైకార్థస్య ; వాచకశబ్దః-శక్యతానిరూపక
పరః , వ్యవస్థాశ్చ - అవచ్ఛిన్నత్వమ్ ; తస్యవాచకపదార్థైకదేశే శక్య
తాయా మన్వయః ; సంబంధికస్థలేభేదసంబంధేన ఏకదేశాన్వయస్య ప్యుత్ప-
త్తిసిద్ధత్వాత్ ; తత్పురుషే పూర్వపదలక్షణావక్షే, ఉపాయార్థైకశబ్దస్య
ఉపాయత్వరూపైకార్థావచ్ఛిన్నే లక్షణా, తస్యచప్యుత్పత్తి వైచిత్ర్యేణ
పదార్థైకదేశేపి శక్యతాయా మభేదసంబంధేనాన్వయః ; "చైత్ర-
దాసః" ఇత్యాది సంబంధికసమాసస్థలే తథావిధప్యుత్పత్తి స్వీకారాత్ .
ఏకపదార్థతావచ్ఛేదకైకత్వాచ్చ - స్వానాశ్రయధర్మావచ్ఛిన్నశక్యతా
నిరూపకత్వసంబంధావచ్ఛిన్న స్వనిష్ఠప్రతియోగితాకాభావవత్వ సంబ-
ంధేన ధర్మిపారతన్యేణ ఏతచ్ఛబ్దార్థే శరణశబ్దేన స్వేతి. తథాచ- ఉపా-
యత్వరూపైకత్వ విశిష్టార్థావచ్ఛిన్న శక్యతానిరూపకః, స్వానాశ్రయ
ధర్మావచ్ఛిన్న శక్యతానిరూపకత్వ సంబంధావచ్ఛిన్న స్వనిష్ఠప్రతియోగి-
తాకాభావవత్వసంబంధేన తదేకత్వ విశిష్ట శ్శరణశబ్ద ఇతిబోధః. స్వసజా-
తీయనిష్ఠభేద ప్రతియోగితావచ్ఛేదకైకత్వ వాచకపదస్య తథా ప్యు-
త్పత్తేః అతఏవ- (౨) "పశునాయజేత" ఇత్యాదా, అనేకపశుకరణక
యాగా దపూర్వోత్పత్తి వారణాయ పశునేత్యేకవచనార్థైకత్వస్య-స్వా-
నాశ్రయ పశుకరణకత్వ సంబంధావచ్ఛిన్న స్వనిష్ఠప్రతియోగితాకాభావ
వత్వసంబంధేన యజిధాత్వర్థయాగేన్వయ స్వీకృతః. యథాశ్రుతే,
చైత్రకర్తృకైకపశుకరణకయాగీయపశునిష్ఠ భేద ప్రతియోగితావ-
చ్ఛేదకత్వాన్వైతయాగీయ పశ్వేకత్వస్య ; ఏవంమైత్రయాగీయ పశ్వే

కర్తృస్వాఽపితథాత్వాత్, కస్యాఽపేక్షకత్వస్య స్వసజాతీయ నిష్పభేద ప్రతియోగితావచ్ఛేదకత్వాభావేన బాధాపత్తేః. ఏవञ్చ రక్షకత్వోఽవాయత్వయోరేక త్వే“గృహరక్షిత్రోః” ఇతి పృథగుపాదానస్య, ప్రసక్తరక్షకత్వ గృహత్వ ప్రవృత్తినిమిత్తకతావృదననాయ ఉక్తసంబంధేఽకత్వబోధ తాత్పర్య కైకశబ్దస్యచాఽసాజ్ఞత్యం దుర్వారమేవ.

యద్యపి నానార్థకశబ్దస్య ప్రకరణాదినా ఏకార్థతాత్పర్యః త్యేషి నానాప్రవృత్తి నిమిత్తనిషేధో నోపపద్యతే, తథాపి, నానార్థకస్థితే ప్రాకరణికార్థవైవిధ్యే శక్త్యాభానమ్, అన్యస్యతు శబ్దశక్తిమూలవ్యజ్ఞానయైవేత్యాలంకారికరీత్యా శ్రయణేనాఽదోషః. తదుక్తం కావ్యప్రకాశికాయామ్, (౧) “అనేకార్థస్యశబ్దస్య వాచకత్వేనియన్తి” తే । సంయోగాద్యై రవాచ్యార్థ భీకృద్వాన్యపృతి రజ్ఞానమ్” ఇతి. అజ్ఞానమ్-వ్యజ్ఞానమ్, వ్యజ్ఞానావృత్తి రితిపర్యవసితార్థః వస్తుతస్తు - ఉపాత్తవచనే వాచకశబ్దస్య శాబ్దబోధేచ్ఛాప్రయుక్తే లక్షణా, శాబ్దబోధేచ - ఉపాయత్వరూపైకత్వ విశిష్టార్థస్య స్వావచ్ఛిన్న విషయతాకత్వసంబంధేనాన్వయః; ఏకత్వస్యపూర్వోక్తరీత్యా ధర్మిపారతన్త్ర్యేణస్వానాశ్రయధర్మావచ్ఛిన్న విషయతాశాలిశాబ్ద బోధేచ్ఛాప్రయుక్తత్వ సంబంధావచ్ఛిన్న స్వనిష్ఠ ప్రతియోగితాకాభావవత్వ సంబంధేన శరణశబ్దేఽన్వయ ఇతి నకీర్షిదనుపపన్నమ్

నచ - ఉపాత్తవచనేన ద్వయసశరణశబ్దో నవ్యాఖ్యాతః, కిన్తు- (౨) “ఇదంశరణమజ్ఞానామ్” ఇతివచనస్థశరణశబ్దవవ్యాఖ్యాతః, తత్ర హి- (౩) “ఉపాయాపాయనిర్ముక్తా మధ్యమాంస్థితి మాస్థితా శరణాగతి రన్యోషా సంసారార్ణవతారణీ” ఇతి పూర్వప్రస్తుతా శరణాగతిః ఇదం శబ్దేన పరామృశ్యతే, శరణశబ్ద ప్రధానత్వా న్నపుంసకత్వమ్, శరణాగతేశ్చ - భగవత్ప్రీత్యాదాత్మకాఽదృష్టద్వారక ఫలసాధనతారూపకరణత్వాత్క ముపాయత్వం సంభవతి, నతుగృహత్వం రక్షకత్వంవా,

(౧) కావ్యప్రకాశికామతే-౧౯. (౩) లక్షితస్త్రో-

(౨) లక్షితస్త్రో-

అతోరక్షకత్వప్రవృత్తి నిమిత్తకతావ్యుదనన పూర్వకోపాయత్వప్రవృత్తి నిమిత్తకతావ్యవస్థాపనం సంభవ్యత ఇతివాచ్యమ్, - “ఇదంశరణమ్” ఇత్యాదివచనస్య లక్ష్మీతన్త్రసంహితాస్థత్వాత్, “ఉపాయగృహరక్షితోః” ఇత్యాదివచనస్యాఽహిగృహ్యస్య సంహితాస్థత్వేన తత్రశరణాగతి విషయశరణశబ్దాదర్శనాత్, శరణాగతౌ గృహత్వ రక్షకత్వ యోగ్యాధాదేవ శరణాగతివిషయ శరణశబ్దే గృహత్వరక్షకత్వార్థకతాప్రసక్త్యభావేన, “ఉపాయార్థకవాచకః” ఇత్యస్యాఽప్రసక్త ప్రతిపే

ధత్వాపత్తేశ్చ ; భగవతితు సర్వాధారత్వేన, ఆవాసత్వాపరపర్యాయగృహత్వస్య ఫలప్రదత్వేన రక్షకత్వస్యచ సంభవాత్ తద్విషయక శరణశబ్దే తదర్థకతానిషేధోయక్తః.

నను - నిరపేక్షరక్షకత్వ ముపాయత్వమ్, సంభవతిచ భగవతి నిరపేక్షరక్షకత్వమ్ ; అన్యత్ర ప్రవృత్తిజ్ఞకోసోపాసచేవ దేయస్య ఫలస్యాఽకించనవిషయే ప్రపత్తిమాత్రేణ ప్రదాతృత్వేన గురుభూతోపాసననిరపేక్షత్వాత్ ; ఏతదభిప్రాయేనైవ “ఉపాయగృహరక్షితోః” ఇత్యాది నిష్కర్షకవచనమ్, నైరపేక్ష్యానవచ్చిన్న రక్షకత్వార్థకతాం వ్యుదన్య తదవచ్చిన్నాశ్రితరక్షకత్వార్థకతా వ్యవస్థాపనపరత్వాత్. యద్యపి నిరపేక్ష రక్షకత్వస్య కేవలరక్షకత్వస్యచ భేదాభావేన “ఉపాయార్థకవాచకః” ఇత్యనేన కేవలరక్షకత్వార్థకతానిషేధో నోపపద్య

తే, - తథాపి, నిరపేక్షరక్షకత్వావచ్చిన్నాఽవిషయక ప్రతీతివిషయతా వచ్చేదక రక్షకత్వరూప పారిభాషికభేదస్య విద్యమానతయా, తదభిప్రాయేణ వచనముపపన్న మితిచేన్న;—నిరపేక్షరక్షకత్వమ్, కిముపాయ శబ్దశక్యతావచ్చేదకమ్, ఉత లక్ష్యతావచ్చేదకమ్, ఆద్యే - యాగాదాభక్తౌచ ఉపాయ శబ్దప్రయోగానుపపత్తిః, తేషామచేతనత్వేన రక్షకత్వాసంభవాత్, తదర్థం శక్త్యంతరకల్పనే గౌరవమ్, ప్రహరాణాభావశ్చ. కిచ్చ - నిరపేక్షరక్షకత్వమ్ - భక్తినిరపేక్ష రక్షకత్వమ్, ప్రపత్తినిరపేక్ష రక్షకత్వమ్, ఉభయనిరపేక్ష రక్షకత్వమ్, గురూపాయనిర

పేక్షరక్షకత్వమ్, ప్రపత్తి వ్యతిరిక్తోపాయనిరపేక్షరక్షకత్వంవా,—
 నాద్యః - జ్యోతిష్టమాదిస్థలే గోప్తు రుపాయత్వాపత్తేః. నద్వితీయః-
 భక్తిస్థలేఽపిగోప్తుస్తథాత్వప్రసక్తాత్. తృతీయే - ఉభయనిరపేక్ష
 త్వమ్- ఉభయాభావరూపమ్, అభావద్వయరూపంవా,— నాద్యః-
 ఉక్తదోషానిస్తారాత్, నద్వితీయః - జ్యోతిష్టమాదిస్థలేఽతివ్యాప్తేః,
 ప్రపత్తిస్థలే తదసిద్ధ్యాఽసంభవాచ్చ. నచతుర్థః- ద్వాదశవాన్వికాద్య
 శక్తప్రతిసేతున్నాసేన ఫలదాతు రుపాయత్వప్రసక్తాత్. నవఞ్చమః-
 స్వవ్యతిరిక్తోపాయనిరపేక్షరక్షకత్వస్యసర్వోపాయ్య(అనుస్థాత్మ)సాధార
 ణతయా ప్రపత్తిస్థలే తస్య విశిష్ట్యైకై వైలక్షణ్యాభావాత్. సప్రథమ
 కల్పేద్వితీయః- (౧) “త్వమేవోపాయభూతోమే” (౨) “తదేకోపా
 యతాయాహ్లా” (౩) “అహంమత్స్పృప్యపాయోవై” (౪) “ఉపా
 యోపేయశ్చేతదిహతవతత్వమ్” ఇత్యాదిషు బహునా ముపాయ
 శబ్దానాం గౌణత్వప్రసక్తాత్.

కీఞ్చ - ఉపాయత్వం రక్షకత్వరుత్త్యేతత్ పరికరవిభాగాధికార
 విరుద్ధమ్, తత్తహి - (౫) “ఉపాయమెస్తాల్ ఒరువిరకెస్త మాత్రమా
 కైయాలే ఇవ్వపాయమ్ చేతనాచేతనసాధారణమాకైయాలుమ్,
 (౬) ‘రక్షివ్యతితి విశ్వాసో గోప్తృత్వ వరణంతథా’ (౭) ‘ససర్వ
 జ్ఞోపి విశ్వేశ సుదా కారుణికోపిసన్ సంసారతప్రవాహిత్యా ద్రక్ష్య
 పేక్షాం ప్రతీక్షతే’ ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱపడియే చేతనైకాస్తమాన
 గోప్తృత్వ మనుసంధేయమాకైయాలుమ్ గోప్తృత్వవరణమివ్విడత్తిలే
 విపక్షితమ్ ; అతిల్ శరణశబ్ద మొరుప్రయోగత్తిలే ఇరణ్డల్లై అభి
 థానమ్ పణ్ణమాట్రామైయాలే ఇచ్చధికారిక్కు అసాధారణమాన ఉపా
 యత్వాధ్యవసాయమ్ ఇవ్విడత్తిలే శాబ్దమాయ్, సర్వాధికారి సాధా
 రణమాన గోప్తృత్వ వరణ మార్థమాకక్కడవతు” ఇత్యుక్తమ్, యది

(౧) పాఞ్చ-అహిర్బుధ్న్య	(౪) ర-స్త-౨-	(౩) పాఞ్చ-లక్షీత-
(౨) పాఞ్చ-	(౫) రహస్యత్రయసాకే	శ్ కుణ్డలితమధికమ్.
(౩) పాఞ్చ-	(౬) పాఞ్చ-లక్షీతస్త్రే.	

నిరపేక్ష రక్షకత్వముపాయత్వమ్, కథంతర్హితచేతనాచేతనసాధారణ్యమ్; కథంవా రక్షకత్వ ప్రార్థనారూపగోప్తృత్వపరణస్యాఽఽర్థత్వమ్. నచ, “ప్రపూర్వః పద్ధృథాతోః (అధ్యవసాయే గూఢత్వాత్) రక్షకత్వాధ్యవసాయే గూఢత్వాత్ రక్షకత్వాధ్యవసాయకార్య రక్షకత్వ ప్రార్థనా ఆర్థే” ఇతి సారాస్వాదిన్యూక్తం యుక్తమితివాచ్యమ్, నిరపేక్షరక్షకత్వాధ్యవసాయేన తాదృశ రక్షకత్వప్రార్థనైవాఽఽర్థస్యాత్, ఎతు తదవిశేషితి రక్షకత్వ ప్రార్థనా, - నచేష్టాపత్తిః; నిరపేక్ష రక్షకత్వ ప్రార్థనాయా స్స ర్వా ధి కారిసాధారణ్యాసంభవాత్. నచ రక్షకత్వ ప్రార్థనాత్వేన సాధారణ్యమితివాచ్యమ్, - నిరపేక్షరక్షకత్వాధ్యవసాయ రూపోపాయత్వాధ్యవసాయ స్యా ఽపి రక్షకత్వాధ్యవసాయత్వేన సర్వ సాధారణత్వేనోభయోస్తుల్యతయా సాధారణ్యాఽసాధారణ్యయోరార్థత్వ శాబ్దత్వ బీజత్వోక్త్యసజ్జతేః

కీఞ్చ - నిరపేక్షరక్షకత్వాధ్యవసాయేన తత్ప్రార్థనా కథమథాత్మిన్యేత్, అధ్యవసాయోపాసిద్ధవిషయకః, ప్రార్థనాహ్యసిద్ధవిషయిణీ, ఇచ్ఛారూపప్రార్థనాప్రతి విషయాభావని శ్చ య స్య కారణత్వాత్, విషయనిశ్చయస్యవా ప్రతిబద్ధకత్వాత్, ఉక్తాధ్యవసాయస్య విషయనిశ్చయరూపత్వాత్.

యత్తు - నిరపేక్షరక్షకత్వాధ్యవసాయస్య శాబ్దత్వోపపాదనాయ తదధికరణ సారాస్వాదిన్యాం ప్రక్రియోక్తా, “ఉపాయార్థైకవాచకః” ఇతి నిష్క్రమ్యత్వరణశబ్దః చరణశబ్ద సమానాధికరణఃచేతనాచేతన సాధారణేనైవాఽఽకారేణ సిద్ధోపాయాభేదంసాధ్యోపాయాభేదాన్భేదతే; తత్ర సిద్ధోపాయాభేదః - రక్షకత్వరూపో వాస్తవపవ, సాధ్యోపాయాభేదో వాస్తవతయాఽఽరోప్యరూపః, సిద్ధోపాయాభేదరూపే రక్షకత్వే నైరపేక్ష్యంవ్యజ్ఞయతి” ఇతి. - సా పరిక్షకపరిహాసనీయా - శరణశబ్దేన చేతనాచేతన సాధారణా కారేణోపస్థితస్య యస్య కస్యచి దుపాయాభేదోబోధనీయః, సతుసిద్ధోపాయాభేదస్సాధ్యోపాయా

భేదశ్చ, “ప్రమేయోఘటః” ఇత్యాదాహి ప్రమేయత్వావచ్ఛిన్నస్య
యస్యకస్యచి దభేదోబోధ్యేత, నతు వాస్తవో ఘటత్వావచ్ఛిన్నా
భేదః, అవాస్తవః పటత్వావచ్ఛిన్నా భేదశ్చ

కిచ్చ - చస్తుతోభగవతి విద్యమానోపాయాభేదస్య రక్షకత్వ
రూపత్వేపి రక్షకత్వేన తదోధనం కథంఘటతే ? యేనకేనాఽపి
రూఢేణ వాస్తవరక్షకత్వజ్ఞానస్యప్రపత్తిత్వే ప్రమేయత్వాదినా తద్జ్ఞాన
వతోఽపి ప్రపన్నత్వ ప్రసక్తాత్. నచరక్షకత్వేన తదోధోఽపి వ్యజ్ఞా
నయైవ భవతీతివాచ్యమ్,—తర్హినిరపేక్షరక్షకత్వంవ్యజ్ఞానార్థపవన్యాత్,
నతుతత్ర విశేష్యాంశ శ్చక్యార్థ ఇతివక్తుంయ క్షమ్ నచతాపతా కాహ
నిః, శబ్దవృత్త్యాబోధితత్వమాత్రేణశబ్దతోపపత్తేరితివాచ్యమ్,—తథా
సత్పుపాయాధ్యవసాయవాచకశబ్దేన గోప్యత్వవరణస్యాఽపి వ్యజ్ఞాన
యైవ బోధసంభవేనాఽఽర్థత్వకల్పనాఽనగతే. ప్రపూర్వకపద్ధధాతో
రధ్యవసాయే రూఢత్వో తీర్తనమపి ప్రమాణవిరుద్ధమ్,(౧) “త్వమే
వోపాయభూతోమే భవేతిప్రార్థనామతి శ్చరణాగతి రిత్యుక్తా” (౨)
“తదేవోపాయతాయాఘా ప్రపత్తిశ్చరణాగతిః” ఇతి లక్షణ వచనవిరో
ధాత్. నచగోప్యత్వ వరణస్యప్రార్థనారూపత్వాత్ తదజ్ఞకత్వాచ్చర
ణాగతే రక్షాగ్గినో రభేదోపచారేణ ఉక్తవచనావిరోధః,తత్రచోపాయ
తాశబ్దః గోప్యత్వమాత్రార్థః, తథాచ పృథివ్యాగర్భవత్ శరణాగ
తేఃప్రార్థనా ఉపలక్షణమేవ, నతుస్వరూపలక్షణమితివాచ్యమ్,—పృథి
వ్యాః ప్రత్యక్షేణ నిశ్చితత్వేన గర్భస్థాపలక్షణత్వాగ్గీకారేఽపి, అత్ర
ఉక్తవచనద్వయ ప్రతిపన్నాయా స్వరూపలక్షణత్వేసంభవతి ఉపలక్ష
ణత్వకల్పనాయా అన్యాయ్యత్వాత్, ఉపాయత్వి గోప్యత్వయోరర్థా
స్తరత్వేన ఉపాయశబ్దస్య గోప్యత్వార్థకతోపవర్జనమప్యసగ్గతిమ్.
నచ శరణాగతేః ప్రార్థనారూపత్వే అధ్యవసాయరూపత్వం నసమ్భవతి;
ఉక్తశ్చద్వయప్రకరణవ్యాఖ్యానే ప్రార్థనారూపత్వందృఢాధ్యవసాయ

రూపత్వచ్ఛాదచార్యచరణైరేవేతి హించ్యమ్, - అధ్యపనాయత్వ ప్రార్థనాత్వయో ర్విషయభేదేన విరోధాభావాత్; - భగవత్సూచయ త్వాంశేఽధ్యపనాయరూపత్వాత్. తత్ర స్వనిరూపితత్వాంశే ప్రార్థనారూపత్వాచ్చ.

కిచ్చ-యద్యుపాయత్వమ్-నిరపేక్షరక్షకత్వమ్, తదా చరమశ్లోకే ఏకశబ్దస్యవా, సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య" ఇత్యస్యవా వైయర్థ్యమ్; - తథా, పక్షభేదేన నైరపేక్ష్య ప్రతిపాదకతాయా ఉక్తత్వాత్. ఉక్తంహించరమ శ్లోకాధికారే- (౧) "అధికారంపురస్కృత్యోపాయస్య నిరపేక్షతామ్! ఏకశబ్దేన వక్షీతికేచిద్వాక్యవిదోవిదుః॥ నైరపేక్ష్యం పురస్కృత్య విహితస్యలఘీయవః! ఉపాయస్యాఽధికారస్తు శ్లోకద్యోత్యంవిదుఃపరే" ఇతి. ద్వయ చరమశ్లోకస్థయో శ్వరణశబ్దయో రైకార్థ్యం ప్రాగేవోక్తమ్. చరమశ్లోకాధికారేఽపి ద్వయస్థ శరణశబ్దార్థ శ్చరమశ్లోకస్థశరణశబ్దేఽప్యనుసంధేయ ఇత్యుక్తమ్.

కిచ్చ-యది పూర్వవాక్యే శబ్దతోఽర్థతోవా గోత్రుత్వ వరణ మభిప్రేతమ్, తదా ఉత్తరవాక్యమనర్థకమ్, అనిష్టనిష్టతీప్రప్రాప్తిప్రార్థనాయాః పూర్వవాక్యేవ ప్రతిపాదితత్వాత్. నచ-ఘటపామూన్య ప్రార్థనాయాః పూర్వవాక్యే ప్రతిపాదనేపి తద్విశేషపరత్వాదుత్తరవాక్యస్య నాఽనర్థక్యమితివాచ్యమ్; - ప్రార్థనావాచకపదవైయర్థ్యాపత్తేః. నచ ప్రార్థనాపదం కేవలం వాక్యాన్వయ సిద్ధయేఽధ్యాహృతం నిర్ధకమేవేతివాచ్యమ్; - నిర్ధకస్యాఽఽ కాక్షావిరహేణాఽన్వయఘటకత్వానుపపత్తేః. సార్థకం తత్ర వాక్యతాత్పర్యం నాఽస్తీతిచేన్న; - అస్యాఽనుష్ఠానవాక్యత్వేన విధివాక్యవదేదేతే తాత్పర్యానావాకల్పనానుపపత్తేః. నచ పూర్వోత్తరవాక్యయో రభిప్రేతమితిచేన్న.

(౧) రహస్యత్రయసారే

యథోక్తాత్మరూపభరం నిశ్చిహ్నిత నిష్కృష్ట విశిష్టైకార్థ ప్రతిపాదక
త్వమేవాన్వేష్యత ఇతివాచ్యమ్;- శ్రుతి స్మృతి సిద్ధస్య ద్వయత్వస్య
హాన్యాపత్తేః సచపూర్వవాప్యేనోప్స్యన్నవరణం ఉత్తరాశ్వే ఫలసమ
ప్రణం ప్రతిపాద్యతే; యత్తరణసమర్పణకారాః పృథక్ప్రతిపాదనమ్,
తత్రశరణశబ్దస్య నేయం నివత్తా, కిన్తు కేవలగోప్యత్వవరణమాత్రపరత్వైవ;
యద్వా - అనేకాంశవిశిష్టే సమర్పణే ఫలసమర్పణస్య వ్యక్తీకరణా
యోత్తరవాచ్యమ్; అథ వా-స్వరూపస్య ఫలస్య భరస్యచ సమర్పణీయ
తయా తత్రస్వరూపసమర్పణపరం పూర్వవాచ్యమ్, ఫలసమర్పణపర
ముత్తరవాచ్యమితి నిపౌనరుక్త్యమితివాచ్యమ్;- సాజ్ఞప్రధానస్య ధాను
ష్కలక్ష్మ్యవేధార్థవ్యాపారవదగ్గీకృతస్య క్షణికైకజ్ఞానత్వస్య భజ్జప్రస
క్లాత్. ప్రథమపక్షే “ఉపాయాద్దైకవాచకః” ఇతివచనవిరోధాత్; అన
స్తరపక్షయోః స్వరూపభరసమర్పణయోర్వ్యక్తీకరణాయభరసమర్పణ
ప్రతిపాదనాయచ వాక్యాస్తరస్యాన్వేషి ప్రసక్తాచ్ఛ; అస్యానుష్ఠేయార్థ
ప్రకాశకత్వేనయథామన్త్రమర్థానామనుష్ఠేయతయా వాక్యద్వయప్రతి
పాద్యస్య వరణస్య సమర్పణస్యచ ప్రత్యేక మనుష్ఠానాపత్యేచ్ఛ, తస్మా
న్న నిరపేక్ష రక్షకత్వ ముపాయత్వమితి.

కిచ్చ-యః నిరపేక్షరక్షకత్వ ముపాయత్వమ్, తదా తస్య పూర్వో
క్తకీర్త్యా ఫలప్రదత్వరూపతయా, (౧) “సామాన్యాత్తు” (౨) “ఉప
పత్తేశ్చ” ఇతిసూత్రాభ్యాం సేతుత్వరూపోపాయతాయా ఉక్తతయా
పునశ్చఫలప్రదత్వవృత్త్యాదనాయ, (౩) “ఫలమతఉపపత్తేః” ఇత్యధికరణా
రమ్భాన్యరః; సేతుశబ్దశ్చ భగవతా భాష్యకారేణ ఉపాయశబ్దేన వ్యా
ఖ్యాతః; ఇత్థంహ్యుపపత్తేశ్చేతిసూత్రభాష్యమ్;- “యదుక్తమ్, (౪)
‘అమృతస్యైవ సేతుః’ ఇతి ప్రాప్యప్రాపకసంబంధవ్యపదేశాత్ ప్రాప్

(౧) కా-మి-౩-౨-౩౧.

(౩) కా-మి-౩-౨-౩౭.

(౨) కా-మి-౩-౨-౩౪.

(౪) ముద్దకే-౨-౨-౨౬.

కాత్పరిం ప్రాప్యమస్తీతి, తన్న, —ప్రాప్యస్యపరమపురుషస్య స్వప్రాప్తా
 స్వప్రైవోపాయతోపపత్తేః, (౧) “నాఽయమాత్మా ప్రపచనేన
 లభ్యో నమేధయా నబహునాశ్రుతేన । యమేవైషవృణుతే తేన లభ్య
 స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూంస్వామ్” ఇత్యనన్యోపాయత్వ శ్రవ
 ణాత్” ఇతి. నచ (౨) “ఫలమతః” ఇత్యత్ర ఫలప్రదత్వరూప ముపాయ
 త్వం వ్యుత్పాద్యమ్, (౩) “పరమతః” ఇత్యత్రతు ఫలప్రదస్య ఫలైక్య
 మాత్రం వ్యుత్పాద్యత ఇతి నవై యద్ధ్యమితివాచ్యమ్; ఫలప్రదస్య ఫలైక్య
 వ్యుత్పాదనేన ఫలప్రదత్వస్యాఽపి వ్యుత్పాదితతయా ఉత్తరాధికరణే
 తస్యాఽపూర్వతయా వ్యుత్పాద్యత్వాసంబంధే. నచ ఉత్తరాధికరణే అపూ
 ర్వస్య ఫలప్రసత్వాభావవచన వ్యుత్పాద్యత ఇతివాచ్యమ్; — తథాసతి
 ప్రాప్త్యాన్తరజైత్యన్య ప్రాప్యత్వస్థా జననాయాఽఽరభ్యయోః ప్రథమ
 ద్వితీయపాదయోః, ఉభయలిక్ష్ణాధికరణమారభ్య ప్రాప్యత్వస్థాజనక
 కల్పాణగుణవ్యుత్పాదక పేటికాయా మపూర్వఫలప్రదత్వాభావ
 స్యాఽసంబంధతయా వ్యుత్పాదనీయత్వాసిద్ధేః. యది “ఫలమతః” ఇత్యధి
 కరణే ఫలప్రదత్వంవిహితమ్, తదేవ “పరమతః” ఇత్యధికరణేఽనూద్య
 ఫలైక్యం విధీయత ఇతి మన్యసే, తదేతత్తదాశోభతే, యది “ఫల
 మతః” ఇత్యధికరణమ్ “పరమతః” ఇత్యధికరణాత్పూర్వభావిన్యాత్,
 తత్తువివేచితమ్. తస్మాత్ శాస్త్రసిద్ధం ఫలప్రదత్వాదర్థాన్తరభూతముపా
 యత్వోక్తైక్యత్య సూత్రకాగేణ పూర్వపక్షే హేతుతయోపన్యస్తమ్,
 త్రిదైవ సిద్ధాన్తేష్యసూద్య ఫలైక్యంవిహితమ్, ఉత్తరాధికరణే ఉపాయ
 త్వాదర్థాన్తరమేవ ఫలప్రదత్వ మపూర్వతయా వ్యుత్పాద్యతే. ప్రప
 ఛ్యేత్యేత్యత్ర శ్రీవచనభూషణమీమాంసాభాష్యే వేదాన్తవిరోధ పరి
 హారాధికరణే, తస్మాత్ ఫలప్రదత్వరూప నిరపేక్షరక్షకత్వం నోపాయ
 త్వమితి.

అత్రోచ్యతే.—

కరణత్వం ఉపాయత్వమ్. కరణత్వంచ - వ్యాపారవత్కారణత్వమ్ ; తచ్చ-స్వజనకత్వ స్వజనకజనకత్వోభయ సంబంధేన కిచ్చిన్విశిష్టత్వ పర్యవసితమ్ ; వర్తతేచేదం యాగాదా అదృష్టద్వారా కరణభూతే;— స్వజనకాదృష్టజనకత్వ స్వజనకత్వోభయసంబంధేన స్వర్గాదిరూప ఫలవిశిష్టత్వాద్వాగాదేః. ఏవంకురారాదా దృష్టద్వారా ఛేదనకరణభూతే;— తస్య ఛేదనజనకాభిసూత జనకత్వాత్, ఛేదనజనకత్వాచ్చ. అతపవ, అదృష్టాభిసూతాదీనాం తజ్జన్యత్వేనతి తజ్జన్యజనకత్వరూపం వ్యాపారత్వమ్. అధికరణకారణేతివ్యాప్తివారణాయ ప్రథమసంబంధనివేశః ; వ్యాపారేతివ్యాప్తి వారణాయ ద్వితీయసంబంధనివేశః భగవత్వపి పరమపురుషార్థజనకాదృష్టస్థానీయ ప్రసాదజనకత్వాత్, వ్యాపారేణ వ్యాపారిణోనాన్యధాసిద్ధితిన్వాయేన పరమపురుషార్థ జనకత్వాచ్చ యాగాదితుల్యమేవ కరణత్వమ్. భక్త్యాదేరుపాయతాపక్షేఽపీ దృశమేవకరణత్వమ్.

నను, చైత్రాదేః పాకజనకవ్యాపార జనకత్వాత్, ఉక్తన్వాయేన పాకజనకత్వాచ్చ పాకకరణత్వాపత్త్య “చైత్రశ్చైతేణవచతి” ఇతిప్రయోగవారణాయ కర్తృభిన్నత్వం నివేశనీయమ్ ; ఏవమ-యదాచైత్రఃకాష్టేపచతి మైత్రశ్చ తుష్టేపచతి తదా “చైత్రస్తుష్టైర్చైత్రఃకాష్టేపచతి” ఇతిప్రయోగవారణాయ, కరణవ్యాపారే నమభివ్యాహృతకర్తృవ్యాపారాధీనత్వ మపి నివేశనీయమ్ ; యదిచ-“కాష్టేపచతి” ఇతివాక్యే కర్తృవాచక పదసమభివ్యాహార ఏవ నాఽస్తి, సమభివ్యాహృతకర్తృ వ్యాపారాధీనత్వమపి నైవభాసతే, తదాసమభివ్యాహృతకర్తృవ్యాపారాధీనత్వేవ్యాపారవత్కారణత్వేచ భిన్నక్షిన్నీకారాత్ ;

భగవతినేదం కరణత్వమ్, - తస్యకర్తృభిన్నత్వాభావాత్, ప్రసాదాత్తక తదీయవ్యాపారస్య తదీయవ్యాపారాంతరాధీనత్వాభావా దితి వాచ్యమ్;-(౧) “సన్న్వేనైవఫలప్రదః ఫలమపి స్వేనైవ నారాయణః” ఇత్యాది మహాకవిప్రయోగానుసారేణ స్వాతంత్ర్యేణ కర్తృభిన్నత్వ మనివేశ్య వ్యాపారవత్కరణతాయాం కర్తృత్వానవచ్చిన్నత్వస్యైవ నివేశనీయత్వాత్. ఇత్థం భగవన్నిష్ఠాయాః పరమపురుషార్థ హేతు భూతప్రసాదకరణతాయాః పురుషకారగుణవైశిష్ట్యాన్వవచ్చిన్నత్వేన పరమపురుషార్థ ప్రధానకర్తృత్వానవచ్చిన్నత్వాత్. ఏవమ్ - కరణ వ్యాపారే సమభి వ్యాహృతకర్తృవ్యాపారాధీనత్వమనివేశ్య సమభి వ్యాహృతకర్తృభిన్న వ్యాపారానధీనత్వే కరణానుశిష్ట తృతీయాదే శ్చక్తి స్వీక్రియతే. తథాచ-భగవద్వ్యాపారవ్యాన్వయవ్యాపారానధీన త్వాద్భగవతఃకరణత్వోపపత్తిః నచైవమ్, యదాచైత్రోమైత్రశ్చఏకే నైవకాష్ఠేనవచతి, తదా “చైత్రఃకాష్ఠేనవచతి” ఇతి ప్రయోగానుప పత్తిః, తత్ర కరణభూత కాష్ఠవ్యాపారస్య చైత్రమైత్రోభయ వ్యాపారాధీనతయా సమభివ్యాహృతకర్తృభూత చైత్రభిన్న మైత్రవ్యాపారాధీనత్వాదితివాచ్యమ్ ; - సమభివ్యాహృతకర్తృవ్యాపారానధీనోయ స్తద్భిన్న వ్యాపారాధీనవ్యాపార స్తద్భిన్నత్వేశక్తి స్వీకారాత్;ప్రకృతే, చైత్రమైత్ర వ్యాపారాధీనస్యాపి కాష్ఠవ్యాపారస్య చైత్రవ్యాపారాధీన త్వేన సమభివ్యాహృతకర్తృవ్యాపారానధీన తద్భిన్న వ్యాపారాధీన త్వాభావేన తాదృశ ప్రయోగోపపత్తేః. యదిచ కార్యమాత్రం ప్రతి తత్త త్కర్తుర్నకర్తృత్వేన కారణతా, కింతు తత్తదసాధారణ ధర్మ పురస్కారేణ, తత్తద్వ్యక్తిత్వేనవా ; ఏవంచ చైత్రాది నిష్ఠపాకాది కారణతాయా అపి కర్తృత్వానవచ్చిన్నత్వేన “చైత్రశ్చైత్రేణ

కుచతి" ఇతిప్రయోగా పత్తిరితి విభావ్యతే, తదా, కృతిజనకతావచ్ఛేదకానవచ్ఛిన్నత్వస్యైవ వ్యాపారవత్కారణతాయాం నివేశనీయత్వాత్. ఏవంచ, చైత్రాదినిష్ఠాయాః పాకానుకూలవ్యాపార కారణతాయాః తదనుకూలకృతికారణతాయాశ్చఏకధర్మావచ్ఛిన్నత్వేన, కృతిజనకతావచ్ఛేదక ధర్మానవచ్ఛిన్న వ్యాపారవత్కారణతాయాశ్చైత్రాదావభావేన సతాదృశ ప్రయోగాపత్తిః ; భగవతి ఫలానుకూల కృతిజనకతాయాస్తత్తత్ఫలసాధనానుష్ఠాతృవిషయసాధారణతయా పురుషకారగుణవిగ్రహణాం తత్రానువయోగేన ఫలానుకూలకృతిజనకతావచ్ఛేదకానవచ్ఛిన్నత్వస్య సిద్ధసాధననిష్ఠవిషయే అసాధారణీభూతాయాం పురుషకారాది ప్రయోజ్యాయాం తదీయపరమపురుషార్థహేతుభూత నిర్దేశేత్తుక ప్రసాదజనకతాదూపాయాం వ్యాపారవత్కారణతాయాం విద్యమానతయా నిదు కక్షరణత్వోపపత్తిః. నచ్చ(౧) "సస్త్వైవైవఫలప్రదః" ఇత్యత్ర స్వేనేతి సకరణే తృతీయా, యేన ఉక్తగురుభూత ధర్మే తృతీయాదేశ్యక్తి స్వీకరణీయాస్యాత్ ; కిన్తుహేతావేవేతి వాచ్యమ్,— ఫల్గుపదస్య హేతుతాయా ఉక్తిమస్తరేణైవ సిద్ధతయా ధ్యేనై వేత్యస్య వైయర్థ్యాపత్తే.

నచ బ్రహ్మణఃకరణత్వాగ్నేకారే (౨) "వికరణత్వాన్నేతి చేత్తదుక్తమ్" ఇతి స్మాత్రవిరోధః; తత్ర బ్రహ్మణః కరణాభావేన విచిత్రకార్యోత్పాదనరసంభవతీతిపూర్వపక్షంకృత్వా (౩) "శ్రుతేస్తుశబ్దమూలత్వాత్" (౪) "అత్తన్నిష్ఠం విచిత్రాశ్చహి" ఇత్యత్ర బ్రహ్మణో విచిత్రావస్తశక్తియోగస్యప్రతిపాదితయాకరణాభావేపివిచిత్రకార్యోత్పాదనం సంభవత్యేవేతిసిద్ధాంతిమతివాచ్యమ్; బ్రహ్మణఃకరణత్వేన కరణాంతరాభావస్యైవతత్రాభిప్రేతత్వాత్, స్వాత్తకరణస్యతత్రానిషిద్ధత్వాత్,

(౧) మూరారివా.

(౩) కా-మీ-౨-౧-౨౭.

(౨) కా-మీ-౨-౧-౩౧

(౪) కా-మీ-౨-౧-౨౮.

లోకేస్వభిన్నకరణమప్యేత్వైవ కర్తుఃకార్యోత్పదనదర్శనాత్, తన్నాన్య
యేనైవతత్రపూర్వపక్షస్యకృతత్వేనతదనిరోధాత్. అతఏవ, శ్రుతప్ర
కాశికాచార్యః (౧) 'ఉతతమాదేశమప్రాప్యః' ఇత్యుత్ర, (౨)
'అకర్తరిచ కారకే సంజ్ఞాయామ్' ఇతికర్తృభిన్నకారకేవ ఘణోవిహి
తతయా కరణార్థేఘణోప్రత్యయమాశ్రిత్య కరణత్వేనాపేక్షితప్రశా
సనకర్తృభోధస్వీకృతః. తదుక్తంశ్రుతిప్రకాశికాయామ్, (౩) 'ఉపక్ర
మేతావత్, (౧) 'ఉతతమాదేశమప్రాప్యః' ఇత్యుత్ర 'ఆదేశశబ్దేన ప్రశా
సితాభిధీయతే, అత్రల్లోకావాచార్య పాదైరుక్తా, (౪) 'ఛాన్దోగ్యేకేచి
దాహుర్దిశతి రుతతమాదేశమప్రాప్య ఇత్యుత్తాన్పూర్వస్తూపదేశం
ప్రకటయతి సతోనప్రశాస్తింఘణస్తః! నోకర్తర్యస్తి కర్తవ్యగః! ఘణో
హసత్కర్తృ శాస్తా నకర్తృస్యాత్ స్యాత్కర్తోవదేశే తిదిదముతతమా
దేశవాచోపదేశ్యమ్॥ అత్రబ్రూమః ప్రశాస్తిం వదతి దిశిరసావాఙ్ముఖో
నోపదేశం శాస్తా సోతిప్రసిద్ధోనహిపర ఇహచాపేక్షితార్థప్రసజ్ఞః!
యతోసాధారణోక్త్యా ఘణగణి కరణేవ్యత్రవై వక్షీకత్పు శాబ్దోక్తం
కారకాణాం నను కరణతయా కర్తరి స్యాద్వివక్షా' ఇతి; ఆదేశశబ్దేన
ఉపదేశ్యముచ్యతే, ప్రకృత్యర్థ ఉపదేశః ప్రత్యయార్థఃకర్తవ్యమ్, (౨)
'అకర్తరిచ కారకే సంజ్ఞాయామ్' ఇతికర్తృవ్యతిరిక్తకారకే ఘణోవి
హితత్వాత్, ఉపదేశే బ్రహ్మణఃకర్తృత్వోపపత్తేఃప్రశాసనేతుబ్రహ్మ న
కర్త, అఽతు కర్తృ, కర్తృవ్యతిరిక్తకారకేషా ఘణోప్రత్యయవిధిః;
నాత్రకర్తరికప్రత్యయ ఉపపద్యతే, (౩) 'క్షీతిచ' ఇతిగుణప్రతిష్ఠే
ధాత్ ఆదేశశబ్దరూపాసిద్ధేః, నాసి పచాద్యప్రత్యయఉపపద్యతే; దిశి
ధాతోదిగుపథత్వేన, (౪) 'ఇగుపథాత్కః' ఇత్యవవాదసూత్రేణాప్ర
త్యయ ప్రాప్తేర్లుణాభావాత్; అతోఘణోప్రత్యయాస్తవవాయుమూదేశ
శబ్దః సప్రప్రత్యయఃకర్తర్యవిహిత ఇతికర్తార్థకత్వవైవయ్యుక్తత్వాత్

(౧) ఛాన్దో-౬-౧-౩. (౩) శ్రుతప్రకాశికాయాంశ్రుతిఘట్టే. (౪) తత్వసాక్షి.
(౨) పా-మూ-౩-౩-౧౯. (౫) పా-మూ-౧-౧-౫. (౬) పా-మూ-

ఉ ప దేశ్య మేవాదేశశబ్దవాచ్యమితి - అత్రోచ్యతే - ప్రకృత్యర్థ
 శ్వాసనమ్, ప్రసిద్ధిప్రాచుర్యాత్ ; అన్యథా స్వారస్యభిక్షాత్ ;
 'ఆజ్ఞాపూర్వోదిశతి' ర్నియోక్తప్రయోజనవచనః, ఉపపూర్వస్తుని
 యోజ్యప్రయోజనవచనః' ఇతిహిన్యాసకారః. నియోక్తప్రయోజనం
 యస్యతస్మాదర్థస్యవాచక ఇత్యర్థః. ఏవమన్యత్రాపి. కిం - ఉపదేశ్య
 త్వం లాకికాలాకిక కర్తృబ్రహ్మ భాగార్థసాధారణమ్, ప్రశాసితృత్వం
 తుబ్రహ్మణోఽసాధారణమ్, (౧) 'అస్తఃప్రవిష్టశ్వాస్తాజనానామ్,' (౨)
 'ఏతస్యవాఙ్మయస్య ప్రశాసనేగార్థి' ఇత్యాదిశ్రుతిభినిరుపాధికప్రశాస
 నస్య బ్రహ్మసాధారణత్వశ్రవణాత్. నిరుపాధికోపదేశ్యత్వం బ్రహ్మ
 ణోఽసాధారణమితిచేన్న;- ఇప్తప్రాప్త్యనిష్ఠనిష్ఠత్తి త త్సాధనే ఘ
 సాధారణ్యాత్. యద్యద్యపరిమితసుఖప్రాప్తిదుఃఖనిష్ఠత్వాదిసాక్షాదుప
 దేశ్యంస్యాత్ ; తథాపిసంసారనిష్ఠత్తిబ్రహ్మతదుపాసనానాముపదేశ్యత్వం
 సాధారణమ్. ప్రప్తవ్యస్యాపదేశ్యత్వ మర్థసిద్ధమ్, అతిః ఉపదేశ్యత్వ
 కథనవైయర్థ్యంచ. నచ 'యేనాశ్రుతమ్' ఇత్యాది నైకవాక్య
 త్యాత్ స్వజ్ఞానేనాన్యజ్ఞానమేతుతా విశేషిత ముపదేశ్యత్వ మసాధా
 రణమితిచేత్ ; తథాపి తాదృశముపదేశ్యత్వం ప్రజ్ఞావాక్యేనప్రప్తవ్యత్వో
 క్త్యాచాదర్థ సిద్ధమితి అపేక్షితోపదేశ్యత్వ కథనాదపి అపేక్షితం
 ప్రశాసితృత్వమేన వాచ్యమితియుక్తమ్. 'యేనాశ్రుతమ్' ఇత్యు
 పాదానత్వేసిద్ధేప్రశాసితృత్వేన నిమిత్తత్వంసిద్ధేత్, నిమిత్తాంతరేసతి
 హ్యేకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానం నోపపద్యతే ; అతిః ప్రతిపాదయిషిత
 వస్తునోఽపేక్షితాఽసాధారణాకార విశిష్టతయైవ ప్రతిపాదనముచితమ్.
 ఘోషప్రత్యయస్య కరణే వ్యుత్పన్నత్వాత్, (౩) 'వివక్షాతఃకారకా
 కాంప్రవృత్తిః' ఇతిశాబ్దోక్తన్యాయేన కర్తృత్వేన కరణాంతర నైరపే

క్షేణ సాధకతమత్వ వివక్షయూ తిథాప్రయోగఉపపద్యతే, (౧)
 *అకర్తరీతిసూత్రస్య ప్రయోజనమ్ - కరణత్వవివక్షయూవినా కర్తర్య
 సాధుత్వేన ప్రయోగనివృత్తిః ఉపదేశపక్షే ప్రకృత్యర్థాఽస్వారస్యమ్,
 ప్రత్యయస్వారస్యశ్చ; ప్రశాసనపక్షే ప్రత్యయాఽస్వారస్యమ్, ప్రధాన
 భూత ప్రకృత్యర్థాస్వారస్య మ్నాచిత్యజ్ఞేతి వైషమ్యమ్, అతఃప్రశా
 సనమేవాఽఽదేశ శబ్దాభిధేయమితి స్వీకర్తుంయుక్తమ్” ఇతి

యత్తు-అత్రాన్వోగ్యప్రకాశికాయాముక్తమ్-(౨); కరణత్వస్యాఽఽ
 రోపేణ ఘోషో సమర్థనమవ్యసంచితమ్, ఆరోపస్యాఽనుచితత్వాత్, నను-
 కరణత్వస్యనాధ్యారోపః, తస్యసిద్ధత్వాదితీచేన్న ; తథాసతి సిద్ధాఽస్తే
 ప్రత్యయాఽస్వారస్యాభ్యుపగమస్యాఽయుక్తత్వాత్ అత ఏ వ అసి
 శ్చినత్తి ఇత్యాదౌ సాకర్యాతిశయవివక్షయూ, (౩) ‘బ్రహ్మదృష్టి
 రుత్కర్తృత్వాత్’ ఇతిన్యాయేన కరణేకర్తృత్వా రోపేపి నకర్తరి కరణత్వా
 రోపసంభవః; తథాసతి రాజనిభృత్యత్వారోపస్యేవాఽనర్థావహత్వాత్.
 అతవ, (౪) ‘సాధకతమంకరణమ్’ ఇతిసూత్రేఅధికరణస్థాల్పాస్తమ కపా
 లతయాసాధకతమత్వ వివక్షయూ ‘స్థాల్పాపచతి’ ఇతిప్రయోగ ముపపా
 ద్య, ‘నచైవం కర్తృరపి కరణత్వవివక్షాప్రసజ్ఞః, భిన్నజాతీయత్వాత్-
 సకలసాధనవినియోగకారీఖల్వసా, నహిశతధనోనిష్కధనేన స్పర్ధితం
 ప్రభవతి’ ఇతి కర్తృకరణత్వా భావస్యైవోపపాదితత్వాత్. నిక్షేపరతౌ
 యామ్, ‘భగవతోరతౌ కరణత్వానుసన్ధానం ప్రపత్తిః” ఇతిపక్షేకరణ
 స్యోకర్తృత్వాసంభవేన జీవస్యైవరక్షకత్వమూపతేదితి కర్తృత్వకరణత్వ
 విరోధస్య, భగవతికరణత్వానుసన్ధానే, (౩) బ్రహ్మదృష్టిరుత్కర్తృత్వాత్
 ఇతిన్యాయవిరోధస్యచ ప్రతిపాదితత్వాత్. (౫) ‘శక్తివిపర్యయాత్’

(౧) పా-సూ-౩-౩-౧౯.

(౨) ధాన్తో-౭-౧-౩-రజరా మానుజీయమ్

(౩) కా-మి-౪-౧-౫.

(౪) వా-సూ-౧-౪-౪౨,

(౫) కా-మి-౨-౩-౩౭.

౨ (పా) తస్యాపిసత్వాత్.

ఇతీసుత్రే “అన్తఃకరణస్య కర్తృత్వే తతోఽన్యత్కరణంస్యాదితి అన్తఃకరణాదిరిక్తం కరణాన్తర మభ్యుపగన్తవ్యంస్యాత్” ఇతి పరై రప్యక్తత్వాచ్చ.

కిచ్చ-ప్రశాసనకర్తృః కరణత్వసంభవే పరమాత్మినః ప్రశాసన కర్తృత్వస్యాపిసంభవాత్, తదసంభవోక్తిర్విరుద్ధేత. కిచ్చ-కరణ త్వేభిఃఃఃః, (౧) ‘కథణాధికరణయోశ్చ’ ఇతిపరేణ ల్యూటా బాధిత త్వేన ఘణోనప్రసజ్ఞః. నచ, (౨) ‘హలశ్చ’ ఇత్యనేన ఘజఃప్రసజ్ఞః, తిత్రాఽపి, (౩) ‘సంజ్ఞాయామ్’ ఇత్యనువృత్తే. నచ-త్వన్తతేఽపి కర్తృణిఘణోనస్యాత్, (౪) ‘అకర్తరిచకారకేసంజ్ఞాయామ్’ ఇతి సంజ్ఞాయామేవ ఘణోవిధానాదితివాచ్యమ్, (౫) ‘అకర్తరిచ’ ఇత్యత్ర చకారస్య భిన్నక్రమత్వమాశ్రిత్యాఽసంజ్ఞాయామప్యస్తీతి పదమజ్ఞర్యాదా సమర్థితత్వాత్, (౬) ‘సంజ్ఞాగ్రహణానర్థక్యంచ సర్వత్రఘణోదర్శనాత్, ఇతివాచికకృతోక్తత్వాచ్చ

కిచ్చ-ఘజఃకరణార్థత్వే ఉపక్రమే ఆదేశశబ్దేన ప్రశాసితాభి ధియతే’ ఇతియమక్తం తద్విరుద్ధేత, ప్రశాసనకరణత్వస్యైవాభి హితత్వేన తత్కర్తు రనభిహితత్వాత్. యచ్ఛక్తమ్-‘ప్రశాసితృత్వ మసాధారణమ్’ ఇతి, తన్న, ఆదేశశబ్దేన కరణత్వమాత్రాభిధా నే ప్రశాసితృత్వానభిధానాత్, తదభిధానేఽపి నిరుపాధిక ప్రశాసి తృత్వస్యేవ ముఖ్యోపదేశ్యత్వస్యాపి బ్రహ్మసాధారణత్వాత్. అతఏవ (౭) * జిజ్ఞాసాసూత్రే, (౮) * బ్రహ్మణ ఇతికర్తృణి షష్ఠీపరిగ్రహాత్ బ్రహ్మణోపపాదభిధానిక జిజ్ఞాసాకర్తృత్వమ్, తదుపాసనాదీనాంత్యాక్షే ప్యమిత్యుక్తమ్.

(౧) పా-మూ-౩-౩-౧౧౭.

(౪) పా-మూ-౩-౩-౧౯.

(౭) శ్రీభాష్యే-జిజ్ఞా

(౨) పా-మూ-౩-౩-౧౨౧.

(౫)

(౩) పా-మూ-౩-౩-౧౧౫.

(౬) పా-మూ-౧-౧-౧.

కింఞ్చ - ఆ దేశశబ్దమూత్రస్యాఽతిప్రసక్తమాశబ్ద్య 'తమ్' ఇతి విశేషణోపాదానాత్ అవశ్యంతమిత్వస్యాఽఽదేశ విశేషకత్వమభ్యుపేయమ్, యదిహ్యదేశశబ్దస్యైవ నిరుపాధిక ప్రశాసితృత్వమర్థః తదాతస్య షరమాత్తాఽసాధారణత్వాత్ తచ్చబ్దో విశేషణో నస్యాత్.

యదపిచోక్తమ్- 'ప్రప్తవ్యత్వకథనేనోపదేశ్యత్వం నిద్ధమితి తత్కథనస్యాఽనపేక్షితత్వాత్ ప్రశాసితృత్వమేవాఽర్థః' ఇతి; తన్న- యద్యపి పూర్వం నాప్రాక్షమ్, అధునాస్వయమేవ జ్ఞాస్యమీతిబుద్ధిం పుష్కసితు ముపదేశ్యవ్యత్వ కథనస్యైవాఽపేక్షితత్వాత్. అతఏవ(౧) 'తంత్యోపనిషదంపుచ్చామి' ఇత్యాదౌప్రప్తవ్యస్య ఉపదేశ్యత్వలక్షణాపనిషదత్వకథనమ్.

యచోక్తమ్- 'సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞాసిద్ధ్యర్థం నిమిత్తత్వమపేక్షితమ్' ఇతి, తన్న, ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞాబలాత్ ఉపాదానత్యస్యైవ తదవ్యధానుపపత్త్యా నిమిత్తత్వస్యాఽపిలాభసంభవేన తస్య పృథగవక్తవ్యత్వాత్ తదనుపపత్తే ర్భవతైవోక్తత్వాత్.

స నస్తుతస్తు - నిమిత్తాంతరసత్వే ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానమనుపపన్నమిత్యుక్తిరపి నసగ్గచ్ఛతే, నిత్యవిభూత్యా అజ్ఞానేఽపి ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞా యథోపపద్యతే, కార్యవర్గస్య జ్ఞాతత్వాత్, సర్వశబ్దస్య ఇదజ్ఞానరగోచర బహుభవన సజ్జల్పపూర్వక సృష్టివిషయత్వాత్, తథా తాదృశ నిమిత్తాంతరసదృశవేష్యేకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞా కుతో నసగ్గచ్ఛతఇతి.

అత్రోచ్యతే- (౧) 'ఏషఆదేశః, ఏషఉపదేశః' ఇత్యేవం పృథగుపదిష్టయోః (౨) 'ననాయుక్తియేపృథగుపదేశాత్' ఇతినన్యాయేన ఆదేశ

శోపదేశయోర్ధేదావశ్యంభావాత్. *తతశ్చప్రకృతిస్వారస్యేన నియమ
నాపరపర్యాయాఽఽజ్ఞాపనరూపార్థేప్రతీతే, ఘోప్రత్యయస్యకర్తృస్వ
తిక్తకారకమాత్రవాచినో యోగ్యతావశాత్ తస్యైవ కర్తార్థకత్వవత్
ఽస్యైవతేఽపికారికవాచినోఘోప్రత్యయస్యసకలకారకప్రయోక్తృకర్తృ
లక్షణసమాశ్రీయతే, ప్రప్తవ్యవస్తునస్తద్గుణపత్వాత్, అనజ్ఞాతవిరోధి
ముఖ్యప్రకృత్యధానుగ్రహేణ జఘన్యప్రత్యయలక్షణాయా ఆశ్రయణీ
యత్వాత్, సీ తథాపూర్వమీమాంసాయాం బహువ్యధికరణేషు సిద్ధాన్తి
తత్వాత్.

వస్తుతస్తు- (౧) 'ఉపదేశేజనునాసిక ఇత్' ఇతిసూత్రే, (౨) 'కర
ణాధికరణయోశ్చ' ఇతి ల్యటానాధితన్యఘోషః, (౩) 'అకర్తరిచకారకే'
ఇత్యనేనాఽప్రసజ్గమాశ్చజ్ఞ్య, (౪) "కృత్యల్యటాబహుళమ్," ఇతి
ఘోషోభావ్యకృతా సమర్థితత్వాత్, తన్నయేన కర్తర్యపి తేనైవ
సూత్రేణఘోషిద్ధాలక్షణాయా అప్రసజ్ఞాత్, ప్రశాసితృత్వార్థకత్వమే
వాఽఽదేశ శబ్దస్యయుక్తమ్, ఆదేశనమూదేశ ఇతిఘోషాద్భావనాచిన
ఆదేశశబ్దాత్. (౫) * అర్కఆద్యజన్తాదపి ప్రశాసితృత్వార్థకత్వమేవాఽఽ
దేశశబ్దస్యయుక్తమ్,† ఇత్యేతత్సర్వ మస్మాభి ర్భావప్రకాశికాయాంప్రప
శ్చితమ్, తత్రానుసంధేయమ్" ఇతి.

అత్రోచ్యతే-బ్రహ్మణి వాస్తువకరణత్వసత్వే ప్రత్యయాఽస్వార
స్యాఽభ్యుపగమ విరోధఇతి, తదయు కిమ్;- నహీదమవిద్యమాన కరణ
త్వస్యాఽఽరోపేణ సిద్ధాన్తే ప్రత్యయాఽస్వారస్యమభ్యుపగమ్యతే,
కిన్తు, విద్యమానకరణత్వస్యాఽన్యధానుపపత్త్యా స్వభిన్న క ర ణ ని ర
పేక్ష ప్రశాసనకర్తృత్వమాకీప్యతే, ఆక్షేపలభ్యార్థస్యాపి మీమాంస
కరీత్యాసిద్ధాన్తే శాబ్దబోధేభానం స్వీక్రియతే, తేనచాఽపేక్షిత ప్రశా

(౧) పా-సూ-౧-౩-౨. (౩) పా-సూ-౧౩-౩౯. (౫) పా-సూ-౧-౧౨.

(౨) పా-సూ-౩-౩-౧౧౨, (౪) పా-సూ-౩-౩-౧౧౩.

* ముక్తికోశే అధికపారః యద్యపి దృశ్యతే. తథాప్యత్రానుసంధాగానోపాత్తః.
† అత్రముద్రితకోశే తత్త్వైశ్చలవిశేషపపాదకపక్షయస్సన్తి.

| (పా) ఇతిమయముద్దిశ్యమః.

సిత్తుత్వబోధసిద్ధావపి ఆభిధానవృత్త్యాతద్బోధాభావేనప్రత్యయేనప్రకా
సిత్తుత్వబోధన మస్వరసమిత్యభిప్రాయేణ ప్రత్యయాఽస్వారస్యను
భ్యుపగతమ్. అతవప, (౧) “కర్తృద్యేవకరణాన్తరైరపేక్ష్యేణ సాధకత
మత్వ వివక్షయా తథా ప్రయోగఉపపద్యతే” ఇత్యుక్తం శ్రుతప్రకా
శికాయామ్. వివక్షా శ బ్దస్య తాత్పర్యార్థకత్వేనాఽఽరోపార్థకత్వా
భావాత్.

యదపి-కరణత్వారోపస్య రాజనిభృత్యత్వారోపవత్ అనర్థావ
హత్వముక్తమ్, తదవ్యసజ్జతమ్, కరణాన్తర నిరపేక్షకార్యోత్పాదన
సామర్థ్యసూపాతిశయిత శక్తిప్రయోజకస్య కరణత్వస్య ఉత్కర్షరూప
త్వేన రాజని భృత్యత్వారోపతుల్యత్వాభావాత్. కరణత్వస్య స్వభిన్న
కర్తృవ్యాపారాధీనవ్యాపారత్వరూపతాయాఽప్రాగేవనిరాకృతత్వాత్,
యదపి, (౨) “సాధకతమంకరణమ్” ఇతిసూత్రేకర్తుకరణత్వవివక్షాయా
అసంభవ ప్రతిపాదనమ్, తదపి కర్తరి స్వభిన్నకరణత్వారోపస్వభా
వాభిప్రాయకమ్; కర్తృభేదవిశిష్టకరణత్వవైరివ నికష్టరూపత్వాత్
తత్సమానాధికరణస్య తస్య ఉక్తరీత్యా ఉత్కర్షరూపత్వాత్. ఏతేన,
నిజ్జేవరత్నావచనమపి దత్తోత్తరమ్.

యచ్చ - అన్తఃకరణస్య కర్తృత్వే తతోన్యత్కరణంస్యాదితి
పరోక్తసంవాదప్రదర్శనమ్, తదపిమన్దమ్, - నవ్యాన్తఃకరణస్య పరై
ర్వాఽస్త్వాభిర్వా, (౩) “పరాస్యశక్తిర్విచైవశ్రుయతే” (౪) “పశ్య
త్యచక్షుః” ఇత్యాదిప్రమాణసిద్ధా తాదృశీ శక్తి స్వీక్రియతే. నచై
వమ్-శ్రీతత్వత్రయవ్యాఖ్యానోషాత్త తత్వశేఖరశ్రీసూక్తివిరోధః, ఇథం
హితతత్వ శ్రీసూక్తిః- (౫) “అన్తఃకరణముమాత్మావాకమాట్మాతు,

(౧) శ్రుతిప్రకాశికాయాం క్రితం శ్లో. (౩) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౨) పా-సూ-౧-౪-౪౨.

(౪)

(౫) తత్వశేఖర-౩.

కిర్రావినుడైయ స్తరణాదికార్యముక్కు క్కరణమాక క్కల్పితమాకై
నూలే ; ఇతుతానే స్థరిక్కిలతెన్నవొణ్ణాతు, స్తరణత్తుక్కు క్కరణ
మిల్లా మై యా లే ; కరణముమ్తానే యెన్నవొణ్ణాతు, విరుద్ధమా
కైయాలే” ఇతి, ఏవంచ కర్తృత్వకరణత్వయో ద్విరోధస్యైవ క్షణోక్త
త్వాదితివాచ్యమ్, - అన్తఃకరణస్యాఽశక్తిత్వేన తత్రకర్తృత్వకరణత్వ
యోస్సహానవస్థానలక్షణ విరోధస్యైవ ప్రతిపాదితత్వాత్. (౧) “పరాస్య
శక్తిః” ఇతిప్రమాణసిద్ధశక్తిమతి భగవతి కర్తృత్వకరణత్వయోస్సహా
నస్థానే తత్సూక్తి విరోధాభావాత్. అతపవాఽన్తఃకరణస్య జీవత్వనిరా
సకశ్రీత త్వత్రయవ్యాఖ్యానశ్రీనూక్తేరపి నవిరోధః, అన్యథాలన్తఃకర
ణస్యాఽపి బ్రహ్మవదేవ కరణ నిరపేక్షకార్యకరణ సంభవేన కరణాన్త
రాపత్తే రసంభవాత్.

యచ్ఛ-ప్రశాసనకర్తుః కరణత్వసంభవే తత్కర్తృత్వస్యాఽపి
ప్రసక్తాత్, తదసంభవోక్తి ద్వైరుద్యత ఇతి, - తదపిచిన్త్యమ్ - నహిప్ర
శాసనకర్తృత్వస్యాఽసంభవాత్ కర్తృణిఘ్నఃపరిత్యాగః, సిద్ధాన్తేఘ్నాల
చిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మప్రతి సూక్ష్మచిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మణ ఉపాదానత్వాగ్నే
కారేణ తత్ప్రత్యేవ బ్రహ్మణో నిమిత్తకారణత్వావశ్యంభావేన, (౨)
“బహుస్యాంప్రజాయేయ” ఇత్యాకారకబహుభవనసంఖ్యల్పత్వక
ప్రశాసనవత్తేనైవ నిమిత్తకారణత్వస్య వక్తవ్యతయాతాదృశసంఖ్యల్ప
విషయత్వరూప ప్రశాసనకర్తృత్వస్య స్థూలచిదచిద్విశిష్ట బ్రహ్మణిసత్వేన
ప్రశాసనకర్తృత్వాసంభవస్య ఉక్త్యసంభవగ్రస్తత్వాత్. (౩) “యేనా
శ్రుతంశ్రుతమ్” ఇత్యాద్యుత్తరవాక్యస్య ఉపాదానత్వాభిప్రాయకత
యా, ఉపాదానత్వస్య కార్యాభిన్న త్వేనతి కారణత్వరూపతయా * యే
నేత్యాద్యుత్తరవాక్యే కారణత్వమవశ్యం ప్రతిపాదనియమ్ ; తచ్ఛ,

(౧) శ్వేతాశ్వ-౬.

(౩) వాద్-౬-౧-౩.

(౨) వాద్-౬-౨-౩.

(౧) “ఉత్తతమాదేశమప్రాప్త్యః” ఇతి పూర్వప్రకృతాదేశ పరామర్శినా
యచ్చబ్దేనైవ ప్రతిపాదనీయమ్, ఆదేశశబ్దస్య ప్రశాసనకర్తృత్వాద్ధక త్వే,
ఉత్తరవాక్యస్థయచ్చబ్దేన ప్రకృతం ప్రశాసన కర్తృవ పరామృశ్యేత,
ప్రశాసనకర్తృత్వంచనకారణత్వమ్, కిన్తుకార్యత్వమేవ, ప్రశాసనస్య
సవిషయకసజ్కుల్పరూపతయా సవిషయకక్రియాకర్తృత్వస్యవిషయతా
రూపత్వాత్, సజ్కుల్పస్య స్వవిషయం ప్రతి కారణతయా సజ్కుల్పవిష
యతాయాస్తత్కార్యతావచ్ఛేదకత్వేన తాదృశసజ్కుల్ప విశిష్ట
బ్రహ్మకార్యతావచ్ఛేదకతయా కార్యత్వవ పర్యవసానాత్; తాదృశ
సజ్కుల్పవత్వేన బ్రహ్మణోనిమిత్తతయా సజ్కుల్పత్వక ప్రశాసనస్యకా
రణతావచ్ఛేదక ధర్తరూపత్వేన కారణత్వే పర్యవసానాచ్చ. అతఏవ
ప్రశాసితృత్వస్యాఽపేక్షితత్వోక్తిః కథంతర్హి “కర్తృశాస్త్రానకర్తృత్వః”
ప్రశాసనకర్తృత్వాభావోక్తిః ఇతిచేత్, - పూర్వపక్షిణా స్థూలచిదచిద్వి
శిష్టస్య కార్యత్వానభ్యుపగమాత్, సిద్ధాంతేపి ప్రశాసనకర్తృత్వే ప్రత్య
యన్వారస్య పరిత్యాగ ఉపపాదనీయః- ఉపాదానత్వం ప్రత్యనుపయో
గాదేవేతి నశోషిదోషః.

యదపి, (౨) “కరణాధికరణయోశ్చ” ఇతిపరేణల్యూటాబాధి
తత్వేన కరణేఘుఖేవనసంభవతీతి, తదపిన, - (౩) “ఉపదేశేజనునాసికఇత్”
ఇతినూత్రే ఉపదేశశబ్దే “కరణాధికరణయోశ్చ” ఇతిల్యూటాబాధితస్య
ఘుఖోఽప్రసజ్గమాశబ్ద్యు, (౪) “కృత్యల్యూటాబహుళమ్” ఇతిఘుఖఃభా
ష్యకారేణనమర్థితత్వస్యతేనైవోక్తతయా, ఆదేశశబ్దేపి కరణే ఘుఖసంభ
వాత్. నచకరణే ఘుఖశ్రయణేన కర్తృత్వస్యాఽర్థత్వమపేక్ష్య, (౫)
“అక్షేపతఃప్రాప్తా దాభిధానికేనైవగ్రాహ్యత్వాత్” ఇతిన్యాయేన
తేనైవ బహుళగ్రహణేన కర్తృత్వేవ ఘుఖశ్రీయతామితివాచ్యమ్, - కరణే

(౧) భాష్కర-౬-౧-౩.

(౩) పా-నూ-౬-౧-౩

(౨) పా-నూ-౩-౩-౧౧౭.

(౪) పా-నూ-౩-౩-౧౧౩.

(౫) శ్రీ గ పే-జిజ్ఞా-

ఘృణాశ్రయణేహి బ్రహ్మణి కిరణత్వాభిధానేన స్వభిన్నకరణనిరపేక్ష
కర్తృత్వ మధాత్మిద్వేత్ , కిరణాంతరస్య కర్తృస్తరస్యవా సద్భా
వేహి ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞా నోపపద్యతే, - కిరణాంతరస్య
కర్తృస్తరస్యచ బ్రహ్మవదేవ జగత్కారణతయా తయోర్భిన్నా కార్య
త్వాభావేన బ్రహ్మవిజ్ఞానేన తయోర్విజ్ఞానాఽసిద్ధ్యాసర్వవిజ్ఞానాఽసిద్ధేః.
నచ , 'యేనాశ్రుతమ్' ఇత్యాదివాక్యే, (౧) "ఆ త్తనిఖిల్వ రేదృష్టే శ్రుతే
మతే విజ్ఞాతే ఇదంసర్వం వినితంభవతి" ఇతి ముణ్డకబృహదారణ్యక
శ్రుత్యనుసారేణ ఇదంసర్వమిత్యధ్యాహారేషి అధ్యాత్మతనర్వశబ్దస్య
స్వశరీరకబ్రహ్మపరతయా, యేనేతిత్వతీయాయాలభేదార్థకతయాసర్వ
శరీరకబ్రహ్మణియత్పదార్థబ్రహ్మభేదబోధేన కర్తృస్తర కరణాంతర సద్భా
వేపితద్వతిత సర్వశరీరక బ్రహ్మణియత్ పదార్థ బ్రహ్మభేదస్యాఽబాధా
నైకవిజ్ఞానేనసర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞాయా అనుపపత్తిరితివాచ్యమ్, "కా
ర్యాభిన్న త్వేసతికారణత్వస్య-స్వాభిన్న త్వస్వనిరూపితకారణత్వోభయ
సంబద్ధేన కిణ్చిద్విశిష్టత్వపర్యవసిత స్యైవ ఉపాదానత్వరూపతయాతత్ర
సర్వపనవాచ్యసర్వశరీరకబ్రహ్మణియచ్ఛబ్దవాచ్య బ్రహ్మభేదమాత్రబో
ధనేన ఉపాదానైక దేశభూతికార్యాభిన్న త్వలాభేపి సర్వశరీరక బ్రహ్మ
నిరూపిత కారణత్వస్యాఽపి బోధనమావశ్యకమ్, అన్యథాఽభేదమాత్ర
స్యాఽతిప్రసక్తత్వేన ఉపాదానత్వస్యాఽలాభాత్, అతః యచ్ఛబ్ద
పరామృష్ట ప్రకృతాదేశఘటక ప్రశాసనస్య కర్తాకాజ్ఞాయాం సర్వప
దార్థనైవ కర్తృతయాఽన్వయస్సీక్రియతే, యథా "పాచకేనతణ్డల
అసీయతే" ఇత్యాదాతణ్డలస్య ముఖ్యవిశేష్యతయా పచ ధాత్వర్థేపాకే
కర్తృతాసంబద్ధేన ప్రకారతయాచాఽన్వయః, అన్యథాతద్వాక్యేన పాక
కర్తాకాజ్ఞాయా అనివృత్తేః. యథా "చైత్రోమాతర మభివాదయతి"

ఇత్యాదివాక్యే చైతన్య విశేష్యతయా మాతృత్వనిగూఢకతయాచాన్యాయః, అన్యథా - కన్యమాతరమితి జిజ్ఞాసాయా అనివృత్తేః, తతశ్చ యచ్ఛబ్దార్థాదేశమటకాబ్జుర్వక దిశిధాత్వర్థ ప్రవృత్తి నివృత్త్యనుకూలసజ్జల్పమటక ప్రవృత్తినివృత్త్యై రాధేయతాసంబంధేన సర్వ పదార్థస్య స్థూలావస్థసర్వచిదచిచ్ఛరీరక బ్రహ్మణోఽన్యాయః; నిగూఢకతా సంబంధేన ధాత్వర్థతావచ్ఛేదక ఫలాన్వయ్యాధేయత్వస్య కర్తృతా భూవత్వాత్, తాదృశబ్రహ్మనిష్ఠేచప్రవృత్తినివృత్తీతన్నిష్ఠస్థూలావస్థాతదభావయాపే, తాదృశబ్రహ్మనిష్ఠస్థూలవైశిష్ట్యరూపావస్థానుగుణసజ్జల్పవత్సేన తాదృశావస్థా కారణత్వలాభేనతి, సిద్ధాంతేఽవస్థాకారణస్యైవ తద్విశిష్టకారణతయా తాదృశావస్థావిశిష్ట బ్రహ్మకారణతాయాలాభేన ఉపాదానత్వలాభః. ఇత్థంచ-కర్తృస్తర కరణస్తరసద్భావే తయోస్తదీయావస్థయోర్వా బ్రహ్మకార్యత్వా భావేన తద్వేతిత సర్వశరీరక బ్రహ్మణః బ్రహ్మకార్యత్వాసంభవేన “యేనాశ్రుతమ్” ఇత్యాది వాక్యార్థస్య బాధాపక్షేః, నచ-ధాత్వర్థతావచ్ఛేదక ఫలాన్వయ్యాధేయత్వమాత్రం నకర్తృత్వమ్, కిన్తు, తద్ధాత్వర్థతావచ్ఛేదక ఫలాన్వయ్యాధేయత్వేనతి తద్ధాత్వర్థక్రియావద్భిన్నత్వమ్, అన్యథా యదా చైత్రో గ్రామం గచ్ఛతి, తదాచైత్రస్సంగచ్ఛతీత్యాది ప్రయోగాపత్తిః. గ్రామనిష్ఠసంయోగానుకూలక్రియాయా ఇన స్వనిష్ఠసంయోగానుకూలక్రియాయా అపి చైత్రాదావబాధితత్వాత్, అతోభేదస్యాఽపి కర్తృప్రత్యయార్థత్వ మిత్యభ్యుపగన్తవ్యమ్, భేదేచ ప్రకృత్యర్థస్యాఽఽధేయతాసంబంధేనాఽన్యాయః, భేదస్యచక్రియాయాం ప్రతియోగితావచ్ఛేదకత్వ సంబంధేనాఽన్యాయః. ఇత్థంచ స్థూలత్వవిశిష్టబ్రహ్మణి ప్రశాసనరూపక్రియావద్భేదాభావేన, నతస్యప్రశాసనకర్తృత్వ సంభవ ఇతి వాచ్యమ్, - చైత్రస్సంగప్రవారతిభినతీత్యాది ప్రయోగేణ కర్తృప్రత్యయార్థ భేద ప్రకారితా

నిరూపిత విశేష్యతాసంబంధేన శాబ్దబుద్ధిం ప్రతి ధాతుజన్య కర్తృకర్తృభ
య నిష్ఠత్వోపలబ్ధి తి ఫలతోపస్థితే ర్విశేష్యతాసంబంధేన హేతుత్వోపగ
మాత్, యత్ర గ్రామంగచ్ఛతి త్యజతీత్యాదా సంయోగవిభాగరూప
ఫలయో రుభయనిష్ఠత్వమ్, తత్రైవ ద్వితీయార్థ భేదస్య క్రియాయామ
న్వయః, ప్రహరతి భిన్న తీత్యాదా దుఃఖాఽపయవవిభాగరూపఫలయోః
కర్తృమాత్రనిష్ఠత్వేన నోభయనిష్ఠత్వమ్, నతత్రభేదస్య శాబ్దబోధే భా
నమ్ యదాచైత్రోమైత్రం ప్రహరతి, తదాస్వనిష్ఠదుఃఖజనక వ్యాపా
రానుకూల కృతేత్యైత్రాదావభావాదేవ చైత్రస్సన్వంప్రహరతీత్యాది
ప్రయోగవారణసంభవేన తత్రభేదస్య శాబ్దబోధే భావానగ్గీకారాత్.
తస్మాత్ స్థూలవిశిష్టబ్రహ్మణస్తత్కర్తృకప్రశాసనకర్తృత్వంసంభవత్వేవ.
నచ-కర్తృత్వ కర్తృత్వయో ర్విరోధాభావే, (౧) * సర్వత్రప్రసిద్ధ్యధి
కరణగుణసూత్రేణ (౨) 'కర్తృకర్తృవ్యపదేశాత్' ఇత్యనేన (౩) 'ఏత
మితః ప్రత్యాభిసంభవితాస్తి' ఇతి బ్రహ్మణః ప్రాప్తికర్తృత్వవ్యపదేశాత్ త
త్కర్తృత్వేన వ్యపదిష్ట జీవభేదసాధనం కథంసగ్గచ్ఛత ఇతి వాచ్యమ్;
ప్రాప్తిస్సంయోగ జనకవ్యాపారరూపత్వేన తత్కర్తృత్వస్య భేదగర్భిత
యాతత్సజ్జతేః. అత ఏనః 'లూయ తేకేదారస్వయమేవ, అతిసురభిరభాజ
శుష్కశ్రియా' ఇత్యాదా కర్తృకర్తరి లకారం శాబ్దికా అగ్గీకుర్వన్తి. న
చ-ఏకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞాబలాదేవ కర్తృకరణాంతర నిషేధ
స్సిద్ధ్యేదితివాచ్యమ్; లోకదృష్ట కర్తృకరణాంతరసద్భావశక్తియా
సర్వవిజ్ఞాన ప్రతిజ్ఞాయాం సజ్జోచశక్తియా అన్యపరతాశక్తియా
వా జననేన అప్రామాణ్య జ్ఞానానాన్కన్దిత శాబ్దబోధానుదయాత్, ఆ
దేశశబ్దైక కర్తృకరణాంతరనిషేధేన లోకదృష్టవ్యాప్తి బలాధీనాను
మానస్యాఽఽగమబాధేన కర్తృకరణాంతరసద్భావశక్తియా అనుద

యాత్. నచ-శ్రుతప్రకాశికాయాం శ్రుత్యంతరానుసారేణ “శ్రుతేన మతేనవిజ్ఞాతేన” ఇత్యధ్యాహరణోక్తత్వాత్, (౧) “నతుబ్రహ్మణస్సత్రయాసర్వం శ్రుతంభవతీతి దార్ఢాన్తికసామర్థ్యాత్, “యథాసామ్యే కేనమృత్పిణ్డేన” ఇత్యాదిదృష్టాంతసామర్థ్యాచ్చ” ఇత్యుక్తత్వాచ్చ, *యేనేత్యాదితృతీయాయా హేతుత్వార్థకత్వమేవ యుక్తమ్, అభేదార్థకత్వే* శ్రుతేనేత్యధ్యాహరణవైయర్థ్యమ్, కేవలబ్రహ్మభేదస్య శ్రుతపదార్థే శాబ్దజ్ఞాధిషయతావత్యబాధాత్ ; * నతుబ్రహ్మణస్సత్రయాసర్వం శ్రుతంభవతీతి దార్ఢాన్తికసామర్థ్యోపపాదన విరోధశ్చ; హేతుత్వార్థకత్వేతు, శాబ్దధీవిషయతాయాం బ్రహ్మస్వరూపసత్తాప్రయోజ్యత్వాభావేన శాబ్దధీవిషయ బ్రహ్మప్రయోజ్యతాసిద్ధయే* శ్రుతేనేత్యధ్యాహరణార్థకత్వమ్, ఉప పాదనా విరోధశ్చేతివాచ్యమ్, శ్రుతపదార్థే శాబ్దధీవిషయతావతి, *యేనేతితృతీయార్థాభేదస్యాఽన్వయే శాబ్దధీవిషయతాయాం బ్రహ్మస్వరూపాభేదప్రయోజ్యతాయాలసంభవేన బ్రహ్మభేదప్రయోజ్యత్వాభావేన శ్రుతబ్రహ్మభేదప్రయోజ్యతాభానాయ* శ్రుతేనేత్యధ్యాహరణార్థకత్వాత్, ఉప పాదనావిరోధాచ్చ, నచ-“స్వజ్ఞానేనాఽన్యజ్ఞానహేతుతావిశేషితముపదేశ్యత్వముసాధారణమ్” ఇత్యుక్త్యా బ్రహ్మజ్ఞానేనాఽన్యజ్ఞానమేవ శ్రుతప్రకాశికాభిమతమ్, నతు బ్రహ్మజ్ఞానేన బ్రహ్మజ్ఞానమితివాచ్యమ్; తత్రాఽన్యశబ్దస్యస్థూలవైశిష్ట్యాత్తకాఽన్యధర్మ విశిష్టబ్రహ్మపరత్వాత్. నచ-సర్వపదార్థస్థూలవిశిష్టబ్రహ్మణః యత్సదార్థాదేశఘటక ప్రశాసనేకర్తృతాసంబంధేనాఽన్వయే, క్రియానిపాతాతిరిక్తనామార్థయోః సాక్షాద్భేదసంబంధేనాఽన్వయోనాస్తీతినియమభజ్ఞః ; అన్యధా-కర్తృత్వ కర్తృత్వాదిసంబంధేన వైత్రత్యణులాది ప్రకారక పాకాదివిశేష్యక బోధతాత్పర్యేణ, “వైత్రతఃపచ్యతే” “త్రణులః పచతి” ఇత్యాదిప్రయోగావత్తేరితి

వాచ్యమ్;— ప్రాతిపదికార్థస్యముఖ్యవిశేష్యతయా ౭భానస్థలవవ తా
దృశనియమాత్ తథాభానస్థలేక్రియాప్రాతిపదికార్థయోరపిభేదాన్వయ
భేదస్య “పాచకేనతణ్ణుల అనీయతే” ఇత్యాదాప్రదర్శితత్వాత్.
నచ- నిత్యవిభూతేస్సద్భావేషియైకవిజ్ఞానేన సర్వవిజ్ఞానప్రతిజ్ఞోపపద్య
తే, (౧) “ఆత్మనిఖల్వరే” ఇత్యాదిశ్రుత్యన్తరానుసారేణ “ఇదంసర్వమ్”
ఇత్యధ్యాహారేణ * ఇదంశబ్దస్యప్రత్యక్షవిషయాధికతయాసర్వశబ్దేనప్ర
త్యక్షవిషయాణామేవగ్రహణాత్, అధాకర్తృకరణాన్తరసద్భావేషిప్రతి
జ్ఞాయానానుపపత్తిరితివాచ్యమ్, — ప్రత్యక్షవిషయ సర్వాన్తర్గతేష్వేవ
కయోశ్చిత్కర్తృత్వకరణత్వశంఖ్యాయాప్రతిజ్ఞాయామన్యపరతాశంజీ
దయేన తన్నివృత్త్యర్థమాదేశశబ్దేన కర్తృత్వకరణత్వోక్త్యాప్రత్యక్ష
విషయావిషయక కర్తృకరణాన్తరసామాన్యనిషేధన్యామవశ్యకత్వాత్.
అత ఏవ సూత్రకారేణ, ప్రధానకారణవాదే చేతనస్య ప్రధానకార్య
త్వాభావేన ప్రతిజ్ఞావిరోధః (౨) “ప్రతిజ్ఞావిరోధాత్” ఇతి సూత్ర
ఉక్తః. ఏవమాకాశాదేరుత్పత్త్యభావే ప్రతిజ్ఞాహానిః (౩) “ప్రతిజ్ఞా
౭హానిరవ్యతిరేకాత్” ఇతిసూత్రే ప్రపశ్యితః. ఏతేన - వస్తు తస్మిన్
త్యాదినా ఉక్తకల్పద్వయమపి ప్రత్యుక్తమ్. కరణే ఘోషాశ్రయణావ
శ్యకతాయా స్సదూరముపాదితత్వాత్. (౪)*అర్థ ఆద్యచ్ఛ్రుత్యయా
శ్రయణస్య గురుత్వాచ్చ.

యదపి-ఆదేశశబ్దేన ప్రశాసనకరణత్వాభిధానేపిప్రశాసితృత్వా
సభిదానాత్, తదభిధానేపి నిరుపాధికప్రశాసితృత్వస్వేవ ముఖ్యోప
దేశ్యత్వస్యాప్యసాధారణత్వాత్, అతఏవ జిజ్ఞాసాసూత్రే * బ్రహ్మణ
ఇతికర్తృణిషస్త్రిపరిగ్రహాత్ బ్రహ్మణ ఏవాభిధానిక జిజ్ఞాసాకర్తృత్వమ్,

(౧) బృహదా-

(౩) కామి-౨-౩-౫.

(౨) కామి-౧-౧-౯

(౪) సామూ,

ఇతరేషాంత్యాక్షేప్య మిత్యుక్తమితి. తదపి నసాధీయః-బ్రహ్మోపాసన తత్ఫల వ్యావృత్తస్య ముఖ్యోపదేశ్యత్వస్య దురుపపాదత్వాత్. నను-బ్రహ్మోపాసనజ్ఞానస్య దుఃఖనివృత్తౌ తత్ఫలత్వజ్ఞానస్యచ బ్రహ్మజ్ఞానాధీనత్వాత్, స్వజ్ఞానాధీనస్వాపాసన తత్ఫలజ్ఞానకత్వమేవ ముఖ్యోపదేశ్యత్వమితిచేన్న, - ఫలప్రైవస్వతఃకాచ్ఛాదిషయిత్యేనతదర్థత్వాత్ బ్రహ్మ తదుపాసనజ్ఞానయోః, స్వప్రయోజనక బ్రహ్మ తదుపాసన జ్ఞానకత్వమేవ ముఖ్యోపదేశ్యత్వమితి వైపరీత్యస్యాపి సుపచత్వాత్. జ్ఞానాసూత్రే* బ్రహ్మణ ఇతి కర్తృణిషష్ఠీపరిగ్రహేణ బ్రహ్మణ ఆభిధానికం జ్ఞానాకర్తృత్వమ్, ఇతరేషాంత్యాక్షేప్య మిత్యుక్తిమాత్రేణ బ్రహ్మణోముఖ్యోపదేశ్యత్వాసిద్ధేః. ఉపాసనఫలయోర్జ్ఞానస్యత్వాభావే ఫలతత్సాధనయోరభావేన బ్రహ్మణి జ్ఞానస్యత్వమనుపపన్న మిత్యాకారకానుపపత్తిజ్ఞానేనోపాసన ఫలయోర్జ్ఞానస్యత్వసిద్ధిః, బ్రహ్మణస్తు వాచకపదస్యవిద్యమానతయా తదర్థస్య బ్రహ్మణః కర్తృతయా జ్ఞానాయా మన్వయేనైవ బ్రహ్మణోజ్ఞానాకర్తృత్వమాభిధానిక మిత్యుక్తిమాత్రేణ బ్రహ్మణోముఖ్యోపదేశ్యత్వలాభస్య పృష్టతాడనాద్దస్తభగ్గుత్పల్యత్వాత్.

యదపి-కింఞ్చ-ఆదేశశబ్దమాత్రస్యాతిప్రసంగమాశంక్యతమిత్యేవం విశేషణదానాత్. అవశ్యం తమిత్యస్యాదేశవిశేషకత్వ మభ్యుపేయమ్, యదిహ్యదేశ శబ్దస్యైవ నిరువాధికప్రశాసితృత్వ మర్థః, తదాతస్య పరమాత్మాసాధారణత్వాత్ తచ్చబ్రహ్మోపదేశ్యోనస్యాదితి, -తదపిచిత్త్యమ్; *తమిత్యస్యకథమాదేశ శబ్దాతిప్రసంగవారకత్వమ్; -*యేనేత్యాద్యుత్తరవాక్యార్థపరత్వేనవా, ప్రసిద్ధార్థకత్వేనవా, “యేనాశ్రుతమ్” ఇత్యాదివాక్యస్యోత్తరత్వేన తస్యటకయచ్చబ్దేన తచ్చబ్రహ్మనాకాక్షితత్వేన తచ్చబ్రహ్మోత్తరవాక్యార్థ పరామర్శిత్వాసిద్ధేః, ఉత్తరయశ్చబ్రహ్మ తచ్చబ్ర నిరపేక్షత్వాత్. నచ “యత్తదోర్నిత్య సంబంధః” ఇతి న్యాయవిరోధః, - ప్రక్రంస్యమానపర యత్తచ్చబ్రహ్మయోరేవ తాత్పర్యనియ

మాత్, ప్రకృతిపరయోస్తుతియోః పరిస్పరాకాక్షావిరహేణ తాదృశ
నియమాభావాత్. ప్రకంస్యమానపరత్వంచ - ఉత్తరవాక్యప్రతి
వాద్యతావచ్ఛేదక ధర్మావచ్ఛిన్న తాత్పర్యకత్వమ్, ప్రకృత పరత్వంచ-
పూర్వవాక్య ప్రతిపాద్యతావచ్ఛేదక ధర్మావచ్ఛిన్న తాత్పర్యకత్వమ్.
నచ-య తచ్చబ్రహ్మోః బుద్ధివిషయతావచ్ఛేదకత్వోపలక్షిత ధర్మావచ్ఛి
న్నశక్తత్వేన ధర్మద్వయావచ్ఛిన్నపరత్వాగ్రీకారే నానార్థకత్వాప
త్తిరితివాచ్యమ్, - బుద్ధివిషయతావచ్ఛేదకత్వోపలక్షితవేషేణైవ
పూర్వోత్తరవాక్య ప్రతిపాద్యతావచ్ఛేదక ధర్మవిశేషావచ్ఛిన్న తాత్ప
ర్యభేదమాత్ర స్వీకారేణ ఉపలక్షణవిధయా శిష్యతావచ్ఛేదకధర్మభే
దాఽస్వీకారాత్. సహి (౧) 'యాంయాంప్రియః ప్రేక్షతకాతరాక్షి
సాసాహియా నమ్రముఖిబభూవ' ఇత్యాదావివ (౨) "అచిన్తనీయ
స్తవతు ప్రభావో మనీషితా గ్యారపి యేనదుగ్ధా" ఇత్యాదాయచ్చ
బ్రహ్మ తచ్చబ్రహ్మకాక్షాఽస్తి, "యాంయాం ప్రియః ప్రేక్షత" ఇతి
వాక్యశ్రవణే, యచ్చబ్రహ్మ పూర్వం వాక్యాంతరాభావేన ఉత్తర
వాక్య ప్రతిపాద్యతావచ్ఛేదక ధర్మవిశేషతాత్పర్యం జ్ఞాత్వా తాదృశ
ధర్మవిశేషపరిజ్ఞానేన తావన్నాత్రేణ తాత్పర్యవిషయీభూత శాబ్దబో
ధోనజాయతే, తాదృశధర్మవిశేషపరిజ్ఞానాయ తచ్చబ్రహ్మటితవాక్యశు
శ్రూషామాత్రం జాయతే, "సాసాహియా" ఇత్యాదివాక్యశ్రవణానన్త
రం నిరాకాక్ష విశిష్టవాక్యార్థబోధో జాయతే, "అచిన్తనీయః" ఇత్యా
దివాక్యేతు, యచ్చబ్రహ్మ పూర్వవాక్యసమభివ్యాహారేణ పూర్వవాక్య
ప్రతిపాద్యతావచ్ఛేదక ధర్మవిశేషతాత్పర్యజ్ఞానేనతాదృశధర్మవిశేషస్య
*అచిన్తనీయ ఇత్యాదిపూర్వవాక్యేన జ్ఞాతితయా తదర్థం తచ్చబ్రహ్మ
టితవాక్యాంతర శుశ్రూషానుదయాత్ సహి "భూతలే యోఘటావ
ర్తతేతమానయ" ఇత్యాదావివ, ఘటమానయ, య ఇహభూత లేపరతే"

ఇత్యాదాయచ్చబ్దేన తచ్చబ్దాకాక్షాజాయతే. ప్రవశ్చితశ్చేదంగురుభా
వప్రకాశికాయామితి నాత్రవిస్తరః ఇథిశ్చ-“యేనాశ్రుతమ్” ఇతివాక్య
ఘటకయచ్చబ్దస్య ప్రకృతపరత్వేన న తచ్చబ్దాకాక్షా, అతోనతచ్చబ్దస్య
*యేనేత్యాదివాక్యార్థ పరామర్శిత్వమ్.

కిశ్చ-యది తచ్చబ్దస్య* యేనేత్యాది వాక్యార్థపరామర్శిత్వమ్,
తదా (౧) “ఉతతమాదేశమప్రాప్త్యః” ఇతి వాక్యత్పూర్వం * యేనే
త్యాదివాక్యంస్యాత్, తథాశ్రుతిశైలీసృశ్యతే. అత ఏవ మహాచార్యై
స్సద్విద్యావిజయే తచ్చబ్దస్య ప్రమాణప్రసిద్ధార్థకత్వముక్తమ్. నచతర్హి
‘(౨)*యేనేత్యనేనఏకవాక్యతయాస్వజ్ఞానేనాన్యజ్ఞానహేతుతావిశేషిత
ముపదేశ్యత్వమసాధారణమ్” ఇత్యుక్తిః (౨) “తథాపి” ఇతితదగ్రీకారశ్చ
శ్రుతప్రకాశికాయాం కథంసజ్జచ్చత ఇతివాచ్యమ్, అభ్యుదగమ్యవాద
తయా తత్సజ్జతేః. నద్వితీయః, -శ్రుతిప్రసిద్ధార్థకతచ్చబ్దేన ఉపాసనతత్ఫల
యో రవ్యావర్తనాత్, తియోరపి శ్రుతిప్రసిద్ధత్వాత్. నచతర్హివ్యా
వర్తక విశేషణవైయర్థ్యమితివాచ్యమ్, శ్రుతిప్రసిద్ధత్వేన ఉపదేశగమ్య
త్వజ్ఞాపనాయైవ తత్సార్థకత్వాత్.

యచ్చ - ప్రప్తవ్యత్వోక్త్యా ఉపదేశ్యత్వమర్థసిద్ధమితి తత్కథ
నమనపేక్షితమ్ ; అతః ప్రశాసితృత్వమేవార్థఇతి, తదపి న,
యద్యపిపూర్వం నాప్రాప్తమ్, అధునా స్వయమేవ జ్ఞాస్యామితి
బుద్ధింపుదసిత్తుం ఉపదేశ్యత్వకథననైవవాఽపేక్షితత్వాత్, అత ఏవ
(3) “తంత్యోపనిషదంపుచ్చామి” ఇత్యాదాప్రప్తవ్యస్యోపదేశ్యత్వ లక్ష
ణోపనిషదత్వకథనమితి, తదపినయోదక్షమమ్, “నజానే” ఇత్యనుక్త్యా “నా
ప్రాప్తమ్” ఇత్యుక్త్యా, పుచ్చధాతోః ప్రశ్నాగీనశాబ్దబోధాత్క జ్ఞాన
విశేషార్థకత్వేనతనైవవాఽపేక్షితజ్ఞానజనకవ్యాపారశూన్యత్వయాపస్త
బ్ధతాహేతుత్వోక్త్యా. ప్రశ్నాగీన శాబ్దజ్ఞానస్య ఉపదేశ మస్తరా

అలాభేన, స్వయమేవజ్ఞానాస్యామీతి బుద్ధివ్యుదాసాత్. నచ-జిజ్ఞాసాజ్ఞానోద్దేశ్యకవ్యాపారస్యైవ పృచ్ఛధాత్వర్థతయా తదధీనశాబ్దబోధార్థకత్వే లక్షణాకంఛాశ్రావీరితి శాబ్దబోధవాచకశబ్దప్రయోగమస్తరాలాక్షణిక శబ్దప్రయోగస్య వైయర్థ్యంచేతివాచ్యమ్, — తాదృశవ్యాపారమాత్రస్యస్తబ్ధతాహేతుత్వాభావేన తదధీనశాబ్దబోధపర్యస్తలక్షణానూ అవశ్యకత్వాత్. (౧) ‘యదృచ్ఛయాశ్రుతోమన్త్రశ్చన్నేనాధచ్ఛలేననా । పత్రేక్షితోవావిఫలఃప్రత్యుతానర్థదోభవేత్’ ఇత్యుక్తానిష్టజనక శాబ్దబోధవ్యావర్తనాయ (౨) ‘తద్విద్ధిప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేనసేవయా । ఉపదేక్ష్యన్తితేజానం జ్ఞానినస్తత్త్వదర్శినః’ (౩) ‘ఆచార్యవాః పురుషోవేద’ (౪) ‘ఆచార్యాదైవ విద్యావిదితాసాధిప్తం ప్రాపత్’ ఇత్యుక్తపదేశజన్యతాప్రతీత్యర్థమేవ లాక్షణిక శబ్దప్రయోగాచ్చ, పృచ్ఛధాతునా ప్రశ్నాధీనశాబ్దబోధే లక్షితే శాబ్దబోధసాధ్యపదేశజన్యత్వమస్తరాప్రశ్నాధీనత్వాసంభవేనాఽర్థాక్షేపాత్ వ్యజ్ఞనయోపదేశజన్యతోప్రతీతేః. (౫) ‘తన్వైపనిషదంపృచ్ఛామి’ ఇత్యత్ర పృచ్ఛధాతోః జిజ్ఞాసాజ్ఞానోద్దేశ్యకవ్యాపారాత్తక ప్రశ్నవాచకత్వమేవ, నతు తదధీనశాబ్దబోధ పర్యస్తలాక్షణికత్వమ్, అనుపపత్త్యభావాత్. ఔపనిషదత్వోక్తిశ్చ - కిమర్థం పృచ్ఛసి, స్వయమేవ జానీహి పరీక్ష్య వివిధోవాదై రిత్యుక్తాచార్యచిక్షీర్షిత దార్థ్యపరీక్షానివర్తనాయేతి ; అతః అత్రోపదేశ్యత్వ మధాత్సిద్ధ్యతీత్యం ప్రసక్తానుప్రసక్త విచారేణేతి సర్వం నిరవద్యమ్.

శరణశబ్దార్థవిచారస్సమాప్తః.

శ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమద్వేదమార్గ ప్రతిష్ఠాపనాచార్యోభయ వేదాంత
ప్రవర్తన ధురీణరాయ్

శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య వర్యరాన

. ఎమ్బార్ జీయర్ స్వామి ఎన్నుమ్

తిరువేంజడరామానుజస్వామి అరుళీచ్చెయ్త

ప్రపత్త్య ను పాయత్వ విచారమ్.

తర్కతీర్థరాన-శ్రీమాన్-శిర్డీస్సెరుమాళ్ కోవిల్
మాడభూషి - రామానుజాచార్యురాలుమ్,

శ్రీమాన్-తిరుమఱ్ఱివై-వక్తీపురమ్-తిరుమలూచార్యురాలుమ్

శ్రీమాన్ - కరాలపాటి-అత్వారయ్య అనర్కళాలుమ్,

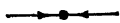
పరిశోధిప్పిక్కప్పట్టు

శ్రీవైష్ణవగ్రంథముద్రాపకసభైయారాల్

శ్రీపరాజుళ్ళ తిరువపతారాది ౫౦౦౩-వతు సంవత్సరమాస

పరాభవ సంవత్సర త్తిల్

చెన్నపట్టణమ్

ప్రెసిడెన్స్ ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ కెయ్యప్పట్టు.

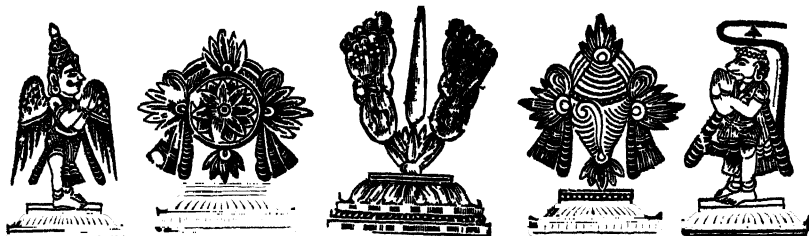
విజయ తేతరామ్.

శ్రీమద్ గ్రంథము ప్రాసంగిక సభ (లిమిటెడ్),
ఈ సభ లో కేవల గ్రంథముల వ్యాపారము వేసిన గ్రంథములు.

	రూ.	అ.	పై.
తనిస్కోకమ్ సవ్యాఖ్యానము ప్రతిపదతాత్పర్యసహితము.	...	3	౪ ౦
భారతాదితనిస్కోకమ్ ,, ,,	...	౦	౫ ౦
రామచరమస్కోకమ్ ,,	...	౦	3 ౦
దుష్కరస్కోకటిప్పణి		౦	౫ ౦
కాణ్డీల్యవిశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము తాత్పర్యసహితము	..	౧	౨ ౦
ముతల్ తిరువంద్రాతి సవ్యాఖ్యానము అరుమ్బద ప్రతిపదసహితము	..	౧	3 ౦
ఇరన్దామ్ తిరువంద్రాతి ,, ,,	.	౦	౧౨ ౦
మూన్దామ్ తిరువంద్రాతి ,, ,,	..	౦	౧౨ ౦
నాన్దుకన్ తిరువంద్రాతి ,, ,,	...	౦	౧౪ ౦
తిరువిరుత్తమ్ వ్యాఖ్యానద్వయసహితము ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము.	...	౪	౮ ౦
తిరువాళిరియమ్ సవ్యాఖ్యానము అరుమ్బద సహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	...	౦	౬ ౦
వెరియతిరువంద్రాతి ,, అరుమ్బద ప్రతిపదసహితము	...	౦	౧౪ ౦
తిరువెల్మొహల్ శీరుత్తై ,, ,,		౦	౪ ౦
కెలియతిరుమొడల్ ,, ,,		౦	౯ ౬
పెరియతిరుమొడల్ ,, ,,	...	౦	౧౫ ౦
క్రీవచనభూషణమ్		3	౯ ౦
కరణశబ్దార్థ విచారమ్	..	౦	౪ ౦
ప్రపత్త్యనుపాయత్వవిచారమ్		౦	౧ ౬

ఈ గ్రంథములు మట్టకాకితములలో సగము వెలకు నివ్వబడును.
యమకరత్నాకరమును ఇరామానుశనూల్ శుద్ధాతియు అచ్చగురున్నవి.
క్రీవచనభూషణము సీసభ చందాదారులచే శిపార్సుచేయబడువానికి మాత్రము ౨౫౦
కాపీలవఱకు సగం వెలకు నివ్వబడును. అనగా గ్లెను రూ. ౧-౮-౦ చొప్పునను
౮౪౫ రూ. ౧-౦-౦ చొప్పునను నివ్వబడును,

ఇట్లు
అక్షరార్థము - అక్షరార్థము,
కార్యదర్శి, భూమికార,
చల మొదలి వీధి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ప్రపత్యనుపాయత్వ విచారః.

—❖— (౦) —❖—

ఆత్మనా మాత్మరక్షార్థ మస్థానభయవారకః॥

అవ్యా దవ్యాజబద్ధోర్న సేవ్య స్సవ్యేతరః కరః॥

స్థితంతావ దనాలోచిత విశేషాశేషలొకశరణ్య శ్రీనిధిరేవసకల జీవ సజ్జీవనోపాయ ఇతి నిఖిల నిగమ తాత్పర్య పర్యవసాన్ భూమిరితి; అథ తన్నిష్ఠానాం తచ్చరణశరణవరణమధికారి విశేషణమాత్ర మిత్యభిధీయతే. తదిద మగాయి గీతాచార్యేణ-(౧) “అహంత్యా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మాశుచః” ఇతి. అస్యచాఽయమర్థో రహస్యవేదిభి రాదిత్యతే-తమేకమేవ శరణంగతస్య స ఏవ భగవాన్ సాధన మితి. యు క్తశ్చైతత్-యుష్మచ్ఛబ్దేన శరణాగతాధికారుపాదానాత్, *అహంమోక్షయిష్యామీతుపాయ తత్కృత్యాభిధానాచ్చ, తత్తాత్పర్య కత్వోపపత్తే. అత్ర సిద్ధయాపాపి శరణాగతి రధికారివిశేషణతయా ప్రతిపాదయిషితా, (౨) “అప్రాప్తనాయ్ ఎనై యే ఉపాయమాశ ప్నోబ్రీయిరుక్మి ఉనై” ఇతిరహస్యవేదినూక్తే. అప్రాప్తిర్నామ-

భగవదనన్య శరణత్వరూప స్వరూపాత్మికా, సైవశరణమరణయోగ్యతా రూపతయా సిద్ధరూపశరణాగతిరిచోచ్యత ఇతి యుక్త మత్ర తస్యా శ్చపతిపిపాదయిషితత్వమ్. నచైవం తస్యా అవిధేయత్వప్రసజ్ఞః, ఇష్టత్వాత్. నచైవమశాస్త్రీయత్వమ్, శాస్త్రోపాత్తత్వమాత్రేణాపి తత్పిద్యే. సచాత్ర తదుపాదానానంభవ శజ్ఞా, బ్రహ్మపదాత్మనోపి ప్రాప్త్యాస్తగ్గతతయా తత్స్వరూపాస్తగ్గత సిద్ధరూపశరణాగత్యుపాదాన స్యాపి నాత్మత్వరఘ్నరయావా ప్రయోజనపర్యవసాయిత్వాత్; జ్ఞాపితం చాస్యాః (౧) స్వరూపనిష్ఠమ్” ఇతి ప్రాప్త్యాస్తగ్గతత్వమ్, ప్రసిద్ధంచ ప్రత్య చోపి స్వతః పురుషార్థత్వాదికమ్, (౨) “ఆత్మాప్రకరణాత్” ఇత్యా దిషు. కిచ్చ - అస్యా అధికారివిశేషణతయోపాదానస్య పరమ్యరయా ప్రయోజన పర్యవసానానపాయాచ్చ.

నచ - (౩) “ఘటాదిభ్యో విభిన్నత్వాత్ ప్రపత్తే ర్విధ్యనన్వ యాత్ । విధేయాస్తరహనేశ్చనాధికారి విశేషణమ్” ఇతి ప్రపత్తే రధికారివిశేషణత్వాసంభవశ్శబ్ద్యుః, (౪) “ఘటాదిభ్యోవ్యభిన్నత్వాత్ ప్రపత్తే ర్విధితోన్వయాత్ । విధేయాస్తర సత్వాచ్చావ్యధికారి విశేష ణమ్” ఇతి తత్ప్రతిష్ఠాపనసంభవాత్. తథాపి - ప్రపత్తే రధికారి విశేషణతాపి, ఫలకామనారూపతయా ఫలతయా నిమిత్తతయా చ స్యాత్, తత్ర ఆద్యే (౫) “ప్రార్థనామతిశ్శరణాగతిః” ఇత్యుక్తలక్షణ సిద్ధోపాయ ఫలోపధాన ప్రార్థనాత్మక ప్రపత్తే ర్యోగ్యతావస్థ సిద్ధోపా యఫలకామనారూపత్వస్య దురపహ్నవతయా తేనరూపేణ తదధికారి విశేషణతోన్వయపత్తిః. అథ ద్వితీయేపి, యథానస్థిత పారమార్థికభగవ చ్చరణారివిష్ట శరణాగతే ర్భగవదేశశరణత్వరూప స్వరూపావిర్భవా

(౧) ముముక్షుషుడీ-౩-౪౬

(౩) రహస్యత్రయసాశే

(౫) పాశ్చ.

(౨) కా-మి-౪-౪-౩.

(౪)

త్తకత్వేనానవరతభోగ్య ఫలాత్మకతాయాః స్వయపూర్వఖణ్డ క్రి
యావత్తమాన ప్రత్యయాదిసిద్ధత్వేన దురపహ్నావతయా తేన గూపేణ
తథాత్వోపపత్తిః నచ ఫలస్య స్వరూపేణ విశేషణత్వాసమ్భవః ; స్వ
విషయకకామనావత్వ సంబంధేన తస్యాపివిశేషణత్వోపపత్తేః. అథ
తృతీయేపి, ప్రపత్తేర్నిమిత్తతయాఽధికారివిశేషణత్వం హినిషిద్ధతయా
కేవలతయాచస్యాత్ ; తత్రాఽద్యే, (౧) “ కలగ్ని ఉపాయబుద్ధ్యా
పణ్ణమ్ ప్రపత్తియుమ్ పాతకత్తోఽహిక్కుమ్ ” ఇత్యనుగృహీతరీత్యా
ప్రపత్తివిశేషస్య నిషిద్ధనిమిత్తాన్తర్గతతాయా అపి సర్వపాపశబ్దసిద్ధత్వే
న దురపహ్నావతయాతేన రూపేణ తథాత్వోపపత్తిః, నచైవంప్రపత్తేః
పరిహరణీయతాప్రసక్తః; తేనగూపేణ తథాత్వస్యేష్టత్వాత్. అథతత్ర
ద్వితీయేపి, (౨) “ జగతిగతిమన్యామ విదుషాంగతిర్గమ్యశ్చాసా హరిః ”
ఇత్యనుగృహీతరీత్యా అనన్యశరణత్వవిర్భావాత్త్రికాయాః ప్రపత్తేః
కేవలనిమిత్తతాః గూఢిన్ధోపాయాధికారివిశేషణతయాజతస్తదిసిద్ధత్వే
నదురపహ్నావతయాతేన రూపేణ తథాత్వోపపత్తిః. ఏవమ్-(౩) “ స్వా
తన్త్రస్త్రినిజరక్షణమ్ ” ఇత్యాద్యనుగృహీతరీత్యాసర్వేషాంచేతనానాం
భగవదనన్య రక్షకత్వాత్తకానన్య శరణత్వరూప స్వరూపస్య తాదృశ
స్వరూపవిశిష్ట సర్వచేతనవిషయేపి భగవత్పవ రక్షణప్రాప్తేశ్చాఽష్టా
క్షర నమఃపదాదిసిద్ధతయా దురపహ్నావత్వేన సిద్ధరూప శరణాగతేరపి
కేవలనిమిత్తతయా సిద్ధోపాయాధికారి విశేషణత్వోపపత్తిః.

నచాత్ర విధి ప్రత్యయయోగః పరిపథీతివాచ్యమ్, వికల్పాసహ
త్వాత్ ; కిం సిద్ధరూపాయాశ్శరణాగతేః కేవలనిమిత్తత్వే విధిప్రత్యయ
విరోధః ప్రతిపిపాదయిషితః, ఉత సాధ్యరూపాయాస్తస్యాస్తథాత్వే ;

(౧) ముముక్షుప్పడి-౩-౭౫.

(౩) అష్టశ్లోక్యామ్. ౩,

నతావదాద్యః-తద్విషయకవిధిప్రత్యయస్యైవ గగనకుసుమనమత్వాత్. నాపిద్వితీయః-తస్మాప్రి వికల్పా సహత్వాత్;—కిం తదధికారి విశేషణ త్వగ్రాహక వాక్యాన్తరగత విధిప్రత్యయయోగ విరోధః ప్రతిపిపాదయి షితః, ఉత వాక్యాన్తరగత తద్విరోధోవా, నతావదాద్యః - (౧) “అ హంత్యా” ఇత్యాదివాక్యే విధిప్రత్యయశ్రవణాత్. నాపిద్వితీయః-(౨) “పరీక్ష్యలోకాన్ కర్తృచితాన్ బ్రాహ్మణోనిర్వేదమామూత్” ఇత్యాదిషు వాక్యాన్తర విహితాయావ గురూపసత్త్వాదేర్వాక్యాన్తరే అధికారి విశేషణత్వేనా వ్యుపాదానదర్శనేన వాక్యాన్తరీయ విధిప్రత్యయయోగస్య వాక్యాన్తరోపాత్తాధికారి విశేషణత్వేన సాక మవిరోధదర్శనాత్. అభ్యుపగతంచాఽఽచారైః వాక్యాన్తరవిహితాయాః ప్రపత్తే రేవ ప్రపన్నాసాధారణ ధర్మ ద్వయ స్తరణాదివిధిషు కేవలనిమిత్తతయాఽధికారివిశేషణత్వమపి, తస్మాత్ సిద్ధం ఫలకామనారూపతయా ఫలతయా నిమిత్తతయాచ ప్రపత్తేరధికారి విశేషణత్వముపపద్యత ఏవేతి.

నచ్చైవమపి-విధేయాన్తరాసిద్ధ్యా తథాత్వా సంభవశజ్ఞాః; అధికారివిశేషణానాం నియోజ్యతావచ్ఛేదకత్వ నియమే ప్రమాణా భావాత్. నచ-ప్రాయోదర్శనమాత్రేణ తత్సిద్ధిః; సాధివత్ప్వలోహ లేఖ్యత్వయోర్వ్యభిచారాత్. అధికారివిశేషణానాం నియోజ్యతావచ్ఛేదకత్వం నతావదధికారివిశేషణతావ్రయుక్తమ్ ; కింతు-ఉపాయగతాధికారియత్నసాధ్యత్వరూపోపాధినిబద్ధనమ్, అతః యత్రోపాయస్య సిద్ధత్వమ్, తత్ర తదధికారి విశేషణస్య నియోజ్యతావచ్ఛేదకత్వాభావోన నః శ్చ తి మావహతీతి యుక్తం ప్రపత్తే ర్విధేయాన్తరాభావేపి సిద్ధోపాయాధికారి విశేషణత్వమ్. నను - సర్వాధికారి విశేషణ సాధారణ మధికారి విశేషణత్వంకిన్నామేతిచేత్ ; - ఉపాయాన్వయితా వచ్ఛేదకత్వమ్

వేతి బ్రూమః, సిద్ధంచ ప్రపత్తే సిద్ధోపాయాన్వయితావచ్ఛేదకత్వమ్,
(౧) “శరణమాకుమ్ తనతాశ్చైస్తార్ క్కల్లామ్” ఇత్యాది దివ్య సూరి
సూక్తిః. తస్మాత్ నవిధేయా స్తరాసిద్ధావపి ప్రపత్తేరధికారివిశేషణత్వ
విరోధః.

అథవా-స్యాన్నామాధికారి విశేషణానాం నియోజ్యతావచ్ఛేద
కత్వనియమోపి, తథాపి నప్రపత్తే రధికారివిశేషణత్వహానిః, ప్రపన్నం
ప్రతి సిద్ధోపాయస్యైవ విధీయమానత్వాత్ నచ సిద్ధస్య ప్రవృత్త్యసా
ధ్యత్వాద్విధేయత్వాసంభవః;-తస్యాత్పాద్యత్వలక్షణ సాధ్యత్వా సంభ
వేపి ప్రాప్యత్వలక్షణ సాధ్యత్వానపాయేన తత్సాధ్యక విధ్యుపపత్తేః.
ఉత్పాద్య వికార్య సంసౌర్య ప్రాప్యభేదేన సాధ్యచాతుర్విధ్యంహి
సిద్ధాస్తసిద్ధమ్. విధీయతేచలక్ష్మీతస్త్రే) ప్రపన్నప్రాప్యతయా సిద్ధోపాయః
(-౨) “ఏవం మాం శరణం ప్రాప్య వీతశోకభయక్లమః! మామేనశరణం
ప్రాప్యమామేవాస్తే సమశ్నుతే” ఇతి. అత్ర “ఏవంమాంశరణంప్రాప్య”
ఇత్యధికారి విశేషణతయా శరణాగతిమనూద్యతద్విశిష్టంప్రతి “మామేవ
శరణంప్రాప్య” ఇతి ప్రాప్యతయాసిద్ధోపాయవిధానాత్. కించ-ప్రతిబద్ధక
వినిర్దేశక విశిష్టవేషేణ సిద్ధోపాయస్యాపి సాధ్యత్వసంభవేన తద్విధేరక్ష
తత్వాచ్చ. నచ-విశిష్టోపాదానస్య విశేషణమాత్రార్థకత్వేన ప్రతిబద్ధక
వినిర్దేశకమాత్రస్యైవ సాధ్యతయా విధేయతా స్యాదితివాచ్యమ్, —
తథాసతి లాభిక వైదిక కార్యకారణభావమాత్ర భజ్యప్రసక్తాత్. — ఘట
త్వాద్యవస్థావిశిష్టంప్రతి కపాలత్వాద్యవస్థావిశిష్టంహి కారణమిచ్ఛ్యచ్ఛ
తే; తత్రాప్యక్తన్యాయేన తత్తదవస్థామాత్రస్య కార్యకారణ భావా
చాతాత్. అస్తితిచేత్, (3) “తదనన్యత్వమారమృణశ్చబ్దాదిభ్యః”

(౧) తి.నాయ.౯-౧౦-౬.

(3) కా.మి-౨.౧-౧౫.

(౧) లక్ష్మీతస్త్రే).

ఇత్యాది సిద్ధకార్యకారణాభేద సిద్ధాంతభజప్రసక్తాత్. నచ-తత్రప్రమాణ బలాద్విశిష్టస్యసాధ్యతాభ్యుపగమ్యతే, ఇహతు తదభావాత్తదసభ్యుపగమ ఇతివాచ్యమ్, (౧) “ద్రావద్యాసహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దినమ్” (౨) “రక్షిష్యతీతి విశ్వాసాదభీష్టోపాయకల్పనమ్” (౩) “స్వాభీష్టేపరిసంబంధే స్వశక్త్యాహీనసాధనః । తత్సాప్రప్యపాయం తత్సాదా కృత్వా విశ్వాసపూర్వకమ్” ఇత్యాది న్యవహారానుగుణ్యేన ఇహాపి విశిష్టవేషేణ సాధ్యతాయా అవశ్యాభ్యుపేయత్వాత్

నచైవమపి-సిద్ధోపాయగత ప్రతిబంధకవినిర్దేశస్య కర్తృవ్యాపారరూపత్వాభావేన తస్యసామ్య త్కృత్యసాధ్యత్వేన విధేయత్వాసిద్ధిః, స్వరక్షణార్థ స్వప్రవృత్తినామేవ సిద్ధోపాయ ఫలూపధానప్రతిబంధకతయా తన్నివృత్తిరూప తద్వినిర్దేశస్య కర్తృవ్యాపారరూపత్వేనసామ్యాద్విధేయత్వోపపత్తేః. నచ-తాదృశవిధివాక్యదార్లభ్యమ్, (౪) “తేన చేదవివాదస్తే మాగక్షాంమాకురూన్గమః” (౫) “అపాయోపాయసంజ్ఞాతుపూర్వరాశీపరిత్యజేత్” (౬) “తమంశం నైవకుర్వీతమనీషీపూర్వరాశివత్” ఇత్యాదీనాం సులభత్వాత్ నచ-అశుతరవినాశినాంచేతనవృత్తీనాం ప్రతిబంధకత్వానుపపత్తిః ; స్వజన్యభగవంతనః కాలుష్యాత్కాదృప్తవత్తా సంబంధేన తదుపపత్తేః.

అథవా-అస్తుమనః కాలుష్యవిశేషాణామేవ ప్రతిబంధకతా ; తథాపి - నతద్వినిర్దేశస్య కర్తృవ్యాపారసాధ్యత్వమ్, పరిమృతయాపి తదుపపత్తేః. నచైవమ్ - కాలుష్యవినిర్దేశస్య భగవత్ప్రసాదాత్కతేన తస్యపారమృత్యేణ సాధ్యత్వోక్తా బాచిత్యాత్ స్వగ్రాదివత్ ఫలరూపత్వస్య తద్ధేతుభాతావాస్తర వ్యాపారరూపత్వస్యవాప్రసక్తః,

(౧) భారతే.

(౩) మనుస్మృతా.

(౫)

(౨)

(౪)

(౬)

కాలున్యశాన్తిరూప ప్రసాదస్యాఽభావరూపత్వేన తస్య స్వగ్రాది తు
 ల్యతయా ఖలాదిరూపత్వాభావాత్. నచ-తస్య,భావాన్తరమభావః
 న్యాయేన స్వాభావిక భగవద్వీరిరూపత్వాశ్రయణేన తథాత్వప్రస
 జ్ఞః; తథానతి - తస్యేష్టప్రసజ్ఞరూపత్వాత్. నచైవమ్-సిద్ధోపాయస్య
 నిమిత్తమాత్రాధికారత్వహానిః,అస్యచోద్యస్య జీవనాది నిమిత్తకస్థతేషి
 తుల్యత్వాత్.. తత్రా ప్యుక్తదిశా పరమృరయా కర్తృవ్యాపారసాధ్య
 స్యప్రత్యవాయపరిహారాదే సిద్ధాన్తేభగవద్వీరి రూపత్వాత్. కించ-
 (౧) “పరిబృథతయావా వినితయా జగతి గతి మన్యామవిదుషాంగతిగ్గ
 మృశ్చాసాహరిః” ఇత్యాద్యనుగృహీతేరిత్యా సిద్ధోపాయం ప్రతి జీవ
 నాదివత్ స్వరూపయాధాత్వగ్జ్ఞానరూపత్వేనోఽఽకారేణ నిమిత్తభూ
 తాయా ఏవ శరణాగతేః,(-౨) “యాఞ్ఞాప్రపత్తిశ్శరణాగతిః”(౩) “ప్రా
 ర్థనామతిశ్శరణాగతిః” ఇత్యాదిభిః ప్రమాణైః ఫలకామనారూపత్వ
 స్యాపి సిద్ధత్వేన తదధికారక సిద్ధోపాయస్య తస్మాదప్రయుక్తాగ్ని హోత్ర
 న్యాయేన సంవతితాధికారత్వస్య సిద్ధ్యా సిద్ధోపాయస్య కేవలనైమిత్తి
 కత్వభజ్జప్రసజ్ఞసేష్టప్రసజ్ఞరూపత్వాచ్చ. నచైవమపి - విధేయాన్తరా
 భావేనసిద్ధోపాయఫలోపధానప్రతిబంధకవినిర్దేశస్యాఽసాధ్యత్వప్రసజ్ఞః;
 (౪) “ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయా హీయతేఽనయా । అపాయ
 సంప్లవేనద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తి రియంసాత్ర
 యత్పునశ్శరణంప్రజేత్ । ఉపాయానా ముపాయత్వ స్వీకారేష్వీతదేవ
 హి । ఇత్యాదివిహితస్య ప్రాయశ్చిత్తవిశేషస్యైవ జాగరూకత్వాత్.
 అథవా మాస్తు సిద్ధోపాయస్య విశిష్టవేషేణ విధేయత్వా శ్ర
 యణమ్, తథాపి నప్రపత్తేసిద్ధోపాయనియోజ్యతావచ్ఛేదకత్వహానిః;

(౧)

(౩) పాశ్చి.

(౨) పాశ్చి.

(౪) పాశ్చి.

అజ్ఞాతజ్ఞానసదూపవిధా తస్య స్వరూపత ఏవ విషయత్వోపపత్తేః. నచ-
 (౧) “అమృతస్యైష సేతుః” ఇత్యాదిశాస్త్రైః ప్రపత్త్యవిశిష్టస్యాపి
 సిద్ధోపాయజ్ఞానదర్శనేన తద్విశిష్టస్యైవ తదధికారిత్వాసిద్ధిః. లోకదర్శన
 మాత్రస్య శాస్త్రీయనియమ భజ్జకత్వాయోగాత్. తథాసతి - శూ
 ద్రాణామపి క్వచిద్వేదాధ్యయనాదిదర్శనేన తేషాంత్రైవర్ణికాధికార
 త్వ భజ్గప్రసక్తాత్. నచేహ తదధికారత్వనియమజ్ఞాపకశాస్త్రీదా
 ర్శభ్యమ్, (౨) “శీలవాన్వైష్ణవశ్శుచిః” (౩) “శిష్యస్తేహం శాధిమాం
 త్వాం ప్రపన్నమ్” (౪) “శరణముపగతశ్శాస్త్ర విశ్వాసశాలీ” ఇత్యా
 దిభిస్తన్నియమసిద్ధేః. నచ-ప్రపత్తేశ్శాస్త్రాధికమ్యత్వేన సిద్ధోపాయ
 శాస్త్రీశ్రవణ తత్ప్రపదనయో రన్యోన్యాశ్రయ ప్రసక్తః; (౫) “అర్జు
 నన్ కృష్ణనుజైయ ఆనైత్తోఽఠోకశాలుమ్ ఋషికల్ వాక్యజ్ఞశాలుమ్”
 ఇత్యాదినాశ్రీవక్తిపురేశపూర్ణానుగృహీత రీత్యా శ్రవణమస్తరేణాపి ప్రప
 దనసంభవాత్. నచైవమ్-ప్రపన్నస్యపునసిద్ధోపాయ జ్ఞాననై రర్థకృమ్;
 ప్రపన్నోత్తరవృత్తీనామివ స్వయంప్రయోజనభగవత్ప్రీత్యర్థత్వసంభ
 వాత్; (౬) “సత్త్వమ్తలైయెదుత్తపోతు” ఇత్యాద్యనుగృహీతరీత్యా
 భయనివృత్త్యాద్యర్థకత్వసంభవాచ్చ. కించ - అతాకికశ్రేయసాధ
 నానాం సర్వేషాం తత్తదధికారి విశేషణావచ్చిన్న తత్తద్విధిమూలక
 కర్తృవ్యాపారోపాత్తతయైవ తత్తత్ఫలోపధాయకత్వ దర్శనేన, ప్రకృ
 తేపి సిద్ధప్రపదనేన పుంసాసాధనతయా జ్ఞాయమానం బ్రహ్మైవ సాధన
 మిత్యవశ్యం వక్తవ్యత్వేన తత్సార్థక్యసంభవాచ్చ. నచైవమ్-బ్రహ్మజ్ఞాన
 వ్యైసవిధేయతయా సాధనత్వ ప్రసక్తః; విధేయత్వస్య ప్రపన్నో
 త్తరవృత్త్యస్తగత ద్వయాథానుసంధానాదిషు వ్యభిచరితత్వేన సాధన

(౧)

(౩) గీ-

(౫) ముముక్షుప్పడి-౩-౯౦.

(౨)

(౪)

(౬) ముముక్షుప్పడి-

త్వాఽసాధకత్వాత్ అత ఏవహికర్తృవ్యాపారకృతి నాధ్యతామాత్రః
లిజాదేర్వాచ్యం శబ్దానుశాసన సిద్ధమ్, నాన్యదతాకిక మితి భావ్యకార
మతి ముపపద్యతే. కించ-సిద్ధోపాయవిధాయక శాస్త్రేషు ఏకపదైః
కారాదిభిస్తద్భానాదీనాం సాధనత్వస్య నిషిద్ధతయా తద్విరోధేన తది
సంభవాచ్చ అపిచ-(౧) “అమృతస్యైష సేతుః” (౨) “నాకాష్ఠాసాప
రాగతిః” (౩) “యమేవైషవృణుతే తేనలభ్యః” (౪) “విష్ణుపోతంవినా
నాన్యత్కీచ్యదస్తి పరాయణమ్” (౫) “త్వత్పాదకమలాదన్య న్నమే
జన్తాస్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి” ఇత్యాది బహుప్రమాణాను
గృహీతేన శరణపదేన బ్రహ్మణ ఏవోపాయభావస్య కర్ణోక్తయో
తద్విరోధేన తద్భానస్య ఉపాయత్వకల్పనాఽయోగాచ్చ

‘ఏతేన, “మూమేకం శరణంప్రజ” ఇత్యాదే సాధనత్వేన బ్రహ్మను
సద్ధాన విధానపరత్వే బ్రహ్మణసాధనత్వాసిద్ధ్యాకేవలదృష్టి విధిమాత్ర
పరత్వమేవస్యాదితి మిథ్యాజ్ఞానా దప వర్గ ప్రసజ్ఞః” ఇతి యదుక్తమ్,
తదపి పరాస్తమ్. “అమృతస్యైష సేతుః” ఇత్యాదిభిరేవ తత్సిద్ధేః
నచ తేషాం రక్షకత్వ మాత్ర విషయతా; తస్య సర్వసాధారణ త్వేన
“అమృతస్య” ఇత్యాదివిశేషోపాదానానుపపత్తేః, (౬) “ఉపాయే గృహ
రక్షిత్రోః” ఇత్యాది శరణ శబ్దార్థనిష్కర్షక వచన విరోధాత్, కూలా
స్తరప్రాప్తికరణవాచి సేతుశబ్దాదిస్వారస్యవిరోధాపత్తేశ్చ నచైవ
మపి తాదృశ సాధనత్వ జ్ఞానస్య శ్రవణమాత్ర సంపాద్యత్వేన విధి వ్యా
పార విషయత్వాసంభవః ; హేత్వస్తరప్రాప్తస్యాపి ధాత్వర్థస్యాఽవి

(౧)

(౩) కరోపని-౨-౨౩.

(౫) జి-స్తా-౧౦.

(౨)

(౪)

(౬, పాశ్చ-)

అమృత సిద్ధిలాభాయ లోకే విధిదర్శనేన తన్నామ్యేనాఽత్రాపి విధి విషయత్వసంభవాత్. నచైవమ్, కుదృష్టిమతోత్థాన ప్రసజ్ఞః ; అస్య జ్ఞానస్య మోక్షసాధనత్వానభ్యుపగమాత్, మోక్షస్య కేవలసిద్ధోపాయ సాధ్యత్వంహి అస్తత్సిద్ధాస్తసిద్ధమ్. సచ-అవిధేయజ్ఞానస్య పరమృతయా యథాక్షధజ్ఞిన్తోత్తోపయుక్తత్వ మాత్రేణ కుమతిమతోత్థాన ప్రసజ్ఞః తథానతి తస్య సర్వేషాం తుల్యత్వాత్.

నచైవమ్, సమర్పణపర్యస్తసాధనత్వ బుద్ధివిశేషవైశ్యవ ప్రపత్తిత్వాభ్యుపగమాత్, అధికారివిశేషణ విధేయయో రైక్య ప్రసజ్ఞః, ప్రపత్తివ్యక్త్యర్థిన్నత్వాత్. నోచేత్ ప్రపన్నకర్తవ్యతయా నిత్యః పితస్య ప్రపక్షేరపి హాన ప్రసజ్ఞాత్. కించ - గోప్తృత్వవరణాత్తక సాధనత్వ బుద్ధి రధికారి విశేషణమ్, కరణత్వ బుద్ధిరూపం శరణవరణం విధేయమితి తయోర్భేదోపపాదన సంభవాచ్చ.

నచైవమ్, కర్తరి బ్రహ్మణి కిరణత్వ బుద్ధేః మహాపరాధరూపతా; తథానతి (౧) 'కరణం కారణం కర్తా' ఇతి సమాసనామస్తోత్రే కరిణమిత్యస్య పరిహరణీయత్వాపక్షేః. యదిచ కిర్తృత్వసమానాధి కరణస్య కరణత్వస్య గుణరూపతయా తస్య స్తుతిపరత్వముచ్యేత, తర్హి సర్వత్ర దీయతాం దృష్టిః. నచైవమ్ - బ్రహ్మణః కరణత్వే కరణస్యచ కర్తృనిరూపిత స్వరూపత్వేన కర్తృపేక్షాయాం పరిశేషా దాచిత్యా చ్ఛాఽధికాశ్యేన కర్తేతి ప్రతీయేతేతి పారతన్య్య విరూధప్రసజ్ఞః, అస్య చోద్యస్య జగప్రపత్తిస్థలేపితుల్యత్వాత్. తన్నిష్ఠానామ్ (౨) "తస్యచ

వశీకరణం తచ్చరణాగతిః” ఇత్యుక్తరీత్యా బ్రహ్మవశీకరణాత్మక శరణాగతి కర్తృత్వాభ్యుపగమాత్. యదిచ - తత్రథాత్వర్థస్వభావాత్ కర్తృత్వ విశేషసిద్ధిరభ్యుపగమ్యేత, తస్మిప్రకృతేపి బ్రహ్మణా కరణేన ఫలం ప్రాప్నోతిప్రపన్న ఇత్యత్రపరార్థప్రాప్తి లక్షణధాత్వర్థ స్వభావాదపి తత్కర్తృత్వ విశేషలాభో నిష్కణ్ఠిక ఏవేతి పశ్యతు భవాన్. కించ-(౧) “అహంహిశరణంప్రాప్తో నరేణానన్యచేతసా । ప్రాపయామ్యాత్మనానైత్యానంనిస్థతాఖిలకల్తషమ్” ఇత్యాదినాభగవత్కరణకక్రియాయాం భగవత ఏవ కర్తృత్వస్య సిద్ధత్యేన తద్విరోధేనచేతనస్య తత్రస్వతంత్రతయా కర్తృత్వాశ్రయణస్యాత్వేనానుచితత్వాత్. నచ కరణత్వ కర్తృత్వయో ర్లోకే విరోధదర్శనాత్ భగవత్కరణకక్రియాయాంభగవతఃకర్తృత్వాసంభవః; తథాసతిజగత్సృష్టానుపాదానతయా కరణభూతస్య కర్తృత్వత్వాగ ప్రసక్త్యాత్. నచ తత్ర ప్రమాణబలాత్ తత్సిద్ధిః, ప్రకృతేపి ప్రమాణానా ముదాహృతత్వాత్తత్సిద్ధిః. నచ భగవతో మోక్షకరణత్వపరాణాం వచనానాం నిరపేక్షమోక్షప్రదాన కర్తృత్వమాత్ర పరతయాన్యధాసిద్ధతా, జగదుపాదానత్వ పరాణామపి వచనానాం నిరపేక్షకర్తృతాపరతయాన్యన్యధాసిద్ధిప్రసక్త్యాత్. నచ ఉపాదాననిరపేక్షసృష్టే ర్లోకేదదర్శనాత్ తదనుపపత్తిః, కరణనిరపేక్ష రక్షణస్యాపి లోకేదదర్శనేన తస్యావ్యనుపపన్నత్వాత్. నచ- విచిత్రాక్తా భగవతి తదుపపత్తిః; తద్దేవాత్రావ్యుపపత్తిః. తస్మాత్ జగత్సృష్టావివమోక్షప్రదానేపి బ్రహ్మణః కరణత్వకర్తృత్వయో రవిరుద్ధత్వాత్, నభగవత్కరణకక్రియాయాం భగవతః కర్తృత్వాసంభవః.

నచైవమ్, ప్రపజ్ఞే రధికారివిశేషణత్వే (౧) “తేనతేనావ్యతే తత్తన్నాన్యసేనైవ మహామునే” ఇత్యాదా తస్యనాధనత్వోక్తే రముఖ్యత్వాపత్తిః, కేషాంచిత్ప్రపత్తివిశేషణాం భక్తితుల్యతయా అస్తాభిస్సాధనత్వాభ్యుపగమేన తేషాం వచనానాం తద్విషయతయా విరోధాభావాత్. ప్రకృతేసర్వప్రపత్తీనాం సాధనత్వనియమ ఏవ నిషేధ్యతే. (౨) “అచ్యుతస్యైవ సేతుః” ఇత్యాది బహుప్రమాణమూలకస్య భగవతః కరణత్వవ్యపదేశస్సాముఖ్యత్వపరిహారాయ సిద్ధోపాయనిష్ఠానుష్ఠేయానాం ప్రపత్తీనాం అధికారివిశేషణమాత్రత్వ మకామేనాపి స్వీకృత్యమేవేతి సర్వమవదాతమ్.

స మాప్తః.

ప్రపత్తినుపాయత్వవిచారః

శ్రీః.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

పెరియవాచ్చాన్నిళ్ళై కుమారరాన

నా య నా రా చ్చాన్నిళ్ళై

అరుళిచ్చేయేత

తత్వసర్వహమ్.

ఇంద్రగఢమ్.

శ్రీమాన్-పుదుప్పేర్-ఇళైయిల్లీ

విద్వాన్ - వేంకటాచార్యరాలుమ్,

శ్రీమాన్-పుతుప్పట్టు-తిరువేంకటాచార్యరాలుమ్,

నానాదేశానీ తానేక శ్రీకోశబ్దశిన్ సహాయత్తినాల్

పరికోధిప్పిక్కప్పట్టు,

శ్రీకృష్ణార్జున

శ్రీవైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపక సభైయారాల్

శ్రీపరాక్రమ శిరువవతారాది ౫౦౦౧-వతు సంవత్సరమాన

సౌమ్య సంవత్సరత్తిల్

కాశీపురమ్

శ్రీగీతాచార్యముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు ప్రచురమ్ కేయ్యప్పట్టు.

విజయతేకరామ్.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రావక సభ (లిమిటెడ్).
ఈ నభలో తెనుగులిపిలో నచ్చువేసిన గ్రంథములు.

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రావక సభ		యా. అ. కె.
తనిశ్లోకమ్ సన్యాఖ్యానము	ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము	౩ ౪ ౦
ధారణాదినిశ్లోకమ్	,,	౦ ౫ ౦
రామచరితముశ్లోకమ్	,,	౦ ౩ ౦
సమర్థశ్లోకటిప్పటి	,,	౦ ౫ ౦
కాణ్డీయవిష్ణు పరమధర్మ శాస్త్రము	తాత్పర్యసహితము	౦ ౧ ౨ ౦
మతిలో తిరువనాతి సన్యాఖ్యానము	ఆరుమ్మద ప్రతిపద సహితము	౦ ౧ ౩ ౦
ఇంద్రాక్షు తిరువనాతి	,,	౦ ౧౨ ౦
మూనాక్షు తిరువనాతి	,,	౦ ౧౨ ౨
నాన్మకన్ తిరువనాతి	,,	౦ ౧౪ ౦
తిరుపరు గ్రమ్ వ్యాఖ్యానద్వయ సహితము	ఉరై ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము.	౪ ౮ ౦
తిరువాళియమ్ సన్యాఖ్యానము	ఆరుమ్మద సహితము-ప్రతిపద తాత్పర్యసహితము.	౦ ౬ ౦
అయితిగువనాతి	,, ఆరుమ్మద ప్రతిపద సహితము	౦ ౧౪ ౦
తిరువెల్లి శ్లోకము	,,	౦ ౪ ౦
శివీయతిరుమడల్	,,	౦ ౯ ౬
పెరియతిరుమడల్	,,	౦ ౧౫ ౨
ఇరామానుశ శ్లోకస్తాతి	,,	౩ ౮ ౦
తిరుప్పల్లాణ్డు	,,	౦ ౧౫ ౦
శ్రీవచనభూషణమ్	,,	౩ ౯ ౦
శరణశబ్దార్థ విచారిమ్	,,	౦ ౪ ౦
ప్రసత్త్యసుపాయత్వవిచారిమ్	,,	౦ ౧ ౬
నాయమాత్మాభావ్యమ్	,,	౦ ౪ ౦
యమకరత్నాకరమ్	,,	౫ ౬ ౧
తిరుప్పావై	,,	౨ ౧౧ ౦
దీపప్రకాశ సహిత తత్త్వదీపమ్	,,	౪ ౧ ౦
గురుపరమృరా ప్రభావమ్	,,	౪ ౧ ౦
తత్త్వజ్ఞానమ్	,,	౦ ౪ ౦

ఈ గ్రంథములు మట్టకాగితములలో సగము వెలకు నివ్వఁబడఁను.

ఇట్లు.

రా-తిరువేళ్ళడత్తానయ్య,

కార్యదర్శి, ధనాధికారి.

మ-తిరువేళ్ళడత్తానయ్య,

ఉపకార్యదర్శి.

నెం. ౩౧, వెంకటాచలమెఠటికి, చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయ నమః.

పెరియవాచ్చాన్నిశ్చైవమరరాన

నాయనారాచ్చాన్నిశ్చైవ అరుళిచ్చెయేత

తత్వసంగ్రహమ్.

శ్రుత్యర్థసారజనకం స్తుతిబాలమిత్రం పద్మోల్లసద్భగవదఃస్తి పురాణజన్మమ్!
జ్ఞానాధిరాజమభయప్రదరాజపుత్రం అస్తద్గురుం పరమకారుణికం నమామి॥

ప్రణమ్య ప్రణతార్తినాం హర్తారం హరి మింద్రరామ్!

ఆచార్యాంశ్చ౧౨ త్తతత్వజ్ఞాన్ క్రియతే తత్వసంగ్రహమ్॥

ప్రత్యక్షమ్, అనుమానమ్, ఆగమమ్ ఎన్దు శొల్లప్పడుకిఱ
ప్రమాణజ్ఞభుక్కు విషయమాన వస్తుక్కళడైయ, భోక్తా, భోగ్యమ్,
నియన్తావేన్దుశొల్లప్పడుకిఱ మూన్దుకోటియిలుమ్ అన్తహ్యతమ్.

అతిలోభోగ్యమానతు - శ్లేయతైకరూపమాన వస్తు అతా
వతు - అతీయప్పడుకైయే వడివాళవుడైతాయరుక్కై. ఇవ్విడత్తిల్
అవధారణత్తాల్ జ్ఞాతావన్డెన్దిటతు. భోక్తావాకితాన్ - జ్ఞాతృజైకరూప
నాయిచ్చానొరువన్. అతావతు - అతీనైయేయే వడివాళివుడైయ
నాయరుక్కై. ఇవ్విడత్తిల్ అవధారణత్తాల్ నియన్తావన్డెన్దిటతు.
నియన్తావాకితాన్ - నియన్తృజైకరూపనాయరుచ్చానొరువన్. అతా

వతు - నియమిక్తైయై వడివాకవునైయనాయరుక్తై ఇవి
డత్తిల్ అవధారణత్తాల్ నియామ్యనల్లనెగ్గితు. ఆక కోటిత్రయత్తు
క్కుమ్ అవ్వరుకుపట్టిరుప్పతొరు వస్తువిల్లె. ఇమ్మాన్వైయు మొట్టియ
జ్ఞానత్తుక్కు విషయమాయరుప్పతొరు వస్తువిల్లామైయాలే.

అవతెన్? ఉదాసీననెన్దొరువనిల్లెయో? అవన్ ఇమ్మాన్వైక్కుమ్
అవ్వరుకుపట్టవనన్దో వెన్నిల్. ఉదాసీననాకితాన్ - భోగనియమాది
కళుక్కు మోగ్యనాయరుక్కచ్చెయ్తే అవన్దొరై ఉపేక్షిత్తిరుక్కు-మవ
నాకైయాలే అవనుమ్ ఇమ్మాన్వైలే అన్తరూతన్.

ఆక సర్వముమ్ మూన్వైతత్వమాయే యిరుక్కుమ్. అప్పడి
శ్రుతిశొల్లిత్తు - (౧) “భోక్తా భోగ్యం ప్రేతారశ్చమత్వా సర్వం
ప్రోక్తంత్రివిధం బ్రహ్మేతత్” ఎన్దు. ఇవిడత్తిల్ బ్రహ్మశబ్దమ్
ప్రపశ్యవచనమ్. (౨) “తస్మిన్ హంసోభ్రామ్యతే బ్రహ్మచక్రే”
ఎన్దు - హంసరూపనాన ఆత్మా జగచ్చక్రత్తిలే భ్రమియానిన్వైసన్దు
ప్రయోగ మున్దాకైయాలే, సర్వజగత్తుమ్ భోగ్యాదిరూపేణ త్రివిధ
మాయరుక్కుమెన్దపడి.

భోగ్యకోటియిలే ప్రకృతిమహదాదికల్, కాలమ్ తొడక్కు
మానవై అన్తరూతమ్. బద్ధముక్తనిర్భరొకల్ భోక్తృకోటియిలే.
నియన్దొ ఒరువనే, ఇరువరిల్లె. (౩) “క్షరాత్కానావీశతే దేవషకః”-చేత
నాచేతనజ్గళుక్కు నియన్దొఒరువనే యెన్దుమ్, (౪) “శాస్తా చరాచర
సైక్యకః” ఎన్దు - దేవతిర్యజ్జనుష్యస్థావరాత్మకమాన జగత్తుక్కు
శాస్తా ఒరువనే యెన్దుమ్ శ్రుతిస్తృతికల్ శొల్లిత్తుకైయాలే.

అన్దనియన్దొవాకితాన్ విష్ణుశబ్దవాచ్యనాన సర్వేశ్వరనే, వేతొరు
వరుమన్దు. (౫) “శాస్తా విష్ణురక్షేవస్య జగతో యో హృద్దిశ్శిరః

(౧) శ్వేతా-౧-౧౨.

(౨) తాత్ప-౧-౬.

(౩) శ్వేతా-౧-౧౦.

(౪)

(౫) వి-పు-౧-౧౭-౨౦.

తమ్యతే పరమాత్మానం తాత కః కేన శాస్యతే” ఎన్ఱు - ఇవనుక్కు ఈశ్వరత్వత్తై విధిక్తైయాలుమ్ నీక్కినిన్ఱ్ఱారై నిషేధిక్తైయాలుమ్, ఇవన్ఱాన్ సర్వత్తైయుమ్ అన్ఱః ప్రవేశరూపేణ వ్యాపిత్తు నిన్ఱునియమి క్కుమ్. అప్పడిక్కు-(౧) “అన్ఱః ప్రవిష్టశ్శాన్తా జనానాం సర్వాత్మా” ఎన్ఱు శ్రుతిశొల్లిల్లై. ఇవిడత్తిల్ జనశబ్దమ్ - ప్రత్యక్షాదిప్రమాణ సిద్ధమాన వస్తుక్కులై చొల్లుకిఱతు (౨) “యచ్చకిచ్చి జగత్కన్ఱిన్” ఇత్యాదియిలై ఇవనుక్కు సర్వవ్యాప్తిశొల్లుకైయాలే.

ఇన్ఱవ్యాప్తి- గుణవ్యాప్తిమన్ఱు, స్వరూపవ్యాప్తి. (౩) “నిత్యం విభుం సర్వగతం సుసూక్ష్మమ్” ఎన్ఱు - సర్వగతనాన ఈశ్వరమక్కు పరమమహత్పరిమాణమాన విభుత్వత్తై చొల్లుకైయాలే. పరమమహత్పరిమాణమానత - తనక్కవ్వరుకు విజ్ఞాన పరిమాణత్తైయుడై తన్ఱి క్కే యినుక్కుమ్ యాతొరుపరిమాణమ్, అతు పరమమహత్పరిమాణమ్. అతావతు - సర్వదేశ త్రిలుమున్ఱాకై.

ఇప్పడి విభువాయురుక్కుమాకిల్ (౪) “అణోరణీయాన్” ఇత్యాదికళిలై ఇవన్ఱై “అణీయాన్” ఎన్ఱు శొల్లానిన్ఱ్ఱతే ఇం తెజ్జనే యెన్నిల్; *అర్భకౌక స్వన్యాయత్తాలే అణుక్కళిలేవ ర్తిక్తైయాలే యాతల్, అన్ఱిక్కే స్వచ్ఛత్తై యాలే యాతలాక్కడవతు. అర్భకౌక స్వన్యాయమావతు- శిఱియత్తై యిరుప్పి డమాక వుడైత్తానై చ్చిఱి యతెన్ఱుశొల్లక్కడవతెన్ఱై.

ఇప్పడి పరమమహత్పరిమాణమానవిభుత్వమ్ భోక్తాప్రక్తిలై. ఉత్కాన్ఱిగత్యాదికలై ఇవనుక్కు శ్రుతిశొల్లుకైయాలే; (౫) “ఏష ఆత్మా నిష్కామితి” (౬) “ఏషోఽణు రాత్మా” (౭) “వాలాగ్రశతభా గస్యతథా కల్పితస్యచ భాగో జీవః” ఎన్ఱు-ఉన్ఱానశ్రుతియున్ఱాకై యా

(౧) యజు-ఆర్య-౩-౧౧.(౨) తై-నా-౧౨-

(౩) మున్ఱ-౨-౧-౫

(౪) తైనా-౧౨-౧

(౫) బృ-౬-౪-౨.

(౬) మున్ఱ-౩-౧-౯.

(౭) శ్కేతా-౫-౯.

లే, ఆత్మలక్షణం. అదృష్టవదాత్మకం యోగమన్తా అనిలాదిక్రియాహేతు, అవోచితం ఆత్మలక్షణం వాయుకుమారిల్ దూరస్థమాన అనిలాదిక్రియేకూడామైయా లే స్వరూపవ్యాప్తియై చొచ్చిల్లకిటతు. స్వరూపవ్యాప్తియై చొచ్చిల్లమాకిల్ విభువాక వేణుమేయెన్నిల్, అప్పడియన్తు. అవో అదృష్టయై యితినిరుక్తికీ ఈశ్వరేచ్ఛయా లే అనిలాదిక్రియేకభుక్తికీతాకై యా లే విభువాక వేణుమేన్నిట నిర్బంధమై.

“పాదేమే వేదనా - శిరసి మే వేదనా” ఎన్తు - ఎన్కాల్ నోవానిష్టతు, ఎన్తలై నోవానిష్టతెచ్చ వ్యవహారముణ్ణాకానిష్టతు, ఇన్ద్రవ్యవహారమ్, వేదనై ఆత్మస్పర్శియాకిల్ కూడాతే? కూడుమాకిల్, పురుషాన్తరగతమాన దుఃఖజ్జలీలున్ వ్యవహారముణ్ణాక వేణుమ్, ఆకై యా లే శరీరమాత్రపరిమాణనాక వేణుమే యెన్నిల్? అవోవేదనై యుగ్మవిడతై ఇన్ద్రియజ్జలీపాతి ఆత్మపుక్కుమ్ సజ్జారమ్కూడుకై యా లే అతిలు మొరునిర్బంధమై.

(౧) “వాల్మగ్రతభాగస్య - సచానన్తాయ కల్పణే” ఏన్తు - వాల్మగ్రతై పున్తు నూతాయరమ్ కూటిన్ద్రాల్ అతిలూకకూటశ్రవహారమ్ జీవాత్మా, అవన్తాన్ అనన్తనుమామెన్తు శ్రుతిశొల్లుకైయా లే, జీవాత్మాపుమ్ బద్ధావస్థైయి లే యుగ్మతొన్తాకైయా లే బద్ధావస్థైయిల్ అణువాకవిరుక్కుమ్, ముక్తావస్థైయి లే అనన్తనామెన్నిల్, ముక్తావస్థైయిల్ ఆనన్త్యమహియాక విభుత్వమ్ కోశ్చప్పర్కిల్, స్వరూపత్తుక్కు - పురిణానుమ్ వరుకై యా లే (౨) “ఆత్మాశుద్ధోఽక్షరః” ఎన్నిట అపరిణామశ్రుతియొడు విరోధిక్కునూకై యా లే ఇనిగుణానన్త్యమెన్తు పాఠభాగిక్కుడనతు.

(౩) “పుమాన్ సర్వగతః” ఇత్యాదియిల్ శొల్లుకిట వ్యాప్తిగుణవ్యాప్తి యెన్నున్దాతే, బద్ధావస్థైయైయమ్ పద్ధుచ్చొల్లుకిటతా

కైయాలే, బద్ధావస్థయిల్ గుణమ్ తిరోహితమాయన్తో యిరుప్పతె
న్నిల్; ఉన్నాన శ్రుతిక్కు వేటుపారుగిల్లామైయాలే అతుక్కునైయర్
మ్ పిఱక్కుమ్. ఆకైయాలే అతు అనుప్రవేశయోగ్యతానిబన్దనమ్.

ఇప్పడి ఆత్మాక్కుళుడైయ స్వరూపమ్ అణువాయుకుమాకిల్
(౧) “యథా సర్వగతో విష్ణు స్తథే వేయం ద్విజో తమ” ఎన్టు-యా
తొరుపడి అవన్ సర్వగతనాయరుక్కిఱాన్, అప్పడి ఇవళుమ్ సర్వ
గతైయాయరుక్కు-మెన్టు పిరాట్టిక్కు ఈశ్వరనోపాతి వ్యాప్తిశోల్లాన్
తెజ్జనేయెన్నిల్,

“ఇవళో ఆత్మజాత్యన్తర్భూతైయల్లళో” ఎన్టు శిలర్ ఉత్తరమ్
శోల్లవర్కళో. అతుఅయుక్తిమ్. ఇవళో ఆత్మజాత్యన్తర్భూతైయల్ల
శెన్నుమ్పొతు, భోగ్యకోటియిలే ఒరుత్రియామెన్నుతల్, ఈశ్వర
కోటియిలేయామెన్నుతల్, కోటిత్రయత్తుక్కుమ్ అవ్వరుకు పట్టవళా
మెన్నుతల్ శెయ్యచ్చెయ్యవేణుమ్.

అతిలోమున్దుఆమున్నమ్ భోగ్యకోటియిలన్వయమిల్లె, ఎజ్జనే
యెన్నిల్-జ్ఞాతృరూపైయాన ఇవళుక్కు జ్ఞానసూన్యత్వమ్ కూడామై
యాలే. అప్పడి ఈశ్వరకోటియిలుమ్ అన్తర్భావమిల్లె; ఈశ్వరత్వమ్
ఇరణ్ణాశ్రయత్తిల్ కిడవామైయాలే, ఎజ్జనేయెన్నిల్, ఈశ్వరత్వమాకి
అతు-తన్నైయెట్టిదార్క్కిడైయ ల్లానేనిర్వాహకనాయ్ తనక్కొరు
నిర్వాహకరైయడైయనన్దియిలే యుక్కైయాయ్దు. ఇతుఇరణ్ణా
శ్రయత్తిల్ కిడక్కుమాకిల్ అన్యోన్యమ్ ఆజ్ఞాభగ్గమ్ పిఱక్కైయాలే
ఇరువర్క్కుమ్ ఈశ్వరత్వమ్కులైయమ్. ఆకైయితే (౨) “ఈశతే
జేవపకం” ఎన్టు శ్రుతిశోల్లిల్దు.

అన్తఈశ్వరవ్యక్తి, ఇవళానాలోవెన్నిల్, భర్తృభార్యాసమ్బన్ధమ్
కూడాతే. (౩) “శాస్తా విష్ణురశేషస్య జగతోయో హృదిసీతః

తమృతే పరమాత్మానం తాత కః కేన శాస్యతే" ఎస్తు - విష్ణుశబ్ద
వాచ్యవాన పరమాత్మావై యోధీయవేటారువరుమ్ శాస్తానల్లరెస్తు
శొల్లుకైయాలుమ్, (౧) "విష్ణుపత్నీ" ఎస్తు ఇనల్లై అవనుక్కుప్పత్నీ
యాక చొల్లుకై యాలుమ్.

వన్నియాయుమ్ పతియాయురుక్కితాల్, ఇవల్ తానే యా
నాలోవెన్నిల్ అతువు మొట్టాతు, అప్పడిక్కురు ప్రమాణమురిల్లామై
యాలే. (౨) "అర్థోవా ఏష ఆత్మనో యత్సత్నీ" ఎస్తు-పతిభారై
కళిరువరుమ్ ఒకైన్దొరు సాధారణవచనముణ్ణేయెన్నిల్, అతువుమ్ ఇరు
వరు మొట్టెస్తు నిలైత్తు చొల్లుకితెస్తు, ఇరువరుమ్ కూడాతపోతు ధర్మా
నుస్థానమ్ పణ్ణనొణ్ణామైయాలే వస్తప్రాధాన్యతై పుల్ తొచ్చొల్లుకితెస్తు.
ఇల్లెయాకిల్ ఒరువర్కు నుఖదుకిఖిజ్జల్ వస్తపోతు ఇరువరు మొక్క
అనుభవిక్కవేణుమ్. ఇన్దనుఖదుకిఖాదివ్యవస్థైయితే ఆ త్తభేదత్తుక్కు
నిష్టాయకప్రమాణమ్. ఆకైయాలే ఇరువరు మొన్దెన్దెక్కు ప్రమాణ
మిల్లె.

ఇవి ఓరిడజ్జిలే ఉణ్ణాయ్ త్తతాకిల్ ఇవళుక్కు మవనుక్కు
ముణ్ణాన అవినాభానత్తాలే యాకక్కడవతు. అప్పడిక్కు ఏకీభావమ్
బ్రహ్మాంశరాణత్తిలే శొల్లిల్దు. (౩) "ఏకైవ వర్తతే భిన్నాజ్యోతేనై
వ హిమదిధితే" ఎస్తు యాతొరుపతి చన్దికై చన్ద్రినైక్కాట్టిల్
భిన్నైయాయురుక్కుచ్చెయ్ తే ఏకైయాయ్ వర్తిక్కితెస్తు, అప్పడియే
ఇవళుమ్ వర్తిక్కుమెన్దపోతే అవినాభానై యాయ్ వర్తిక్కు మెన్దు
మిడమ్ సమ్మలివన్నమ్.

అప్పడియేకారణత్వముమ్ ఇవళుక్కిల్లై. అతువుమ్ ఇరణ్ణాశ్రయ
త్తిల్ కివనామైయాలే. జగజ్జన్మాదికారణత్వమ్ ఆశ్రయాన్తరత్తిల్

కూడుమాకిలో బ్రహ్మలక్షణమాక నిర్దేశిక్కు కూడాతే. లక్షణ మావతు - అసాధారణభర్తామూకై యాలే. అప్పడిక్కు (౧) “యతో వాఇమాని” ఇత్యాదికలితే బ్రహ్మలక్షణమాకనిర్దేశిక్కుప్పట్టతితే.

అజ్ఞనస్థియిలే ఇవలో కారణభూలై యెన్ను మ్మోతు నిమిత్తోపా దానసహకారికిలో మూస్తుమ్ ఇవలోయెన్నుతలో, మూర్తిలే ఇవలో ఒప్పెన్నుతలో శెయ్యివేణ్ణుమ్.

అతిలోనిమిత్తోపాదానజ్ఞభిరణ్ణుమ్ ఇవశెన్న వొణ్ణాతు. (౨) “సదేవ సోమ్య ఇదమగ్రసిత్. ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” ఎన్దుమ్, (౩) “సృష్టే సృజతి చాత్మానం విష్ణుః పాల్యిచ్చ పాతిచ. ఉపసంహి యతే చాన్తే సంహర్తాచ న్వయం ప్రభుః” ఎన్దు-నిమిత్తోపాదానజ్ఞ భిరణ్ణుమ్ ఈశ్వరనే యెన్దుశొల్లుకైయాలే.

ఇనిసహకారియెన్న వేణ్ణుమ్, సహకారికిలోతాన్ - నిమి తరూప మాయుమ్, ఉపాదానసహకారిరూపమాయుమ్, ఉపకరణరూపమా యుమ్ త్రివిసమాయురుక్కుమ్. అతిలోఉపకరణరూపసహకారికభావన క్రిమాసాధనజ్ఞలో. ఉపాదానసహకారికభావన - ఉపాదానాన్తరజ్ఞలో. నిమి తరూపసహకారికభావన - నిమిత్తాన్తరజ్ఞలో. పటనిర్మాణనిమి త భూతనాన కువిద్నుక్కు కువిద్వాన్తరజ్ఞలో సహకారిక భాకక్కాణ్ణెమాలే, అవరోకలో నిమి తరూపసహకారికభాకక్కడవరోకలో. నావావర్ణమాన పటత్తుక్కు తన్దు ఉపాదానమామోతు రన్తికృష్టాది ఎన్దుజ్ఞై యున్తై త్తాన ద్రవ్యజ్ఞభుమ్ కూడవేణ్ణుకై యాలే, అన్దు ఉపాదానసహకారిక భాక క్కడవన. రథనిర్మాణత్తుక్కు వాస్యాదికభాకిఅసాధనజ్ఞలో అపేక్షితజ్ఞభా కై యాలే, ఉపకరణసహకారిక భాకక్కడవన.

అతిలో (౪) “మనసైవ జగత్సృష్టిం సంహరచ్చ కరోతి యః” ఎన్దుమ్, (౫) “జ్ఞానమంతే కొణ్ణెల్లాక్కరుమజ్ఞభుమ్ శెయ్ ఎల్లయిల్

(౧) శై-భృ-౧-

(౨) భా-౬-౨-౧.

(౩) వి-పు-౧-౨-౬౨.

(౪) వి-పు-౨౨-౧౫.

(౫) తి-పాయ్-౩-౧౦-౮.

౮ తత్వసజ్జిహే, అత్యుః కారణత్వ నిరాకరణమ్.

హూయన్" ఎస్టుమ్ నిమిత్తభూతనాన ఈశ్వరనుక్కు త్తన్సజ్జుల్ప జ్ఞానమొట్టియ వేటొన్ఱ పేక్షితమన్తెనుశొల్లుకై యాలే, ఇవల్ ఉపకరణ భూతై యెన్న నొణ్ణాతు.

అప్పడియే ఉపాదానరూపసహకారియుమ్, (౧) "సదేవ, ఏకమేవ" ఎస్టుమ్, (౨) "అహమేవ - బహుస్యమ్" ఎస్టుమ్- (౩) "స్వయమకురుత" ఎస్టుమ్, (౪) "ఐతదాత్మ్యమిదం సర్వమ్" ఎస్టుమ్, (౫) "నేహనానాన్తీ కిచ్చన" ఎస్టుమ్, (౬) "యావై యుమ్ యవరుమ్ తానాయ్" ఎస్టుమ్, (౭) "తానేయులకెల్లామ్" ఎస్టుమ్ సచ్చబ్రహ్మచ్యనానపరవస్తువై యొట్టియ ఉపాదానాన్తరమిల్లె యెన్ఱ శొల్లుకై యాలే. చిదచిత్తుక్కులై కూట్టి కొళ్ళుకిఱిసోపాతి ఇవలై యుమ్ కూట్టికొణ్ణాలుమ్, ఉపాదానాన్తరనిషేధవిరోధమ్ పిఱి వాతేయెన్నిల్? అప్పడియన్ఱు. అవల్లై కూట్టికొళ్ళాతపోతు బ్రహ్మత్తుక్కు జగదుపాదానత్వమ్ నిర్వహియాతు; బ్రహ్మమ్ అపరిణామియాకై యాలుమ్, పరిశుద్ధమూకై యాలుమ్. ఎజ్జనయెన్నిల్; అపరిణామియుమాన్, పరిశుద్ధముమాన బ్రహ్మత్తుక్కు ఉపాదానమడియాక పరిణామిత్వ అభిత్వ దుఃఖత్వాదిరూపమాన అశుద్ధియుమ్ ప్రసక్తికై యాలుమ్, ఉపాదానత్వమ్ అనుపపన్నమామే. తన్నిర్వహణార్థమాక పరిణామియాన అచిలైయుమ్, అవిద్యాశ్రయభూతనాన ఆత్మనైయుమ్ కూట్టికొళ్ళువేణ్ణుమే, అప్పడిఇనలైయుమ్ కూట్టి కొళ్ళాతపోతు బ్రహ్మత్తుక్కు ఇన్నదోషమ్ వరుమ్మెక్కు ఒన్ఱిలైయే. ఇనికారణభూతనాన బ్రహ్మత్తుక్కు నిరూపకభూతై యాకై యాలే ఇవల్ సన్నిధి అవర్సనీయమన్ఱో వెన్నిల్? అతొక్కుమ్. అవర్సనీయమాన

(౧) చా-౬-౨-౧-	(౨) చా-౬-౨-౩-	(౩) కై-౮-౩-
(౪) చా-౬-౮-౨,	(౫) బృ-౯-౪-౧౯.	(౬) తి-నాయ్-౩-౪-౧౦.
(౭) తి-నాయ్-౧౦-౫-౩.		

సన్నిధియొద్దీయ కారణోపయోగియాన సన్నిధియై, అప్పటికొకరు ప్రమాణమిల్లామైయా లే అజ్ఞననియి లే అవజ్ఞనీయజ్ఞభో కారణోపయోగి యెచ్చుశొల్లప్పార్కిల్ ఉపాదానరూపమానమృత్తు ఘటరూపేణ ఉదకాహరణకియై కుక్కు ఉఱుప్పాకిఱి పాతి తద్గతమాన వజ్జభ్రమ్ ఉదకాహరణకియై కుక్కు ఉఱుప్పాకి వేణుమే, అతుకాణామైయా లే అవజ్ఞనీయజ్ఞభో కారణోపయోగియాక మాట్టాతు.

అప్పటికి మిత్రసహకారియచుల్లభో. అద్వితీయపదత్తాలే నీమి త్తానరసమేదిమై పుష్టమై యులును, (౧) “సప్తత్వస్తరణం బ్రహ్మ విష్ణుశివాత్మికామ్ ససంఖ్యాం యాతి భగవానేవేవ జనార్దనః” ఎఱ్ఱు- బ్రహ్మద్రాదిరూపేణ నిష్ఠు సృష్ట్యాదికి శై పుష్టమితికాన్ జనార్దననారు వనుమే యెఱ్ఱు, సహకారికిల్లయెచ్చుశొల్లకైయాలుమ్, (౨) “అవనే యకిల్ ఇలమ్ పక్లై వ్విడద్దాన్” ఎచ్చుశొల్లకై యాలుమ్, సత్యసర్వలృ నాన ఈశ్వరనుక్కు సహాయు సారాసేత్రై యిల్లామైయాలుమ్.

ఏశేను ముఱ్ఱుక్కు క్కారణత్వమ్ కోళ్ళుమ్మాతు ధర్మిగాహ కప్రమాణతా లేయాతల్, అన్వయవృత్తిరేకజ్ఞతా లేయాతల్, అనుపపత్తి యా లేయాతల్, వచనబలత్తా లేయాతల్ కోళ్ళువేణుమ్.

ధర్మిగాహకప్రమాణతాలే కోళ్ళుకైయావతు - ధర్మియై క్కాట్టుకిఱి ప్రమాణనన్నై కొణ్ణే కారణమెఱ్ఱికి. అతావతు- (౩) “యతోనా ఇమాని భూతాని జాయంతే । యేనజాతాని జీవంతి । యత్ప్రియస్త్యభిసంవికర్తే । తద్విజిజ్ఞాసస్వ । తద్భ్రష్ట” ఎఱ్ఱు - యా తోయపువిన్బక్కుల్ నిష్ఠు జగత్తుక్కు జన్మాదిభుష్టాకిఱితు; అతుబ్రహ్మ శబ్దవాచ్యమానవస్తువెఱ్ఱు ప్రమాణమ్ శొన్నాల్ అణ్ణైకొణ్ణే జగత్తు క్కు బ్రహ్మమ్ కారణమావతే యెఱ్ఱికి. అప్పటియే ఇన్ద్రియజ్ఞతై క్కాట్టుకిఱి ప్రమాణజ్ఞభుమ్ జ్ఞానకారణమాక వే క్కాట్టుకిఱితు.

అన్వయవ్యతిరేకజ్ఞానం కోభ్యుక్తే యావత్ - యాతొన్వయజ్ఞాన
పోతు యాతొన్వయజ్ఞానమ్, యాతొన్వయజ్ఞానతపోతు యాతొన్వయజ్ఞానమ్;
అతువే అతుకుక్కు క్కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్. అతానమ్ - అగ్నియజ్ఞాన
పోతు ధూమమజ్ఞానమ్ యాలుమ్, అగ్నియజ్ఞానతపోతు ధూమమజ్ఞానమ్
యాలుమ్ అగ్నిధూమమజ్ఞానమ్ క్కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్. అప్పడియే
(౧) “బహుస్యామ్” న్నిత సజ్జల్యాన స్తరమ్ జగత్తున్వయజ్ఞానమ్ యాలుమ్,
సజ్జల్యాన్వయజ్ఞానమ్ జగత్తున్వయజ్ఞానమ్ సజ్జల్యాన్వయజ్ఞానమానబ్రహ్మమ్
జగత్తుక్కు క్కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్ ఎన్వయజ్ఞానమ్.

అనుపపత్తియాలే కోభ్యుక్తే యావత్ - యాతొన్వయజ్ఞాన
కారణమావత్ యాతొన్వయజ్ఞానకూడాతపోతు నిర్వహియాతు, అతువుమ్
అత్తోపాతి కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్. అతావత్ - ఘటనిర్మాణత్తుక్కు
కులాలన్ కారణమాకానిత్తుచ్చెయ్తే, దణ్ణచక్రాదికీలీ కూడాత
పోతు అవన్ కారణత్వమ్ నిర్వహియామెయాలే ఇన్వయమ్ అవన్
పాతి కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్. అప్పడియే (౨) “అజామేకాం లోకీత
కుక్కు క్కస్తాం బహ్విం ప్రజాం జనయన్తిం సయాపామ్” ఎన్వయ - గుణత
యాత్తికే యాన ప్రకృతి నానావిధైయాన ప్రజైక్కు ఉత్పాదియా
నిత్తుమెన్వయ ప్రమాణమ్ శొన్నాల్, ఇతు అచేతనమాకే యాలే అచే
తనమానమృత్తు పురుషయత్న సాపేక్షమాయత్తు ఘటాదికళై ఉత్పా
దిక్కుమాట్టాతపోపాతి ఇతువుమ్ పురుషయత్న సాపేక్షమాయత్తు
ప్రజైక్కు ఉత్పాదిక్కుమాట్టామెయాలే, అప్పొత్తైక్కు పురుషనాక
పుళ్ళాన్ (౩) “ఏకోహవై నారాయణః సీత్ నబ్రహ్మ నేశానః”
ఎన్వయ-నారాయణనొట్టియ వేటారువరుమిల్లె యెన్వయ ప్రమాణమ్ శొన్నాకే
యాలే అవన్ అచేతనమ్ ఇత్తోపాతి ప్రజైక్కుకు క్కారణమామెన్వయజ్ఞానమ్.
అప్పడిక్కు (౪) “మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతి స్సూయతే సచరాచరమ్”

(౧) కై-ఆ-౬.

(౨) కై-నా-౧౨-౧౧.

(౩) మహా-౪-౧.

(౪) గీ-౯-౧౦.

ఎస్తు-నాన్ అధిష్టిత్తు నిక్షైయాలే కాణ్ ప్రకృతి చరాచరాత్మక మాన జగత్తై ఉత్పాదిక్కిఱతెస్తు కృష్ణన్ తానే అనుభిచ్ఛయ్ తానితే.

వచనబలత్తాలే కొఱ్ఱుకైయావతు - ఇన్నతు ఇన్నతుక్కు క్కారణమెస్తు ప్రమాణత్తాలేయత్తికై. అతావతు - (౧) “విష్ణోస్సకా శాదుమ్భాతం జగత్తప్తేవచ స్థితమ్. స్థితిసంయమకర్తాసౌజగతోన్యజగచ్ఛసః” ఎస్తు - జ్ఞానస్వరూపనాన పరమాత్మావిన్భక్తిలిలే జగత్తుక్కు ఉత్పత్త్యాదికళే, జగత్సృష్ట్యాదికళుక్కు కర్తావ్రమ్ అవనేయ్యకై యాలే జగద్బద్ధివాద్యనాయికుక్కు మెస్తు ప్రమాణమౌన్నాల్, జగత్తుక్కు పురమాత్మాకారణమాసుమెన్తత్తికై. అజ్ఞవన్తియిలే (౨) “సర్వ కారణకారణమ్” ఎన్టావోలే ఇన్నవస్తు ఇన్నతుక్కు క్కారణమెస్తు ప్రమాణమ్ శొల్లవత్తికై యెరుమామ్.

అతిల్లధర్మిగ్రాహకప్రమాణత్తాలే ఇవళుక్కు క్కారణత్వమెన్న వొణ్ణాతే, అప్పడి ఇవళో స్వరూపత్తై క్కాట్టువతొరు ప్రమాణమిల్లామై యాలే. అన్వయ వ్యతిరేకజ్ఞానాలే కారణత్వ మెన్నవొణ్ణాతే; ఇవళో సజ్కల్పత్తైయొల్లయి వే జగత్తు ఉడ్డాకిఱతాకై యాలే. అనుష్ఠవ త్రియాలే కారణత్వమెన్నవొణ్ణాతే, ఇవళో కూడాతపోతు జగత్తు ఉత్పన్నమాకా తెక్కిక్కు ఒన్తుమ్ కాణామైయాలే. వచనబలత్తాలే కారణమెన్నవొణ్ణా తే, అప్పడికొరు వచనమిల్లామైయాలే. ఆక ఇన్నాలుమ్ ఇవళో పక్కలిల్లామైయాలే ఇవళుక్కు క్కారణత్వమ్ ప్రసజ్జమే వీడి త్తిల్లె.

ఇన్దకారణత్వాభావత్తాలే ఉపాయాభావత్వముమ్ శొల్లకిఱ తాయిల్ల. ఎజ్జనేయెన్నిల్, అక్కారణమ్ (౩) “కారణస్తుధ్యేయం” ఎస్తు-సర్వకారణభూతమ్నాయ్ సర్వకారణదిదమాయురుక్కుమ్ వస్తువే ధ్యేయమెన్తుమ్, (౪) “యోబ్రహ్మణం విదధాతి ఘోర్యమ్-ముముక్షుర్వై శరణమహం సపధ్యే” ఎన్తుమ్ - అఖలజగత్కారణ

మాయ, అపేక్షితఫలప్రదమాయ, అస్పృష్టదోషగన్ధమాయ, అనుభాస్యగుణసమ్మన్నమాయ, అభ్యాత్మజ్ఞానజనకమాయ, అకారవాగ్యమాన వస్తువే ముముక్షుక్కుళుక్కు శుభాశ్రయమెన్దు ఏవమాదివాక్యజ్ఞో సర్వకారణవస్తువుక్కే ఉపాస్యత్వశరణ్యత్వజ్ఞై ఓతిహ్విరుక్తయాలే, ఇనలో ఉపాయభూతై యెన్న హాన్డాతు.

(౧) “జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామోయజేత” ఎన్దు - స్వర్గసాధనమగ జ్యోతిష్టోమై విధియానిజ్జుచ్చెయ్ తేయుమ్, ప్రయాజాదిశానకర్మవిశేషజ్ఞుక్కు, ఫల ప్రదరానదేవజాతిశుక్కు, సహకారిత్వేన సాధనభావముజ్ఞాకిజనోపాతియుమ్, భక్తి భగవత్సాన్నిప్తిక్కు సాధనమాకానిజ్జుచ్చెయ్ శ్నే కర్మజ్ఞానజ్ఞుక్కు సహకారిత్వేన సాధనభావముజ్ఞాకిజనోపాతియుమ్, ఇవశుక్కుమ్ సహకారిత్వేన ఉపాయభావమ్ ఉజ్జానాలోపెన్నిల్?

ఒన్దుక్కొన్దు సహకారియావతు - సాధ్యస్వరూప సంప్రదానముఖతాలే యాలల్, వర్ధితస్వరూప ఫల ప్రదానముఖతాలే యూతలాయిల్. ఇజ్జు ఉపాయసూతనాన ఈశ్వరన్ సిద్ధరూపసమాయ్, ఏకరూపసమాయ్, అమోఘసజ్జల్పగుమాక్తేయూజే సహకారిసాపేక్షతైయిల్లామైయాలమ్, (౨) “మామేకమ్” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞిలే సహాయాన్తరనిషేధమ్ పణ్ణుక్తేయాలమ్, ఇవశుక్కుఉపాయభావత్తిల్ శక్తైక్కుక్కుక్కుడ యోగ్యతైయిల్లె.

అవతెన్ శ్రీమూనాన నారాయణనుక్కున్తో అద్వితీయపదత్తిల్ ఉపాయభావమ్ ఉపదేశిక్కిజతెన్నిల్? అన్దు. అద్విడత్తిల్ తిరుండికళాయిల్లు ఉపాయమాక స్వీకరిక్కుప్పడుజతు. అనాలమ్ ఇవశుజ్జయ తిరువడికిళుమ్ ఉపాయమాక స్వీకరిక్కి జతానాలోపెన్నిల్? ఒకాతు. (౩) “చరణౌ” ఎన్దిఅద్వివచనత్తుక్కు విరోధమ్ పిల్లక్తె

యాలే. ఇనివిశేషణభూతైర్యాయుక్తికృత ఇవభుక్కు వేతేవివియోగ
మాకిక్కడనతు. అతావతు - పురుషకారభావమాకిక్కడనతు ఆకై
యాలే ఈశ్వరకోటిఘటితైయెన్నవొణ్ణాతు.

కోటితమాతిరిచైయెన్నస్పార్కల్, అతువు మొణ్ణాతు. అప్పడి
కొరు ప్రమాణమిల్లామై మాలే.

ఆత్మకోట్యస్తర్భానమిల్లయై - అజ్ఞకృత్యమ్.

అప్పడి భోగ్యకోటియిలుమ్ ఈశ్వరకోటియిలుమ్ అన్వయిప్పి
క్కైక్కు ఒణ్ణాతహేతుక్కళోవాతి, ఆత్మకోటియిలుమ్ అన్వయిప్పి
క్కైక్కు ఒణ్ణాతవ్యాపకత్వ ఈశ్వరత్వజ్ఞాపిహేతుక్కళో, ఈశ్వర
నోవాతి ఇవభుక్కు ముణ్ణాకైయాలే ఇనల్, ఆత్మజాత్యస్తర్భాతై
యిల్లల్; అనై ఇరణ్ణాలుమనో ఉత్తమపురుషనుక్కు పురుషాన్వయిమ్
శొల్లప్పట్టతు, (౧) “ఉత్తమః పురుషస్తవ్యః పరిమాత్మేత్యుదా
హృతం యోలోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః” ఎన్టు-
యాషనోఽన లోకత్రయైయిమ్ వ్యాప్తిత్త నియమియాన్తిశ్చాన్,
అన్తుత్తమపురుషన్ అన్యన్తప్పడి, అప్పడియే (౨) “యథాసర్వగతో
విష్టుస్తథైవేయంద్విజోత్తమ” ఎను-ఈశ్వరనోవాతి సర్వగత్తయెన్టుమ్,
(౩) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్” ఎన్టు - సర్వభూతజ్ఞభుక్కు ఈశ్వరి
యెన్టుమ్ ఇవభుమ్ శ్లొప్పడానిన్తాశేయెన్నిల్?

ఇతుపురాణజ్ఞరల్లాతవర్కిల్ శొల్లుమ్ వార్తైయితే. మున్టుట
మున్నమ్ వ్యాపకత్వమ్ ఇవభుక్కిల్లై, (౩) “యథాసర్వగతో విష్టుః”
ఎన్టిప్రమాణశ్లోకినున్తో వ్యాప్తిక్కు ప్రమాణమాకవేణ్ణిల్లు, అవివిడ
త్తిల్ సర్వగతశబ్దత్తుక్కు ఇవభుడైయవుమ్ అవోవిగ్రహవిశేషజ్ఞా
లుణ్ణాననన్నిధియే అర్థమాయఱుకతాకైయాలే, స్వరూపవ్యాప్తియై
చొల్లుకటతెన్టితన్టు అప్పడిక్కు ప్రశ్నమ్ పణ్ణినప్రకారత్తాలుమ్,

౧౪ తత్పరిశ్రామ, శ్రియః విగ్రహవ్యాప్తి సమర్థనమ్.

ఉత్తరమ్ శొన్నప్రకారతాలుమ్, ఉత్తరత్తినుజ్జయ ఉపపాదనప్రకారతాలుమ్ లఱుతియిడప్పట్టు.

కీర్తీ (౧) “దేవో ధాతృవిధాతాచా భృగోః శ్వాతి రసూయతః శ్రియశ్చ దేవదేవస్య పత్నీ నారాయణస్య యా” ఎన్టు-భృగు పత్నియన శ్వాతి ధాతృవిధాతాశ్చ శ్వాత్మి ఇరన్లు దేవదేవశ్చైయమ్, నారాయణస్త్రియన శ్రియాయమ్ పెన్ద్రాశ్చ శ్రిపరాశరభగవాన్ శొల్లక్కేట, పైత్రేయనుమ్ (౨) “క్షీరోదాచ్ఛ్రిసముత్పన్నా శ్రూయతే మృతమస్థి భృగోః శ్వాత్మి సముత్పన్నే శ్రితదాహకిదం భవా” ఎన్టు - అమృతమస్థినకాలత్తిలే క్షీరాభ్యిలే పిఱన్దాశ్చ పసిద్దియన్దైయిరానివ్వుతు, శ్వాతివయిన్దైలే పిఱన్దాశ్చ సిర్ శొన్నీర్, ఇస్ ఉత్పత్తి ఎజ్జనేయెన్టు క్షేత్తిఱతఱ్కు ఉత్తరమ్ శొన్న శ్లోకిమితె ఇతు.

ఇవన్ ప్రశ్నమ్ పణ్ణినతఱ్కునిచై వెన్నెన్నిల్? ఒరువనుక్కుప్పలవిడత్తిల్ ఉత్పత్తికూడాతెన్టునిచై త్తక్కేట్టానెన్నొన్దాతే, కాలకేదత్తాలే కూడుకైయాలమ్, జ్ఞానాధికరాయ రుక్మమవర్కిళుక్కు ఒరుకాలన్దన్నిలే కూడుకైయాలమ్. కూడుపెన్టు ఇవనతియనెన్నొన్దాతే, దక్షర్ బ్రహ్మవిశ్వైయ శరీరత్తిలే నిన్దుమ్ పిఱన్దాన్, అజ్ఞున్దుత్తిల్ నిన్దుమ్ పిఱన్దాన్, ఎన్దిరణిడత్తిలే పిఱవిశొల్లక్కేట్టానారు వనుక్కు ఇరణ్ణిడత్తిల్ యుగపత్ కూడుమోవెన్టుకేట్ట, (౩) “విద్వానత్ర సమహృతి” ఎన్టు - ఇన్ద్రర్ద్రత్తిల్ విద్వానుమ్ మోహిక్కుమో? జ్ఞానాధికర్క్కుకూడాతెన్దై వెన్టుశొల్లక్కేట్టవనాకైయాలే. ఇవన్ ఎన్దైనైత్తక్కేట్టానెన్నిల్? నిశ్చైయమాయ్, నిఖలజగజ్జననియమాయ్, భగవానోడునిరపాయభూయమాయిరుక్కిఱ ఇవళుక్కు వివిధోత్పత్తి శొల్లానివ్వుతు. ఉత్పత్తియన్దాకిల్ నిత్యత్వాదికళోడు

విరోధిక్కుమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, నిత్యైయాయుక్కిఱ ఇవళుక్కు అనిత్యత్వాదిహేతువానజన్మమ్ అన పపన్నమాకై యలుమ్, నిరపాయ ఘోరైయాయుక్కిఱ ఇవళుక్కు విశేషగర్భమానజన్మమ్ అపాయా పాదకమాకై యలుమెస్తు నిస్తత్తు ఇన్ద్రజిత్తి ఎజ్జనేయెస్తు కేట్టనాక క్కడవతు

ఇప్పడియన్టాకిల్ ఉత్తరమ్ శేరాతు. ఇవన్ ఒస్తుక్కేట్ట అవ నొస్తు శొల్లనాన్టాతే, కేట్టతఱు ఉత్తరమాక పేణుమే, ఆకైయూలే “నిత్యైత్తగుణయుక్తైయాయుక్కిఱ ఇవళుక్కు జన్మమ్ విరోధమన్టా” ఎస్తుకేట్ట, ఇరణ్ణుమ్ ఉత్పత్తికలిలే శేరిక్కాన్డెయాలె యెన్టు ఉత్త రమ్ శొల్లకిఱతు. (౧) “నిత్యైవైషా - ద్విజోత్తమ” ఎస్తు - యా తోరుపడి విష్ణు నిత్యనుమాయ్, నిఖిలజగజ్జననిసూయ్, ఇవళోడు నిర పాయభూతనుమాయుక్కిఱ చెప్పయ్ తే, సర్వజగదక్ష శార్థనూక సర్వదేశ సర్వకాల సర్వజాతికళాలుమ్ అన్వోవిగ్రహవిశేషజ్జళాలే సన్నిహితనా యుక్కిఱాన్, అప్పడియే ఇవళుమ్ నిత్యైయనుమాయ్, నిఖిలజగజ్జ ననియుమాయ్, నిరపాయభూతైయనుమాయుక్కిఱ చెప్పయ్ తే అర్థనిర పాయత్వరక్షణార్థనూక అవనుక్కునురూపమాన అన్వోవిగ్రహ విశే షజ్జళాలే సర్వసన్నిహితైయాయుక్కిఱమెప్పపడి. ఇన్ద్రసన్నిధి నిరపాయ త్వరక్షణమానపడియెన్నెన్నిల్? నిరపాయత్వమావతు - విశేషియాత మాత్రమన్టయిలే అవనుక్కువిడమెన్టమ్ తానున్టాకైయాలే అతినుడైయ రక్షణార్థమెన్నుక్కుత్తయిలై.

(౨) “అన్వోవిష్ణురియంవాణి” ఎన్టతొడగ్గి అధ్యాయశేషత్తా లుమ్ ఇరువరుడైయ విగ్రహవిశేషజ్జళాలుమ్ జగద్వ్యాప్తి పకారత్తై ఉపపాదిక్కెయాలుమ్, సర్వగతశబ్దత్తక్కు విగ్రహవ్యాప్తియే అర్థ మెన్నుక్కుత్తయిలై.

స్వరూపవ్యాప్తియైచ్చొల్లకితితాకిల్ (౧) “దేవత్యజ్ఞానుష్యేషు పున్నాచూ భగవాహారిః శ్రీరామ్ని శీశ్చవిజ్ఞేయా నానయో ర్విద్యకెపరమ్” ఎఱ్ఱు - పుల్లజ్జవాచ్యమానవై భగవత్స్వరూపమ్; శ్రీలిజ్జవాచ్యమానవై లక్ష్మీస్వరూపమెఱ్ఱుమ్ పిరిక్తుచ్చొల్లక్కూడాతే; ఇరువర్కుమెల్లా విడల్తిలుమ్ వ్యాప్తిశ్చొల్లవేఱుమే, అకైయాతే విగ్రహవ్యాప్తిశ్చొల్లకితితెన్నక్కూడైయిల్లె.

ఇష్టపీయేమేలీల్ అధ్యాచ్యుజ్ఞులుమ్ పరక్కచ్చొల్లప్పట్టు; (౨) “భాగ్యదా జగత్స్వామీ దేవదేవోజనార్దనః । అంతారంగిరోత్యేషాతదా శ్రీస్తతసహాయినీ । పునశ్చపద్మా సమ్భూతాహృదిత్యోభూద్యదావారిః । యదాచభార్గవో రామ సదాభూర్ధరణిత్వీయమ్ । రాఘవశ్వేభవతీతాగుక్తిణీ కృష్ణజన్మని॥ అన్యేషుచాపితామేషువిష్ణురేమానసాయినీ । దేవత్యేదేవదేహేయం మనుష్యస్సచమానమ్ । విష్ణురేహానురూపాంవైకరోచ్యేషాత్తనస్తనుమ్” ఎఱ్ఱు - అవతారదత్తైయిలుమ్ వనాల్ అవనోహొక్కి అవసుక్కినురూపమాన విగ్రహాత్తైయైయళాయ్ కొండ్లు వన్సు అచతరిక్కు మెన్దితే శొల్లకితితు , ఇక్కొక్కిలే (3) “త్వయైతద్విష్ణునాచాంబ జగద్వ్యాపం చరాచరమ్” ఎఱ్ఱు ఉన్నానుమ్ విష్ణువాలుమ్ జగత్తువ్యాప్తమాయుగ్గితితెన్దుశొల్లకితి వవమాదిచనజ్జళాలుమ్ విగ్రహవ్యాప్తియైచ్చొల్లకితితెన్నక్కూడైయిల్లె.

(౪) “సౌమ్యా సౌమ్యైరగ్రదూపై స్త్యయై తద్దేవి పూరితమ్” ఎఱ్ఱు-సౌమ్యరూపమాయమ్ అసౌమ్యరూపమాయమిరుక్కితి ఉన్నుడైయ విగ్రహజ్జళాలే జగత్తు సితైయప్పానిచ్చెన్దు అన్తప్రకిరణన్నితే శొల్లకైయాతే. విగ్రహవ్యాప్తియైచ్చవళుక్కుశ్చితెన్దుశొన్నానుమ్ అగ్నోవిగ్రహజ్జల్ తోలుమ్ స్వరు కముణ్ణాలితే విగ్రహద్దాన్

కూడువతు, ఇప్పడిక్కు ఆత్మసంయుక్తివియుక్తిమాన శరీరత్తుక్కు సవ్యాపారనిర్వాహారత్వజ్ఞో కాణానిష్ఠితితే, స్వరూపమ్ అణువాయిరుక్కుమాకిల్ విగ్రహజ్ఞోతోఽఱుమ్ వ్యాప్తికూడాతే. ఆకైయాలే పథైయ స్వరూపవ్యాప్తియే ఫలితతీయెన్నిల్?

అప్పడియన్లు, సమ్ప్రతిపన్నజ్ఞేత్రజ్ఞనాన సౌభరి అనేకశరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణక్కాణైయాలే అన్వోశరీరజ్ఞోతోఽఱుమ్ గుణద్వారావుమ్ వ్యాప్తికూడుకైయాలే, స్వరూపవ్యాప్తియాకవేణుమెన్నిట నిర్బంధమిల్లె అప్పడిక్కు (౧) “గుణద్వా లోకవత్” ఎన్లు గుణత్తాలుమ్ వ్యాప్తికూడుమ్, ఆదిత్యాదికలైప్పోలే యెన్లు సూత్రకారయమ్ శొన్నాదితే. శరీరాత్త భావన్దానుణ్ణావతు గుణవ్యాప్తియాలే; జ్ఞానేచ్ఛా ప్రయత్నజ్ఞలైయొట్టియ క్కుడామైయాలే. అజ్ఞనన్దియిలే స్వరూపవ్యాప్తియాలే శరీరాత్త భావమెన్నప్పొర్కిల్, అప్పోతు ఆకాశాది వ్యాపకవస్తుక్కుకుమ్ జగత్తుక్కుమ్ శరీరాత్త భావమ్ ప్రసజ్గిక్కుమే. ఆకైయాలే గుణవ్యాప్తియొట్టియ వ్యాపకత్వమాకిట ధర్మమ్ ఇవభుక్కిల్లె. ఇని ఈశ్వరనుక్కు స్వరూపమ్ అవర్జనీయతయా అన్వయిక్కిటిత్తనై.

అప్పడియే వైజాత్య హేతువాన ఈశ్వరత్వమ్ యాతొన్లు-అన్ల ఈశ్వరత్వమ్ ఇవభుక్కిల్లె. అతావతు-స్వేతరసక లేశ్వరత్వమ్. అజ్ఞనన్దియిలే ప్రదేశేశ్వరత్వత్తుక్కుమ్ వైజాత్యహేతు కొళ్ళప్పొర్కిల్, ఎల్లార్కుమ్ ఈశ్వరత్వమేయామ్. ఒరువర్కుమ్ ఆత్మత్వమిష్టిక్కే యొట్టియమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్, శరీరమాత్రత్తుక్కు నిర్వాహకరిన్దియిలే యిరుప్పొరువరుమ్మిల్లెయితే.

ఇవభో స్వేతరేశ్వరియానాలోవెన్నిల్, ఒణ్ణాతు. (౨) “ఈశ్వరీంసర్వభూతానామ్” ఎన్నిటవాక్యమన్తో ఈశ్వరత్వత్తుక్కు-ప్రమాణమాక వెషు

తతు. ఇవ్యాఖ్య త్తిలే భూతశబ్దప్రయోగ ముణ్ణానై యాలే భూతశబ్దత్తు
క్కు అచిత్సంపృష్ట జీవరకీల్ పక్కలిలే ప్రసిద్ధియడ్డానై యాలే, (౧)
“భూతపృజాతః పతిరేక ఆసీత్” (౨) “ఈశాన స్వర్వవిద్యానా
మీశ్వరస్వర్వభూతానామ్” ఎన్లిటవాక్కిజ్జలై కొండ్లు బ్రహ్మదుద్రాదికల్
ప్రదేశేస్వరరెన్ట టుతి యిట్టవోపాతి ఇవ్యాఖ్యతాలుమ్ ఇవలై ప్రదేశే
శ్వరియెన్టె అటుతియిడక్కడవతు. అజ్జనన్దియిలే ఇన్ద భూతశబ్దమ్ సత్తా
యోగిపదార్థజ్జలై చొల్లకిట తెన్నిల్, అహోతుమ్ ఇవభుక్కు ప్రదేశే
శ్వరత్వమేయ్యుతు. ఎజ్జనయెన్నిల్ ఈశ్వరనై యొట్టిన్ద సత్తావత్పదార్థ
జ్జలై చొల్లవేణ్ణుకై యాలే. ఈశ్వరనై యుమ్ శొన్నాల్ ఈశ్వరనుక్కు
అనీశ్వరత్వమ్ వరుమ్. ఇతు అనిష్టమోవెన్నిల్? అజ్జన్ శొల్ల
వొణ్ణాతు. (౩) “నతస్థేశే కశ్చన” (౪) యస్తాత్పరం నాపరమస్తి
కిచ్చిత్” (౫) “మత్తఃపరతరం నాన్యత్కిచ్చిదస్తి” ఇత్యాది శ్రుతి
స్మృతికల్ సర్వేశ్వరనై యొట్టియ వేటారువరై ఈశ్వరరాకవొల్ల
సహాయామైయాలమ్, వ్యోగూతీతపక్షచై నిరసిత్త న్యాయజ్జల్ ప్రస
జ్జిక్తయాలమ్, ఇవభుక్కు పృత్తిత్వతై చొల్లకిట ప్రమాణజ్జభుక్కు
వైయర్జ్యమ్ పిటక్తయాలమ్, (౬) “స్వాభావికానవధికారిశయే
శితృత్వం నారాయణ త్వయి నమృష్యతి వైదికకరి” ఎన్ట-స్వాభావిక
మాయ అనవధికారిశయమాన ఈశ్వరత్వతై నారాయణన్పక్కలిలే
సహాయాతవర్కకల్ వైదికరల్లరెన్ట శొల్లకై యాలమ్ అనిష్టమేయితే.
ఆకై యాలే ఇవల్ ప్రదేశేశ్వరియే.

అనాలుమ్ ఈశ్వరత్వమాకిట ధర్మమ్ ఈశితన్యవన్తు విజ్ఞా
ట్టిల్ స్వశ్రయతైవేటువడు తక్కుడాతోవెన్నిల్; వేటువడు త్రిక్కొ

(౧)

(౨) కై-నా-౬-౪౪.

(౩) కై-నా-౬-౯.

(౪) శ్లోకా-౩-౧౦.

(౫) గీ-౩-౩.

(౬) స్తో-౪-౧౧.

డుక్కు మివ్వళనాభీయ విజాతీయమెట్లు కాట్టాతు. కాట్టాచూకిల్ దేవేశ్వరాదిక భుక్కుమ్ దేవాదిజాతి బాహ్యత్వమ్ ప్రసజ్గిక్కుమ్. జాత్యన్తరమెట్లు కాట్టాతాకిల్ ఈశ్వరసుమ్ ఆత్మసజాతీయనాకానో వెన్నిల్? వైజాత్యహేతు వత్తెన్ది వ్వళ వైక్కింఱ సాజాత్యజ్జోళ్ళప్పార్క్కిల్, ఓషధీశనాన చన్ద్రసుమ్ ఓషధిజాతియిలే ఒషపనాక వేణ్ణమ్. ఆనాల్ ఈశ్వరసుక్కుమ్ వైజాత్యమ్ ఎన్దొన్ణు శొల్లుకిఱతెన్నిల్? (౧) “భోక్తా భోగ్యం ప్రేరితారఞ్చనుత్వా” ఎన్దు భోక్తృభోగ్యజ్జుళ్ళిఱ్ఱాట్టిల్ పిజాతీయనాక శ్రుతి, శొల్లుకెయాలే. అతుతాన్ ఎన్దొన్ణు శొల్లుకిఱతెన్నిల్? స్వేతరసకల నియన్తానాకెయాలిమ్, తనక్కొరు నియన్తావైయిడైయరన్దియిలే యిరుక్కెయాలిమ్ శొల్లుకిఱతు. ఇవ్వర్థమ్ కీధ్రే పలవిడన్దిలిమ్ శొల్లుప్పట్టుతు. ఇన్ద స్వేతరసకలేశ్వరత్వమ్ ఇవళుక్కిలైయే. ఉళ్ళతు ప్రదేశేశ్వరత్వమితే.

ఇన్ద ఈశ్వరత్వమ్ స్వాభావికమా? ఔపాధికమావెన్తాల్, స్వాభావికమాకిల్, (౨) “నిర్దోషంహిసమంబ్రహ్మ” ఎన్దొ - దేవాదిభేదమ్ కభీన్దాల్ సర్వాత్తాక్కళుడైయ స్వరూపమ్ ఒరు పడిప్పట్టిరక్కుమెన్దు ప్రమాణజ్జల్ శొల్లుకెయాలిమ్, (౩) “ఈశ్వరీం సర్వభూతానామ్” ఎన్దు-ఈశ్వరత్వమాకిఱ విశేషమ్ ఇవళుక్కున్దొకెయాలిమ్, ఇవళ ఆత్మసజాతీయై యాకమాట్టాశే. ఔపాధికమాకిల్; అవ్విడత్తిల్ ఉపాధియాకిఱతు - పత్నీభావమెన్దిట్టు, పత్నీన్తరజ్జుళ్ళుక్కుమ్ ఔపాధికేశ్వరత్వమ్ సన్భవిక్కుమ్. ఆకెయాలే ఇరన్దుమ్ కూడాతే; ఎన్దు శొల్లుప్పార్క్కిల్,

మురుఱమున్నమ్ స్వాభావికమాకమాట్టాతు. జగత్తుక్కుమ్ ఈశ్వర పలరాయవన్దు విఱ్ఱుకెయాలే, పలరుడైన్న వొణ్ణాతే?

— ౨౦ — తత్వసంగ్రహే, శ్రియః ప్రదేశేశ్వరత్వ స్వాపాధికత్వమ్.

(౧) “ఈశతేదేవమకః” (౨) “శాస్తా చరాచరస్యైకః” ఇత్యాదికలిలో “శాస్తా ఉదవసే” ఎన్నిటి అవధారణత్తుక్కు విరోధమ్ పిఱిక్కైయాలే.

ఇని పత్నీ భావత్తాలే ఎన్ఱుమతు స్వీకరిక్కుప్పదుకిఱితు. అప్పడిక్కు (౩) “అన్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ” ఎన్ఱు-విష్ణుపత్నీ యాకైయాలే జగత్తుక్కు ఈశానై యాయరుక్కు-మెన్ఱు శొల్లిల్లొం. పత్నీ భావత్తాలే యాతలో పత్నీనరజుక్కుఁ ఘో వారాతో వెన్నిల్, అవర్కళుక్కుమ్ ఈశ్వరత్వాకారత్తిలో విరోధమిల్లామై యాలే ఇతు అనిష్టమన్ఱు. ఈశ్వరత్వమ్ ఔపాధికమెన్ఱు కొణ్డాలుమ్ ఈశ్వరనారవనేయెన్నిటి అవధారణత్తుక్కు విరోధమ్ పిఱివాతో వెన్నిల్, పిఱివాతు. పత్నీనియమనమ్ భర్తావినుడైయ హృదయత్తై ప్పిన్ శేన్ఱుతిరామైయాలే. వీన్ శేల్లాతాకిల్ పత్నీ త్వదానన్ఱియిలే యొల్లియుమిఱే.

అప్పడియే అనన్తగరుడాదికల్ ఉమక్కు శయనవాహనాది భూతరాయరుప్పర్కళెన్ఱు ఇవలై స్త్రోత్రమ్ పన్ఱుకిఱి శ్రీఅశవన్తారుమ్, ఇవలై ప్పల్లొం అవర్కళుక్కు శయనవాహనాదిభావత్తిలో ప్రసిద్ధి యిల్లామైయాలే, అవ్వాకారముణ్డాకై క్కాక (౪) “కాన్తస్తేపురుషో త్తమః” ఎన్ఱు ప్రధమత్తిలే పత్నీత్వత్తైచ్చొల్లి, అనన్తరమ్ “ఘణిపతిశ్చ య్యాననం వాహనం వేదాత్తా విహగేశ్వరః” ఎన్ఱుతొడన్ఱి స్త్రోత్రమ్ వన్ఱి నారిఱే; పురుషో త్తమన్ ఉమక్కు క్కాన్తనాకైయాలే, అవనుక్కు శయనవాహనాది భూతరాన అనన్తగరుడాదికల్ ఉమక్కుమ్ శయన వాహనాదిభూతర్కళా యరుప్పర్కళెన్ఱుపడి.

భగవద్విషయత్తై యొల్లిన్ద అల్లాత విషయత్తిలో ఆత్మాకళుక్కు-ణ్డాన శేషిత్వమ్ ఔపాధికమెన్ఱు నిన్ఱై తన్ఱో (౫) “దాసభూతాన్స్తత

(౧) శ్లోకా-౧-౧౦.

(౨)

(౩) క్రిమాత్తమ్-

(౪) కాన్తాస్తో-౧.

(౫)

స్వర్ణే హ్యత్తానం పరమా త్తనః" ఎన్దు-సర్వాత్తాక్షకుమ్ పరమాత్తావే
పృథ్వి స్వాభావిక శేషభూతరెన్దువిశేషి త్తతు.

ఆక నైజాత్మహేతువాన వ్యాపకత్వేశ్వరత్వజ్ఞో ఈశ్వరస్థ
క్కులోహోలే ఇవో పక్కలిల్లామైయాలే ఇవో ఆత్మజాత్మస్తర్భాతై
యల్ల శేన్దై అయుక్తిమ్.

ఇవో ఆత్మజాత్మస్తర్భాతై యాయురుక్కుమాశిల్ - ఆత్మా
క్కుళితాట్టిల్ ఇవకుక్కువాశియెన్దెన్నిల్, పత్తిత్వమ్, మాతృత్వమ్,
నియన్తృత్వమ్ తుడక్కమానవిశేషజ్ఞాతే అవర్కకళితాట్టిల్ అధికై
యాయురుక్కుమ్. అప్పడిక్కు పృత్తిత్వాదిగుణజ్ఞో (౧) "విష్ణుపత్తి"
(౨) "హీశ్చతే లక్ష్మీశ్చపత్నీ" (౩) "త్వం మాతా సర్వలోకా
నామ్" (౪) "అఖిలజగన్తాతరమ్" (౫) "మాతర్దైధిలి" (౬) "ఈశ్వ
రీం సర్వభూతానామ్" (౭) "అస్మేశానా జగతః" (౮) "మామల
రాలో మణివాళన్" (౯) "మాతావిన్దై ప్రితువై త్తిరుమావై"
(౧౦) "తిరుమకళార్ తనిక్కేళ్వన్ పెరుమైయుడైయ పిరానార్"
ఎన్దు బహుముఖమాక చొల్లపప్టతు.

ఇప్పడియే పత్న్యైస్తరజ్ఞళితాట్టిల్ అధికైయాయురుక్కుమ్.
అవర్కకళితాట్టిల్ ఇవకుక్కు ఎత్తాలే ఆధిక్యమెన్నిల్; మహిషీభా
వమ్, ఆసురూప్యమ్, అభిమతత్వమ్, భోగ్యతోత్కర్షతై, నిరసాయ
త్వమ్, స్వరూపనిరూపకత్వమ్, శేషిత్వాస్తర్భావమ్, ఆశ్రితాశ్రయణ
నియమమ్, వ్యవసాయజనకత్వమ్, అపరాధానామపాకరణత్వమ్, ప్రా

(౧) శ్రీమాక్తమ్.	(౨) పురుషనూక్తమ్.	(౩) వి-పు-౧-౯-౧౨౬.
(౪) శరణాగతిగద్యమ్.	(౫) శ్రీగణరత్న-౫౦.	(౬) శ్రీమాక్తమ్.
(౭) శ్రీమాక్తమ్-	(౮)	(౯) తిరువిరు-౯౫.
(౧౦) తి-వాయ-౧-౬౯౯.		

౧౧ తత్వసజ్జిహే, శ్రియః మహిషీత్వానురూప్యయోర్వివరణమ్.

ప్యాస్త్రాభావమ్, అల్లాతమహిషికభుక్కు ఇవలై పురీణి ఉడ్డానవై -
అవయవభావమ్, ఛాయాభావమ్ తుడక్కమాన విశేషజ్ఞాన్ ఇవ
భుక్కేయ్యశ్చ తోష్టాకైయాలే, అవర్కభిత్కాట్టిల్ ఇవల్ అధికై
యాక క్కుత్తై యిల్లై.

(౧) “దేవదేవ దివ్యమహిషీమ్” (౨) “మహిషీం మహాభు
జమ్” ఎన్దు మహిషీభావమ్ ఇవభుక్కేయితే ఆచార్యర్కళో అయభి
చ్చేయితతు. * “శ్చతాభిషేకామహిషీ” ఎన్దిటపడియే ఆధిరాజ్య
నూచకిమాన ముడిశూడుకై. ఇవభుమ్ (౩) “ఉల్లాసః పల్లవిత పాలిత
సప్తలోకీ - శ్రీరజరాజ మహిషీమ్” ఎన్దిటపడియే శుశ్వరసుడైయ
జగద్రక్షణహూకితి ఆధిరాజ్యత్తిలే అధికృతైయాయురుక్కుమ్. (౪)
“సహపత్న్యావిశాలాత్యూ నారాయణముపాగమత్” ఎన్దు చక్రవర్తి
త్తిరుమకన్ పిరాట్టియోడేమాడ తిరువభిషేకత్తుక్కుఱుప్పాక పూర్వ
రజమ్ అనుష్టిత్తారెన్దు శొల్లుకైయాలే.

అప్పుడియే ఆనురూప్యమ్ ఇవభుక్కే యుక్కుతోన్దు, (౫) “సదా
తవైవోచితయా తవశ్రియా” (౬) “భగవన్నారాణాభిమతాను
రూపస్వరూప రూపణ విభవై శ్వర్యశిలాద్యనచధికాతిశయాసంజ్ఞేయ
కల్యాణగుణగణామ్” ఎన్దు ఇవభుక్కుమ్ ప్రాప్యత్వమ్ శొల్లుకైయాలే.
ఆనురూప్యమావతు - అవన్ స్వభావత్తుక్కొత్త స్వభావతైయైయడైయ
ళాకై. అతావతు (౭) “తుల్యశీల వయోవృత్తాం తుల్యఽభిజనలక్ష
ణామ్” (౮) “యువాకుమారః” (౯) “యువతిశ్చికుమారిణీ”
(౧౦) “ఉనక్కుఱుమ్ కోలమలర్ పావై క్కన్నాకియ” ఎన్దిటపడి

(౧) శరణాగతిగ- (౨) స్తో-ర-౪౪. (౩) శ్రీగుణరత్నకోశ-౨.

(౪) రా-అయో-౬-౧. (౫) స్తో-ర-౩౮. (౬) శరణాగతిగ-

(౭) రా-సు-౧౬-౫. (౮) ఋగ్వే-అష్ట-౨-౮-౨౫. (౯)

(౧౦) తి-నాయ్-౧౦-౧౦-౬.

తత్వసర్వోపా, శ్రియః అభిమతత్వ భోగ్యభూతత్వయోర్వివరణమ్. ౨౩

యాయరుక్తైః. ఇప్పటి అల్లాత మహిషికిఁగిల్లెయే. (౧) “ఏవమ్భూత భూమి నీశానాయక” ఎన్నఁతదిదేశముణ్ణాకై యీలే.

అభిమతత్వమావతు - భర్తావానవనై త్తన్ వశమాక్కిక్కోల్ కైయు ముట్పడి ఇవనుక్కుఁబుప్పొడి ఇనియఁబాయరుక్తైః. (౨) “చకర్థయస్యాభవనం భుజా నైరమ్” ఎన్ను - ఉన్ తిరుమార్వై యావ భూతు త్తిక్కిరుప్పడమాక ప్పణ్ణినాయెన్దు ఇనైప్పల్లివిత్తే ఆళవన్దార్ అరుళిచ్చెయ్తెతు. (౩) కాచాన్యాయత్వామృతేదేవి సర్వయజ్ఞ మయం వపుః! అథ్యాస్తే దేవదేవస్య యోగిచిత్త్యం గదాభృతః” ఎన్ను - శబ్దచక్రగదాపాణియాయ్, చతుర్భుజమాయ్, సర్వాభరణ భూషిత మాయ్, సౌందర్యాదికల్యాణగుణోపేతమాయ్, అతిమనోహరమాయ్, సర్వఫలపదమాయ్, ముక్తప్రాప్యమాయ్, యోగనిష్ఠరాటుమ్ ఆరాధ్య మాన దేవనుడై యవిగ్రహతై ఉన్నయొట్టియవేలు ఎవల్ కూళామల్ మిత్కిఁటవళెన్ను శ్రీవిరాళరథగవాసుమ్ శొన్నానితే.

భోగ్యతోత్కర్షణై యావతు - సర్వాత్కర్మభుక్కుమ్ ప్రాప్య నాన సర్వేశ్వరనుక్కు ముట్పడ నిరతిశయభోగ్య భూతై యాయరుక్తైః. అప్పటిక్కు (౪) “స్వవై శ్వరూప్యేణ” ఇత్యాదికిఁగిట్పొట్టిఁటపడియే ఈశ్వరనుడై య స్వరూపరూప గుణాదికభాలే సర్వకాలముమ్ అవన్ అనుభవియానిన్దాలుమ్ పిన్నెయుమ్ అపూర్వమాన విస్తయజ్ఞశ్చై యున్దాక్కు మెన్దుమ్, (౫) “భోగోపాహ్లాత కేళీచళకిత భగవద్వైశ్వ రూప్యానుభవా” ఎన్ను - అవన్ స్వరూపగుణాదికభాలున్దాన అనుభవ జ్ఞశ్చై యడై య తన్ననుభవపేళై యిలే అనాయాసమాక చ్చిత్తాన్తిత్తు కోఁగ్గుమెన్దుమ్, (౬) “లక్ష్మీన్వయంవర సనాధితయావనీశీసాన్దిర్య

(౧) శరణాగతిగద్య. (౨) స్తో-ర.-౩౩. (౩) వి-పు-౧-౯-౧౨౨.
(౪) స్తో-ర.-౩౪. (౫) శ్రీఁగరత్న-౪. (౬)

౨౪ తత్వసజ్జిహే, శ్రియః నిరపాయత్వస్వరూపనిరూపకత్వవివరణమ్.

సమ్మదవలిప్త మిహావిలీయ” ఎన్ఱు - లక్ష్మీ తానే అవతరిత్తు మూలై
యిడుకై యాలే నమ్మడైయ యావనశ్రీయుమ్ సాన్దర్య సమ్మత్తుమ్
సనాధమాయిల్ శైన్ఱు గర్విత్తిరుక్కుమెన్ఱుమ్, (౧) “పిత్తర్పనిమలర్
మేల్పావైక్కు” ఎన్ఱుమ్ (౨) “అల్లిమలర్మకల్ పోక మయక్కుక్క
ళాకియుమ్ నిఱ్ఱుమ్” ఎన్ఱుమ్ పలవిడజ్జళిలుమ్ శొల్లప్పట్టతితే.

నిరపాయత్వమావతు- అవనుశ్శ విడమెన్ఱుమ్ తానుమున్ఱాకై,
ఇవ్వధమ్ (౩) “యథాసర్వగతో విష్ణుస్తదైవేయం ద్విజోత్తమ”
(౪) “భాగైర్యథా జగత్స్వమి” ఎన్ఱుత్తోడక్కి కీర్తేవరక్క చొల్ల
ప్పట్టతు. అప్పడియే (౫) “శాన్తానన్త మహావిభూతి పరమమ్-
గాఢోపగూఢానితే” ఎన్ఱు - దివ్యాత్వస్వరూప త్రిత్కాట్టిల్ ప్రియతమ
మాయిరుక్కుక్కడవతాయ్ “మూర్తంబచ్చ” ఎన్ఱు పేరై యుడై తాన
దివ్యమజ్జళ విగ్రహమ్ తోడక్కమాన అవనుడైయ నానావిధవిగ్రహ
జ్జళడైయ అవనుక్కునురూపమాన ఇవ్వోవిగ్రహజ్జళాలే సర్వకాలముమ్
ఆలిజ్జనమ్ పణ్ణానిఱ్ఱుమెన్ఱు శొల్లప్పట్టతు.

స్వరూప నిరూపకత్వమావతు - సాధారణ ధర్మజ్ఞైక్కోన్ఱు
వన్ఱు ఏతెన్ఱు శక్కిత్తాల్ ఇన్న ఎన్ఱువెన్ఱు విశేషిక్కుమ్ ధర్మమ్. అతా
వతు-హేయప్రతిభటమాయ్, సమస్తకిల్యాణగుణాత్మకమాయ్, సర్వ
కారణమాయ్, నిర్వవిసజాతీయమాయ్, బ్రహ్మశబ్దవాచ్యనాన వన్ఱువే
తెన్ఱు శక్కిత్తాల్ “శ్రియఃపతి” ఎన్ఱు నిరూపిక్కుమ్ధర్మమ్. అప్పడి
(౬) “శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక” ఎన్ఱుమ్, (౭) “తిరుమూలై
యల్లతు తెయ్వమెన్ఱైత్తేన్” ఎన్ఱుమ్ శొన్నారితే.

(౧) తి-వె-౧౮.

(౨) తి-వాయ్-౩-౧౦-౮

(౩) వి-పు-౧-౮-౧౭

(౪) వి-తె-౧౮-౧౪౨.

(౫) కాన్తాస్తో-౪.

(౬) గీతాభాష్యవతారిక.

(౭) ౧-తిరు-౬౪.

తత్వసర్వో హే, శ్రియః శేషిత్యాస్త్రావాది వివరణమ్. - ౨౫

శేషిత్యాస్త్రావాదమావతు - (౧) “మమనాథయదస్తియో
స్యహం సకలంతద్ధితవైవమాధవ” ఎన్టు- తానేతేనుమ్ ఒరువనేయాకి
లుమ్, ఎన్నుడైయై ఏశేను మొన్టే. చూకిలుమ్, ఇనై యడైయ లక్ష్మీ
వల్లభనానవనుక్కే శేషమెన్టుమ్, (౨) “తిరుమాలే నాను మునిక్కు-
వృథువడియేన్” ఎన్టుమ్ అభియుక్తర్ శొన్నారితే. ఆ త్తస్వరూపత్తై
చొల్లుకితి ప్రభావత్తిలుమ్ మిథునశేషమెన్టేయన్టో ఉపదిష్టమ్.

ఆ శ్రితాశ్రయగనియమమావతు-ఇవలై ఆశ్రయి త్తే అవనై ఆశ్ర
యిక్కవేణుమెనితి నియమమ్. అప్పడిక్కు ఆచార్యరొకిళ్, (౩) “భగవ
న్నారాయణాభిమత-అనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే” (౪) “శ్రీమ
న్నారాయణ-అనన్యశరణస్త్వత్పదారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రప
ద్యే” ఎన్టుమ్, (౫) “అలర్ మేల్ ముడై యుత్తై మార్చా-తిరువేళ్ళడత్తానే-
అడిక్కిమర్ న్దుపుకున్దేనే” ఎన్టుమ్ ఇవలై మున్దుతి ఆశ్రయిత్తు ప్పినై
ఆశ్రయిత్తార్కళ్.

(౬) “నిత్యకై జ్జుర్య ప్రాప్త్యపేక్షయా-అవిరతాన్తుమే” ఎన్టు
ప్రార్థిక్క, “అన్తుతే” ఎన్టు-ఉమక్కు ఉడ్డాకి వేడ్డుమెన్టు ఇనల్ తానే
యరుళిచ్చెయ్ కై యాలే వ్యవసాయజనకై యెన్ను మిడముమ్ సమ్మితి
వన్నమ్.

అపరాధానా మపాకరణత్వమావతు - అపరాధిబ్దై ప్పొత్తు
ప్పొత్తు చేరవిడుకై. ఇవర్వర్వమ్ (౭) “పితేవ త్వత్ప్రియాన్ జనని పరి
పూర్ణాగని జనే హితప్రాతోవృత్త్యా భవతిచ కిదాచిత్కలుషఫేః కిమే
తన్నిర్దోషం కథహ జగతీతి త్వముచితై మపామైర్విస్తార్య స్వజనయని

(౧) స్తోత్ర-౫౩ (౨) తి-పల్లా-౧. (౩) శరణాగతిగ-
(౪) శరణాగతిగ- (౫) తి-వాయ్-౩-౧౦-౧౦. (౬) శరణాగతిగ-
(౭) శ్రీఽగరత్న-౫౨.

-౨౬ తత్వసంగ్రహే, శ్రియః ప్రాప్త్యాస్తర్భావాది వివరణమ్.

మాతా తదసినః" ఎన్టు-ఈశ్వరన్ ఇవనపరాధజ్ఞతైక్కణ్ణు హితయాప
త్తాలే శీతీయరుగ, ఇసువేవో? జగత్తిల్ నిర్దోషరాయుప్పూర్
ఆర్"ఎన్టు ఉచితమాన ఉపాయజ్ఞభాలే మఱప్పిత్తు చేరవిడుకై యాలే
ఎగ్గళుక్కు మాతావాకా నిన్టాయెన్టు అభియుక్తర్ శొన్నార్రితే.

ప్రాప్త్యాస్తర్భావమ్-ఇవభుక్తే యుభుతెన్టు మిడన్దోర్త్తు, (౧)
"తయా సహాసీన మనస్తభోగిని" (౨) "ప్రహర్షయిష్యామి" ఎన్టు
అనస్తభోగత్తిలే అవభోజేకూడియిరుక్కిఱ ఉన్నై ఉకప్పిప్పేనాక
వేణ్ణుమెన్టుమ్, (౩) "శ్రియాసార్థమ్" ఎన్టుమ్, (౪) "అఙ్గిమైశెయ్యాన్
తిరుమాలుక్కే" ఎన్టుమ్, (౫) "ఏఱుతిరువుడై యాన్టువన్దివై కొళ్ళు
జ్జొలొ" ఎన్టుమ్ (౬) "కోలమలర్ప్పావైక్క-బ్బా - ఉన్నై పెన్దోర్త్తుని
ప్పొక్కువనో" ఎన్టుమ్ పలవిడజ్జళిలుమ్ అపేక్షిత్తార్కళితే.

(౭) "దేవిత్యావసు నీళయా సహ మహీదేవ్యస్సహస్రం తథా
యాభిస్త్యంస్తనబాహు దృష్టి భిరవ స్వాభిః ప్రియంశ్లాఘసే" ఎన్టు-
"అభిమతనై" తన్ తిరుములై తడమ్ తుడక్కమాన అవయవజ్ఞభాలే
ఉకప్పిక్కుమాపోలే, అల్లాత నాయ్చ్చిమార్కళాలుమ్ ఉకప్పియా
నిన్టాయ్" ఎన్టు శొల్లుకై యాలే అవయవత్వమ్ శొల్లిర్త్తు.

(౮) "లక్ష్మీం విహారరసికామివ రాజహంసీం ఛాయామివాభ్యు
పయినీమవనీశ్చతస్యాం" ఎన్టుమ్, (౯) "శ్రియమపి విహరన్తిం రాజ
హంసీ మివాన్తిన్పతిఫలన మివాస్యాం పశ్య విశ్వంభరాశ్చ" ఎన్టుమ్-
లక్ష్మీక్కు భూమి ఛాయాభూతై యాయుమ్ ప్రతిఫలన భూతై యాయు
మిరుక్కుమైన్టు శొల్లుకై యాలే ఛాయాభావమ్ శొల్లిర్త్తు.

(౧) స్తో-౪-౩౯ (౨) స్తో-౪-౪౬. (౩) వాయు-పు-
(౪) తి-వాయు-౬-౫-౧౧. (౫) నా-తి-౯-౬. (౬) తి-వాయు-౧౦-౧౦ ౭.
(౭) శ్రీనగరశ్మ-౫౨. (౮) ౯-స్త-౧-౬౪. (౯)

తత్వసజ్జాహే, శ్రియః ఆత్మవైజాత్యశక్త్యా నిరాకరణమ్. ౨౭

ఇప్పడిక్కు ఇన్నమ్ నిరూపిత్రాల్ ఉత్కర్షహేతుక్క-ల్ అస
జ్ఞ్యతజ్జా యిరుక్కుమ్.

యాతొరుపడి సర్వేశ్వరనుక్కేసర్వస్థాత్పరత్వమ్ అసాధారణ
మాయిరుక్కి-ఆతు, అప్పడియే ఇవళుక్కుమ్ ఇన్వోగుణజ్జల్ అసాధార
ణజ్జళాయిరుక్కుమ్. ఇత్తై నిన్తై త్తితే (౧) “చేసతిర్యజ్జనుష్యేమ
పున్నామా భగవాన్ హరిః । స్త్రీనామ్నా శ్రీశ్చవిజ్ఞేయా నానయో
ర్విద్యతేపరమ్” ఎన్టు - శ్రీపరాశరభగవాన్ శొన్నాన్. స్వాధీశవస్తు
క్కళై శరీరమాకవుడై య నాకై యాలే సర్వస్థాత్పరత్వముమ్, అన్వో
శరీరజ్జల్ తొఱుమ్ అవనుక్కునురూపమాన శరీరత్వైయుడై యళాయ్
క్కొణ్ణు భోగ్యతై యాల్ వన్ద వై లక్షణ్యముమ్. ఇరువర్ కు మొద్యీయ
వేతొరువర్ కు మిల్లై యెన్టు పడి. ఆకై యాలే పత్త్యన్తరిజ్జళిత్కాట్టల్
హితై యెన్నుక్కుత్తై యిల్లై.

పత్నీత్వమ్ తొడక్కమానవిశేషమ్ ఇవళుక్కున్తాకై యాలే సమ
స్వరూపరాన ఆత్మాక్క-ళోడు సజాతీయైయాక మాట్టాశేయెన్నిల్;
ఏతేను మొరు విశేషజ్జళైక్కొణ్ణు వైజాత్యమ్ కొళ్ళప్పార్ క్కిల్,
శయనవాహనాది విశేషమడియాక అనన్త గరుడాదికళుక్కు, శుద్ధి
అశుద్ధి పాశ్చాత్యశుద్ధియెన్ది ఆ విశేషజ్జళడియాక నిత్య బద్ధ ముక్తర్
క్కుమ్ అనా త్తత్వమ్ వరుమాకై యాలే ఇన్వోవిశేషజ్జల్ వైజాత్య
హేతువాకమాట్టాతు.

ఇవిశేషజ్జళున్తాయిరుక్కు ఆత్మాక్క-ళో సమస్వరూపరెన్బా నెన్నె
న్నిల్, నిష్కృష్ట స్వరూప త్తిల్, వైషమ్య మిల్లామైయాలుమ్, ఇన్వై
షమ్యజ్జల్ విగ్రహవిశేష ప్రయుక్తజ్జళాకై యాలుమ్, ప్రకృతి సంశ్లేష
విశ్లేషప్రయుక్తజ్జళాయ్ వరుకిఱతాకై యాల్ ఒరు విరోధముమిల్లై.

౨౮ తత్వసర్వోపా, ఉత్తర వివరితతా శిష్టగర్హితత్వమ్.

అత్యేయాలే, పాశ్చాత్యభౌతికమాకానిష్టాచ్యేయేతేయమ్ శుక్తి
యిత్యాట్టిల్ రజతమ్ విలక్షణమాయరుక్కుమాపోలేయుమ్, ధాతువా
కానిష్టాచ్యేయేతేయమ్ అయస్కి త్తిట్టాట్టిల్ హిరణ్యమ్ విలక్షణమా
యరుక్కుమాపోలేయుమ్, తేజోరూపమాకానిష్టాచ్యేయేతేయమ్ నక్ష
త్రాదిశశిట్టాట్టిల్ ఆదిత్యన్ విలక్షణనాయరుక్కుమా పోలేయుమ్,
భోగ్యకోటి ఘటితమాకానిష్టాచ్యేయేతే ప్రకృతి ప్రాకృతజ్ఞాట్టిల్
అప్రాకృతమ్ విలక్షణమాయరుక్కుమాపోలేయుమ్, ఆత్మాభి తస్మిలే
బద్ధరిట్టాట్టిల్ ముక్తిర్ విలక్షణమాయనాపోలేయుమ్, ఇవభుమ్ ఆత్మ
సజాతీయైయాయరుక్కుచ్యేయేతే త్రివిధాత్మవర్గత్తిలుక్టాట్టిల్ విలక్షణై
యాయరుక్కుమ్.

అర్థగతి ఇతువాయరుక్కు, ఇతై అనాదరిత్తు, ఇవభి ఈశ్వరనో
జోక్కుమెస్తుమ్, ఈశ్వరనుమ్ ఇవభు మొన్మెస్తుమ్, ఈశ్వరనిట్టాట్టిల్
అధికై యాయరుక్కుమెస్తుమ్, అవనుక్కుప్పత్తి యాయరుక్కుమ్
ఆకారమ్ తన్నిచ్చెయాలే యెస్తుమ్, ఇహోఅర్థజ్ఞై ప్రమాణసిద్ధముచు
న్దియిలే సప్రమాదాయసిద్ధముచున్దియిలేయరుక్కు యావర్శిలర్ రహస్య
రూపేణ ఉపదేశిత్తు జగతైమోహిప్కితార్కిభి, నకలచిదచిద్విలక్షణ
మాయ, నిఖిలజగదేశకారణమాయ, నిరస్త సమస్త సమాభ్యధికవస్తు
జాతమాయ, నారాయణశబ్ద వాచ్యమాన ఘరబ్రహ్మమే సకలవేదాంత
వేద్యమెస్తు బ్రహ్మమిమాంసకన్ సూత్రన్యాయత్తాలే ఆటులియిడుమ
పర్కళాయ్, వేదవిదగ్రేసరరుదైయనినైవై ప్పిన్ శెన్దిరుక్కు క్కుడవ
రాన సమ్మచార్యర్కళాలే అవర్కిభి అగ్గీకిరిక్కుప్పడమాట్టార్క శెన్దిట్ట
సమ్మలుమ్ అనాదరిక్కుప్పట్టతు.

భోగ్యనస్తువినుజైయ పరిమాణమిరుక్కుమ్పడి యెన్నెన్నిల్;
అతటు మూన్తు పరిమాణముణ్డు. అతిల్ త్రసరేణురూపమాన ఇన్ది

యజ్ఞో అణుపరిమాణజ్ఞఘాయురుక్కుమ్, భూమి పర్వతమ్ త్రాడక్క
మానజై మహత్పరిమాణజ్ఞఘాయురుక్కుమ్, కాలమ్ పరమమహత్పరి
మాణఘాయురుక్కుమ్.

ఆకి భోగ్యనస్కం-జ్ఞేయప్రైకిరూపమాయ్ అనియత పరిమాణ
మాయురుక్కుమ్ భోక్తా - జ్ఞాతృతైకరూపమాయ్ అణుపరిమాణఘా
యురుక్కుమ్. నియంతా-నియన్తృతైక రూపనాయ్ విభుఃపరిమాణనా
యిరుక్కుమ్. ఇప్పటి మూఱు తత్వజ్ఞానినిజైయవుమ్ స్వరూపస్వభావ
జ్ఞో ప్రమాణతర్కో పవన్ననూక చ్ఛ్విల్లిప్పట్టతు. ఆజైయాలే సర్వ
ప్రమాణసిద్ధమాన వస్తుక్కళజైయ కోటిత్రయాఽంతరత మెష్టతా
యిల్దు.

యేన ప్రదర్శితం లక్ష్మ్యా స్వరూపం తత్వసజ్జిహే ।
అభయప్రదరాజస్య పుత్రమన్తర్ధుమం భజే ॥

నాయనారాచ్చాన్బిల్లై అరుళిచ్చెయ్త
తత్వసజ్జిహమ్ ముల్దీదీదు.

నాయనారాచ్చాన్బిల్లై తిరువడికి శేశరణమ్.

ఫెరియకాంప్లీపురమ్

శ్రీగీతాచార్య ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిడప్పటకు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

భారతాది

త ని శ్లో క ము.

ఈ గ్రంథము.

ఆపారకరుగానాగరులైన పెరియవచ్చాన్నిక్కై ప్రసాదించిన
మణిప్రవాళవ్యాఖ్యానమతోడను

శ్రీమూక్తా, కరాలపాటి - ఆత్వారయ్యగారిచే,

రచియింపఁబడిన

ఆంధ్ర) ప్రతిపదితాత్పర్యములతోడను

— 0 —

తర్కతీర్థుల నేడుబిరుదువహించిన ఈసభాపండితులైన

శ్రీమూక్తా శింగప్పయ్యమాళ్ కొదిల్

మాడభూషి - రామానుజాచార్యులవారిచేతను,

శ్రీమూక్తా తెన్నరం - శ్రీరంగాచార్యులువారిచేతను,

సి. ముద్దుకృష్ణనాయుడుగారిచేతను,

నానాజేశానీతానేక శ్రీశోకసహాయముచే

లేఖకప్రమాదాది జనిత దోషములు లేకుండునటుల

బరిశోధింపఁబడి

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథముప్రాపకసభ (లిమిటెడ్) వారిచే

చెన్నపట్టణము,

శ్రీనికేతనముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

శ్రీపరాబ్ముళ తిరువవతారాది ౧౬౦౧ ఇంగ్లీషు ౧౯౦౧

కార్యసమవత్సరము,

ఒజయచేతరామ్

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీవైష్ణవ గ్రంథ ముద్రాణక సభ (లిమిటెడ్).

౧౮౮౨ వ సం॥ ఆరవ అట్ట ప్రకారము రిజిష్టరుచేసి స్థాపింపఁబడినది.

ప్రతినెల ౫ ఫారములకతగ్గక కాశ్యలేముగముదించి ౩ పురుషములవఱకు పేట్రను లకు ౧౨ కాపీలును, భాగస్థులకు ౫ కాపీలును, పోషకులకు ౧ కాపీయు ప్రతమాసము నిప్పించుచుండఁబడును.

పేట్రక చందా రూ ౨౦౦, భాగస్థుల చందా రూ ౧౦౦ పోషకుల చందా రూ ౨౦న్ని మొత్తముగాగాని ప్రతిఇంగ్లీషునెల ౧౫-వ లేది లావల ౧౦-వభాగములా ౧ భాగముగాగాని కట్టవచ్చును. వీరిప్రవేశవర్తనవరుసగ రూ ౨ రూ ౧ రూ ఆర. తక్కినవివరములన్నియు చట్టపు ప్రకమునందు చూచుకొనవచ్చును. దీనివెల ఆకాలు.

ఈసభ వారిచే బ్రచురింపఁబడిన గ్రంథములు.

తెనిస్లోకము	సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	తెనుంగులిపి	౩	౪	౦
భారతాది తనిస్లోకము	డిటూ	డిటూ	డిటూ	౦	౫	౦
రామచరమస్లోకము	సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦	౩	౦
ఇయత్నా ముతల్ తిరువద్దాది సవ్యాఖ్యానము	ప్రతిపదటీకాసహితము	డిటూ	౧	౩	౦	
డిటూ ఇరణ్ణామతిరువద్దాది	డిటూ			౦	౧౨	౦

తెనిస్లోకము	సవ్యాఖ్యానము	మేలుకాకితం	అరవలిపి,	౩	౪	౦
భారతాది తనిస్లోకము	డిటూ	డిటూ	డిటూ	౦	౫	౦
రామచరమస్లోకము	సవ్యాఖ్యానము	డిటూ	డిటూ	౦	౩	౦
ఇయత్నా ముతల్ తిరువద్దాది సవ్యాఖ్యానము	ప్రతిపదటీకాసహితము			౧	౨	౦
డిటూ ఇరణ్ణా నిరువద్దాది	డిటూ		డిటూ	౦	౧౨	౦
తాత్పర్యసహిత పరాశర విశిష్ట పరమధర్మశాస్త్రము				౦	౧౪	౦

మట్టకాకితమునందు ముద్రింపఁబడిన సదరు గ్రంథములు సగమువెలకువిక్రయింపఁబడును.

ఇట్లు,

కరాలపాటి - ఆభ్యారయ్య,

కార్యదర్శి - ధనాధికారి,

నెం. ౩1, వెంకటాచలమొదలివీధి, చెన్నపట్టణము

శ్రీ

శ్రీమతే రామాయనమః.

పెరియవాచ్చాన్బిళ్ళై యరుళిచ్చెయ్ త

త ని శ్లో క మ్.

శ్రీ విష్ణు పు రాణ మ్.

౫-వ అంశము, ౧౩-వ అధ్యాయము, ౪౩-వ శ్లోకము

మూ. తతో దదృశు రాయాంతం వికాసిముఖపజ్జజమ్|

గోవ్యై లోక్యగోప్తారం కృష్ణ మక్లిప్తచేష్టితమ్ || ౧

అర్థము — తతః - పిమ్మట, ఆయాంతమ్ - శచ్చుచున్నవాడును, వికాసిముఖ
పజ్జజమ్ - వికసించినదియు తామరపుష్పమువంటిదియునైన ముఖముగలవాడును,
త్రైగోక్యగోప్తారమ్ - స్వర్గదుర్గపాతాళమనెడుమూడులోకములనురక్షింతువాడును,
అక్లిప్తచేష్టితమ్ - దోషములేని వ్యాపారములుగలవాడునునైన, కృష్ణమ్ - శ్రీకృష్ణుని,
గోవ్యః - గొల్లపిల్లలు, దిబ్యుః - చూచిరి

వ్యా. (తతః) ఇన్విడ త్రిల్ కృష్ణన్ పోనా నెన్దు నెదున్దుగమ
ల్లామ్ శెన్దు “ ప్రవిష్టః కీననంకృష్ణః పదమత్రసలత్యతే| నివర్తధ్వమ్ ”
ఎన్దుమ్ “ నివృత్తాస్తాస్తతోగోప్యో నిరాశాః కృష్ణదర్శనే ” ఎన్దుమ్
నిరాశైకభాన గోపీజనజ్గళో మీన్దవనస్తమ్. ఇప్పడిముడియ నిరాశైకి
భాయ్ కాణాపృతాతేవిట్టార్ కళోవెన్నిల్, (దదృశుః) నెదు మ్బాతు
కాణాపృతాతే*ఉతాపుతల్ తీరక్కణ్డొకొణ్డార్ కళో. ఇవర్ కళో కణ్డొకొ
ణ్డతు ఆవరిరున్దవిడ త్రిలే శెన్తోవెన్నిల్, (ఆయాంతమ్) పెన్దొళై నెదు
మ్బాతున్దు నామలైచ్చుల్ పదుత్తుకిఱతు, అవర్ కళిత్రవైపోతెన్న్
దుకిటార్ కళోవెన్దు త్వరైతోల్, “ స్వేదాంబుకణికాఞ్చితమ్ ”
ఎన్నుమ్మడియే కురువేర్ పరవ్బిత్ర ముఖముమ్ కులైన్దరియట్టుము

మాయ్కొణ్డు వారానిన్టాన్. వరుకటవిడన్దన్నిల్ ముఖత్తిలే ఒరు విషాదన్తోబ్బవన్దాచోవెన్నిల్, (వికాసిముఖపజ్జజమ్) ఇవనైక్కణ్డు పన్ న్దమ్ “ ఇత్తనై బోతుబ్బళై యమ్బలమాకప్పణ్ణినోమితే, ననైత్తేడి క్కాణమాట్టిబ్బళికోళ్, ఇత్తనైయే యుబ్బళిశక్తి ” ఎన్టు తన్వెబ్బళి యుమవర్కళుడైయి లోల్వీయుదు తోబ్బళిమ్మడి ముఖవల్ శెయ్తు కొణ్డువన్దానాయ్బ్, ఇప్పడియవన్ వన్దవిడత్తిల్ అవర్కళ శెయ్ తతెన్ ? తబ్బళై యవన్ పణ్ణిన * తీయటత్తాలే ముఖత్తై మాటవైత్తు క్కణయకలహమ్బణ్ణియిరున్దార్కళోవెన్నిల్, (గోఃవ్యః) ప్రగల్భపన్తైక శన్తి క్కే ఎట్టుమిరణ్డుమటియాత ఇడైప్పెన్దళాకైయాలే, “ కాచిదా లోక్యగోవిన్ద మాయాన్తమతివార్తి తాకృష్ణకృష్ణేతిబహుశః ప్రాహనా న్యదుదీరయత్ ” ఎన్టుమ్ “ తస్యైవరూపంభాయస్తీ ” ఎన్టుమ్ “ నేత్రభృగ్భాఖ్యాంపపాతన్దుఖపజ్జజమ్ ” ఎన్టుమ్ అవన్ దూరత్తిలే తోబ్బళిజ్జాట్టిల్ అటిన్దుకొణ్డు మేల్వీయన్దార్కళో, అతుక్కడియె న్నెన్నిల్, (వై)లోక్యగోస్తారమ్) రక్ష్యవర్గమ్ కూడుపూరిత్తు క్కిడ క్కిట ఇత్తైబ్బోక్యత్తిలే ఇన్దనాలిరణ్డుపేరై రక్షితాలెన్? తపటిలెన్? అవనుడైయి రక్షకత్వత్తుక్కు బజ్జమ్ ఎరవుక్కురనిన్ద తో, ఇనిస్వ తన్ద్రినోడే ప్రియరోషజ్జొణ్డాడిల్ ముట్టవిళిన్దు విడుమిత్త నైయెన్దు మేల్వీయన్దార్కళో, ఇప్పడి స్వతన్ద్రినాకిల్ తానిరున్దవి డత్తే ఇవర్కళిడైయవన్దు విళుమ్బడియిరుక్క ఇరున్దవిడత్తి లిరాతే వరువానెన్నెన్నిల్, (కృష్ణమ్) అవర్కళుడైయి స్పర్శితైయమ్ అవ ర్కళుడైయి తాభీన్ద ఉక్తికళైయి మొట్టియచ్చెల్లామైయి ముడై యనాకైయాలే. ఇప్పడితబ్బళై యొట్టియి చ్చెల్లామైయెయ్డైయనాన పిన్బు అవన్ తానేవన్దు కాలేకట్టుమ్మడి యిరాతోబ్బళివానెన్నెన్నిల్, (అక్లిష్టచేష్టితమ్) ఉపకారస్మృతియాలే. అతాకిటతు - ఇనిచ్చిటితు పోతు తాభీక్కుమాకిల్ అడియేతోడజ్జి “బహుస్యామ్” ఎన్టు సజ్జ

వీత్తు నీ సృష్టికణ్వేణుమ్బడియాయ్ విడుమితే, అప్పడి శయ్యతే ఓరళవిలే మత్తెనాసాయ్ పిశ కాలపడి రక్షిత్త ఉపకారత్తుక్కాక.

౨. (తతః) భగవద్విషయత్తై విశ్లేషిత్తాల్ అరై ఊణముమ్ శెల్లాత్పడియాన విడాయ్ పిఱన్దవన న్తరమ్. (తతః) స్వయత్నత్తాలే అవనైత్తేడి క్కాణమాట్టాతే ఇయగ్గి అవన్ తలైయిలే శుమైయై త్తల్ళినన న్తరమ్. ఇప్పడిశెయ్ తిప్పి దేహన్తరే దేశాన్తరే కాలాన్తరేయో కాణప్పెల్లతెన్నిల్, (తతోదదృశుః) శుమైతల్ళిన వోన్తరమే పేల్లలే తోళో మాటినార్కళ్. కణ్ పడైత్త ప్రయోజనమ్ పెల్లార్ కళ్. “యశ్చరామంసపశ్యేత్ నిద్రితః” ఎట్టితేకాణప్పెటా తపోతిరుప్పత్తు. నసన్ద్రశే తిష్ఠతిరూపమస్య నచక్షుషాపశ్యతి కశ్చనై నమ్” ఎట్టుమ్ “నచక్షుషాగృహ్యతే నాపివాచానాన్వైదేవైః” ఎట్టుమ్ “యత్తద్రదేశ్యమగ్రాహ్యమ్” ఎట్టుమ్ “అనిదేశ్యమరూపశ్చ” ఎట్టుమ్ “కటికలి” ఎట్టుమ్ నిషేధిక్కిఱు శ్చయత్నత్తాలే కాణ్బార్ క్కితే. “తస్యైష ఆత్మావివృణుతే తిసూంస్వామ్” ఎట్టుమ్ “మనసాతువిశుద్ధేన” ఎట్టుమ్ “యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తి ధీరాః” ఎట్టుమ్ “తద్విష్ణోః ధరమంపదం సదాపశ్యన్తి సూరయాః” ఎట్టుమ్ “కాణ్బనన్ కణ్ణళాలే” ఎట్టుమ్ అవనాలే అవనైక్కాణుమ్బాతు కాణలామితే. ఇప్పడి కాణ్ణివిడ త్తిలే దేహవసాన త్తిలే అర్చిరాదిమార్గత్తాలే ఒరు దేశవిశేష త్తిలే పోడోవెన్నిల్, (ఆయాన్తమ్) * ఎతిర్ శూఱల్ పుక్కు కృషిపణ్ణి త్తిరికిఱునై. “ఇశ్లేకాణవి పురప్పేమక్రోవర్” ఎగ్గిఱపడియే ఇవ్విడ త్తిలే కాణప్పెల్లార్ కళ్. “ఆయాన్తమ్” ఎగ్గిఱ వర్తమాననిదేశశమెన్నెన్నిల్, యుగపన్నోక్ష ముణ్డాకిలితే ఎతిర్ శూఱల్ మాటువతు, ఇస్సంసారమాక అవన్ కృపైయాక ఎతిర్ శూఱల్ మాతాతిరే నస్తైక్కోడుపన్దు సులభనాక్కి కాట్చి కొడున్తో మాకిల్ ఇత్తాల్ వరుమ్ ప్రీత్య

ప్రీతికిఁగో తల్లభుక్కున్తోవెన్టు నిర్వికారనాయురుద్దానోవెన్నిల్, (వికాసి ముఖ పజ్జజమ్) “ విజ్ఞానః ” ఎన్టుమ్ “ ప్రముమోదహ ” ఎన్టుమ్ ఆశ్రితకార్య నైక్కుట్టినతు తన్ పేతాకపుకన్దు అప్పుకప్పు తన్ ముఖత్తిలే నిక్కులెమ్మన్డు యిరుద్దాన్లాన్, నిష్టవర్కళ్ తానార్, “దివ్యజ్ఞానోపపన్నాస్తే” ఎన్టుమ్ “అహంవేద్దిమహాత్మానం రామం సత్యపరాక్రమమ్ । వసిష్టోపిమహాతేజా యేచేమే తపస్సిధిరాః” ఎన్టుమ్ “వేదాహమేతంపురుషంమహస్తమ్” ఎన్టుమ్ పేశప్పడుకిఱవేదగ్రహ తల్ వైదికపురుషర్కళాతలోవెన్నిల్, (గోప్యః)గోక్కులైయు జగ్గల్గలై యుమ్మరదేవలై యాక నిన్దై త్తిరుక్కు మనర్కళాయ్బు. ఇవర్ కిభధికారికళాకి ఇప్పడ్డి సులభనాకైక్కుడి యెన్నెన్నిల్, (గోప్యః) తగ్గల్ వరుత్తతలే అవనై క్కాణవిరుద్దు అవనాలే అవనై క్కాణపైఱువ శెన్టుఱుతియిట్టు పిన్దై యుమ్ ప్రాప్యరుచి ఇరున్దవిడ త్తిలే యిరుక్కువొట్టామైయాలే, “ కృష్ణోహమేషలభితంవ్రజామి ” ఎన్టుమ్ “ దుష్టకాలియతిస్తాత్ర ” ఎన్టుమ్ అవనుచైయగతి భాషితచేప్పి తగ్గలైక్కుళాకలయాపనమ్ పణ్ణినవితుపల్లాశాకః. (గోప్యఃదదృశుః) “ సదావశ్యన్తినూరయః ” ఎన్టు ఇమైక్కుట్టి విభీష్వుతుజ్జూడ భగ వదనుభవ విరోధియెన్టు నిమేషాన్తేవజ్గలై త్తవిర్దు నిత్యసూరికళ్ పె ఱుమ్ వేల్దైయిఱే ఇవన్ పశుమేయ్కప్పోనా నొరుపకిలాకిలుమ్ పిట్టెక్కుమెన్దిరుక్కు మివర్కళ్ పెఱుకిఱుతు. ప్రాప్యవస్తువై ప్పేశుమి డమచైయ, “ కారణస్తుధ్యేయః ” ఎన్టుమ్ “ సర్వస్యవశీ సర్వస్యే శానః ” ఎన్టుమ్ “ క్షయస్తమస్యరజసఃపరాకే ” ఎన్టుమ్ వైకుణ్ఠేతు పరేలోకే ” ఎన్టుమ్ “ దివిశిష్టత్యేకః ” ఎన్టుమ్ “ దివ్యోదేవవకో నారాయణః ” ఎన్టుమ్ పేశప్పడుకిఱవన్ కిడీ రిచైయర్కు మిచైచ్చి కళుక్కుమ్ ఇలక్కానపన్. ఇక్లేసన్నిహితెన్టాల్ ; ఇతు వస్త్య న్తర సూచకమాయ్క్రొల్లాన్ వెన్నిల్, (తైత్తిలోక్యగోస్తా రమ్) ఇప్పడిపరత్వత్తిలెన్దైయిలే నిట్కిఱవన్కిడిర్ ఇవనుచైయ పర

త్వజైప్పార్క్క క్షీణైశోన్న సౌలభ్యజూఢాతపడియా యిరుద్దతీ
ఎన్న, (కృష్ణమ్) “ పారేపురాతనగిరాం పార్వేసా ఘోషయోషి
తామ్” ఎన్టు వేదజ్ఞభుక్కు “ నేతి నేతి” ఎన్టుమ్ “ యతోవాచోనివ
రస్తే” ఎన్టుమ్ “ అవిజ్ఞాతంవిజ్ఞానతామ్” ఎన్టుమ్ ఎట్టాతపడియా యిరు
క్కుమ్, ఇదైయరుక్కుమిదైచ్చికభుక్కుమ్ కాలమేత్కాలేటిడలా
మ్బడి యిరుక్కుమ్. ప్రాశ్యవస్తువుక్కులక్షణమ్ పరత్వసౌలభ్యదిరణ్ణ
మితే. అత్యంత దుర్లభమానవస్తు ఇప్పడి సులభమాక క్కుడుమా
వెన్నిల్, (అక్లిప్తచేష్టితమ్) “ పరాస్యశక్తిర్వివిధై వశ్రూయాతే ”
ఎన్టుమ్ “ సర్వశక్తిస్తుభగవాన్ ” ఎన్టుమ్ ఏవంవిధమాన అఘటితఘట
నాసామర్థ్యతై యుడైయవక్.

తాత్పర్యము. — ఒకశరత్కాల చంద్రికయందు శ్రీకృష్ణమూర్తి గోపికలతో
లిలారసమనుభవంప నది యున్న ప్రకమాయెను, అదియేమి చెరువుచేయునోయని దానిని
మట్టువఱచ శ్రీకృష్ణుండ ప్రధానమాయెను, పిమ్మట సర్వస్వముఁబోగొట్టుకొనినవారివరె
గోపికలు మిక్కిలి వెదకఁజెంది యెక్కడ వెతకినను కానరాక విరహబాధా పరితప్తులై పరి
తపించుచుండిరి ఈభేదమువలన నేమిచెరువుకలుగునో యని పరమదియాళువైన శ్రీకృ
ష్ణమూర్తి గోపికలచెంతకుఁజనుదెంచి నన్నుగఁనిపెట్టఁజాలక పోతిరేయని పరిహాసించి
సూర్యునిఁజూచిన కమలము పగిది తనముఖారవింపమును వికసించు శ్లేయ వారంద
ఱును కండ్లపండుగగ నేవించిరి.

స్వాపదేశము: — భగవత్ప్రాప్తికొఱకు తామెంతయత్నము జేసినను ఫలించ
నందున స్వయత్నమును వదిలి అందుకును వాడే యుపాయమని నీర్దోపాయ
నీర్వీకారముఁజేసిన వారికయ్యెడు పురుషార్థము తనదిగా నెంచి అందువలన నైన సంతస
ముఁబట్టి జాలక ముఖమునందు గనుపఱచుచు పరత్వసౌలభ్య సూచకములైన సమస్త
కల్యాణగుణపరిపూర్ణుడై వేదములకును వైదికులకునుసాక్షాత్కరింపసక్యమైన తనదివ్య
మణ్ణైవిగ్రహమును శ్రీకృష్ణుండు సాక్షాత్కరింపఁజేయ గోపికలు నేవించి కృతార్థులైరి.

వెరియ వాచ్చాన్నిబ్బెల్ల తిరువడిక లేతరణమ్.

హరివంశము, ౧౧౩-వ అధ్యాయము, ౬౨-వ శ్లోకము.

మూ. ఏష నారాయణ శ్రీమాన్ క్షీరాచననకేతనః ।

నాగపర్యజ్కు ముత్స్నిజ్య హక్యగతో మధురాం పురీమ్ ॥ ౨

అర్థము - శ్రీమాన్ - లక్ష్మీనిత్యముగాంగలవాఁడును, క్షీరార్ణవనికేతనః - పాల సముద్రము వాసస్థానముగాంగలవాఁడును, ఏషః - ఇల్లుసులబుడై, నారాయణః - సర్వవ్యాపకుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, నాగపర్వజ్కుమ్ - శేషశయ్యను, ఉత్పృజ్య-విడిచి, మధురామ్ - మధురయనెడు, పురీమ్ - పట్టణముచుగూర్చి, అగతః - విచ్చేసిన వాఁడాయెను.

అవతారికై. “భోక్తాభోగ్యంప్రేరితారఙ్గమత్వా” ఎన్నిటపడియే, చేతననాయిరుప్ప నొరు త్తనుక్కు చిదిచిదీశ్వర తత్వత్రయ జ్ఞానముజ్ఞానక వేణుమ్. అతిల్ చిత్ - “అజామేకాంబోహితశుక్లకృష్ణాంబో” ప్రజాంజనయ స్తీంసరూపామ్” ఎన్నిటపడియే, భగవత్స్వయాప వైమఱుక్తైక్కు బహువిధవత్తైయాన తిరస్కరిణిపాల్ ఇరుక్కుక్కడవతాయ్, విపరీతజ్ఞానజనకమాయ్, షడ్విధవికారాన్పదమాయ్, సతతపరిణామియాయ్, సతతక్షణక్షరణ స్వభావమాయ్ సర్వేశ్వరనుక్కు లీలోపకరణమాయిరుక్కుమ్. చిద్వస్తువైప్పార్తూల్, దేహేంద్రియాదివిలక్షణమాయ్, జ్ఞానానంద స్వరూపమాయ్, జ్ఞానగుణకమాయ్, భగవచ్ఛేషభూతమాయ్, శ్రీకాస్తుభాదికభోపాతి సర్వేశ్వరనుక్కు స్పృహణీయమాయిరుక్కుమ్. ఈశ్వరవైప్పార్తూల్, ఇవైయిరజ్జైయుమ్ శరీరవత్ పరతన్త్రీమాకపుడైయనాయిరుక్కుమ్. ఇప్పడిత్యాజ్యతైయాలుమ్ ఉపాదేయతైయాలుమ్ జ్ఞాతవ్యమాన తత్వత్రయ త్తిల్ అభియోగమిన్దియే భగవదపచార భాగవతాపచారాసహ్యపచారజ్గళితే కైవళ్యోన్మహామహిమ చేతనరైప్పార్తూల్, పారలౌకికఫలసిద్ధిహేతువాక, “పతింవిశ్వస్య” ఎన్నిటలోకో త్తీర్ణనై ఆశ్రయియాతేలోకాయతమతానుసారికభాయుమ్, “స్యాదస్తిస్యాన్నాస్తి” ఇత్యాదికలితోల్లుటిపడియేస ప్రబంధవాదికభాయ్ భగవదాశ్రయణత్తుక్కు అర్హరాకాతే అర్హతరాయుమ్, “గతిమిచ్ఛేజ్జనాదనాత్” ఎన్నిటపడియే, సర్వేశ్వర సమాశ్రయణత్తాలేనుగతరాక వ్రాప్తమానిరుక్కు నుగతమతానుసారికభాయుమ్, భగవత్సమాశ్రయణత్తాలే *సజ్ఞ్యావాన్తభాక

ప్రాప్తమాయరుక్మసాక్ష్యావప్తంభమపణ్ణజన్తత్తిలేఅసక్త్యాతరాయమ్,
 “నారాయణపరావయమ్” ఎన్నిటపడియే, భగవద్వ్యోగరాక ప్రాప్తమా
 యరుక్మసమ్యక్జ్ఞానవియోగనిష్ఠాయమ్ భగవద్జ్ఞానశేషతత్ప
 రరాకప్రాప్తమాయరుక్మవైశేషికమతానుసారిఃశాయమ్, పుణ్ణ
 రీకాక్షసమాశ్రయణత్తాలే మాయూనిస్తరణమ్పణ్ణప్రాప్తమాయరు
 క్మమాయూవాదనిరతరాయమ్, ఆకంఠపృడి*ఇదుకుపదుకిట చేతనరై
 క్కణ్ణ ఈశ్వరన్దయమానమనావాయ్కోణ్ణ “మానంప్రదీపమివ
 కారుణికోదదాతి” ఎన్టు వేదార్థజై ప్రకాశిప్పిత్తపళవిలుమ్ విహిక
 పురుషార్థజైకోలి, [భద్రంకణేభిశ్శృణుయామదేవాః] దేవరకళే!
 భద్రమానవోదైక్కేట్రవేణుమ్, “శృణుయామః” ఎన్టు పోతేసిద్ధమన్తో?
 “కర్ణేభిః” ఎన్న వేణుమో? భద్రశ్రవణత్తోపాతి కరణపాటవముమ్ విధే
 యమెన్దైక్కాక “కర్ణేభిః” ఎన్టుతు “కర్ణైః” ఎన్టుపడి “దేవాః” ఎన్టుదేవ
 శబ్దమ్క్రీడార్థత్తిలేయాయ్, ఉజ్జభుడైయభద్రరూపమానవిదోదజైక్కే
 ట్రవేణుమ్. [దేవాః భద్రంశృణుయామ] విజిగీషార్థత్తిలేయాయ్,
 దేవరకళే! విజిగీషారూపమాన ఉజ్జభుడైయననైయైక్కేట్రవేణుమ్.
 [దేవాఃభద్రంశృణుయామ] ఉజ్జభుడైయ వినీతమానవార్తైయైక్కేట్ర
 వేణుమ్. [దేవాః భద్రం శృణుయామ] ఉజ్జభుడైయ ఒలియుణ్డాయ్
 పోరుకిటవార్తైయైక్కేట్రవేణుమ్ [దేవాఃభద్రంశృణుయామ] ఉజ్జ
 భుడైయ గతియుణ్డానవార్తైయైక్కేట్రవేణుమ్ [భద్రంకర్ణేభిశ్శృణు
 యామదేవాః] భద్రశ్రవణరూత్రమేపోరాతు, భద్రదర్శనముమ్పణ్ణవే
 ణుమ్ [భద్రంపశ్యేమాక్షిభిర్యజత్రాః] [అక్షిభిః భద్రంపశ్యేమ] ఇక్లే
 “పశ్యేమ” ఎన్టుపోతే సిద్ధమన్తో? “అక్షిభిః” ఎన్దైక్కడియెన్దెన్నిల్;
 దశకనత్తోపాతి దర్శనకరణపాటవముమ్ వేణుమెన్టుపడి. “కర్ణేభిః”
 “అక్షిభిః” ఎన్టుస్వభావాఖ్యాననూకప్రమామ్. [అక్షిభిఃభద్రంపశ్యేమ]
 శ్రోత్రేన్ద్రీయత్తుక్కిరైయిట్టవోపాతి చక్షురిన్ద్రీయత్తుక్కుమ్ ఆనందము

జ్ఞామ్బుడి విలక్షణవస్తువై దర్శిప్సోమాకవేణుమ్. [యజత్రాః] “యజనాత్త్రాయత ఇతియజత్రాః” ఎన్టాయ్, యజననిమిత్తమాక రక్షిక్కిఱవర్కకళే ! ఎన్ఱపడి. అతావతు-కాలకాలజగ్గిలే వర్జజైయుజ్జాక్కి అత్తాలే సస్యవృద్ధిమైయుమ్ ఉజ్జాక్కి అతడియాక యజ్ఞపదార్థసామగ్రిమైయుముజ్జాక్కికొడుక్కైయాలే “యజత్రాః” ఎన్గిఱతు. ఇతువుమ్ దేవశబ్దమ్యాలే సంబోధనమా యిరుక్కిఱతు. భద్రశ్రవణత్తుక్కుమ్ భద్రదర్శనత్తుక్కుమ్ అనురూపమామ్బుడియాక స్తోత్రమ్పణ్ణవేణుమ్, స్తోత్రమ్ పణ్ణమొబ్బతు, స్థిరమాన అగ్గజ్గలోడే కూడవేణుమ్, [స్థిరైరజ్ఞైస్తుష్టువాంసః] స్థిరమాన అగ్గజ్గలోడే ఉపలక్షితనాయ్కొణ్ణమేలోమేలే స్తోత్రమ్పణ్ణవేణుమ్. “క్రియానమభిహారేయః” ఆయ్మయజ్ లుగ న్తమాకైయాలే స్తోత్రత్తినుడైయ మికుతియైక్కాట్టుకీఱతు. ఇప్పడియే స్తోత్రమ్పణ్ణకైక్కిడాక దేవహితమాన ఆయన్సు యాతొన్ఱు, అత్తై శరీరత్తోడే ప్రవేశిప్సోమాకవేణుమ్ [తనూభిర్వ్యశేమదేవహితం యదాయుః] క్రిమికీటాదికభుడైయ ఆయుస్సాకవొణ్ణాతు, తిర్యగ్యోనికభుడైయ ఆయుస్సాకవొణ్ణాతు, “శతాయురైవురుషః” ఎన్గిఱపురుషాయుస్సాకవొణ్ణాతు, ఒరువత్సరమొరుదినమాకొణ్ణ దేవర్కకభుడైయ ఆయుస్సు యాతొన్ఱు, అత్తై శరీరత్తోడే ప్రవేశిప్సోమాకవేణుమ్. “వ్యశేమ” ఎన్ఱు ఛాన్దసమాకైయాలే అడాగమమ్పణ్ణిక్కిడక్కిఱతు. ఆకఇత్తాలే భద్రశ్రవణముమ్, భద్రదర్శనముమ్, తదనురూపమాన స్తోత్రముమ్, అతుక్కిడాన ఆయురైన్ఱుముమ్, ప్రతిపాదిత్తతాయ్మి. అజ్జనన్దియిలే, “ఉతోత్వమస్తేతన్వాంవిసన్రాః” ఎన్ఱు కొణ్ణుశ్రుతియినుడైయ తాత్పర్యమటిన్దవనుక్కు ఇతినుడైయ వర్ధయోగమాన సమయత్తిలే పరమపురుషార్థాన్వయయాకవేణుమ్. ఎజ్జనయెన్నిలే; [భద్రంకరేభిశ్శృణుయామదేవాః] ఇజ్జుదేవశబ్దమ్- “దేవమివాచార్యముపాసీతి” ఎన్గిఱపడియే, ఆచార్యశబ్దత్తుక్కువలక్షణమ్. “దేవాః” ఎన్గిఱబాహుళ్యత్తాలే “గురుభుబహువచనమ్” ఎన్గిఱన్యాయ

ముందోద్భవము. శ్రీహర శరబ్రహ్మనివక్తలై శ్రీమైత్రేయ భగవాన్
 కేట్టుమాప్పోలే ఆచార్యన్ పక్కలిలే పరమాధ్యక్షేట్ర పేణమెన్ని
 అతఁడు ముపలక్షణమ్, [భద్రంకణ్ణభిశ్శృణుయామ] [ప్రదంశ్యణ
 యామ], శ్రోత్రియబ్రహ్మనివక్తమ్, 'కర్ణ భ్యాంభూరివిశ్రవమ్', 'యత్
 కదాశ్రవణంహరే', 'కేట్పుర్కల్ కేశవన్కీర్తియల్లాల్ మల్లజ్జే
 ట్పరి' ఎఱ్ఱశొల్లకీఱడయే, భగవద్విషయత్తై కేట్టైక్కుపలక్షణ
 మాయిరుక్కిఱతు భద్రశబ్దమ్ 'శృణుయామ' ఎఱ్ఱ ప్రార్థనా
 పమాకై యాలే అధికారియినుడై యప్రార్థనా విశిష్టత్వముమ్ ఉపలక్షి
 తమ్ ఇప్పడి ఆచార్యన్ పక్కలిలే పరమాధ్య శ్రవణానందరమ్ ఆనుభా
 వ్యమాన భగవద్విగ్రహ దర్శనవృణ్ణపేణమెన్ను మతుక్కుపలక్షణమ్
 [భద్రంకణ్ణేమాక్షిభిర్యజత్రాః] ఎఱ్ఱ. ఇట్లుభద్రశబ్దతాలే 'సదైకరూప
 రూపాయ' ఎఱ్ఱమ్ 'సభూతికజ్ఞసంస్థానంజేహేవాస్యపరమాత్మనః'
 ఎఱ్ఱమ్ 'రూపాదార్యగుణైఃపుంసాందృష్టిచిత్తాపహరిణమ్', 'ఎఱ్ఱమ్
 'దద్మశుర్విస్తాతాకారా రామస్యవినవాసినః' ఎఱ్ఱమ్ 'సామస్త్రధ
 మస్త్రధః' ఎఱ్ఱమ్ భగవదనురూపవిగ్రహమితే కణ్ణక్కిఱ్ఱుక్కువతు.
 [యజత్రాః] యజననిమిత్తమాకరక్షణన్తోద్భవతి, 'సోహమస్మిసస
 న్యజే' ఎఱ్ఱమ్ 'సస్వర్గఉపిరితః' ఎఱ్ఱమ్ శొల్లకీఱడయే దాస్యా
 నుసన్ధానానురూపమాన హవిః ప్రదానముమ్, అత్తాలేపరక్కడవతాన
 న్యాసముమ్, ఏవంభూతమాన న్యాసవిద్యాప్రదానత్తాల్ విసరిత
 జ్ఞానర్క్కుమ్ ప్రసటమావృణ్ణి రక్షిత్తు పోరుకై తోద్భవతయాలే
 ఇశువుమాచార్యశబ్దత్తు క్కుపలక్షణమాయ్ పోరుకీఱతు. [స్థిరైర
 కైస్తుష్టువాంస్త్రమాభివ్యక్తేమదేవహితంయదాయః], 'శ్రద్ధయాదేవో
 దేవత్యమశ్నుతే' ఎఱ్ఱక్రియఃపఠక్కు, ఉశ్చపశ్యమప్రతిక్షణవిశ్వానిన
 దేహమోబ్బలన్తియేఅక్రాకృత విగ్రహమాయ్ గోద్భవన్తిరమాయిరు
 క్కిఱ అగ్గిలోదేహుడియరుక్కిఱశరీరతోదేహోద్భవన్తిరమాయిరుక్కిఱ
 'పతత్యామగాయాన్నస్తే' ఎఱ్ఱ వాచనముగ్గిఱ్ఱుక్కువతు. 'సామస్త్రధ
 మస్త్రధః' ఎఱ్ఱమ్

మెట్టుశ్రుతితాత్పర్య పర్యాలోచనమ్మణ్ణమాట్టాత చేతనరై ఉత్తిరరా
కుక్తైక్తాకతానవత్తిరనాన అవ్వవతారజ్జలిల్ మత్స్యవతార జైప్పా
ర్తాల్ బహుజీసనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, *; కూర్వావతార జైప్పా
ర్తాల్ జగత్తుక్కు ఆధారభూతనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, ఒరు
పుటజ్జొల్లవామరుక్కుమ్, శ్రీవరాహావతార జైప్పార్తాల్ ఆశ్రయ
సౌకర్యస్తోత్రీయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ గోత్రోద్భేదమ్ పణ్ణియరు
క్కుమ్. శ్రీసరసింహావతార జైప్పార్తాల్ ఇతినాసమడియాకప్పల్లు
వార్కు అనిర్భరణస్తోత్రీయమ్మడి యరుక్కుమ్. శ్రీవామనావతా
రజైప్పార్తాల్ శిషియనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ జగత్తై
యజైయ తన్నడిక్కిత్తాక్కానిల్కుమ్, పరశురామావతార జై
ప్పార్తాల్, బ్రాహ్మణోత్తమనా యరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ పుణ్యజన
హాని పణ్ణానిల్కుమ్, శ్రీరామావతార జైప్పార్తాల్, “దృష్టవై
ధర్తచారిణః । మజ్జళానిప్రయుజ్జనాః ప్రత్యగృహ్లా దృఢప్రతాః”
ఎట్టు పుణ్యజనసేవైయుణ్ణా యరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ ॥ పుణ్యజనహాని
పణ్ణానిల్కుమ్. శృష్టావతార జైప్పార్తాల్, “రూపమేతచ్ఛతు
ర్భజమ్” ఎన్నుమ్మడి అవతారదశైయిలుమ్ ఆశ్రితసంరక్షణత్తిల్
జైవాశి తోత్త్రీయరుక్కుమ్ అర్జునప్రభృతికత్తైక్కణ్ణాల్ తమ్మై
తోత్త్రీయతపడి చాత్యసారధ్యజ్జైప్పణ్ణానిల్కుమ్. ఆత్సార్కళు మీడు
పడువతు మివ్వవతార త్తిలే యితే, “ఉరలినోడిణ్ణైన్దిరున్దేగ్గియ వెళివు
ఎత్తిటమ్” ఎట్టుమ్ “కోవలనై వెణ్ణైయుణ్ణవాయ” ఎట్టుమ్ “తిరు
మతురైయుత్పిలై కునిత్తు విన్దలైయ వైన్నాకత్తలై ప్పాయ్ న్దవసే
ఉన్నైప్పల్లాణ్ణు కూలుతుమే” ఎట్టుమ్ “కోవిన్దర్కోర్ కున్ద్రవ
లిత్తైప్పిటవి శెయ్యాతే ఇనిప్పాయ్ చెయ్యుమ్ తవన్దానన్” ఎట్టుమ్

* ఇచ్చట విడివియున్నట్లు తోచుచున్న పత్తిసభవారికిదారికిన అలుప్రతు
లయందును గనుపడలేదు

శ్రీ గోత్రమ్ - కులము, భూమి

॥ పుణ్యజనమ్ - రక్షకులు.

“తువరాదైయుదుత్తైరు శణ్డు శిలుప్పి క్కవరాక మదుత్తుక్కలిక్క
చ్చుక్కట్టి, శువరార్కతవిక్ పుఱుమే వస్తు నిస్తీర్” ఎఱ్ఱమ్ “వార్మ
ణఱున్ఱిల్ పులరనిస్తేన్ వాశులేవా’ పున్దరపు పార్తే” ఎఱ్ఱమ్
ఇప్పడైకలిలే అత్వార్కభుమ్ ఇవ్వవతారత్తైయే ఆదరిత్తుక్కొన్ఱు
పోద్దార్కళి. ఏవంభూతనాన కృష్ణచుడైయ సకలజగత్కారణత్వత్తై
యుమ్, సర్వాధికత్వత్తైయుమ్, సముద్రశాయిత్వత్తైయుమ్, సకలమ
నుజనయనసాగ్ధ జీవాతువామ్బడి మధురాపురీ సజతత్వత్తైయుమ్, ప్రతి
వాదిక్కిఱతు. (ఏషనారాయణ శ్రీమూక్ క్షీరాగ్ధవనికేతనః । నాగ
పర్యజ్జముత్సృజ్యహ్యగతో మధురాంపురీమ్).

అనాల్ ఒగత్కారణముమాయ్, సర్వాధికముమూనాల్ అతీ
ద్దియమాయన్తో ఇరుప్పతెన్నిల్, * ౧. అనుమడైయ సౌలభ్యాతి
శయన్తోమమ్బడి “ఏషః” ఎన్ఱితార్ * ౨. (ఏషః) అనుమూనాగ
మార్ధాపత్యాదికళాన ప్రమాణమ్ వేణ్డాతపడి ప్రత్యక్షసిద్ధమాయ్
నిట్కిఱ వాకారన్తోమఱిఱతు. * ౩. (ఏషః) అజ్ఞనన్ఱియే ఆసన్నావ
తారమూకైయాలే శొల్లమెళిమైయై క్కాట్టిగ్గూకపుమామ్. * ౪.
(ఏషః) అజ్ఞనన్ఱియే “ఉళక్ శుడర్మికు శురుతియుళి” ఎఱ్ఱు శ్రుతిసి
ద్ధనా యిరుక్కచ్చెయ్తేయుమ్ మానసవిషయమూకైయాలే శొల్లి
గ్గూకపుమామ్.

ఇప్పడి సజ్గు చితివృత్తియాయ్ ఇరుప్పానొరువనోవెన్నిల్, * ౧
(నారాయణః) “అస్తర్బహిశ్చతత్సర్వం వ్యాప్సనారాయణస్థితః” ఎఱ్ఱు
సర్వవ్యాపకనా యిరుప్పానొరువన్. * ౨. (నారాయణః) రూఢగుణ
విభూత్యాదికళడైయ ఏకక్షేత్ర్తిలే యొతుజ్గుమ్బడి స్వరూపమహత్తైయై
యుడైయనాయిరుప్పానొరువన్. * ౩. (నారాయణః) సకలజగత్తుమ్సంహృ
తమాన సమయత్తిలుమ్ తమ్ముడైయ సద్భావస్తప్పాతపడి యిరుప్పా
నొరుత్తన్. “ఏకోహవైనారాయణ ఆసీత్ సబ్రహ్మసేశానః సేమేద్యావా
పృథివీ” ఎఱ్ఱమ్ “అభూతసంప్లవే ప్రాప్తేనష్టేష్టావరజగ్గమే । ఏక స్తైష్ఠతి

విశ్వాత్తాసతునారాయణఃప్రభుః"ఎష్టజ్జొల్లుకైయాలే ఆనాల్ కా రంభంశ మ్మచైయక్కులైన్దుకారణమాన తానోరు త్తనుమ్నిట్టు మ త్తనై యోవెన్నిల్, *౪ "సరాజ్జాతాసితత్వాని"ఎన్నిఱపడియే, సకలతత్వోత్పాదకనాయరుప్పానోరు త్తన్ *౫ (నారాయణః)అజ్ఞనన్తియిలే, మేల్ 'క్షీరార్ణవనికేతనః' ఎష్ట జొల్లుకైయాలే అప్పొక్కలై త్తన క్కిరుప్పిడమాక పుడైయ నెష్టాకపుమామ్ "తా యదన్యాచునం పూర్వం తేననారాయణస్త్వితః" ఎన్దై యోలే *౬ (నారాయణః)అజ్ఞనన్తియే, సకలంక్కుమన్దినీయమామ్బడి ఉడలుముయిరుమ్పోలే అన్తర్భూతమాన సంబంధ విశేషచై యుడై యనాయరుప్పానోరు త్తనెష్టాకపుమామ్, *౭ (నారాయణః)అజ్ఞనన్తియే, అన్తర్వ్యప్తిబహిర్వ్యప్తి భేదత్తాలే జగత్తుక్కాధారభూతనుమాయ్, నియన్తాపుమాయరుప్పానోరు త్తన్. *౮. (నారాయణః) "మాతాపితృభ్రాతా" ఇత్యాదిభేదత్తాల్ సర్వవిధబద్ధత్వముమ్, ఆశ్రయణోస్తుఖనాన అధికారిక్కు అచురూపమీమ్బడి వాత్సల్యత్వముమ్, స్వామిత్వముమ్, సౌశీల్యముమ్, సౌలభ్యముమ్, జ్ఞానశక్త్యాదియోగముమ్, ఇగ్గువిశేషగ్గళిళిలే విముఖరైయమ్ అబద్ధరాక్కుమెన్నుమిడన్దోన్దుఱిటతు

ఆనాల్, ఇతిల్ తోన్దుఱిటకారణత్వమ్, "నసన్నచాసచ్ఛిన ఏవకేవలః" ఎష్టమ్ "పతిరేకఆసీత్" ఎష్టమ్ జొల్లుఱిటడియే హిరణ్యగర్భశివాది నాధారణమన్దోవెన్నిల్, * ౧. (శ్రీమాన్) సర్వాధిక నెన్దిఱతు. "శ్రీమాన్" ఎన్నిఱాత్తాలే ఆశ్రయణీయతైయిమ్ భోగ్యతైయిమ్ తోన్దుఱిటతు * ౨ (శ్రీమాన్) ఇతిల్ మతుప్పునిత్యయోగార్థత్తిలేయాయ్, ఇత్తార్ పూవుమ్మాముమ్మోలేయాయ్ అవినాభావన్దోన్దుఱిటతు. * 3. (శ్రీః) ఎల్లారాలుమాశ్రయిక్కు ప్పట్టిగుప్పాళోరు త్తియాయ్, ఉత్తరోత్తరమాన పతిశయజ్గళైయమ్ తన్నుడైయకటాక్షాధీనమామ్బడి యిరుప్పాళోరు త్తియుమాయ్, "యస్యసా జనకాత్తజా" ఎన్నిఱడియే ఈర్వరనిలుక్కల్పాన్వియే త్తన్ మ్మచైయళా

యిరుప్పాళొరుత్తి ఆనాలప్పడిక్కొత్త వివళాలేవన్ద పతిశయమో
వత్తలైక్కెట్టాల్, ఇవళుమ్ అనవరతసేవై పణ్ణుమ్మడిమాయ్, “ఇతై
యుమకలకిల్లైన్” ఎన్దు అలర్మేల్మడై తిరుమార్పిల్ శువడ
టిన్దసిన్బు పిఱన్దకమన్ తామరైయుమ్ నెరుళ్ళేముళ్ళొన్నమ్మడిప్పహ్
స్పదమాయ్, “తిరువుక్కు న్నిరువాకియశెల్వా” ఎన్దుమ్ “శ్రియ
శ్రియమ్” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఇవళోతానుమ్ మేల్విఱుమ్మడి
స్వతస్సిద్ధభోగ్యతైయై యుడైయనాయ్, ఇవళో ధర్మమాయ్ తాన్
ధర్మియాయ్ ఇరుప్పాళొరుత్తన్. *౪. (శ్రీమన్) ఇచ్చేర్ త్తియైప్పిరియక్క
ణ్డారుణ్డాకిల్ రావేణనుమ్ శూర్పణఖైయుమ్మట్టతు పడువార్కల్. ఆక
విన్ద ఇరణ్ణుపదత్తాలుమ్, ఆశ్రయణాధికారిక్కు అనుసన్ధేయమాన కార
ణత్వముమ్ శ్రియఃపతిత్వముమ్ ప్రతిపాదిత్తతాయిల్లు ఇతైప్పగ్గల్
వితే ఆత్మార్కళుమ్ “తిరువిల్లాత్తైవరైత్తేల్మిన్” ఎన్దుమ్ “తిరు
నిన్దపక్కమ్” ఎన్దుమ్ ప్రతిపాదిత్తతు. మహిష్యన్తరగ్గళుణ్డాయరుక్క
చ్చెయ్ తేయుమ్. “తస్యచాస్యాం ప్రతిష్ఠితమ్” ఎన్దు ఇవళళవిలే నెన్జు
ణ్డాయ్ పోరువానారు త్తన్.

అతెజ్జేకట్టోమెన్టాల్, *౧ (శ్రీరార్ణవనికేతనః) ఇవళో పిఱన్ద
కత్తై విడాతపోతేకణ్డతై, * ౨. (శ్రీరార్ణవనికేతనః) పాఱ్కుడలిలే
శాయ్న్ద పయోధరమ్బాలే యిరుప్పాళొరుత్తన్. *౩. (శ్రీరార్ణవనికే
తనః) అజ్జనన్దియే, “పెరుమ్బుఱక్కిడల్” ఎన్దుమ్ “సమస్తకల్యాణ
గుణామృతోదధిః” ఎన్దుళ్ళొల్లుకిఱపడియే కడలిలే కడల్ తోయ్న్దా
టోలే యిర్క్కిఱననెన్నుమామ్ * ౪. (శ్రీరార్ణవనికేతనః) కీడ్
చ్చొన్న నారాయణత్వమ్ ఇజ్జేవుఱవెళ్ళుమిట్టు క్కిడక్కిఱతు

ఆనాల్ పూహవిశేషమానాల్ సనకాదికళుమ్మ డేహవిషయ
మాయ్ సర్వజనసమాశ్రయత్వమిన్దై యోవెన్నిల్, *౧. (నాగపర్యజ్ఞ
ముత్సృజ్య హ్యగతో మధురాంఘరీమ్) అనేకశిరస్కమాన విడన్దై

విట్టు .“ తిక్కమ్ మతురైప్పతి కొల్లవళ ” ఎట్టు వ కాతవత్రం నడ
 క్కుడి విడతైవన్దాన్. * ౨. (నాగపర్యజ్కముత్సృజ్య) ఆశీవిష
 ముళ్ళవిడతైవిట్టు మధురో త్తరమాన విడతైవన్దాన్. * ౩. (నాగ
 పర్యజ్కముత్సృజ్యహ్యగతో మధురాంపురీమ్) నాగర తైవిట్టు నాగర
 నామ్మడి వస్తువుకున్దాన్.

కిడైయళి కొళియ అనుభావ్యమాననడైయళి కై యోవెన్నిల్,
 *౧. (ఆగతః) “తన తిరుచ్చళిలు” ఎన్దుమ్ “ తటియార్ న్దకరుచ్చళిలు” ఎన్దు
 జ్జొల్లుకిటవడియే కణ్డవర్ కళుడైయ నయనసాఫల్యమ్ * ప చేళిమమామ్మ
 డి మ్ త్తమాతగ్గకల్పమామ్మడి కి పిశోనడన్దాన్. * ౨ (ఆగతః) వరుకిట
 పోతే మధురావిలాసినీ సాగత్తుక్కు త్తన్ వడివల్లకై ధూళిదానమ్మణ్ణి
 కొణ్డవన్దాన్. * ౩. (ఆగతః) తన్నడైయళికాలే “ సంసారపడవీం
 వ్రజన్ ” ఎన్గిటజ్జాలజ్జెయైక్కులైత్తుకొణ్డవన్దాన్.

ఇప్పడి వరుకిటతుతాన్ పరమవదత్తిలేయో, తిరుపాట్కడలిలే
 యోవెన్నిల్, *౧. (మధురాంపురీమ్) “ మధురానామనగరీ పుణ్యాపాప
 హరీశుభా ” ఎన్గిటవడియే అవన్ తన్నైప్పోలే దేశముమ్ అనిష్ట
 నివృత్తియైయుమ్ ఇష్టప్రాప్తియైయుమ్ పణ్ణిక్కొడుక్కిటతు మణ్ణాళి
 యిలేతోగ్దుమితే. * ౨ (మధురాంపురీమ్) “ దేవానాం పూరయోధ్యా ”
 ఎన్గిటదేశమ్మోలే దుమ్పొవైయో యిరుక్కైయన్దిక్కే శత్రుమిత్రోదా
 సీనరాన కోటిత్రయత్తుక్కుమ్ ఆశ్రయమానదేశమితే. * ౩. (మధురాం
 పురీ మాగతోహి) హిశబ్దంప్రసిద్ధియిలేయాయ్ “ మణ్ణిన్ వారమ్ నీక్కు
 తత్కే వడమతురై ప్పిటన్దాన్ ” ఎన్గిటప్రసిద్ధియైక్కాట్టుకిటతు * ౪.
 (క్షీరార్ణవనికేతనః నాగపర్యజ్కముత్సృజ్యమధురాంపురీమాగతోహి)
 జడప్రకృతి సంసర్గతై విట్టపిన్ను నాగరికమాన వాకారమ్ నడైయిలే
 తోగ్దుకిటతితే. * ౫. (క్షీరార్ణవనికేతనః నాగపర్యజ్కముత్సృజ్యమధు

రాంపురిమాగతోహి) సర్వకారణభూతనాన తాన్ కార్యై కదేశ త్రిలే
యొతుజ్జీవన్దా*౬. (శ్రీమాన్మధురాంపురిమాగతోహి) ఏకదారవ్రత
నానవన్, 'సుప్రభాతాఃరజఃమధురావాసయోషితామ్|పశ్యన్త్యుచ్యు
తవక్రాబ్జం యావన్నేత్రాభిపజ్జయః' ఎనిఱుపడియేపడైవీడేటిపత్న్య
న్తరపరిగ్రహమ్ పణ్ణవారైపోలే వన్దాన్. అజ్ఞనన్తియే, అతిశయితలక్ష్మి
యై యుడైయచన్ బరుపడైవీడు సావేక్షనాయవన్దాన్. (నాగవర్య
జ్జముత్స్పృజ్య' మధురాంపురిమాగతోహి) భుజ్జగన్యైయైవిట్టపన్
భుజ్జగన్మృదుమృళవిడ త్రిలేవన్దాన్

ఆకవిన్దన్లోకత్తాల్, వాక్యద్వయమ్బాలే ఉపాయత్వేనపుమ్ ఉపే
యత్వేనపుమ్ ఆశ్రయణీయనాయ బరుదేశవిశేష త్రిలే శల్లవేడ్డాతపడి
తగ్గుపయణమాకనన్దు, అగ్గుచెల్లమాట్టాత పగ్గుక్కళుక్కు గగ్గాప
తనమ్బాలే ఆశ్రితరిరున్దదేశ త్రిలేతాన్ వన్తి తన్యడిపగ్గు కాలుమ్నడైయళు
కాలుమ్ అజ్జరానవర్కత్తై యుమ్ వశీకరిత్తుచ్చురి తార్ధరామ్బుడి పణ్ణిన్దా
యిన్దా అజ్ఞనన్తియే, "పణ్ణినరైక్కణ్ణిపతతు" ఎన్తు ఏతచ్చబార్ధశై
యుమ్, "పువనియెల్లామ్బుడై త్తవనే" ఎన్తుమ్, "తేనరైయు మళురరై
యుమ్ తిజైకరైయుమ్ పడై త్తవనే" ఎన్తుమ్ ఉత్పాదకత్వన్తాలే నారా
యణశబ్దార్ధశైయుమ్, "అణియురువిన్దీరుమాలై" ఎన్తు శ్రీమచ్చబార్ధ
శైయుమ్, "కడల్కిడన్ద పెరుమాలై" ఎన్తు శ్రీరార్ణవని కీతన శబ్దార్ధ
శైయుమ్, "వడమతురై నిన్తుమ్వన్దు" ఎన్తు ఆగతశబ్దార్ధశైయుమ్,
"కణ్ణివర్ తమ్మనమ్పగ్గుమ్" ఎన్తుమ్ "కన్దూర్ శేర్ కణ్ణిపురమ్"
ఎన్తుమ్ మధురాపురి శబ్దార్ధశైయుమ్, ప్రతిపాదిక్కైయాల్ ఆపాది
చూడమ్* కృష్ణపురినాయకనాన శౌరిరాజ వైభవశైయే ప్రతిపాదిత్త
తాయిన్దా.

తాత్పర్యము:—సర్వవ్యాపకుడై సమప్రకల్యాణగుణపూర్ణుడై సర్వకారకుడై
సకలమైనవారికి సర్వవిధబంధుడై, నిరతిశయసౌందర్యముగల శ్రీదేవి నిఖిలసంతులన
తానాశ్రయింపఁగియుండియు అరక్షణముకూడ విడనాడఁజూలని భోగ్యతగలవాఁడును

* కృష్ణపురి - తిరుక్కణ్ణపురిమ్.

అట్టి పిరాట్టికి వుట్టిదైన క్షీరాబ్ధిని అందుచు నాగశ యుచువదిలి, వేదైకసమధిగమ్యుడై యుండు శ్రీమన్నారాయణుడు ఎల్లవారికి శులభముగ నేవయ్యుసంసుఖముల భాగ్యమైన మధురాపట్టణమునకు వేంచేసెనని మధురాపురంబులు శివప్రకాశిని

పెరియవాచ్చాన్నిబ్బల్లై తిరువడిక శేశరణమ్.

శ్రీవిష్ణుపురాణము. ౧-ప అంశము, ౧వ- అధ్యాయము, ౧ వ శ్లోకము.

మూ. పరాశర మ్మునివరం కృతపూర్వాష్టికక్రియమ్|

మైత్రేయః పరిపప్రచ్ఛ ప్రణిపత్యా భివాద్యచ|| ౩.

అధ్యము — మైత్రేయః - మైత్రేయమహర్షి, కృతపూర్వాష్టికక్రియమ్- ఆనశ్రింపఁ బడిన, పూర్వాష్టమండలి-(ఈ యాదిఁగుడియలు)కృత్యములుగల, మునివరమ్-మునిశ్రే యుండైన, పరాశరమ్-పరాశరమహామునిని, ప్రణిపత్య-ప్రీతిపూర్వకముగ సాష్టాంగముగ నేలఁబడి, అభివాద్యచ-తనప్రవరచెప్పదుననుచుంచియు, పరిపప్రచ్ఛ-ప్రశ్నముజేసెను.

అవతారికై. శ్రోతాక్క భుక్కు ఇప్ప్రబద్ధమ్ ఆ పుతమమెన్దు ఇతి లేబుబుత్తై పిఱక్రైక్కాక విలక్షణచాన వాచార్యన్బక్కలిలేబుబు త్నువాయ్ అభిజాతనానిశిష్యన్ అనసరత్తిలే ప్రశ్నమ్బణ్ణినపడియై చ్చొల్లుకీఱు

వ్యా ౧ * (పరాశరమ్) ,“సహోవాచవ్యాసఃపారాశర్యః” ఎన్దు వేదాచార్యునాన శ్రీవేదవ్యాస భగవానుక్కుమ్ ఇవనోఁపై సంబంధతాలే ఆ ప్రిశోల్ల వేణ్డుమ్బడి శ్రుతియిలే ఆ పుతవాకప్రసిద్ధనానవనై.*౨. (పరాశరమ్) వైదికపక్షత్తుక్కు శత్రుక్కళాన బహ్యకుదృష్టికలై ప్రమాణతర్కజ్జళాకీఱ శరజ్జళాలే హింసియానిన్దా నెన్దొకవుమామ్. అథవా, * ౩. (పరాశరమ్) ఆ న్దర శత్రుక్కళాన రాగద్వేషాదికలై శమదమాదికళాలే హింసియానిన్దా నెన్దొకవుమామ్

(మునివరమ్) భగవద్విషయత్తిల్ మననకీలరానవల్ కళిల్ ఉత్కృష్టనానవనై. ఇత్తల్ జ్ఞానసమృద్ధిశోల్లుకీఱు (కృతపూర్వాష్టిక

(క్రియమ్) ఎఱ్ఱ ఇవ్వు పాసనత్తుకు అజమాక శాస్త్ర చోదితమాయ్ జ్ఞాన పూర్వక మాననమస్తానముమ్ అనుస్థితమానసమయ త్తిలే. “కృతపూర్వాష్టికక్రియమ్” ఎన్దై యాలే సత్వోత్తరకాల త్తిలేయెన్దై. ఇత్తాల్, ఎసిస్టన్ అన్యపరినాయరుక్క త్తిశజ్జు శెన్దు కేట్టాత్తోలన్దిక్కే, ఆచార్య ననన్యపరనాయరుక్కిట సమయ త్తిలే కేట్టానెన్దై పరపక్షప్రతిక్షేపమృణ్ణుకీటపోతు అవసరమన్దు, ఉపాసనకాలముమ్ అవసరమన్దు, తదజ్జమాన వనుష్ఠానసమయముమ్ అవసరమన్దు, ఆకై యాలే, కృతకృత్యనాయ్ తన్నుడైయ జ్ఞానత్తుకు వీడితేట్టచూన అవసర త్తిలేకేట్టానెన్దై. (మైత్రేయః) యాజ్ఞ్యవల్క్య భగవానై ఇడజ్గళిలే ప్రశ్నమృణ్ణిప్పోరుమ్ బ్రహ్మవిదుషియాన మైత్రీసుతనాకై యాలే అవసర త్తిలే ప్రశ్నమృణ్ణుకై తన్నెన్ది త్తోన్ది వద్దతన్దు, తన్నుడైయ పిటప్పాలేవద్దతెన్దై. అన్దియిలే, *కేకయమిత్రయు ప్రళయే త్యాదినూత్రత్తాలే నిష్పన్నచూయ్ క్కిడక్కిటతాకవుమామ్, (పరిపరచచ్చ) బగువారై శొల్లుకై యవేక్షితమానపోతు కణ్ణుకైట్టాతపడి పిన్నేయరుక్కవుజ్జడవతన్దు, కణ్ణుడుమ్బడిపార్శ్వ త్తిలేయరుక్కై శిష్యనుక్కుప్రాప్తమ్. అన్దస్థాన త్తిలేనిన్దుకేట్టానెన్దై (పరిపరచచ్చ) నిన్దైత్తవర్ధత్తిలే ఆచార్యనుదారనామ్బడిపాడేయైక్కేట్టై. అతాకిటతు - “యన్దయళ్ళుజగద్భ్రష్టాన్” ఎఱ్ఱ సామాన్యత్తిలే ప్రశ్నచూయ్, విష్ణోస్స కాశాదుద్భూతమ్” ఎఱ్ఱవిశేష త్తిలే ఉత్తరమామ్బడికేట్టానెన్దై. (పరిపరచచ్చ) అన్దియిలే, “పరి” ఎన్దిటతు సాకల్యచనచూయ్, జ్ఞాతవ్యజ్గళైయడైయ కేట్టానెన్దైకవుమామ్. (ప్రశివత్య) పతనమాకిటతు-సర్వావయవజ్గళిమ్ తరైయిలే పొరున్ది విఱ్ఱుకై ; నివతనమాకిటతు-ఆన్దరమాన వభిమానముమ్ భగ్నచూయ్విఱ్ఱుకై, ప్రణిపతననూకిటతు- ఇతుతానేవిహితమెన్దిరుక్కై యన్దిక్కే ప్రీతిపూర్వకమాక విరుక్కై. (అభివాద్య) స్వనామత్తై ఆవిష్కరిత్తుక్కింజ్ఞాపాదోఽసజ్గహణమ్పణ్ణుకై, (చ) ఆచార్యకృపక్కల్ అనుష్ఠిక్కిక్కడవ వినయజ్గళై సముచ్చయిక్కిటతు.

తాత్పర్యము.-జ్ఞానముచేత కర్మకృతలను నశింపజేయువారును, వైరాగ్యము చేసి నిర్విముక్తులను జయించినవారును, భక్తిచేత గ్రహణ్యులును, వేదమందును పరమాత్ములుగా జెప్పబడిన వారునైనపరాశర మహామునులు, పూర్వాక్షామందు జేయఁదగిన నిత్యోర్వాక్షాసంబుసలిపి శుభాశీయలై యుండఁవారి ముఖ్యశిష్యులైన మైత్రేయమహాముని సాష్టాంగ సమస్కారము జేసి తనప్రవర నయసంధించుచు వారిపాదారవిందములను పట్టుకొని సమయమునరీక్షించి మిక్కిలి విషయ పూర్వకముగా నిట్లు పలువిధములుగాఁ బ్రశ్నముచేసిరి

పెరియ వాచాచ్చిత్తై తిరువడిక శేతరణిన్.

శ్రీరఙ్గరాజస్తవము, ౨-వ శతకము, ౧౯-వ శ్లోకము.

మూ. అదౌ వేదాః ప్రమాణం స్మృతి రుపకరుతే సేతిహనైః పురాణైః
న్యాయైస్సార్థం త్వదర్పా విధిముపరిపరీక్షీయతే పూర్వభాగః ।
ఊర్ధ్వోభాగ స్త్వదీహః గుణ విభవ పరిజ్ఞాపనైః స్తత్ప్రదాప్తా
వేద్యోవేదైశ్చ సర్వైరహ మితి భగవత్ సేవనచ వ్యాచక్షిత్ ॥ ౪.

అర్థము అదౌ—ప్రథమమును, వేదాః - వేదములు, ప్రమాణమ్ - యథార్థజ్ఞానమును బుట్టించునది, స్మృతిః-ధర్మశాస్త్రము, సేతిహనైః-(క్రియామాయణము మొదలగు) నితిహాసములతోఁగూడిన, పురాణైః - (అష్టాదిక) పురాణములతోను, న్యాయైస్సార్థమ్ - మిహాంసాన్యాయగులతోను గూడిననై, ఉపకరుతే-సహకరించుచున్నది. పూర్వభాగః - (వేదమందిరి) మొఁటిభాగము, త్వదర్పావిధిముపరి, దేవరవారి తిరువారాధనవిధియందు, పరిక్షీయతే - పర్యవసించుచున్నది. ఊర్ధ్వో - మీదైన, భాగః-అంశము, త్వదీహగుణవిభవ పరిజ్ఞాపనైః- దేవరవారివ్యాపార గుణైశ్చైవ్యములయొక్క ప్రతిపాదనములచేత, త్వత్ప్రదాప్తా - దేవరవారి సేవపాదములను పొందుటయందు, పరిక్షీయతే - పర్యవసించుచున్నది. భగవత్ - జ్ఞానము మొదలగు నాఱుగుణములతో గూడుకొనినసామి! సర్వైరపి - సమస్తములైన, వేదైశ్చ- వేదములచేతను, అహమ్ నేను, వేద్యః - తెలిసికొదగినవాడను, ఇతి - అని, సేవన - తనచేతిను, వ్యాచక్షిత్-వ్యాఖ్యానముఁ జేసితివి

అవతారికై. ఈశ్వరసనుమాన ప్రమాణసిద్ధ సెన్టుశొల్లుకిఱవాది పడుప్రతిక్షేప వైష్ణవికొండ్లు సకరికరమానకృత్స్న వేదమే. ఇవిషయ త్తిల్ ప్రమాణమెన్టుమ్ పూర్వోత్తరభాగజ్ఞ భిరణ్ణియమ్ అవనే ప్రతిపాద్యసెన్టుమ్శొల్లి ఇవ్వర్ధత్తిల్ క్రీగీతోక్తిమాన భగవద్వచన వైయమ్ మూశలిక్కి-తార్. అతిల్ ముట్టడవేదప్రమాణమున్ణాకిలితే ఇవిషయ త్తిల్ ప్రమాణమావ శెన్నిల్, అతుముట్టడమున్నమ్ సుదృఢప్రమాణమెన్టితార్.

వ్యా (అదౌ) భగవత్స్వరూపరూపవిభవారాధనాదికల్లై అకల ఇట్టుప్పేళివాక్య తర్కజ్ఞభా లే ఉపపాదిక్కొండ్లు, ఇతు ఉపపాది త్త పడి అమికియతు, ప్రమాణమాకప్పే శీలోమెన్టు ఇతివ్రపడ వేన్ణాతపడి కృత్స్న వేదముమ్ ముట్టడ సుదృఢప్రమాణమెన్టితార్. (ప్రమాణమ్) సమ్యక్కాన ప్రమితిక్కు సాధనమితే ప్రమాణమావతు. ఆసమ్యక్త్వహేతుభ్రమినిప్రలంభాదికారణదోషముమ్ 'సేదమ్' ఇత్యాదిబాధక ప్రత్యయముమితే. కారణానపేక్షముమాన్, అతుతాన్ అపారుషేయము మాకైయాలే కారణదోషబాధక ప్రత్యయజ్ఞభిల్లై యెన్టిట్టు ప్రమాణమాకక్కడవతు

ఇప్పడి ప్రమాణమాకిఱతు, ఇప్రామాణ్యత్తుక్కు అలాబనవ్యక్తికల్ తానెతు, చక్షురాది కరణజ్ఞభో వెన్నిల్, * ౧ (వేదాః) కాచతిమిరాదిదోష సంభావనైయు ముడైత్తాయ్ అనిత్యజ్ఞభుమాన వవై యన్టియే, "వాచావిరూప నిత్యమా" ఎన్టుమ్. అనాది నిధనాహ్యేమా వాగుస్సృష్టాస్వయంభువా" ఎన్టు జ్ఞొల్లుకిఱపడియే అనాదినిధనావిచ్ఛిన్న సుప్రవాయమాన్, నిత్య నిర్దోషమాన్, భ్రమినిప్రలంభాదిదోషగర్భరహితమాన వేదజ్ఞ. * ౨ (వేదాః) "వేదయతి" ఎన్టిట వ్యుత్పత్తియాశే. సనిఘాటికనాన భగవానుక్కు ప్రతిపాదకతయూ ప్రమాణమాకిఱతు. "వేదయతి" ఎన్టు ఇరుపిఱై

యటివక్త్రయావతెన్, “యోబుధ్యతే సపరాన్ బోధయతి” ఎఱ్ఱ
తా నటిన్దాల్ సిన్బల్లవో షిటరై యటివిప్పతు, “నేతి నేతి” ఎఱ్ఱమ్
“కళిదాసేద” ఎఱ్ఱమ్ “యతోవాచోనివర్తనే” ఎఱ్ఱమ్ “యతో
నవేదామనసానహై నమనుప్రవిశన్తి” ఎఱ్ఱమ్ ఇల్లుకిఱపడియే తానక
ప్పడనెఱ్ఱాలుజూడ అటియమాట్టిగోల్లై ఎఱ్ఱ శొల్లచ్చెయ్ తే పిఱ
రై యటివిక్కుమ్మడియెన్నెన్నిల్, బుణ్ణై యటికై యావతు- వస్తువిరుద్ధ
పడియే యటికై యితే. ఇఱ్ఱమ్ “సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ” ఎఱ్ఱమ్
“బృహతిబృంహయతీతస్తాదుచ్యతేపరంబ్రహ్మ” ఎఱ్ఱమ్ “స్వరూపేణగు
ణైశ్చయత్రానపధికాతిశయమ్” ఎఱ్ఱమ్ “తవానన్తగుణాస్యాపి”
ఎఱ్ఱమ్ “అనన్త్యాత్ ప్రథమోఽశిః” ఎఱ్ఱమ్ “అనపధికాతిశయాస
త్తే యకల్యాగుణాగణః” ఎఱ్ఱమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఎఱ్ఱ స్వరూపగుణ
బిఱాల్ అపరిచ్ఛిన్నమాకై యాలే అపరిచ్ఛిన్న మెఱ్ఱటికై యితే. అపరిచ్ఛి
న్నజైప్పరిచ్ఛిన్న మెఱ్ఱటికై యాకిఱతు - నీల పైప్పీతమెనిఱమాత్రమి
తే. అపరిచ్ఛిన్న వస్తువై అపరిచ్ఛిన్న మెఱ్ఱటికై యాల్ స్వజ్ఞానత్తుక్కుఱ్ఱు
తైయిలై. పరజ్ఞానత్తుక్కుఱ్ఱు తైయిలై. వేదపురుషన్తానే “వేదాహమే
తంపురుషమ్” ఎఱ్ఱ ఇవ్వన్తువై యటివేనన్తాయ్ అఱిన్దపడియెన్నెన్న.
“మహాన్తమ్” ఎఱ్ఱ అపరిచ్ఛిన్న నెఱ్ఱ అఱిన్దేనన్తానితే వైదికాగ్రేసర
రుమ్ “అహ వేత్తిమహార్తానమ్” ఎఱ్ఱమ్ “యేషవేదవిదోవిప్రాయే
చాథ్యాత్తే విదోజనాః తేవరన్తిమహాత్మానమ్” ఎఱ్ఱమ్ శొన్నార్ కళితే.
ఇవన్తే యువబృంహి త్తథక్తర్కభుమ్, “అఱిన్దపదేదమ్” ఎఱ్ఱమ్,
అఱిన్దపడియెన్నెన్న, “అరుమ్బురుళాతల్” ఎఱ్ఱార్ కళితే నిషేధకవా
క్యన్దో తన్నిలున్, “నేతి నేతి” ఎఱ్ఱమ్ “అప్రాచ్యమనసాసహ” ఎఱ్ఱమ్
మనుష్యానందోడగ్గిబ్రహ్మనన్ద త్తళపుమ్ బిఱ్ఱుక్కొన్దుమేల్ అపధియైప్పేళి
క్కొడుహన్దు, మేలోరన్ది కాణానైయా లే ఇవ్వళవెనిఱ ఇయన్తారాపి
త్యత్తైప్పోన్చొన్న పిన్దనైక్కొ నేరాకత్త ఇన్దజ్ఞానమిన్దై యన్ద
తే. ఇప్పడి తాన్ పిన్దయ మఱిపిన్దతు తాన్ ఒన్దిరన్దో

వెన్నిల్, *3 (వేదాః) • ఋచో యజుః సిసామాని తథైవాధర్వణానిచ”
 ఎన్నిటపడియే ఋగ్యజుస్సానూ ధర్వాత్త కమాన చతుర్విధకోటియిలు
 మడైప్పుణ్ణు. “అనంతావై వేదాః” ఎన్నిటపడియే, కాణ్వనూభ్యున్దినాదిభే
 దత్తాలే అసజ్ఞాతమాయరుక్కుమ్ “యేచేమేతః సిన్ధితాః” ఎన్ను
 మాప్పోలే సాక్షికళతనైయు జ్ఞాన్లు ప్రమాణదాధ్యక్షుక్కు ఉఱు
 పెన్దిరుక్కితార్. “ఏకస్సన్దిగేకార్యేవస్తుని” ఎన్టు ఒరు తను పపాద
 కనానపోతితే ‘జ్ఞానాదసన్నికృష్టేధేవిజ్ఞానమ్’ ఎన్టుమ్ “అపాప్తే
 హిశాస్త్రమర్థవత్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిటపడియే ప్రమాణాన్తరా విషయ
 మాన భగవద్విషయత్తిల్ ప్రమితి జనకనూమ్బాతు, కార్యార్థత్తో
 డు పరినిష్పన్నవస్తువోడు చాళియట బోధజననశక్తమాన వేదమే
 యాకక్కడవతు. వ్యాప్తియై ఉపజీవిక్కిట అనుమానత్తైయిట్టు
 సాధిక్కుమ్బాతు వ్యాప్తిసిద్ధమాయ్ దృష్టాన్తగతమాన కర్తవ
 శ్యత్వాదికళే ఈశ్వరనుక్కు ప్రసగ్గిప్పతుజ్ఞాయ్యమ్ ఇవనుక్కు సజా
 తీయనూ యిరుక్కుమ్ దృష్టాన్తయున్డాకైయిల్, “నతత్సమశ్చాభ్య
 ధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్టుమ్ “నతత్సమోస్త్యభ్యధికః కుష్ఠోన్యోలోక
 త్రయేష్య ప్రతిమప్రభావ” ఎన్టుమ్ “నాన్తినారాయణసమం సభూ
 తంసభవిష్యతి” ఎన్టుమ్ సమాభ్యధిక నిషేధమ్పణ్ణుకిట ప్రమాణబ్ధు
 క్కు నైరర్థ్యముమ్ ప్రసగ్గిక్కుమ్. అకైయాల్లివిషయత్తిల్ ప్రమా
 ణనూమ్బాతు వేదమే యాకక్కడవతు. వేదద్దానే నిరపేక్షమాక బ్రహ్మ
 ణి ప్రమాణమాయరుక్కిటపడియాలే ఉక్తదోషజ్ఞళ వారాతు.

అనాల్ “వేదోఽథిలో ధర్మమూలం స్తృతి కీలేచ తద్వి
 దామ్” ఎన్టుమ్ “శ్రుతిస్తేష్టృతి స్సదాచారః” ఎన్టుమ్ పృథ
 గుపాత్తిసూయ్, సహపరితమాన స్మృత్యాదికళుక్కు కృత్యమేక !
 వేదత్తాలే చరితార్థమాకిల్, స్మృత్యాదికళుక్కు కృతికరత్వాదికళాలే
 అసర్వకృముమ్, ఇవై తాక సముచ్చిత్యప్రమాణమాకిటతాకిల్, కేవల

వేద త్రిపుడైయ ప్రామాణ్యత్తుక్కు వై కల్యముమ్, మూలమానవేద త్రి
 నుక్షైయ ఉపజీవ్యత్వహానిగూమ్ వారాతోవెన్నిల్, (స్త్రుతిరుపకురు
 తేసేతిహానైః పురాణైః.) ఇత్యాది ‘‘ధర్తేప్రదీయమానేతు వేదేనకర
 ణాత్తనా । ఇతికర్తవ్యతాభాగం మీమాంసాపూరయిష్యతి’’ ఎఱ్ఱ
 ప్రతిపాద్యార్థత్తిల్ ప్రమితిజనకమామ్నోతు వేదమే కరణమాయురు
 క్కుచ్చెయ్తే, పరినిష్పన్నమాన కారణత్తుక్కు ఇతి కర్తవ్యతారూ
 పేణ ఉపకారమాకైయాల్ కుఱైయిలై. ఇతు ఉపకారకమామిడత్తిల్
 స్త్రుతికళెన్న, ఇతిహాసపురాణజళెన్న, న్యాయమెన్న, ఇవబ్బోల్ అన్య
 తరత్తాల్ యమైయాతో, ఇవైయెల్లామెన్నెన్నిల్, ఇవబ్బుక్కుత్తని
 త్తనియే కృత్యభేదముణ్ణాకైయాల్ పునగు క్కజ్జళిన్టు అతిల్ స్త్రుతి
 కళినాల్ వేదత్తిల్ పూర్వభాగార్థవిశదీకరణముమ్, ఇతిహాస పురాణ
 జళినాల్ ఉత్తరభాగార్థవిశదీకరణముమ్ పణ్ణప్పడుకిఱుతు. అతిల్ ఇతి
 హాసమ్ సౌలభ్యకపరమ్, పురాణమ్ పరత్వైకపరమ్. ‘‘న్యాయైః’’
 ఎఱ్ఱ శీతా కల్ప వ్యాకరణ నిరుక్తిచ్చర్ధో జ్యోతిషమాకిఱ పడజ్జ
 మెన్న, మీమాంసైయెన్న ఇవబ్బుక్కు ముపలక్షణమాయురుక్కి
 ఱుతు. ఆకైయాల్ అజ్జజళుమ్ న్యాయమీమాంసైకళుమ్ వాక్యార్థ
 విచారణమెన్న. వాక్యజమాన పదసర్లస్వరాతి నిర్ణయమెన్న ఇవ
 బ్బోల్ వినియుక్తమాకైయాల్ ఉభయ భాగత్తుక్కుమ్ సాధారణ
 మాయురుక్కిఱుతు. ఆకిఱత్తాల్ ‘‘పురాణన్యాయమీమాంసాధర్మశా
 స్త్రాజమిశ్రితాః వేదాస్థానాని విద్యానాన్ధర్మస్యచ చతుర్దశ’’ ఎఱ్ఱమ్
 ‘‘అఱ్ఱానివేదాశ్చత్వారో మీమాంసాన్యాయవిస్తరః । పురాణంధర్మశా
 స్త్రజ్చ విద్యాహ్యేత శ్చతుర్దశ’’ ఎఱ్ఱమ్ ‘‘శీతాయాంపర్లశీతా పద
 సమధిగమ్యా వ్యాక్రియానిర్వచోభ్యాం చదశ్చదశ్చిత్తాస్యాద్యమయతి
 సమయంజ్యోతిషంరజ్జనాద । కల్పేనుష్ఠానముక్తాహ్యుచిత గమితయో
 న్యాకాయమీమాంసయోస్సస్య దర్థవ్యక్తిః పురాణస్త్రుతిషు తదనుగా
 స్త్వాంవిచిన్వన్తివేదాః’’ ఎఱ్ఱుళ్ళొల్లుకిఱపడియే. అఱ్ఱాది సహితమా

నవేదమే ప్రమాణమెట్లు శొల్లుకొంటు వేద తినుడైయ ప్రాథాన్యతై
 యుమ్ ఇతరక్లభినుడైయ అప్రాథాన్యతైయుమ్మనీయితే , సేతిహః
 సైఃపురాణైః న్యాయైస్సాన్ధంస్సృతిరుపకురుతే” ఎట్లు “విభేత్యల్ప
 శ్రుతాద్వేదో మామనుప్రతీరిష్యతి । ఇతిహఃపురాణాభ్యాంవేదం
 సముపబృంహయేత్” ఎన్నిటపడియే అసంఖ్యాతమానకృత్సవేదతై
 యుమ్ వేదాస్తతైయుమ్ కబళీకరిక్తైక్కిడాన అభవిల్లాత మస్తమ
 తికళే నస్తైనలియిల్ శెయవతెన్నెట్లు భయప్పడుకొక వేదజ్ఞభీక్కు
 ఉపబృంహణ ముఖతాలే భయనివృత్తియైప్పణ్ణి ఉపకరికొంటెన్నాకపు
 మామ్. స్మృతిశబ్దార్థదాన్ - “స్తర్యతే” ఎన్నిట పృత్యత్తియాలే ఆచార్య
 ముఖత్తిల్నిట్లు మధిగతమాన వేదార్థతై అర్థవాసనైయాలే నినైత్తు
 ప్రబంధీకరిక్తైక్కి. ఇతిహాసమావతు- “ఘోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి
 తస్తై” ఎన్నిటపడియే కూటస్థనా యిరుప్ప నొరు ఆచార్యక ఒరు
 శిష్యునుక్కు ఉపదేశిత్తు అవ్యభిచారే తలై శాయ్దన్దు పోక్తయన్ది
 యిలే, “ఇతిహాసేత్రాయతే” ఎట్లుమ్ “శ్చోచ్చిక్తంపురుకుత్సా
 యభ్యుగృజేనర్తదాతతే। సారస్వతాయతేనాపి మమసారస్వతేనచ”
 ఎట్లుమ్ “వివస్వాన్మనవేప్రాహమనురిక్ష్యాకవేబ్రవీత్। ఏవంపరంపరా
 ప్రాప్తమ్” ఎట్లుజ్ఞాల్లుకొంటపడియే అన్తవేదార్థతై గురుపరంపరై
 యాలే అవిచ్ఛిన్నసంప్రదాయమామ్బడిప్రవర్తిప్పిక్తైక్కి. పురాణమా
 వతు- “పురావినవః” ఎన్దాయ్, అనాదియానవేద సిద్ధాంతతై మాతన
 మాక ప్రబంధీకరిక్తైక్కి. న్యాయమావతు- పూర్వపక్షసిద్ధాన్త యుక్తిక
 థాలే అపార్థజ్ఞై యారాయ్దన్దు నిష్కర్షిత్తుకొడుక్తైక్కి. ఆక
 ఇప్పడి సాగ్ధమాయుమ్ సశిరస్కమాయుముళ్ళ కృత్సవేదముమ్
 బ్రహ్మ ప్రతిపాదకమౌక్తయాలే ప్రమాణమెట్టే శొల్లుకొంటు.

అతుశెయ్యమ్బడియెన్ ? “ఆగ్నయే ఏధికృతే పురోదాశమ
 ఘ్నాకపాలం నిర్వపేత్” ఎట్లుమ్ “వాయస్యంశ్వేతమాలభేతభూతి

కామః” ఎఱ్ఱమ్ “విద్యచరుం నిర్వచేత్సశుకామః” ఎఱ్ఱమ్ ఇత్యాది
 కథాలే అగ్నిద్వాది దేవతాస్తరజ్జలై యమ్ తదుపాసనజ్జలై యమ్మఱ్ఱో
 ప్రతిపాదిక్కిఱతాక త్తోబ్బుకిఱతెన్నిల్, (త్వదర్చావిధిముఁ పరిపఱ్ఱీ
 యతే పూర్వభాగః) అవిడత్తిల్ ఉన్నెయే ప్రతిపాదిక్కిఱ తెన్ని
 ఱార్, “కాకస్యకాష్ట్యాత్ శబళఃప్రసాదః” ఎఱ్ఱమ్ అగ్నిద్వాదిదేవతా
 విశేషజ్జలై ప్రతిపాదియానిఱ్ఱు నన్నై ప్రతిపాదిక్కై యావళెన్నె
 న్నిల్, ఇష్టాపూర్తంబహుధాజాతం జాయమానం విశ్వంబిభర్తిభు
 వనస్యనాభిః” ఎఱ్ఱమ్ “యత్కరోషి యదక్నాసి యజ్ఞహోషిదరా
 సియత్” యత్తపస్యసి కాస్తేయతత్కురుష్వమదర్పణమ్” ఎఱ్ఱమ్ “యే
 యజన్తి పితౄన్ దేవాన్ బ్రాహ్మణాన్ సహుతాశనాన్ । సర్వ
 భూతాస్తరాత్మానం విష్ణుమేవయజన్తితే” ఎఱ్ఱమ్ “అన్నాదిసర్వయ
 జ్ఞానాం భోక్తాచప్రభురేవచ” ఎఱ్ఱమ్ “సబ్రహ్మసశివస్సేంద్రస్సత్వః
 పరమస్వరాట్” ఎఱ్ఱమ్ “ఏనమేకేవద స్త్యగ్నిం మమతోన్యే ప్రజాస
 తిమ్ । ఇన్ద్రమన్యేపరేప్రాప్తం ఆపరేబ్రహ్మశాశ్వతమ్” ఎఱ్ఱమ్ ప్రమా
 ణగణజ్జభుపసాదిక్కిఱపడియే సమాఖ్యైక్కు బాధకమాన శ్రుతిలి
 జ్ఞప్రకరణాదియాన ప్రబల ప్రమాణతాలే తత్తత్ప్రవేశానుగుణమాన
 అవయవశక్తియాలే యాతల్, పర్యవసానవృత్తియాలే యాతల్,
 అవోశబ్దజ్ఞో దేవరుక్కే వాచకమాత్రయల్ అవ్యాకృతజ్ఞభుమ్
 దేవరుడైయ సమారాధనప్రకార తైచ్చొల్లిబ్బొకక్కడవతు, (త్వదర్చా
 విధిముపరి) “యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన” ఎఱ్ఱమ్ “విర్ణాశ్రమా
 చారవతా పురుషేణపరఃపుమాన్ । విష్ణురారాధ్యతేపన్దా నాన్యః”
 ఎఱ్ఱమ్ అల్లుకిఱపడియే దేవరుడైయ సమారాధనతైచ్చొల్లుకిఱతు,
 నమ్మడైయ అర్చనమాకిల్ శొల్లుకిఱతు, నమ్మడైయ స్వరూపవిశేషమా
 కచ్చొల్లుత్తట్టెన్నెన్నిల్, (అర్చావిధిముపరిపరిపఱ్ఱీయతేపూర్వభాగః)
 నేరాక శబ్దాదివిషయజ్ఞలిలే ప్రవణరాన సంసారిచేతనరై ఇతోవిముఖ
 రాక్కి నల్వబ్బీయేపోక్కు కైక్కుర్తానే పణ్ణకైయాలే అతిలే ఉషక్షీణ

మాయితీలు పూర్వభాగమిరుప్పడు. ఆకైయాలే స్వరూపాది ప్రతి
పాదనత్తుక్కు అవసరమిట్లై యాయితీలు. ఏతేనుమాక సంసారికభు
జ్జైయ హితప్రవృత్తియాకిల్ ఇతుక్కు కృత్యమ్, ప్రాప్యస్వరూపత్తై
యుమ్, ప్రాప్తిస్వరూపత్తైయుమ్, ప్రాప్త్యస్వరూపత్తైయుమ్, విరోధి
స్వరూపత్తైయుమ్, ఫలస్వరూపత్తైయుమ్ ముతల్ తన్ని లే అటివిక్కు
త్తట్టెన్నెన్నిల్, అతువొణ్ణాతు, ముతల్ పట్టువిలే తవటియేథామ్ ప
ట్టువిలేయేఅడివై క్కప్పొకాతితే. త్త్యన్నపానాదికలిలేపరక్కాననై
పణ్ణి పోరుకిఱవనై శడక్కెన అవై హేయమ్, 'ఇప్పోతే అనర్థకర
మాన శరీరత్తైవిట్టు మోక్షత్తై ప్పెరు ఎఱ్ఱుశొన్నాల్, 'అపసర్వేద
సామోక్షకథా ప్రస్తావగన్ధతః' ఎన్నిఱపడియే ఖవణముఖమ్ కెట్టుక్కట్టి
యుమాకై యాలే అషనుకన్ద సాంసారిక ఫలజ్గలిలేయిట్టిన్దు అవనుక్కు
భోగవిరోధియాన శత్రుక్కులై పోక్కుక్కులై శ్యేనవిధియైఉపదేశిత్తు,
అతుఫలిత్తు, అన్దవాక్యత్తిల్ విశ్వాసమ్ పిఱన్దవాతే భోగోపకరణమా
నదిన్యసంపత్తిమ్కడలాక వృష్ట్యర్థమాక క్కారీరియైవిధిత్తు, అతుఫలి
త్తు, తద్విధాయక వాక్యత్తిలే విశ్వాసమ్ పిఱన్దవాతే, ఇహికనుఖత్తై
క్కాట్టిల్ ఆనుష్ఠిక సుఖమ్ సవైన్దైక్కాక స్వర్గసాధనమాక జ్యోతిష్టో
మాదికలైవిధిత్తు, అతుఫలిత్తు, తదుపపాదక వాక్యజ్గలిలేవిశ్వాసమ్ పిఱ
న్దు, ఇవ్వళపుపుకురనిష్టువృత్తన్న పద పదార్థనాయవివేకియానవనుక్కు
'అన్తవదేహాస్యతద్భవతి' 'నహ్యధువైః ప్రాప్యతే' 'స్థవాప్యేతే అ
దృఢాయ జ్ఞరూపాః' 'పరిత్యలోకా కర్త చితా బ్రాహ్మణోనిర్వేద
మాయాత్' ఎఱ్ఱమ్ 'స్వర్గేషిపాతభీతస్య క్షయిష్టోర్నాస్తీనిర్వృతిః'
ఎఱ్ఱమ్ 'అబ్రహ్మభవనాల్లోకాః పునరావృత్తిః' ఎఱ్ఱమ్ 'ఏతేవైని
రయాస్తాత స్థానస్యపరమాత్మనః' ఎఱ్ఱమ్ ఉపదేశిత్తు, శ్చన్ద ప్రమా
ణానుసన్ధానమ్ పణ్ణి నిర్విణ్ణానానవనుక్కు మోక్షశాస్త్రత్తిల్ అధి
కారమాకై యాలే మెళువివనై ఇతిలే మూట్టులైక్కాక ముఱ్ఱుడ
కిర్తభాగమే ఉపదేశ్యమాకక్కడవతు.

అహియతు, పూర్వభాగమానతు ఇవనుచైయ సత్కర్మ ప్రవృ
త్తిక్కురియ నిష్క్రమి త్రికామ్య రూపమాన విహితకర్తృజ్ఞతైయుప
దేశితతాకిల్ ఉత్తరభాగత్తుక్కు కృత్యమెన్నెన్నిల్, (ఉద్ధౌభా
గ స్వదీహగుణవిభవ పరిజ్ఞాపనైస్త్వదాస్తా) “కషాయపక్షిక
ర్దాణి జ్ఞానస్తుపరమాగతిః కషాయేకర్తృభిఃపక్షేతతోజ్ఞానప్రవర్తతే”
ఎన్టుమ్ “అవిద్య యామృత్యంతీర్వా విద్యయామృతమశ్నుతే” ఎన్టుమ్
“తేషాంజ్ఞానసమాధిభిః । సరాణాంక్షీణపాపానాంకృష్ణేభక్తిఃప్రజాయ
తే” ఎన్టుజ్ఞానాన్నికీకరణయే పూర్వభాగోదితమాన కర్తృనుష్ఠానత్తాలే
మృదితకషాయనానవనుక్కు భగవత్ప్రాప్తి సాధనతీయా అనంతరప్రా
ప్తమాన బ్రహ్మస్వరూపగుణ విభవచేష్టాది జ్ఞాననమ్ పణ్ణవిక్కిణతు,
ఇవ్వర్ధననై “అథాతోబ్రహ్మజ్ఞానా” ఎన్టుమ్ “కర్తృభిఃకషాయ
స్తరం తతవవహేతోః బ్రహ్మజ్ఞాతవ్య మిత్యుక్తంభవతి” ఎన్టుమ్ అభి
యుక్తర్కల్ పేశినార్కభితే (ఉద్ధౌభాగః) “శ్రుతిశిరసివిదీప్తే”
ఎన్టుపడియే సద్వారకమాకభగవత్ప్రతిపాదనమ్పణ్ణకీట పూర్వభాగ
త్తిక్కుట్టిల్ అవ్యసహితభగవత్ప్రతిపాదనమ్ పణ్ణకైయాలే ఇవాన్స
త్తియైప్పల్ ఎన్టుత్తుక్కుమ్మేలానభాగమెన్గుతార్, ఇల్భాగ త్తిల్ ప్రతి
పాదిక్కిటవర్ధనానేతెన్నిల్, (త్వదీహగుణవిభవపరిజ్ఞాపనైః) ఈదృశ
మాన అర్ధజ్ఞాన్గుతార్, (త్వదీహేత్యాది) ఒరువనై యెరువక పేశు
కైయావతు - అవనుచైయ తోట్టిల్లైయుమ్ గుణజ్ఞతైయుమ్ పెరు
మైకతైయుమ్ పేశుకైయితే ఆకైయాలే ఇన్టుమ్ దివ్యాపదానజ్ఞతై
యుమ్ కల్యాణగుణజ్ఞతైయుమ్ ఉభయవిభూతియోగతైయుమ్ పేశు
కీటతు, (త్వదీహ) జగద్రక్షణోపయోగియాక, బహుశ్యామ్” ఎన్టు
సజ్కుల్పన్తోడక్క మాన అన్తప్రవేశనీయమన వ్యాపారజ్ఞతైయుమ్,
హిరణ్యరావణశిశుపాలాదిపథ చాత్య సారభ్యాదిపరత్వసూచకమా
యుమ్ సౌలభ్యసూచకమాయుమిరుక్కిట దివ్యాపదానజ్ఞతైయుమ్శొ
ల్లకీటతు, “చేష్టాతప్రప్రమే రుస్యవ్యాపిన్యవ్యామాత్మత్తికా” ఎన్టుమ్

“క్రీడాహరేరిదంసర్వంక్షరమిత్యపథ్యాతామ్” ఎఱ్ఱమ్ “క్రీడాజగత్పతేస్తస్యచంద్రతస్సంప్రవర్తతే” ఎఱ్ఱమ్ ఋషికల్పేశానిష్ఠార్ కలితే. ఇప్పటికివాప్తసమస్తకామనాయకుక్కిఱవివక్షాపారపరంపరైకతైష్పణ్యకైక్కడియెన్నెన్నిల్, (గుణ) గుణజ్ఞుల ఇరుద్దవిడత్తి లిగుక్కవొట్టామైయాలే ఎన్నిటతు. “యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్” ఇత్యాదికల్పిడియే సృష్ట్యపయోగియాన సర్వజ్ఞత్వాదికళెన్న, స్వరూపగతమానజ్ఞానానందాదికళెన్న, విగ్రహగతమాన సౌందర్యసౌకుమార్యాదికళెన్న, శరత్వసూచకమాన శౌర్యాదికళెన్న, సౌలభ్యసూచకమాన సౌశీల్యాదికళెన్న, ఆక ఇంద్రనిరవధిక గుణజ్ఞులై ప్పేళుకీటతు. ఇప్పటి అపరిమిత చేష్టితనుమాయ్ అపరిమితగుణకనుమానవివస్థపక్క వ్యావృత్తమాయరుప్పతారు ఇరుప్పిడమాతల్, ఒరుభోగమూలల్, పరికరమాతలిల్లెయోవెన్నిల్, (విభవ) “సర్వస్యశేః” “సర్వస్యేశానః” ఎఱ్ఱమ్, పతింవిశ్వస్య” ఎఱ్ఱమ్ “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞఃపతిర్నదేశః” ఎఱ్ఱమ్ “హిరణ్మయేపరేలోకే విరజాబ్రహ్మనిష్కలమ్” ఎఱ్ఱమ్ “క్షరంప్రధానమమృతాక్షరం హరః, క్షరాత్తానావీశతేదేవవకః” ఎఱ్ఱమ్ “దివితిష్ఠత్యేకః” ఎఱ్ఱమ్ “తేనేదంపూర్ణం పురుషేణసర్వమ్” ఎఱ్ఱమ్ “దివ్యోదేవ ఏకోనారాయణః” ఎఱ్ఱజ్ఞాల్లుకీటోపడియే, నిత్యవిభూతియెన్న, లీలోపకరణమానభోగభూమియెన్న, ఇవ్యభయవిభూతియైయుముడైయ నెన్నిటతు. గుణచేష్టాదికళుమ్ భగవద్గతమాకిల్ ఇవ్వేదమ్ శెయ్కీటతెన్నెన్నిల్, (పరిజ్ఞాపనైః) అహోహైయుశ్శపడి యటివిక్కిటతు. “పరి” ఎఱ్ఱ పరితౌపూర్వకజ్ఞాపనమాయ్, యుక్తితర్కజ్ఞులొదేకూడ నిస్సనేహమాక వటివిప్పిక్కిటతెన్టాకవుమామ్. అన్నియిలే, పరిజ్ఞాపనమాకిటతు, విడువేడెడత్తుప్పార్తల్, స్వబుద్ధియాలే అర్థ నిరీక్షణమ్ పణ్ణుకల్ శెయ్కైయన్తిక్కి, “అచార్యాద్ధివిద్యావిదితా సాధిష్టంప్రపయత్” ఎన్నిటపడి ఆచార్యోపదేశముఖతాలే గహనమాన సార్వతత్వజ్ఞులై యటివిప్పిక్కిఱతెన్టాకవుమామ్.

ఇవై య తివిక్కి అవిత్తాల్ ప్రయోజన మెన్నెన్నిల్, (త్వత్ప్రదాప్త) “క్షేత్రజ్ఞ స్త్రీశ్వరజ్ఞానాద్విశుద్ధిః పరమామతా” ఎన్టుమ్ “బ్రహ్మ విదాహ్ని తిపరమ్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే ఇంద్రజ్ఞానమ్ కై ముతలొక పరమప్రాప్యమానవపన్తిరుఁడికల్తై పెయిలై. ఈహాది జ్ఞానత్తాలే భగవల్లాభమెన్దైయిల్ ప్రమాణమెన్నెన్నిల్, “తస్యోధీరాః పరిజ్ఞానన్తి యోనిమరీచీనాం పదమిచ్ఛన్తి” ఎన్టుమ్ “విష్ణోః కర్తృణిపశ్యతః” “తద్విష్ణోః పరమంపదం సదావశ్యన్తి” ఎన్టుమ్ “జన్మకర్తృచమేదిత్యమేవం యోవే త్రితత్వతః త్యక్త్వా దేహంపునర్జన్తనై తిమామేతి” ఎన్టుమ్ భగవదపదానజ్ఞానత్తాలే భగవత్ప్రాప్తియెన్టుమ్, “అనన్దరబ్రహ్మణో విద్వాన్మనవిభేతితుతశ్చన” ఎన్టుమ్ “ఆత్మానమనువిద్యవ్రజన్తే తాంశ్చ సత్కాకామా తేహం సర్వేషులోకేషు కామచారోభవతీ” ఎన్టుమ్ ఇగ్గుణజ్ఞానత్తాలే భగవత్ప్రాప్తియెన్టుమ్, “యోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవ్యోమక, సోశ్చ తేసర్వాకామా” ఎన్టుమ్ “సర్వస్యవశినదేవం సర్వస్యాయతనంహరిమ్ | రాజానంసర్వభూతానాంతంవై జ్ఞాత్వా విముచ్యతే” ఎన్టుమ్ “బ్రహ్మవేగబ్రహ్మైవభవతి” ఎన్టుమ్ ఉభయవిభూతియోగజ్ఞానత్తాలే భగవత్ప్రాప్తియెన్టుమ్ శ్రుతిస్త్రుతికళితానే శొల్లుకైయాలే ఇంద్ర ఈహాగుణవిభవ పరిజ్ఞానత్తాలే త్వత్ప్రదప్తాక్తిక్కుక్కులైయిలై. “అదేశ్యమగ్రాహ్యమ్” ఎన్టుమ్ సచక్షుషాగృహ్యతేనాపివాచానాన్యైరేవైః” ఎన్టుమ్ సమోనమోవాఙ్మనసాతిభూమయే” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే యేక్షుద్రోపకరణంకళానవైభవం వాఙ్మనసాగోచరవైభవనాయురుక్కిఱుడైనై పెయిలై, “మనసాతువిశుద్ధేన” ఎన్టుమ్ “హృదామనీషామనసాభిక్లిప్తః” ఎన్టుమ్ “భక్త్యాత్వనస్యయాశక్యః” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే, సన్నిభూతికనాన దేవరుదైయ జ్ఞానమొట్టియ వేటు కై ముతలొట్టో? “త్వదాప్తా” ఎన్నాతే “త్వత్ప్రదాప్తా” ఎన్నిటతు విశేషిత్తుస్వరూపానుగుణమాక త్తిరుపడికళే ప్రాప్యమెన్దైక్కాక. ఆధ్యాత్మికాది రాపత్రయత్తాలే తత్తరానవర్కభుక్కు, తద్విష్ణోః పరమంపదమ్” ఎన్టుమ్

పరమపదప్రాప్తియైచ్చోల్లిల్ దాకభ్రమామ్. ఆక ఇష్టడియాల్ ఊర్ధ్వభాగమానతు. “త్వదీహగుణవిభవపరిజ్ఞాపనైత్త్వదాప్తాపరిక్షీయతే” ఎన్టు శొల్లిల్ దాకటతు. “ఈహగుణవిభవపరిజ్ఞాపనైః” ఎన్టివిడత్తిల్ ఉపాసనబ్జుణ్డిలోమే యెన్నిల్, ఉపాసనమాకిటతు-త్వదీహగుణవిభవగ్గళియడైయ అవిచ్చిన్నాసు సద్ధానమాకై యాలే అత్తైయటిన్ద పోతే ఉపాసనముమ్ శొల్లిల్ దాయ్ విట్టతు.

ఆక ఇత్తాల్ “నతాస్స సర్వవచసాం ప్రతిష్ఠా యత్ర కాశ్వతీ” ఎన్టుమ్ “వేదేరామాయణేపుణ్యేభారతేభరత్నభాగవతేభాగవతేనైవ విష్ణుస్మర్యతేగీయతే” ఎన్టుమ్ “విష్ణునామాసవేదేషువేదాన్తేషుచగీయతే” ఎన్టుమ్ శొల్లికిటపడి సకల వేదవేదాన్తబ్జళియమ్ అవనే ప్రతిపాద్యనెన్టుశొల్లిల్ దా, ఇవ్వర్ధతై “వేదైశ్చ సర్వైరహమేవవేద్యః” ఎన్టు తిరుత్తేర్ త్తట్టిలే సర్వలోక నాక్షికమాక చొన్న వవన్దనైయి త్టేఇశై విక్కితార్. (వేదో వేదైశ్చ సర్వైరహమితి భగవన్ స్వేనచ వ్యాచక్షర్థ) సర్వైవేదైః-అధీయమానమాయుమ్ ప్రక్షీర్ణమాయుముళ్ళ కృత్స్న వేదత్తుక్కుమ్ అవనే ప్రతిపాద్యనెన్టితార్. (అహమితి) సర్వాన్తర్యామియాయ్ సర్వసమారాధ్యనాయ్ సర్వఫలప్రదనానవ నెన్టితార్. “బ్రాహ్మణోయేజేతక్షత్రియోయజేత” ఎన్టి అబ్రాహ్మణక్షత్రియాదిశబ్దశ్చోరజ్ఞాతివిశిష్టపిణ్డద్వారా అత్త పర్యన్తమాకితాటోలే అగ్నిద్వాది శబ్దజ్ఞానమ్ తదధిష్ఠాన జీవద్వారా నుప్రవేశతాల్ నమృతవిలే పర్యవసిక్కుక్కడవతెన్టితార్. (వేద్యః) వాచకశబ్దమానతు వాచ్యమానవధా పర్యవసాయియాయల్లతు నిల్లామైయాలే “ఎచసాం వాచ్యముత్తమమ్” ఎన్టుమ్ “అథోవిష్ణుః” ఎన్టుజ్జొల్లప్పడుకిటనామే కృత్స్న వేదప్రతిపాద్యనెన్టు భగవద్వచనమ్. (భగవన్) జ్ఞానాదిగుణగ్రాహి పరిపూర్ణనాకై యాలే పోక్కిడిశొల్లికై యుమునక్కే భరమెన్టితార్. (స్వేనచవ్యాచక్షర్థ) మధ్యస్థరాన వైదికశొన్న వళవేయో? ఎతిరికళోముస్సేనీతానే శొల్లిల్ దైయో వెన్టితార్.

తాత్పర్యము - ఒకదానిని ఉన్నదియున్నటుల తెలిసికొనునెడల ప్రత్యక్ష ఆనమనాది ప్రమాణములచేత తెలిసికొనవలయు సర్వేశ్వరుడున్నాడనుటకు అట్టి ప్రమాణములేదేయనివ, కలదు వేదములే ఇంకను ముఖ్యప్రమాణము ఇవి ముఖ్యప్రమాణమే ట్లన్నచు, ఎంతగోప్పవాడైనను ఒకపురుషునిచే నిర్మించబడినయెడల అగ్రస్థముకొంచె మైనను దోషయుక్తముగనే యుండును వేదములు పురుషునిర్మితములు కావు గ్గాననిర్దోషములై ముఖ్యప్రమాణములుగ విలసిల్లుచున్నవి. ఆవేదార్థము మందమకులకు నెఱుంగ నసాధ్యముగాన స్మృతిమొదలగు గ్రంథములచేత వివరింపబడునని ఆవేదముయొక్క పూర్వార్థమును మననాదిస్మృతులుచు, ఉత్తార్థమును శ్రీరామాయణము మొదలగు నితివాసంబులును శ్రీవిష్ణుపురాణము మొదలగు పురాణంబులును విశదపఱచుచున్నవి. ఈరెంటికిని వ్యాకరణాదిపదజ్ఞములును మీమాంసాది పట్టాశ్రయములును సహాయముగా నున్నవి వేదముల పూర్వభాగము నాస్తికులను పశపఱచుకొనుటకు తుద్రపురుషార్థ సాధనముగ దేవరవారి యారాధన రూపమై యజ్ఞయాగాదిక్రతువులను ప్రతిపాదించుచున్నది. ఉత్తరభాగము (వేదాంతము) విరమపురుషార్థమైన పరమపద ప్రాప్తికొలుకుననుసంధేయుముగా దేవరవారి జగత్సృష్టిని, జగద్రక్షణార్థమైన తిరువవతారచేష్టితములను, జ్ఞానానందాదికల్యాణగుణములను ఉభయవిభూతి విభూతిని (విశ్వరూపును) ప్రతిపాదించుచున్నది స్వామి' సమస్తమైనవేదములచే జెప్పబడువాడు సేనేయని తామే భగవద్గీతయందు సాదించియున్నాడు

పెరియవాచ్చాన్నిలై తిరువడిక శేశరణమ్,

వరాహపురాణము,

మూ. స్థితే మనసి సుస్వస్థే శరీరే సతి యో సరః |

భాతునామ్యే స్థితే స్వర్తా విశ్వరూపశ్చ మా మజమ్ || ౫.

తతస్తం మ్రియమాణస్త కష్టపాషాణసన్నిభమ్ |

అహం స్వరామి మద్భక్తం సయామి పరమాజ్ఞతిమ్ || ౬.

అర్థము. - మనసి-చిత్తము, స్థితే (సతి)-చంచలము కానిదైయుండఁగా, శరీరే-దేహము, సుస్వస్థే - నెమ్మదిగానుండఁగా, భాతునామ్యే వాతాదిభాతువులుసమముగా నుండుట, స్థితే సతి - ఉన్నదిగుచుండగా, యః-ఏ, సరః- మరుజుఁడు, విశ్వరూపమ్ - ప్రపంచమే శరీరముగాఁగల, అజమ్ పుట్టుకలేని, చామ్ - నన్ను, స్వర్తా - తలఁచువాడగుచున్నాడో, శతః-పిమ్మట, కష్టపాషాణసన్నిభమ్-కట్టెతోనురాతితోనుసూముడై,

మియమాణమ్-మృతించొందుచున్న, తమ్ - చానిసి, అహమ్-నెయ, స్వరొమి - తలఁచుచున్నాను, పరమామ్ - సర్వోత్కృష్టమైన, గతిమ్ - పరమును, సయామి - పొందించుచున్నాను.

అవతారికై. (స్థితేమనసీత్యాది) అనుభావ్యవస్తులాభత్తుక్కునిరపాదౌపాయనూన ఆశ్రయణ కాలతైయుమ్, ఆశ్రయణాధికారిణైయుమ్, ఆశ్రయణప్రకారతైయుమ్, ఆశ్రయణీయవ్యక్తివిశేషతైయుమ్, ఆశ్రయణఫలతైయుమ్ శొల్లుకిఱతు ఇంద్రశ్లోకద్వయమ్ ‘స్థితేమనసినుస్వస్థేశరీరేసతి, ధాతుసామ్యేస్థితే’ ఎన్టు ఆశ్రయణకాలతైచ్చొల్లుకిఱతు, ‘యోనరః’ ఎన్టు ఆశ్రయణాధికారియైచ్చొల్లుకిఱతు, ‘‘వ్వరా’’ ఎన్టు ఆశ్రయణప్రకారతైచ్చొల్లుకిఱతు, ‘‘విశ్వరూపంచమామజమ్’’ ఎన్టు ఆశ్రయణీయవ్యక్తివిశేషతైచ్చొల్లుకిఱతు. మేల్ శ్లోకమ్ ఆశ్రయణఫలతైచ్చొల్లుకిఱతు.

(మనసినుస్వస్థే) మనస్సానతు ఎత్తే? అనుక్కు అవస్థానమానతు ఎత్తెన్నిల్, మనస్సానతు-అపాజ్కారకార్యమాయరుప్పతొరు అన్తః కరణవిశేషమ్, అతుక్కు అవస్థానమానతు - అనాది కాలపాఠవాసనైయాఱిమహావాతత్తాలేప్రేరితమాయ, తనక్కావాసభూమియానహృదయ గుహాయల్ క్షణకాలమ్ తజ్జప్తతాతేజ్జవిషయబ్ధిలే మణ్డిపుక్కుత్తిరికిఱ నెఱ్ఱు నిర్విషయమాకై. ఆకలిలో మనస్సినుదైయ విషయాధీనమాన అన్యరతైతవిర్దృఢడి శొల్లుకిఱతు. అనన్తరమ్ శరీరాలస్యనిబద్ధనమాన మనస్సినుదైయ అన్యరతాశాన్తిక్కు హేతు శొల్లుకిఱతు (శరీరేనాస్వస్థేసతి) ఎన్టు శరీరమ్ స్వస్థమాయుక్తితానవళివే, * వ్యాధీనామాకరమాయితే శరీరమిరుప్పతు, అన్తవ్యాధికలిలాన్టు తలైయెడు త్తతాకిల్ తజ్జనితమాన దుఃఖానుభవత్తిలే ఉపక్షిణమాకై యాలే భగవద్విషయత్తుక్కు యోగ్యమాకమాట్లాత్తితే నెఱ్ఱు. అకై యాలే శరీరాలస్యనివృత్తి మనస్సాన్త్యత్తుక్కు హేతు. అన్తశరీరాలస్య నివృత్తిక్కు హేతు శొల్లుకిఱతు (ధాతుసామ్యేస్థితే) ఎన్టు. ధాతుక్కు భావన- వాతపి త్తజ్జేష్టజ్గల్. అన్తధాతుక్కు భుక్కు సామ్య

ముణ్డాకై యావతు - ఒస్తుకొంస్తు న్యూనాతిరేకమన్ బత్తిరుక్కై.
అన్దథాతుక్కుళినుడైయ న్యూనాతిరేకజ్జళో వ్యాధిహేతు, మూన్త్రిను
డైయ ప్రకోపమ్ మరణమితే. ఆకైయాల్, అన్దవ్యాధిహేతుక్కుళో
తన్నిలాత్తవాతే అవన్ద్రుచుడైయ నిమ్మాన్న్ తత్తాల్ వరుమ్ వ్యాధి
ఉణ్డాకాతు, వ్యాధియుణ్డాకామైయాలే శరీరమ్ స్వస్థమామ్, శరీర స్వా
స్థ్యత్తాలే మనస్సన్ద్ర్యమ్ పిఱక్కుమ్, పిన్న్బ మనస్సున్దరణత్తమ
మామ్. ఆకక్కిఱ్ఱిత్తనైయాలుమ్ స్వరణైకాన్తమాన కాలవిశేషత్తై
చొల్లుకిఱతు.

అనన్తరమ్ స్వరణాధికారియై చొల్లుకిఱతు. (గౌనరః)
ఎన్దు, నరశబ్దమ్ మనుష్యవాచీ. ఇతిల్ దేవత్తైకత్తైయుమ్ ఉపలక్షిక్కి
ఱతు. ఇత్తాల్ భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు కర్మరణపాటవమే అపేక్షిత
మెన్దు తాయీన్దు వత్సమాణమాన స్వరణత్తుక్కు జన్మవృత్తాదికళో అప్ర
యోజకజ్జళో. ఏతేమన్ జన్మమాకపుమామ్, వృత్తమాకపుమామ్,
కరణపాటవముమ్ రుచియుపే వేణ్ణువతు.

(స్త్రా) స్వరణమావతు-ఒరుజ్ఞానవిశేషమ్, మేలే, విశ్వరూపమ్,
ఎన్దు శేషిత్వత్తైయుమ్, “నయామి” ఎన్దు ఉపాయత్వత్తైయుమ్, “పర
మాంగతిమ్” ఎన్దు ఉపేయత్వత్తైయుమ్ శొల్లొకైయాలే ఇష్టాన్తమ్
ఇన్ద స్వరణత్తుక్కు విషయమాకక్కడవతు ఆకవిత్తాల్ ఆశ్రయణప్రకా
రమ్ శొల్లొన్దాయీన్దు.

అనన్తరమ్ ఆశ్రయణీయవస్తువై చొల్లుకిఱతు (విశ్వరూపమ్)
ఎన్దిఱపదమ్. విశ్వత్తైయుమ్ తనక్కురూపమాకపుడైయవన్ విశ్వరూపి
యాకితాన్. ఇవన్ విశ్వశరీరయా యిరుక్కుమాకిల్ ఉభయగతమాన
దోషముమ్ స్పర్శియాతోవెన్న చొల్లుకిఱతు. (అజమ్) జననమరణాది
శూన్యమ్. ఇన్దజననమ్ శరీరధర్తమాన షడ్భావవికారజ్జభుక్కుమ్
ఆత్మగర్తమాన అజ్ఞానదుఃఖాదికభుక్కు ముపలక్షణమ్. (చ) ఇచ్చేత
నన్దుడైయ హితాహిత జ్ఞానవిశేషత్తైయుమ్, జ్ఞానానుగుణమాక

క్వాన్తమ్ తలైక్కట్టుకై క్కిడానశ క్తయైయుమ్, దయైయైయుమ్ కణిక్కిఱతు. (మామ్) ఎన్నైఎన్ట పడి. అసాధారణ విగ్రహమై అన్నదానికల్ కణ్ణుక్కువిషయమాక్కి కొండ్లు నిట్కిఱ సౌలభ్యమై యుమ్, “మానమిలాప్పన్తి” ఎన్ట అన్యైన్త నిహింమాన వరాహజన్తై తే అన్యభినివిష్టనామ్బడియాన సౌశీల్యాతిశయమై యుమ్, మూతలిత్తై క్కాట్టిసపడి.

అనన్తరమ్ తతథ్యాన్యైక్కితైలే ఆశ్రయిత్తనుక్కు తొన్దై రున్డాక్కుమ్ ప్రయోజనవిశేషమై చొచ్చుకొంటు. (తతః) పిన్బెన్ట పడి. ఇత్తాల్ ఇన్ది స్తుతియిరుడైయనైరన్తర్యైక్కిఱ్ఱిక్కిఱతు (తమ్) “స్తర్తా” ఎన్కిఱపడియే ఎన్నైయే ఉపాయోపేయమాకాద్యనసిత్తన ధికారియై. ఇవనుక్కు ఇలజ్జొడుప్పతు ఎప్పొత్తోవెన్నిల్, (బ్రుయ మాణమ్) మరణోచ్చుమాన సమయత్తిలే (శు)శబ్దమ్ సాధకచిత్కాట్టిల్ ఇవ్విధికారిక్కు వక్ష్యమాణమాన విశేషమై వ్యోతిష్కిఱతు. అన్ద విశేషమెన్నైన్నిల్, (కాప్తపాపాణసన్నిభమ్) జ్ఞానసంసర్గ శూన్యమాన కాప్తపాపాణగ్గలోడొత్తిరుక్కువమైయుమ్. శాస్త్రమ్ అన్తిమస్త్రుతికొండ్లు విక్కివేణుమెట్ట శొల్లాచిక్కు అన్తిమస్త్రుతి యొట్టయఉడ్డవిప్పక్కొక్కడనెన్దై శాస్త్రవిరుద్ధమహ్తోవెన్నిల్; అతువుమ్ అప్పడియే, ఇతిన్ అంశమ్ ఎన్న తెన్కితార్ (అహంస్థ గామి) ఎన్ట అపేక్షితస్తనణ్దుక్కు కర్తానానై. కృష్ణంశమ్ కర్నకనుక్కిన్దో? (స్త గామి) ఇనానాకల్ స్తరి త్తానాకిల్ అనవరతభావనైపణ్ణక్కడవేన్. నీ ఇప్పడిమేర్ విఱ్ఱున్దునినైక్కొండ్లు ఇనన్ పక్కల్ శన్నేన్దోమెన్నైన్నిల్, (మచ్చక్తిమ్) ఎనుక్కునలం నన్దో? మచ్చక్తి నెన్ట ప్రపన్నాధికారియై చొట్టుకొంటు. ఆకె వెచ్చక్కొలిలే అనన్యప్రయోజనభక్తియై యుడైయనాకై యాలే అనన్ కాన్తపాపాణ సన్నిభ సేమాకిలుమ్ నాన్ ప్తరిప్పన్. ఇజ్జుచొట్టుకొంటు స్తరణ మానతు - ఇవన్ తన్ కాన్తత్తిల్ కై వాణ్ణి నమ్మక్కలిలే తన్ సన్దర్శనమై యుమ్ సన్యశితాన్, అనన్దై ఇన్ కాన్తమై యనమక్కి సన్ద,

ఇవన్ ఇన్న మొరు కాల ఉత్కాంతిక్లేశ మనుగవి తల్. యమన్ ముఖ
 త్తిల్ విత్తిత్తల్. గర్భగుహైయిలే ండత్తల్ శెయ్యాతే ఇవన్ నిత్యకై
 జ్జగ్యమ్ పణ్ణి నిత్యానన్ది యాక వేణుమెన్గితి సజ్కల్పమ్. (నయామి
 పరమాంగతిమ్) ఎత్తతు - పరమప్రాప్య ప్రకారజైచ్చొల్లుకిటతు.
 (పరమాంగతింనయామి) పరమైయానగతిమైక్కొండు స్వీకరిప్పిక్క
 డవన్. గతియావతు - 'గమ్యతఇతిగతిః' ఎన్గితివ్యుత్పత్తియిలేయాయ్
 ప్రాప్యేత్తైచ్చొల్లుకిటతు. అతిల్ పరమగతియావతు. అతుక్కవ్వరుకి
 త్తప్రాప్యమ్. ఆతావతు-పరమపురుషార్థలక్షణ మోక్షమ్ నాట్టిల్ పురు
 షార్థమాక వేణువతు-ధర్తార్థ కామమోక్షమ్, ఇవైపురుషార్థమాకిక్కా
 ట్టావైయాలే అత్తై వ్యావర్తిత్తు స్వయంపురుషార్థమాయ్ స్వరసమాయ్
 నిరతిశయమాన భగవత్కైర్జగర్య రూపమాన పరమ ప్రాప్యేత్తైచ్చొ
 ల్లుకిటతు (నయామి) అన్దప్రాప్యేత్తైప్రాపిక్కుమిడత్తిల్ ఆతివాహిర్
 కళైక్కైయిలే కాట్టిక్కొడన్, అత్తవాళత్తలైయాలే ముట్టాకిట్టు నానే
 కొండుపోకక్కడవేన్, లజ్కాజనపదత్తిలిరున్ద పిరాట్టియై పుష్పకత్తిన్
 మేలేతానే ఎదుత్తువైత్తు కొండుపోనాట్పోలేకాణమ్ ఇవ్వాత్తైవై
 కొండుపోమ్బడియుమ్.

తాత్పర్యము. - నన్న ఆశ్రయించువపుడు శబ్దాది విషయములచే గలతనొంద
 క మనస్సు నిర్మలముగా నుండవలయు అట్టి మనోనైర్దల్యము శరీరమునగు రోగము
 లేనపుడునీర్ధించును అట్టి యశోగతి వాతి పత్తిజేష్టధాతువులు వ్యత్యాసములేక సమ
 మగానుండునపుడు అభించునుగాన సట్టిసమయమునగు సర్వవ్యాపకుడనై సమ
 స్తకల్యాణగుణసమృద్ధుడనై ద్వివికారుడనై సర్వగుణభుడనై యుండ నన్న ఎవ్వడైనను
 ఒకమార్చెనను ధ్యానించుచున్నాడో అట్టి నాభిస్తుండు మరణముఁజెందునపుడు కాళ్లు
 చేతులు స్వాధీనములేక గురకపడఁ బొంది నన్న స్మరించకపోయినను ఆయంతిమస్పృ
 త్తిని నేనేనానికికలుగఁజేసి పునరాన్వృత్తి రహితమైన కాశ్యతపరిమపనమును పొందించె
 దనని భూదేవితో వరాహుఁడైరుమాళ్లు ఆసతిచ్చి

చెరియనాచ్చొచ్చెన్ కరువడికలేకరణమ్.

సభాపర్వము, ద్యూతపర్వము, ౬౬-వ అధ్యాయము, ౪౩-వ శ్లోకము.

మూ శబ్దచక్రగదాపాణి ద్వారకానిలయాచ్యుత !

గోవింద పుణ్డిరికాక్ష రక్ష మాం శరణాగతామ్ || ౨.

శ్లోకము.- శబ్దచక్రగదాపాణి - శ్రీపాశ్చాత్య సుదర్శనకామోదమలు శ్రీ హస్తముందుల గలవాడా, ద్వారకానిలయ - ద్వారకాపట్టణము వాస్తవముగాగల వాడా, అచ్యుత! భక్తులకు వదలనివాడా, గోవింద, - జగద్రక్షకుడా, పుణ్డిరికాక్ష - ఎఱ్ఱతామృతంబు తిరునేత్రములు గలవాడా! శరణాగతామ్ - ఉపాయముగా బొందిన, మామ్ - దాసురాలిని, రక్ష - కాపాడుము.

అవతారికై - శ్రీరామాయణతాలుమ్ మహాభారతతాలుమ్ శ్రీవిష్ణుపురాణస్తాలుమ్ పిరాట్టియినుడైయవుమ్ ద్రౌపదియినుడైయవుమ్ చింతయిన్నియినుడైయవుమ్ అధ్యవసాయతై ప్రతిపాదిక్కై యాలే యితే ఇనై ప్రబల ప్రమాణమగాయిత్తు, ఇతిల్ మహాభారతోక్తమాన ద్రౌపదియినుడైయ శరణాగతి నిస్తైయై వెలియిడుకీటతు ఇశ్లోకమ్. అతావతు సర్వేశ్వరక రక్షిక్కైక్కు పురికరమాన అధ్యవసాయతై చొల్లిల్లాయితై. అప్పడియేయితే “స్తర్థస్యోభగవాన్ స్వరిః” వస్తతుమ్. ఇవ్వ భ్యవసాయస్తై క్కొణ్ణ పాయ్ మూతిలే తొత్తుయాలే సభామధ్యత్తిలే దుక్కాసనా కృప్తైయాయ్ అలినాలే పరిభూతైయాన తా అరక్షక రాన భర్తాక్కుల్ ముతలానవర్ కళై రక్షకరాక కూప్పిట్ట ఇతిపుతీర సర్వరక్షకనాన వస్తనై రక్షకనాక న్తుణ్ణి అవనుడైయ రక్షకతోహయోగియాన గుణజ్ఞైచొల్లిశరణమ్ పుకుకితాల్.

వ్యా.- (శబ్దచక్రగదాపాణి) కైప్పడైయిల్లా తానైయోనాక కై కూప్పిట్ట. (ద్వారకానిలయ) ఓరిరుప్పిడమిల్లా తానై యోనాన్నేర్ న్దుతు (అచ్యుత) తనై యడైన్దారై న్దువ వీడుమవనై యోనానడైన్దుతు. (గోవింద) తన్నాశి తరై నోవు పడవిట్టిరుక్కుమవనై యోనానాశ్రయిత్తు. (పుణ్డిరికాక్ష) క్కణ్ణిల్లా తానైయో సాక కాలై క్కట్టిట్ట.

* ఈశ్లోకము-౪౦-సంవత్సరములకుముందు పూవాడ వెంకటరాయర్ అచ్చువేసిన పుస్తకములోను అనేక ప్రాచీనతాళపత్ర శ్రీకోశములలోను ఉన్నది. భగవద్దేవుముచేతిభగవద్వాహిత్యై ప్రతిపాదికమైన వచనములను వదిలి తనకీప్తమైన నూతనవచనములనుజేర్చి రచించిన నీలకణ్ణివ్యాఖ్యానపాతమునుంబట్టి అచ్చిడిన అనునక అచ్చు పుస్తకములలో గణబదని యనేకశ్లోకములలోనిదియొకటి

(రక్షమామ్) రుచియిల్లాణేయో నాశశరణమ్ పుకున్దతు (శరణాగతామ్) అక్షయాలే ఫలసిద్ధియిల్ కణ్ణభీవు పరహేతువిజ్ఞే యెస్తు తుణి కితాళి.

*౧ (శక్తిచక్రగదాపాణే) నీ ఆయుధవాణియా యిరుక్క నాన పురక్షేష్టకొడుప్పెన్? *౨. (శక్తిచక్రగదాపాణే) “శుడో విదు మైవబైయజ్జై యుక్మన్దనై” ఎగ్గిఱడియే నీనదాపభాషయధజ్జలై ధరిత్రిరక్కిఱతు శరణాగత రక్షణత్తుక్కాక వన్తో? సకలావన్నిప్పత్తి ట్టుమ్ హేతు ఉక్షతానే, సుదర్శనమ్ శిన్దితమాత్రమ్ “అశు” ఎస్తు నీ * కైన్దశక్కరత్తైన్ కణ్ణనాయరుక్క “కాన్సారవిడత్తు” ఎస్తు నాక్షై విరిప్పతై? నాక్షై విట్టిరుక్క నీక్షై కొణ్ణిరుక్కిఱత ట్టుమ్ ట్రయోజనమ్ వేణ్ణావో? పభాషయధజ్జలై యుమ్ ధరిక్కిఱతు పరిభవత్తిల్ నొన్దారైరక్షిక్కవీన్తో? *౩ (శక్తిచక్రగదాపాణే) నాక్షై విట్టడియే అవన్పదైత్తోక్ష. అజ్జనమ్ తొట్టడియితే “మట్టుక్కాత వైన్దుతియ శిక్కరనల్వలత్తైయమ్ తొట్టుక్కాతట్టులి అలి స్పాన్ పుళూర్దు తొన్దియే” అప్పడియే* కూరా రాభీవెన్ శక్లే నివ్దురుళితనక్కు ముక్కిక్కాట్టవేణుమెన్దు కగుత్తు. పిన్బు ఇవళుక్కాక వితే “సవోచ్చజన్యోచ్యుత వస్త్రవాయునా” “హృదయానివ్యదార యతో” ఎన్దు+ కిల్గచ్చుజమ్ పయవై త్తతుమ్, * అభీకొణ్ణిరవిమ తై త్తతుమ్, * కొల్లామాకోల్ కొలై శెయ్తు పారతప్పోర్ ఎల్లా చ్చేన్దయమిరునిల త్తవి త్తతుమ్. *౪. (శక్తిచక్రగదాపాణే) “అరుళా ర్ తిరచ్చక్కరత్తైలో” ఇత్యాది. “ఇవన్ శీన్ పుట్రాశ్శెన్దో”. *౫. (శక్తిచక్రగదాపాణే) * తుళిక్కిన్దవానిన్నిలమ్ శుడరాభీ శక్లేన్దిలి క్కిన్ద పన యిరుక్కిఱనక్కు అబ్బలైన్దరక్షిక్కై పణియో? నానిళి కుక్కిట్టవైదోలాయనశ్శే నీయట్ట పత్తిరమ్.

కనకవన్నలై కిల్గివరుప్పడి అపన్నిలైయైచ్చొల్లి కూప్పిడుకి తాళి. * (ద్వారకానిలయాచ్యుత) నీ* వణ్ణపరాపతిమన్న నాయ్ నట్టువు తిన్దిక్కై నాట్టాళాయ్ అట్ట నాన్పిడిత్తార్ కెల్లామ్ పెణ్ణిరాక వో? * ౨ (ద్వారకానిలయాచ్యుత) పరమపదనిలయనై యోనాక్ష కూర్పిడుకీజు? నాధురైరక్షణమ్ పణ్ణపివిడక్షేయశ్లో? * అయర్వ

అమమరీకభుక్కు ముఖజ్ఞోడు త్తవిడమస్తే నానర్థిత్రతు? అబలై
కభుక్కు ముఖజ్ఞోడు త్తవిడమస్తో? * పల్లాయరమ్ పెరునైవిమారాడు
పావమెతిరువరై యెల్లారుమ్ శూళిచ్చిక్కాశన త్తిలే యరుక్కుమిడమితే'
“ ఏక స్తిస్మే వగోవిందే ” ఇత్యాని ఆశిత్రేయాన బరు త్తియై ఉపేక్ష
త్రాల్ శిభిమతర్ కరాన వర్ కళ పల్లముఖమ్ ఉమక్కుప్పొక వేణ్ణానో?
* 3 (ద్వారకానిలయాచ్యుత) నీయుమెన్నై పొప్పలే నిలైయిల్లనిరు
క్కితాయో? ఇవర్ ఒరునిలై నిన్దతుఎన్న రేల్ “ తిరైపారుకడల్ శూర్త్
తిన్దతిళేతువరై వేన్దతున్దైత్తినన్దార్ కామ్ ” ఎన్నిఱుడియే అరశై
యవియవరశినై యరుభుమాభీయా నాయుత్తే* (ద్వారకానిలయా
చ్యుత) ఆరాయచ్చియైతైవిర్ న్ద అధర్తమాన సభైపాలాయిత్తే ఉత్త
సభైయుమ్ (అచ్యుత) ఎన్ద్ర అవనైయల్లాత్తై ఎన్ద్రమ్ తన్నై న్దు
వామల్ నోక్కుమ్మడియాన వెయరైచ్చిల్లకితాళ్ . అచ్చుతనితే అడి
యవర్ వినై కెడుప్పాక “ ఆచ్యుతాహంతేవాస్తీతి ” ఎన్నితాళ్ . మిత్ర
భావత్తిలే “ త్యజేయమ్ ” ఎన్నిఱునీ శరణాగత్రేయానవెన్నై శత్రుక్కుళ్
నిలియుమ్మడి కాట్టిక్కుడు త్తిరుప్పలే? అవసన్నై యాయ్ ఆనాడై యా
యరుక్కిఱవెన్నై నెక్కిుకైయే వ్రాస్తమో ? నీయుమ్ ఉత్తస్వభావ
త్తిల్ నెక్కిలిన్దో ఎన్నుడైయ నెక్కిళ్ పువేణ్ణువతు ఎన్నై నెక్కిళ్ న్దో ఉన్నే
రుణ్ణావతు. * ౫ (శబ్దచక్రగదాపాణి ద్వారకానిలయాచ్యుత) , తమ
సంపర మోధాతా శబ్దచక్రగదాధరః ’ ఎన్ద్రాళోరు త్తి, ఇవళుమప్పడియ
వేళుకితాళ్ . “ జాతీ నీదేవదేవేశ శబ్దచక్రగదాధర ” ఎన్నుక్కుడవతితే
“ వ్రాకారస్సర్వప్రణామ్ ’ ఎన్ద్రరుక్కుమ్ నీ ఇన్ద్రో కభుక్కు క్కుడలైయ
రణ శైయేతుకోడుత్తు శత్రుక్కుళ్ కైయిల్ కాట్టిక్కుడామల్ * కాక్కు
మియల్విన నాయరుక్కిఱ ఉన్దక్కు శత్రుక్కుళ్ కైయిల ప్పడువతెన్?
శైయవతెన్? పిన్దు, “ రధంస్థానయ మేచ్యుత ” ఎన్నుమ్మడియతే ఇవ
ళుక్కా కనారథియాయ్ వ్యవస్థితనానతుమ్. నీ* కై క్కులా నేమియానా
యరుక్కు ఎన్నోయకళిల్ కిళిణ్ణుమ్ విల్లుమ్మడియావతే? ఎన్ద్ర * పొట్టు
క్కర త్తరియినై యచ్చుతినై ప్పట్టుకితాళ్ .

* ౧ (గోవింద) ఇని అరైకులైయ త్తలైకులైయ అలమాక్కు
మ్మడియాకి ముడితూడిని వేరైచ్చిల్లక్కుప్పిట్టు ముత్రైయిడుకితాళ్ .

“గోవిందేతి. ఋణంప్రవృద్ధమ్” అవన్ తిరువుళ్ళమ్ పుణ్ణడుమ్బడి ఉయి
 ర్ నిలైయిలే ఒత్తై చ్చొల్లిల్దు. ౨. (గోవింద) నీగోవిందాభిషేకమ్బుణ్ణి
 గోస్తావాయరుక్క ఇప్పిడమ్ అరాజకమాయ్ ఒరువర్ కూతై ఎఱువ
 రుడుక్కుమ్బడి యిరుప్ప తె? ఇనభుక్కుమ్బడైవై శురమ్మమ్ తిరునా
 మమరుక్కుమ్బడి * 3. (గోవింద) నీఆశ్రితరక్షణ త్తిలే దీక్షిత్తురుక్కు
 “కృష్ణాశ్రయా” ఎత్తిరుక్కిటవెనై కృపై ప్పణ్ణాత్తోవతె? “నారా
 యణా” ఎత్తు ఉన్ శిశుపేరైయో నాన్ శొల్లిల్దు. “నామై త్తవగోవింద
 నామత్వత్తస్స దాధికమ్” ఎత్తు ఉన్నిలుమ్ అధికమానఉన్ పేరైయన్
 నాన్ శొల్లిల్దు. “సక్త స్తస్మత్తోసిగోవింద” సకలప్రవృత్తికల్తై ప్పణ్ణ
 వత్తానానుఉన్ తిరునామమన్? * ౪. (గోవింద) నాన్ కుక్కల్ వేణామలి
 రుక్క నీ*మక్కులిరుణ్ణుశుడుడైతీయకుజ్జిగోవిందనాయ్ మయిర్ వేణియి
 రుప్ప వెన్? * ౫. (గోవింద) నీ ముడికూడువి త్తియక్కనా, “నాహంకే
 శగ్రహంప్రాస్తా” ఎన్నుమ్బడియావ తె? ఎత్తుమ్ గోవింద కుణమ్బు
 డిటివికాత్తుగుణ జ్ఞానత్తాలే నిర్భరైయానా. పిన్నిజే* మైత్తునన్దార్
 కాతలియై మయిర్ ముడిప్పిత్తతు * ౬. (గోవింద) నీజగద్దితార్దమాకవంద
 వత్తి త్తవనై యో? * ౭. (చార్తకా నిలయగోవింద)*తువరాపతిక్కా
 వలక్ కిన్దు మేయ్ త్తు విళైయాడివరుజ్జోవలనై కూటుకితా. గో
 వింద పశుమేయ్ త్తనవితే. * ౮. (గోవింద) నీపశుమేయ్ క్కు క్కుల్దు
 వత్తనై యల్లవో? పరిభవ త్తిల్ రక్షిప్పతు ఉనక్కు ప్పణియాయరు
 ప్పల్తే? * ౯. (గోవింద) ఎన్నుడైయ రక్షణత్తుక్కు మలై యెడుక్కు
 వేణుమో? కణ్ణాల్ నోక్కవమైయాతో? “గోవిందం గోపతిస్తేవంసన్త
 తం శరణంప్రద” ఎగ్గిటతు ఇవళనుష్టాన వై ప్పిక్కెల్లుమ్బడియాయితే
 యిరుప్పతు.

* ౧ (పుణ్డరీకాక్ష) పన్నపత్రాక్షియాననా కమలక్కణ్ణుత్తమ్
 శోరవిరుక్కు “కిమర్ధన్తవనేత్రాభ్యామ్” ఎగ్గిటవడియే * ఉణ్ శోతివా
 యేతిటన్దు ఉణ్ తామరై క్కుణ్ణళాల్ నోక్కోత్తోవతె? * ౨. (పుణ్డ
 రీకాక్ష) ఎన్నుడై యటవత్తుక్కు అవలోకనదానమన్? అపేక్షితమ్.
 * 3. (గోవిందపుణ్డరీకాక్ష) “కృష్ణంకమలపత్రాక్షమ్” ఎన్నుక్కడవతితే
 “సుభ్రమైస్తుష్యగోవింద” ఎన్ను వనన్తర త్తిలే “కిమర్ధంపుణ్డరీకాక్ష” ఎన్ను

నితే, *౪. (పుణ్డరీకాక్ష) నాక కణ్ కలజ్జీయరుక్క నీకణ్డార్ త్రియో
 డే యిరుప్పవైన్? *౫. (పుణ్డరీకాక్ష) నీకణ్డార్ కణ్ పార్వై
 క్కిల కాన్ క్కణ్ కలజ్జు వత్తే? *౬. (పుణ్డరీకాక్ష) నాక కణ్ శివన్ది
 రుక్క సీ * ఉన్దుక త్తనక్కణ్ణళ్ళ వాయిరుప్ప తే? *౭ (పుణ్డరీకాక్ష)
 అవకళ శుమ్బులి త్రిరుద్దాక, పిన్బుక్కణ్ణాలే అలరవిట్టి శుమ్ ఇవ
 తైక్కుళిర నోక్కిల్ మమ్. “కృత్వాభారావతరణమ్” ఇత్యాది. అను
 కూలరక్షణత్తుక్కుమ్ ప్రతికూలనిరసనత్తుక్కుమ్ పరికరము న్నేయాయ
 ద్దు. *౮. (పుణ్డరీకాక్ష) “తామరై క్కణ్ణావో తనియే తనియా
 భావో” ఎన్దితాళ్. *౯. (పుణ్డరీకాక్ష) తామరై క్కణ్ణా! అచ్యుతా!
 ఎన్దితాళ్. * ౧౦. (అచ్యుత పుణ్డరీకాక్ష) “వీవిలిప్పమ్ మికవైత్తెనికల్
 న్దనమ్మచ్చుత్త వీవిల్ శీరక మలర్ క్కణ్ణా” ఎన్దితాళ్. *౧౧. (పుణ్డ
 రీకాక్ష) “కప్యాసం పుణ్డరీక మే నమశ్శీతే” ఎన్దిత ప్రత్యర్థమ్ ఇవళుక్కు
 కైయాళాయరుక్కుమ్బడి *౧౨ (పుణ్డరీకాక్ష) “జిత నేపుణ్డరీకాక్ష”
 ఎన్దు ఇవళో ముగ్ధానుభావ్యమాన కణ్ణలిలే జితైయా యరుక్కుమ్బడి
 *౧౩, (పుణ్డరీకాక్ష) “ సఖేసంప్రతిదిర్ఘాక్ష సంబన్దితేజనాన్దన” ఎన్దు
 ఇవళో వేసిరపడి కేట్టుక్కొణ్డిరుక్కుమ్ వట్టిఁటిక్కున్దనైయిలే తాయ
 ముఖత్తిలేవిట్టిక్క అశైప్పడువారైప్పోలే * తాయాయగ్గిన్ద్ర తణ్డా
 మరై క్కణ్ణానై క్కాణవాయిల్దు ఇవళాశైప్పడుకిటతు. *౧౪. (శబ్ద
 చక్రగదాపాణి) “పజ్జయక్కణ్ణనెన్” ఎన్దితాళ్. “పుణ్డరీకాక్ష నజా
 నేశరణంపరమ్” ఎన్దితాళ్.

*౧ (రక్షమామ్) రక్షాపేక్షయైయవెన్నై *౨. అనాదై
 యానవెన్నై. *౩. అబలై యానవెన్నై *౪. ఆశ్రితై యానవెన్నై.
 *౫. అనన్యశరణై యానవెన్నై. (రక్షమామ్) రక్షిక్కైయావతు-
 విరోధియైప్పొక్కుకై యు మ పేక్షితగ్గళై కొడుక్కైయుమ్ “అలమ
 మ్మడల్” ఇత్యాది.

(శరణాగతామ్) శరణమడైన్ద ఇవళుక్కాకవితే * పణ్డినూద్దు
 వరై మరణమడైవిత్తతుమ్. ఇవళుక్కు వస్త్రవర్తనమున్ శత్రుసంహ-
 రముమ్ అపేక్షితమ్. “రక్షాపేక్షాం ప్రణీక్షతే” ఎన్దున్ * ఎఱుతుమె
 మ్మపితు మ్మియాక్కై అత్తలై క్కిరుప్పతుమ్.

శక్తివాకిలుమ్ విడవొణ్ణాతే రక్షిక్కుమ్మపిమాన శరణాగత
ధర్మజై యనాస్తి జై, ఘాతుకనానవేడ నివసయ త్తిలే తీర్వక్కానపక్షి,
తనై యుభయమాటి రక్షిక్కుమ్మడికణ్ణాల్ శరణాగతవల్సలనాన నీశ
రణాగజై యాన ఎన్నిపయ త్తిల్ ఎన్న శెయ్యవేణ్డమ్. ఇవనిపడి “నా
తిస్వస్థమనా” ఎన్ను మిమ్మనోడే ఎమ్మనరులిన్దున్.

అణ్ణిఅద్దార్ క్కెల్లామ్ మరక్కలమాయరుక్క, పెణ్ణిఅద్దార్
అడై క్కలమ్ పుకున్దల్ “అణ్డే” ఎన్నా తిరుప్ప తె? “మాశువ”
ఎన్దు ఒరువార్తైయన్తో వేణ్డవతు.

నీ రక్షిణపరికరజ్జలై యుడై యనావతు, ఆసన్న నావతు, ఆశ్రి
తరై న్దువవిడాతననావతు, ఆశ్రితరక్షణ త్తిలే నీదీక్షి త్తిరుక్కుమననా
వతు, కణ్ణుడై యనావతు, నాకరక్షావేక్షై యళామ్ శరణమ్ పు
కువతు. ఆకై యాలే రక్షిక్క క్కుడై యె?

“శ్ఛప్రగదాపాణే” ఎనై యాలే జ్ఞానశక్త్యాదియోగ జై
చ్చొల్లి, “ద్వారకానిలయాచ్యుతి, గోవిందపుణ్ణరీ కాక్ష” ఎనై యాలే
వాత్సల్య శౌశీల్య సౌలభ్యం గుణజ్జలై చ్చొల్లి, “రక్షమామ్” ఎనై
యాలే అకిచ్చనాధికారి యెన్ను మిడమ్ శొల్లి, “శరణాగతామ్” ఎనై
యాలే ఉపాయాధ్యవసాయమెశొల్లి శ్ఛలై క్కట్టుకిటతు.

ఇత్తాల్, లజ్జాపురస్సరనూక ఇతరోపాసు త్యాగమ్ శొల్లి సిన్దో
పాయ స్త్రీకారమ్ పణ్ణుడై అధికారికృత్యమ్ ఎన్దు తాయ్దు.

తాపర్యము — గ్రీవశుంఘ వాయుశుంఘలనై త్త ఆశ్రితులగునలయ దొల
గివ నాలస్యమగునని ఎల్లప్పుడు పశ్చాత్తాపములను శ్రీహ స్థులంజే ధరించెను, పు
మపయశంకుడి యాశ్రితరక్షణను కొఱకు నీలీరావిధూతికిచ్చేయుటకు గొంతెశాగ
గునని ద్వారకాపురియందు పెంచేసిమండు నాశితవాత్సల్యక జలధి’ నీవుముజ్జగయల
ధక్షింతుదురంకగా నీయబల సౌక్య, తిని రక్షించునుకెంతి పని, నిన్నే శరణాగించితిని
గాననావిపత్తునొలగించి కాపాడుమని ద్రౌపది కృష్ణునిశరణాగించి బొందెను.

పెరియవాచ్చొచ్చితై తరుధశిక్ష శ్శేషరణమ్.

